VII. ULUSLARARASI HİPOKRAT TIP VE SAĞLIK BİLİMLERİ KONGRESİ

(3-4 Eylül 2021)

VII. INTERNATIONAL HIPPOCRATES CONGRESS ON MEDICAL AND HEALTH SCIENCES

(September 3-4, 2021)

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

ABSTRACT BOOK

EDİTÖRLER-EDITORS

Prof. Dr. Ethem Ünal
Doç. Dr. Meriç Eraslan

2021

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/ Editörler: Prof. Dr. Ethem ÜNAL, Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

Cover Design / Kapak Tasarımı: Emre Uysal

ISBN: 978-625-7501-02-6

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: September/2021

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/

Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/

Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

7th International Hippocrates Congress on Medical and Health Sciences

September 3-4, 2021

7. Uluslararası Hipokrat Tıp ve Sağlık Bilimleri Kongresi

3-4 Eylül 2021

ABSTRACT BOOK
BİLDİRİ ÖZET KİTABI

Editors / Editörler

Prof. Dr. Ethem ÜNAL

Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

www.hippocratescongress.com

KURULLAR – BOARDS

Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Ethem Ünal, İstanbul Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Türkiye

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzücü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Uzm. Dr. Ali Bekraki, Trablus Devlet Hastanesi, Lübnan

Bilim ve Hakem Kurulu

Prof. Dr. Belgin Sırıken, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Devlet Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzücü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Hasan Yeler, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mehmet Güçlükahraman, Ankara Üniversitesi

Prof. Dr. Mehmet Karaca, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Robert C. Schneider, New York Devlet Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Hasan Ekim, Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Fariz Salimov, Çukurova Üniversitesi, , Türkiye

Doç. Dr. Gizem Çalıbaşı Koçal, Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Gülten Ökmen, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, , Türkiye

Doç. Dr. Meral Ekim, Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Serap Keskin Tunç, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Taşkın Erkinüresi, SBÜ Bursa Yüksek İhtisas E.A.H, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ayhan Güler, Hakkâri Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Mert Nalbantoğlu, Antalya Bilim Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ali Duran, Balıkesir Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Antonija Krstacic, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Dr. Öğr. Üyesi Canan Demir, Van Yüzücü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Deniz Yanık, Antalya Bilim Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Didem Odabaşı, Ordu Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Fatma Kurt Çolak, Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Fatih Gül, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi İsmail Biri, Ankara Özel Koru Hastanesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Kevser Kurt Demirsoy, Nevşehir Hacıbektaş Veli Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi M. Okan Donbaloğlu, Trakya Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Mir Hamid Sleaihan, İslamik Azad Üniversitesi, İran

Dr. Öğr. Üyesi Reza Behdari, İslamik Azad Üniversitesi, Tahran, İran

Öğr. Gör. Dr. Mahmut Özdemir İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye

Uzm. Dr. Ali Bekraki, Trablus Devlet Hastanesi, Lübnan

Uzm. Dr. Çiğdem Dicle Arıcan, S.B.Ü Sancaktepe Prof.Dr. İlhan Varank E.A.H., Türkiye

Uzm. Dr. Ejder Saylav Bora, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Türkiye

Uzm. Dr. Francesco Grecchi, Galeazzi Hospital, Italya

Uzm. Dr. Gökhan Kılınç, Balıkesir Şehir Hastanesi, Türkiye

Dr. Burcu Yücesoy Köse, Mardin Kızıltepe Devlet Hastanesi, Türkiye

Dr. Çağlar Helvacıoğlu, Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Dr. Funda Göker, Degli studi di Milano Üniversitesi, Italya

Dr. Onat Yılmaz, Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

İÇİNDEKİLER- CONTENTS

KURULLAR – BOARDS ..... **IV**

Düzenleme Kurulu Başkanı ..... **IV**

Düzenleme Kurulu ..... **IV**

Bilim ve Hakem Kurulu ..... **IV**

Berberis Vulgaris Bitki Ekstresinin Ratlarda Oluşturulan Sepsis Modeli Üzerine Koruyucu Etkilerinin İncelenmesi **1**

Bursa Uludağ Üniversitesi Suam'a Başvuran Doğurganlık Çağındaki Kadınlarda Görülen Kızamıkçık Seroprevalansı **3**

Çocuk Hastalarda Viral ve Bakteriyel Menenjit Etkenlerinin Multipleks Real Time PCR Yöntemi ile Araştırılması **4**

Elektrolitlerin Ölçümünde Kan Gazı Analizörü ve Biyokimya Otoanalizörü Sonuçlarının Karşılaştırılması **5**

Endometriyal Kanser Ardındaki Epigenetik Hakında Herşey **7**

Immün Kontrol Noktası İnhibisyonunda Liken Özütlerinin PD-L1 Gen Ekspresyonuna Etkisi **9**

***Inula viscosa* Metanol ve Hekzan Ekstraktlarının Antibakteriyel ve Antikanserojenik Aktivitesi** **10**

Kinezyofobi'nin Limbik Sistem ile İlişkisi **11**

Kronik Hafif Strese Maruz Kalan Psikomotor Ajite Fareler Üzerinde Güçlendirici Bir Antidepresan Tedavi Stratejisi **13**

Liken Özütlerinin E. Coli ve S. Mutans Quorum Sensing ve Biyofilm İnhibisyonu Etkilerinin Araştırılması **15**

Luminal Tip Meme Kanserlerinde HN1L Nin Biyobelirteç Olarak Potansiyelinin Belirlenmesi **16**

Malignite ve İnme Birlikteliğinde Sistemik İnflamatuar İndeks: Prognozdaki Yeri **17**

Meme, Over ve Beyin Lezyonlarında İmprint ve Frozen Yöntemlerinin Karşılaştırılması **18**

Mikrorna'ların Prenatal Taramadaki Yeri **19**

Obstrüktif Uyku Apneli Hastalarda Yeme Davranışı Regülasyonunda Periferik ve Santral Nöropeptidlerin CPAP Tedavisi ile Değişimi **21**

Sıçanlarda Deneysel Karaciğer İskemi-Reperfüzyon Modelinde Karaciğer ve Uzak Organ Hasarına Quercetinin Etkileri **23**

Siklofosfamid ile Prematür Ovaryan Yetmezlik Oluşturulmuş Sıçanlarda Aronia Melanocarpa Ekstraktının Vajinal Sitoloji ve Overler Üzerine Etkileri **24**

Sosyal İzolasyonun Neden Olduğu Stresin Öğrenme ve Hafıza Üzerine Etkisi: Neurogranin/CaMKII/CREB Yolağının Rolü **26**

Sternal Açı Referans Değerlerinin Cinsiyete Göre Radyolojik Yöntem ile Belirlenmesi **27**

Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Çevrimiçi Tıp Eğitimine Yönelik Tutumları **29**

Çocuklarda İdrar Kültüründe Üreyen Etkenlerin Değerlendirilmesi **30**

1990-2021 Yılları Arasında, Dental İmplantla İlgili Yayınlardaki Literatür Trendlerinin Değerlendiriilmesi 31

All on 4 Destekli Sabit Protezlerde Meydana Gelen Komplikasyonlar: 12 Aylık Retrospektif Çalışma 33

Aloe Veranın Periodontal Durum ve Hastalıkları Üzerine Etkisi: Derleme 34

Çocuk Hastalarda COVID-19 Pandemisi Öncesi ve Süresince Yapılan Diş Çekim Tedavilerinin Karşılaştırılması: Retrospektif Çalışma 36

Çocuk İhmali ve İstismarında Diş Hekiminin Sorumluluğu 38

COVID-19 Pandemi Sürecinde Çocuklarda Beslenme Alışkanlıkları ve Anksiyete Seviyesinde Meydana Gelen Değişikliklerin İncelenmesi 40

Gelecekte Dental Alçı Yerine Pla Tercih Edilebilir Mi: Pilot Çalışma 42

Hindistan Cevizi Yağı'nın Periodontal Durum ve Hastalıkları Üzerine Etkisi: Derleme 44

Hiperdiverjan İskeletsel Sınıf 3 Maloklüzyonun Cerrahi ve Ortodontik Tedavisi: İki Yıl Takipli Olgu Sunumu 46

Iskeletsel Sınıf II Maloklüzyonun Herbst Apareyi ile Tedavisi: Olgu Sunumu 48

Keskinleştirme Metodunun Lateral Sefalometrik Radyografilerde İskeletsel Noktalar Üzerindeki Etkinliği 50

Lise Öğrencilerinin, Ağız ve Diş Sağlığı Alışkanlıklarının, Bilgi ve Davranış Düzeylerinin ve Diş Hekimi Kontrollerine Gitme Sıklıklarının Değerlendirilmesi 52

Ön Açık Kapanış ve Amelogenesis İmperfecta'sı Olan Hastanın Kompozit Rezin Restorasyonlarla Estetik Rehabilitasyonu:4 Yıllık Takip 54

Oral Health Assessment of a Group of Children Housed in a Foster-Care in Ankara 56

Papiller Troid Kanseri Hastalarında Tükürükteki Oksidatif Stres: Radyoiyodin Tedavisinin Erken Etkileri 57

Periodontal Hastalıkta Mikrorna'ların Ekspresyonu: Bir Derleme 59

Periodontoloji Kliniğine Başvuran Hastaların Oklüzal Travma Yönünden Değerlendirilmesi 60

Polietereterketon (PEEK) Polimerinin Kullanıldığı Protetik Restorasyonların Klinik Başarılarının Değerlendirilmesi: Sistematik Derleme 62

Sürnümerer Dişle Füzyona Uğramış Maksiller Lateral Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu 64

Süt Dişi Kök Hücrelerinin Çocuk Diş Hekimliğinde Rejeneratif Amaçlı Kullanımı 65

Süt Dişlerinde Travma Verilerinin Retrospektif Değerlendirmesi: Ordu İli Örneği 66

Temporomandibular Eklemin Redüksiyonlu Disk Dislokasyonu Olgularında, Anterior Konumlandırma Splinti Tedavisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi 68

Vitaminlerin Periodontal Durum ve Hastalıkları Üzerine Etkisi: Derleme 70

Covid-19 Pandemisinde Üniversite Öğrencilerinin Anksiyete Seviyesinin Beslenme Durumu ve Yeme Davranışı Üzerine Olan Etkisinin Değerlendirilmesi 71

The Antimicrobial Effect of Phenolic Compounds On Listeria Monocytogenes: Natural Biocontrol Agents in Food 73

Covıd-19 Pandemisinde Sağlık Çalışanlarına Yönelik Şiddetin Analizi 74

Sağlık Çalışanlarının Hasta Hakları Yönetmeliğine İlişkin Mevzuatla İlgili Donanımını ve Farkındalığının Değerlendirilmesi 75

Dijital Patolojinin Gelişimi ve Geleceği.....76

Elektrokemoterapi, HepG2 Kanser Hücrelerinde 5-Fluorourasil'in Radyosensitize Edici Etkisini Arttırır Mı? 77

Computed Tomography in the Diagnosis of Epiploic Appendagitis 79

Beta Talasemi Majör Hastalarında Renal Fonksiyon Bozukluğunun ve Beta Talasemi Majörde İdrar Neutrofilgelatinase Associated Lipocalin Düzeyinin Değerlendirilmesi 80

İç Hastalıkları Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Şiddetli Hipernatremi Hastalarının Değerlendirilmesi 82

Acil Servise Başvuran Maksillofasiyal Travmalı Hastaların Klinik ve Demografik Özellikleri ..83

Akciğer Kanserli Hastalarda Covid19: Olgu Serisi 85

Akciğer Nakli Yapılan Hastaların Nakil Değerlendirmesi Sırasında Hastaların Vki Sonuçları İ Le Altı Dakika Yürüme Mesafesi Sonuçlarının Karşılaştırılması 86

Akut Abdomen Ön Tanılı Hastalarda Ultrasonografinin Tanı Değeri 88

Akut Apendisit Şüphesi Olan Çocuklarda Ultrasonografi Sonrası Bilgisayarlı Tomografi Kullanımı 89

Akut Kompartman Sendromu Nedeniyle Fasiyotomi Uygulanan Olgularda Negatif Basınçlı Yara Tedavisi ile Konservatif Tedavinin Yara İyileşmesi Açısından Karşılaştırılması.....90

Akut Orta Serebral Arter İskemisinde Bazal Ganglion Dansitelerinin Bilgisayarlı Tomografi Görüntülerinde Karşılaştırmalı Analizi 91

Akut Üst Gastrointestinal Kanama İle İzlenen Hastaların Değerlendirilmesi.....93

Antipsikotik Tedaviye Uyumun Değerlendirilmesi.....95

Aşı Sonrası Yoğun Bakım Ünitesi Bakımı Gerektiren Covıd-19 Hastalarının Değerlendirilmesi 96

Başlangıçta Elit Kontrolör Olarak Düşünülen, Hızla AIDS'e İlerleyen HIV Olgusu.....97

Beyin MRG İncelemesi Normal Olan Çocukluk Yaş Grubu Hastalarda Her İki Serebral Hemisferin Kantitatif Doku Analizi Bulgularının Karşılaştırılması 99

Bir İlde Mart -Temmuz 2021 Tarihleri Arasında Sağlık Personellerinin Aşılanma Durumu....101

Biriktiricilik Davranışı ile Başvuran Vasküler Demans Olgusu.....102

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde İzlenen RSV'li Hastaların Değerlendirilmesi 103

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde Yüksek Akışlı Nazal Kanül Oksijen Kullanımı 105

Çocuk Yoğun Bakımda İzlenen Zehirlenme Olguları: Klinik Özellikleri ve Sonuçları 107

Çocukluk Çağı, Ası Şeklinde İntihar Olgularının Adli Tıp Açısından Değerlendirilmesi.....109

Covid-19 Enfeksiyonunda Troponin Değerlerinin İnflamatuar Markerlarla İlişkisi.....111

Covıd-19 Pandemi Sürecinde Aile Hekimliği Polikliniğine Başvuran Ergenlerin İnternet Bağımlılığı ve Yaşam Kalitesi 112

Covıd-19 Sonrası Orşit Gelişimi 113

Covıd-19'a Karşı Aşılanmanın Düşük Olduğu Mardin ve Şırnak /türkiye İllerinde 60 Yaş Üzeri Bireylerin Aşı Yaklaşımı.....114

Crouzon Sendromlu Hastada Ani Solunum Sıkıntısı Nedeni: Trakeal Polip 116

Demir Eksikliği Anemisinin (DEA) Kan Lipid Profili ve Kardiyovasküler Risk İndeksleri Üzerine Etkileri.....117

Diabetes Mellitus'un Karpal Tünel Gelişimi, Şiddeti ve Elin Tutulum Tarafı ile Karpal Tünel'in Diyabetik Periferik Polinöropati ile İlişkisi.....119

Erken Dönem Covid-19 Pnömonisinin Toraks Tomografisinde Buzlu Cam Dansitesinde Soliter Nodül Şeklinde Prezentasyonu 120

One-Year Analysis of Carbonmonoxide Poisoning in Erzincan Region 122

Gebelikte Görülen Bel Ağrısının Nadir Bir Nedeni: Sakrum Stres Kırığı.....123

Gestasyonel Diyabetli Gebelerin HbA1c Değerleri ile Yenidoğanlarının Antropometrik Ölçümleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi.....124

Glioblastom İleri Yaş, Kötü Performans Skorlu Olgularda Hipofraksiyone Radyoterapi Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi.....125

Hafif Bilişsel Bozukluğu Olan Hastalarda Günlük Yaşam Aktivitelerinin Değerlendirilmesi...126

Heparinin İndüklediği Trombositopeni Gelişen Covid-19 Pnömonili Üç Olguda Fondaparinux ile Tedavi Sonuçlarımız: Olgu Sunumu 128

Hepatobilier Fasioliazisin Tedaviye Yanıtının Radyolojik Değerlendirilmesi 129

Idiyopatik Süreksiz Ventriküler Taşikardi Hastalarında Uzun Dönem Sağ Kalım Oranlarının Değerlendirilmesi.....130

İdrar Yolu Enfeksiyonu Tanısı ile Yatan Çocuk Hastaların Değerlendirilmesi 131

Inme Merkezimizde Tedavi Edilen Hastaların Değerlendirilmesi: İki Yıllık Analiz.....133

Kemik İliği Nakli Yapılan Kız Olgularda Gonodal Yetmezliğin Belirlenmesi 135

Kilolu Çocuklarda Metabolik Sendrom Sıklığı ve Özelliklerinin Araştırılması 136

Koroner Arter Hastalığı Olan Bireylerde Epikardiyal Yağ Doku Kalınlığının Antropometrik Ölçümlerle İlişkisi.....138

Kronik Böbrek Yetmezliği Hastalarında Periton ve Hemodiyalizin Subklinik Kardiyak Fonksiyonlara Etkisi.....139

Mazot Aspirasyonuna Bağlı Lipoid Pnömoni Olgusunda Yankot Uygulaması ve Pnömotoraks ile Komplike Olan Klinik Seyir 141

Melkersson Rosenthal Sendromlu Bir Olgu Sunumu.....143

Metabolik Sendromlu Hastalarda Ekokardiyografide Ölçülen Epikardiyal Yağ Dokusu Miktarı ile Efor Stres Testinde Azalmış Kalp Hızı Değişkenliği Arasındaki İlişki 144

Miyotoni Hastalarında DMPK Geni CTG Tekrar Artışının Yeri.....146

Nadir Görülen Bir Lokalizasyonda Paraganglioma Olgusu.....148

Nadir Görülen İki Olgu Sunumu: Segmental Miyoklonus 150

Obez Çocuk ve Adolesanlarda Oral Glukoz Tolerans Testi ve Bozulmuş Glukoz Toleransı 152

Ocak 2004- Ocak 2009 Tarihleri Arasında Çocuk Acil Ünitesine Basvuran 0-36 Ay Arasındaki Odağı Bilinmeyen Atesli Çocukların Santral Sinir Sistemi Enfeksiyonları Açısından Değerlendirilmesi. 154

Organofosfat Zehirlenmesine Sekonder Gelişen Epileptik Nöbet: Nadir Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi 156

Osteosarkom ve Ewing Sarkomunda Tedavi Yanıtının Değerlendirilmesinde Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme (DAG), Intravoxel Incoherent Motion (IVIM) ve Difüzyon Kurtozis (DK) Görüntülemenin Rolü 157

Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalarının Miyokardiyal Repolarizasyon Parametrelerinin Değerlendirilmesi 158

Pancreatitis As a Mortal Complication of Covid-19 Infection in Intensive Care Unit 160

Paranazal Sinüs Tümör ve Tümör Benzeri Lezyonlarının Tanısında Bilgisayarlı Tomografinin Yeri 161

Parkinson Hastalığında Antiparkinson Tedaviye Bağlı Cinsel İstek Artışı ve Cinsel İşlev Bozukluğu 163

Polikistik Over Sendrom'lu Adölesanlarda Erken Böbrek Hasar Göstergesinin Güvenilir Bir Markırı Olan İdrar NGAL Düzeylerinin Değerlendirilmesi 165

Ratlarda Kronik Siklosporin Nefrotoksisitesine Atorvastatin ve Karvedilolün Etkileri 167

Rehabilitation Approach to Increase Aerobic Capacity in a Covid 19 Patient With Paraplegia: A Case Report and Literature Review. 169

Rotavirüs Enfeksiyonun Nörolojik Komplikasyonları 170

Tekrarlayıcı Yaralanma Sendromu ve Osteoartrit Nedeniyle Dirsekte Ulnar Sinir Kompresyonu: Olgu Sunumu 171

The Effect of Albumin and Protein Levels on Mortality in COVID-19 Patients 173

The Relationship Between Ascending Aortic Aneurysm and Serum Uric Acid and Blood Inflammatory Parameters 175

Tip 1 Diyabetes Mellitus'ta Metabolik Kontrolü Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi 177

Tüberoskleroz Kompleksli Olguların Demografik ve Klinik Verilerinin Değerlendirilmesi 178

Yoğun Bakım İhtiyacı Olan Çocuk Hastalarda Kateter İlişkili İdrar Yolu Enfeksiyonları 179

Yoğun Bakım Ünitesinde Şiddetli Covıd-19 Hastalarında Sitokin Adsorpsiyon Tedavisi 181

Yozgat Yöresinde Alt Gastrointestinal Sistem Malignite Sıklığı 182

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Servikal Örneklerde Bir Yıllık Human Papillomavirus Sıklığı ve Genotip Dağılımı 184

COVID-19 Enfeksiyonunda Bilgisayarlı Tomografi Bulguları ile Biyokimyasal Belirteçlerin Uyumu 185

COVID-19 Tanısı İle Tedavi Edilen Hastalardaki Tırnak ve Saç Bulgularının Değerlendirilmesi 186

Dual-Task Training Versus Single-Task Training on Cognitive and Motor Functions in Persons With Mild Cognitive Impairment 188

Heparin Benzeri Biyobozunur Malzemelerin Tıp Alanında Kullanımı 189

Püsenin Yara İyileşmesine Olan Etkisinin HaCat İnsan Keratinosit Hücre Hattında Araştırılması 190

Uydu Teknolojilerinin Vektörle Bulaşan Hastalık Epidemiyolojisinde Kullanımı 192

X Kromozomu Kalıtımlı Alport Sendromunda Genotip-Fenotip Korelasyonu 194

Anne-Hemşirelerin Covıd-19 Pandemisinde Boyutsal Obsesif Kompülsiyonlarına Anksiyete Duyarlılığı ve Belirsizliğe Tahammülsüzlüğün Etkisi.....195

Covıd-19 Pandemi Sürecinde Yoğun Bakımlarda Çalışan Hemşirelerin Tükenmişlik Düzeyleri ve İş-Aile Yaşam Dengesinin Değerlendirilmesi 197

Hemodiyaliz Tedavisi Alan Bireylerde Psikolojik Dayanıklılık ve Yaşam Doyumu Düzeyleri..198

Topuk Kanı Alma Tekniği ile İlgili Ebe ve Hemşirelerin Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi200

Yoğun Bakıma Yatan Tip 2 Diyabetli Hastaların İnsüline Karşı Algıları ile Diyabet Öz Yönetimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 201

Kuzey Kıbrıs' da Yetişen Dittrichia Graveolens Subsp Graveolens' in Antioksidan ve Antiproliferatif Etkileri 202

Romatoid Artrit Tedavisinde Kullanılmak Üzere Hedeflendirilmiş Nanopartiküllerin Deney Tasarımı ile Geliştirilmesi Üzerine Çalışmalar 204

Effect of Exhaustive Activity on Immunoglobulin M Response and Serum Cortisol in Futsal Players 205

Germe Egzersizleri, Kas Aktivasyonu ve Performans İlişkisi: Judo Sporu Açısından Değerlendirilmesi 206

Sigara İçen Bireylerde Kuzey Yürüyüş Egzersizinin Fiziksel Uygunluk, Fiziksel Aktivite ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi 208

The Aim of the Study Was to Assess the Effectiveness of Different Modalities of Feedback in the Learning of Complex Movement Tasks 210

Psoas Kompartman Bloğu ile Düşkün Hastada Kalça Cerrahisi: Vaka Sunumu. 211

Distal Humerus Eklem İçi Kırıklarda Parallel Plaklama ile Fiksasyonun Fonksiyonel Sonuçları 212

Anesthesia Management of Limb Salvage Surgery On a Nine Years Old Child With Primary Eye Rhabdomyosarcoma and Femur Metastasis. 213

18-24 Hafta Uterin Arter Doppler Ultrasonografisinde Pulsatilite İndeksinin ve Diyastolik Çentik Varlığının Preeklampsi Öngörüsündeki Önemi 214

Acil Serviste Mıknatıs Kullanarak Cilt Altından Yabancı Cisim Çıkartmak: Magnas Yöntemi 216

Adneksiyal Torsiyon ile Seyreden Paratubal Seröz Kistadenoma: Olgu Sunumu 217

Adölesan Atlette İskial Tüberosit Avülsiyon Kırığı Sonrası Konservatif Tedavi Sonucumuz ...219

Ailevi Akdeniz Ateşi Hastalarında Optik Disk Morfolojisi ve Retina Sinir Lifi Tabakasının Değerlendirilmesi 220

Akut Apandisit Nedeniyle Apendektomi Yapılan Hastalarda Beklenmeyen Histopatolojik Bulgular 3836 Hastanın Patoloji Sonuçlarının Retrospektif Olarak İncelenmesi 222

Akut Apandisiti Taklit Eden İleum Yerleşimli İnvaziv İnflamatuar Fibroid Polib: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Değerlendirmesi 223

Akut Santral Seröz Koryoretinopati; Bozuk Olan Retina Pigment Epiteli Mi, Koryokapillaris Mi' Optik Koherans Tomografi Anjiografi Tavuk Yumurta Paradoksunu Çözebilir Mi' 224

Akut Skrotal Ağrı Nedeni Olan Pediatrik Epididimo-Orşit Hastalarının Değerlendirilmesi 226

Alt Dudak Skuamöz Hücreli Karsinomlarına Klinik Yaklaşımımız; 24 Vakanın Retrospektif Analizi 228

Anesthetic Management of a Patient With CHARGE Syndrome 230

Apandiks Müsinöz Neoplazmları, Yedi Olguluk Hasta Serisi 231

Atriumun Mikrocerrahi Anatomisi: Cerrahi Yaklaşımlar ve Ak Madde Lifleri ile İlişkisi 233

Bacak İskemisi ile Gelen Popliteal Arter Anevrizma Olgusu 235

Bel Ağrılı Hastalarda Lomber Faset RF Uygulamasının Etkinliğinin ve Yaşam Kalitesine Etkisinin Retrospektif Araştırılması 236

Birinci Metakarpal Kemiğin Tekrarlayan Osteokondromu: Vaka Sunumu 238

Cerrahi Tedavi Yapılan Chiari Malformasyonlu Hastalarda Sonuçların Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi 240

Cerrahi Tekniğin Adolesan İdiopatik Skolyoz Üzerindeki Rolü 242

Characteristic Features of Extraskeletal Ewing Sarcoma 243

Çocuk ve Adolesanlarda Epitelyal Over Tümörlerinin Patolojik Özellikleri 244

Çocuklarda Sistoskopi İşleminde Teknik Sorunlar 246

Çocuklarda ve Ergenlerde Overin Germ Hücreli Tümörlerinin Özellikleri 247

Çok Nadir Görülen Karpal Kemik Kırığı; Bilateral Skafoid Kırığı, İki Vaka Sunumu 249

Covid-19 Enfeksiyonu Sonrası Oluşan Maksillar Kemik Mukormikoz Osteomyeliti 250

COVID-19 Hastalığı Olan Gebe Kadınlarda Sistemik İmmün İnflamasyon İndeksinin Değerlendirilmesi 251

Covid-19 Pandemisi Öncesi ve Sonrası Dönemde Plastik Cerrahi Polikliniği Başvurularının Karşılaştırılması 253

Covid-19 Tanılı Hastada Rino-Orbital Mukormikozis 254

Derin Boyun Enfeksiyonlarına Klinik Yaklaşım; 130 Olgu Serisinin Retrospektif Analizi. 255

Dev Araknoid Kisti Olan Bir Çocukta Hafif Kafa Travması Sonrası Geç İntrakistik Hematom Olgusu 257

Dirençli İdiyopatik Granülamatöz Mastitte Lokal Steroid Enjeksiyonunun Etkileri 259

Diz Altı Ampütasyonu Yapılan Hastalarda Önceki Alt Seviye Ampütasyonların Klinik Sonuçlara Etkisi 261

Duodenum 2. Kıtada Tıkanıklığa Sebep Olan Fitobezoarın Endoskopik Yolla Tedavisi 262

Duodenum Kökenli Kanayan Dev Gastrointestinal Stromal Tümör 263

Efficacy of Pectoralis Nerve Block Type I in Patients Treated Surgically for Breast Cancer 265

Endovascular Treatment of Iatrogenic Popliteal Arterio-Venous Fistula 267

Ergenlik Çağındaki Hastada Proksimal Humerus Deplase Kırığına Yaklaşım 268

Erkek Üriner İnkontinansında Askı Ameliyatlarının (Male Sling) Etkinliği 269

Evaluation of the Relation Between the Fibrinogen/albumin Ratio and the Severity of Covıd-19 Disease 270

Femoral Fıtıklar İçin Özgün Bir Yöntem: Lateral Fascia Transversalis Flebi ile Onarım 272

Gebelikte Covıd-19; Yoğun Bakım Yönetimi ve 4 Hastanın Sonuçları 273

Gebelikte Obstetrik Nedenli Olmayan Cerrahi Sorunlar 275

Gelişimsel Kalça Displazisi Tedavisinde Medial Açık Redüksiyon Uygulanan Hastaların Uzun Dönem Klinik ve Radyolojik Değerlendirilmesi 277

Göçmen Çocukların Üreteropelvik Bileşke Darlığı Takibi ve Cerrahi Sonuçlar 278

Hidrosefali Olgularında Beyin SPECT, EEG, MRG, Transkranial Doppler Sonuçlarının Preoperatif ve Postoperatif Olarak Değerlendirilmesi 280

Horizontal Şaşılık Cerrahisinde Reoperasyon Nedenlerinin İncelenmesi 281

Idiyopatik Granulomatöz Mastit Tedavisinde Klinik Deneyimlerimiz 282

İdrar Kaçırma Şikayeti Olan Kadın Hastalarda Tedavi Öncesi İşeme Sonrası Rezidü İdrar Ölçümü Gerekli Midir' 284

İlk Trimesterde İzole Hipotiroksinemi ile Komplike Olan Gebeliklerin Perinatal Sonuçları 286

İnce Barsak Gastrointestinal Stromal Tümörleri 288

İş Kazalarına Bağlı Gelişen Korneal Yabancı Cisimlerin 2020 de Artan Maske Kullanımına Bağlı Oluşan Buhar Nedeniyle Güvenlik Gözlüğü Takma Oranında Azalma 289

Kabuki Make Up Sendromlu Hastada Genel Anestezi Uygulaması 290

Kalça Kırığı ile Başvuran Hastalarda D-Vitamini Düzeyinin Değerlendirilmesi 291

Kliniğimizde, Renal Hücreli Karsinom Nedeniyle Laparoskopik Total ve Parsiyel Nefrektomi Uygulanan Hastalar da Perioperatif Sonuçlar 292

Kolesistektomi Sonrası Tüm Safra Keselerini Histopatolojik İncelemeye Göndermek Maliyet-Etkin Midir? 294

Kolon Malignitelerde Nötrofil/lenfosit Oranının Peritoneal Metatsazları Göstermedeki Rolü 295

Koroid Neovasküler Membran ile Kuru Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Arasında Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Ölçümlerinin Karşılaştırılması 297

Koroner Bypass Cerrahisi Sonrası Görülen H1N1 Enfeksiyonu ve Sternal Dehisens; Sternal Talon Sistemi ile Sternal Revizyon 298

Laparoskopik Kolesistektomide Trokar Yerlerine Bupivacaine İnfiltrasyonunun Postoperatif Ağrı Üzerine Etkisi 299

Laparoskopik Kolesistektomilere Uyguladığımız M-Tapa(Modified Thoracoabdominal Nerves Block Through Perichondrial Approach) Blok Uygulamalarımızın Postoperatif Analjezik Etkinliği, Olgu Serisi 301

Laparoskopik ve Açık İnsizyonel Herni Onarımı Yapılan Hastaların Postoperatif Karşılaştırılması; Tek Merkez Deneyimi 302

Lateral Epikondilit Tedavisinde Kullanılan Yöntemlerin Etkinliğinin Karşılaştırılması 303

Mastektomi Ameliyatlarında Ultrason Eşliğinde Yapılan Paravertebral Blok ile Mid-Point Transverse Process Pleura Bloğunun Analjezik Etkinliğinin Karşılaştırılması 304

Median Sinirin Cerrahi Dekopresyonunda Klasik Longitudinal İnsizyon ile Transvers Cilt İnsizyonu Tekniklerinin Karşılaştırılması 305

Meniere ve OSA Birlikteliğinde Pap Tedavisinin Vertigo Semptonlarını Azaltmadaki Etkinliği 306

Mesleki Yoğun Klavye Kullananlarda MR İncelemesinde Median Sinir Yassılaşması Karpal Tünel Sendromu Prekürsörümüdür? 307

Mezoappendiks'te Aksesuar Dalak: Olgu Sunumu 308

Nadir Bir Akut Batın Sebebi 'İzole Parsiyel Çekal Nekroz'. İki Olgunun Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi.....310

Nadir Bir Olgu Sunumu: Memenin Dev Malign Filloides Tümörü 311

Nadir Olarak Görülen Bir Olgu: Retroperitoneal Mezenterik Kist 313

Nadir Vaka: Epileptik Hastada Bilateral Femur Boyun Kırığı.....314

Nazofarenksin Canlı Sülük Enfestasyonu: Bir Olgu Sunumu.....315

Nöronkolojide Nadir Görülen Bir Tümör: Gliosarkom 316

Oral Glukoz Tolerans Testi: Kim, Neden Reddediyor' 318

Osteogenesis İmperfekta Ön Tanısı ile Değerlendirilen Hastalarda Genetik Analiz Sonuçlarımız 319

Ötiroid Graves Oftalmopati 320

Asst. Prof. Dr. Tayfun Bilgiç[1], Asst. Prof. Dr. Özlem Sezgin Meriçliler[2] 320

Papiller Tiroid Kanserlerinde Multisentrisite Sıklığı ve Multisentrisitenin Kapsüller İnvazyon, Tümör Çapı ve Hasta Yaşı ile İlişkisi.....322

Pediatrik Renal Transplantasyonlu Hastalarımızdaki Cerrahi Komplikasyonların Yönetimi..324

Pediatrik Yaş Grubunda Bel Ağrısı: Oluşumu ve Özellikleri 325

Pediyatrik Vakalarda Sünnet Operasyonunda Anestezi Yöntemlerinin Perioperatif Sonuçlar Üzerine Etkisi.....327

Poor Outcome in Patients With Acute Epidural Hematoma.....328

Portal Ven Trombozuna Sekonder Karaciğer Retrasnplantasyon Olgusu.....329

Preeklamptik Hastada Postpartum Gelişen Hellp Sendromu 330

Rahim İçi Araç Parçası Değil, Fetal Kemik Parçası; Vaka Bildirimi 332

Relieving the Symptoms of Cervical Vertigo by Surgical Intervention.....334

Retrospective Analysis of Adnexal Masses Encountered During Caesarean Section 335

Roküronyuma Bağlı Anafilaksi Öyküsü Olan Bir Hastaya Anestezi Yaklaşımı 336

Scheimpflug Dansitometrisi ile Psödoeksfoliasyon Sendromlu Hastalarda Korneal Epitel, Stroma ve Endotelin Optik Yoğunluğunun Değerlendirilmesi.....338

Semitendinöz Otogreft ile Medial Patellofemoral Ligament Rekonstrüksiyonu 340

Senil Entropiyon Cerrahisi ve Klinik Sonuçlar 342

Serebral İskemi Sonrası Elajik Asit ve Aliskirenin Nöroprotektif Etkilerinin Değerlendirilmesi 343

Serebrovasküler Hastalıkların Endovasküler Tedavisi Sırasında Yabancı Partiküllerin Yönetimi 344

Servikal İntraepitelyal Neoplazi (CIN) Tanısında Agnor Boyama Yönteminin Yeri ve Değeri 346

Sezaryen Geçiren Covıd-19 Tanılı 254 Gebenin Anestezi Yönetimi ve Klinik Seyir Açısından Değerlendirilmesi-Bir Yıllık Deneyim.....347

Sezaryen Sırasında Cerrahi Alan Komplikasyonlarını Önlemede Ciltaltı Dokusunun Salin ile İrrigasyonunun Rolü: Prospektif Randomize Kontrollü Bir Çalışma 348

Siproteron Asetat Uygulaması ile Gelişen Testis Zedelenmesinin Giderilmesinde Anjiyotensin Dönüştürücü Enzim İnhibitörü İlaçların Etkisi ve Adjuvan LH Uygulamasının Yeri.....350

Sleeve Gastrectomy Ameliyatı Sonrası Gelişen Nadir ve Ölümcül Komplikasyon; Yaygın Akciğer Apsesi: Vaka Sunumu.....352

Sternum Fraktürleri Göğüs Cerrahisi Klinik Deneyimi; 51 Olgunun Analizi 354

Stress Cardiomyopathy 355

Tek Taraflı Vokal Kord Paralizisi Olan Olguda Sağ Karotis Endarterektomi Cerrahisinde Anestezi Yönetimi 357

Testiküler Mikrolitiyazisli Çocuklarda Testis Hacminin Ultrason ile Değerlendirilmesi 358

Tip 2 Odontoid Kırıklarında Anterior Odontoid Vida ile Fiksasyon.....360

Tiroid Cerrahisinde Klinik, Histopatolojik Özellikler ve Komplikasyonlar; 68 Vaka Tecrübesi 361

Torakal Epidural Anestezi ile Kifoz Sonrası Posterior Enstrümantasyon Yapılan Hastada Revizyon: Vaka Sunumu 363

Transkütanöz ve End-Tidal Karbondioksit Ölçümlerinin, Nöroşirürji Girişimleri Sırasındaki Farklı Pozisyonlarda Karşılaştırılması 364

Unikondiler Diz Artroplastisinde Mekanik Aks Değişiklikleri ve Fonksiyonel Skorlara Etkisi 365

Yaşlı Akciğer Kanseri Hastalarında Küratif Amaçlı Akciğer Rezeksiyonlarında Eşdeğer Sağkalım.....367

Yoğun Bakımlarda Proton Pompa İnhibitörleri ile H2 Reseptör Blokerlerinin Böbrek Fonksiyonları ve Morbidite Üzerine Etkilerinin Retrospektif Karşılaştırılması 369

Kronik Myeloproliferatif Bir Hastalıkta Sterkoral Kolon Perforasyonu: Nadir Karşılaşılan Bir Vaka Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi 370

Kedilerin Atopik Sendromuna Güncel Yaklaşım 372

Sığır Mastitislerinde Yaz Mastitisinin Rolü.....374

Yüksek Dereceli Dalak Yaralanmalarına Yaklaşımımız.....376

Bentham's Hedonic Calculus Applied Holistically to Men's NCAA Major College Basketball.379

Presentation ID / Sunum No= 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5631-2335

Berberis Vulgaris Bitki Ekstresinin Ratlarda Oluşturulan Sepsis Modeli Üzerine Koruyucu Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Serdar Yiğit[1]

[1]*Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Sepsiste çeşitli etiyolojik faktörler rol oynar. Kalıcı ve kontrolsüz inflamatuar yanıt nedeniyle çoklu organ işlev bozukluklarına neden olabilir. Şimdiye kadar, sepsisin, önemli organların homeostazını sürdürmek için bazı sınırlı sayıda tedaviler uygulanmaktadır. Sepsiste ölüm oranı hala kabul edilemez derecede yüksektir. Berberis Vulgaris bitkisinin antiiflamatuvar ve antioksidan özelliklerininden yararlanılarak sepsis sonucu oluşan reaktif oksidan türlerini azaltmayı amaçladık. Sprague Dawley türü 8 haftalık 30 Dişi Sıçanla 5 grup oluşturduk, cerrahi müdahale öncesi 12 saat aç bırakıldı. Anestezi sonrasında sıçanlar karın orta hatta yaklaşık 3 cm çapında insizyon yapıldı ve periton karın kasları geçirerek çekum dışarı alındı. 4.0 sütür ile çekum bağlandı. Ayrıca çıkarılan çekum distalinden büyük bir iğne yardımıyla 2 adet delik açıldı. Çekum ve bağırsak bölümü yerine koyularak batın kapatıldı. Sepsis grubu histopatolojisinde şiddetli peribronşiyolar BALT oluşumu, bronş epitelinde dejenerasyon görüldü. Sepsis+ Berberis vulgaris bitki ekstresini 800 mg/kg verdiğimiz grup kontrol grubunun histopatolojisine benzerlik göstermekteydi. Sonuç olarak sepsis modelinde Berberis vulgaris bitki ekstresini yüksek doz kullanılması ciddi sepsis hasarını azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sepsis, Sıçan, Akciğer, Berberis Vulgaris,

Examination the of Protective Effects of Berberis Vulgaris Plant Extract Experimental Model of Sepsis in Rats

Abstract

Various etiological factors play a role in sepsis. It can cause multiple organ dysfunctions due to a persistent and uncontrolled inflammatory response. So far, a limited number of treatments have been used to maintain the homeostasis of sepsis of important organs. The mortality rate in sepsis is still unacceptably high. We aimed to reduce the reactive oxygen species caused by sepsis by using the anti-inflammatory and antioxidant properties of Berberis Vulgaris plant. We formed 5 groups with 30 female rats 8 weeks old, of the Sprague Dawley type, fasted for 12 hours before surgery. After anesthesia, an

incision of approximately 3 cm in diameter was made in the midline of the abdomen of the rats and the cecum was taken out by passing the peritoneal abdominal muscles. In addition, 2 holes were made from the distal cecum with the help of a large needle. The cecum and intestinal section were put back in place and closed. Severe peribronchial BALT formation and degeneration of the bronchial epithelium were observed in the histopathology of the sepsis group. The group Sepsis+ Berberis vulgaris plant extract 800 mg/kg was similar to the histopathology of the control group. As a result, using high doses of Berberis vulgaris plant extract in the sepsis model reduces severe sepsis damage.

Keywords: Sepsis, Rat, Lung, Berberis Vulgaris

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3544-3509

Bursa Uludağ Üniversitesi Suam'a Başvuran Doğurganlık Çağındaki Kadınlarda Görülen Kızamıkçık Seroprevalansı

Exp. Dr. Nazmiye Ülkü Tüzemen[1]

[1]*Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Çalışmamızın amacı doğurganlık çağındaki kadınlarda Kızamıkçık seroprevalansını araştırmak ve aşı ile önlenebilir bir hastalık için seronegatif hastaların oranını saptamaktır. Retrospektif olarak yapılan çalışmamızda Ocak 2015-Aralık 2020 tarihleri arasında Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarına Kızamıkçık IgM ve IgG istemi ile gönderilen hasta serumlarına ait veriler Laboratuvar Bilgi Sisteminden alındı. Örnekler VIDAS® Rubella IgM ve VIDAS® Rubella IgG (VIDAS, bio- Merieux, Fransa) kitleri ile Enzyme-Linked Fluorescent Assay (ELFA) yöntemi ile çalışıldı. Üretici firmanın önerileri ile Rubella IgM için <0.8 IU/mL negatif, ≥0.8 IU/mL ile <1.2 IU/mL arası değerler sınırda, ≥1.2 IU/mL değerler pozitif, Rubella IgG için <10 IU/mL negatif, ≥10 IU/mL ile <15 IU/mL arası değerler sınırda, ≥15 IU/mL değerler pozitif kabul edildi. Çalışmaya doğurganlık çağındaki (15-49 yaş) kadınlar dahil edildi. Diğer yaş grubu ve cinsiyete ait veriler çıkarıldı. Ocak 2015-Aralık 2020 tarihleri arasında 4082 doğurganlık çağındaki kadına ait serumdan eş zamanlı olarak çalışılan Kızamıkçık IgM ve IgG sonuçları değerlendirildi. Türkiye'de farklı bölgelerde yapılan çalışmalarda gebelerde Kızamıkçık seropozitifliği %94.3-97.8-95.1-%93.5-%95.1-%94.5 olarak saptanmakla birlikte çalışmamızda doğurganlık çağındaki kadınlarda seropozitiflik oranı %92.4 olarak bulundu. Aşı ile önlenebilir bir hastalık olan Kızamıkçık için seronegatif hasta oranı %3,7 olarak saptandı. Konjenital Kızamıkçık sendromu riski gösteren 4 hastanın gebe izlem polikliniğinde izlendiği bu nedenle gebelikte primer infeksiyon geçirilmesi ile ortaya çıkabilecek sorunlar düşünüldüğünde Kızamıkçık enfeksiyonu açısından etkin aşılama programlarının yürütülmesinin önemi ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rubella, Seroprevalans, Kadın

Presentation ID / Sunum No= 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9622-6404

Çocuk Hastalarda Viral ve Bakteriyel Menenjit Etkenlerinin Multipleks Real Time PCR Yöntemi ile Araştırılması

Dr. Ayşe Rüveyda Uğur[1], Dr. Meral Kaya[2]

[1]Konya Şehir Hastanesi, Tıbbi Viroloji, Konya, Türkiye
[2]Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji, Konya, Türkiye
ayserugur@gmail.com

Özet

Amaç: Menenjit çocukluk çağının en önemli morbidite ve mortalite nedenlerindendir. Dolayısı ile tanının hızlı bir şekilde konup etkene yönelik uygun tedavinin başlanması hayati önem taşır. Etiyolojide yer alan etkenlerin dağılımı yaş, genetik, immünsüpresyon, sosyoekonomik koşullar, toplumun aşılanma durumu, coğrafi ve mevsimsel farklılıklar gibi faktörlere bağlı olarak değişir. Viral menenjitler çocuklarda görülen menenjitin en sık ve en önemli nedenleri arasında yer alır. Ülkemizde uygulanmaya başlanan *Streptococcus pneumoniae* ve *Haemophilus influenzae tip b* aşıları bu etkenlerin neden olduğu bakteriyel menenjit olgularında azalma sağlamıştır. Bu çalışmanın amacı çocuk hastalarda viral ve bakteriyel menenjit etkenlerinin yaş gruplarına göre sıklığının ve mevsimsel dağılımının retrospektif olarak incelenmesidir. Gereç ve Yöntem: Ocak 2017- Aralık 2018 tarihleri arasında menenjit ön tanısı ile Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Moleküler Laboratuvarı'na gönderilen çocuk hastalara ait BOS örneklerinden 11 viral (CMV, EBV, VZV, HSV1, HSV2, HHV6, HHV7, adenovirüs, enterovirüs, parechovirüs, parvovirüs B19) ve 3 bakteriyel etken (*Streptococcus pneumoniae, Neisseria menengitidis* ve *Haemophilus influenzae*) multipleks real time PCR yöntemi ile ticari bir kit kullanılarak (FTD neuro 9 ve Bacterial Meningitis, Fast-Track Diagnostics, Lüksemburg) çalışıldı. Bulgular: PCR yöntemi ile 341 BOS örneğinden 33'ünde viral veya bakteriyel etkenlerden birisi belirlendi (%9.7). Pozitif sonuç alınan örneklerde virüsler çoğunluktaydı (%75.8). En sık viral etkenler sırasıyla enterovirüs (%33.3), adenovirüs (%12.1), CMV (%9.1) ve VZV (%9.1) idi. En sık belirlenen bakteriyel etken ise *S. pneumoniae* olarak belirlendi (%18.2). Hastaların yarısından fazlasını ≤ 5 yaş çocuklar oluşturmaktaydı (%51.5). Menenjit etkenlerinin belirlenme sıklığının yaz aylarında arttığı görüldü. Sonuç: Çalışmamızda çocuklarda en sık viral menenjit etkeninin enterovirüsler, en sık bakteriyel etkenin ise *S. pneumoniae* olduğu belirlenmiştir. Süt çocukları menenjit gelişimi açısından en riskli grup olup, olguların çoğunluğunun beş yaş altı çocuklardan oluştuğu görülmektedir. Hızlı tanı yoluyla başlanacak uygun tedavinin prognoza katkı sağlaması ve sekelleri azaltması nedeniyle, menenjit etkenlerinin moleküler yöntemlerle araştırılması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Viral Menenjit, Bakteriyel Menenjit, Çocuk, Multipleks Real Time PCR

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Elektrolitlerin Ölçümünde Kan Gazı Analizörü ve Biyokimya Otoanalizörü Sonuçlarının Karşılaştırılması

Dr. Kevser Kaya Sevinç[1], Dr. Abdulkadir Çat[1], Dr. Nilhan Nurlu[1]

[1]İstanbul Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Çalışmamızda; kan gazı analizörü ve biyokimya otoanalizörlerinde eş zamanlı ölçülen sodyum (Na), Potasyum (K), Klor (Cl) elektrolitleri sonuçlarını karşılaştırmayı amaçladık. Yöntem:01.01.2021-01.07.2021 tarihleri arasında hastanemiz acil servisine başvuran 18 yaş üzeri 3745 hastanın kan gazı analizörü ve biyokimya otoanalizör ile eş zamanlı çalışılan elektrolit ölçüm sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov Smirnov testiyle incelendi. Biyokimya ve kan gazı analizi sonuçlarının uyumunun değerlendirilmesi için Passing Bablok regresyon analizi ve Bland-Altman grafikleri kullanıldı. Passing Bablok analizinde uyumun kabulü için slope (eğim) değeri güven aralığının 1'i içermesi ve intercept (fark) değeri güven aralığının 0'ı içermesi şartı arandı. Bland-Altman grafikleri için limit of agreement (kabul edilebilirlik sınırları) farkların ortalaması ±1.96 SD olarak belirlendi. Biyolojik Varyasyon veri tabanından elde edilen izin verilebilir bias değerleri Na:%0.3 K:%1.5 Cl:%0.4 şeklinde idi. Bulgular: Her bir elektrolit için Kan gazı Median (Interquartilerange;IQR); Biyokimya Median (IQR) değerleri sırasıyla; Na için [135.5 (132.8-137.7) ; 138 (135-140)], K için [3.88 (3.57 - 4.24) ; 4.29 (3.99 - 4.65)], Cl için [103 (100 – 106); 101(98 – 104)] olarak bulundu. Passing Bablok regresyon denklemi (%95 GA) sodyum: [y = -6.87 (-9.15 - -4.26) + 1.03 (1.01 - 1.05) x], potasyum: [y = -0.43 (-0.48 - -0.41) + 1.01 (1.00 to 1.02) x], klor: [y = 3.00 (3.00 - 3.00) + 1.00 (1.00 - 1.00) x]. Spearman korelasyon katsayısı sırasıyla sodyum Rs:0.81, potasyum Rs:0.93, klor Rs:0.76 bulundu. Farkların ortalaması (%95 GA) sodyum : %1.64 (%1.59 - %1.70), potasyum : % 9.94 (%9.77 - %10.11), klor : %-2.7 (%-2.8 - %-2.6) bulundu. Sonuç: Her üç elektrolit için Bland-Altman grafiklerinde farkların ortalamalarının, Biyolojik Varyasyon izin verilebilir bias değerlerinin üzerinde olduğu gözlemlenmiştir. Bu nedenle çalışmamız sonucunda yöntemlerin birbiri yerine kullanımının klinik açıdan hatalara sebep olabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Elektrolit, Kan Gazı, Biyokimya

Comparison of Blood Gas and Biochemistry Autoanalyzer Results in Measurement of Electrolytes

Abstract

Introduction: We aimed to compare the results of Sodium (Na), Potassium (K), Chloride (Cl) measured simultaneously in blood gas and biochemistry autoanalyzer. Method: The results of 3745 patients above 18 years old who applied to the Emergency Department of our hospital between 01.01.2021-01.07.2021, which were analyzed simultaneously with the blood gas and biochemistry autoanalyzer, were compared. Conformity with normal distribution was evaluated using the Kolmogorov-Smirnov test. Passing-Bablok regression analysis and Bland-Altman plots were used to evaluate the compliance of the results. In the Passing-Bablok analysis, it was required that the confidence interval (95% CI) of slope must include 1, and the 95% CI of intercept must include 0 for the agreement to be accepted. For the Bland-Altman plots, the limit of agreement was determined as the mean difference±1.96 SD. Allowable bias values obtained from the Biological Variation database were Na: 0.3% K: 1.5% Cl: 0.4%. Results: Blood gas and biochemistry median values (Interquartile range-IQR) were obtained of electrolytes as follows: Na: [135.5 (132.8-137.7); 138 (135-140)], K: [3.88 (3.57 - 4.24); 4.29 (3.99 - 4.65)], and Cl: [103 (100 - 106); 101(98 – 104)]. Passing-Bablok regression equations (95% CI) of electrolytes were calculated as follows; Na: [y = -6.87 (-9.15 - -4.26) + 1.03 (1.01 - 1.05) x], K: [y = -0.43 (-0.48 - -0.41) + 1.01 (1.00 to 1.02) x], and Cl: [y = 3.00 (3.00 - 3.00) + 1.00 (1.00 - 1.00) x]. The mean differences (95% CI) were founded for Na: 1.64% (1.59% - 1.70%), for K: 9.94% (9.77% - 10.11%), and for Cl: -2.7% (-2.8% - -2.6%). Conclusion: It was observed that the mean differences for the three electrolytes were above the allowable bias values. Therefore it was concluded that the use of methods interchangeably might cause clinical errors.

Keywords: Electrolytes, Blood Gas Analysis, Biochemistry Analysis

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3441-1847

Endometriyal Kanser Ardındaki Epigenetik Hakında Herşey

Ph.d. Cand. Habibe Nur Atmaca[1]

[1]*Ondokuz Mayıs Üniversitesi*
**Corresponding author: Habibe Nur Atmaca*

Özet

Endometriyal kanser önde gelen jinekolojik malignansilerden biridir. Anormal ve kontrolsüz hücre büyümesi ile vücudun diğer kısımlarına da yayılan bu jinekolojik kanser, jinekolojik hastalıklar arasında en yaygın ikinci ve en ölümcül dördüncü kanserdir. Genelde menopozdan sonra görülür ve hormonal, genetik ve çevresel faktörler tarafından tetiklenir. Epigenetik düzenlemeler son yıllarda kanser çalışmalarında önem kazanmıştır. Bu düzenlemeler diğer adıyla epigenetik modifikasyonlar, DNA zincirini değiştirmez. Histon proteinleri, DNA yan zincir grupları ve hücrelerin biyolojik fonksiyonları üzerinde etkisi vardır. Onkogen ve tümör baskılayıcı genlerde DNA ve histon modifikasyonları ve bu genlerin hipo-hiper metilasyonları endometriyal kanserde epigenetik çalışmaların başında gelir. Ek olarak, küçük ve kodlamayan miRNA'lar da epigenetik düzenlemeler ile ilişkili olup endometriyal kanserde karşımıza çıkar. Tüm bu düzenlemeler ile, yaygın bir kadın hastalığı olan endometriyal kansere tedavi stratejileri geliştirilmeye çalışılmaktadır. Bu çalışmada, endometriyal kanser ve bununla ilişkili DNA, histon ve miRNA bazlı epigenetik düzenlemeler üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Endometriyal Kanser, Tümör Baskılayıcı Gen Hipermetilasyonu, Onkogen Hipometilasyonu, Mirna, DNA ve Histonlarda Epigenetik Düzenlemeler

All About Epigenetics Behind Endometrial Cancer

Abstract

Endometrial cancer is one of the leading gynecological malignancies. This gynecological cancer, which spreads to other parts of the body with abnormal and uncontrolled cell growth, is the second most common and fourth most deadly cancer among gynecological diseases. This cancer is commonly seen after menopause and triggered mainly by hormonal and genetic factors and also environmental factors as in all cancers. Epigenetic editing has gained great importance in many recent cancer studies. While these rearrangements, namely epigenetic modifications, do not change the DNA chain, they affect the

histone proteins and side chain groups of DNA bases and biological functions of cells. DNA and histone modifications in oncogene and tumor suppressor genes and hypomethylation and hypermethylation of these genes are the leading epigenetic studies in endometrial cancer. In addition, small and non-coding miRNAs are also related to epigenetic regulation and appear in endometrial cancer. With all these regulations, it is tried to develop treatment methods for endometrial cancer which is one of common women disease. In this study, we focused on endometrial cancer and related DNA and histone based epigenetic regulations.

Keywords: Endometrial Cancer, Tumor Supressor Gene Hypomethylation, Oncogene Hypermetilation, Mirna, Epigenetic Modifications on DNA and Histones

Presentation ID / Sunum No= 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Immün Kontrol Noktası İnhibisyonunda Liken Özütlerinin PD-L1 Gen Ekspresyonuna Etkisi

Ph.c. Canc. Orçun Toksöz[1], Dr. Barış Gökalsın[1], Dr. Birkan Açıkgöz[1], Prof.Dr. Hangun Kım[2], Assoc. Prof. Dr. Nüzhet Cenk Sesal[1], Araştırmacı Arhun Ali Balkan [1]

[1]Marmara Üniversitesi
[2]Sunchon National University

Özet

Günümüzde kanser tedavisinde vücudun kendini savunduğu tümör karşıtı immünoterapi gibi yeni terapötik stratejiler geliştirme ihtiyacı doğmuştur. İmmünoterapide bağışıklık sisteminin vücuttaki normal hücreleri diğer savaşılacak hücre ve antijenlerden ayırmakta görevli kısımlar olarak adlandırılan immün kontrol noktaları hedef alınabilmektedir. PD-L1 kontrol noktası bağışıklık sistemine saldırı sırasında ilk savunma hattıdır. Konağın T lenfositleri yüzeyindeki PD-1, kanser hücrelerinin aşırı ifade ettiği PD-L1 ile bağlandığında, T lenfositler kanser hücrelerine saldıramamaktadır. Böylelikle kanser hücreleri, bağışıklık sisteminden etkilenmemektedir. Bu veriler ışığında gerçekleştirilen çalışmada, PD-L1 gen ifadesini inhibe ederek immün kontrol noktası inhibitörü özelliği gösterebilecek moleküllerin araştırılması hedeflenmiştir. Bu hedef kapsamında, tıbbi özellikleri itibariyle dünyada ve ülkemizde antik çağlardan beri halk arasında birçok hastalığın tedavisinde yararlanılan likenlerden yararlanılmıştır. Likenlerin iyileştirici özelliklerinin, yapılarında bulunan asit özellikteki özgün sekonder metabolitlerden kaynaklandığı yapılan çalışmalarla ortaya konulmuştur. Bu çalışmada, Marmara Bölgesi'nden toplanan Peltigera horizontalis ve Hypogymnia tubulosa likenlerinden aseton özütleri elde edilmiş, 5 ve 2.5 µg/ml konsantrasyonlarında 48 saat boyunca H1975 hücrelerine uygulanmış ve MTT testi ile hücre canlılığına etkileri gözlenmiştir. Daha sonra uygulama tekrarlanarak spesifik primerler ile PD-L1 hedef genin ekspresyonundaki değişiklikleri ölçmek için kantitatif gerçek zamanlı PZR testleri gerçekleştirilmiştir. Etkili bulunan özütler, LC/MS analizine tabi tutulmuşlardır. Sonuçlara göre 5 µg/ml konsantrasyonunda, P. horizontalis ve H. tubulosa türlerine ait özütlerin H1975 hücrelerinde PD-L1 gen ifadesini sırasıyla %30 ve %20 aşağı-regüle ettiği belirlenmiştir. Liken özütleri üzerinde ileride gerçekleştirilecek kimyasal analizler ile etkili saf maddelerin belirlenmesinin, kanser tedavisine yardımcı potansiyel moleküllerin keşfine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu çalışma 218S752 no'lu TÜBİTAK-NRF/MSIT Türkiye-Kore İkili İşbirliği Programı ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Immün Kontrol Noktası İnhibitörü; Liken Sekonder Metabolitleri; Hücre Kültürü

Presentation ID / Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3375-7926

Inula viscosa Metanol ve Hekzan Ekstraktlarının Antibakteriyel ve Antikanserojenik Aktivitesi

Asst. Prof. Dr. Berna Erdal[1], Ph.d. Cand. Bahar Yılmaz[2], M. Sc. St. Bensu Baylan[3]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Tekirdağ
[2]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tümör Biyolojisi ve İmmünoloji Anabilim Dalı, Tekirdağ
[3]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Tekirdağ

Özet

Bitkisel ürünlere artan ilgi, bilim insanlarını aromatik bitkilerin biyoaktif maddelerini ve tıbbi etkilerini araştırmaya yöneltmiştir. Bu çalışmada, Asteraceae familyasına ait çok yıllık tıbbi bir bitki olan *Inula viscosa* (yapışkan anduz otu)'nın metanol ve hekzan ekstraktlarının antibakteriyel ve antikanserojenik aktivitelerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Manisa'nın Akhisar ilçesinden toplanan *I.viscosa* aerial yapıları kurutulup toz haline getirildi. Metanol (800-1.56 mg/ml) ve hekzan (100-0.19 mg/ml) ekstraktlarının farklı konsantrasyonları boş disklere emprenye edilerek antibakteriyel aktivitesi disk difüzyon metodu ile test edildi. Standart suş olarak; *Listeria monocytogenes*, *Micrococcus luteus*, *Escherichia coli* ve *Klebsiella pneumoniae* kullanıldı. Ekstraktların minimum inhibitör konsantrasyon (MİK) değerleri her bir bakteri için mikrodilüsyon yöntemi ile yapıldı. MİK değeri, üremenin görülmediği en düşük ekstrakt konsantrasyonu olarak belirlendi. MİK sonrası tüm kuyucuklar için minimum bakterisid konsantrasyonları (MBK) saptandı. *I.viscosa*'nın antikanserojenik aktivitesi ise MTT testi ile araştırıldı. Ekstraktların MDA-MB-231 hücreleri IC_{50} konsantrasyonlarında akridin oranj ve propidium iyodür ile boyanarak canlı, apoptotik ve nekrotik hücre sayıları belirlendi. Metanol ekstraktının *L.monocytogenes*, *M.luteus*, *E.coli* ve *K.pneumoniae* için zon çapları sırasıyla; 8, 16, 7 ve 9 mm olarak ölçüldü. Hekzan ekstraktının ise *M.luteus*, *E.coli* ve *K.pneumonie* için zon çapları sırasıyla 14, 7 ve 9 mm olarak belirlendi. Metanol ekstraktının MİK değerleri *M.luteus* için 25 mg/ml, *L.monocytogenes* ve *K.pneumoniae* için 200 mg/ml ve *E.coli* için ise 400 mg/ml olduğu bulundu. Hekzan ekstraktının MİK değerleri *L.monocytogenes*, *E.coli* ve *K.pneumoniae* için 400 mg/ml, *M.luteus* için 100 mg/ml olduğu bulundu. MBK değerlerinin MİK değerleri ile uyumlu olduğu görüldü. IC_{50} değerleri metanol ekstraktı için 25 mg/ml, hekzan ekstraktı için 6.25 mg/ml olarak belirlendi. Konsantrasyon artışına bağlı olarak MDA-MB-231 hücrelerinde nekrotik hücrelerin ve erken apoptotik hücrelerin varlığı görüldü. *I.viscosa*'nın metanol ve hekzan ekstraktlarının çeşitli bakteriler üzerine antibakteriyel ve MDA-MB-231 hücreleri üzerine antikanserojenik aktivitesinin olduğu bulundu. Sonuç olarak; bu ekstraktların farklı kanser hücre hatları veya bakteri suşları üzerine etkilerinin yapılacak diğer çalışmalarla desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Inula viscosa*, Antibakteriyel, Antikanserojenik

Presentation ID / Sunum No= 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1373-4700

Kinezyofobi'nin Limbik Sistem ile İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Sema Polat[1], Ma. St. Mahmut Tunç[1], Ma. St. Elif İpek Çay[1], Prof.Dr. Pınar Göker[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

Özet

Kinezyofobi, yaralanmaya karşı oluşan hassasiyet hissinden kaynaklanan aktivite ve fiziksel harekete karşı gelişen kaygıdır. Yaralanma mekanizmasına karşı gelişen koruyucu ağrı cevabı yaralanmanın şiddetinin artmasını engelleyerek harekette kısıtlılığa yol açar. Bu noktada ağrı kontrolü büyük önem taşımaktadır. Ayrıca, kinezyofobi yapılan tedavinin ya da cerrahinin başarısını ve hastanın yaşam kalitesinin, toplumsal katılımlarının değerlendirilmesinde önemli bir sonuç parametresidir. Ağrı kaynağı nosiseptif olabileceği gibi limbik sistem kaynaklı mekanizmaları da barındırabilir. Limbik sistem adlandırması ilk defa Broca adlı araştırmacı tarafından kullanılmıştır ve 'sınır' anlamına gelmektedir. Duygusal davranışları ve motivasyon güdülerini kontrol eden nöron devrelerinin tümünü kapsayan ve bazal beyin yapılarının aralarında bağlantılar oluşturan karmaşık bir sistemdir. Bu sistem, fonksiyonel olarak insanlarda ve bazı gelişmiş hayvanlarda davranış ve emosyonel olayların düzenlenmesinde, organizmanın kendini korumasına yönelik fonksiyonların düzenlenmesinde ve yakın hafızada kilit rol oynar. Limbik sistemin tarihsel gelişimine bakıldığında, antik çağlardan beri emosyonların merkezinin kalp olduğunu ve hafızanın da duygulara ve emosyonlara dayanan öğrenmeyi üretebileceğini söyleyen Aristotle ile başladığı belirtilmektedir. Yüzyıllar boyunca çeşitli bilim insanları insan emosyonlarını ve davranışlarını kontrol eden sinir sistemini aydınlatmaya çalışmışlardır. Ayrıca, ağrı değerlendirmesiyle ilgili yapılan çalışmalara bakıldığında, ağrının; limbik siteme ait önemli bir yapı olan corpus amygdaloideum aktivasyonu ile ilişkili olduğu da bildirilmiştir. Sunulan bu çalışmada, geçmişten günümüze kinezyofobi'nin tanımı, Limbik sistem ile ilişkisi, Limbik Sistem gelişimi ile anatomik ve histolojik yapılarının güncel bilgiler ışığında gözden geçirilmesi ve tarihsel gelişimi ile ilgili tartışmanın tüm yönleriyle ele alınması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Limbik Sistem, Kinezyofobi, Corpus Amygdaloideum

The Relationship of Kinesiophobia With Limbic System

Abstract

Kinesiophobia is anxiety about activity and physical movement resulting from the feeling of sensibility to injury. The protective pain response that develops against the injury mechanism prevents the increase in the severity of the injury and causes limitation in movement. In addition, kinesiophobia is one of the most important result parameter to evaluating of the patient life quality, social participation and success of treatment or surgery. The origin of pain could be nociceptive or due to limbic system mechanisms also. The nomenclature of the limbic system was used for the first time by the researcher called Broca and it means 'limit'. It is a complex system that encompasses all the neuronal circuits that control emotional behavior and motivational motives and creates connections between basal brain structures. Moreover, this system functionally plays a key role on people and some of developmented animals to regulate the behavior and emotional event, function about self protection of the organism and on close memory. Looking at the historical development of the limbic system, it is stated that it started with Aristotle, who said that the heart has been the center of emotions since ancient times and that memory can produce learning based on emotions. For centuries, various scientists have tried to elucidate the nervous system that controls human emotions and behavior. Furthermore, when looking at studies about assessment of the pain, it was seen that the pain was related to activation corpus amygdaloideum which is the important structure of limbic system. In this study, it is aimed to review the definition of kinesiophobia from past to present, its relationship with the Limbic system, the development of the Limbic System and its anatomical and histological structures in the light of current information, and to deal with all aspects of the discussion about its historical development.

Keywords: Limbic System, Kinesiophobia, Corpus Amygdaloideum

Presentation ID / Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1870-9697

Kronik Hafif Strese Maruz Kalan Psikomotor Ajite Fareler Üzerinde Güçlendirici Bir Antidepresan Tedavi Stratejisi

Asst. Prof. Dr. Burak Yaman[1]

[1]*Gaziantep University, Medical Faculty, Department of Physiology*

Özet

Beyindeki nörosinaptik kavşaktaki serotonin miktarını artıran antidepresanlar, özellikle duygudurum bozukluklarının tedavisinde kullanışlıdır. Bununla birlikte, bu ilaçların terapötik etkileri uzun bir gecikme ile başlar ve doza bağlı birkaç yan etki içerir. Özellikle kullanımlarının ilk birkaç gününde serotonerjik nöronların yoğun olduğu dorsal rafe nukleus nöronlarının somatodendritik bölgesinde serotonin seviyesinde artışa neden olarak serotonerjik nöronları lokal olarak inhibe ederler. Antidepresanların neden olduğu inhibisyon, bu ilaçların kullanım amacının tam tersidir. Pindolol'ün SNRI gibi antidepresanlarla birlikte kullanıldığında bu inhibisyonu ortadan kaldırabileceği önceki çalışmalarda bildirilmiştir. Somatodendritik 5-HT1A otoreseptörlerini inhibe eden pindolol, antidepresan ilaçlar kullanıldığında dorsal rafe çekirdeğinde artan serotonin seviyeleri nedeniyle ortaya çıkan serotonerjik nöronların inhibisyonunu bloke etme potansiyeline sahiptir. Bu çalışmada, kronik hafif strese maruz kalan psikomotor ajite farelerde pindololün venlafaksinin antidepresan etkisini artırıcı etkisinin açık alan testi (AAT) kullanılarak belirlenmesi amaçlanmıştır. 35 günlük Balb/c fareleri deneyler için kullanıldı. Kronik hafif stres (KHS), AAT'de merkez bölgede kalma, merkez bölgeye geçiş ve defekasyon skorunun artmasına neden oldu. Venlafaksin-pindolol kombinasyonu bu etkiyi tersine çevirdi. KHS uygulaması, psikomotor ajitasyona ve dolayısıyla farelerde depresyona neden oldu. Pindolol, venlafaksinin antidepresan etkisini arttırmıştır ve venlafaksin-pindolol kombinasyonu, KHS'nin tetiklediği psikomotor ajitasyonu tersine çevirmek için yeterli olurken venlafaksin aynı dozda tek başına yeterli olmamıştır. Pindolol, venlafaksini potansiyalize etme potansiyeline sahiptir. Antidepresan tedaviye yanıt vermeyen duygudurum bozukluklarında, antidepresanları pindolol ile kombine ederek antidepresan etkinliğin artırılabilmesi muhtemel görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Chronic Mild Stress, Major Depression, Pindolol, Venlafaxine.

An Enhancing Antidepressant Strategy on Psychomotor Agitated Mice Exposed to Chronic Mild Stress

Abstract

Antidepressants that increase the amount of serotonin in the neurosynaptic junction in the brain are useful especially in the treatment of mood disorders. However, the therapeutic effects of these drugs start with a long delay and involve in several dose-related side effects. Especially in the first few days of their usage, they lead to an increase in serotonin level in the somatodendritic region of dorsal raphe nucleus neurons where serotonergic neurons are dense, which, in turn, inhibits serotonergic neurons locally. The inhibition induced by antidepressants is the exact opposite of the intended use of these drugs. It has been reported in previous studies that pindolol may eliminate this inhibition when used in combination with antidepressants like SNRI. Pindolol, which inhibits 5-HT1A autoreceptors, has the potential to block the inhibition of serotonergic neurons due to increased serotonin levels in the dorsal raphe nucleus when antidepressant drugs is used. In the current study, it is aimed to determine the enhancing effect of pindolol on antidepressant effect of venlafaxine in psychomotor agitated mice exposed to chronic mild stress by using open field test (OFT). Balb/c mice, 35 days old, were used for experiments. Chronic mild stress (CMS) caused the time to being in the center area, transition to the center area and defecation score to increase in OFT. Venlafaxine-pindolol combination but not venlafaxine or pindolol only reversed this effect. CMS administration resulted in psychomotor agitation and therefore depression in mice. Pindolol increased the antidepressant effect of venlafaxine and venlafaxine-pindolol combination had been enough to reverse psychomotor agitation triggered by CMS, while venlafaxine alone not enough in the same dose. Pindolol has the potential to potentiate the venlafaxine. In mood disorders that do not respond to antidepressant treatment, it seems to be likely to increase the effectiveness by combining antidepressants with pindolol.

Keywords: Chronic Mild Stress, Major Depression, Pindolol, Venlafaxine.

Presentation ID / Sunum No= 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Liken Özütlerinin E. Coli ve S. Mutans Quorum Sensing ve Biyofilm İnhibisyonu Etkilerinin Araştırılması

Ph.c. Canc. Orçun Toksöz[1], Researcher Arhun Ali Balkan[1], Dr. Barış Gökalsın[1], Dr. Birkan Açıkgöz[1], Assoc. Prof. Dr. Nüzhet Cenk Sesal[1]

[1]Marmara Üniversitesi

Özet

Akciğer kanseri dünyada en yaygın görülen kanserler arasında yer almaktadır. Son yıllarda, akciğer kanseri ve mikroorganizmalar arasındaki bağlantı ile ilgili çalışmalar dikkat çekmektedir. Bakteri florasındaki değişimin bazı bakterilerin oluşturduğu biyofilm tabakasının kanseri tetiklediği belirlenmiştir. Bakteriler biyofilmi oluştururken QS mekanizmasını kullandığı bilinmektedir. Literatürde sinyal mekanizmasını bloke edilerek biyofilm oluşturmasını engellenebileceği ifade edilmektedir. Bu sebeple, akciğer kanserinde etkili olduğu düşünülen bakterilerin türler arası QS sistemleri inhibe edilerek biyofilm oluşumunun engellenmesi ile kanser oluşumunuın azaltılabileceği düşünülmektedir. Çalışmamızda bakterilerin birbirleriyle iletişim sağlayan (AI2) sinyallerini inhibe ederek QS sinyal mekanizmasını ve karışık kültür içeren biyofilm oluşumunu engelleyebilecek liken türlerini tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, Türkiye'den toplanan Bryoria capillaris, Hypogymnia tubulosa, Pseudevernia furfuracea, Lobaria pulmonaria liken türlerinin anti-QS ve tek/karışık kültür anti-biyofilm etkinlikleri tespit edilmiştir. V. harveyi BAA-1117 ve BAA-1119 raportör suşlarının biyolimünesans cevabı AI-2 sistemi inhibisyonunu algılamak için kullanılmıştır. Liken özütlerinin 80, 40, 20 µg/ml dozlarının etkisi Cytation 3 cihazında ölçülmüş ve B. capillaris ve H. tubulosa türlerinin QS üzerinde orta düzeyde etkiye sahip iken, P. furfuracea, R. farinacea özütlerinin daha etkili olduğu tespit edilmiştir. Liken özütlerinin 80, 40 ve 20 µg/ml dozlarının hastalıkla ilişkili olduğu literatürde yer alan Streptococcus mutans ve Escherichia coli bakterileri biyofilm oluşumu üzerindeki etkinlikleri tek/karışık kültür ortamında test edilmiştir. Sonuç olarak S. mutans bakterisi için P. furfuracea özütünün 80 µg/ml dozunun %94.24±0.71 inhibisyon ile en etkili olduğu gözlenmiştir. E. coli bakterisi üzerinde denenen liken özütlerinin orta derecede etkili olduğu tespit edilmiştir. Karışık kültür biyofilminde, L. pulmonaria likenine ait özütün 80 µg/ml dozunun %72.41±7.61 inhibisyon oranı ile en iyi sonuç elde edilmiştir. P. furfuracea türüne ait özüt ise tüm dozlarının %50'ye yakın inhibisyon etkisi gözlenmiştir. P. furfuracea'nin anti-QS ve anti-biyofilm etkinlikleri tutarlılık gösterdiğinden akciğer kanseri oluşumunda etkili olabilecek biyofilm formunun oluşumunu engelleyebilecek potansiyele sahip olabileceği öngörülmektedir. Bu çalışma 218S752 no'lu TÜBİTAK-NRF/MSIT Türkiye-Kore İkili İşbirliği Programı ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Quorum Sensing, Biyofilm, Likenler

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2647-5875

Luminal Tip Meme Kanserlerinde HN1L Nin Biyobelirteç Olarak Potansiyelinin Belirlenmesi

Dr. Mehmet Sarımahmut[1], Dr. Elif Ertürk[2], Prof.Dr. M. Şehsuvar Gökgöz[3]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Biyoloji Bölümü
[2]Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[3]Bursa Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi AD

Özet

Meme kanseri, dünyada kadınlar arasında en yaygın görülen kanser tipidir. Son yıllarda gelişen tedavi başarısı ile birlikte hastalığın daha etkin biçimde izlenmesi daha fazla önem arz etmektedir. Kanser kök hücrelerinin meme kanserinde tedavi direnci ve metastazda rol aldığı bilinmektedir. Bununla birlikte, meme kanseri kanser kök hücrelerinin yenilenmesi süreçlerinde etkin olan HN1L (hematopoietic- and neurologic-expressed sequence 1-like) ile ilgili bilgi birikimi son derece kısıtlıdır. Bu doğrultuda çalışmada, HN1L'nin luminal tip meme tümörlerinde potansiyel moleküler bir biyobelirteç olarak kullanılabilirliği değerlendirildi. Meme kanserli 17 (Luminal A ve B) hastanın plazma örneklerinde HN1L protein seviyeleri ELISA yöntemiyle ölçüldü. Verilerin analizinde, Independent Samples T Test, Kolmogorov Smirnov, Tukey, Pearson Korelasyon Testi, Binary Logistic Regresyon testleri yapıldı. Tüm analizler %95 güven aralığında, 0,05 anlamlılık düzeyinde ve SPSS 23.0 programında gerçekleştirildi. Luminal A ve Luminal B grupları arasında HN1L seviyeleri sırasıyla ortalama 1,05 ve 1,70 ng/ml olarak ölçüldü. Luminal A ve B arasında HN1L seviyeleri açısından anlamlı bir fark görülmedi. Luminal A ve B alt tipleri birlikte değerlendirildiğinde HN1L seviyeleri ile invazyon durumu arasında pozitif yönde bir korelasyon ($p=0,006$) olduğu tespit edildi. Tümör alt tipleri tek tek değerlendirildiğinde ise Luminal A'da HN1L seviyeleri ile invazyon ($p=0,037$) ve tümör boyutu ($p=0,002$, $r=0,932$), Luminal B'de ise BRCA durumu ($p=0,023$) arasında pozitif korelasyon olduğu saptandı. Logistic regresyon analizinde HN1L, lokalizasyon, tümör evresi, BRCA, p53, neoadjuvant ve adjuvant tedavi, invazyon, metastaz durumu parametreleri önce tek tek, sonra birlikte analize dahil edildi. Buna göre, değerlendirilen parametrelerin meme kanserinin Luminal A ya da B özellikte olma durumunu belirlemede etkili olmadığı görüldü. Sonuç olarak, HN1L seviyelerinin Luminal tip meme kanserlerinde invazyon durumunu belirleme açısından prediktif değerde bir belirteç olabileceği düşünülmektedir. Vaka sayısı arttırılarak ve yeni parametreler eklenerek HN1L seviyelerindeki değişim ve invazyon arasındaki ilişkinin araştırılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: HN1L, JPT2, Meme Kanseri, Kanser Kök Hücre

Presentation ID / Sunum No= 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Malignite ve İnme Birlikteliğinde Sistemik İnflamatuar İndeks: Prognozdaki Yeri

Dr. Ali Uncu[1]

[1]*ESKİŞEHİR ŞEHİR HASTANEİ*
**Corresponding author: ALİ UNCU*

Özet

Amaç: Kanser dünya üzerinde ölüm nedenleri arasında ikinci sırada yer almaktadır. Kanser hastalarında normal popülasyona oranla serebrovasküler hastalık (SVH) gelişme riskinde artış izlenmektedir. Sistemik inflamatuar indeks (trombosit x nötrofil / lenfosit) inflamatuar yanıtı gösteren ve pek çok hastalık için takipte ve prognozu değerlendirmede önemli bir parametredir. Çalışmamızın amacı sistemik inflamatuar indeks (SII)' in kanser ve inme hastalarındaki prognostik bağlantıyı araştırmak ve hematolojik parametrelerinin önemini vurgulamaktır. Gereç yöntem: Çalışma retrospektif olarak yapıldı. Kanser ve inme birlikteliği ile izlenmiş olan hastalar ile bilinen hastalık tanısı ve/veya yakınması olmayan sağlık kurulu vb. başvurusu nedeniyle hemogram kontrolleri yapılan vakalar çalışmaya dahil edildi. Olguların demografik özellikleri, laboratuar bulguları ile hastaların prognozları kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya kanser ve inme birlikteliği olan 35'i erkek, 22'si kadın toplam 57 hasta ile sağlıklı 50 kontrol grubu dahil edildi. Yaş ortalaması kanser ve inme birlikteliği olan hastalarda 67.5, sağlıklı kontrol grubunda ise 50.3 olarak saptandı. Gruplar arasında yaş cinsiyet açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmadı. Hasta ve kontrol grubunun hemogram paremetlereri ve sistemik inflamatuar indeks düzeylerinin karşılaştırmasında hsta grubunda istatistiksel olarak anlamlı yüksek saptandı Sonuç: Bu çalışma kanser ve ime birlkteliği tanısı ile takipli hastaların kliik ve prognozu ile kandaki inflamasyon belirteçleri ve sistemik inflamatuar indeksi arasındaki ilişkisini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Kanser ve inme birlikteliği tanılsı hastalarında kan değerlerinden trombosit, RDW ve sistemik inflamatar indeks ile yüksekliğin anlamlı olduğunu saptadık

Anahtar Kelimeler: Inme, Hemogram, İnflamatuar İndeks

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000330562074

Meme, Over ve Beyin Lezyonlarında İmprint ve Frozen Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Dr. Tülay Zenginkinet[1]

[1]*Göztepe Prof Dr Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Patoloji ABD*

Özet

GİRİŞ: İntraoperatif hızlı tanı yöntemleri günlük pratikde çok sık kullanılan yöntemlerdir. Diagnostik metodlardır. Bu amaçla imprint yöntemi ve frozen yöntemi kullanılmaktadır. Her iki yöntemin de avantaj ve dezavantajları mevcuttur. Çalışmamızda intraoperatif tanıda imprint yönteminin yerinin saptanması ve frozen section yöntemi ile kıyaslanması amaçlanmıştır GEREÇ YÖNTEM: Dört yıl süre ile frozen istemi ile gelen ve beraberinde imprint yöntemi de uygulanan 155 doku örneği çalışmaya dahil edildi. Anlamlı sonuç verebilecek sayıda biyopsi örneği olan organlar çalışmaya alındı. Olgular arşivden alınarak retrospektif olarak yeniden değerlendirildi. Öncelikle imprint preparatları klinik bilgiler ışığında incelenip benign-malign ayrımı yapıldı, spesifik tanı verilebiliyorsa belirtildi.Ardından frozen sonuçları değerlendirildi. BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 155 olgunun 73'ü SSS, 61'i over ve 21'i meme olgusuydu. Yaş ortalaması tüm olgularda 44.3 (1-80, malign lezyonlarda 46,9 (1-79), benign lezyonlarda 41,1 (9-80) olarak saptandı. Tüm olgular değerlendirildiğinde İmprint yönteminde hatalı pozitiflik %2,60, hatalı negatiflik %3,25, tanı verilemeyen olgular %16,23, sensivite %93, spesifite % 95 ve frozen yönteminde hatalı pozitiflik %1,95, hatalı negatiflik %2,60, ve tanı verilemeyen olgular %1,95, sensitivite %97, spesifite %96 olarak saptandı SONUÇ: Tümör hücrelerinin birbirleri ve çevre dokuları ile ilişkisi hakkında doyurucu bilgi vermemesi ve bazı lezyon gruplarının sitolojik görünümlerinin benzemeleri nedeni ile rutinde tek başına kullanılabilecek bir yöntem olarak görünmemektedir. Bu yöntem avantajlarına rağmen frozen uygulamasına yardımcı bir yöntem olarak rutin uygulamada kullanılabilir kanaatindeyiz

Anahtar Kelimeler: Imprint Yöntemi, Frozen Section, İntraoperatif Tanı

Presentation ID / Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7498-604X

Mikrorna'ların Prenatal Taramadaki Yeri

Dr. Senay Balcı[1], Prof.Dr. Lülüfer Tamer[1]

[1]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya AD

Özet

Prenatal tanı testleri, fetüsün genetik bir nedene bağlı anomalisini belirlemede kullanılmakta ve fetal karyotip hakkında kesin bilgi sağlamaktadır. İnvasiv tanı testlerine ilaveten, kromozomal anomaliler veya doğum defektleri açısından yüksek riskli gebelikleri tanımlamaya yönelik noninvaziv tarama testleri de mevcuttur. Farklı gestasyonel yaşlarda ve serum analit taramasına dayalı bu testler, gebelik takibinde sıklıkla kullanılmaktadır. Bununla birlikte, gebeliğin daha erken dönemlerinde ve kesin tanıya yönelik, maternal plazmada bulunan fetal DNA ve RNA'nın hedeflendiği noninvaziv prenatal testlere (NIPT) ilgi giderek artış göstermektedir. Özellikle maternal kandaki serbest fetal DNA (cffDNA) analizine dayanan NIPT, özellikle trizomi 21 olmak üzere kromozom anöplodileri taramasında kullanılmaktadır. Bununla birlikte, serbest fetal RNA (cffRNA) ve DNA metilasyon analizinin NIPT tabanlı testlerde kullanılabilirliği araştırılmaya devam etmektedir. Fetal DNA, RNA'dan daha kararlı ve genotiplendirme yapmaya olanak sağlarken, düşük kopya sayısı bir dezavantajdır. Ayrıca, cffDNA, maternal kromozom anomalileri veya malignitelerde, yanlış pozitif sonuç vermektedir. cffRNA analizinin, cinsiyet ve polimorfizmden bağımsız olması ve kısmen basit ve ucuz bir yöntem olmasından dolayı, geliştirilmiş RNA belirteçlerinin, gebelik ve fetüs gelişimini yansıtmakta daha faydalı olacağı öngörülmektedir. MikroRNA'ların (miRNA), gebelik sırasında değişen fizyolojik koşullarda ve fetüsün gelişimiyle ilişkili klinik durumlarda rol oynadığı gösterilmiştir. miRNA'lar, plasental sinsiyotrofoblastlardan maternal dolaşıma eksozomal partiküller vasıtasıyla salınmakta ve maternal plazmada saptanabilmektedir. miRNA'ların oldukça stabil olması ve gerçek zamanlı kantifikasyona olanak sağlaması nedeniyle, fetal miRNA'ların invaziv yöntemlere entegre olabilecekleri ve hatta, noninvaziv bir yöntem olarak kullanılabileceği düşünülmektedir. Gebelikle ilişkili miRNA'ların ekspresyon düzeyleri ile ilgili çalışmalar mevcut olmakla birlikte, konjenital anomalilerin araştırıldığı ve NIPT'lerde miRNA'ların kullanımını destekleyecek veriler literatürde oldukça yetersizdir. Pubmed taramasında sadece beş çalışma olduğu görülmektedir ki, yapılan çalışmalar, sadece trizomi 21 ile ilişkili kromozom-21 türevli miRNA'lar (hsa-miR-99a, let-7c, miR-125b-2, miR-155 ve miR-802) üzerine yoğunlaşmıştır. Konjenital anomalilerin taramasında kullanılabilecek miRNA'ların belirlenmesine yönelik çok daha fazla veriye ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Noninvaziv Prenatal Test, Mirna, Fetal Dna, Fetal RNA

The Role of Micrornas in Prenatal Screening

Abstract

Prenatal diagnostic tests are invasive and are used to determine the genetic-based anomaly of the fetus and provide information about the fetal karyotype. Noninvasive screening tests are also available to identify high-risk pregnancies for chromosomal anomalies or birth defects. It is based on serum analyte screening at different gestational ages and is used in pregnancy follow-up. There are noninvasive prenatal tests (NIPT) that target fetal DNA and RNA in maternal plasma for diagnosis in earlier stages of pregnancy. Free fetal DNA (cffDNA) analysis in maternal blood is used to screen for trisomy 21 and other chromosomal aneuploidies. The availability of free fetal RNA (cffRNA) and DNA methylation analysis in NIPT-based assays is under investigation. Fetal DNA is more stable than RNA and allows genotyping, while its low copy number is a disadvantage and cffDNA gives false positive results in maternal chromosomal abnormalities or malignancies. cffRNA analysis is gender- and polymorphism-independent and is simple and inexpensive method. Therefore, it is predicted that RNA markers will be more useful in reflecting pregnancy and fetal development. MicroRNAs (miRNAs) have been shown to play role in changing physiological conditions during pregnancy and in conditions associated with fetal development. miRNAs are released from placental syncyotrophoblasts into the maternal circulation via exosomal particles and can be detected in maternal plasma. miRNAs allow stable and real-time quantification. Therefore, it is thought that fetal miRNAs can be integrated into invasive methods and even used as a noninvasive method. There are studies on the expression levels of pregnancy-associated miRNAs. However, data investigating congenital anomalies of miRNAs are insufficient in literature. There are only five studies in Pubmed that have focused only on trisomy-21-associated chromosome-21-derived miRNAs (hsa-miR-99a, let-7c, miR-125b-2, miR-155 and miR-802). Much more data is needed to identify miRNAs that can be used to screen for congenital anomalies.

Keywords: Noninvasive Prenatal Testing, Mirna, Fetal Dna, Fetal RNA

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8445-666X

Obstrüktif Uyku Apneli Hastalarda Yeme Davranışı Regülasyonunda Periferik ve Santral Nöropeptidlerin CPAP Tedavisi ile Değişimi

Asst. Prof. Dr. Serkan Küççüktürk[1], Asst. Prof. Dr. Hülya Vatansev[2], Exp. Dr. Nazile Arpacı[3], Inst. Dr. Mehmet Ali Karaselek[4]

[1]Department of Medical Biology, Faculty of Medicine, Karamanoğlu Mehmetbey University, Karaman, Turkey
[2]Pulmonary Diseases Department, Meram Faculty of Medicine, Necmettin Erbakan University, Konya, Turkey
[3]Denizli State Hospital, Department of Mental Health and Diseases
[4]Department of Internal Medicine, Meram Faculty of Medicine, Necmettin Erbakan University, Konya, Turkey

Özet

Obstrüktif uyku apne sendromu (OSAS), uyku sırasında üst solunum yollarında tekrarlayıcı tam ya da kısmi obstrüksiyon atakları ile seyreden, bunun sonucu tekrarlayan hipoksi ataklarına neden olan bir hastalıktır. Obezite OSAS' ta en önemli risk faktörlerinden biri olmakla beraber tam olarak bir neden mi yoksa sonuç mu olduğu ile ilgili araştırmalar halen devam etmektedir. Bu amaçla OSAS ile beraberlik gösteren obezitenin ortaya çıkmasında ve CPAP tedavisi ile gözlenen kilo değişiminde hipotalamik beslenme düzenleyici nöropeptidlerden POMC, NPY, Oreksin ile periferik adipokin leptin ile ilişkisi araştırılmıştır. NEÜ Meram Tıp fakültesi göğüs hastalıkları uyku laboratuvarına başvuran ve tanısı konularak Pozitif Havayolu Basınç (PAP) tedavisi planlanan 18-65 yaş aralığındaki gönüllü 38 erkek hasta çalışmaya dahil edilerek; çalışmanın başlangıcında ve her gece en az 4 saat PAP kullanan hastalardan tedavinin 6. ayında hastalardan kanlar alınarak ELİSA yöntemi ile incelenecektir. Bu çalışmada, yaklaşık 180 günlük cihaz kullanımı ile etkili şekilde tedavi edilen OSAS hastalarında BMI' dan ($p>0.05$) bağımsız olarak Leptin, NPY, Oreksin ve POMC seviyeleri düşüş göstermiştir ($p<0.001$). OSA ile birlikte gece boyunca ortaya çıkan patolojik solunum olayları intermitent hipoksiye sebep olmaktadır. Bununla birlikte hipoksinin sebep olduğu inflamasyon çeşitli mekanizmalarla santral ve periferik nöropeptidlerin salınımını etkilemektedir. Ayrıca apneler uyku fragmentasyonuna da sebep olmaktadır. Bu durumda da metabolizma ciddi anlamda etkilenmektedir. PAP tedavisi ile apnelerin ortadan kaldırılması, oksijenizasyonun sağlanması, uyku bölünmesinin düzeltilmesi ile hipoksik etkinin ve buna bağlı olarak inflamasyonun büyük oranda azaltılarak metabolik stabilitesinin sağlandığını düşünmekteyiz. Sonuç olarak, hastaların PAP cihazlarının gece boyunca kesintisiz kullanılmasını sağlamak ve teşvik etmek tedavinin etkinliğini belirginleştirecektir. Ayrıca cihaz kullanılırken diyet ve egzersiz programlarının verilmesi kilolu hastalar için VKİ' lerin düşürülmesinde etkili olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Leptin, NPY, Oreksin, POMC, Uyku Apnesi, Yeme Davranışı

Exchange of Peripheral and Central Neuropeptids With CPAP Therapy in Eating Behavior Regulation in Patients With Obstructive Sleep Apnea

Abstract

Obstructive sleep apnea syndrome (OSAS) is a disease that progresses with recurrent episodes of complete or partial obstruction of the upper respiratory tract during sleep, resulting in recurrent episodes of hypoxia. Research on whether obesity is a cause or a result for OSAS is still ongoing. For this purpose, the relationship between hypothalamic nutrition regulatory neuropeptides POMC, NPY, Orexin and peripheral adipokine leptin in the emergence of obesity associated with OSAS and the weight change observed with CPAP treatment was investigated. 38 volunteer male patients aged between 18-65 years who applied to NEU Meram Medical Faculty chest diseases sleep laboratory and were diagnosed and planned for Positive Airway Pressure (PAP) treatment were included in the study; At the beginning of the study and at the 6th month of the treatment from the patients who used PAP for at least 4 hours every night, blood will be taken from the patients and examined by ELISA method. In this study, Leptin, NPY, Orexin, and POMC levels were decreased ($p<0.001$) independent of BMI ($p>0.05$) in OSAS patients who were effectively treated with approximately 180 days of device use. Pathological respiratory events occurring during the night with OSA cause intermittent hypoxia. However, inflammation caused by hypoxia affects the release of central and peripheral neuropeptides by various mechanisms. Sleep fragmentation due to apneas also seriously affects metabolism. We think that metabolic stability is achieved by eliminating apneas, providing oxygenation, correcting sleep fragmentation with PAP treatment, reducing the hypoxic effect and accordingly inflammation to a large extent. As a result, ensuring and encouraging the uninterrupted use of PAP devices by patients throughout the night will highlight the effectiveness of the treatment. In addition, giving diet and exercise programs while using the device will be effective in lowering BMIs for overweight patients.

Keywords: Eating Behavior, Leptin, NPY, POMC, Orexin, Sleep Apnea

Presentation ID / Sunum No= 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2926-6892

Sıçanlarda Deneysel Karaciğer İskemi-Reperfüzyon Modelinde Karaciğer ve Uzak Organ Hasarına Quercetinin Etkileri

Asst. Prof. Dr. Neziha Senem Arı[1]

[1]*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı sıçanlarda karaciğer iskemi-reperfüzyon modelinde karaciğer, akciğer, böbrek ve kalpte meydana gelen değişikliklerin ve bu değişikliklere Quercetin'in etkisinin histopatolojik ve immünohistokimyasal olarak gösterilmesidir. Materyal ve metod: 18 adet Sprague Dawley sıçan; 1. Grup sham, 2. Grup iskemi-reperfüzyon, 3. Grup iskemi reperfüzyon +quercetin olmak üzere 3 gruba ayrıldı. 3 gün boyunca gavaj yoluyla 1. Gruba distile su, 3. Gruba Quercetin verildi. 3. Gün sonunda 1. Gruba batın açma kapama, 2. Ve 3. Gruba hepatoduodenal ligamentin klemplenmesi ile 1 saat iskemi sonrası 4 saat reperfüzyon uygulanarak tüm sıçanlar sakrifiye edildi. Karaciğer, akciğer, böbrek ve kalp doku örnekleri Hematoksilen Eozin (HE), Masson Trikrom, Periyodik Asit-Schiff (PAS); ayrıca apoptozu değerlendirmek için TUNEL (Terminal deoxynucleotidyl transferase (TdT) deoxyuridine triphosphate nick end labeling assay) teknikleri ile boyanarak ışık mikroskobunda histopatolojik ve immunohistokimyasal olarak değerlendirildi. Bulgular: Karaciğerde; Hasar skoru; İR grubunda, sham grubuna göre anlamlı derecede yüksek iken, İR+Q grubunda İR grubuna göre anlamlı düzeyde azalmıştı. Yarı kantitatif skorlama parametrelerinde gruplar arası anlamlı bir farklılık görülmezken, apoptotik indeks; İR grubunda sham grubuna göre anlamlı düzeyde yüksek, İR+Q grubunda ise İR grubuna göre anlamlı düzeyde düşüktü. Akciğerde; Gruplar arasında akciğer hasar skorunda anlamlı düzeyde fark görülmedi. Apoptotik indeks; İR grubunda sham grubuna göre anlamlı düzeyde yüksek iken, İR+Q grubunda; İR grubuna göre anlamlı düzeyde azalmıştı. Böbreklerde; İR grubunda tübüler hücre dejenerasyonu ve intertübüler vasküler konjesyon sham grubuna göre anlamlı olarak yüksekti. Apoptotik indeks, İR grubunda sham ve İR+Q gruplarına göre yüksekken, İR+Q grubunda da sham grubuna göre yüksekti. Kalpte; miyokardial hücre dejenerasyonu ve vasküler hasar açısından gruplar arası fark bulunamadı. Apoptotik indeks; İR grubunda, sham ve İR+Q grubuna göre anlamlı düzeyde yüksek bulundu. Sonuç: Karaciğerde deneysel olarak oluşturulan İR modelinde; karaciğer, akciğer, böbrek ve kalpte histopatolojik olarak hasar oluşmakta ve Quercetin uygulaması bu organlarda İR'ye bağlı hasarı ve apoptozisi azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer, Uzak Organ, İskemi-Reperfüzyon Hasarı, Quercetin

Presentation ID / Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: orcid.org/0000-0002-3394-2438

Siklofosfamid ile Prematür Ovaryan Yetmezlik Oluşturulmuş Sıçanlarda Aronia Melanocarpa Ekstraktının Vajinal Sitoloji ve Overler Üzerine Etkileri

Dr. Hümeyra Çelik[1], Researcher Bihter Gökçe Bozat[1], Researcher Sinem Kara[1], Researcher Firdevs Uluç[1], Assoc. Prof. Dr. Ayhan Çetinkaya[1], Assoc. Prof. Dr. Tülin Fırat[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Özet

Amaç: Çalışmamızda siklofosfamid (CTX) ile oluşturulmuş deneysel prematür ovaryen yetmezlik (POF) modelinde yüksek antosiyanin içerikli Aronia melanocarpa'nın overlerdeki folikül rezervine, over ağırlıklarına ve östrus döngüsündeki vajinal sitolojik değişikliklere etkileri değerlendirilmiştir. Metod: Çalışmada Wistar albino cinsi 2-4 aylık 200-250 gr dişi ratlar n=10 olacak şekilde Kontrol, POF ve Aronia gruplarına ayrıldı. 100 mg/kg ctx intraperitoneal olarak hayvana enjekte edildikten sonra 30 gün boyunca beklenilerek POF modeli oluşturuldu. Daha sonra POF+Aronia gruba 15 gün boyunca oral gavaj yapıldı. Model oluşturmadan önce, 30 günün sonunda ve gavaj bitiminde her seferinde 4 gün üst üste vajinal smear örnekleri alınarak östrus döngü kontrolü yapıldı. Hayvanlar sakrifiye edilip over dokuları alındıktan sonra overleri tartılarak histomorfolojik değerlendirmeye alındı. Sonuç: Over çapı ve ağırlıkları açısından gruplar arasında istatistiksel olarak bir anlamlı bir fark gözlenmedi ($p>0,05$). Vajinal sitolojik bakıda deney öncesi östrus siklusların tüm evreleri (proöstrus, östrus, metöstrus, diöstrus) tüm hayvanlarda incelenerek hayvanların sağlıklı olduğu tespit edildi. POF modeli sonrasında POF ve Aronia gruplarının östrus döngüsünün bozularak anöstrus oluştuğu görüldü ($p<0,05$). Aronia melanocarpa tedavisi sonrasında (45. günden itibaren) vajinal sitolojide POF grubunda anöstrus devam ederken, kontrol ve Aronia gruplarında östrus siklusunun döngüleri sağlıklı bir şekilde normal olarak gözlemlendi. POF grubunda primordiyal, unilaminar ve multilaminar primer, sekonder ve graaf (tersiyer) folikül sayısı istatistiksel olarak anlamlı bir biçimde azalarak ($p<0,05$), atretik folikül sayısının artmış olduğu gözlendi ($p<0,05$). POF grubunda, ovaryumda vasküler genişlemeler ve hemorojiler görüldü. Bağ doku alanlarında yoğun şekilde inflamatuar infiltrasyon ve fibrozis mevcutdu. Tartışma: Aronia melanocarpa, çocukluk ve reprodüktif çağ kanserlerinde sıklıkla kullanılan bir kemoterapötik ajan olan CTX ile ratlarda oluşturulan prematür ovaryan yetmezlik tablosu ovaryan rezervde artışa, vajinal sitolojik döngüde düzelmelere yol açmıştır. CTX'in oluşturduğu infertilite, Aronia melanocarpa ekstrat suplementasyonu ile hafifletilerek kliniğe destek sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Prematür Ovaryen Yetmezlik, Aronia Melanocarpa, Ovaryan Rezerv, Östrus Döngüsü

The Effects of Aronia Melanocarpa Extract on Vaginal Cytology and Ovary in Rats With Premature Ovarian Insufficiency Induced by Cyclophosphamide

Abstract

Objective:In our study, the effects of high anthocyanin content Aronia melanocarpa on ovarian follicle reserve,ovarian weight and vaginal cytological changes in the estrus cycle were evaluated in the experimental premature ovarian failure(POF) model induced by cyclophosphamide(CTX). Method:Wistar albino breed 2-4 months old 200-250 gr female rats were divided into Control,POF and Aronia groups as n=10.After 100 mg/kgCTX was injected intraperitoneally into the animal,a POF model was created by waiting for 30 days.Afterwards,oral gavage was performed in the Aronia group for 15 days.Before creating the model,at the end of 30 days and at the end of gavage,vaginal smear samples were taken for 4 consecutive days each,and estrus cycle control was performed.After the animals were sacrificed and their ovarian tissues were taken,their ovaries were weighed and evaluated for histomorphology. Conclusion:No statistically significant difference was observed between the groups in terms of ovarian diameter and weights($p>0.05$). All stages of estrus cycles(proestrus,estrus,metestrus,diestrus) were examined in all animals before the experiment in vaginal cytological examination and it was determined that the animals were healthy.After the POF model,it was observed that the estrus cycle of the POF and Aronia groups was disrupted and anoestrus occurred($p<0.05$).After Aronia melanocarpa treatment(from the 45th day),anoestrus continued in the POF group in the vaginal cytology,while the estrus cycles in the control and Aronia groups were observed as normal.In the POF group,the number of primordial,unilaminar and multilaminar primary,secondary and graaf (tertiary) follicles decreased statistically($p<0.05$),while the number of atretic follicles increased($p<0.05$).POF group,vascular enlargement and hemorrhages were seen in the ovary.There were intense inflammatory infiltration and fibrosis in the connective tissue areas. Discussion:CTX,a chemotherapeutic agent frequently used in childhood and reproductive age cancers, caused premature ovarian failure in rats,Aronia melanocarpa caused an increase in ovarian reserve and improvements in vaginal cytological cycle.Infertility caused by CTX can be alleviated with Aronia melanocarpa extract supplementation.

Keywords: Premature Ovarian Failure, Aronia Melanocarpa, Ovarian Rezerv, Vaginal Cytology

Presentation ID / Sunum No= 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2211-3914

Sosyal İzolasyonun Neden Olduğu Stresin Öğrenme ve Hafıza Üzerine Etkisi: Neurogranin/CaMKII/CREB Yolağının Rolü

Asst. Prof. Dr. İnci Turan[1]

[1]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji AD*
**Corresponding author: İnci TURAN*

Özet

Giriş ve Amaç: Sosyal izolasyon günümüzde oldukça sık karşılaşılan bir problemdir. Sosyal izolasyon hem insanlar için hem de ratlar gibi sosyal hayvanlar için önemli bir stres faktörüdür. Sosyal izolasyon stresine maruz kalan ratların davranışsal bozukluklar gösterdiği ve kognitif fonksiyonlarının bozulduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı erken dönemde oluşturulan sosyal izolasyon stresinin öğrenme ve hafızayı nasıl etkilediğini ve sinaptik proteinler ile oksidatif stres parametrelerinde meydana gelen değişiklikleri incelemektir. Yöntemler: Çalışmada 21 günlük 20 adet erkek Wistar albino cinsi rat kullanıldı. Ratlar rastgele 2 gruba ayrıldı: 1) Kontrol grubu (n=10), 2) Sosyal izolasyon grubu (n=10). Sosyal izolasyon doğum sonrası 21. günde sütten kesmenin ilk gününden itibaren 6 hafta boyunca her sıçanın farklı kafeslerde barındırılmasıyla gerçekleştirildi. Kontrol grubu hayvanları ise her kafeste 3-4 sıçan olacak şekilde ve sosyal etkileşimin gerçekleşeceği standart koşullarda barındırıldı. 6 haftalık süre sonunda öğrenme ve hafızayı değerlendirmek için Morris su labirent (MWM) testi kullanıldı. Test sonunda ratlar feda edilerek hipokampüs dokuları toplandı. Doku malondialdehit (MDA) ve indirgenmiş glutatyon (GSH) seviyeleri spektrofotometrik olarak ve neurogranin, kalsiyum/kalmodulin bağımlı protein kinaz II (CaMKII), cAMP response-element binding protein (CREB) ve Beyin kaynaklı nörotrofik faktör (BDNF) seviyeleri ELISA ile değerlendirildi. Bulgular: Sosyal izolasyon ve kontrol grubu arasında MWM testinde öğrenme ve hafıza açısından fark saptanmadı ($p>0,05$). Hipokampüs dokusunda neurogranin, CaMKII ve CREB düzeyleri farklılık göstermezken ($p>0,05$) BDNF düzeyleri sosyal izolasyonda olan ratlarda azalmıştı ($p<0,001$). Sosyal izolasyon hipokampüs MDA düzeyinin artmasına ($p<0,05$) neden olurken GSH düzeylerininse azalmasına neden oldu ($p<0,05$). Sonuç: Çalışmamızda sütten kesme sonrası oluşturulan altı haftalık sosyal izolasyon stresinin öğrenme ve hafıza bozukluğuna neden olmadan hipokampüste oksidatif stresi arttırdığı ve BDNF düzeylerini azalttığı gösterildi. Sosyal izolasyon stresinin patofizyolojik mekanizmalarını aydınlatmak için daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Bu çalışma Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon birimi tarafından desteklenmiştir. (Proje No: 2019-26259946-02)

Anahtar Kelimeler: Sosyal İzolasyon, Öğrenme ve Hafıza, Neurogranin

Presentation ID / Sunum No= 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2295-2531

Sternal Açı Referans Değerlerinin Cinsiyete Göre Radyolojik Yöntem ile Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Sema Polat[1], Ma. St. Elif İpek Çay[1], Dr. Mahmut Öksüzler[2], Ma. St. Mahmut Tunç[1], Prof.Dr. Pınar Göker[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye
[2]Adana Medline Hastanesi, Radyoloji Bölümü, Adana, Türkiye

Özet

Amaç: Sternal açı, sternum'un ön yüzünde manubrium sterni ile corpus sterni'nin birleştiği yerde oluşmakta ve ikinci kosta seviyesini tanımlamaktadır. Louis açısı olarak da bilinen sternal açı, önemli bir anatomik ve klinik referans noktasıdır. Bu nedenle çalışmamızda, Bilgisayarlı Tomografi kullanılarak popülasyonumuzdaki sağlıklı bireylere ait Sternal açı değerlerini araştırmak amaçlanmaktadır. Gereç Yöntem: Bu amaç doğrultusunda, retrospektif olarak 127 (56 erkek; 71 kadın) sağlıklı bireye ait thoraks bölgesi tomografik sagital kesitlerinden morfometrik ölçümler alınmıştır. Ölçüm sonuçlarının istatistiksel analizi için "Sosyal Bilimler için İstatistik Paket Programı 21.0" kullanılmıştır. Elde edilen bu ölçümlerden ortalama, standard sapma, minimum ve maksimum değerleri hesaplanmış ve istatistiksel analizde $p<0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Sternal açı ortalama ve standart sapma değerleri sırasıyla, erkeklerde 163.1± 6.35 derece (minimum 147.60 derece; maksimum 178.00 derece), kadınlarda 163.34±5.21 derece (en az 151.00 derece; maksimum 176.00 derece) olarak bulunmuş ve veriler analiz edildiğinde, cinsiyetler arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. Sonuç: Sternal açı değerlerinin bilinmesi; venöz basıncın değerlendirilmesinde referans noktası olarak kullanılmasının yanı sıra kostaların doğru bir şekilde sayılması ve buna bağlı olarak, organ ve oluşumların boyutlarının değerlendirilmesinde yardımcı olması gibi pek çok klinik uygulamalar için önemli olmaktadır. Bu nedenle, çalışmamızda sunulan toplumumuza ait sternal açı değerlerinin klinisyenlere referans değerler olarak yardımcı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Louis Açısı, Sternal Açı, Referans Değerler

Determination of the Sternal Angle Reference Values With Radiological Method According to Gender

Abstract

Abstract Objectives: The sternal angle is formed by junction of the manubrium to the body of the sternum on the anterior surface of the sternum and defines the second rib level. The sternal angle known as the angle of Louis, is an important anatomical and clinical landmark point. So, it is aimed to investigate the sternal angle values of healthy individuals in our population by using computed tomography in our study. Material and Methods: In accordance with this purpose, the morphometric measurements of 127 healthy individuals (56 males; 71 females) were taken from thorax region sagittal images using Computed Tomography. "The Statistical Package for Social Science (SPSS) 21.0 program" was used for statistical analysis of the measurement results. From these measurements, means, standard deviations (SD), minimum and maximum values were calculated and in all statistical analyses; p value under 0.05 was considered statistically significant. Results: The means and standard deviations of the sternal angle were found as 163.11±6.35 degree (147.60 degree in minimum; 178.00 degree in maximum) in males, 163.34±5.21 degree (151.00 degree in minimum; 176.00 degree in maximum) in females, respectively and when analyzed the values, there were no significant difference between genders. Conclusion: Knowledge on the sternal angle values is essential for many clinical applications such as accurately counting ribs as well as being used as a reference point in the evaluation of venous pressure and helping in evaluation of the size of organs. Therefore, we think that the sternal angle values of our population presented in this study will help the clinicians as reference values.

Keywords: Louis Angle, Sternal Angle, Reference Values

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5298-2032

Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Çevrimiçi Tıp Eğitimine Yönelik Tutumları

Asst. Prof. Dr. Ayşen Melek Aytuğ Koşan[1], Dr. Güneş Korkmaz[2]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi, Çanakkale, Türkiye
[2]Özel Ege Lisesi, İzmir, Türkiye
**Corresponding author: Güneş KORKMAZ*

Özet

Bu araştırmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinin çevrimiçi eğitim ve çevrimiçi tıp eğitimine yönelik tutumlarının incelenmesidir. Kesitsel araştırma modeli ile tasarlanmış bu araştırmada kartopu örnekleme yöntemi kullanılmış, araştırmaya Hacettepe, Dokuz Eylül, Ege ve Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesinde öğrenim gören toplam 203 öğrenci (Dönem 1-6) katılmıştır. Verilerin toplanmasında Yurdal, Şahin, Aytuğ Koşan ve Toraman (2021) tarafından geliştirilmiş "Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Online Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. 5'li Likert tipinde ve toplam 22 maddeden oluşan bu ölçekte iki alt faktör bulunmaktadır. İlk alt faktör tıp fakültesi öğrencilerinin "Online Öğrenmeye Yönelik Tutumlarını", ikinci alt faktör ise "Online Tıp Eğitimine Yönelik Tutumlarını" belirlemektedir. Verilerin analizinde betimsel istatistikler (ortalama, standart sapma, ortalama, minimum ve maksimum değerler) kullanılmıştır. Kolmogorov-Smirnov normal dağılım testine göre verilerin normal dağılmadığının ($p<.05$) belirlenmesi nedeniyle, karşılaştırma testleri Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis Testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, tıp fakültesi öğrencilerinin genel olarak çevrimiçi tıp eğitimine yönelik olumlu tutum sergilemedikleri görülmüştür. Öğrencilerin çevrimiçi tıp eğitimine yönelik tutumlarında cinsiyete göre anlamlı farklılık belirlenmemiştir. Öğrencilerin öğrenim gördükleri sınıfa göre tıp eğitimine yönelik tutumları incelendiğinde ise, üst dönem öğrencileri eğitimin çevrimiçi de olabileceğini düşünmektedir. Dört üniversitenin öğrencilerinin çevrimiçi tıp eğitimine yönelik tutumları arasında farklılık tespit edilmemiştir. Tıp fakültesi öğrencilerinin mezun olduktan sonra nasıl çalışmak istedikleri sorulduğunda, öğrenciler 1) tıpta uzmanlık kazanıp uzman hekim olarak çalışmak isterim, 2) serbest olarak çalışmak isterim ve 3) pratisyen hekim olarak çalışmak isterim olmak üzere üç yanıtta birleşmiştir. Her iki alt faktörde de ileride pratisyen hekim olmayı planlayan tıp fakültesi öğrencilerinin uzman hekim olmayı planlayan tıp fakültesi öğrencilerine göre çevrimiçi tıp eğitimine karşı daha olumlu tutuma sahip olduğu görülmüştür. Uzman hekimler öğrenmelerinin daha kalıcı olmasının ileride onların uzmanlık eğitimine katkı sunacağını düşünüyor olabilir. Bu nedenle de çevrimiçi eğitime yönelik daha olumsuz tutuma sahip olabilir.

Anahtar Kelimeler: Acil Uzaktan Öğretim, Çevrimiçi Öğrenme, Çevrimiçi Tıp Eğitimi

Presentation ID / Sunum No= 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0969-3961

Çocuklarda İdrar Kültüründe Üreyen Etkenlerin Değerlendirilmesi

Dr. Reyhan Öztürk[1]

[1]*Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi*
**Corresponding author: Reyhan Öztürk*

Özet

Giriş: Dünya çapında artan antimikrobiyal direnç oranları göz önüne alındığında, idrar yolu enfeksiyonları (İYE) için tedavi seçimi, mümkün olduğunca toplum direnç modellerine göre yönlendirilmeli, her hastane kendi etkenlerini ve direnç paternlerini belirlemelidir. Gereç ve Yöntem: Ağustos 2020-Ağustos 2021 tarihleri arasında İYE şikayetleri ile hastanemize başvuran ve idrar kültüründe 105 CFU/mL üreme olan 18 yaş altı hastalar çalışmamıza dahil edildi. Hasta verileri gerekli izinler alınarak hastane kayıtlarından retrospektif olarak incelendi, üreyen etkenler ve antibiyotik duyarlılıkları değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamıza 126 hasta dahil edilmiştir. Üreyen etkenlerin %66.66'sı E.coli, %7,93'ü Klebsiella spp, %7.14'ü Staphylococcus spp idi. Bunu Proteus spp, Pseudomonas spp., Enterococcus spp, Enterobacter spp takip etti. 11 etkende (%8.73) ESBL pozitifliği saptandı. Bunların 8 tanesi E.coli, 3 tanesi Klebsiella spp. idi. E. coli'de ESBL pozitiflik oranı %9.52, Klebsiella'da %30 idi. 11 etkende (%8.73) ESBL pozitifliği ve tek bir suşta çoklu aminoglikozid direnci (Klebsiella spp) görüldü. Karbapenemaz pozitif üreme olmadı. ESBL pozitiflerinin 8 tanesi E.coli iken, 3 tanesi Klebsiella spp idi. E. coli'de ESBL pozitiflik oranı %9.52, Klebsiella'da %30 idi . E.coli suşlarında ampisilin direnci %51.35, seftriakson direnci %16.66 olarak saptanırken, sefuroksim, siprofloksasin, TMX, gentamisin, nitrofurantoin duyarlılıkları bu iki antibiyotikten daha yüksek olarak saptandı (duyarlılıklar sırasıyla %77, %87, %79.5, %97, %98.6). Klebsiella spp.'nin en duyarlı olduğu antibiyotik %87.5 ile siprofloksasin olurken bunu %75 ile gentamisin takip etti. Klebsiella spp'de ampisilin ve sefuroksim direnci %87.5 gibi iken TMX ve nitrofurantoin direnci %37.5 olarak saptandı. Nitrofurantoine ESBL pozitif E. coli suşlarının tamamı duyarlı, Klebsiella suşlarının tamamı dirençliydi. Tüm ESBL pozitif suşlar arasında en yüksek duyarlılık gentamisin iken (%90.90) bunu nitrofurantoin (%81.81), siprofloksasin (%66.66), TMX (%41.66) takip etti. Sonuç: İYE'nin uygun tedavisi için her hastanenin kendi etken ve direnç profilini belirlemesi, uygunsuz ve gereksiz antibiyotik kullanımın önüne geçecek, direnç oluşumunu da engelleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik Direnci, Etiyolojik Ajan, İdrar Yolu Enfeksiyonu, İdrar Kültürü.

Presentation ID / Sunum No= 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

1990-2021 Yılları Arasında, Dental İmplantla İlgili Yayınlardaki Literatür Trendlerinin Değerlendiriilmesi

Asst. Prof. Dr. Yağmur Deniz Yıldırım[1]

[1]HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

Özet

Giriş: Her yıl çok sayıda basılan yayınlarla beraber dental implant araştırmaları da giderek artmaktadır. İmplant osseointegrasyonu Branemark tarafından 40 yıldan fazla süre önce tanımlandı. İmplant tedavisi zamanla bir çok yönden gelişti ve farklı araştırma konularına yol açtı. Bu çalışmanın amacı 1990'dan günümüze dental implantolojideki araştırma trendlerini değerlendirmektir. Materyal ve method: Dental implantla ilgili araştırma başlıklarını taramak için PubMed Medline veri tabanı kullanılmıştır. Çalışmaya dahil edilen konu başlıkları osseointegrasyon, primer stabilite, platform switching, yerleştirme torku, immediyat implant yerleştirme, estetik, selektif serotonin geri alım inhibitörleri, proton pompa inhibitörleri, oral sağlık ilişkili hayat kalitesi, sistemik hastalıklar, diabet, peri-implantitis; tedavisi ve önlenmesi olarak belirlendi. Tüm literatürün dental implantlarla ilgili araştırma trendlerinin belirlenmesi amaçlandığı için tüm diller ve yayın tipleri çalışmaya dahil edildi. Bulgular onar yıllık verilere ayrılarak değerlendirildi. Bulgular: Son 30 yılda implantla ilgili 51414 yayın tespit edildi. Yayın sayısı 1999'dan 2010'a 1,7 kat artarken, 2010'dan 2021'e 3 kat artmıştır. Osseointegrasyon ile ilgili araştırmalarsa son 10 yılda gerilemiştir. Peri-implantitis çalışmaları 1990'larda çok az sayıdayken son 10 yılda 8,8 kat artmıştır. Platform switching ile ilgili yayın sayısı 2005-2014 arası artmış, sonra platoya gelmiştir. Sistemik hastalıklar, diabet, ağız sağlığı ilişkili yaşam kalitesi başlıkları 2000'lerden sonra çalışılmaya başlanmıştır. SSRI VE PPI ile ilgili yayınlarsa 2015'ten sonra daha sık çalışılmıştır. Sonuç: Doksanlarda kemik ile ilişkili başlıkların, hasta ilişkili konulardan daha çok ilgi alanında olduğu gözlenmiştir. Estetik ve immediyat yerleştirme, peri-implant hastalıklar, sistemik ve ilaç ilişkili komplikasyonlar gibi hasta ilişkili ölçüt konularla kemik ve osseointegrasyonla ilgili problemlerde belli bir ilerleme kaydedildikten sonra daha çok ilgilenilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Osseointegrasyon, Sistemik Hastalıklar, Ssrı, Ağız Sağlığı

Evaluation of Literature Trends on Dental Implant Related Topics Between 1990-2021

Abstract

Introduction: Research in dental implantology is increasing with producing huge numbers of articles published each year. Osseointegration of dental implants was first described by Branemark over 40 years ago. Implant treatment has evolved in many ways and gave rise to the different research topics. The aim

of this study was to evaluate research trends in dental implantology since 1990 to date. Mat&met : PubMed Medline database was used for the search of topics related to dental implants. Research topics included were as follows: osseointegration, primary stability, platform switching, insertion torque, immediate placement, esthetic, selective seratonin reuptake inhibitors (SSRI), proton pump inhibitors (PPI), oral health-related quality of life, systemic diseases, diabetes, peri-implantitis; treatment, prevention. All types of articles in all languages were included in order to determine the research trends of the literature about dental implants. Results were evaluated within 10 year periods. Results: Totally 51414 articles were detected related to dental implants in the last 3 decades. The number of publications increased 1.7 times from 1999 to 2010 while this was 3 times from 2010 to 2021. Research focusing on "Osseointegration" has regressed in the last decade. Peri-implantitis studies were scarce in 90s while it increased 8,8 times in the last ten years. The number of publications on "Platform switching" has increased between 2005 to 2014 and came to a plateau after that. Publications about "Systemic diseases", "diabetes", "oral health-related quality of life" become more common after after 2000s. "PPI" and "SSRI" studies related to dental implants has emerged in 2014. Conclusions: It was observed that ın 90s bone related topics were more interested than patient related topics. Peri-implant diseases, systemic and medication related complications as well as patient related measures, esthetic and immediate placement considered after main progress was made in bone management and osseointegration issues.

Keywords: Dental Implant, Osseointegration, Systemic Diseases, SSRI, Oral Health

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8365-3370

All on 4 Destekli Sabit Protezlerde Meydana Gelen Komplikasyonlar: 12 Aylık Retrospektif Çalışma

Asst. Prof. Dr. Sadeq Mohammed Taqi Fadhil[1]

[1]*Ankara Medipol Üniversitesi*

Özet

Amaç: Tam dişsiz üst çeneye 4 implanttan destek alınarak yapılan erken yükleme tedavi protokolünün (All-on-4) klinik ve radyografik olarak implant ve üst yapıda meydana gelen komplikasyon oran ve türünü farklı zaman aralıklarında değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada 2020 yılında özel bir klinikte 27 hastaya 4 implanttan destek alınarak üst çeneye uygulanmış 108 implant değerlendirilmiştir. All-on-4 konsepti ile tedavi edilmiş hastalar, yüklemeden itibaren 3. ay, 6. ay ve 12. ay sonunda kontrol seanslarına çağrıldı. Kontrol seanslarında tespit edilen vida gevşemesi, vida kırığı ve üst yapıda meydana gelmiş olan chipping kaydedildi. Niteliksel verilerin karşılaştırılmasında, gözlenen parametreler ile zaman arasındaki ilişki ki kare analizi ile incelenmiştir. Bulgular: Katılımcıların %59'u kadın (16 kişi), %41 'i ise (11 kişi) erkektir. Yaş dağılımı incelendiğinde; en düşük 49, en yüksek 75 yaşında olup, ortalama yaş 60,89'dur. Vida kırığı ile takip zaman arasında anlamlı düzeyde ilişki bulunurken ($p<0,05$), chipping ve vida gevşeme durumunun zaman ile ilişkisi bulunmamaktadır. Sonuç: All-on-4 konsepti aşırı atrofik çenelerde başarılı ve güvenle kullanılabilen bir tedavi yöntemidir. Mevcut çalışma implant başarısı ve protez başarısı açısından literatür ile tam uyumluluk göstermektedir. İmplant destekli sabit protezlerde tedavi tamamlandıktan sonra protezlerin rutin olarak kontrolü önem taşımaktadır. Bu kontrollerde oluşan gereksinimler tamamlandığında ilerde oluşabilecek komplikasyonlarında önüne geçilmiş olur.

Anahtar Kelimeler: Sabit Protez, Komplikasyon, Dental İmplant, All On Four

Presentation ID / Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: /0000-0002-8965-1576

Aloe Veranın Periodontal Durum ve Hastalıkları Üzerine Etkisi: Derleme

Ph.d. Cand. İpek Bal[1]

[1]*Medipol Üniversitesi*

Özet

Aloe Veranın Periodontal Durum ve hastalıkları üzerine etkisi: Derleme İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD, İstanbul İpek Bal: ipek.bal@std.medipol.edu.tr Meltem Çakır: meltem.cakir@medipol.edu.tr Amaç: Aloe vera (AV) (Aloe barbadensis), Liliaceae familyasına ait bir bitkidir. Çeşitli mineraller, vitaminler, enzimler, şekerler, yağ asitleri ve amino asitler içermektedirler. Yapılan çalışmalarda; AV 'nin iyi antiseptik, antiinflamatuar, antiviral ve antifungal özelliklere sahip olduğu ayrıca bu bitkinin alerjik olmadığı ve bağışıklık sistemini güçlendirdiği vurgulanmıştır. İmmünomodülatör, antiviral ve antiinflamatuar gibi çeşitli özelliklere sahip olduklarından dolayı günümüzde periodontal sağlık ve hastalık açısından merak uyandırıcı bir konu olarak görülmektedirler. Bu nedenle, bu derlemenin amacı bilimsel literatürü aloe veranın periodontal hastalıkların tedavi edilmesindeki rolü açısından sistematik olarak değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Bu derlemeye 1951 ile 2021 (70 yıl) yılları arasında İngilizce olarak yayınlanan tam metnine erişilebilen, klinik araştırmalar ile derleme makaleleri dahil edilmiştir. Editöre mektup, sistematik derleme, meta-analiz ve vaka raporları incelemeye dahil edilmemiştir. Arama yapılan ana veri tabanları PubMed, EMBASE ve Web of Science'tır. Makaleler için arama anahtar sözcükleri, başlıkta veya özette yer alan aloe vera, periodontal sağlık ve periodontal hastalık terimleridir. Tam metin taraması ve incelemeleri için alınan çalışmaların referans listeleri potansiyel olarak uygun çalışmalar için el ile ayrıca araştırılmıştır. Bulgular: Aloe vera ve periodontal sağlık/periodontal hastalık arasındaki ilişkiyi değerlendiren 65 makale içinden toplam 26 (klinik çalışma:20, derleme:6) makale seçilmiştir. Dahil edilen makaleler yıllara göre dağılım açısından değerlendirildiğinde seçili tüm makalelerin 2008 tarihi itibari ile basıldığı ve özellikle klinik çalışma ve derleme makale sayılarının son 10 yılda artış gösterdiği gözlenmiştir. Sonuç: İncelenen makalelerin sınırları dahilinde; bulgular aloe veranın periodontal dokular üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu göstermektedir ve periodontal hastalığın tedavisine katkısının olduğu düşüncesini desteklemektedir. Anahtar Kelimeler: Aloe Vera, Periodontal Sağlık, Periodontal Hastalık, Periodontal tedavi.

Anahtar Kelimeler: Aloe Vera, Periodontal Sağlık, Periodontal Hastalık, Periodontal Tedavi.

Effect of Aloe Vera on Periodontal Condition and Diseases: Review

Abstract

Effect of Aloe Vera on Periodontal Condition and Diseases: Review Objective: Aloe vera (AV) (Aloe barbadensis) is a plant belonging to the Liliaceae family. They contain various minerals, vitamins, enzymes, sugars, fatty acids and amino acids. In the studies carried out; It has been emphasized that AV has good antiseptic, anti-inflammatory, antiviral and antifungal properties, and this plant is not allergic and strengthens the immune system. Because they have various properties such as immunomodulatory, antiviral and anti-inflammatory, they are seen as an intriguing topic in terms of periodontal health and disease. Therefore, the purpose of this review is to systematically evaluate the scientific literature regarding the role of aloe vera in the treatment of periodontal diseases. Materials and Methods: This review included clinical trial and review articles, which were published in English between 1951 and 2021 (70 years), the full text of which is accessible. An electronic search in PubMed EMBASE, and Web of Science databases with the keywords aloe vera, periodontal health and periodontal treatment" was conducted. The exclusion criteria were: Letters to the editor, systematic reviews, meta-analysis and case reports. The reference lists of the studies taken for full text search and review were also manually searched for potentially suitable studies. Results: A total of 26 (clinical study: 20, review: 6) articles were selected from 65 articles evaluating the relationship between aloe vera and periodontal health/periodontal disease. When the articles included were evaluated in terms of distribution by years, it was observed that all selected articles were published as of 2008 and the number of clinical studies and review articles increased in the last 10 years. The data were compared with the Fisher Freeman Haltone test and the chi-square test in the one-eyed order. Conclusion: Within the limits of the articles reviewed the findings show that aloe vera has a positive effect on periodontal tissues and supports the idea that it contributes to the treatment of periodontal disease. Keywords: Aloe vera, periodontal health, periodontal disease, periodontal treatment

Keywords: Aloe Vera, Periodontal Health, Periodontal Disease, Periodontal Treatment

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7849-6075

Çocuk Hastalarda COVID-19 Pandemisi Öncesi ve Süresince Yapılan Diş Çekim Tedavilerinin Karşılaştırılması: Retrospektif Çalışma

Inst. Dr. Didem Odabaşı[1], Prof.Dr. Nihal Beldüz Kara[1], Researcher Büşra Çalış[1], Prof.Dr. Çiğdem Güler[1], Assoc. Prof. Dr. Hüseyin Şimşek[1]

[1]Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı
**Corresponding author: Büşra çalış*

Özet

AMAÇ: Çocuk ağız-diş sağlığının korunması, çocuk hasta ile ebeveynlerin bilinçlendirilmesi ve olası sorunların tedavisi çok önemli olsa da, COVİD-19 pandemisi ile beraber diş hekimlerinin bulaş riskini azaltmak amacıyla acil olmayan diş tedavilerinin ertelenmesi gerekmiştir. Bu çalışmada, ülkemizde COVİD-19 pandemisinin başladığı tarihten itibaren, diş çekimine yönlendirilen çocuk hasta sayısının ve çekimi yapılan dişlerin, 1 yıl önceki veriler ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. GEREÇ ve YÖNTEMLER: Çalışmamızda Mart 2020-Şubat 2021 ile Mart 2019-Şubat 2020 tarih aralıklarında Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran 0-15 yaş arası çocuk hastaların tedavi bilgileri değerlendirilmiştir. Çekimi yapılmış süt 1. ve 2. molar dişler ile daimi 1. molar dişler, yaş ve cinsiyet gruplarına göre değerlendirilmiştir. BULGULAR: Belirtilen tarih aralığında pandemi öncesi tarihlerde 12.343 hasta kliniğimize başvurmuştur. Bu hastalardan toplam 5.937 posterior süt ve daimi diş çekimi yapılmıştır. Pandemi süresince ise toplam 5.398 hasta başvurusu olmuştur. Bu hastalardan yapılan posterior süt ve daimi diş çekimi sayısı ise 2.089'dir. Pandemi öncesinde hastaların yaklaşık %48,1'inde posterior diş çekimi yapılırken, bu yüzde pandemi süresince %38,7 olarak bulunmuştur. SONUÇ: Mevcut süreçte acil olmayan tedavilerin geçici olarak ertelenmesi ile birlikte, aerosollu tedavi uygulamaları kısıtlanmıştır. Bu da diş çekimine yönelik yaklaşımların gözden geçirilmesini gerekli kılmaktadır. COVID-19 pandemisi ile birlikte, gelecekte de benzer bulaş riski taşıyabilecek hastalıkların ortaya çıkma ihtimali düşünülerek, diş hekimlerinin bu süreçteki bilgi ve tecrübelerini daha fazla paylaşmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Diş Çekimi, Pandemi, Pedodonti.

A Comparison of Tooth Extractions Before and During the COVID-19 Pandemic in Pediatric Patients: A Retrospective Study

Abstract

OBJECTIVE: It is very important to protect children's oral and dental health, to raise awareness of pediatric patients and parents and to treat possible problems. Despite this, non-urgent dental treatments had to be postponed in order to reduce the risk of contamination by clinicians due to COVID-19 pandemic. In this study, it is aimed to compare the number of pediatric patients who have been referred to tooth extraction since the beginning of the COVID-19 pandemic and which teeth were extracted with the data from 1 year ago. MATERIAL-METHODS: In our study, treatment information of pediatric patients aged 0-15 who referred to Ordu University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics between March 2020-February 2021 and March 2019-February 2020 were evaluated. Extracted primary 1st and 2nd molar teeth and permanent 1st molars were evaluated according to age and gender groups. RESULTS: Within the specified date range, 12,343 patients referred to our clinic before the pandemic. A total of 5,937 posterior primary and permanent tooth extractions were performed from these patients. During the pandemic, 5,398 patients were admitted. The number of posterior primary and permanent tooth extractions made from these patients is 2.089. While posterior tooth extraction was performed in approximately 48.1% of patients before the pandemic, this percentage was found to be 38.7% during the pandemic. CONCLUSION: With the temporary postponement of non-urgent treatments in the current period, treatments with aerosol were restricted. This makes it necessary to review the approaches for tooth extraction. With the COVID-19 pandemic, considering the possibility of the emergence of diseases that may carry similar contamination risk in the future, it is necessary for dentists to share their knowledge and experience more in this process.

Keywords: COVID-19, Pandemic, Pedodontics, Tooth Extraction.

Presentation ID / Sunum No= 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8916-5949

Çocuk İhmali ve İstismarında Diş Hekiminin Sorumluluğu

Asst. Prof. Dr. Gizem Erbaş Ünverdi[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Giriş: Çocuğa yönelik istismar, bir çocuğun sağlığını, fiziksel ve psikososyal gelişimini olumsuz yönde etkileyen ve bir yetişkin, toplum veya ülke tarafından bilerek veya bilmeyerek yapılan davranışlardır. Çocuk istismarı genel olarak; ihmal, fiziksel, duygusal ve cinsel istismar olmak üzere dört ana başlık altında incelenmektedir. Literatür derlemesi: Küçük çocuklarda ağız sağlığının korunması için gerekli bakımın yapılması konusunda ebeveynin göstereceği özen önemlidir. Ağız ve diş sağlığı yönünden çocuk ihmali, bir çocuğu ağrı ile enfeksiyondan uzak tutmak ile yeterli ağız sağlığı seviyesinin sağlamak için gerekli tedaviyi arama ve izleme konusunda bir ebeveyn veya vasinin gösterdiği isteksizlik veya kasıtlı başarısızlık olarak açıklanabilir. Tedavi edilmeyen diş hastalıkları çocuğun sağlığı ve yaşam kalitesi üzerinde oldukça önemli olumsuz bir etkiye sahiptir. Bir çocukta kaza sonucu olmayan herhangi bir yaralanma ise fiziksel istismar olarak değerlendirilmektedir. Fiziksel istismar olgularının %50'den fazlasının hedefi yüz, ağız içi ve boyun bölgesidir. Diş hekimleri ve özellikle de çocuk diş hekimleri bu nedenle olguları teşhis etmek ve bildirmek için önemli bir mesleki avantaja sahiptir. Öncelikli amaçları bir çocukta meydana gelmiş yaralanmanın tedavi edilmesi olan diş hekimlerinin ikinci önceliği de, eğer varsa, çocuğa yönelik fiziksel istismarın engellenmesi için durum hakkında bildirimde bulunmaktır. Diş hekimi, çocukta meydana gelmiş yaralanmalarda, yaptığı kapsamlı ağız dışı ve içi muayene sırasında istismarı işaret eden bulguların (ısırık, yanık, periorbital zedelenme, karnabahar kulak, burun septumunda deviasyon veya hematom vb.) olması durumunda bu olasılığı düşünerek hastaya yaklaşmalı ve tanının konamaması veya atlanması halinde çocuğun gelecek yaşamının etkileneceği bilinmelidir. Sonuç: İstismar şüphesinin açığa çıkartılmasında multidisipliner yaklaşım esastır. Bu konuda şüphe edilmesi halinde adli tıp, çocuk ve ergen ruh sağlığı, çocuk cerrahisi uzmanları ile psikolog ve sosyal hizmet uzmanlarının da desteğini almak gerekli olabilir. Konu uzmanlar ve yasal yönleri ile birlikte değerlendirildiğinde sağlıklı bir sonuç elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk ihmali, Çocuk istismarı, Diş hekimi

The Responsibility of Dentists' in Child Neglect and Abuse

Abstract

Introduction: Child abuse is the behavior committed intentionally or unintentionally by an adult, society or country that adversely affects a child's health, physical and psychosocial development. Child abuse is generally classified in four main headings; neglect, physical, emotional and sexual abuse. Literature review: Parental care is important in providing the necessary care for the protection of oral health in young children. In terms of oral and dental health, child neglect can be explained as the unwillingness or intentional failure of a parent or guardian to seek and follow the necessary treatment to keep a child away from pain and infection. Untreated dental diseases have a significant negative impact on a child's health and quality of life. Any non-accidental injury to a child is considered as physical abuse. The target of more than 50% of physical abuse cases is the face, mouth and neck region. Dentists, and especially pediatric dentists, have a significant professional advantage in diagnosing and reporting cases. The second priority of dentists, whose primary goal is to treat an injury that has occurred in a child, is to report the situation in order to prevent child physical abuse. The dentist should approach the patient considering this possibility and approach the patient if there are signs of physical abuse (bite, burn, periorbital injury, cauliflower ear, nasal septum deviation or hematoma etc.) It should be known that if it is missed, the future life of the child will be affected. Conclusion: The multidisciplinary approach is essential in revealing the suspicion of abuse. In case of doubt, it may be necessary to seek the support of forensic medicine, child and adolescent mental health, pediatric surgery specialists, psychologists and social workers. When the subject is evaluated together with experts and legal aspects, a healthy result can be obtained.

Keywords: Child neglect, child abuse, dentist

Presentation ID / Sunum No= 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1204-1745

COVID-19 Pandemi Sürecinde Çocuklarda Beslenme Alışkanlıkları ve Anksiyete Seviyesinde Meydana Gelen Değişikliklerin İncelenmesi

Ra. Ceren Karaoğlu[1], Asst. Prof. Dr. Didem Odabaşı[1], Prof.Dr. Çiğdem Güler[1]

[1]Ordu Üniversitesi

Özet

Giriş: COVID-19 pandemisi kısa sürede tüm dünyaya hızla yayıldı. İnsanların çalışma, sosyalleşme ve yaşama biçimlerini etkiledi. Günlük hayatın her alanını hızlı ve derinden etkileyen pandemi, çocukları psikososyal olarak da etkiledi. Ülkemizde eğitimin online olarak devam etmesiyle birlikte yeme alışkanlıklarında da değişiklikler olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı; pandeminin çocuklar üzerinde yarattığı anksiyete ve beslenme alışkanlıklarının değişimini incelemektir. Materyal ve metot: Bu çalışma bir anket çalışması olarak dizayn edilmiştir. Kliniğimizde dental tedavi için başvuran çocuk hastaların ebeveynlerine yüz yüze ve Türkiye'nin farklı illerinde bulunan ve ankete katılmayı kabul eden ebeveynlere çevrimiçi olacak şekilde toplam 475 yanıt alınmıştır. Ankette demografik bilgilere ilave olarak Covid-19 pandemi sürecinde çocuklarda beslenme alışkanlıkları ve anksiyete seviyesinde meydana gelen değişikliklerin incelenmesine ilişkin çoktan seçmeli sorular bulunmaktadır. Veriler IBM SPSS ile analiz edilmiştir. Analiz sonuçları nicel veriler için ortalama ±s sapma ve ortanca (minimu–maksimum) şeklinde önem düzeyi $p<0,050$ olarak alınmıştır. Bulgular: Pandemi öncesi ile pandemi sırasında çocukların fiziksel, sosyal işlevsellik ortalama değerleri arasında ve gün içindeki yeme sıklığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu. ($p<0,001$). Çocukların duygusal işlevsellik sorunlarının zamana göre dağılımı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,050$). Pandemi sürecinde zamana göre çocuğun paketli gıdalar tüketme sıklığının dağılımları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunduğu gözlenmiştir ($p=0,004$). Sonuç: Pandemi öncesi pandemi dönemine göre çocukların psikososyal sağlık özet puanı yükseldiği ve obeziteye yatkınlığın arttığı gözlemlenmiştir. Pandemi sonrası uzun vadeli sonuçlar için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Beslenme Alışkanlıkları, COVID-19, Pandemi, Çocuk Diş Hekimliği

Examining the Changes in Nutritional Habits and Anxiety Levels in Children During the COVID-19 Pandemic Process

Abstract

Introduction: The COVID-19 pandemic spread rapidly all over the world in a short time. It has affected the way people work, socialize and live. The epidemic, which quickly and deeply affected all areas of daily life, also affected children psychosocially. It is thought that there are changes in eating habits with the continuation of online education in our country. The aim of this study is to examine the changes in anxiety and eating habits caused by the pandemic on children. Materials and methods: This study was designed as a survey study. A total of 475 responses were received face-to-face to parents of pediatric patients who applied to our clinic for dental treatment, and online to parents who agreed to participate in the survey in different provinces of Turkey. In addition to demographic information, the survey includes multiple-choice questions to examine changes in children's eating habits and anxiety levels during the Covid-19 pandemic. Data were analyzed with IBM SPSS. Analysis results mean ±s for quantitative data. Significance level as deviation and median (minimum-maximum) was taken as $p<0.050$. Results: A statistically significant difference was found between the mean values of physical and social functionality of children and the frequency of eating during the day before and during the pandemic. ($p<0.001$). There was no statistically significant difference between the distribution of children's emotional functioning problems over time ($p>0.050$). It was observed that there was a statistically significant difference between the distribution of packaged food consumption frequency according to time during the pandemic process ($p=0.004$). Conclusion: It was observed that the psychosocial health summary score of children increased and the predisposition to obesity increased compared to the pre-pandemic period. More studies are needed for long-term outcomes post-pandemic.

Keywords: Anxiety, Nutritional Habits, COVID-19, Pandemic, Pediatric Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2920-0351

Gelecekte Dental Alçı Yerine Pla Tercih Edilebilir Mi: Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Ufuk Ok [1], Assoc. Prof. Dr. Sertac Aksakalli[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi

Özet

Amaç: Ortodontik tedavi sonuçlarını stabilize etmek için birçok retansiyon yöntemi vardır. Genel olarak, hareketli apareyler yerine lingual retainerlar, ön bölgede estetik bir alan olması nedeniyle relapsı önlemek için kullanılır. Estetik olmasına rağmen, lingual retainerların yapımı zordur. Lingual retainer yapımı, alçı modelleri, ölçü malzemelerinin maliyetini, nakliye prosedürlerini ve bir laboratuvar aşamasını içerir. Öte yandan, teknolojinin gelişmesiyle birlikte diş hekimliğinde intraoral tarama cihazlarının kullanımı artmaktadır. İntraoral tarama cihazlarından elde edilen veriler 3 boyutlu yazıcılarda model elde etmek için kullanılabilir. Ortodontik lingual retainer yapımında 3 boyutlu yazıcıların kullanılması yapım aşamalarını kısaltır ve maliyetleri düşürür. Ayrıca, ölçü aşamasını ortadan kaldırmak, doktorlar ve hastalar için konfor seviyelerini ve zaman yönetimini iyileştirir. Bu pilot çalışmanın amacı, iki tip lingual retainer yapımı avantajlarını karşılaştırmaktır: yeni bir yöntem [intraoral tarama cihazı (CEREC, Sirona Dental, Almanya)/3D yazıcı (AnyCubic i3 3D yazıcı, Çin] ve geleneksel yöntem. Gereç ve yöntemler: Lingual retainer yapımı yöntemlerini karşılaştırmak için yirmi vaka seçildi. Geleneksel yöntem için silikon ölçü ve dental alçı kullanıldı. Yeni yöntem için, intraoral alan intraoral tarama cihazı ile tarandı ve veriler masaüstü 3D yazıcıyla elde edildi. Bu işlemler sırasında kullanılan malzemeler ve zaman kaydedildi ve maliyet ve toplam süre karşılaştırıldı. Bulgular: Konvansiyonel yöntemle elde edilen lingual retainer yapımı için toplam maliyet ve zaman 68 dakika ve 7.04 dolar iken, yeni yöntem 33 dakika ve 1.15 dolar olarak kaydedilmiştir. İki yöntem arasında ortalama zaman (<0.001) ve maliyet (<0.001) değerleri istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Sonuçlar: 3D baskı tekniği bir çene maliyeti, geleneksel teknikten daha ekonomiktir. Geleneksel tekniği kullanarak yapılan lingual retainer için toplam süre 3D baskı tekniğinden daha uzundur.

Anahtar Kelimeler: Ortodontide 3d Yazıcı Kullanımı, İndirect Lingual Retainer Yapımı, Ağız İçi Tarama

Can Pla Be Preferred Instead of Dental Plaster: A Pilot Study

Abstract

Aim: There are many retention methods to stabilize the results of orthodontic treatment. Generally, lingual retainers are used to prevent changes in the anterior region due to it being an aesthetic area. Although being aesthetic, application of lingual retainers are challenging. The fabrication involves plaster models and the cost of impression materials, shipping procedures, and a laboratory stage. On the other hand, the development of technology increases the use of intraoral scanning in dentistry. The data obtained from intraoral scanning devices can be used for additive manufacturing. The use of additive manufacturing in orthodontic lingual retainer fabrication shortens the steps of fabrication and decreases costs. In addition, eliminating the impression stage improves comfort levels and time management for doctors and patients. The aim of pilot study is to compare the advantages of two types of lingual retainer fabrication: a new method [including intraoral scanning device (CEREC, Sirona Dental, Germany)/3D printer (AnyCubic i3 3D printer, China] and the conventional method. Material and methods: To compare indirect lingual retainer fabrication methods, twenty cases were selected and divided 2 groups. Dental plaster was used for the conventional method. For the new method, intraoral area was scanned with intraoral scanning device and data was obtained with desktop 3D printer. The materials used during these procedures were recorded and compared as time and cost. Results: The total cost and time mean for the fabrication of lingual retainer obtained by the conventional method was 68 minutes and 7.04 dollars while the new method was recorded as 33 minutes and 1.15 dollars. Time (<0.001) and cost (<0.001) values were shown statistically significant between two methods. Conclusions: The 3D printing technique is more economic than the conventional technique per one jaw cost. The total time using the conventional technique is longer than that of the 3D printing technique.

Keywords: 3D Print in Orthodontics, Fabrication of Indirect Lingual Retainer, Oral Scanning

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9505-062X

Hindistan Cevizi Yağı'nın Periodontal Durum ve Hastalıkları Üzerine Etkisi: Derleme

Ph.d. Cand. Dorukhan Uçar[1], Ph.d. Cand. Melis Yılmaz[1], Dr. Nur Balcı[1], Prof.Dr. Hilal Toygar[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD

Özet

Hindistan Cevizi Yağı'nın Periodontal Durum ve hastalıkları üzerine etkisi: Derleme Amaç: Hindistan cevizi yağı, dünyadaki birçok insan için ucuz ve erişilebilir bir yağdır. Yüzde 45-50 oranında laurik asit ve orta zincirli yağ asitleri içermektedir. Laurik asitin, anti inflamatuar etkisi kanıtlanmıştır ve aynı zamanda hindistan cevizi yağının antifungal, antibakteriyel ve antiviral özelliklere sahip olduğu bilinmektedir. İnflamatuar yanıtta düzenleyici bir rol oynaması yönü ile hindistan cevizi yağı periodontal sağlık ve hastalık açısından merak uyandırıcı bir konu olarak görülmektedir. Bu nedenle, bu derlemenin amacı bilimsel literatürü hindistan cevizi yağının periodontal durum ve tedavisi üzerindeki rolü açısından sistematik olarak değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Bu derlemeye 1971 ile 2021 (50 yıl) yılları arasında İngilizce olarak yayınlanan tam metnine erişilebilen, klinik araştırmalar, vaka raporları ile derleme makaleleri dahil edilmiştir. Editöre mektup, sistematik derleme ve meta-analiz raporları incelemeye dahil edilmemiştir. Arama yapılan ana veri tabanları PubMed, EMBASE ve Web of Science'tır. Makaleler için arama anahtar sözcükleri, başlıkta veya özette yer alan hindistan cevizi yağı, periodontal sağlık, oral sağlık ve periodontal hastalık terimleridir. Tam metin taraması ve incelemeleri için alınan çalışmaların referans listeleri potansiyel olarak uygun çalışmalar için el ile ayrıca araştırılmıştır. Bulgular: Hindistan cevizi yağı ve periodontal sağlık/periodontal hastalık arasındaki ilişkiyi değerlendiren 12 makale içinden toplam 8 (klinik çalışma: 7, derleme: 1) makale seçilmiştir. Dahil edilen makaleler yıllara göre dağılım açısından değerlendirildiğinde seçili tüm makalelerin 2009 tarihi itibari ile basıldığı ve özellikle klinik çalışma makalelerinin sayılarının son 7 yılda artış gösterdiği gözlenmiştir. Sonuç: İncelenen makalelerin sınırları dahilinde; bulgular hindistan cevizi yağının periodontal dokular üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu göstermektedir ve periodontal hastalığın tedavisine katkısının olduğu düşüncesini desteklemektedir. Anahtar Kelimeler: Hindistan Cevizi Yağı, Periodontal Sağlık, Periodontal Hastalık

Anahtar Kelimeler: Hindistan Cevizi Yağı, Periodontal Sağlık, Periodontal Hastalık

Effect of Coconut Oil on Periodontal Condition and Diseases: Review

Abstract

Effect of Coconut Oil on Periodontal Condition and Diseases: Review Objective: Coconut oil is a cost-effective and accessible oil for many people around the world. It contains 45-50 percent lauric acid and medium chain fatty acids. The anti-inflammatory effect of lauric acid has been proven and coconut oil is also known to have antifungal, antibacterial and antiviral properties. Coconut oil appears to be an intriguing topic in terms of periodontal health and disease, as it plays a regulatory role in the inflammatory response. Therefore, the purpose of this review is to systematically evaluate the scientific literature for the role of coconut oil in periodontal status and treatment. Materials and Methods: This review includes clinical trials, case reports, and review articles with full text available in English published between 1971 and 2021 (50 years). Letters to the editor, systematic reviews and meta-analysis reports were not included in the review. The main databases searched are PubMed, EMBASE and Web of Science. Search keywords for articles are coconut oil, periodontal health, oral health, and periodontal disease in the title or abstract. Reference lists of studies received for full-text searches and reviews were additionally manually searched for potentially eligible studies. Results: A total of 8 (clinical study: 7, review: 1) clinical trial articles were selected out of 12 articles evaluating the relationship between coconut oil and periodontal health/periodontal disease. When the included articles were evaluated in terms of distribution by years, it was observed that all selected articles were published as of 2009 and the number of clinical trial articles has increased in the last 7 years. Conclusion: Within the limits of the reviewed articles; The findings show that coconut oil has a positive effect on periodontal tissues and supports the idea that it contributes to the treatment of periodontal disease. Keywords: Coconut Oil, Periodontal Health, Periodontal Disease

Keywords: Coconut Oil, Periodontal Health, Periodontal Disease

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5657-2054

Hiperdiverjan İskeletsel Sınıf 3 Maloklüzyonun Cerrahi ve Ortodontik Tedavisi: İki Yıl Takipli Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Nilüfer İrem Tunçer[1], Ph.d. Cand. Zeynep Öztuna[1]

[1]Başkent Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunda hiperdivergent iskeletsel sınıfı 3 maloklüzyona sahip bireyin ortognatik cerrahi ile tedavisi değerlendirilmiştir. Olgu ve yöntem: Hiperdiverjan iskeletsel sınıf 3 maloklüzyona sahip, kronolojik yaşı 15 yıl 3 ay olan kadın hasta ön dişleriyle yiyecekleri ısıramama şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın profili orta yüz yetersizliğine bağlı konkav ve mentonda sağa deviyasyon izlenmiştir. Klinik ve radyografik incelemeler sonrasında hastada, maksiller darlık, sınıf ıı molar ilişki, sirküler çapraz kapanış, anterior açık kapanış ve alt keserlerin retrokline olduğu belirlenmiştir. Ortodontik ve cerrahi tedavi, hızlı maksiller genişletme ve dekompenzasyon tedavisi ile mandibular keser dişlerin inklinasyonlarının düzeltilmesi ile başlamıştır. Mandibular keserlerin proklinasyonu tersine speeli arklar ile sağlanmıştır. Ortodontik tedavi sonrası çift çene ameliyatı ve genioplasti yapılmıştır. Maksilla anteriorda 2 mm, posteriorda 4 mm gömülmüş ve 7 mm ileriye alınmış; mandibula 9 mm geriye alınmış ve menton 3 mm sağ tarafa doğru kaydırılmıştır. Cerrahi sonrası ortodontik tedavi 6 ay sürmüştür ve retansiyon için, üst ve alt çenede essix ve alt çenede kanin – kanin arası retainer kullanılmıştır. Bulgular: Tedavi sonucunda orta yüz yapılarının belirginliği arttırılmış, dengeli vertikal oranlar ve estetik bir profil elde edilmiştir. Hasta tedavi sonucundan oldukça memnun olduğunu belirtmiştir. İki yıllık takip sonrasında nüks açısından önemli derecede değişiklikler saptanmamıştır. Sonuç: Cerrahi ve ortodontik tedavi ile stabil bir oklüzyon sağlanmıştır ve stomatognatik sistem fonksiyonları iyileştirilmiştir. Tedavi sonrası elde edilen orantılı yüz estetiği ile hastanın hayata daha iyi adapte olabilmesi ve özgüveninin artması sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, Sınıf III Malkoklüzyon,hiperdiverjan

Treatment of a Case With Skeletal Hyperdivergence and Class Iıı Anomaly With Orthognathic Surgery: Case Report With 2-Years Follow-Up

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present surgical-orthodontic treatment of severe hyperdivergent case with class III component. Subjects and method: Female patient, age 15 years and 3 months, had a

chief complaint of not being able to bite food with her anterior teeth. Her profile was slightly concave with a pronounced midfacial deficiency and menton deviation to the left-side. Intraorally, she had a constricted maxilla, class III molar relationship, circular crossbite and anterior openbite with severely retroclined lower incisors. Treatment started with rapid maxillary expansion and decompensation of incisors. A second round of maxillary expansion was needed to adequately-address transverse maxillary discrepancy. On the other hand, reverse-curved archwires were used to procline mandibular incisors. Surgical planning for the maxilla included 7 mm advancement with 2 mm anterior and 4 mm posterior impaction, whereas for the mandible was 9 mm mandibular set-back and genioplasty of 3 mm right-sided displacement. Orthodontic treatment lasted for 6 months after surgery for detailing. Upper and lower Essix retainers, and lower canine-to-canine fixed lingual retainer were used for retention. Total treatment time was 42 months. Results: Surgical-orthodontic treatment successfully-corrected acutely deviated skeletal relationships. At the end of the treatment, midfacial structures were more defined, vertical proportions were approximated to the norm values and the patient was highly-satisfied with the overall result. After 2-years of follow-up, skeletal correction was preserved and no significant relapse was observed. Conclusion: Orthognathic surgery improved stomatognathic organ functions and occlusion with good stability, and gave the patient a new chance to adapt to life with higher self-esteem.

Keywords: Orthognathic Surgery, Class III Malocclusion, Hyperdivergent

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8948-355X(1) 0000-0003-4242-5114(2)

Iskeletsel Sınıf II Maloklüzyonun Herbst Apareyi ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Ph.d. Cand. Ece Mersan Ateş[1], Asst. Prof. Dr. Hande Pamukçu[1]

[1]Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Ece Mersan ATEŞ*

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunda Sınıf II divizyon 1 maloklüzyona sahip bir hastanın sabit fonksiyonel Herbst apareyi ve sabit ortodontik mekanikler ile tedavisi sonrasında meydana gelen iskeletsel ve dental değişikler değerlendirilmiştir. Olgu ve Yöntem: Sınıf 2 divizyon 1 maloklüzyona sahip 14 yıl 6 ay kronolojik yaşındaki bayan hasta dişlerindeki çapraşıklık ve alt çenesinin geride olması şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Başlangıç sefalometrik radyografına göre hastanın servikal gelişim dönemi CS5'dir. Hastanın klinik muayenesinde, sağda ve solda Sınıf II molar ve kanin ilişki olduğu görülmüş, overjet artmıştır. Üst çenede 5 mm, alt çenede ise 2 mm yer darlığı mevcuttur. Sefalometrik analiz sonucunda ANB açısının 7,3° ve GoGnSN açısının 32° olduğu gözlenmiştir. Tedavi başlangıcında 0.018-inç slotlu MBT sistem braketler uygulanmıştır. Seviyeleme aşamasından sonra, 0.017x0.025-inç çelik tellere geçildiğinde arktan Herbst apareyi uygulanmıştır. Herbst apareyi ile tedavi süresi 8 ay, toplam ortodontik tedavi süresi 2 yıl 9 aydır. Bulgular: Final sefalometrik incelemesinde ANB açısı 5,5° olarak ölçülmüştür. Sabit tedavi ile kombine uygulanan Herbst apareyi ile Sınıf I kanin ve molar ilişki elde edilerek, ideal bir oklüzyona ulaşılmıştır. Sonuç: Büyüme atılımı sonrası dönemde, sabit fonksiyonel Herbst apareyi ve sabit ortodontik tedavi mekanikleri ile Sınıf 2 divizyon 1 maloklüzyonun tedavisi etkin bir şekilde yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Herbst,sınıf II Divizyon 1,sabit Fonksiyonel Aparey

Treatment of Class II Division 1 Malocclusion With Herbst Appliance: Case Report

Abstract

Objective: The aim of this case report is to present a Class II, division 1 case treated with Herbst appliance-fixed orthodontic mechanics and to evaluate skeletal-dental changes after treatment. Case and Method: A 14 years 6 months old female patient with Class II division 1 malocclusion was referred to

our clinic with the chief compliant of dental crowding and retrognathic mandible. She demonstrated Class II molar and canine relationships on both sides and an increased overjet. Five mm of crowding in the maxillary arch and 2 mm of crowding in the mandibular arch were observed. Lateral cephalometric analysis demonstrated ANB angle was 7.3° and GoGnSN angle was 32°. At the beginning of the treatment, MBT system fixed appliances with 0.018-inch slots were bonded. After levelling and alignment, 0.017x0.025-inch stainless steel arch-wires were inserted and Herbst appliances were attached to the arch-wires. Herbst treatment duration was 8 months and total treatment duration was 2 years 5 months. Results: Final cephalometric radiograph revealed that ANB angle decreased to 5.5°. As a result of Herbst appliance and fixed orthodontic mechanics, dental Class I canine and molar relationships and an ideal occlusion were achieved. Conclusion: Herbst appliance with fixed orthodontic treatment is an effective method for treatment of Class II division 1 malocclusion due to the mandibular retrognathia after the peak of pubertal growth period.

Keywords: Herbst, Class II Division 1,fixed Functional Appliance

Presentation ID / Sunum No= 239

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1299-9088

Keskinleştirme Metodunun Lateral Sefalometrik Radyografilerde İskeletsel Noktalar Üzerindeki Etkinliği

Asst. Prof. Dr. Merve Gonca[1], Dr. Çiğdem Turgut Sazak[1]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada 30 adet lateral sefalometrik radyografın (LSR) hem orjinal hem keskinleştirme uygulanan hali kullanılmıştır. LSRler üzerindeki noktaların lokalizasyonu genellikle uzman tarafından manuel olarak belirlenmektedir. Yapay zeka tabanlı programların gelişmesiyle birlikte LSRler üzerindeki noktalar otomatize olarak belirlenebilmektedir. Webceph X yapay zeka tabanlı bir program olup, lateral sefalometrik noktaları otomatik olarak belirleyebilmektedir. Noktaların belirlenebilmesinde görsellerin kalitesi büyük önem arz etmektedir. Bu çalışmada; LSRdeki iskeletsel noktaların belirlenmesinde, orijinal LSRler ve keskinleştirme metodu uygulanan LSRler arasında program (manuel, WebcephX) ve metodun (orijinal ve keskinleştirme uygulanan LSRler) ana etkisi, program*metot etkileşimi açısından farklılıklar değerlendirilmiştir. PNS_X ölçümü haricindeki bütün ölçümlerde metot ana etkisi, program ana etkisi ve program*metot etkileşimi açısından istatistiksel olarak önemli düzeyde bir fark gözlemlenmemiştir ($p>0.05$). PNS_X ölçümünde program ana etkisi açısından istatistiksel olarak önemli düzeyde farklılık gözlenirken ($p<0.001$), metot ana etkisi ve program*metot etkileşimi açısından istatistiksel olarak önemli düzeyde fark gözlemlenmemiştir ($p>0.05$). Çeşitli görüntü iyileştirme teknikleri ve yapay zeka tabanlı sefalometrik programlar ile farklı sonuçlar elde edilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Lateral Sefalometrik Radyograf, Görüntü İyileştirme, Keskinleştirme Metodu

Effectiveness of the Sharpening Method on Skeletal Points in Lateral Cephalometric Radiographs

Abstract

IIn this study, both the original and sharpened versions of 30 lateral cephalometric radiographs (LSR) were used. The localization of points on LSRs is usually determined manually by the physicians. Points on LSRs can be determined automatically with the development of artificial intelligence-based programs. Webceph X is an artificial intelligence-based program and can automatically determine lateral

cephalometric points. The quality of the images is of great importance in determining the points. The differences in localization of lateral cephalometric points between the original LSRs and the LSRs with the sharpening method were evaluated in terms of the main effect of the program (manual, WebcephX), the main effect of the method (the original and the sharpened LSRs), and program*method interaction. No statistically significant difference was observed in terms of method main effect, program main effect, and program*method interaction in all measurements except PNS_X measurement ($p>0.05$). While statistically significant difference was observed in terms of program main effect in PNS_X measurement ($p<0.001$), no statistically significant difference was observed in terms of method main effect and program*method interaction ($p>0.05$). It is thought that different results can be obtained with various image enhancement techniques and artificial intelligence-based cephalometric programs.

Keywords: Lateral Cephalometric Radiograph, Image Enhancement, Sharpening Method

Presentation ID / Sunum No= 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Lise Öğrencilerinin, Ağız ve Diş Sağlığı Alışkanlıklarının, Bilgi ve Davranış Düzeylerinin ve Diş Hekimi Kontrollerine Gitme Sıklıklarının Değerlendirilmesi

Prof.Dr. Çiğdem Küçükeşmen[1], Ra. Betül Karagür[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Isparta
**Corresponding author: BETÜL KARAGÜR*

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, lise öğrencilerinin oral hijyen alışkanlıklarının, ağız-diş sağlığı konusundaki bilgi düzeylerinin ve gereksinimlerinin belirlenmesidir. Materyal-Metot: Bu çalışma, Isparta İl'inde bulunan, 14-18 yaşları arasındaki, 131 lise öğrencisinin gönüllü katılımıyla, anket çalışması olarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya katılan öğrencilerin; yaş, cinsiyet, sosyoekonomik durum ile ilgili bilgileri anket formuna kaydedilmiş ve öğrencilere dişlerini ilk fırçalamaya başladıkları yaş dönemi, oral hijyen alışkanlıkları, diş hekimine gitme sıklıkları ve ağız-diş sağlığıyla ilgili sorular yöneltilmiştir. Elde edilen veriler, istatistiksel olarak değerlendirilmiş ve istatistiksel analizler için; Ki kare testi ve tanımlayıcı istatistikler (yüzdesel olarak) kullanılmıştır. Bulgular: Öğrencilerin %37,4'ü okul öncesi dönemde, %44,3'ü ilkokul döneminde, %13'ü ortaokul döneminde ve %5,3'ü lisede dişlerini fırçalamaya başladıklarını belirtmişlerdir. Okul öncesi ve ilkokul döneminde fırçalamaya başlama oranları, kız öğrencilerde erkek öğrencilere oranla daha fazla bulunmuştur. Diş fırçalamaya başlanılan dönemle, cinsiyetler arasındaki bu farklılık, istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Öğrencilerin %40,5'inin dişlerini günde 2 kez, %26,7'sinin ara sıra, %23,7'sinin günde 1 kez dişlerini fırçaladıkları, %3,1'inin ise dişlerini hiç fırçalamadıkları belirlenmiştir. Kızların erkeklere göre, dişlerini daha sık fırçaladıkları bulunmuştur. Diş fırçalama sıklığı ve cinsiyetler arasındaki ilişkiye bakıldığında, bu farklılık, istatistiksel bakımdan anlamlılık göstermiştir ($p<0.01$). Diş fırçalama sıklığı ile, annenin eğitim durumu, babanın eğitim durumu ve aylık gelir arasındaki ilişkiye bakıldığında, sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). Diş hekimine gitme sıklığına göre, öğrencilerin %64,9'u herhangi bir şikayetleri olduğunda, %10,7'si 6 ayda bir veya daha sık aralıklarla, %13'ü yılda bir kez diş hekimine gittiklerini, %11,5'i ise hiç gitmediklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca öğrencilerin %67,2' si okullarında ağız ve diş sağlığı ile ilgili daha çok eğitim verilmesini istediklerini belirtmişlerdir. Sonuç: Çalışmaya gönüllü olarak katılan öğrencilerin oral hijyen alışkanlıklarının, bilgi ve davranışlarının yeterli düzeylerde olmadıkları saptanmıştır.

Bu doğrultuda, lise öğrencilerine; diş hekimleri tarafından kazandırılan diş fırçalama alışkanlıklarının, oral hijyen eğitimlerinin ve uygulamalarının arttırılması ve gençlerin diş hekimi kontrollerine daha sık ve düzenli olarak gitmelerinin öneminin vurgulanması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Lise Öğrencileri, Ağız-Diş Hijyen Alışkanlıkları, Düzenli Dental Klinik Ziyaretleri, Ağız ve Diş Sağlığı Hijyen Eğitimleri, Adölesanlarda Cinsiyetler Arası Dental Davranışsal Farklılıklar

The Evolution of High School Students' Oral Health Behaviours, Levels of Knowledges and Behaviour and Dental Visiting Frequency

Abstract

Aim: The aim was to determine the oral hygiene habits, knowledges about oral&dental health. Material-Method: It was carried out as a questionnaire study with the voluntary of 131 students aged 14-18 in Isparta. Information about age, genders, socioeconomic status were recorded in the questionnaire, and questions were asked about the age, first brushing time and oral hygiene habits, frequency of visiting to dentists, and oral&dental health. Data were evaluated Chi-square test and descriptive statistics. Results: 37.4% of the students stated that starting time for brushing in pre-school period, 44.3% in primary school period, 13% in secondary school period and 5.3% in high school. The starting brushing rates in pre-school and primary school periods were found to be higher in females than males. This difference between the period of first brushing time and the genders was found significant. ($p<0.05$) The students reported that 40.5% brushed their teeth twice daily, 26.7% occasionally, 23.7% once daily, and 3.1% did'nt brush their teeth never. The girls brush teeth more often than boys considering the relationship between brushing frequency and genders significantly ($p<0.01$). When the relationship between brushing frequency, mother's &father's education levels and monthly income was examined, and they were'nt found significantly ($p>0.05$). 64.9% of the students' visiting dentist when they have any complaints. 10.7% of them stated they went to dentists each 6 months or more frequently, 13% once a year, 11.5% never went. Additionally, 67.2% of them stated they wanted more oral-dental health educations in their schools. Conclusion: It was found that the oral hygiene habits, knowledges and behaviors of volunteer students were'nt sufficient. Finally, it has been concluded that the importance of increase of brushing habits and oral hygiene educations gained by dentists to high school students and the importance of more frequent®ular visits to dentists should be emphasized.

Keywords: High School Students, Oral&dental Hygene Habits, Regular Dental Clinical Visitings, Oral&dental Hygene Educations, Dental Behavioral Differences of Genders in Adolescents

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2668-272X

Ön Açık Kapanış ve Amelogenesis İmperfecta'sı Olan Hastanın Kompozit Rezin Restorasyonlarla Estetik Rehabilitasyonu:4 Yıllık Takip

Asst. Prof. Dr. Handan Yıldırım[1], Asst. Prof. Dr. Sevda Öztürk Yeşilırmak[1]

[1]İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Sevda Öztürk Yeşilırmak*

Özet

Giriş: Bu olgu sunumunda Amelogenesis Imperfectaya eşlik eden ön açık kapanışı bulunan genç hastanın minimal invaziv tedavi planı ile estetik rehabilitasyonu ve 4 yıllık takibi yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: 16 yaşında kadın hasta ön dişlerinin estetik rehabilitasyonu için kliniğimize başvurmuştur. Hastadan ayrıntılı bir tıbbi, dental ve sosyal anamnez alındı. Klinik ve radyografik bulgulara göre hastanın hipoplastik tipte Amelogenesis İmperfekta hastası olduğu tespit edildi. Maksiller anterior dişlerin direkt kompozit rezin restorasyonlarla restore edilmesine karar verildi. Anterior rehberlik için silikon anahtar hazırlandı. Dişlerin izolasyonu pamuk rulolar ve retraksiyon kordları ile yapıldı. Diş yüzeylerine 30 saniye süreyle %37 fosforik asit (Condac37, FGM, Brezilya) uygulandı, ardından yıkandı ve kurutuldu. Diş yüzeylerine adeziv rezin (OptiBond All-In-One, Kerr, ABD) uygulandı ve bir ışık cihazı (VALO Cordless, Ultradent, ABD) ile 20 saniye ışıkla polimerize edildi. A2 mine ve A2 dentin kompoziti (Clearfil Majesty, Kuraray, Japonya) silikon anahtar yardımıyla dişlere uygulandı ve her tabaka 20 saniye boyunca ışıkla polimerize edildi. Bitirme ve cila işlemlerinde aşındırıcı diskler (OptiDisc, Kerr, ABD) kullanıldı. İşlem sonrası klinik takip 6, 12, 18 ve 48. aylarda yapıldı. Bulgular: Hastanın işlem sonrası 48 aylık klinik takibinde restorasyonlarında herhangi bir kırığa rastlanmamıştır. Ancak hastada oral hijyen eksikliğine bağlı dişetlerinde enflamasyon ve restorasyonlarda kabul edilebilir renklenme gözlenmiştir. Hastanın klinik ve estetik olarak hiçbir şikâyeti bulunmamaktadır. Tartışma: Direkt kompozit rezinlerle dişlerin rehabilitasyonu sadece fonksiyon ve estetik kazandırmakla kalmaz, aynı zamanda hastanın sosyal yaşamına da olumlu bir psikolojik etki yapmaktadır. Bu sonuç, diş hekimlerini ağız içi fonksiyonları yeniden kurmak ve genç hastanın psikososyal gelişimini iyileştirmek için kompozit rezin gibi uygun maliyetli bir teknik uygulamaya teşvik edebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amelogenezis Imperfecta, Estetik, Kompozit, Takip

Esthetic Rehabilitation of a Patient With Amelogenesis Imperfecta and Anterior Open Bite With Composite Resin Restoration: 4-Year Follow-Up

Abstract

Introduction: In this case report, esthetic rehabilitation with minimally invasive treatment plan and 4-year follow-up of a young patient with anterior open bite accompanying Amelogenesis Imperfecta was performed. Materials and Methods: A 16-years-old female patient was admitted to our clinic for the esthetic rehabilitation of her anterior teeth. A detailed medical, dental, and social history were obtained. It was concluded that patient had the hypoplastic type of amelogenesis imperfecta based on clinical and radiographic findings. It was decided to restore maxillary anterior teeth with direct resin composite restorations. Silicone mock-up was obtained for anterior guidance. Isolation of teeth was performed with cotton rolls and retraction cords. 37% phosphoric acid (Condac37, FGM, Brazil) was applied on the teeth surfaces for 30 seconds, then washed and dried respectively. The adhesive resin (OptiBond All-In-One, Kerr, USA) was applied to the teeth surfaces and light cured for 20 seconds with light curing device (VALO Cordless, Ultradent, USA). A2 enamel and A2 dentin composite (Clearfil Majesty, Kuraray, Japan) were placed with help of silicone and each layer was light cured for 20 seconds. Abrasive discs (OptiDisc, Kerr, USA) were used for contouring and finishing. Post-operative clinical follow-up was performed at 6, 12, 18 and 48th months. Results: No evidence of any fracture were observed on the restored teeth at post-operative 48th month clinical follow-up of the patient. However, inflammation of the gingiva and visible discoloration of the restoration were observed in patient due to lack of oral hygiene. The patient was satisfied with esthetic result. Discussion: The rehabilitation of teeth with direct resin composites not only restored function and esthetics, but also a positive psychological impact on patient's social life. This result can encourage the clinicians to apply a cost-effective technique such as composite resin to reestablish oral functions and improve young patient's psychosocial development.

Keywords: Amelogenesis Imperfecta, Esthetic, Composite, Follow-Up

Presentation ID / Sunum No= 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1743-1881

Oral Health Assessment of a Group of Children Housed in a Foster-Care in Ankara

Researcher Elif Ballikaya[1]

[1]*Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry*
**Corresponding author: Elif Ballıkaya*

Abstract

Aim: Children housed in foster care are considered special healthcare needs population since they do not have parents or usually have suffered some kind of abuse and /or neglect. According to the literature, infants who lived more than 6 months in a foster care facility have significantly worse overall healthcare than those living with their biological parents. The aim of this study was to determine the oral health status of this vulnerable population lives in a foster-care in Ankara. Methods: The study was conducted in 2018 by approval of the Ministry of Family and Social Policy. The ninety-eight children between 2 - 13 years old were examined using a dental mirror and explorer under headlighting. The mean DMFT/S, dmft/s values, gingival health status, and some orthodontic anomalies were recorded by intra-oral examination, and also conditions including medical problems, some bad oral habits were obtained by anamnesis. Results: The median age of children was 7.0±2.91 and among them 71.4% were male. It was learned from caregivers of children that any psychiatric or systemic problem was present in 29.6% of them. According to the oral examination findings, 71.4 % of children had at least one dental caries and 19.4% had clear signs of gingival inflammation. At least one orthodontic problem such as crowding, overbite was observed in 48% of the children. 7.1% of children had fractured teeth due to traumatic dental injury and 20.4% had any bad oral habit such as nail-biting, thumb sucking or sucking objects. Conclusions: Special strategies must be developed for prevention, early diagnosis, and timely management of oral health problems in this vulnerable population. Considering the fact that many of them cannot adequately maintain their oral health by themselves, their caregivers should be educated for oral care. Regular dental controls for children should be provided by the facility.

Keywords: Vulnerable Children, Foster Care, Oral Health.

Presentation ID / Sunum No= 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3601-0393

Papiller Troid Kanseri Hastalarında Tükürükteki Oksidatif Stres: Radyoiyodin Tedavisinin Erken Etkileri

Asst. Prof. Dr. Taha Emre Köse[1], Prof.Dr. İlknur Özcan[2], Asst. Prof. Dr. Şule Batu[2], Asst. Prof. Dr. Emine Göknur Işık[2], Prof.Dr. Ayşe Mudun[2]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
[2]İstanbul Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı I-131 tedavisinden sonra erken dönemde tükürük bezlerindeki akut oksidatif hasarın daha iyi anlaşılmasını sağlamaktır. Materyal Metod: Çalışmaya papiller troid kanseri teşhisi nedeniyle parsiyel/total troidektomi yapılan ve I-131 uygulaması kararlaştırılan 20 hasta dahil edilmiştir. Tüm hastalardan I-131 uygulaması öncesinde, uygulama sonrası 2. ve 7. günlerde tükürük örnekleri alınmıştır. Tümör nekroz faktör alfa (TNF-α), 8-OHdG, insulin benzeri büyüme faktörü 1 (IGF-1), nitrik oksit, malondialdehit (MDA), sialik asit, AOPP ve tükürük akış hızı seviyeleri ölçülmüştür. Bulgular: Tükürük akış hızı, MDA, sialik asit, TNF-α ve 8-OHdG seviyelerinde hastaların başlangıç, 2. gün ve 7. gün örnekleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi. Çalışma grubunun 2. ve 7. gün örneklerinde IGF-1 seviyeleri başlangıç örneklerinden yüksek bulunmuştur. Çalışma grubunun başlangıç ve 7. gün örneklerinde nitrit/nitrat seviyeleri kontrol grubu örneklerinden istatistiksel olarak yüksek seviyede bulunmuştur. Sonuç: I-131 uygulaması sonrasında tükürük akış hızı değişmemiş, uygulama sonrasında tükürükteki IGF-1 seviyelerinde artma izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Oksidatif Stres; Tükürük; Tiroid Kanseri; Oksidatif Hasar

Salivary Oxidative Stress in Patients With Papillary Thyroid Cancer: Early Effects of Radioiodine Therapy

Abstract

Objectives: The aim of the study was to provide a better understanding for acute oxidative damage in the salivary glands after I-131 treatment at an early stage. Materials and Methods: Twenty patients who underwent partial/total thyroidectomy for papillary thyroid carcinoma and were indicated for I-131 administration were included in the study. Saliva samples were collected from all patients at baseline, and 2 and 7 day following I-131 administration. The levels of tumor necrosis factor alfa (TNF-α), 8-OHdG and insulin like growth factor 1(IGF-1), nitric oxide, malondialdehyde (MDA), sialic acid, AOPP

levels and salivary flow rate were measured. Results: Salivary flow rate, malondialdehyde (MDA), sialic acid, tumor necrosis factor alfa (TNF-α), and 8-OHdG values of the patients first, second, and third samples did not show a statistically significant change. The study group's second and third samples' insulin like growth factor 1(IGF-1) levels were significantly higher than the first sample. The mean values for nitrite/nitrate levels of first and third samples for the study group were significantly higher than those of the controls. Conclusion: Salivary flow was found unaffected by the I-131 therapy, IGF-1 levels after the I-131 therapy increased at the saliva samples.

Keywords: Oxidative Stress; Saliva; Thyroid Cancer; Oxidative Damage

Presentation ID / Sunum No= 177

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4797-1341

Periodontal Hastalıkta Mikrorna'ların Ekspresyonu: Bir Derleme

Ph.d. Cand. Erdem Veli Uzun[1], Asst. Prof. Dr. Emrah Türkmen[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç:Periodontal hastalık, periodontopatojenler ve konak immüno-inflamatuar cevabı arasındaki etkileşimlerle başlayan, diş ve dişi destekleyen periodontal dokuları etkileyen ve bu dokularda yıkımlara neden olan multifaktöriyel bir inflamatuar hastalıktır. MikroRNA (miRNA), gen ifadesinin düzenlenmesinde görev alan yaklaşık 22 nükleotid uzunluğunda, tek iplikçikli RNA molekülüdür. miRNA'ların gelişim, homeostaz ve bağışıklık fonksiyonlarında rol aldığı, immün cevabı ve inflamatuar uyarıyı da düzenledikleri belirlenmiş ve anormal miRNA ekspresyonunun daha hızlı hastalık ilerlemesine neden olabileceği belirtilmiştir. Periodontal inflamasyonla ilişkili birçok hücresel olayda da görev alması nedeniyle, son zamanlarda periodontal hastalık teşhisinde yeni bir biyolojik belirteç olarak miRNA'lar ilgi çekmektedir. Bu derleme, periodontal hastalık ile ilişkili olan miRNA araştırmalarını incelemeyi amaçlamaktadır. Gereç ve yöntem: Bu derlemeye 2007 ile 2021 yılları arasında arasında İngilizce olarak yayınlanan, tam metnine erişilebilen klinik araştırmalar dahil edildi. Editöre mektup, sistematik derleme, meta-analiz, vaka raporları, invitro ve hayvan çalışmaları incelemeye dahil edilmedi. Pubmed, EMBASE, Scopus ve Web of Science veritabanlarında "miRNA, periodontitis, periodontal hastalık" anahtar kelimeleriyle tarandı. Bulgular: miRNA ve periodontal hastalık arasındaki ilişkiyi değerlendiren 446 makale içerisinden toplam 20 klinik çalışma seçildi. Bu çalışmalardan miRNA'ların tanımlanması için örnek olarak 9'unda dişeti dokusu, 6'sında tükürük, 5'inde dişeti oluğu sıvısı, 4'ünde serum ve 1'inde subgingival plak kullanıldı. Kronik periodontitis, seçilen 20 makalenin 18'inde en çok çalışılan periodontal hastalıktı. Bu çalışmalardan periodontitis ile en çok ilişkili olduğu bildirilenler miR-146a, miR-155, miR-203 ve miR-223 idi. Sonuç: miRNA'ların periodontal hastalık teşhisinde yeni bir biyolojik belirteç olarak kullanılabileceği fikirlerini desteklemektedir. miRNA türlerinin periodontal hastalık teşhisinde kullanılması ve potansiyel terapötik stratejilerin geliştirilmesine olanak sağlamak için ek klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Mirna, Periodontitis, Periodontal Hastalık

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1263-6183

Periodontoloji Kliniğine Başvuran Hastaların Oklüzal Travma Yönünden Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Pelin Gökalp Kalabay[1]

[1]*İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi*

Özet

Aşırı okluzal kuvvetlerin fizyolojik okluzyonu bozması ile oluşan akut ve kronik karşıt reaksiyonlar sonucu meydana gelen doku hasarı, okluzal travmadır. Yapılmış olan mevcut çalışmalarda oklüzal travmaların periodontal hastalığı etkilediği belirtilmiştir. Çalışmamızda periodontoloji kliniğine başvuran hastalarda okluzal travma prevelansının ve bulgularının tespiti ve mevcut okluzal travmanın yaş, cinsiyet ve periodontal durum ile olan ilişkisinin araştırılması hedeflenmiştir. Araştırmanın örneklemini İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran 300 hasta oluşturmaktadır. Hastalarla ilgili bilgileri içeren anamnez formları doğrultusunda; yaş, sistemik durum, sigara ve oral hijyen alışkanlıkları, kullandıkları ilaçlar, kliniğe başvurma sebepleri ile ilgili veriler toplanarak tüm hastalar kapsamlı bir şekilde değerlendirilmiştir. Tüm istatistiksel analizler IBM SPSS 25.0. programı ile yapılmıştır. Kliniğimize başvuran hastaları incelediğimizde erkekler ve 40 yaş üzeri hastalarda daha çok okluzal travma bulguları olduğu görülmektedir. En çok rastlanan etyolojik faktörün gece diş sıkma alışkanlığı (bruksizm) olduğu saptanmıştır. En sık karşılaştığımız bulgu ise ağrı ve mobilitedir. Oklüzal travmanın tedavisi etiyolojik faktörler ortadan kaldırılarak periodontal ve dental sağlığı, fonksiyonu, konforu ve estetiği sağlamak olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Okluzal Travma, Bruksizm, Periodontal, Mobilite

Assessment of Occlusal Trauma in Patients With Periodontal Diseases Visiting Periodontology Clinic

Abstract

Occlusal trauma is tissue damage resulting from acute and chronic adverse reactions caused by excessive occlusal forces disrupting physiological occlusion. In the existing studies, it was stated that occlusal traumas affect periodontal disease. It was aimed to determine the prevalence and findings of occlusal trauma in patients who applied to the periodontology clinic and to investigate the relationship of current occlusal trauma with age, gender and periodontal status. The sample of the study consists of 300 patients

who applied to Istanbul Yeni Yüzyıl University Faculty of Dentistry. In line with the anamnesis forms containing information about the patients; all patients were evaluated comprehensively by collecting data on age, systemic status, smoking and oral hygiene habits, drugs they used, and reasons for applying to the clinic. Statistical analysis was performed using IBM SPSS 25.0. When we examine the patients who applied to our clinic, it is seen that male patients over the age of 40 have more occlusal trauma findings. It was determined that the most common etiological factor was bruxism. The most common findings are pain and mobility. Treatment of occlusal trauma should be to provide periodontal and dental health, function, comfort and aesthetics by eliminating etiological factors.

Keywords: Occlusal Trauma, Bruxism, Periodontal, Mobility

Presentation ID / Sunum No= 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6127-9303

Polietereterketon (PEEK) Polimerinin Kullanıldığı Protetik Restorasyonların Klinik Başarılarının Değerlendirilmesi: Sistematik Derleme

Asst. Prof. Dr. Cumhur Korkmaz[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi*
**Corresponding author: Cumhur Korkmaz*

Özet

Amaç: PEEK (Polietereterketon), diş hekimliği alanında kullanımı gittikçe yaygınlaşan polimer yapıda bir materyaldir. Bu derlemenin amacı, PEEK materyalinin protetik diş hekimliği uygulamalarında kullanım alanlarını derlemek ve klinik başarılarını incelemektir. Metod: 'Polietereterketon', 'Sabit Protez', 'PEEK kron', 'Dental implant' ve 'Hibrit Protezler' anahtar kelimeleri kullanılarak, MedLine (PubMed), Web of Science ve Cochrane kütüphanesi elektronik veritabanında, 2011-2021 yılları arasında yapılmış olan araştırma ve çalışmalar tarandı. PEEK polimerinin kullanıldığı restorasyonların klinik başarılarının değerlendirildiği, İngilizce olarak yazılmış, randomize ve randomize olmayan kontrollü klinik çalışmalar incelendi ve özetlendi. Bulgular: Toplamda 458 çalışma saptandı. Başlık ve özet incelemesi sonucunda uygunluk ve dahil olma kriterleri belirlenerek 280 çalışma çıkarıldı. Ayrıntılı gözden geçirme için yeniden ele alınmış olan 178 çalışmadan 4 tanesi randomize kontrollü, 6 Tanesi randomize olmayan klinik çalışma olmak üzere 10 orijinal çalışmanın dahil edilme kriterlerinin tümünü karşıladığı görüldü. Çalışmanın verileri değerlendirildiğinde PEEK polimerinin, implant dayanağı, kuron/köprü restorayonları, hibrid protezler ve hareketli bölümlü protezlerde altyapı malzemesi olarak uygulandığı belirlendi. Çalışmada elde edilen veriler analiz edildiğinde; PEEK polimeri kullanılarak üretilen, kuron/köprü restorasyonları, implant destekli hareketli protezler, implant destekli sabit protezler, hareketli bölümlü protezler ve hibrit protezlerin yapıldığı, 6 ay ile 8 yıllık klinik takipli hastaların bulunduğu, %80 ile %100 arasında değişen sağ kalım oranları olduğu belirlendi. Sonuç: PEEK materyali, fiziksel ve kimyasal dayanıklılığı, korozyon direnci, biyouyumluluğu ve estetik gibi avantajları sayesinde protetik restorasyonlarda başarılı sonuçlar ortaya koymuştur. Malzemenin güvenilirliği konusunda, uzun dönem takipli yapılacak daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Polietereterketon, Sabit Protez, Peek Kron, Dental İmplant, Hibrit Protezler

Evaluation of Clinical Success of Prosthetic Restorations Using Polyetheretherketone (PEEK) Polymer: A Systematic Review

Abstract

Purpose: PEEK (Polyetheretherketone) is a polymer material that is becoming increasingly common in dentistry. The purpose of this review is to compile the usage areas of PEEK material in prosthetic dentistry applications and to examine its clinical successes. Method: Using the keywords 'Polyetheretherketone', 'Fixed denture', 'PEEK crowns', 'Dental implant' and 'Hybrid prosthesis', in MedLine (PubMed), Web of Science and Cochrane library electronic database, 2011-2021 Research and studies conducted between the years of Randomized and non-randomized controlled clinical studies, written in English, evaluating the clinical success of restorations using PEEK polymer were reviewed and summarized. Results: A total of 458 studies were identified. As a result of the title and summary review, eligibility and inclusion criteria were determined and 280 studies were excluded. Of the 178 studies reconsidered for detailed review, the 10 original studies, including 4 randomized controlled trials and 6 nonrandomized clinical trials, were found to meet all inclusion criteria. When the data of the study were evaluated, it was determined that PEEK polymer was applied as infrastructure material in implant abutments, crown/bridge restorations, hybrid prostheses and removable partial dentures. When the data obtained in the study were analyzed; It was determined that crown/bridge restorations, implant-supported removable dentures, implant-supported fixed dentures, removable partial dentures and hybrid prostheses produced using PEEK polymer were made, there were patients with 6 months to 8 years of clinical follow-up, with survival rates ranging from 80% to 100%. Conclusion: PEEK material has shown successful results in prosthetic restorations thanks to its advantages such as physical and chemical resistance, corrosion resistance, biocompatibility and aesthetics. More studies with long-term follow-up are needed on the safety of the material.

Keywords: Polyetheretherketone, Fixed Denture, Peek Crowns, Dental Implant, Hybrid Prosthesis

Presentation ID / Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7165-3207

Sürnümerer Dişle Füzyona Uğramış Maksiller Lateral Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Büşra Serçe Fikirli[1]

[1]*Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Füzyon nadir görülen, iki komşu dişin veya normal diş ile sürnümerer dişin gelişimin herhangi bir aşamasında kaynaşmasıyla meydana gelen bir dental anomalidir. Bu bildirinin amacı sürekli dentisyonda ve sürnümerer bir diş ile birlikte görülen bir füzyon olgusunun tedavisini sunmaktır. Olgu sunumu: 15 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta kliniğe sağ üst lateral dişinde ağrı şikayetiyle başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede sağ üst lateral diş kronunun sol üst laterale oranla daha geniş olduğu ve buna geniş bir çürüğün eşlik ettiği görüldü. Radyografik değerlendirme sonucunda sağ üst lateral dişin sürnümerer bir diş ile füzyonda olduğu tespit edildi. Bu olguda iki ayrı kök bulunan tamamlanmış bir füzyon anomalisi izlendi. Diş semptomatikti ve perküsyona karşı hassastı. Yapılan elektrikli vitalite testi sonucu dişin devital olduğu tespit edildi ve kanal tedavisine başlandı. Lokal anestezi uygulandıktan sonra diş lastik örtü ile izole edildi. Yuvarlak ve konik elmas frezlerle giriş kavitesi hazırlandı. Çalışma uzunluğu elektronik apeks bulucu kullanılarak belirlendi ve radyografik olarak doğrulandı. Enstrümantasyon Reciproc R25 eğe sistemi kullanılarak yapıldı. Kök kanallarının irrigasyonu için %2,5'lik NaOCl ve %17'lik EDTA kullanıldı. Son yıkama, distile su ve %2'lik klorheksidin ile yapıldı. Ardından kök kanalları guta-perka ve AH Plus kanal patı ile dolduruldu. Hasta dişinin daimi restorasyonu için restoratif diş tedavisi uzmanına yönlendirildi. Sonuç: Füzyon, genellikle ön bölgede görülen dental anomalilerden olup; bu tip anomaliye sahip dişler düzensiz morfolojilerinden dolayı çürük oluşumuna zemin hazırlayabilir, estetik ve fonksiyonel sorunları beraberinde getirebilmektedir. Bu nedenle bu diş anomalisinin erken teşhis edilmesi ve doğru bir tedavi planının oluşturulması daha sonra ortaya çıkabilecek komplikasyonları önleyebilir.

Anahtar kelimeler: Diş anomalileri, füzyon, kök kanal tedavisi

Presentation ID / Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Süt Dişi Kök Hücrelerinin Çocuk Diş Hekimliğinde Rejeneratif Amaçlı Kullanımı

Dr. Bilgenaz Eyüboğlu[1], Asst. Prof. Dr. Can Özükoç[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Kök hücreler bölünebilme ve çoğalabilme yeteneğine sahip çeşitli hücre ve dokulara farklılaşabilen hücrelerdir. Oral dokuların travmatik ve patolojik yaralanmalarının ardından olağanüstü rejenerasyon yeteneğine sahip olması bu dokularda büyük miktarda farklılaşma kapasitesine sahip hücrelerin olabileceğine dikkati çekmiş ve araştırmalar bu hücreleri izole etmeye yönelik olmuştur. Dişin farklı bölümlerinden izole edilen farklı kök hücre tipleri tanımlanmıştır.Bunlar; Dental pulpa kök hücreleri (DPSCs), Periodontal ligament kök hücreleri (PDLSCs), Apikal papilla kök hücreleri (SCAPs), Dental folikül kök hücreleri (DFSCs), Dökülen süt dişlerinde bulunan kök hücreler (SHEDs), Gingivada bulunan mezenkimal kök hücreler (GMSCs) dir. Düşen süt dişi kök hücrelerinin (SHEDs) eksfoliye olmuş süt dişi kök hücrelerin proliferasyon ve diferansiyasyon yeteneğine sahip postnatal kök hücreler olduğu saptanmıştır. Süt dişlerinin pulpasından elde edilen bu hücreler, odontoblastlara, osteoblastlara, yağ ve sinir hücrelerine farklılaşabilirler. Dental pulpa kök hücrelerine göre daha yüksek proliferasyon kapasitesine sahip olmalarına rağmen, dentin pulpa kompleksini oluşturamazlar, fakat kemik ve dentin oluşumunu indükleyebilirler. Bu nedenle SHED'ler "İmmatür DPSC'ler" olarak da adlandırılmıştır. SHED'lerin doku mühendisliği alanında kullanımları, daha hızlı çoğalmaları, değişecek olan bir dokudan elde ediliyor olması ve ulaşım kolaylığı gibi faktörler göz önünde bulundurulduğunda DPSC'lere göre daha avantajlı oldukları görülmektedir. Çocuk diş hekimliğinde kök hücreler kullanılarak yapılan vital pulpa tedavileri sırasında dentin-pulpa kompleksinin rejenerasyonunda başarılı bir şekilde kullanılabileceği düşünülmektedir. Bu nedenle bu derleme çocuk diş hekimliği uygulamalarında süt dişi kök hücrelerinin (SHEDs) dentin-pulpa kompleksinin rejeneratif tedavilerinde kullanımlarının araştırılmasını amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kök Hücre, Süt Dişi Kök Hücre, Çocuk Diş Hekimliği, Rejeneratif Diş Hekimliği

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

[1.]ORCID ID: 0000-0001-8723-3808 [2.]ORCID ID: 0000-0002-2581-9050 [3.]ORCID ID: 0000-0003-3681-6143 [4.]ORCID ID: 0000-0002-9868-8266 [5.]ORCID ID: 0000-0002-9070-1067

Süt Dişlerinde Travma Verilerinin Retrospektif Değerlendirmesi: Ordu İli Örneği

Ma. St. Gülüzar Aksu[1], Prof.Dr. Çiğdem Güler[1], Prof.Dr. Nihal Beldüz Kara[1], Assoc. Prof. Dr. Hüseyin Şimşek[1], Asst. Prof. Dr. Didem Odabaşı[1]

[1]Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı
**Corresponding author: Gülüzar Aksu*

Özet

Amaç: Dental travmatik yaralanmalar, süt ve daimi dişlerde sık gözlenen problemler arasında yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı Ordu ili süt dişi travma verilerini retrospektif olarak değerlendirmektir. Yöntem: Ocak 2012-Aralık 2020 tarih aralığında Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne travmatik dental yaralanma nedeniyle başvuran 0-6 yaş arası çocuk hastaların travma kayıt formları incelenmiştir. Dental travma tipi, ilişkili faktörler ve tedavi prosedürleri değerlendirilmiştir. Bulgular: 160 hastada süt dişi travma kaydı tespit edilmiştir. Hastaların 157'sinde toplam 299 adet dişin yaralandığı, 2 hastada diş yaralanması olmaksızın sadece yumuşak doku yaralanması olduğu, 1 hastada ise alveol kırığı meydana geldiği tespit edilmiştir. Hastaların %40'ı (64 hasta) kız, %60'ı (96 hasta) erkektir ve ortalama yaş 3,08±1,73 yıl olarak hesaplanmıştır. Süt dişlerinde dental travmatik yaralanmaların en sık nedeni "düşme" (%53,1; 85 hasta) ve en sık görülen travma tipi "intrüziv lüksasyon" (%23,75; 71 diş) olarak saptanmıştır. Dental travmadan en çok etkilenen dişlerin maksiller orta kesici dişler (51 numara %36,8 ve 61 numara %37,5) olduğu tespit edilmiştir. Travmatik dental yaralanmaların en çok yaz mevsiminde (%31,9) gerçekleştiği belirlenmiştir. Hastaların yalnızca %50,6'sı (81 hasta) travmadan sonraki ilk 24 saat içerisinde kliniğimize başvurmuştur. Sonuç: Okul çağı öncesi çocuklarda süt dişi travmatik yaralanmaları sıklıkla görülmektedir. Doğru bir teşhis ve tedavi planlaması için ebeveynler süt dişlerinde travmatik yaralanma meydana geldiğinde ne yapılması gerektiği ve travmadan sonra hemen bir diş hekimine başvurmanın önemi hakkında bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dental Travma; Süt Dişi; Çocuk; Çocuk Diş Hekimliği

Retrospective Evaluation of Trauma Data in Primary Teeth: the Case of Ordu Province

Abstract

Aim: Dental traumatic injuries are among the most common problems in primary and permanent teeth. The aim of this study is to retrospectively evaluate primary tooth trauma data in Ordu province. Methods: The trauma recording forms of children aged 0-6 who applied to Ordu University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry for traumatic dental injury between January 2012 and December 2020 were examined. Dental trauma type, associated factors and treatment procedures were evaluated. Results: Records of primary tooth trauma were detected in 160 patients. In 157 of the patients, a total of 299 teeth were injured, 2 patients had only soft tissue injury without tooth injury, and an alveolar fracture occurred in 1 patient. 40% of the patients (64 patients) were girls and 60% (96 patients) were boy and the mean age was calculated as 3.08±1.73 years. The most common cause of dental traumatic injuries in primary teeth was "falling" (53.1%, 85 patients) and the most common type of trauma was "intrusive luxation" (23.75%, 71 teeth). It was determined that the teeth most affected by dental trauma were the maxillary middle incisors (51 number 36.8% and 61 number 37.5%). It was determined that traumatic dental injuries occur mostly in summer (31.9%). Only 50.6% of the patients (81 patients) applied to our clinic within the first 24 hours after the trauma. Conclusion: Primary tooth traumatic injuries are common in pre-school children. For an accurate diagnosis and treatment planning, parents should be informed about what to do in case of traumatic injury to primary teeth and the importance of seeking a dentist immediately after trauma.

Keywords: Dental Trauma; Primary Tooth; Child; Pediatric Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3488-4273

Temporomandibular Eklemin Redüksiyonlu Disk Dislokasyonu Olgularında, Anterior Konumlandırma Splinti Tedavisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Asst. Prof. Dr. Sibel Dikicier[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı*
**Corresponding author: Sibel Dikicier*

Özet

Amaç: Redüksiyonlu disk dislokasyonu (RDD) temporomandibular eklem (TME) düzensizlikleri arasında en sık görülen kondil-disk kompleksi bozukluklarından biridir. Ağzın açılması esnasında diskin kondilin anteriorunda yer alması, maksimum ağız açıklığında fizyolojik pozisyonuna gelmesi, ağzın kapatılması ile diskin tekrar anterior konuma dönmesi ile karakterizedir. Olgularda gözlemlenen en belirgin semptom; ağız açmada ve kapamada başlangıç ve resiprokal klik sesidir. Ayrıca ağız açmada kısıtlılık, mandibular deviasyon, kas spazmları ve ağrı görülebilir. Konservatif tedavisinde anterior konumlandırma splinti (AKS) sıklıkla tercih edilmektedir. Ancak bu apareyin tasarım ve kullanım prosedürleri hakkında görüş farklılıkları bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, RDD tanısı konulmuş bir olgunun AKS ile tedavisinin ve klinik takibinin sunulması; ayrıca güncel literatürün incelenerek AKS' nin, RDD tedavisinde klinik etkinliğinin değerlendirilmesidir. Metod: Literatür değerlendirmesi için, Medline (Pubmed), Embase, Google Scholar olmak üzere üç elektronik veritabanı, 2005-2021 yılları arasını içeren, RDD olgularında AKS tedavilerinin klinik olarak değerlendirildiği çalışmalar için tarandı. Malokluzyonu olan 20 yaşında erkek hasta, sol TME' de palpasyonda ağrı, baş ağrısı, kısıtlı ağız açıklığı ve duyulabilir ve hissedilebilir resiprokal klik gibi semptomlarla başvurdu. Bulgular: RDD tanısı ile hastaya bir ay süreyle gece kullanımlı AKS uygulandı. Bir ay sonra, istirahatte ve çiğneme sırasında ağrıda azalma, ağız açıklığında artış gözlendi. Resiprokal klik ve kas ağrısı gözlenmedi. Tedavi sonrası birinci yılda, semptomlar elimine edildi. Sonuç: RDD tedavisinde AKS yaygın olarak kullanılmış ve başarılı bir konservatif tedavi olarak kabul edilmiştir. Ancak düzeltilmiş disk-kondil ilişkisinin stabil olup olmadığını belirlemek için tedavi edilen hastalar uzun dönem takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Düzensizlik, Redüksiyonlu Disk Dislokasyonu, Anterior Konumlandırma Splinti

Evaluation of the Efficacy of Anterior Repositioning Splint Treatment in Disc Dislocation With Reduction of the Temporomandibular Joint: A Case Report and Literature Review.

Abstract

Aim: Disc dislocation with reduction (DDWR) is one of the most common condyle-disc complex disorders among temporomandibular joint (TMJ) disorders. It is characterized by the fact that the disc is dislocated anterior to the condyle during the mouth opening, repositioned physiological position at maximum mouth opening, and returned to anterior position at mouth closing. The most common symptom is an initial and a reciprocal click sound on opening and closing. In addition, limited mouth opening range, mandibular deviation, myospasms and pain may observe. Anterior repositioning splint (ARS) is often preferred in DDWR conservative treatment. However, there are many different clinical aspects about the design and usage procedures of this appliance. The purpose of the study is to present the treatment and clinical follow-up of a case diagnosed with DDWR with ARS; It is also to evaluate the clinical efficacy of ARS in the treatment of DDWR by examining the current literature. Method: Three electronic databases, MedLine (PubMed), Embase, and Google Scholar were scanned for clinical studies for ARS treatments in DDWR cases covering the years 2005-2021. A 20-year-old male patient with malocclusion presented with symptoms such as pain on palpation in the left TMJ, headache, limited mouth opening, and an audible and palpable reciprocal click. Results: With the diagnosis of DDWR, nocturnal ARS was applied to the patient for one month. After one month, a decrease in pain at rest and during mastication and an increase in mouth opening were observed. No reciprocal click and muscle pain were observed. In the first year after treatment, the symptoms were eliminated. Conclusions: ARS has been widely used in the treatment of DDWR and has been accepted as a successful conservative treatment. However, in order to determine whether the corrected disc-condyle relationship is stable, treated patients must be subjected to a long-term follow up period.

Keywords: Temporomandibular Disorders, Disc Dislocation With Reduction, Anterior Repositioning Splint

Presentation ID / Sunum No= 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5188-0058

Vitaminlerin Periodontal Durum ve Hastalıkları Üzerine Etkisi: Derleme

Ph.d. Cand. Sena Hanlı[1], Ph.d. Cand. Melis Yılmaz[1], Dr. Nur Balcı[1], Prof.Dr. Hilal Uslu Toygar[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi
**Corresponding author: Sena Hanlı*

Özet

Amaç: Vitaminler, yediğimiz pek çok besinin içinde bulunan organik bileşiklerdir. Vücudumuzda belirli oranlarda bulunması şart olan vitaminlerin, vücudun işleyişinde farklı pek çok alanda görevi vardır. Bu alanlardan biri de dişler ve diş çevresi yumuşak dokulardır. Bu nedenle, bu derlemenin amacı bilimsel literatürü vitaminlerin periodontal hastalıklar, periodontal sağlık ve cerrahi tedaviler dahil periodontal tedaviler ile ilişkisi açısından sistematik olarak değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Bu derlemeye 1971 ile 2021 (50 yıl) yılları arasında İngilizce olarak yayınlanan tam metnine erişilebilen, klinik araştırmalar, vaka raporları ile derleme makaleleri dahil edilmiştir. Editöre mektup, sistematik derleme ve meta-analiz raporları incelemeye dahil edilmemiştir. Arama yapılan ana veri tabanları PubMed, Scopus ve Web of Science'tır. Makaleler için arama anahtar sözcükleri, başlıkta veya özette yer alan vitaminler, periodontitis, periodontal sağlık, periodontal hastalıklar, periodontal tedavi ve periodontal cerrahi terimleridir. Tam metin taraması ve incelemeleri için alınan çalışmaların referans listeleri potansiyel olarak uygun çalışmalar için el ile ayrıca araştırılmıştır. Bulgular: Vitaminler ve periodontal sağlık/periodontal hastalık arasındaki ilişkiyi değerlendiren toplam 26 (klinik çalışma: 13, derleme: 13) makale seçilmiştir. Dahil edilen makaleler yıllara göre dağılım açısından değerlendirildiğinde özellikle klinik çalışma ve derleme makale sayılarının son 10 yılda artış gösterdiği gözlenmiştir. Klinik çalışma ve derleme makale sayılarını kendi içlerinde karşılaştırıldığında ise son yıllarda derleme makale sayısı klinik çalışma makale sayısına üstün olduğu görülmüştür. Sonuç: İncelenen makalelerin sınırları dahilinde; bulgular, vitaminlerin periodontal dokular üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu göstermektedir, sistemik yokluklarının hastalık için bir risk faktörü olabileceği fikrini ve periodontal hastalığın tedavisine katkısının olduğu düşüncesini desteklemektedir. Anahtar Kelimeler: Vitaminler, Periodontitis, Periodontal Sağlık, Periodontal Hastalıklar, Periodontal Tedavi ve Periodontal Cerrahi

Anahtar Kelimeler: Vitaminler, Periodontitis, Periodontal Sağlık, Periodontal Hastalıklar, Periodontal Tedavi ve Periodontal Cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisinde Üniversite Öğrencilerinin Anksiyete Seviyesinin Beslenme Durumu ve Yeme Davranışı Üzerine Olan Etkisinin Değerlendirilmesi

Researcher Zeynep Altuncu[1], Asst. Prof. Dr. Enver Çıracı[2], Researcher İbrahim Halil Bağış[3], Prof.Dr. Yusuf Çelik[4]

[1]Biruni Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı
[2]Biruni Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı
[3]Haliç Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beslenme ve Diyetetik Doktora Programı
[4]Biruni Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik Anabilim Dalı
**Corresponding author: ZEYNEP ALTUNCU*

Özet

Başlıca solunum yolu enfeksiyonuna neden olan COVİD-19 virüsü, 2019 yılında ortaya çıkıp kısa zaman içerisinde tüm dünyayı etkisine almış, bireylerin sadece fiziksel sağlığını tehdit etmekle kalmayıp aynı zamanda ruhsal sağlık üzerinde de uzun vadeli etkiler ortaya çıkarmıştır. Bilinç seviyesinin arttığı üniversite döneminde, pandemi sürecince anksiyete gibi olumsuz duyguların besin alımını değiştirerek yeme davranışını etkilediği ve anksiyete şiddetine bağlı olarak etkilendiği öngörülmektedir. Bu tanımlayıcı ve kesitsel çalışmanın amacı; ülkemizde COVID-19 pandemisi halen sürerken, üniversite öğrencilerinin anksiyete seviyelerinin değerlendirmek, beslenme alışkanlıkları ve yeme davranışlarını üzerindeki etkisini araştırmaktır. Şubat-Haziran 2021 tarihleri arasında yapılan bu araştırmaya 874 üniversite öğrencisi dahil edilmiştir. Veriler, "Google Formlar" platformu aracılığıyla online anket yöntemiyle toplanmıştır. Çalışmanın analizi için IBM SPSS Statistics 25(Statistical Package for the Social Sciences 25) kullanılmış, önem düzeyi olarak α=0,05 baz alınmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri sonucunda; kadın katılımcıların sayısı toplam katılımın %83,6'sını oluşturduğu gözlenmiştir. Koronavirüs Anksiyete Ölçeği toplam puanlarından hesaplanan anksiyete türlerine göre katılımcıların %85,5'i mimimal anksiyete grubunda yer aldığı gözlenmiş, katılımcıların kadın cinsiyeti istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık belirlenmiştir ($p<0,001$). Beslenme alışkanlığı etkilenen katılımcı sayısı toplam katılımın %74,4'ünü, Covid-19 süresince stres ve kaygının yeme alışkanlığına etkisi olduğunu düşünen katılımcı sayısı toplam katılımın %80,7'sini oluşturduğu gözlenmiştir. Beden kütle indeksi ile kısıtlayıcı yeme alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı negatif yönde düşük bir ilişki tespit edilmiştir.(r:-,069; p=,042<0,05). Kısıtlayıcı Yeme Davranış Ölçeği ile Koronavirüs Anksiyete Ölçeği arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönde düşük düzey bir ilişki belirlenmiştir (r:,067; p=,046<0,05). Sonuç olarak; karantina süreci üniversite öğrencilerinin anksiyete düzeylerinde artışa neden olarak beslenme alışkanlıkları ve yeme davranışını önemli ölçüde etkilediği ortaya çıkarmıştır.

Kısıtlama sırasında nüfustaki farklı gruplar arasında beslenme ve yeme alışkanlıklarındaki değişiklikleri izleyen ileriye dönük çalışmalar, halk sağlığının daha iyi anlaşılması için ilgi çekici olacaktır. Bu anlamda, pandemi bittikten sonra diyet ve psikolojik değişikliklerin sürdürülüp sürdürülmediği veya yeni hastalık yükü oluşturmaması adına takibi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Anksiyete, Beslenme, Yeme Davranışı

Presentation ID / Sunum No= 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1356-9012

The Antimicrobial Effect of Phenolic Compounds On Listeria Monocytogenes: Natural Biocontrol Agents in Food

Ph.d. Cand. Elif Onbaşı[1], Öğr. Gör. Dr. Elif Yıldız[2], Dr. Öğr. Üyesi Aycan Cınar[1], Doç. Dr. Metin Güldaş[2], Prof. Dr. Ozan Gürbüz[2]

[1]Bursa Teknik Üniversitesi
[2]Bursa Uludağ Üniversitesi
**Corresponding author: Elif Onbaşı*

Abstract

Listeria monocytogenes, a foodborne pathogenic bacteria, is considered the major causative agent of serious disease in both humans and animals. L. monocytogenes is widespread in nature, can be found in the soil, water, animal feed, mammals, and birds feces. This pathogenic bacteria can contaminate food (raw foods, poultry, meat, seafood, dairy products, etc.) during harvesting, processing, distribution, and storage. It can cause severe disease, listeriosis, which is recognized as a fatal disease to high-risk groups of children, pregnant women, the elderly, people with weak immune systems among them when contaminated food is consumed. This disease has become a global health problem worldwide due to its high mortality rate of 20% to 30%. The outbreak of listeriosis is not the only threat to public health but also causes huge economic losses in the food sector. According to the U.S Food and Drug Administration (FDA), nearly 33 recall cases have been reported due to the food that potential to be contaminated with Listeria monocytogenes from the beginning of 2021 until now. Bioactive compounds, especially phenolic compounds, show their antioxidant and antimicrobial effects on these microorganisms positively. Phenolic acids and flavonoids belonging to the group of polyphenols have a remarkable effect on the inhibition of L. monocytogenes. Phenolic compounds accumulate on the bacterial surface through the interaction of radicals with the membrane, which causes loss of cellular content, depolarization of bacteria, and hence pH gradient across the membrane together with ATP level reduces and lead to cell death. The antibacterial activity of phenolic compounds interact with different microbial cell regions, causing loss of cellular components, the collapse of the bacterial cytoplasmic membrane, and cell death. Within this regard, the antimicrobial properties of phenolic compounds have great potential as natural biocontrol agents in food.

Keywords: Listeria Monocytogenes, Antimicrobial, Antioxidant

Presentation ID / Sunum No= 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6849-9950

Covıd-19 Pandemisinde Sağlık Çalışanlarına Yönelik Şiddetin Analizi

Asst. Prof. Dr. Cahit Korku[1]

[1]*Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi*
**Corresponding author: Cahit Korku*

Özet

Bu çalışma, pandemi ve öncesi dönemde sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin yaygınlığını, ortaya çıkarmayı ve çözüm önerileri geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bu amaçla Covid-19 ve sağlık çalışanlarına yönelik şiddet ile ilgili çalışmalar incelenmiştir. Sağlık çalışanlarına yönelik şiddet, tüm dünyada gündemdeki konulardan biridir ve şiddet üzerine yapılan çalışmalar yıllar itibariyle şiddetin artmakta olduğunu göstermektedir. Sağlık çalışanlarında şiddetin türüne bağlı olarak; ciddi yaralanmalar, can kaybı, işe ilginin azalması, etik değerlerin azalması, stres bozukluğu meydana gelebilmektedir. Bunun sonucu olarak da hizmetler kesintiye uğramakta, kalitesi düşmekte, hasta güvenliği azalmaktadır. Dünyanın dört bir yanındaki sağlık çalışanları, Covid-19 salgını sırasında uzun çalışma saatleri, virüse yakalanma veya virüsü yakınlarına bulaştırma korkusu gibi çok büyük zorluklarla karşılaştığı bir dönemde bilgi kirliliği ve buna bağlı olarak sağlık çalışanlarına güvensizliğin artması sağlık çalışanlarına yönelik şiddeti daha da artırabilmektedir. Bu konuyla ilgili sınırlı sayıdaki çalışma Covid-19 kaynaklı şiddet vakalarına vurgu yapmaktadır. Covid-19 öncesi dönemler de dahil olmak üzere şiddet vakalarının artmakta olması endişelere sebep olmakta ve bu vakaların çoğunun gizli kaldığına ilişkin endişeler uluslararası alanda dile getirilmektedir. Kamu idarelerinin şiddeti önlemek için çözüm geliştirmesi gerektiğine vurgu yapılmaktadır. Türkiye'de bulunla ilgili olarak Mart 2020'de yasal düzenlemeye gidilmiş ve sağlık ve yardımcı sağlık çalışanlarına karşı görevleri sebebiyle işlenen suçlara karşı cezalar artırılmıştır. Şiddeti önlemeye yönelik caydırıcı yasal önlemlere ek olarak, hastalara, çalışanlara ve çalışma ortamına yönelik de önlemlerin alınması önemlidir. Hastaların hastaneye ve çalışma ortamına yönelik doğru algıya sahip olması için sağlık okuryazarlığının, sağlık çalışanların ise iletişim becerilerinin geliştirilmesi gereklidir. Hasta bekleme sürelerinin azaltılması için yeterli sayıda sağlık çalışanının bulundurulması, hastalar için risk değerlendirmesi yapmaya yönelik mekanizmaların geliştirilmesi, tehlikeli durumlarda çalışanların bu durumu nasıl yöneteceğine dair eğitilmesi, tehlike sırasında engelsiz uzaklaşma yolunun bulunması şiddeti önlemeye yardımcı olabilir. Bununla birlikte sağlık çalışanlarına yönelik şiddeti azaltmaya yönelik stratejilerin ne denli etkin olduğuna dair daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Şiddet, Sağlık Çalışanları, Hekim, Hemşire, Hastane

Presentation ID / Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0111-3798

Sağlık Çalışanlarının Hasta Hakları Yönetmeliğine İlişkin Mevzuatla İlgili Donanımını ve Farkındalığının Değerlendirilmesi

Assod. Prof. Dr. Dilek Orbatu[1], Ph.d. Cand. Fatma Daşdemir[1], Prof.Dr. Murat Bektaş[2], Prof.Dr. Demet Alaygut[3]

[1]İzmir S. B. Ü. Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Fakültesi
[3]İzmir S. B. Ü. Tepecik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

İnsanın hayatta kalabilmesi için kendini ifade etmesi mutlaktır ve temel gereksinimlerinden biridir. Sağlık Bakanlığı, hasta hakları yönetmeliği kapsamında tüm hasta ve yakınlarına iletişime geçerek, başvuru yapabileceği hastane hasta hakları birim hizmeti sunmaktadır. Sağlık kurumlarında hasta hakları birimi, şikâyetlerinin değerlendirilip çözüm oluşturulduğu ekonomik ve etkili bir Hasta Şikâyet Yönetim Sistemidir. Hasta ile sağlık çalışanları arasındaki iletişim ve yaklaşımın doğru ve etkin olması hem hasta açısından hem de sağlık çalışanı açısından ortak derecede önemlidir. Bu çalışmanın hasta ve hekim ilişkilerinin düzenlenmesinin iyi iletişim teknikleri kullanılması yanında, bağlı bulunduğu kanuni yönetmeliklerle de düzenlendiği gerçeğine yönelik mesleki farkındalık düzeyini belirlemektir. Yöntem; Tanımlayıcı çalışma, İzmir SBÜ Tepecik EAH' nde yer alan farklı branşlardaki asistan ve uzman hekimlerin yanıtladığı TC Sağlık Bakanlığı tarafından 26.02.2016 tarihinde güncellenen Hasta Hakları Yönetmeliği'nin içeriği ile ilgili anketin 96 hekime uygulanarak elde edilmiştir. Bu veriler SPSS 25 paket programı kullanılarak, frekans, yüzde, pearson korelasyon analizi, Kruskal Wallis testi, ileri analiz için bonferroni düzeltilmiş Mann-Whitney U testi gibi tanımlayıcı istatistiksel yöntemler kullanılarak değerlendirilmiştir. Çalışma bulgularına göre hasta hakları Yönetmeliği'nin içeriği ile ilgileri soruları cevaplayan hekimlerin, demografik özellikleri ve çalışma yıl ortalamaları 11±1.61'dır. Kliniklerde hekimlerin çalışma yılı ile sorulara verilen doğru cevap sayısı toplamlarının istatiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < .05$). Uzmanların doğru cevap ortalaması 12.32+2.21 ve asistanların doğru cevap ortalaması 10.00+2.91 olarak saptanmıştır. Uzmanların doğru cevap sayısının anlamlı şekilde asistanlardan yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Hekimlerin çalıştıkları kliniklere göre doğru cevap ortalamaları arasında anlamlı bir fark saptanmıştır ($p<0.05$). Sağlık çalışanlarının tüm sorulara yanlış cevap oranının %57 olduğu belirlenmiştir. Bu bulgular, Hasta Hakları mevzuatında hastaya uygulanan müdahalelerdeki yasal haklardaki bilgi eksikliklerin olduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, bu çalışma hasta hakları yönetmeliği farkındalık düzeyindeki eksikleri giderecek müdahaleler ile sağlıkta şiddetin olmadığı, karşılıklı memnuniyetin ve kalitenin yüksek olduğu sağlık hizmeti sunumu ile toplum sağlığı ve refahı sağlanabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta Hakları Yönetmeliği, Hasta, Sağlık Çalışanları.

Presentation ID / Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2228-2304

Dijital Patolojinin Gelişimi ve Geleceği

Asst. Prof. Dr. Yusuf Karakuş[1]

[1]*Sakarya Üniversitesi*
**Corresponding author: Yusuf Karakuş*

Özet

Dijital patoloji (DP), patolojide numunelerin yüksek çözünürlüklü ultra hızlı taramasını ve yazılımlarla numunelerin geniş yüzey alanlarının bütünleşik görüntüsünün oluşturulduğu ve dijital ortamlarda kayıt edildiği bir teknolojiyi ifade eder. DP'nin teşhis, eğitim ve araştırma alanında dünyada ve ülkemizde patologlar arasında kullanımı gittikçe yaygınlaşmaktadır. Bugün gelişen teknolojiyle dijital patolojide kullanılan tüm slayt görüntüleme (TSG) cihazlarıyla 20x objektifler kullanılarak 1 dakikanın altında tarama yapılabilmektedir. Işık mikroskobuyla numunenin sınırlı bir görüntüsü elde edilebilirken TSG cihazları ile numunenin tamamının yüksek çözünürlüklü görüntüsü alınabilmektedir. Gelişmiş derin öğrenme yazılımlarının kullanımı, teşhiste patologlara büyük kolaylıklar sağlamaktadır. Pandemi döneminde, dijital patolojinin uygulandığı sağlık birimleri, zorunlu karantina şartlarında bile normal çalışma seyrini sürdürebilmiştir. Bu makalede Dijital patolojinin dünyada ve bizdeki gelişiminden ve TSG cihazının elemanlarından bahsedildi. Pandemi döneminde kullanımı ve yaygınlaştırılması için atılması gereken adımlar review olarak ele alındı.

Anahtar Kelimeler: Dijital Patoloji, Tüm Slayt Görüntüleme, Mikroskop, Çözünürlük, Objektif, Tarama, Uzaktan Raporlama, Z-Stack, Cam Lamel, Numune

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3321-2873

Elektrokemoterapi, HepG2 Kanser Hücrelerinde 5-Fluorourasil'in Radyosensitize Edici Etkisini Arttırır Mı?

Asst. Prof. Dr. Mehmet Eşref Alkış[1]

[1]*Muş Alparslan Üniversitesi*

Özet

Radyorezistans kanser hastalarında radyoterapinin başarısını engelleyen ve kötü prognoza neden olan önemli bir faktördür. Radyoterapi uygulamasından sonra, birçok metabolik yolun aktivitesi büyük ölçüde değişir ve bu da radyasyon direncinin gelişmesine yol açabilir. Bu çalışmanın amacı, ilaç verme tekniklerinden elektrokemoterapinin (ECT) HepG2 kanser hücrelerinde 5-Fluorouracil (5-Fu) 'in radyo-duyarlılaştırıcı etkisini artırıp artırmadığını incelemektir. Deneyler pasaj numarası altı olan HepG2 kanser hücreleri üzerinde yapıldı. Hücre çözeltilerine 5-Fu eklendikten hemen sonra hücreler ECT için elektrik darbelerine maruz bırakıldı ve 10 dakika sonra ECT+iyonizan radyasyon grupları ışınlandı. MTT tahlili, 5-Fu, elektrokemoterapi ve iyonlaştırıcı radyasyonu içeren üç modaliteli tedavilerin sitotoksisitesini değerlendirmek için kullanıldı. Işınlamadan önce elektrokemoterapi, HepG2 kanser hücrelerinin radyo yanıtını büyük derecede artırdı. ECT+iyonize radyasyon uygulanan grupta hücre canlılığı %39,5'e düşerken, sadece iyonize radyasyon uygulanan grupta %73.44'te ve 5-Fu+iyonize radyasyon uygulanan grupta %67,86'ya düşmüştür. Bu çalışmanın sonuçları, HepG2 kanser hücrelerinin elektrokemoterapisinin 5-Fu'nun radyosensitize edici aktivitesini arttırdığını göstermektedir. Bu sonuçlara göre elektrokemoterapi, özellikle radyasyon dozundaki artışın normal doku duyarlılığı ile sınırlı olduğu durumlarda radyasyon tedavisinden önce uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Elektrokemoterapi, 5-Florourasil, Radyorezistans, HepG2 Hücreleri

Does Electrochemotherapy Enhance the Radiosensitizing Effect of 5- Fluorouracil in HepG2 Cancer Cells'

Abstract

Radioresistance is an important factor that hinders the success of radiotherapy in cancer patients and causes poor prognosis. After radiotherapy administration, the activity of many metabolic pathways is greatly altered, which can lead to the development of radiation resistance. The aim of this study is to examine whether electrochemotherapy (ECT), one of the drug delivery techniques, enhances the

radiosensitizing effect of 5-Fluorouracil (5-Fu) in HepG2 cancer cells. Experiments were performed on HepG2 cancer cells with passage number six. Just after 5-Fu was added to the cell solutions, the cells were exposed to electrical pulses for ECT and ECT+ionizing radiation groups were irradiated 10 minutes later. The MTT assay was used to assess the cytotoxicity of three-modality treatment that included 5-Fu, electrochemotherapy, and ionizing radiation. Electrochemotherapy before irradiation greatly increased the radio response of HepG2 cancer cells. While cell viability decreased to 39.5% in the ECT+ionized radiation group, it decreased to 73.44% in the group that was treated only with ionizing radiation and to 67.86% in the 5-Fu+ionized radiation group. The results of this study suggest that electrochemotherapy of HepG2 cancer cells enhances the radiosensitizing activity of 5-Fu. According to these results, electrochemotherapy can be applied before radiation therapy, especially when the increase in radiation dosage is limited by normal tissue sensitivity.

Keywords: Electrochemotherapy, 5-Fluorouracil, Radioresistance, HepG2 Cells

Presentation ID / Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8630-4632

Computed Tomography in the Diagnosis of Epiploic Appendagitis

Assoc. Prof. Dr. Murat Beyhan[1]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Medicine, Department of Radiology, Tokat, Turkey*
**Corresponding author: Murat Beyhan*

Abstract

Aim: Epiploic appendagitis (EA) is defined as an acute inflammation of appendages epiploicae, often associated with infarction caused by torsion or spontaneous venous thrombosis. EA is reported to be a relatively uncommon cause of acute abdomen. EA occurs most commonly in the second to fifth decades of life with a mean age at diagnosis of 40 years. The incidence of EA has been reported to be up to four times higher in men as compared with women. Abdominal computed tomography (CT) has important role in the differential diagnosis. EA affects more commonly the sigmoid, followed by the descending, ascending colon and cecum while it is uncommonly encountered in the transverse colon. Such appendages of the small bowel are extremely rare. The present study was discussed to radiologic characteristics of EA. Methods: Abdominal CT findings of 11 cases examined due to acute abdominal pain and acute abdomen diagnosed as EA in our department were evaluated among 2015-2019 period. In this retrospective study demographic data of the patients, EA location and findings were evaluated. Results: A total of the 11 cases were consisted of 9 males (81.8%) and 2 females (18.2%). The age interval was between 20 and 69 and the mean age was 41.1 (SD±14.3). On CT scans, pathognomonic all lesions appeared as pedunculated masses with the attenuation of fat that were connected to the serosal surface of the adjacent bowel. EA was found adjacent to the sigmoid colon in 6 (54.5%) cases, the descending colon in 3 (27.3%) cases, and the ascending colon (9.1%) and jejunum (9.1%) in 1 case each. Conclusion: EA is a disease that should be kept in mind with pathognomonic CT findings in patients presenting to the emergency department with abdominal pain because this condition is medically managed but can mimic the surgical abdomen.

Keywords: Abdominal Pain, Acute Abdomen, Computed Tomography, Epiploic Appendagitis

Presentation ID / Sunum No= 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2991-3551

Beta Talasemi Majör Hastalarında Renal Fonksiyon Bozukluğunun ve Beta Talasemi Majörde İdrar Neutrofilgelatinase Associated Lipocalin Düzeyinin Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Kamuran Karaman[1], Uzman Doktor Serdar Şahin[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: kamuran karaman*

Özet

Amaç: Düzenli kan transfüzyonları nedeniyle kalp, karaciğer ve böbrek gibi hayati organlarda ilerleyici demir birikimi görülmektedir. Bu çalışmada hastanemizde izlenmekte olan beta talasemi majörlü hastalarda düzenli kan transfüzyonunun böbreklerde meydana getirdiği ve henüz böbrek yetmezliği bulguları oluşmadan erken böbrek hasarının saptanması için son zamanlarda çeşitli çalışmalarda bir belirteç olarak kullanılabileceği öne sürülen NGAL düzeyinin değerlendirilmesi ve erken böbrek hasarı belirteçlerinden kabul edilen β2M ile sistatin-c ile karşılaştırılması amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Beta Talasemi majör hastası olup böbrek taşı, herediter renal familiyal hastalık öyküsü, aktif enfeksiyon, diabetes mellitus, sistemik hipertansiyon, hidronefroz, üriner reflü, tiroid veya paratiroid fonksiyon bozukluğu olan hastalar, çalışma dışı bırakıldı. Çalışma ve kontrol grupları prospektif olarak incelendi. Çalışma grubundan transfüzyon öncesi kan ve idrar örnekleri, kontrol grubundan ise başvuru anında kan ve idrar örnekleri alındı. Bulgular: Çalışmamıza 37 hasta (24 erkek,13 kız) ve 37 çocuk (kronik hastalığı bulunmayan 14 erkek,23 kız) dahil edildi. Çalışma grubunda NGAL (680,034±29,501 10 ng/ml) ve sistatin-c (42,549±4,328 ng/ml) düzeyleri kontrol grubundan (NGAL; 579,322±29,985 ng/ml ve sistatin-c 27,498±3,323 ng/ml) anlamlı olarak (NGAL p:0,019 ve sistatin-c p: 0,008) yüksek bulunmuştur. Kontrol grubunda kreatinin(0,597±0,0155 mg/dl) düzeyi çalışma grubundan (0,471±0,0157 mg/dl) anlamlı olarak ($p<0,001$) yüksekti. β2M ve üre düzeyleri gruplar arasında anlamlı fark göstermemektedir (çalışma grubu; β2M: 0,269±0,012 mg/l, kontrol grubu β2M: 0,307±0,035 mg/l, p: 0,316 ve çalışma grubu üre: 26,84±1,677 mg/dl kontrol grubu üre: 26,54±0,962 mg/dl, p: 0,878). Gruplar arasında kan basıncı değerleri arasında anlamlı fark yoktu (sistolik kan basıncı çalışma grubu/kontrol gubu 100/104 mmHG diastolik kan basıncı çalışma grubu/kontrol grubu 66/68 mmHG ve p: 0,112 ve p: 0,248). Hem çalışma hem de kontrol grubunda kreatinin; boy ve vücut ağırlığı ile pozitif koreleydi. Çalışma grubunda β2M ve NGAL arasında negatif korelasyon bulunmaktadır. Çalışma grubunda kreatinin ve yaş arasında pozitif korelasyon bulunmaktadır. Çalışma grubunda üre; β2M ve kreatinin ile pozitif koreledir.

Sonuç: Bu hastalarda idrar NGAL düzeyi erken böbrek hasarı açısından bir belirteç olarak düşünülebilir. Bulgularımız bu konuda yapılacak geniş ölçekli çalışmalar için yol gösterici olabilir. Teşekkür: Bu çalışma YYÜ Bilimsel Araştırma Projeleri Başkanlığı tarafından TTU- 2017-6008 nolu proje olarak desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Talasemi Majör, Transfüzyon, NGAL

Abstract

Aim: we aimed to investigate the effects of regular blood transfusion on the kidneys in patients with beta thalassemia major, and assessment of the NGAL level suggested to be used as a marker in recent studies for the detection of early renal damage before the onset of renal insufficiency and was aimed to compare with β2M and cystatin-c which are accepted by early renal damage markers. Patients and Methods: Patients with Beta Thalassemia major disease who had; kidney stones, hereditary renal familial disease, active infection, diabetes mellitus, systemic hypertension, hydronephrosis, urinary reflux, thyroid or parathyroid function were excluded. The study and control groups were examined prospectively. Blood and urine specimens were taken from the study group before transfusion and blood and urine specimens were taken from the control group at the time of application. Blood and urine specimens were stored at -80 ° C after centrifugation for 10 minutes at 4000 rpm. Results: The study included 37 patients (24 male, 13 female) and 37 children (14 male, 23 female without chronic disease). NGAL (680,034 ± 29,501 ng/ml) and cystatin-c (42,549 ± 4,328 ng/ml) levels were significantly higher in the study group than in the control group (NGAL, 579,322 ± 29,985 ng/ml and cystatin-c 27,498 ± 3,323 ng/ml NGAL p:0,019 and Cystatin-C p: 0,008). In the control group, creatinine 12 (0,597 ± 0,0155 mg/dl) level was significantly higher than the study group (0,471 ± 0,0157 mg/dl) (p <0,001). β2M and urea levels did not differ significantly between groups (study group: β2M: 0,269 ± 0,012 mg/l control group β2M: 0,307 ± 0,035 mg/l, p: 0,316 and study group urea: 26,84 ± 1,677 mg/dl control group urea: 26,54 ± 0,962 mg/dl, p: 0,878). There is a negative correlationbetween β2M and NGAL in the study group. There is a positive correlation between NGAL and ferritin in study group. There is a positive correlation between creatinine and age in the study group. Urea in the study group; correlates positively with β2M and creatinine. In the control group, age showed a negative correlation with urea and positive correlation with creatinine. Conclusion: In Beta Thalassemia major patients renal damage can occur due to regular blood transfusion. Urinary NGAL levels in these patients may be considered as a marker for early renal injury. Our findings may provide guidance for large-scale studies in this area.

Keywords: Thalassemia Major, Transfusion, NGAL

Presentation ID / Sunum No= 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İç Hastalıkları Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Şiddetli Hipernatremi Hastalarının Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Emin Gemcioglu[1], Exp. Dr. Nuray Yilmaz Cakmak[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Sodyum metabolizması bozuklukları çeşitli nedenlerle meydana gelebilen, ciddi morbidite ve mortalite sebebi olabilen durumlardır. Çalışmamızda şiddetli hipernatremi tanısı ile İç Hastalıkları Yoğunbakım Ünitesi'nde yatırılarak takip edilen hastaların demografik özellikleri, hastaneye başvuru şikayetleri, komorbiditeleri, aldıkları tedavi yöntemleri ve tedavi sonrası durumları değerlendirilmiştir. Materyal ve Metod:Çalışmaya Ocak/Temmuz 2021 tarihleri arasında Ankara Şehir Hastanesi İç Hastalıkları Yoğun Bakım Ünitesi'nde takip edilen 52 hasta dahil edilmiştir. Hastaların; cinsiyeti, yaşı, komorbit durumları hastaneye başvurudaki Na değeri, yatış gün sayısı ve mortalite durumu kaydedilmiştir. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların (23) %44,2'si kadın, (29) %55,8'i erkekti. Hastaneye başvuru şikayetleri incelendiğinde genel durum bozukluğu/oral alım bozukluğu (33) %63,5 ile en sık başvuru şikayetiyken bunu (12) %23,1 ile COVID-19 enfeksiyonu izlemekteydi. Ortalama GFR düzeyi 44,59 ± 22,15 olarak saptanan hastaların geliş ortalama Na düzeyi 151,7 ± 10,64 mmol/L idi. Pik sodyum değeri 164 ± 7,25 mmol/L, taburculuk sırasındaki Na değeri 142,9 ± 10,36 mmol/L'ydi.Genel mortalite (18) %34,6 idi. Hastaların pik sodyum değeri ile mortalite arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptandı ($p=0,01$) ($p<0,05$). Komorbid hastalıklar incelendiğinde en sık hastalık olarak (38) %73,1 ile Alzheimer hastalığı göze çarpmakta, bunu (20) %38,5 ile diyabetes mellitus izlemekteydi. Diyabet hastalarında ciddi hipernatremi daha yüksek oranda görülmesine rağmen diyabet ile arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmadı.Ortalama yatış süreleri 17 ± 13,5 gün iken enfeksiyon oranı (31) %59,6 idi.Hastalar tedavi olarak (46) %88,5 ile en sık hipotonik mayi almakta, bunu (33) %63,5 ile musluk suyu izlemekteydi.Tedavi sonrası hastaların (38) %73,1'inin iyileştiği, (5) %9,6'sının ise serum sodyum değerinin progrese olduğu görüldü. Hastaların almış olduğu tedavi şekli ve tedavi sonrası durumları Tablo 1-2'de verilmiştir. Sonuç:Çalışmamızda pik hipernatremi değeri ile mortalite arasında ve enfeksiyon varlığı ile hastanede yatış süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmış, diyabetik hastalarda ciddi hipernatremi daha sık görülse de diyabet ve mortalite arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmamıştır.Çalışmamız sonuçlarının doğrulanması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Hipernatremi, Yatış Süresi, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9558-4832

Acil Servise Başvuran Maksillofasiyal Travmalı Hastaların Klinik ve Demografik Özellikleri

Asst. Prof. Dr. Seval Komut[1], Assoc. Prof. Dr. Bedriye Müge Sönmez[2], Assoc. Prof. Dr. Ali Kemal Erenler[1], Asst. Prof. Dr. Erdal Komut[3]

[1]Hitit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Acil Tıp Anabilim Dalı
[2]Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Acil Tıp Kliniği
[3]Hitit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmada; maksillofasiyal travma (MFT) nedeniyle Acil Servise (AS) başvuran hastaların klinik ve demografik özelliklerini araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metod: Bu kesitsel ve retrospektif çalışma, 1 Mart 2010-31 Mart 2017 tarihleri arasında Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Servisi'nde yapılmıştır. Çalışmaya 15 yaşından büyük MFT'li hastalar dahil edilmiştir. Hastaların özellikleri kaydedildi ve kırık varlığına göre karşılaştırıldı. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 41.1 ± 18.0 yıl olup, yaş ile kırık varlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p > 0.05$). Hastaların %74.5'i erkekti ve erkeklerde kırık varlığı kadınlara göre anlamlı derecede fazlaydı ($p < 0.05$). MFT'nin en sık nedeni darp (%36,5) olup bunu motorlu araç kazaları (%29,1) ve yüksekten düşme (%26,9) izlemekteydi. Hastaların %48.7'sinde yumuşak doku yaralanması, %31.4'ünde maksilla kırığı, %23.8'inde burun kırığı vardı. Ayrıca hastaların %6.6'sında blow-out kırığı, %4.2'sinde Le Fort ve %0.3'ünde blow-in kırığı tespit edilmiştir. Hastaların %36'sı hastaneye yatırıldı ve en sık servisler plastik cerrahi (%32,6) ve beyin cerrahisi (%23,5) idi. Çalışmamızda mortalite oranı %1,6 olarak bulunmuş ve MFT varlığı ile mortalite arasında ilişki saptanmamıştır ($p > 0.05$). Sonuç: MFT, kendi kendi yol açtığı veya ek organ yaralanmaları sonucu yaşamı tehdit eden sonuçlara yol açabilen bir patolojidir. Hastayı değerlendiren hekim, MFT ve ek patolojileri belirlemeli ve müdahalelerin bir an önce başlamasını sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Maksillofasial, Travma, Acil Servis

Clinical and Demographical Characteristics of Patients With Maxillofacial Trauma in the Emergency Department

Abstract

Objective: We aimed to investigate the clinical and demographical characteristics of patients admitted to the Emergency Department (ED) due to maxillofacial trauma (MFT). Methods: This sectional and retrospective study was conducted in Ankara Numune Education and Research Hospital ED between 1st March 2010 and 31st March 2017. Into the study, patients with MFT older than 15 years of age were included. Characteristics of patients were recorded. Patients' characteristics were compared according to presence of fractures. Results: Mean age of the patients was 41.1 ± 18.0 years and no statistically significant relationship was determined between age and presence of fracture ($p > 0.05$). Of the patients, 74.5% was male and fracture presence was significantly more in males than females ($p < 0.05$). The most common reason for MFT was assaults (36.5%) followed by motor vehicle accidents (29.1%) and fall from height (26.9%). Of the patients, 48.7% had soft tissue injury, 31.4% had maxilla fracture, 23.8% had nasal fracture. Also, blow-out fracture in 6.6%, Le Fort in 4.2% and blow-in in 0.3% were determined. 36% of the patients were hospitalized and the most common wards were plastic surgery (32,6%) and neurosurgery (23.5%). The mortality rate in our study was found to be 1.6% and there was not a relationship between the presence of MFT and mortality ($p > 0.05$). Conclusion: The MFT is a pathology that either leads to its own, or can lead to life-threatening consequences as a result of additional organ injuries. The physician evaluating the patient should determine the MFT and additional pathologies and ensure that the interventions start as soon as possible.

Keywords: Maxillofacial, Trauma, Emergency Department

Presentation ID / Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4678-7729

Akciğer Kanserli Hastalarda Covid19: Olgu Serisi

Dr. Burcu Özdemir[1], Dr. Levent Özdemir[2], Dr. Bilge Akgündüz[3]

[1]Samsun Eğitim Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları
[2]Dörtyol Devlet Hastanesi, Göğüs Hastalıkları, Hatay
[3]Eskişehir Şehir Hastanesi, Göğüs Hastalıkları, İşve Meslek Hastalıkları, Eskişehir

Özet

COVID-19 pandemi sürecinde olumsuz etkilenen hasta gruplarından biri de kanserli hastalardı. COVID-19 ve kanser birlikteliği gösteren hastalarda akciğer kanseri en sık bildirilen kanser olup vakaların yaklaşık üçte birini oluşturmaktadır. Bu çalışmada akciğer kanseri tanısı olan ve beraberinde Covid-19 pnömonisi gelişen hastaların sıklığını ve olguların özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Mart 2020 ile Mayıs 2021 arasında COVİD-19 tanısı ile Dörtyol Devlet Hastane'sinde yatırılarak tedavi edilen hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Covid-19 nedeni ile Serviste 1574 hasta, yoğun bakımda 473 hasta takip edildi. Olguların 7'sinde akciğer kanser tanısı mevcutu(%0,003). Serviste 3 hasta, yoğun bakımda 4 hasta takip edildi. Laboratuvar bulgularında lenfopeni, didimer, CRP, Ferritin düzeyleri yüksek olarak saptandı. Covid 19 hastalığında hastaneye yatış ve mortaliteye etkisi olan en önemli faktörlerden biri pulmoner tutulum olup, akciğer kanserli olgularda mevcut pulmoner hasar COVİD 19 hastalığının ağır seyretmesine neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Akciğer Karsinomu

Presentation ID / Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1277-513X

Akciğer Nakli Yapılan Hastaların Nakil Değerlendirmesi Sırasında Hastaların VKİ Sonuçları İLe Altı Dakika Yürüme Mesafesi Sonuçlarının Karşılaştırılması

Dr. Pınar Atagün Güney[1]

[1]*Koşuyolu Yüksek İhtisas E.A.H*

Özet

GİRİŞ Akciğer nakli, çeşitli son dönem akciğer hastalıkları olan hastalarda etkili bir tedavi yöntemidir. Buna göre, son dönem akciğer hastalığı olan hastalarda 6DYT, bekleme listesi mortalitesi ile ilişkilendirilmiştir. Çalışmamızda akciğer nakli yapılan hastalardan değerlendirme aşamasına alındığında altı dakika yürüme testi mesafeleri ile vücut kitle indeksi (VKİ) arasındaki ilişkiyi araştırdık. YÖNTEM Bu çalışma retrospektif kohort çalışması olarak düzenlendi. Aralık 2016- Ocak 2020 tarihlerinde Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştirma Hastanesi'nde akciğer nakil servisinde akciğer nakli yapılan hastaların dosyaları incelenerek verilerine tam olarak ulaşılan 59 olgu çalışmaya alındı. Gruplar VKİ 18.5'ün altı ile 18.5 ve üstü şeklinde ayrıldı.Gruplar; yaş, cinsiyet, altta yatan hastalıkları, VKİ, bekleme zamanı(gün), altı dakika yürüme mesafesi, altı dakika yürüme test başı SPO2 ve test sonu SPO2, solunum fonksiyon test paramatereleri açısından karşılaştırıldı. BULGULAR 59 olgunun ortanca yaşı 48 (%95 GA: 28-56), erkek cinsiyet %76.3 idi. VKİ<18.5 olan grupta anlamlı olarak genç idi ($p<0.001$), VKİ≥18.5 olan grupta %82.6'sı erkek cinsiyet idi ($p=0.031$). VKİ<18.5 olanlarda EAH grubunda olan hastalar daha fazla idi ancak FEV1% anlamlı derece düşüktü ($p=0.006$, $p=0.006$, sırasıyla). VKİ'ne göre gruplar arasında diğer parmatrelerde anlamlı fark yoktu. SONUÇ Akciğer nakilli yapılan hastalardan ilk değerlendirme sonuçlarına göre 6DYT değerlerinin son dönem akciğer hastalıklarının progresyonu belirlemede öngörücüdür. 6DYT sonuçları ile VKİ arasındaki ilişki araştırıldı. VKİ<18.5 in altında olanlarda 6DYT ile ilişki bulunmamakla beraber FEV1% değerleri anlamlı olarak düşüktü. Çalışmamızın sınırlayan faktörlerden birisi özellikli grup olduğundan hasta sayımızın az olması idi. VKİ kolay ölçülebilir bir yöntem olmakla birlikte 6DYT ile ilişkisi bulunamadı. **(**6DYT: PARANTEZ İÇİNDE ALTI DAKİKA YÜRÜME TESTİ**)**

(6MWT: SİX MİNUTE WALK TEST)

Anahtar Kelimeler: Akciğer Nakli, Vücut Kitle İndeksi, Altı Dakika Yürüme, Son Dönem Akciğer Hastalıkları

Comparison of Bmı Results and Six-Minute Walking Distance Results During the Transplant Evaluation of Lung Transplant Patients

Abstract

INTRODUCTION Lung transplantation is an effective treatment for patients with various end-stage lung diseases. Accordingly, 6MWT was associated with waiting list mortality in patients with end-stage lung disease. In our study, we investigated the relationship between six-minute walking test distances and body mass index (BMI) when lung transplant patients were evaluated. METHOD This study was organized as a retrospective cohort study. The files of patients who underwent lung transplantation in the lung transplantation service of Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Training and Research Hospital between December 2016 and January 2020 were examined, and 59 cases whose data were fully accessed were included in the study. The groups were divided as BMI below 18.5 and 18.5 and above. Age, gender, underlying diseases, BMI, waiting time (days), six-minute walking distance, six-minute walking SPO2 at the beginning of the test, and SPO2 at the end of the test were compared in terms of pulmonary function test parameters. RESULTS The median age of 59 subjects was 48 (95% CI: 28-56) and male gender was 76.3%. There was no significant difference in other parameters. In the group with BMI<18.5, they were significantly younger ($p<0.001$), while in the group with BMI≥18.5, 82.6% were male ($p=0.031$). Patients with BMI <18.5 were more in the EAH group, but FEV1% was significantly lower ($p=0.006$, $p=0.006$, respectively). There was no significant difference in other parameters between the groups according to BMI. CONCLUSION The relationship between 6MWT results and BMI was investigated. Although there was no relationship with 6MWT in those with BMI <18.5, FEV1% values were significantly lower. One of the limiting factors of our study was the small number of patients since it was a specialty group. Although BMI is an easily measurable method, its relationship with 6MWT was not found.

Keywords: Lung Transplantation, Bmı, 6mwt, Son Dönem Akciğer Hastalıkları

Presentation ID / Sunum No= 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4812-3371

Akut Abdomen Ön Tanılı Hastalarda Ultrasonografinin Tanı Değeri

Dr. Karabekir Ercan[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Akut karın ağrısı nedeniyle başvuran, akut batın düşünülen ve izlemdeyken akut batın tablosu gelişen hastalarda ultrasonografinin tanı değerini araştırmak amaçlanmıştır. YÖNTEM VE GEREÇLER: Akut batın ağrısı ile acil servise başvuran 115 hasta çalışmaya alınmıştır. Ultrasonografik inceleme için bir ön hazırlık yapılmamıştır. Pelvik inceleme için mesane doluluğu sağlanmaya çalışılmıştır. Batın multiplanar supin ve sağ -sol dekubitis pozisyonlarda incelenmiştir. Ultrasonografi sonuçları laparatomi ve operasyon sonuçları ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen bulgulardan duyarlılık, özgüllük ve doğruluk oranları saptanmıştır. BULGULAR: Olgular 5-75 yaş aralığında, 61'i kadın (%53), 54'ü (%47) erkekti. Olguların 14'ü (%12.17) ultrasonografik ve klinik gözlem sonucu normal bulundu. Ultrasonografik muayene sonucunda doğru pozitif 77 olgu (%66.95), yanlış pozitif 3 olgu (% 2.60), doğru negatif 14 olgu (%12.17) ve yanlış negatif 21 olgu (%18.26) tespit edilmiştir. Duyarlılık %78.50, özgüllük %82 ve doğruluk oranı %79 olarak bulunmuştur. TARTIŞMA VE SONUÇ: Acil servislerde akut batın olgularında ultrasonografi yüksek güvenilirlik sağlayan bir görüntüleme yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Batın, Ultrasonografi

Presentation ID / Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4504-1335

Akut Apendisit Şüphesi Olan Çocuklarda Ultrasonografi Sonrası Bilgisayarlı Tomografi Kullanımı

Dr. Yasin Sarıkaya[1]

[1]*Afyonkarahisar SBÜ Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Akut apendisit çocuklarda en sık cerrahi acil nedenidir. Yanlış tanı konulması gereksiz apendektomiye veya apendisit perforasyonu sonucu ciddi abdominal enfeksiyonlara neden olabilmektedir. Bu nedenle tanıda klinik skorlama sistemleri ve görüntüleme yöntemleri sıklıkla birlikte kullanılmaktadır. Çocuklarda görüntülemede ilk olarak ultrasonografi (US) tercih edilmekle birlikte, apendiksin görülememesi gibi durumlarda problem çözücü olarak çoğu merkezde bilgisayarlı tomografi (BT) kullanılmaktadır. Bu çalışmada US sonrası yapılan BT tetkikinin klinik faydası araştırılacaktır. Materyal ve Metod: Ocak 2020-Temmuz 2021 tarihleri arasında 3. basamak sağlık kuruluşu pediatrik acil servisine başvuran, akut apendisit ön tanısıyla US tetkiki sonrası yaklaşık 12 saat içinde abdomen BT tetkiki yapılmış, 3-18 yaş (ortalama 12.7±3.9) aralığındaki 80 hasta (40 erkek, 40 kız çocuk) çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların US raporları (primer ve sekonder apandisit bulguları açısından), labaratuar sonuçları (lökosit ve nötrofil sayısı ile CRP) ve BT bulguları retrospektif olarak taranmıştır. Bulgular: US'de 50 (%62.5) hastada apendiks görülememiş, 18 (%22.5) hastada apendisit açısından belirsiz bulgular tanımlanmış, 7 (%8.8) hastada apendisit saptanmış, 5 (%6.3) hastada ise apendiks normal tariflenmiştir. BT'de apendisit tanısı alan hasta sayısı 33 (%41.3)'tür. US'nin apendisit için sensitivitesi %18.2, spesifitesi ise %98'dir. US'de sekonder apendisit bulgularından (yağ doku eko artışı, lenfadenopati, serbest sıvı, paralitik ileus) herhangi birisi olan 35 hastanın %71'inde, hiçbiri olmayan 45 hastanın %18'inde BT'de apendisit saptanmıştır ($p<0.001$). CRP yüksekliği, lökositoz veya nötrofili ve US'de sekonder bulgulardan herhangi birinin varlığı baz alınarak US'de apendisit saptananlar dışındaki hastalara 0 ile 4 arasında değişen skorlar verildiğinde skoru yüksek olan hastalarda BT'de apendisit saptanma yüzdesinin istatistiksel anlamlı derecede arttığı bulunmuştur ($p=0.002$). Skoru 0 olan hastaların (n:13) %7.7'sinde, 1 olan hastaların (n:10) %30'unda, 2 olan hastaların (n:9) %22'sinde, 3 olan hastaların (n:29) %38'inde ve 4 olan hastaların (n:12) %83'ünde BT'de apendisit saptanmıştır. Sonuç: Pediatrik hastalarda apendisit için US'de tanımlanan sekonder bulguların varlığı klinik triaj sistemleriyle birlikte değerlendirilirse iyonizan radyasyon kaynağı olan BT kullanımı azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Apendisit, Ultrasonografi, Bilgisayarlı Tomografi

Presentation ID / Sunum No= 245

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2932-6704

Akut Kompartman Sendromu Nedeniyle Fasiyotomi Uygulanan Olgularda Negatif Basınçlı Yara Tedavisi ile Konservatif Tedavinin Yara İyileşmesi Açısından Karşılaştırılması

Dr. Ali İhsan Hasde[1]

[1]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi ABD

Özet

Giriş: Akut kompartman sendromu (AKS), iskemi-reperfüzyon hasarı sonrası gelişebilen ve fasiyal kompartmanların açılmasını gerektiren acil bir cerrahi durumdur. Bu çalışmamızda, iskemi reperfüzyon hasarını önlemek amacıyla uygulanan fasiyotomilerde; negatif basınçlı yara tedavisi (NBYT) ile konvansiyonel tedaviyi kıyaslamayı amaç edindik. Yöntem ve gereçler: Çalışmamıza 01.01.2019-01.01.2021 tarihleri arasında kliniğimize başvuran ve periferik arter hastalığı tanısı nedeniyle opere edilip reperfüzyon hasarını önleme amaçlı fasiyotomi açılan 37 hasta dahil edildi. Bu 37 hastanın 16'sı çalışma grubu olarak belirlenerek fasiyotomi kapatılması negatif basınçlı yara tedavisi (NBYT) yardımıyla gerçekleştirilmiştir. Kontrol grubu olarak belirlenen 21 hastanın fasiyotomi kapatılması konvensiyonel yöntemlerle gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Çalışmaya katılan 37 hastanın yaş ortalaması 62,6±6.91 idi. Negatif basınçlı yara tedavisi yapılan hastaların 13 tanesinde primer kapama gerekmiş olup (%81,25) konvansiyonel pansuman yapılan hastalarda bu sayı 9 idi (%42,8) (p=0,0409). Negatif basınçlı yara tedavisi yapılan ve primer kapama yapılmayan 3 hastada (%18,75) otojen greft ile kapama yöntemi kullanılmıştır. Konvansiyonel pansuman yapılan 8 hastada (%38,1) otojen greft ile kapama yapılmıştır (p=0,2847). Konvansiyonel pansuman yapılan geriye kalan 4 hastanın (%19,1) yarası sekonder iyileşmeye bırakılmıştır. Tartışma: İskemi reperfüzyon hasrına bağlı gelişen akut kompartman sendromunda, dokulardaki perfüzyon basıncı, metabolik talebi karşılamak için yetersizdir ve hipoksik hücre hasarı oluşabilir. Fasyotomi ile yeterli doku perfüzyonu için gerekli olan vasküler basınç gradiyenti yeniden oluşturulur. Fasiyotomi yaralarının yarattığı komplikasyonlar klinisyenlerin sık karşılaştığı bir durumdur. Bu komplikasyonların önlenmesi açısından fasiyotomi pansumanlarının etkili yapılması çok önemlidir. Yapılan çalışmalarda negatif basınçlı yara tedavisi ile fasiyotomi iyileşmesinin sağlanması, hastane yatışını kısalttığı belirlenmiştir. Ayrıca daha az enfeksiyon riski, cilt iyileşmesinin daha hızlı olması açısından konvansiyonel pansumana kıyasla daha avantajlıdır. AKS sonrası açık fasiyotomi takibinde negatif basınçlı yara tedavisinin etkili ve güvenli bir tedavi yöntemi olduğu görüşündeyiz.

Anahtar Kelimeler: Akut Kompartman Sendromu, Fasiyotomi, Negatif Basınçlı Yara Tedavisi

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2656-0420

Akut Orta Serebral Arter İskemisinde Bazal Ganglion Dansitelerinin Bilgisayarlı Tomografi Görüntülerinde Karşılaştırmalı Analizi

Asst. Prof. Dr. Erdal Komut[1]

[1]*Hitit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı; difüzyon ağırlıklı manyetik rezonans görüntüleme ile doğrulanmış akut iskemik inmeli hastalarda, kontrastsız beyin tomografisinde iyi karakterize edilebilen anatomik yapılar olan bazal ganglionlardaki dansite değişikliklerini analiz ederek, erken dönemde serebral iskemiyi saptayabilecek yeni bir objektif radyolojik kriter ortaya koymaktır. Materyal ve Metod: Akut iskemik inme şüphesiyle beyin tomografisi ve difüzyon görüntüleme yapılan hastalardan, tomografisi normal rapor edilenler çalışmaya alındı. İskemik hastalar hasta grubuna, iskemi tanısı almayan hastalar ise kontrol grubuna alındı. Tüm hastalarda talamus ve bazal ganglion dansiteleri ölçüldü. Sonuçlar: Kontrol grubunda sol taraf bazal ganglion ve talamus dansiteleri sağa kıyasla daha yüksekti. Hasta grubunda iskemisiz taraflarda lentiform ve kaudat nukleus dansiteleri iskemili taraflardan anlamlı daha yüksekti. Hastalarda bazal ganglion ve talamuslarda simetrik dansite uyumu kontrol grubundan daha düşüktü. Tartışma: Akut iskemik olgularda, bazal ganglionlar ve talamustaki dansite değişiklikleri erken dönemde ve henüz kontrastsız beyin tomografi çekimi aşamasında radyolojik olarak tanı koyabilme açısından umut vericidir.

Anahtar Kelimeler: Inme, Tomografi, Diffüzyon Görüntüleme

Comparative Analysis of Basal Ganglia Densities in Acute Middle Cerebral Artery Ischemia on Computed Tomography Images

Abstract

Objective: To present a new objective radiological criterion that can detect early cerebral ischemia by analyzing the density changes in the basal ganglia, which are well-characterized anatomical structures in non-contrast brain tomography, in patients with acute ischemic stroke confirmed by diffusion-weighted magnetic resonance imaging. Material and Method: Of the patients who underwent brain tomography and diffusion-weighted imaging due to a suspected acute ischemic stroke, those with normal tomography findings were included in the study. Ischemic cases were included in the acute ischemic

stroke group, and those that were not diagnosed with ischemia were included in the control group. The densities of the thalamus and basal ganglia were measured in all patients. Results: In the control group, the left basal ganglia and thalamus densities were higher compared to the right side. In the acute ischemic stroke group, the densities of the lentiform and caudate nucleus were significantly higher on the non-ischemia side than on the ischemia side. The acute ischemic stroke group had a lower symmetrical agreement in terms of the densities of the basal ganglia and thalamus compared to the control group. Conclusion: In acute ischemic cases, density changes in the basal ganglia and thalamus are promising indicators that can be used in radiological diagnosis in the early period and at the time of non-contrast brain tomography.

Keywords: Stroke, Tomography, Diffusion-Weighted Imaging

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8959-8381

Akut Üst Gastrointestinal Kanama İle İzlenen Hastaların Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Samet Sayılan[1]

[1]*Kırklareli Üniversitesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Akut üst gastrointestinal (ÜGİS) kanamaları, hastaneye yatan hastalar arasında mortalitenin ve morbiditenin önemli nedenlerinden biridir. Bu çalışmada servisimize akut ÜGİS kanama tanısı ile yatırdığımız hastaların etyolojik faktörleri ve kronik hastalık varlığını retrospektif inceleyerek sunmayı amaçladık. Materyal ve Metod: 1 Haziran 2020 ile 1 Ocak 2021 tarihleri arasında bir eğitim ve araştırma hastanesi İç Hastalıkları servisine, akut Üst GİS kanama tanısı ile yatırılıp takip ve tedavisi yapılan 58 hastanın verileri geriye dönük olarak incelendi. Hastaların demografik, etyolojik ve kronik hastalık verileri değerlendirildi. Bulgular: Hastaların; 36'sı erkek (%62.1), 22'si kadındı (%37.9). Yaş ortalamaları 76±21 yıldı. Hastaların %55.2 (32)'sinde kronik bir hastalık eşlik ediyordu. Hastaların %12.1 (7)' inde Diyabetes Mellitus (DM), %53.4 (31) 'ünde Hipertansiyon (HT), %17.2 (10)'sinde Konjestif Kalp Yetmezliği (KKY), %19 (11)' unde Atrial Fibrilasyon (AF) olduğu saptandı. Hastaların %62.1 (36)'i Non- Steroid Antiinflamatuar İlaç (NSAİ), %20.7 (12)'si Asetilsalisilik asit (ASA), %17.2 (10)'si de Antikoagülan ilaç kullanmaktaydı. Sonuç: Akut Üst GİS kanaması ile başvuran hastaların büyük bir çoğunluğunda Non-steroid antiinflamatuar, Asetilsalisilik asit gibi kanamaya yatkınlık oluşturabilecek ilaç kullanımı tespit edilmiştir. Özellikle ileri yaşlı ve/veya kronik bir hastalığı bulunan hastalarda bu grup ilaçların dikkatli kullanılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Kanama, Non- Steroid Antiinflamatuar İlaç, Asetilsalisilik Asit

An Evaluation of Patients Followed–up With Acute Upper Gastrointestinal Bleeding

Abstrac

Introduction and Aim: Acute upper gastrointestinal bleeding (UGİB) is an important cause of morbidity and mortality in hospitalized patients. The purpose of this study is to examine the etiological factors and presence of chronic disease in patients diagnosed with UGIB and hospitalized in our department in a retrospective manner. Material and Method: The data for 58 patients diagnosed with UGIB and hospitalized and followed-up in the internal diseases department of an education and research hospital between 1 June 2020, and, 1 January, 2021, were examined retrospectively. Patients' demographic, etiological, and chronic disease data were evaluated. Results: Thirty-six (62.1%) were men and 22 (37.9%) were women. Mean age was 76±21 years. Accompanying chronic disease was present in 55.2%

(32) of the patients. Diabetes mellitus was determined in 12.1% (7) of the patients, hypertension in 53.4% (31), congestive heart failure in 17.2% (10), and atrial fibrillation in 19% (11). In addition, 62.1% of patients were using non-steroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs), 20.7% (12) acetylsalicylic acid (ASA), and 17.2% (10) an anticoagulant. Conclusion: Use of drugs capable of creating a disposition to bleeding, such as NSAIDs and ASA, was determined in the great majority of patients presenting with UGIB. This drug group must be used with care, particularly in elderly patients and/or those with a chronic disease.

Keywords: Gastrointestinal Bleeding, Non-Steroidal Anti-Inflammatory Drug, Acetylsalicylic Acid

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2686-4734

Antipsikotik Tedaviye Uyumun Değerlendirilmesi

Inst. Dr. Ayşegül Koç[1], Prof.Dr. Erdal Işık[2]

[1]T.C.Sağlık bakanlığı Bolu İzzet Baysal Ruh Sağloğı ve Hastalıkları Hastanesi
[2]Serbest Psikiyatrist Tunalı Hilmi Caddesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada şizofreni ve şizoafektif bozukluk tanısı olan hastalarda antipsikotik tedaviye uyumu belirlemek için bir değerIendirme şeması geliştirmek ve geliştirilen bu şema ile tedaviye uyum düzeyini belirlemek amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmaya DSM-IV-TR kriterlerine göre Şizofreni veya şizoaffektif bozukluk öyküsü olan ve en az bir aydır aynı antispikotik tedaviyi kullanan 18-65 yaş aralığında bulunan 146 hasta alındı. Hastalara klinisyen tarafından hazırlanan tanıtıcı bilgi formu. Nöroleptik tedaviye katılım ölçeği, Tıbbi Tedaviye Uyum Oranı ölçüsü, McEvoy Tedavi İzlem Formu uygulandı. Bulgular: Hastaların tedaviye uyumunu belirlemek için her birinde bir değerlendirme ölçeği bulunan beş alt kategoriden oluşan (uzman görüşüne göre hesaplanan tedavi uyum oranı, McEvoy Tedavi İzlem Formu, Tıbbi Tedaviye Uyum Oranı Ölçüsü, hasta tarafından doldurulan Nöroleptik Tedaviye Katılım Ölçeği, doktor tarafından doldurulan Nöroleptik Tedaviye Katılım Ölçeği) bir değerIendirme şeması oluşturuldu. Beş alt kategorinin tamamında ya da 4'ünde uyumlu olarak belirlenen hastalar tedaviye uyumlu olarak değerlendirildi. Oluşturulan bu şema ile hastaların %74'ü tedaviye uyumsuz bulundu. Tartışma: Tüm kronik hastalıklarda olduğu gibi şizofreni hastaları da tedavi uyumsuzluğu riski taşımaktadır. Hastalık belirtilerinin kontrol altına alınması, kişinin yaşam kalitesinin artması ve nüksün önlenmesi tedavi uyumuna bağlıdır. Bu nedenle sık aralıklarla hastaların tedaviye uyumları değerlendirilerek kişiye özel uyumsuzluk sebeplerinin belirlenmesi ve önlem alınması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Tedavi Uyumu, Şizofreni, Antipsikotik

Presentation ID / Sunum No= 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3855-7539

Aşı Sonrası Yoğun Bakım Ünitesi Bakımı Gerektiren Covıd-19 Hastalarının Değerlendirilmesi

Dr. Volkan Yarar[1], Dr. Gökhan Kılınç[1]

[1]Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi
**Corresponding author: GÖKHAN KILINÇ*

Özet

Giriş: Koronavirüs hastalığının (COVID-19) üstesinden gelmek büyük olasılıkla toplu aşılama gerektirecektir. Yoğun bakıma yatan COVID-19 tanılı hastaların aşı durumlarının ve klinik durumlarının incelenmesi amaçlandı. Materyal Metod : Bu retrospektif çalışma, 15 Temmuz-15 ağustos 2021 tarihleri arasında yetişkin yoğun bakım ünitelerine kabul edilen, laboratuvar tarafından doğrulanmış COVID-19 enfeksiyonu olan hastaları içermektedir. Demografik veriler, son maruziyet öyküsü, klinik semptomlar, laboratuvar bulguları ve komorbiditeler kaydedilmiştir. Akut Fizyoloji ve Kronik Sağlık Değerlendirmesi II (APACHE II) ve Ardışık Organ Yetmezliği Değerlendirmesi (SOFA) puanları hesaplandı. Bulgular: Laboratuvar tarafından PCR testi ile doğrulanmış 36 yetişkin hasta COVID-19 yoğun bakım ünitesine kabul edildi. Hastalardan 18 hasta 2 doz sinovac, 1 hasta ise tek doz sinovac aşısı yaptırmıştı. Aşı yaptırmayan veya aşı bilgilerine ulaşılamayan hastalar çalışma dışı bırakıldı.18 hastadan 4 hasta hayatını kaybetti. İnaktif aşı yapılan 18 hastanın 11(%61,1)'i kadın hastaydı. Hastaların yaş ortalaması 73,89±11,034, yoğun bakımda ortalama yatış günü 5,61±4,017 gün,2.doz aşıdan sonra PCR pozitifliğine kadar geçen gün sayısı ortalama 134,94±33,176 gündü. Apache II skoru 26,44±5,147, SOFA skoru 6,44±3,468 olarak bulundu. Hastaların 14/18'ünde bir veya birden fazla komorbidite mevcuttu.Tüm hastaların başvuru sırasında bilgisayarlı tomografi (BT) taramasında iki taraflı buzlu cam opasifikasyonu vardı. On hastaya (10/18) invaziv mekanik ventilasyon tedavisi uygulandı. Diğer hastaların tedavisi ise yüksek akışlı oksijen tedavisi ile sağlandı. Sonuç : Aşı sonrası COVID-19 hastalığı riski hala devam etmektedir. Mevcut koşullarda ek tedbirlere hala devam edilmelidir. Anahtar Kelimeler: COVID-19, İnaktif aşı, Yoğun bakım

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Yoğun Bakım, Aşı

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Emine Türkoğlu 0000-0003-4418-4692, Dilek Yılmaz 0000-0001-6944-9875, Zafer Parlak

Başlangıçta Elit Kontrolör Olarak Düşünülen, Hızla AIDS'e İlerleyen HIV Olgusu

Asst. Prof. Dr. Emine Türkoğlu[1], Exp. Dr. Dilek Yılmaz[1], Asst. Prof. Dr. Zafer Parlak[1]

[1]Gaziosmapaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi
**Corresponding author: DİLEK YILMAZ*

Özet

Giriş Elit kontrolörler (EC), antiretroviral tedavi (ART) yokluğunda, Human Immundeficiency Virus (İnsan Bağışıklık Yetmezlik Virusu, HIV) replikasyonunu kontrol etmeyi başaran, HIV enfeksiyonu ile yaşayan kişilerin nadir bir alt kümesini temsil eder. Tipik olarak HIV enfeksiyonlu popülasyonların% 0.5 ila% 1.5'ini oluştururlar, Plazma HIV-RNA seviyeleri, tespit limitlerinin altındadır (<50 kopya /ml). ART yokluğunda CD4 + hücre sayıları 200 - 1000/µl dir. Olgu Yirmi beş yaşında erkek hastanın, 2020 Mart ayında dış merkezde portör taramasında Anti-HIV testi reaktif, doğrulama sonucu pozitif saptanmıştı. Bulaş yolu olarak korunmasız heteroseksüel cinsel ilişki öyküsü vardı. CD4 sayısı, HIV-RNA viral yük ve HIV ilaç direnci testleri çalışılmadan Tenofovir disproksil fumarat (TDF), embtrisitabin (FTC) ve dolutegravir (DTG) tedavisi başlanmıştı. Hasta bu tedaviyi 1 ay kullanıp bırakmış, tekrar almak istediğinde raporun uygun olmadığı belirtilmiş ve ilacını alamamıştı. Hasta 1,5 aydır tedavi almıyor halde polikliniğimize başvurdu. Tetkiklerde ART almamasına rağmen, HIV-RNA negatif, CD4 sayısı ise 302/µl saptandı. EC olarak değerlendirildi. Hastaya tekrar TDF-ETC+DTG başlandı ancak hasta ilacı alamadı. Aylık kontrollere çağrıldı. CD4 sayısında progrese düşme oldu. Dördüncü ay kontrolünde HIV RNA pozitifleşti (263.500 kopya/ml), CD4 sayısı 132/µl' ye geriledi. Hasta AIDS evresine ilerlemiş kabul edildi ve TDF-ETC+DTG başlandı. Tedavinin 3. ayında hastanın HIV-RNA'sı negatifleşti ve CD4 sayısı 200/µl'nin üzerine çıktı. Sonuç HIV hastalığı mevcut ART' ler ile ömür boyu ilaç kullanımı gerektiren kronik bir hastalık haline gelmiştir. TDF-ETC+DTG tedavi rejimi uluslarası ve ulusal rehberlerde ilk seçenek tedavi önerileri arasındadır. EC grubunda acil ART endikasyonu yoktur. Ancak bu tür kişilerde bile ART başlangıcının CD4 sayısını artırdığı, enflamasyonu azalttığı ve HIV ilişkili klinik olaylar ve HIV bulaş riskini azalttığı gösterilmiştir. Bu nedenle HIV pozitifliği saptanan herkese en kısa sürede ART başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: HIV, Elit Kontrolör, Antiretroviral Tedavi

A Case of HIV, Initially Thought to Be An Elite Controller, Rapidly Progressing to AIDS

Abstract

Introduction Elite controllers (ECs) are a rare subset of people living with Human Immunodeficiency Virus (HIV) infection who control replication of HIV, without antiretroviral therapy (ART). They are 0.5% to 1.5% of HIV-infected populations. Plasma HIV-RNA levels are below detection limits (<50 copies/ml). In the absence of ART, CD4 + cell counts are 200 - 1000/µl. Case Report A 25-year-old male patient had a reactive Anti-HIV test and positive confirmation result in in March 2020 at an other hospital. He had a history of unprotected heterosexual intercourse as a way of transmission. Tenofovir dysproxil fumarate (TDF), embtricitabine (FTC), and dolutegravir (DTG) treatment was started before CD4 count, HIV-RNA viral load, and HIV drug resistance tests were studied. He had used this treatment for 1 month and stopped, and then applied to our outpatient clinic without treatment for 1.5 months. Although he did not receive ART, HIV-RNA was negative and CD4 count was 302/µl. He was evaluated as EC. The patient was started on TDF-ETC+DTG again, but he couldn't take the drugs. He called for monthly checkups. There was progressive decrease in CD4 count. In the fourth month control, HIV RNA was positive (263,500 copies/ml), CD4 count was 132/µl. He was accepted in AIDS stage and TDF-ETC+DTG was started. In the 3rd month of the treatment, the patient's HIV-RNA was negative and the CD4 count increased above 200/µl. Result HIV disease has become a chronic disease that requires lifelong drug use with existing ARTs. TDF-ETC+DTG treatment regimen is among the first-line treatment recommendations. There is no indication for emergency ART in the EC group. However, even in such individuals, the initiation of ART has been shown to increase CD4 count, reduce inflammation, HIV-related clinical events and HIV transmission. ART should be started as soon as possible for anyone with HIV positivity.

Keywords: HIV, Elite Controllers, Antiretroviral Therapy

Presentation ID / Sunum No= 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9844-3886

Beyin MRG İncelemesi Normal Olan Çocukluk Yaş Grubu Hastalarda Her İki Serebral Hemisferin Kantitatif Doku Analizi Bulgularının Karşılaştırılması

Dr. Nurten Andaç Baltacıoğlu[1]

[1]*VKV Amerikan Hastanesi, Medamerikan Polikliniği, Radyoloji Bölümü, İstanbul-Türkiye*

Özet

Amaç: Manyetik rezonans görüntüleme (MRG) canlı doku içerisindeki protonların fiziksel ve kimyasal özelliklerini kullanarak farklı dokular arasında ya da normal ve patolojik dokular arasında yüksek kontrast özelliği gösteren görüntüler oluşturur. Beyin parankimi lezyonlarının değerlendirilmesinde en önemli tanı aracıdır. Bununla birlikte görüntülerin değerlendirilmesinde gözlemciler arası önemli farklılıkların ortaya çıkması tekniğin güvenirliliği ve kararlılığını azaltmaktadır. Yapay zeka radyolojik görüntülerin matematiksel olarak değerlendirilmesinde üzerinde en çok çalışılan konulardan biridir. Bu çalışmanın amacı normal MRG bulguları olan çocukluk yaş grubu hastalarda her iki serebral hemisferin kantitatif doku analizi değerlerini karşılaştırarak, tekniğin güvenirliliğinin belirlenmesidir. Gereç ve Yöntem: Normal beyin MRG incelemesi olan 50 hasta çalışmaya dahil edildi. Görüntülemeler 25 hastada 3.0 Tesla (Magnetom Siemens Skyra) ve 25 hastada 1.5 Tesla (Signa Optima GE) MR cihazları ile yapıldı. Doku analizi için T2 ağırlıklı görüntülerde her iki serebral hemisferde sentrum semiovale düzeyinde ak madde içerisinde çizilen aynı boyutta ve her iki hemisfer için simetrik ROI'ler kullanıldı. DICOM formatındaki görüntüler doku analizinin yapıldığı MaZda (MaZda 4.60, The Technical University of Lodz, Institute of Electronics, Polonya) isimli programa aktarıldı. Çalışmada 9 adet birinci derece istatistik analizi parametresi (Mean, Variance, Skewness, Kurtosis, % 1-10-50-90-99 persantil) kullanıldı. İstatistiksel analizde $p<0.05$ değeri anlamlı olarak değerlendirildi. Bulgular: Yirmi-beş kız ve 25 erkek hasta, yaş ortalaması 13.2 (10-15) idi. Beyin MRG çekilme nedeni; baş ağrısı (14 olgu), epileptik nöbet (9 olgu), yüzde uyuşma (8 olgu), kliniği bilinmeyen (8 olgu), kulak çınlaması (6 olgu), baş dönmesi (5 olgu) idi. 1.5T ve 3T cihazlarda elde edilen görüntüler üzerinden yapılan ölçümler kendi arasında değerlendirildi. Sağ ve sol hemisfer için her iki grupta da mean, variance, skewness, kurtosis, p1, p10, p50, p90 ve p99 değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı. Bu veriler icin 1,5 T ve 3 T cihaz ile elde edilen sağ ve sol lob ölçümlerinin mean değerleri birlikte karşılaştırıldığında; variance, p10 ve p50 değerleri arasında anlamlı fark saptandı (68978, 41139 $p=0.657$, 21, 1 $p=0.668$ ve 78, 54 $p=0.874$). Diğer verilerde gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı. Sonuç: Beyin MRG incelemesinde yapılan kantitatif doku analizi benzer özellikteki dokularda (aynı kişinin her iki serebral hemisferi) benzer değerler vermektedir. Normal/patolojik dokuları ve farklı patolojik dokuları ayırmada kantitatif doku analizi güvenilir ve istikrarlı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Beyin Parankimi, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Kantitatif, Doku Analizi

Comparison of Quantitative Tissue Analysis Findings of Both Cerebral Hemispheres in Pediatric Patients With Normal Brain MRI Examination

Abstract

Objective: Magnetic resonance imaging (MRI) uses the physical and chemical properties of protons in living tissue to create images with high contrast between different tissues or between normal and pathological tissues. It is the most important diagnostic tool in the evaluation of brain parenchyma lesions. However, the emergence of significant inter-observer differences in the evaluation of images reduces the reliability and stability of the technique. Artificial intelligence is one of the most studied subjects in the mathematical evaluation of radiological images. The aim of this study is to determine the reliability of the technique by comparing the quantitative tissue analysis values of both cerebral hemispheres in childhood patients with normal MRI findings. Materials and Methods: Fifty patients with normal brain MRI examinations were included in the study. Imaging was performed with 3.0 Tesla (Magnetom Siemens Skyra) MR devices in 25 patients and 1.5 Tesla (Signa Optima GE) MR devices in 25 patients. For tissue analysis, ROIs of the same size drawn in the white matter at the centrum semiovale level in both cerebral hemispheres and symmetrical for both hemispheres were used on T2-weighted images. Images in DICOM format were transferred to a program called MaZda (MaZda 4.60, The Technical University of Lodz, Institute of Electronics, Poland) where texture analysis was performed. In the study, 9 first-order statistical analysis parameters (Mean, Variance, Skewness, Kurtosis, 1-10-50-90-99% percentile) were used. In statistical analysis, the $p<0.05$ value was evaluated as significant. Results: Twenty-five female and 25 male patients, mean age were 13.2 (10-15). Reason for brain MRI; headache (14 cases), epileptic seizure (9 cases), facial numbness (8 cases), unknown clinical (8 cases), tinnitus (6 cases), dizziness (5 cases). Measurements made on images obtained on 1.5T and 3T devices were evaluated among themselves. There was no significant difference between mean, variance, skewness, kurtosis, p1, p10, p50, p90, and p99 values in both groups for right and left hemispheres. For these data, when the mean values of the right and left lobe measurements obtained with the 1.5 T and 3 T device were compared together; A significant difference was found between variance, p10 and p50 values (68978, 41139 p=0.657, 21, 1 p=0.668 and 78, 54 p=0.874). In other data, the difference between the groups was not statistically significant. Conclusion: Quantitative tissue analysis performed in brain MRI examination gives similar values in tissues with similar characteristics (both cerebral hemispheres of the same person). Quantitative tissue analysis is a reliable and stable method to distinguish between normal/pathological tissues and different pathological tissues.

Keywords: Brain Parenchyma, Magnetic Resonance Imaging, Quantitative, Tissue Analysis

Presentation ID / Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bir İlde Mart -Temmuz 2021 Tarihleri Arasında Sağlık Personellerinin Aşılanma Durumu

Exp. Dr. Tuba Duygu Yılmaz[1]

[1]*Mersin İl Sağlık Müdürlüğü*
**Corresponding Author: Tuba Duygu*

Özet

COVID-19 pandemisi, ciddi bir halk sağlığı acili olarak ortaya çıkmış ve yanıt verilmesi gereken bir sürecin başlatılmasına neden olmuştur. 11 Mart 2020 tarihi itibarıyla da Dünya Sağlık Örgütü bu olayı Uluslararası Sağlık Tüzüğü'ne istinaden halk sağlığı acili olarak ilan etmiştir. COVID-19 pandemisine yanıt vermek amacıyla Bakanlığımız tarafından gerçekleştirilmesi planlanan müdahalelerden biri de kitlesel COVID-19 aşılamasıdır. Mersin ilinde Mart 2021-Temmuz 2021 tarihleri arasında en az iki doz aşısı olup pozitif çıkan sağlık personellerinin geriye dönük sağlık müdürlüğü bulaşıcı hastalıklar şubesi kayıtlarından yapılan araştırmada 552 sağlık personeli tespit edilmiş olup bunun % 61.7'si (n=341) kadın, % 38.2'si (n= 211) erkektir. 552 kişinin 19'u uzman hekim, 40'ı pratisyen hekim, 13'ü diş hekimi, 138'i hemşire, 25'i ebe, 24'ü sağlık memuru, 15'i sağlık teknikeri, 24'ü temizlik personeli ve 254 kişi diğer meslek grubunda yer almaktadır. Yaş dağılımlarına bakıldığında % 26.9'u 20-29 yaş aralığında, %29.8'i 30-39 yaş aralığında, % 33.3'ü 40-49 yaş aralığında, % 7.9'u 50-59 yaş aralığında ve % 1.8'i 60-68 yaş aralığında yer almaktadır. %86.5'i 2doz, %13.4'ü 3 doz aşı yaptırmıştır. % 44.3 'ünün kronik hastalığı bulunmaktadır. Sadece 3 kişide aşı sonrası istenmeyen yan etkiye rastlanmıştır. Bunlar baş ağrısı, bulantı ve yorgunluktur. Yapılan bu tanımlayıcı araştırmada sağlık personeli arasında aşılanma oranının çok yüksek olmakla birlikte (% 86,5), aşılanmayan % 14'lük kısımın neden aşılanmadığına yönelik ek araştırmalar yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Aşı, Sağlık Personeli

Presentation ID / Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1982-5569

Biriktiricilik Davranışı ile Başvuran Vasküler Demans Olgusu

Dr. Arda Kazım Demirkan[1]

[1]*Liv Hospital Samsun*
**Corresponding author: Arda Kazım Demirkan*

Özet

Biriktiriciliğin yararsız ya da sınırlı yarara sahip olan çok sayıda nesneyi edinmek ve onları atmakta zorlanma ve bu nedenle işlevsellikte önemli bozulmanın görüldüğü bir durum olarak tariflenmesi yaygın kabul gören bir tanımlamadır. Yapılan bir çalışmada klinik olarak önemli istifleme sorunlarının yaşlılarda daha yaygın görüldüğü bildirilmektedir. Vasküler demans, nörodejeneratif demanslardan sonra ikinci en sık görülen demans tipidir. Daha çok zihinsel esneklik, başlatma, amaç oluşturma ve duygudurum dalgalanmaları öne çıkmaktayken, bellek performansı bu işlevlere göre korunmuş durumdadır. Bellek bozulmaları daha çok hatırlamanın azalması, ancak tanıma veya ipucuyla tanımanın sağlam olması şeklindedir. VD'de duygu durumu değişimleri, depresyon, davranış değişimleri ve duygusal dalgalanmalar da yaygın olarak görülmektedir. Biz bu sunumda bilinen psikiyatrik ve nörolojik hastalığı olmayan, 70 yaşında kadın hastanın biriktiricilik tablosu ile başvurusunun sağlandığı psikiyatri polikliniğinde yapılan değerlendirmeler ve tetkikler sonrasında vasküler demans tanısı alan hastanın tanı ve tedavi sürecini tartışmayı planlamaktayız. Biriktiriciliğin son 2 yıldır başlamış olması, biriktiricilik bozukluğunun ortalama başlangıç yaşına uymaması tarafımızı etyolojik araştırmaya yönlendirdi. Yapılan kranial MR da her iki hemisferde beyaz maddede laküner ve yamasal formda iskemik gliotik odaklar ve beyin sapında pons sağ yarısında kronik laküner enfarkt alanları izlendi. Norokognitif değerlendirmede, frontal tipte geri getirme fazının bozulmuş olmasına karşın tanıyarak geri getirme fazının normal olduğu bir bellek yetersizliği saptandı. Günlük yaşam aktiviteleri etkilenen hastada mevcut durumun, nörokognitif değerlendirmede frontal tipte bellek kusuru saptanmasına karşın, hastanın klinik tablosu ve MRI görüntülemesi dikkate alındığında vasküler demansa bağlı olduğu kanaatine varıldı. Literatürde ilk bulgu olarak biriktirme davranışıyla başvuran demans olgularına rastlanmaktadır. Özellikle yaşlı hastalarda ortaya çıkan biriktirmenin, biriktirilen nesnelerin yaşam alanlarını daraltmaları ve fiziki engellere yol açarak, yangın, düşme ve düşmeden kaynaklı komplikasyonların gelişme riskini artırması, demans sıklığının da arttığı bu yaş grubunda hastalığın tanı ve tedavisine gösterilen dikkatin artırılması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Biriktiricilik, Vasküler Demans, Yaşlılık

Presentation ID / Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2586-5954

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde İzlenen RSV'li Hastaların Değerlendirilmesi

Dr. Oktay Perk[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Respiratuar sinsital virüs (RSV), dünyadaki çocuklarda alt solunum yolu enfeksiyonunun en sık görülen nedenlerinden biridir ve ciddi bir hastalık nedenini oluşturur. RSV ile ilişkili hastalığı olan hastanede yatan çocukların yaklaşık % 10-20'si akut solunum yetmezliği nedeniyle entübasyon ve mekanik ventilasyon ile Çocuk yoğun bakım ünitesine (ÇYBU) yatmasını gerektirir. Metod:1 Nisan 2018 ile 1 Nisan 2020 yılı döneminde ÇYBÜ (Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi)'de takip edilen, RSV enfeksiyonu saptanan hastaların dosyaları geriye dönük olarak tarandı. RSV enfeksiyonu tanısı 'Solunum Yolu sekresyonlarından viral Patojenleri Multipleks PCR Testi'ile konuldu. SPSS 16 versiyonuyla kriterlerin ortancası hesaplandı. Bulgular:2018 ile 2020 yılında ünitemizde RSV enfeksiyonu tanısı alan 36 hasta izlendi. Hastaların 24 tanesi erkek idi. Yaş ve ağırlıklarının ortanca değerleri 9 (1-66) ay ve 10 (5-23) idi. Semptomlarının süresi ortanca 6 (1-10) gün idi. Hastaların tanıları; akut bronşiolit (18), pnömoni (9) ve akut respiratuar distress sendromu (5) idi. Hastaların 26 tanesi nazal CPAP desteği aldı, nazal CPAP süresi ortanca değeri 5 (1-7) gün idi. MV süresi ortanca değeri 10 (6-30) gün olup, hastaların 6 tanesi konvansiyonel MV desteği aldı. Oniki hasta kortikosteroid tedavisi aldı. ÇYBÜ yatış süresi 7 (2-40) gün idi. Çalışmadaki hastaların tümü ÇYBÜ'den taburcu oldu. Sonuç: RSV enfeksiyonları, özellikle infantlarda ve ek risk taşıyan hastalarda ağır seyredebilir. RSV'nin, yoğun bakım ihtiyacı olacak kadar ağır seyredebileceği ve mortalite ilede sonuçlanabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Respiratuar Sinsital Virüs, Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi, Respiratuvar Distres Sendromu

Evaluation of Patients With RSV Followed in the Pediatric Intensive Care Unit

Abstract

Introduction: Respiratory syncytial virus (RSV) is one of the most common causes of lower respiratory tract infection in children around the world and constitutes a serious cause of illness. Approximately 10-20% of hospitalized children with RSV-related disease, need to be admitted to the Pediatric intensive

care unit (PICU) due to acute respiratory failure. Intubation and mechanical ventilation support were provided to these children. Method: Between April 1, 2018 and April 1, 2020 The files of patients which belong to patients who were followed up in the PICU (Pediatric Intensive Care Unit) and were found to have RSV infection were retrospectively scanned. The diagnosis of RSV infection was determined by Multiplex PCR Test using Respiratory Tract secretions. The median of the data was calculated with SPSS version 16. Results: From 2018 to 2020, 36 patients who were diagnosed with RSV were followed up in our PICU. 24 of 36 patients were male. The median age of the patients was 9(1-66) months, the median weight was 10(5-23) kg, and the median symptom duration was 6 (1-10) days. Diagnosis of the patients were acute bronchiolitis (18), pneumonia (9) and acute respiratory distress syndrome (5). Tweny six of the patients received nasal CPAP support, the median value of nasal CPAP duration was 5 (1-7) days. The median value of invasive mechanical ventilator duration was 10 (6-30) days, and 6 of the patients received conventional mechanical ventilator support. Twelve patients received corticosteroids. The median length of stay in the PICU was 7 (2-40) days. All of the patients in the study were discharged from the PICU. Conclusion: RSV infections can have a severe course especially in infants and patients with additional risks. It should be kept in mind that RSV can be severe enough to require intensive care and may result in mortality.

Keywords: Respiratory Syncytial Virus, Pediatric Intensive Care Unit, Respiratory Distress Syndrome.

Presentation ID / Sunum No= 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8951-4774

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde Yüksek Akışlı Nazal Kanül Oksijen Kullanımı

Dr. Serhat Emeksiz[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi*

Özet

Amaç: Yüksek akışlı nazal kanül oksijen (YANKO) tedavisi çocuk yoğun bakım ünitelerinde son yıllarda giderek daha fazla kullanılmaktadır. Çalışmamızda çocuk yoğun bakım ünitemizde (ÇYBÜ) solunum sıkıntısı nedeniyle takip edilen hastalarda YANKO tedavisinin etkinliğinin ve güvenilirliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmamıza Ankara Dışkapı Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hematoloji ve Onkoloji Hastanesinde Ocak 2017- Ocak 2018 tarihleri arasında ÇYBÜ'de YANKO uygulanan 82 hasta dahil edildi. Hastaların demografik, klinik ve laboratuvar özellikleri, YANKO endikasyonları ve tedavi başarısı geriye dönük olarak dosya kayıtlarından incelendi. Bulgular: Çalışmaya ortanca yaşları 32 ay (IQR; 5-168 ay) olan 82 hasta dahil edildi ve hastaların %60'ı erkekti. Pnömoni / bronkopnömoni tanısıyla 26 (%31,8) hastaya, astım/bronşiolit tanısıyla 44 (%53,6) hastaya, ekstübasyon sonrası 12 (%14,6) hastaya YANKO tedavisi uygulandı. Ortalama YANKO kalış süresi 68,3 ± 27,6 saatti. YANKO tedavisi 72 hastada (%87,8) tedavi başarılı oldu. 4 hastada Bi-level pozitif havayolu basıncı uygulandı, 6 hastanında entübasyon ihtiyacı oldu. Entübasyon ihtiyacı olan hastaların hepsinde altta yatan bir nörolojik hastalığı mevcuttu. Tedaviye yanıt veren ve vermeyen hastaların yatış kalp hızı, solunum sayısı ve SpO2/ FiO2 oranlarında anlamlı farklılık vardı (sırasıyla; p=0.02, p=0,04, p= 0,018). YANKO tedavi başarısızlığı daha uzun bir ÇYBÜ kalış süresi ile ilişkiliydi (p<0,05). Tedavi sırasında herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Takip edilen 82 hastadan ölen hasta olmadı. Sonuç: YANKO tedavisinin solunum sıkıntısı ile takip edilen hastalarda etkin ve güvenli bir solunum desteği sağladığını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Yoğun Bakım, Yüksek Akışlı Nazal Kanül Oksijen, Bronşiolit

High Flow Nasal Cannula Oxygen Use in Pediatric Intensive Care Unit

Abstract

Aim: The use of high flow nasal cannula (HFNC) in pediatric intensive care units (PICUs) has increased in recent years. Our study aimed to evaluate the efficacy and safety of HFNC treatment in patients followed up in our PICU for respiratory distress. Methods: Eighty-two patients who underwent YANKO in the PICU between January 2017 and January 2018 at Ankara Dışkapı Pediatrics Hematology and Oncology Hospital were included in our study. The patients' demographic, clinical, and laboratory characteristics, YANKO indications, and treatment success were obtained retrospectively from the hospital information system and medical records. Results: Eighty-two children were included with a median age of 32 months (IQR; 5-168 months) and %60 were males. YANKO treatment was received to 26 (31.8%) patients with the diagnosis of pneumonia / bronchopneumonia, 44 (53.6%) patients with the diagnosis of asthma / bronchiolitis, and 12 (14.6%) patients post-extubation. The mean duration of HFNC was 68,3 ± 27,6 hours. HFNC therapy was successful in 72 patients (87.8%) and failed for 10 (four patients went to Bi-level positive airway pressure treatment and six were intubated). All of the patients who needed intubation had an underlying neurological disease. There was a significant difference in hospitalization heart rate, respiratory rate, and SpO2/FiO2 ratios of patients who responded and non-respond to treatment (respectively; p=0.02, p=0.04, p= 0.018). HFNC treatment failure was associated with a longer PICU length of stay ($p<0.05$). No complications were observed during the treatment. No patient died among 82 patients who were followed up. Conclusion: We think that HFNC therapy provides effective and safe respiratory support in children with respiratory distress.

Keywords: Pediatric Intensive Care, High Flow Nasal Cannula Oxygen, Bronchiolitis

Presentation ID / Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4465-6063

Çocuk Yoğun Bakımda İzlenen Zehirlenme Olguları: Klinik Özellikleri ve Sonuçları

Dr. Serhan Özcan[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

GİRİŞ: Zehirlenmeler çocukluk döneminde mortalite ve morbiditenin önlenebilir nedenlerinden biridir. Bu çalışmanın amacı çocuk yoğun bakıma yatış gerektiren medikal zehirlenmelerin nedenleri, klinik özellikleri ve sonuçlarını belirlemektir. YÖNTEM: Çalışmamız Ankara Şehir Hastanesi çocuk yoğun bakım ünitesinde geriye dönük-gözlemsel olarak planlanmıştır. Çalışma Haziran-2019/Haziran-2021 tarihleri arasında yapılmıştır. Çocuk yoğun bakıma zehirlenme tanısıyla kabul edilen tüm hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Tüm hastalar değerlendirildikten sonra hastalar <120 ay ve 120 ay < olarak iki gruba ayrılarak grupların demografik ve klinik özellikleri birbirleriyle karşılaştırıldı. Sonuçlar yoğun bakım yatış süresi, toplam hastane yatış süresi ve yaşama oranı olarak değerlendirilecektir. BULGULAR: İki yıllık süreçte ünitemizde 114 hasta zehirlenme tanısıyla takip edilmiştir. Hastaların yaş ortanca değeri 159 ay (48-192 ay)idi. Hastaların 61'i kız (58.7%) idi. Otuz hastada (28.8%) daha önceden psikiatrik hastalık tanımlanmıştı. En sık zehirlenme nedeni kazara alım (48.1%) idi. Hastaların tamamı yaşadı. Hastalar 120 ay altı ve üstünde olmak üzere ikiye ayrıldığında 120 ay altında kazara zehirlenme daha sık iken 120 ay üstünde özkıyım daha yüksek oranda saptandı.(p=0.0001) Adölesan yaş grubunda ve kız cinsiyette psikiatrik hastalık eşlik etme oranı daha yüksek görüldü.(p=0.013) Adölesan yaş grubunda sıvı resüsitasyonu daha yüksek oranda uygulandı.(p=0.03) Adölesan yaş grubunda yoğun bakım ve hastane yatış günleri 120 altında olan gruba göre daha uzun olarak saptanmıştır.(p değeri sırasıyla 0.035,0.037) SONUÇ: Pediatrik zehirlenmeler önemli bir yoğun bakım yatış nedenidir. Önlenebilir nedenlerle ve risk grubundaki çocuk ve ebeveynlere yönelik bilgi ve bilinç düzeyini artırıcı eğitimler planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Yoğun Bakım, Zehirlenme

Poisonings Followed in Child Intensive Care: Clinical Features and Results

Abstract

INTRODUCTION: Poisoning is one of the preventable causes of mortality and morbidity in childhood. The aim of this study is to determine the causes, clinical features and results of medical poisonings requiring pediatric intensive care unit hospitalization. METHOD: Our study was planned retrospectively-observationally in the pediatric intensive care unit of Ankara City Hospital. The study was conducted between June-2019/June-2021. All patients admitted to the pediatric intensive care unit with the diagnosis of poisonings were included in the study. After evaluating all the patients, the patients were divided into two groups as <120 months and <120 months, and the demographic and clinical characteristics of the groups were compared with each other. The results will be evaluated as length of stay in intensive care unit, total length of hospital stay and survival rate. RESULTS: In a two-year period, 114 patients were followed up in our unit with the diagnosis of poisoning. The median age of the patients was 159 months (48-192 months). 61 of the patients were girls (58.7%). Thirty patients (28.8%) had a previous psychiatric illness. The most common cause of poisoning was accidental ingestion (48.1%). All patients survived. When the patients were divided into two groups as under or over 120 months, accidental poisoning was more common under 120 months, and suicide was found to be higher after 120 months. 0.013) Fluid resuscitation was applied at a higher rate in the adolescent age group. (p=0.03) In the adolescent age group, intensive care and hospitalization days were found to be longer than the group with less than 120 days. (p value 0.035, 0.037, respectively) CONCLUSION: Pediatric poisoning is an important reason for hospitalization in intensive care units. Trainings to increase the level of knowledge and awareness should be planned for preventable reasons and for children and parents in the risk group.

Keywords: Children, intensive Care, Poisonings

Presentation ID / Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0332-2895

Çocukluk Çağı, Ası Şeklinde İntihar Olgularının Adli Tıp Açısından Değerlendirilmesi

Dr. Erkut Ragıp Bulut[1]

[1]*Sakarya Adli Tıp Şube Müdürlüğü*

Özet

Hemen hemen tamama yakın bir biçimde ası yönteminin kullanıldığı çocuk intiharlarında, intiharın sosyo-demografik analizi ve adli tıp açısından incelenmesi ile sosyo-kültürel özgünlüğü olan intihar konusuna katkı sağlamanın amaçlandığı çalışmamızda; Adli Tıp Kurumu Morg İhtisas Dairesi'ne otopsi yapılmak üzere gönderilen ve intihar orijinli olduğu bildirilen ası olgularından elde edilen veriler sosyo-demografik özellikleri, yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, alkol-madde kullanımı, psikososyal stres etmenleri, fiziksel ve psikiyatrik rahatsızlık öyküsü, intihar girişimi hikayesi, intihar yeri, intihar zamanı, asıda kullanılan materyal, intihar notu ve otopsi bulguları açısından incelenmiş ve istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Çalışmamızda yer alan çocukluk çağı asılarında en fazla olgu 16-18 yaş grubunda saptanmış olup, çocuğun evi ve evin eklentileri gibi yaşam mekanları en fazla saptanan olay yerleri olarak belirlenmiştir. İntihar dönemi değerlendirildiğinde okul dönemi başlangıcı ve kış aylarında olgu sayısının diğer dönemlere göre daha fazladır. Çocuğun anne ve babasının ayrı olması, psikiyatrik antesedan varlığı, önceden intihar girişiminin olması ve intihar notu bırakmanın intihar orjini açısından dikkat edilmesi gereken bulgular olduğu belirlenmiştir. Çocukların da daha çok tam ve tipik ası şeklini tercih ettikleri, %75 oranında hyoid kemik kırığı görülmediği, yaş küçüldükçe anlamlı biçimde hyoid kemik kırığı görülme sıklığının da azaldığı, %94,2 oranında tiroid kıkırdak kırığı görülmediği, bu bulgunun yaş küçülmesiyle bir korelasyonunun olmadığı, %97,1 oranında boyun omur kırığı görülmediği, %72,1 oranında telemin tiroid kıkırdağı üzerinde olduğu, erkeklerde anlamlı şekilde hiperemik hattın bulunduğu saptanmıştır. Veriler literatür bilgileriyle karşılaştırılıp psikolojik otopsi ve otopsi süreçleri için önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ası, İntihar, Çocukluk Dönemi, Otopsi.

The Analysis of Suicidal Attempts by Hanging in Children

Abstract

Our main purpose in this study related with childhood suicidal cases in which mostly hanging is almost the single way is to make an improvement on the basis of suicidal attemps in which sociodemographic analysis and sociocultural specificities are important as far as forensic medicine is concerned.We made

a statistical analysis by using knowladge gained from the cases brought to the department of morgue in the Council of Forensic Medicine. These cases were grouped as suicidal in origin due to hanging used as a way of committing a suicide and we collected the date related with demographic, age and sex properties, educationel level, alcohol or drug abuse, psychosocial stress elements, history of physical and psychiatric disorders history of suicidal attempts, the place and the time of suicidal attempts, the materials used in hanging, the notes left before suicidal attempts and the autopsy findings.We find out that the highest rate of childhood hanging cases is between ages 16-18 and the house and related surroundings are most common places in which suicidal attempts took place. Suicidal attempts are found to be more common during winter time and at the begining of school time. The separation of parents, presence of anteceeding psychiatric problems, school failure, problems in friendship, presence of a known somatic disease, history of suicidal attempts drug and alchohol abuse, leaving a rote of suicidal attempt have to be considered for the origin of suicidal attempts. The complete and typical hanging is preferred by children in %75 cases there is no fracture of hyoid bone and the frequency of hyoid bone fracture is mainly decreased as the age gets smaller. On the other hand in %94.2 cases the thyroid cartilage remains stable and this is not related with small ages. The servical vertebrae are intact in %97.1 cases. The hanging marks are seen above thyroid cartilage in %72.1 cases and it is mostly hyperemic in males. The datas are compared with the literature findings and suggestions are made for psychologic and medical autopsies

Keywords: Hanging, Suicide, Childhood, Autopsy

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4005-4858

Covid-19 Enfeksiyonunda Troponin Değerlerinin İnflamatuar Markerlarla İlişkisi

Dr. İbrahim Etem Dural[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Amaç: Covid-19 hala patofizyolojisi ve organ tutulumları tam olarak aydınlatılmamış yaygın bir enfeksiyon hastalığıdır. Kardiyak tutulum olarak akut koroner sendrom, miyokardit, perikardite sebep olduğu bazı çalışmalarda gösterilmiştir. Semptom ve görüntüleme ile patoloji saptanmadan da izole troponin yüksekliği olduğu bilinmektedir. Mikrovasküler tromboemboli, direkt miyokard hasarı, hipoksemi ve immun yanıt tahmin edilen etyopatolojilerdir. Troponin yüksekliğinin diğer inflamatuar biyobelirteçlerle ilişkisini belirlemek kardiyak hasarın patofizyolojisini anlamaya fayda sağlayacaktır.3 Biz çalışmamızda tropornin düzeylerinin diğer inflamatuar biyobelirteçlerle ve biyokimyasal parametrelerle ilişkisini araştırarak kardiyak hasarı değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Sandıklı Devlet Hastanesinde Covid 19 tanısı ile yatan 120 hasta çalışmaya dahil edildi. PCR testi pozitif olan 18 yaş üstü hastaların troponin değerleri ve diğer biyomarkerları retrospektif olarak incelendi ve kaydedildi. Troponin değerleri ile diğer biyokimyasal parametreler ve inflamatuar biyobelirteçler arasında korelasyon analizi yapıldı Bulgular: Hastaların yatışında troponin, hemogram, üre, kreatinin, AST, ALT, laktat, ferritin, albümin, CRP, PCR negatifleşme süreleri kaydedildi. Yatışlarının 3. gününde ve 5. gününde laboratuar testleri tekrarlandı. Yatış ferritin düzeyleri(304(213-563)) ile yatış troponin düzeyleri ((5.5(3-8)) arasında iyi düzeyde korelasyon saptandı.(r: 0.754). Hastane yatışının 3. gün troponin ((6.1(4.1-10.1)) değerleri ile korelasyon analizinde ferritin ile bu korelasyonun daha kuvvetli olduğu izlendi.(r:0.786). Hastane yatışının 5. günü troponin değerleri((5.9(4.6-8.7)) arasında bu korelasyonun zayıfladığı izlendi. (r:0.536). Biyokimyasal parametrelerin kendileri arasında korelasyon analizi yapıldığında ferritinin yatış crp ve lenfosit ile uyumlu olmadığı, fakat yatışların 3. ve 5. günü görülen crp değerleri ile pozitif korelasyon saptandı.(r:0.379, 0451). Ayrıca ferritinin yatışlarının 3. ve 5 günü görülen lenfosit değerleri ile negatif korelasyon saptandı. (r:-0,217 -0,445) Troponin değerlerinin (yatışın ilk günü, 3. günü, 5. günü) PCR negatifleşme süreleri ile orta düzeyde bir korelasyon olduğu gözlendi.(r:0,514 - 0,563 – 0,346) Sonuç:Çalışmamızda troponin değerleri sadece ferritin değerleri ile korele saptanmıştır. Troponin değerleri hastane yatışlarının 3. gününde en yüksek değerlere ulaşmaktadır ve bu korelasyon daha güçlü hale gelmektedir. Troponin de inflamasyonun ve hastalığın ciddiyeti ile ilişkili olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Troponin

Presentation ID / Sunum No= 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9189-4342

Covıd-19 Pandemi Sürecinde Aile Hekimliği Polikliniğine Başvuran Ergenlerin İnternet Bağımlılığı ve Yaşam Kalitesi

Exp. Dr. Ece Ezgi Aykan[1], Asst. Prof. Dr. Emin Pala[2], Asst. Prof. Dr. Süleyman Ersoy[2]

[2]SBÜ Ümraniye Eğitim ve AraştırmaHastanesi Aile Hekimliği kliniği

Özet

AMAÇ: Aile hekimliği polikliniklerine başvuran ergenlerin internet bağımlılığı ve yaşam kalitelerini değerlendirmek ve bu durumun pandemi süreci ile ilişkisini incelemek. GEREÇ VE YÖNTEM: Kesitsel tipteki bu çalışmaya 10 Temmuz-10 Eylül 2020 tarihleri arasında Aile Hekimliği Polikliniğine başvuran 126 ergen katılmıştır. Sosyodemografik anket, genç internet bağımlılığı ölçeği (YİAT-SF), Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Kısa formu Türkçe Versiyonu (WHOQOL-BREF-TR), internet bağımlılığı düzeyi ve yaşam kalitesini belirlemek için uygulanmıştır. BULGULAR: Çalışmamızdaki adolesanların %50'si kız, %50'si erkekti. Yaş ortalamaları 13,2 ± 3,2 yıl (ortanca: 13 yıl) olup, %82'si (%65,08) ilkokul-ortaokula, %44'ü (%34,92) liseye devam etmektedir. Araştırmada sosyal ortam olarak sosyal medyayı temel aldıkları, kendi sosyal çevrelerindeki arkadaşlıklarının azaldığı ve dolayısıyla sokakta daha az oyun oynadıkları görülmüştür. Ankete katılan ergenlerin %87'sinin evinde internet bağlantısı mevcuttu. Pandemi sürecinde sosyal medya kullanımı arttı ve pandemi sürecinden önce sosyal medyada hiçbir şey paylaşmayan ergenler bile paylaşımlarda bulundu. Pandemi sürecinde uyku bozuklukları, günlük uyku saatlerinde artış ve kilo artışı gözlemlendi. SONUÇ: Covid-19 döneminde ergenlerde internet bağımlılığında artış ve yaşam kalitesinde düşüş görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, İnternet Bağımlılığı, Adolesan, Yaşam Kalitesi

Presentation ID / Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000196276332

Covıd-19 Sonrası Orşit Gelişimi

Dr. Tunga Barçın[1]

[1]*Seyhan Devlet Hastanesi*

Özet

COVID-19 sonrası Orşit gelişimi Koronavirüsler, şiddetli ani solunum yetmezliği sendromu (SARS), Orta Doğu solunum sendromu (MERS) ve COVID-19 gibi insanların sağlığı ve yaşamları üzerinde önemli bir etkiye sahip küresel salgınlarla sonuçlanan enfeksiyonlara neden olmuşlardır. Covid-19 enfeksiyonu geçirmiş hastalarda çeşitli enfeksiyonlar görülebilir. Bu olgu ile Covid-19 enfeksiyonu sonrası orşit gelişimini paylaşmayı hedefliyoruz. Olgu: 57 yaşında erkek hasta, kalça ve sağ bacakta ağrı, hareket ettirememe, konuşma bozukluğu ve uyuşma şikayeti ile acil servise başvurdu. SVO ön tanısıyla acilde serebral görüntüleme ve toraks BT çekimi yapıldı, COVID PCR sürüntüsü alındı ve rutin kan tetkikleri istendi. Serebral görüntüleme de akut SVO tanısı ve BT'de buzlu cam görüntüsü saptanması üzerine yoğun bakıma yatırılan hastaya tedavisi başlandı. Yatışının ikinci gününde saturasyonu düşen ve akut faz reaktanları yükselen hasta 3. Basamak yoğun bakım ünitesine sevk edilmiştir. Pulse steroid tedavisi başlanan hasta oksijenasyon sorunu nedeniyle HFO' ya bağlanmıştır. Artan akut faz reaktanları nedeniyle sitokin filtrasyonu da uygulanan hasta yatışının 14. Gününde servise alınmıştır. 29. Gün şifa ile taburcu edilen hasta, 3 gün sonra üroloji polikliniğine sağ skrotal şişlik, klinik ile bağımsız ağrı ve lokal kızarıklık şikayeti ile başvurmuş, yapılan görüntüleme ve laboratuvar değerlendirmesi sonrası epididimit tanısıyla hospitalize edilmiştir. Antibiyotik tedavisi başlanan hasta 12. Günde klinikte yanıtsızlık olması neticesinde skrotal MR planlanmıştır. Orşit ve azalmış doku kanlanması ile uyumlu ödem şeklinde MR raporlanmıştır. Tedavinin 15. Gününde medikal tedaviye yanıtsızlık kabul edilen hastaya spinal anestezi altında sağ orşiektomi uygulanmıştır. Tartışma: Temelde solunum sistemini tutan bir enfeksiyon gibi gözükse de gastrointestinal, kardiyovasküler ve genitoüriner sistem gibi pek çok sistemi de etkilemektedir. Bizde yoğunbakımda uzun yatış süresi olan PCR(+) COVID-19 enfeksiyonu sonrası orşit gelişen hastamızı paylaşmayı hedefledik

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Orşit, SVO

Presentation ID / Sunum No= 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4781-1751

Covıd-19'a Karşı Aşılanmanın Düşük Olduğu Mardin ve Şırnak /türkiye İllerinde 60 Yaş Üzeri Bireylerin Aşı Yaklaşımı

Dr. Mehmet Kabak[1], Dr. Barış Çil[1]

[1]Mardin Devlet Hastanesi

Özet

Tüm dünyada sağlık hizmetlerinin temel amacı, toplumdaki bireylerin sağlığını korumak ve hastalıkları engellemektir. Bulaşıcı hastalıkların önlenmesinde en önemli halk sağlığı uygulamalarından biri aşılamadır. Ancak aşılamanın birçok faydası olmasına rağmen aşı karşıtlığı da dünya genelinde artmakta ve günümüzde insanlar hala aşı konusunda kaygılara sahiptir. Aşı karşıtlığı veya reddinin ardındaki nedenler komplo teorileri olduğu gibi üretilen aşılara karşı oluşan güvensizlik duygusu da olabilmektedir. Araştırmamız Şırnak'ın Cizre ilçesinde bulunan bir ASM bölgesinde yapılmıştır. Araştırmamız kesitsel bir araştırma olup, evrenimiz ASM' de kayıtlı olan 60 yaş üstü 553 kadın ve erkekten oluşmaktadır. Araştırmaya toplamda 396 kişi katılmıştır. Araştırmamıza katılan kişilerin %74,7 (296)'si anketin yapıldığı tarih itibariyle Covid-19 enfeksiyonu geçirmemiştir, %25,3 (100)'ü ise Covid-19 enfeksiyonu geçirmiştir. Katılımcıların %60,6 (240) anketin yapıldığı tarih itibariyle Covid-19 aşısı olmamıştır, %39,4 (156)'ü ise aşı olmuştur. Katılımcıların %34,3(132)'ü salgını aşı olmadan atlatabileceği konusunda karasız olduğunu, %16,2(48)'si salgını kesinlikle aşı olmadan atlatamayacağını %20,2 (80)'si de salgını kesinlikle aşı olmadan atlatabileceğini bildirmiştir. Katılımcılardan, aşı yaptıranların %92,3 (144)'ünün aşının koruyuculuğuna inandığı, aşı yaptırmayanların ise %65,0 (156)'sının aşının koruyuculuğuna inanmadığı sonucuna ulaştık.($p< 0,005$).Sonuç olarak araştırmamızın yapıldığı bölgede aşı ile olumsuz görüşlerin varlığına ulaşıldığı gibi olumlu görüşlerden de bahsedebiliriz. Aşı ile ilgili olumsuz tutumların azaltılmasıyla bulaşıcı hastalıkların ve salgınların önüne geçilebileceğine inanmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Aşı, Covid-19, Halk Sağlığı

Vaccination Approach of Individuals Over 60 Years Old in the Provinces of Mardin and Sirnak/Turkey, Where the Vaccination Against Covid-19 is Low

Abstract

The main purpose of health services all over the world is to protect the health of individuals in the society and to prevent diseases. One of the most important public health practices in the prevention of

communicable diseases is vaccination. However, despite the many benefits of vaccination, anti-vaccination is also increasing around the world, and people still have concerns about vaccination today. The reasons behind the opposition or rejection of the vaccine can be conspiracy theories as well as the feeling of distrust against the vaccines produced. Our research was carried out in an ASM area located in Cizre district of Şırnak. Our research is a cross-sectional study, and our population consists of 553 men and women over the age of 60 registered in ASM. A total of 396 people participated in the research. As of the date of the survey, 74,7%(296) of the people who participated in our research did not have Covid-19 infection, while 2,.3%(100) had Covid-19 infection. As of the date of the survey, 60,6%(240) of the participants have not been vaccinated against Covid-19, and 39,4%(156) have been vaccinated. 34.3%(132) of the participants stated that they were undecided about whether they could overcome the epidemic without vaccination, 16,2%(48) stated that they could not overcome the epidemic without vaccination, and 20,2%(80) stated that they could definitely overcome the epidemic without vaccination. Among the participants, we concluded that 92,3%(144) of the vaccinated people believed that the vaccine was protective, while 65,0%(156) of the non-vaccinated people did not believe that the vaccine was protective. ($p<0.005$). As a result, we can talk about positive opinions as well as the existence of negative opinions with the vaccine in the region where our research was conducted. We believe that infectious diseases and epidemics can be prevented by reducing negative attitudes about vaccines.

Keywords: Vaccine, Covid-19, Public Health

Presentation ID / Sunum No= 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Crouzon Sendromlu Hastada Ani Solunum Sıkıntısı Nedeni: Trakeal Polip

Asst. Prof. Dr. Eren Yıldız[1], Dr. Mehmet Ali Narsat[2], Dr. Gökçen Tuğçe Özdönmez[2]

[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Crouzon sendromu ilk kez 1912 yılında tanımlanmıştır. Kraniyosinostozis ve dismorfik yüz ile karakterize olan Crouzon sendromu otozomal dominant geçişli olup, görülme sıklığı 16/1.000.000'dır. Hastaların maksillar hipoplazi sebebiyle hava yolu problemleri olabileceği bildirilmiştir. Bu çalışmada ani başlayan solunum sıkıntısı şikayeti ile başvuran Crouzon sendromlu hastamızı sunduk. Olgu: Çocuk acile sabaha karşı başlayan ani solunum sıkıntısı şikayeti ile başvuran 4 yaşında kız hasta Crouzon sendromu tanısı ile takipliydi. Öyküsünde tekrarlayan akciğer enfeksiyonları ve bu nedenle hastane yatışları olduğu öğrenildi. Fizik muayenesinde genel durumu orta, bilinci açıktı. Saturasyonu %93 ölçüldü. Subkostal ve suprasternal çekilmeleri mevcuttu, takipneikti. Stridoru vardı. Hastanın çekilen akciğer grafisinde belirgin bir patoloji gözlenmedi. Acil serviste inhale adrenalin ve salbutamol ve intravenöz metilprednisolon tedavisi uygulandı. Solunum sıkıntısı gerilemeyen hasta çocuk servisine yatırıldı. Bakteriyel trakeit dışlanamayan hastaya Vankomisin ve Seftriakson tedavileri başlandı. Solunum sıkıntısı giderek artması üzerine Toraks tomografi görüntülemesi yapıldı, trakea lümeni içerisinde trakeal bifürkasyona 12 mm mesafede yerleşimli yaklaşık 6x5x4 mm boyutlarında lümeni yaklaşık %90 daraltan yabancı cisim görüldü. Çocuk cerrahisi tarafından acil bronkoskopi yapıldı. Tariflenen lezyonun vokal kordlardan 2-3 cm aşağıda lümeni tama yakın kapatan polipoid yapı olduğu ve hipertrofik olması sebebiyle trakeayı obstrükte ettiği görüldü. Polip eksize edildi. Solunum sıkıntısı belirgin geriledi. Üç gün takip edilen, patoloji sonucu da hipertrofik polip olarak raporlanan hasta şifayla taburcu edildi. Sonuç: Trakeobronşiyal ağacın iyi huylu kitleleri oldukça nadir görülür. Nadir olmasına rağmen, bu lezyonlar etkili bir şekilde teşhis edilmeli ve hava yolu tıkanıklığını veya geri dönüşü olmayan akciğer hastalığını önlemek için hızlı bir şekilde çıkarılmalıdır. Literatürde uzun süre kronik akciğer hastalığı ile takip edilip sonrasında trakeal polip tanısı alan vakalar bildirilmiştir. Sendromun komponentleri sebebi ile de hava yolu problemleri görülebilen Crouzon sendromlu hastalarda literatürde trakeal polip raporlanmamıştır. İnhaler tedaviye cevapsız olgularda trakeal kitleler akla gelmesi ve daha erken tespit edilmesi hedeflenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Crouzon Sendromu, Dispne, Trakeal Polip

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6278-5574

Demir Eksikliği Anemisinin (DEA) Kan Lipid Profili ve Kardiyovasküler Risk İndeksleri Üzerine Etkileri

Dr. Fatma Nesil Aydınol Sindar[1], Dr. Emine Türkkan[2]

[1]Özel Güngören Hastanesi
[2]Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada, çocuklarda sık görülen sağlık problemlerinden biri olan DEA'nın, sağlam çocuklar ile anemik olan ve olmayan demir eksikliği olan çocukların lipid profiline ve kardiyovasküler risk indeksleri üzerine olan etkilerinin saptanması amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, Nisan 2011–Eylül 2011 tarihleri arasında S.B. Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Polikliniği ve Çocuk Hematoloji Polikliniği'ne başvuran, DEA saptanan 35, anemik olmadan demir eksikliği olan 32 ve kontrol grubunu oluşturan sağlıklı 58 çocuk üzerinde yapıldı. Polikliniğe başvuran hastalardan hemogram, ferritin düzeyi bakıldı. Sonrasında bütün hastalardan 3-4 cc venöz kan alınarak total kolesterol, trigliserid, LDL-C, VLDL-C ve HDL-C düzeyleri çalışıldı. Kardiyovasküler risk indeksleri olarak TK/HDL-C ve LDL-C/HDL-C oranları kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya alınan üç grup arasında demir eksikliğinin kan lipid profili ve kardiyovasküler risk indeksleri üzerine etkilerini değerlendirmek için total kolesterol, trigliserid, LDL-C, VLDL-C, HDL-C değerleri ile TK/HDL-C ve LDL-C/HDL-C oranları karşılaştırılmış, üç grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır ($p>0,05$). Sonuç: DEA olan çocuklarda anemiyle kolaylıkla ilişkilendirilemeyen birçok biyokimyasal ve morfolojik değişiklikler olmaktadır. Bu değişikliklerin sonuçları çeşitli araştırmalara konu olmuştur. Hiperlipideminin ateroskleroz ve dolayısıyla koroner arter hastalığı gelişiminde önemli risk faktörlerinden biri olduğu bilindiğinden, DEA'nın kan lipid profili üzerine etkilerinin olup olmadığı deney hayvanları ve insanlarda incelenmiştir. Bizim çalışmamızda, pediatrik yaş grubunda DEA, AODE grubu ve kontrol grubundaki sağlıklı çocuklarda, demir eksikliği anemisinin kan lipid profilini ve kardiyovasküler risk indekslerini etkilemediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Demir Eksikliği, Hiperlipidemi, Kardiyovasküler Risk Faktörleri, Pediatri

The Effects of Iron Deficiency Anemia (IDA) on Serum Lipid Profiles and the Changes in Cardiovasculary Risk Indexes

Abstract

Objective: Aim of the present study was to investigate the effects of IDA, a common health problem in childhood, on serum levels of lipids, and to determine the changes in cardiovascular risk indexes by comparing lipid profiles of iron deficiency with or without anemic and healthy children. Materials and Methods: This study was carried on 35 children with IDA,32 children with iron deficiency without anemia,and 58 healthy children, who were admitted to Well Baby Clinic and outpatients clinic of Pediatric Hematology Department of M.O.H. Okmeydanı Research and Education Hospital between April 2011-September 2011. Blood samples for total blood count and ferritin levels were obtained from patients. Afterward, 3-4 cc venous blood was driven from all patients and blood levels of total cholesterol, triglyceride, VLDL-C, LDL-C,and HDL-C were measured. The ratio of total cholesterol to HDL-C and LDL-C to HDL-C were used as cardiovascular risk indexes. Results: Between the three groups in this study, levels of total cholesterol, triglyceride, VLDL-C, LDL-C, and HDL-C were compared in order to assess the effects of iron deficiency on lipid levels and the changes in cardiovascular risk indexes. For all parameters, no statistical significance was found between three groups ($p>0,05$). Conclusion: Several biochemical and morphological alterations that can not be related to anemia occur in children with IDA. The results of these alterations have become subject to many studies. Because it is well known that hyperlipidemia is one of the significant risk factors of atherosclerosis and the development of coronary artery disease, researchers were carried on both humans and animals to find out if anemia has effects on serum lipid levels or not. In our study, no statistical significance was found between patients in the pediatric IDA group, iron deficiency without anemia group, and healthy children in the control group for serum lipid levels also cardiovascular risk indexes.

Keywords: Iron Deficiency Anemia, Hyperlipidemia, Cardiovasculary Risk Indexes

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4313-2826

Diabetes Mellitus'un Karpal Tünel Gelişimi, Şiddeti ve Elin Tutulum Tarafı ile Karpal Tünel'in Diyabetik Periferik Polinöropati ile İlişkisi

Exp. Dr. Ayfer Ertekin[1]

[1]*Siirt Özel Hayat Hastanesi*
**Corresponding author: Ayfer ERTEKİN*

Özet

Giriş: Karpal Tünel Sendromu (CTS) üst ekstremitede en sık görülen kompresyon nöropatisidir. Çeşitli risk faktörleri CTS ile bağlantılı olmakla birlikte, Diabetes Mellitus'un (DM) CTS gelişimindeki rolü belirsizliğini korumaktadır. Buna ilaveten, Karpal Tünel Sendromu (CTS) ve diyabetik polinöropati (DPN) birlikte ortaya çıkabilir ve diyabet hastalarında bu birlikteliğin daha yüksek olduğu düşünülmektedir. Bizde bu varsayımla DM ile CTS birlikteliği ile CTS şiddeti, elin tutulum tarafı ile Karpal Tünel'in diyabetik periferal polinöropati ile ilişkisini araştırmayı hedefledik. Materyal ve Metod: Eylül 2020 - Haziran 2021 tarihleri arasında nöroloji polikliniğine başvuran hastalar üzerinden retrospektif olarak Siirt Özel Hayat hastanesi hasta kayıt sistemi ve sağlık bakanlığı E-NABIZ sistemi üzerinden veriler toplanarak 148 kadın ve 105 erkek toplam 253 hasta çalışma kapsamına alındı ve dört grup(Grup I, DM ile CTS var; Grup II, DM'siz CTS; Grup III, DM var CTS yok; ve Grup IV, DM ve CTS yok) oluşturuldu. Diyabetik periferik polinöropati tesbit edilen hastalar da (Grup I, sensoryel ve Grup II, sensoryel-motor aksonal pnp) olarak iki alt gruba ayrıldı. CTS ve DPNP kliniği doğrulanan hastalar sinir iletim çalışmaları (NCS) ve EMG bulguları Nihon Kohden cihazı ile kayıtlandı. Aynı gün biyokimyasal parametrelerden Açlık kan glukozu, 3 aylık glikolize hemoglobin değeri (HbA1c) ve B12 vitamin değerleri dikkate alındı. Çalışmanın istatistik analizleri Statistical Package for Social Sciences for windows (IBM SPSS version 25.0, Armonk, NY, USA) yazılımı kullanılarak yapıldı. Sonuçlar: DM+/CTS+ grubuna ait hastaların yaş ortalaması (63.72∓10.59) diğer gruplardan, CTS olan grubun Hba1c ortalama değeri CTS olmayan gruptan daha yüksekti (P=0.000). CTS olan hastaların (56.5%)'inde DM vardır. CTS olmayan hastalarda bu oran (15.1%)e düşmektedir. CTS ile DPN oluşumu arasındaki ilişki istatistiki olarak önemli idi (P=0.000). DM+/CTS+ olan olguların (54.2%)'si sensori- motor aksonal PNP grubunda, (25.3%)'ü sensoryel grupta yer aldı. DM-/CTS+ grubunda yer alan hastaların (71.9%) unda, DM-/CTS- grubunda ki hastaların da (88.9%)'unda PNP gelişmedi. Sağ CTS şiddeti ile DM arasındaki ilişki istatistiki olarak önemli idi(P=0.006).Sol CTS şiddeti ile DM arasındaki ilişki istatistiki olarak önemli değildi(P=0.795). Bu çalışma da DM'nin CTS ile birlikte sık görüldüğü ve özelikle glikolize hemoglobin değeri ile CTS şiddeti ile ilişkili olduğu ve bu durumun sağ el tutulumlu CTS olgularında daha fazla görüldüğü, DM ve CTS eşlik eden grupta etmeyen gruplara göre daha fazla sensori-motor aksonal PNP geliştiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, Karpal Tünel Sendromu, Periferik Polinöropati.

Presentation ID / Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3563-4751

Erken Dönem Covid-19 Pnömonisinin Toraks Tomografisinde Buzlu Cam Dansitesinde Soliter Nodül Şeklinde Prezentasyonu

Exp. Dr. Murat Sarışahin[1]

[1]*Bayındır Hastanesi*

Özet

Özet Amaç: Bu sunumda, atipik bir bulgu olarak toraks tomografisinde (BT) 1 cm'den küçük soliter parankimal nodül şeklinde prezente olan iki Covid -19 olgusunu sunduk. Amacımız, kolaylıkla atlanabilecek yada yanlış yorumlanabilecek bu bulgunun, pandemi sürecinde erken dönem bir Covid -19 pnömonisi bulgusu olabileceğini vurgulamak ve bu konudaki farkındalığı artırmaktadır. Materyal ve Metod: 45 ve 46 yaşlarındaki iki kadın hasta, enfeksiyon bulgularıyla acil servise başvurdu. Covid-19 ön tanısıyla toraks BT tetkiki yapıldı. Hastaların PCR testleri pozitif çıktı. Hastaların takibinde, klinik kötüleşme olması üzerine kontrol toraks BT'leri çekildi. Tomografi görüntüleri radyoloji bölümünde raporlandı. Bulgular: Heriki hastanın ilk toraks BT'sinde, tek bulgu olarak akciğer alt loblarında buzlu cam dansitesinde soliter nodül saptandı. Kontrol tomografilerinde; bu lezyonların büyüdüğü ve komşuluğunda çok sayıda benzer görünümde yeni lezyonların ortaya çıktığı görüldü. Sonuç: Pandemi sürecinde, Covid 19 ön tanısıyla toraks BT yapılan hastalarda, buzlu cam dansitesinde soliter nodül saptanırsa, ayırıcı tanıda, diğer patolojilerin yanısıra, erken dönem bir Covid-19 enfeksiyonu da öncelikle düşünülmelidir. Böylelikle, hastanın ilk PCR testi negatif bile, hasta izolasyonunun sağlanması ve PCR testinin tekrarlanması planlanabilir. Ayrıca uygun klinik bulgularla birlikde, hastalığın erken tanı ve tedavisinin sağlanmasına, erken izolasyon sayesinde de yayılımının azaltılmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Pandemi, Buzlu Cam, Nodül, Toraks Tomografisi.

Presentation of Early Covıd-19 Pneumonia in the Form of Soliter Nodule in Ground Glass Densıty in Thoracic Tomography

Abstract

SUMMARY: Aim: In this study, I presented two Covid 19 cases whose tomographic findings were only just a ground glass parencymal nodule. We aimed to emphasise of this possible early Covid-19

pneumonia finding in pandemia that could be easly overlooked or misdiagnosed . Material and Method: Two female patient aged 45 and 46 years old were admitted to the hospital with the signs of respiratory tract infection. They underwent thorax tomography. Their PCR test results were positive for Covid -19 infection. The tomography was repeated due to the clinical worsening in the follow-up of the patients. Tomography images were reported in radiology department. Findings: In the first thorax CT of both patients, a solitary nodule of ground glass density was detected in the lower lobes of the lung as the only finding. In control tomography; it was observed that these lesions enlarged and many new lesions with similar appearance appeared in their vicinity. Results: If a solitary nodule of ground glass density is detected in patients who underwent thorax CT with a preliminary diagnosis of Covid 19 during the pandemic, an early Covid-19 infection should be considered in the differential diagnosis, as well as other pathologies. Thus, even if the first PCR test of the patient is negative, isolation of the patient and repeating the PCR test can be planned. In addition, together with appropriate clinical findings, it may contribute to the early diagnosis and treatment of the disease, and to reduce its spread through early isolation.

Keywords: Covid 19, Pandemia, Ground Glass, Nodule, Thorax Tomography

Presentation ID / Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000175684492

One-Year Analysis of Carbonmonoxide Poisoning in Erzincan Region

Exp. Dr. Şeyma Akkuş[1]

[1]*MENGÜCEK GAZİ EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ*
**Corresponding author: ŞEYMA AKKUŞ*

Abstract

Carbon monoxide (CO) is a colorless, odorless, flammable gas formed as a result of inadequate combustion of carbon-containing fuels. CO poisoning is one of the most common inhalation poisonings (1,2). It can be seen in a wide range of symptoms from mild headache, nausea and fatigue to dizziness, syncope, coma and death (3). The data of patients who applied to Mengücek Gazi Training and Research Hospital Adult Emergency Service for CO poisoning between January 1, 2020 and December 31, 2020 were retrospectively analyzed. Patients' age, gender, days and times of application to the hospital, presenting complaints, carboxyhemoglobin (COHb) level, lactate level, discharge and referral processes were evaluated. Applications were mostly made in the winter months and some of them were made in the spring months. % 70 (n=14) of the cases applied to the hospital between 00:00 - 03:00. While some of the patients were asymptomatic, some of them suffered from dizziness, headache, palpitation, weakness and nausea. Troponin levels were found to be normal and no pathological rhythm was observed in the ECGs of patients. COHb levels were < 25% in eighteen cases and > 30% in two cases. The lactate level was found to be <2 mmol/l in approximately half of the cases and >4 mmol/l in two . In these two, due to the fact that the CO levels were >30% and neurological findings were accompanied, they were referred to an advanced center for hyperbaric oxygen therapy. 90% of the cases were discharged after 6-8 hours of follow-up in the emergency department. Acute CO poisoning is a condition that requires urgent diagnosis and treatment. ECG and cardiac biomarkers should be obtained in patients with severe poisoning. Increased lactate levels are associated with neurological sequelae (2). Clinical findings are not proportional to COHb levels(3). 100% oxygen inhalation is the basis of treatment (4).

Keywords: Carbon Monoxide, Carboxyhemoglobin, Emergency Department

Presentation ID / Sunum No= 249

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3600-5482

Gebelikte Görülen Bel Ağrısının Nadir Bir Nedeni: Sakrum Stres Kırığı

Asst. Prof. Dr. Selma Eroğlu[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon A.D.*
**Corresponding author: Selma Eroğlu*

Özet

Gebeliğin özellikle son trimesterinde ve doğum sonrası erken dönemde bel ve kalça ağrısı sıklıkla görülür. Sakrum stres kırıkları, alt bel bölgesinde görülen ağrıların nadir ancak önemli nedenlerindendir. Bu kırıklar yaşlılarda yetersizlik kırığı, sporcularda yorgunluk kırığı şeklinde görülür. Gebelikle ilişkili sakrum kırıkları ise oldukça nadirdir ve literatürde olgu sunumları şeklinde bildirilmiştir. Burada iki olgu eşliğinde gebelikle ilişkili sakrum stres kırıklarının gözden geçirilmesi amaçlandı. Otuzbir yaşındaki ilk olgu gebeliğinin 28. haftasında, 29 yaşındaki ikinci olgu ise gebeliğinin 32. haftasında akut başlangıçlı bel ağrısı şikayeti ile başvurdu. Hastaların ağrısı yürümek, ayakta durmak ve tek kalça üzerine oturmakla şiddetleniyor, uzanmakla azalıyordu. Travma veya konstitüsyonel semptom öyküsü yoktu. Fizik muayenede lomber omurga ve her iki kalça muayenesi normaldi. Sakroiliak kompresyon sırasında sol gluteal bölge ve sakrum ağrılıydı. FABER testi solda pozitifti. Nörolojik muayeneleri normaldi. Hastalar sol antaljik şekilde yürüyordu. Her iki hastanın laboratuvar sonuçlarında belirgin patoloji saptanmadı. MRG'de belirgin lomber disk patolojisi veya sakroileit bulgusu saptanmadı. İlk hastada sakrumun sol kanadında hafif (Şekil 1), ikinci hastada yine sakrumun sol kanadında orta düzeyde kemik iliği ödemi (Şekil 2) tespit edildi ve sakrum stres kırığı tanısı konuldu. Hastalar ortopedi bölümüne danışıldı. Tedavide parasetamol ile ağrı kontrolü, istirahat, koltuk değneğiyle mobilizasyon önerildi. Altı hafta sonraki kontrollerinde hastaların şikayetlerinde belirgin azalma olduğu görüldü ve tolere edilebildiği kadarıyla üzerine yük vererek yürümesine izin verildi. Hastalara doğumlarını sezaryen ile yapmaları önerildi ancak ilk hasta kendi isteği ile doğumu normal vajinal yolla yaparken, ikinci hasta doğumunu sezaryen ile yaptı. Her iki hastanın doğum sırasında ve sonrasında şikâyetlerinde artış oluşmadı. Sonuç olarak; gebeliğin özellikle son trimesterinde bel ve kalça ağrılarında artış görülebilir. Gebelikle ilişkili sakrum kırıkları nadirdir ancak gebelik sırasında özellikle son trimesterde veya doğum sonrası erken dönemde görülen bel veya kalça ağrılarının ayırıcı tanısında akılda tutulmalıdır. Sakrum kırığı ve diğer lomber ve kalça kaynaklı ağrının ayırıcı tanısı MRG ile yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Stres Kırığı, Sakrum, Bel Ağrısı, Kalça Ağrısı.

Presentation ID / Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9189-4342

Gestasyonel Diyabetli Gebelerin HbA1c Değerleri ile Yenidoğanlarının Antropometrik Ölçümleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Birgül Deniz Doğan[1], Asst. Prof. Dr. Emin Pala[2], Asst. Prof. Dr. Süleyman Ersoy[2], Exp. Dr. Murat Doğan[3]

[1]Mucur Devlet hastanesi, Kırşehir
[2]SBÜ Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Kliniği
[3]Kırşehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: Çalışmamızda aralık 2013 ve aralık 2018 yılları arasında SBÜ Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesine başvuran ve GDM tanısı alan gebelerin HbA1c değerleri ile bebeklerinin antropometrik ölçümleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçladık. MATERYAL VE METOD: Retrospektif vaka kontrol niteliğinde planlanan çalışmamıza yaşları 18 ile 43 arasında değişen, yeterli veriye sahip 200 gestasyonel diyabetli gebe kabul edildi. Tip I veya Tip II DM tanısı olanlar, endokrin bir hastalığı veya ilaç kullanım öyküsü olanlar, çoğul gebeliği olanlar, 18 yaş altındakiler ve medikal kayıtlarında eksiklik bulunanlar çalışmaya dahil edilmedi. GDM dahil bir ek hastalığı ve ilaç kullanım öyküsü olmayanlardan rastgele seçilen 200 sağlıklı gebe de kontrol grubunu oluşturdu. Her iki grubun verileri istatistiksel olarak karşılaştırıldı. BULGULAR: 1 ile 8 arasında değişen gravide ve 0 ile 7 arasında değişen parite değerlerine sahip gebeler 27 ile 42 hafta arasındaydılar. HbA1c değerleri 4,3 ile 8,3 arasında değişmekteydi. Bebeklerin boyları 30 ile 57 cm, doğum ağırlıkları 800 ile 4760 gram, baş çevreleri ise 22 ile 65 cm arasındaydı. 1. dk apgar değerlerinin 2 ile 9 arasında değişmesine karşılık, 5. dk apgar değerleri 4 ile 10 arasında değişmekteydi. Gebelerin %55,3' ü normal doğum yaparken, %44,7' sine sezeryan uygulanmıştı. HbA1c değerlerinin %95,5' i 6.5' ten küçük, %4,5' inin ise en az 6,5 idi. Gebelerin %53,5' ine diyet yanında insülin verilirken, %46,5' ine sadece diyet önerilmişti. Bebeklerin %45' i kız, %55' i erkekti. %7' si düşük doğum ağırlıklı, %87' si normal ağırlıklı ve %6'sı makrozomikti. Yenidoğanların %21,5' inde komplikasyon görülürken, %78,5' inde komplikasyon tespit edilememiştir. SONUÇ: GDM' nin maternal ve fetal morbidite ve mortalite üzerindeki olumsuz etkilerinin daha iyi anlaşılabilmesi ve önlenebilmesi için çok merkezli ve prospektif çalışmaların yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel Diyabetes Mellitus, HbA1c, Yenidoğan

Presentation ID / Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2509-6742

Glioblastom İleri Yaş, Kötü Performans Skorlu Olgularda Hipofraksiyone Radyoterapi Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi

Exp. Dr. Beyhan Ceylaner Bıçakcı[1]

[1]*Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Beyhan Ceylaner Bıçakcı*

Özet

Amaç : İleri yaş (≥60 yaş), kötü performans skorlu (KPS<70) glioblastom tanılı olgularda hipofraksiyone radyoterapinin lokal kontrol ve sağkalım üzerine etkisi ve sağkalımı etkileyen parametreleri değerlendirmek Materyal metod: 2013-2019 arasında Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesinde tedavi gören ≥60 yaş glioblastom tanılı 21 olgu retrospektif değerlendirilmiştir. Karnofsky Performans Skoru <70, RPA V-VI grubunda ve tedavi uyumu kötü olan olgulara 45 Gy / 15 fr hipofraksiyone radyoterapi ± eş zamanlı ve adjuvan temozolamide kemoterapisi planlanmıştır. Tüm olguların yaş, cinsiyet, komorbidite, KPS durumu, RPA skoru, cerrahi tipi, tümör boyutu, patolojik özellikleri, lokalizasyon, radyoterapi tekniği, tedavi modalitesi, eş zamanlı ve adjuvan kemoterapi uyumu değerlendirilmiştir. İstatistiksel değerlendirmede SPSS 17. sistemi kullanılmış p değeri<0,05 anlamlı kabul edilmiştir. Sonuçlar: Olguların medyan takibi 9,5 aydır. Medyan yaş 66(60-77) olup cinsiyet dağılımı 11 kadın ve 10 erkektir. Olguların %52.4 ünde KPS< 50 olup sağkalım 6.ay ve 1.yılda sırasıyla %81, %24 tespit edilmiştir. Hastalıksız sağkalım medyan 6,7 aydır. Hastalıksız sağkalım 6.ay ve 1.yılda sırasıyla %51 ve %22 bulunmuştur. Univariye analizde; tümör boyutu, ki67 düzeyi, cerrahi rezeksiyon tipi, kürden bağımsız adjuvan kemoterapi kullanımı ve ≥ 6 kür temozolamide kullanımının sağkalımı anlamlı düzeyde etkilediği izlenmiş olup yaş, cinsiyet, KPS durumu, RPA skoru, komorbidite varlığı, radyoterapi tekniği, eş zamanlı temozolomide kullanımının sağkalıma etkisi olmadığı görülmüştür. Hastalıksız sağkalımda; cinsiyet, başvurudaki KPS durumu, tedavi modalitesi, eş zamanlı ve adjuvan kemoterapi kullanımının hastalıksız sağkalımı anlamlı düzeyde etkilediği görülmüştür. Multivariye analizde sağkalımı ve hastalıksız sağkalımı etkileyen bağımsız prognostik faktör bulunmamıştır. Tartışma: Performans durumu (KPS<70, RPA V-VI) ve tedavi uyumu kötü olan ileri yaş glioblastom tanılı olgularda hipofraksiyone radyoterapi uygun bir tedavi modalitesidir ve hipofraksiyone radyoterapi ile beklenen sağkalımda azalma olmazken hipofraksiyone radyoterapiye eklenen temozolamid kemoterapisi ile literatür ile benzer sağkalım sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Glioblastom, Hipofraksiyone Radyoterapi, İleri Yaş

Presentation ID / Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5309-0351

Hafif Bilişsel Bozukluğu Olan Hastalarda Günlük Yaşam Aktivitelerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Şeyda Çankaya[1]

[1]*Alaaddin Keykubat University Faculty of Medicine*
**Corresponding author: Şeyda Çankaya*

Özet

Giriş: Hafif Bilişsel Bozukluk (HBB), normal yaşlanmaya bağlı unutkanlık ile demans arasındaki geçiş durumunu ifade eder. Hafif bilişssel bozukluğu olan kişilerde demans, özellikle de Alzheimer hastalığı gelişme olasılığı çok daha yüksektir. Bu hastaların kognitif bozuklukları az olmasına ragmen günlük yaşam faaliyetleri oldukça olumsuz yönde etkilenir. Hastaların yaşam kalitesini yükseltmek için bilişsel değerlendirmenin yanında günlük yaşam parametrelerinin de sorgulanması ve önlem alınması çok önemlidir. Amaç: Bu çalışmada HBB hastalarında günlük yaşam aktivitelerindeki bozulmaya dikkat çekmek ve klinisyenlerin bu konuda farkındalıklarını arttırmayı amaçladık. Metot: Nöroloji polikliniğine başvuran 30 HBB hastasına günlük yaşam faaliyetlerini ölçmek amacıyla Alzheimer's Disease Cooperative Study-Activities of Daily Living (Alzheimer Hastalığında İşbirliği ÇalışmasıGünlük Yaşam Aktiviteleri) ADCL uygulandı. Sonuç: Not almak, telefon kullanmak, alışverişe gitmek, düzenli ilaç kullanmak, eşya bulmak, güncel olaylar hakkında konuşmak, televizyon izlemek, karmaşık faaliyetlere başlamak, randevu veya toplantılarını takip etmek, kitap okumak, ev dışında dolaşmak ve araba kullanmanın bozulduğu tespit edildi. Yorum: Demanstan önceki evre olarak Kabul edilen HBB'de bile günlük faaliyetler önemli ölçüde etkilenmiştir.HBB hastalarında fonksiyonel değişikliklerin erken dönemde tespit edilmesi, önlemlerin erken alınmasını sağlayarak hastaların yaşam kalitesini arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Hafif Bilişsel Bozukluk, Günlük Yaşam Aktivitesi, Yaşam Kalitesi

The Evaluation of Activities of Daily Living in Patients With Mild Cognitive Impairment

Abstract

Background: Mild Cognitive Impairment (MCI) refers to the transitional state between forgetfulness due to normal aging and dementia. People with MCI are much more likely to develop dementia, especially Alzheimer's disease. Although these patients have less cognitive impairment, their daily living activities are adversely affected. In order to improve the quality of life of patients, it is very

important to examination of daily life parameters and take precautions in addition to cognitive evaluation. Aim: In this study, we aimed to draw attention to the deterioration in activities of daily living in MCI patients and to increase the awareness of clinicians on this issue. Method: Alzheimer's Disease Cooperative Study /Activities of Daily Living scale (ADCL) was applied to 30 MCI patients who applied to the neurology outpatient clinic to measure their activities of daily living. Taking notes, using the phone, going shopping, taking regular medication, finding belongings, talking about current events, watching television, starting complex activities, dating or It was determined that following the meetings, reading books, walking outside the home, and driving were impaired. Conclusion: Even in MCI, which is accepted as the stage before dementia, daily activities are significantly affected. Early detection of functional changes in MCI patients will increase the quality of life of patients by enabling early measures to be taken.

Keywords: Mild Cognitive Impairment, Activities of Daily Living, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0442-0630

Heparinin İndüklediği Trombositopeni Gelişen Covid-19 Pnömonili Üç Olguda Fondaparinux ile Tedavi Sonuçlarımız: Olgu Sunumu

Yoğun Exp. Dr. Erkan Çakmak[1]

[1]*Adıyaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Heparine bağlı trombositopeni (HİT) heparin tedavisinin nadir, ancak ciddi bir komplikasyonudur. Genellikle heparin kullanımının 5-14. günlerinde görülür ve tedavi edilmez ise mortalitesi oldukça yüksek bir tablodur. Heparine bağlı trombositopeni geliştiğinde heparin tedavisi kesilmeli ve direkt trombin inhibitörleri başlanmalıdır. Bu yazıda düşük molekül ağırlıklı heparin profilaksisi sonrası, HİT gelişen covid-19 pnömonili üç olgumuzda tanı ve Fondaparinux ile tedavi süreci sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: : Heparinin İndüklediği Trombositopeni, Covid-19 Pnömonisi, Fondaparinux

Our Treatment Results With Fondaparinux in Three Patients With Covid-19 Pneumonia Who Developed Heparin-Induced Thrombocytopenia: Case Report

Abstract

Heparin-induced thrombocytopenia (HIT) is a rare but serious complication of heparin therapy. It is usually seen between the 5th and 14th days of heparin use and if it is not treated, it is a very high mortality picture. When heparin-induced thrombocytopenia develops, heparin treatment should be discontinued and direct thrombin inhibitors should be started. In this article, we presented the diagnosis and treatment process with Fondaparinux in three patients with covid-19 pneumonia who developed HIT after low molecular weight heparin prophylaxis.

Keywords: Heparin-Induced Thrombocytopenia, Covid-19 Pneumonia, Fondaparinux

Presentation ID / Sunum No= 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9245-0206

Hepatobilier Fasioliazisin Tedaviye Yanıtının Radyolojik Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Sercan Özkaçmaz[1], Asst. Prof. Dr. İlyas Dündar[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakultesi Radyoloji Departmanı

Özet

Amaç: Bu çalışmamızda insanlarda Fasciola Hepatica enfestasyonunun başlangıçta (tanı anında) ve takiplerde Bilgisayarlı Tomografi (BT) bulgularını değerlendirmek ve aynı zamanda tanıda BT'nin rolünü tartışmaktır. Material ve metod: Retrospektif çalışmamıza klinik ve laboratuar sonuçlar ile fasioliazis tanısı alan ve aynı zamanda hem başlangıçta hem de tedavi (tek doz oral 10 mg/kg Triklabendazol) sonrası en az bir kontrastlı abdomen BT incelemesi olan hastaları dahil ettik. BT görüntüleri karaciğer ve dalak boyutları, portal ve splenik ven çapları, tutulan karaciğer segment sayıları ve tutulum patternleri, perihepatik fokal hiperdansite, safra duvarı kalınlaşması, intrahepatik safra yolları dilatasyonu ve ödemi, periportal ve sağ subdiafragmatik lenf nodu varlığı, hepatik subkapsüler veya intrahepatik kanama veya serbest sıvı varlığı açısından değerlendirildi. Bu özellikler açısından başlangıçtaki (tedavi öncesi) ve takip (tedavi sonrası) BT görüntüleri z testi ile istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Bulgular: Ortalama yaşı 39.28±14.64 yıl olan çoğunluğu kadın nihai 36 hasta çalışmaya dahil edildi. Tedavi sonrası karaciğer parankimal tutulum, safra ağacı değişiklikleri, hepatomegali-splenomegali, periportal/sağ subdiafragmatik lenf nodu varlığı ve subkapsüler hematom varlığında belirgin regresyon izlenirken fokal perihepatik hiperdansite ve intraperitoneal serbest sıvı varlığının tamamen kaybolduğu görüldü. Sonuç: Kontrastlı BT Fasioliazisin tanı ve takibinde tedaviye yanıtta oldukça faydalı olup laboratuar düzelme ile korelasyon göstermektedir. Fasiolizasin intrahepatik ve ekstrahepatik bulgu ve komplikasyonlarını bilmek hem tanı hem de takipte oldukça yardımcı olacaktır. Anahtar kelimeler: Fasioliazis, Bilgisayarlı Tomografi, Bulgular, Takip

Anahtar Kelimeler: Fasioliazis, Bilgisayarlı Tomografi, Bulgular, Takip

Presentation ID / Sunum No= 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0962-0540

Idiyopatik Süreksiz Ventriküler Taşikardi Hastalarında Uzun Dönem Sağ Kalım Oranlarının Değerlendirilmesi

Dr. Şükrü Arslan[1]

[1]*İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa Kardiyoloji Enstitüsü*

Özet

AMAÇ: Klinik kardiyolojide süreksiz ventriküler taşikardilere (VT) sıklıkla rastlanılmaktadır. Süreksiz VT'ler, bazı çalışmalarda sürekli ventriküler taşiaritmiler ve ani kardiyak ölüm (AKÖ) için bir risk faktörü olarak kabul edilmektedir. Yapısal kalp hastalıklarının dışlandığı vakalarda görülen idiyopatik VT'ler genellikle selim seyirli olarak değerlendirilse de prognostik değeri günümüzde halen belirsizliğini korumaktadır. Bu çalışma ile idiyopatik süreksiz VT tanısı alan hastalarda yaşam sürelerini değerlendirerek kaynak verilere katkıda bulunmayı amaçlamaktayız. YÖNTEM: İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Kardiyoloji Enstitüsü'nde; 1998-2014 yılları arasında14750 adet 24 saatlik ritim holterler tarandı. 734 tane süreksiz VT kriterlerine uyan hasta analiz edildi. Tanı kriterlerini karşılayan, 120 idiyopatik süreksiz VT'li hasta çalışmaya dahil edildi. BULGULAR: Median 87.5 aylık takipte; 1 (% 0.8) hastada MI, 1 (% 0.8) hastada senkop, 3 (%2.5) hastada geçirilmiş CPR, 3 (%2.5) hastada uygun ICD şoklama, 12 (% 10.0) hastada kardiyak ölüm görülürken, tüm nedenlere bağlı ölüm 15 (%12.5) saptandı. Klinik sonlanım noktalarının izlendiği hastaların daha yaşlı ve komorbidite prevelansı daha yüksek olarak saptandı. Multivaryant analizde olay gelişen grupta yaş (hazard ratio [HR]: 1.07, 95% confidence interval [CI]: 1.01-1.13) ve süreksiz VT atak sayısının >1 olması (HR: 4.74, 95% CI: 1.32-16.96) klinik istenmeyen olayların bağımsız öngördürücüleri olarak saptandı. SONUÇ: Çalışmamızda uzun dönem takiplerde kardiyak mortalite oranı normal popülasyon verilerine nazaran yüksek saptanmıştır. Mortalite izlenenlerde komorbiditelerin daha fazla ve süreksiz VT morfolojilerinin polimorfik karakterde olduğu bulunmuştur. Ayrıca artan yaş ve süreksiz VT atak sayısının 1 den fazla olması klinik istenmeyen olaylarla ilişkili bulunmuştur. İdiopatik ns VT ler toplumda azınsanmayacak sık olmakla birlikte detaylı değerlendirme ve yakın takipler sürveye etki edebilirler.

Anahtar Kelimeler: Süreksiz Ventriküler Taşikardi, İdiyopatik Ventriküler Taşikardi, Ani Kardiyak Ölüm

Presentation ID / Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8449-4778

İdrar Yolu Enfeksiyonu Tanısı ile Yatan Çocuk Hastaların Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Özlem Terzi[1], Exp. Dr. Emine Türkkan[1], Prof.Dr. Gülşen Köse Midillioğlu[1]

[1]SB Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada hastanemize idrar yolu enfeksiyonu tanısı ile yatırılan hastaların epidemiyolojik ve klinik özellikleri ile birlikte idrar yolu enfeksiyonuna yol açan etkenlerin profilini ve antibiyotik duyarlılıklarını incelemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Eylül 2009-Eylül 2012 tarihleri arasında idrar yolu enfeksiyonu tanısı ile yatırılan 0-15 yaş arası 216 hastanın dosyaları retrospektif olarak taranarak klinik ve laboratuvar özellikleri değerlendirildi. Bulgular: Kesin idrar yolu enfeksiyonu olan hastaların yaş ortalaması 3,75±3,73; kız/erkek oranı 2/1 idi. En sık semptom olarak ateş görüldü. Kesin idrar yolu enfeksiyonu olan hastalarda idrarda nitrit ve idrarda lökosit kümesi pozitifliği anlamlı derecede yüksek saptandı. Hastaların %43' ünde idrar kültüründe üreme saptandı. İdrar kültüründe en fazla Escherichia coli üredi. Antibiyotiklerden ampisilin, sefuroksim, seftriakson, trimetoprim-sulfometaksazol için direnç oranları yüksek; aminoglikozidler, nitrofurantoin ve karbapenemler için direnç oranları düşük saptanarak literatür ile uyumlu bulundu. Sonuç: Bu çalışmada idrar kültüründe üreme olan hastalarda, idrarda nitrit ve lökosit kümesi pozitifliği anlamlı derecede yüksek saptandı. İdrar kültürü sonucu olmayan hastalarda, idrar yolu enfeksiyonu tanısı koyup tedaviye erken başlayabilmek için bu veriler kullanılabilir. İdrar yolu enfeksiyonu tedavisinde sık kullanılan antibiyotiklere karşı ise yüksek direnç oranları bulundu. Bu nedenle başlangıç tedavisi olarak bu antibiyotikler tercih edildiğinde, antibiyotik duyarlılık testine göre tedavi tekrar gözden geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Idrar Yolu Enfeksiyonu, Çocuk

The Evaluation of Child Patients Hospitalized With the Diagnosis of Urinary Tract Infection

Abstract

Aim of the study: İn this study, we aimed to investigate the factors that cause urinary tract infections and antibiotic susceptibility profile with the epidemiological and clinical features among children hospitalized with the diagnosis of urinary tract infection. Material and Methods: To evaluated retrospectively and the clinical and laboratory features 216 patients with 0-15 years old, who were

hospitalized with a diagnosis of urinary tract infection in September 2009-September 2012 in our Pediatric Clinic. Results: The average age of patients with precise urinary tract infection was 3,75±3,73; the male/female ratio was2/1. Fever was seen as the most common symptom. In patients with exact urinary tract infection, urine nitrite and higher positivity leukocytes were significantly detected. %43 of patients had positive urine culture. Mostly the Escherichia coli was propagated in urine culture. The resistance was determined in high rates for the antibiotics ampicillin, cefuroxime, ceftriaxone, trimethoprim-sulfamethoxazole; low rates against the aminoglycosides, nitrofurantoin, and carbapenems, and found in accordance with the literature. Conclusion: In this study, urine nitrite and higher positivity leukocytes were detected significantly high among patients with a positive urine culture. In patients without the result of urine culture, these data can be used in order to start early diagnosis and treatment of urinary tract infection. The high resistance rates were found to antibiotics commonly used to treat urinary tract infections. Therefore, when these antibiotics are chosen as initial treatment, therapy should be reconsidered based on antibiotic susceptibility testing.

Keywords: Urinary Tract Infection, Children

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0442-0630

Inme Merkezimizde Tedavi Edilen Hastaların Değerlendirilmesi: İki Yıllık Analiz

Exp. Dr. Erkan Çakmak[1], Exp. Dr. Yahya Akalın[2]

[1]Adıyaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Hastanemiz inme merkezinde iskemik inme tanısıyla yatıp tedavisi yapılan hastaların klinik özellikleri ve tedavi açısıdan incelenmeleri amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma 1 mart 2019-1 mart 2021 tarihleri arasında inme merkezimizde yatarak tedavi edilen hastaların standart veri formları ile kayıt altına alınmış olan bilgileri retrospektif olarak analiz edilerek yapılmıştır. Bulgular: Çalışmada yer alan 125 hastanın %56.8' i kadın, %43.2' si erkek idi. Hastalarda en sık tespit edilen risk faktörü Hipertansiyondu. Hastaların %76' sı tromboemboli profilaksisine yönelik en az bir ilaç kullanmaktaydı. Hastaların %72.8' de beynin anterior kısmı, %27.2' de ise posterior kısmı etkilenmişti. Hastaların %84.8' inde semptom-kapı zamanı 180dk ve daha kısa idi, kapı-iğne zamanı ortalama:52 dk olarak hesaplandı. 71 hastaya sadece I.V. tPA tedavisi, 42 hastaya hem I.V. tPA hem de mekanik trombektomi uygulanmış, 12 hastaya ise sadece mekanik trombektomi tedavisi yapılmıştı. Hastaların yoğun bakımda kalış süreleri ortalama 9 gün olup kadınlarda ortalama 8.6 gün, erkeklerde ise 9.4 gün olarak tespit edildi. 39 hastada Mekanik ventilatör ihtiyacı gelişti. 16'i kadın hasta, 10 ' de erkek hasta olmak üzere toplam 26 hastada ölüm gerçekleşti. Sonuç: İskemik inme insidansı yıllar içerisinde sürekli artmaktadır.Bu hastalarda Trombolitik tedavi başlanmasında gecikmeler olmaması için ülkemizde inme merkezi sayılarının hızla arttırılması gerekmektedir

Anahtar Kelimeler: Inme, Malatya, İki Yıllık Analiz

Evaluation of Patients Treated in Our Stroke Center: Two-Years Analysis

Abstract

Objective: It was aimed to examine the clinical features and treatment aspects of the patients who were hospitalized and treated with the diagnosis of ischemic stroke in the stroke center of our hospital. Materials and Methods: This study was conducted by retrospectively analyzing the information recorded with standard data forms of inpatients treated in our stroke center between March 1, 2019 and March 1,

2021. Results: Of the 125 patients in the study, 56.8% were female and 43.2% were male. The most common risk factor detected in patients was Hypertension. 76% of the patients were using at least one drug for thromboembolism prophylaxis. The anterior part of the brain was affected in 72.8% and the posterior part in 27.2% of the patients. Symptom onset to door time was 180 minutes or less in 84.8% of the patients and door-to-needle time average: calculated as 52 minutes. 71 patients only I.V. tPA treatment, 42 patients both I.V. tPA and mechanical thrombectomy were applied, and only mechanical thrombectomy was applied to 12 patients. The average length of stay in the intensive care unit was 9 days, with an average of 8.6 days for women and 9.4 days for men. The need for a mechanical ventilator developed in 39 patients. Death occurred in a total of 26 patients, including 16 female patients and 10 male patients. Conclusions: The incidence of ischemic stroke has been steadily increasing over the years. In order to avoid delays in the initiation of thrombolytic therapy in these patients, the number of stroke centers should be increased rapidly in our country.

Keywords: Stroke, Malatya, Two-Years Analysis

Presentation ID / Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6590-6055.

Kemik İliği Nakli Yapılan Kız Olgularda Gonodal Yetmezliğin Belirlenmesi

Dr. Osman Güvenç[1], Prof.Dr. Akif Yeşilipek[2]

[1]Acıbadem Üniversitesi Atakent Hastanesi
[2]Medical Park Antalya Hastanesi

Özet

Hematopoetik kök hücre transplantasyonu, çocukluk çağının birçok doğumsal ve edinsel, malign ve malign olmayan hastalığında tek küratif tedavi yöntemidir. Bu hastalıklar arasında lösemiler, kemik iliği yetmezlikleri, hemoglobin sentez defektleri, immün yetersizlikler, bazı metabolik hastalıklar yer almaktadır. Kök hücre nakli ile beraber bu hastaların yaşam sürelerinin uzaması, tedavinin geç etkilerinin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Hematopoetik kök hücre transplantasyonu yapılan hastalarda, primer hastalığa ve kök hücre nakil işlemine bağlı endokrinolojik sorunlar gelişebilir. Bunlar arasında hipotiroidi, puberte gecikmesi, gonad yetersizliği ve büyüme gelişme geriliği en sık görülenlerdir. Bu çalışmada kök hücre nakli yapılan kız hastalarda gonadal yetmezlik oranlarını ve ilişkili parametreleri belirmeyi amaçladık. Kök hücre nakli öncesi ve sonrası kullanılan tedavi yöntemlerinin hipotalamo-hipofizer-gonadal aksına etkilerini değerlendirmek için Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatrik Hematoloji ve Onkoloji bölümünde, talasemi dışındaki hastalıklar nedeni ile kemik iliği nakli yapılmış, nakil sonrası en az bir yıl takip edilen pubertal yaştaki kız hastalar, gonadal yetmezlik açısından retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların hepsi HLA tam uyumlu idi ve allojenik kök hücre nakli yapılmıştı. Nakil yapılmış olan 17 kız hastanın onunda (% 59) klinik ve laboratuar olarak gonadal yetmezliğin geliştiği tespit edildi. Gonadal yetmezlik gelişen hastaların ortalama nakil yaşı 12.5, gelişmeyen hastaların ortalama nakil yaşı 10.5 idi. Gonadal fonksiyonların, prepubertal dönemde nakil yapılan kız hastalarda, pubertal dönemde veya sonrasında nakil yapılan hastalara göre daha az etkilendiği görüldü. Hazırlık rejiminde busulfan kullanılan hastalarda gonadal yetmezlik gelişirken, busulfan kullanılmayan hastalarda gelişmemişti. Gonadal yetmezlik aplastik anemi için nakil yapılan altı hastada görülmemişken, lösemi nedeniyle nakil yapılan altı hastanın nakilden önce KT alanlarında görülmüştü. Gonodal yetmezlik gelişen on hastanın altısı hormon replasman tedavisi kullanıyordu. Hematopoetik kök hücre transplantasyonu yapılan hastaların gonadal yetmezlik açısından da yakından takip edilmesi gerekmektedir. Gonadal yetmezlik gelişme riski yüksek olduğu için nakil yapılan hastalardan, özellikle malign hastalıklar nedeniyle nakil yapılanlardan nakil öncesi dönemde ovum saklanması ile erişkin dönemde fertilizasyon sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Hematopoetik Kök Hücre Transplantasyonu, Kız Hastalar, Gonadal Yetmezlik.

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7550-6765

Kilolu Çocuklarda Metabolik Sendrom Sıklığı ve Özelliklerinin Araştırılması

Dr. Akan Yaman[1]

[1]*Özel Güngören Hastanesi*

Özet

Amaç: Fazla kilolu ve obez çocuklarda metabolik sendrom (MS) sıklığını ve özelliklerinin belirtilmesi Yöntem: Çalışmaya İstanbul Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları polikliniğine başvuran sistemik, endokrin veya nörolojik hastalığı olmayan 102 fazla kilolu ve obez vaka alındı. Vakalar MS klinik bulguları, antropometrik ölçümler ve laboratuvar sonuçları (insülin direnci, kan şekeri, 'high density lipoptorein' (HDL) kolesterol (HDL-C), 'low density lipoprotein' (LDL) kolesterol (LDL-C), 'very low density lipoprotein' VLDL kolesterol (VLDL-C), trigliserit, C-reaktif protein (CRP), aspartat transaminaz (AST), alanin transaminaz (ALT), üre ve kreatinin düzeyleri) açısından araştırıldı, aile öyküleri sorgulandı. MS tanısını koymak için modifiye "National Cholesterol Education Program Adult Treatment Panel III" (NCEP/ATP III) kriterleri kullanıldı. Bulgular: Vakaların ortalama yaşı 10.14±2.56 yıl (min:4 maks:15 yıl), %52.9'u (n=54) kız, %47.1'i (n=48) erkek idi. Çalışmaya alınan çocuk ve adolesanların %28.4'ü (n:29) fazla ağırlıklı ve %71.6'sı (n:73) obezdi. Obez ve fazla kilolu hastalarda hastalarda MS sıklığı sırasıyla %50,6 (n:37) ve %37,9 (n=11) idi. MS(+) olan grupta MS(-) olan gruba kıyasla aile öyküsünde MS olması (p=0,021), insülin direnci (p<0,001), açlık kan şekeri yüksekliği (p=0,008), akantozis nigrikans saptanması (p=0,021), hipertansiyon (p=0,001), bel çevresinde artış (p=0,014), CRP yüksekliği (p=0,048), trigliserit yüksekliği (p=0,008), VLDL-C yüksekliği (p=0,002) ve HDL-C düşüklüğü (p=0,047) istatistiksel olarak anlamlıydı. Sonuç: Fazla ağırlıklı hastaların da obez vakalar gibi MS açısından tetkik ve takibi gereklidir. Ülkemizde MS sıklığının tespiti için çok merkezli prospektif çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Sendrom, Obez Çocuk, Fazla Kilolu Çocuk, NCEP/ATP III

Investigation of Metabolic Syndrome Frequency and Characteristics in Overweight Children

Abstract

Objective: To investigate the frequency and characteristics of metabolic syndrome (MS) in overweight and obese children Methods: We included 102 overweight and obese cases without systemic, endocrine, or neurological diseases who applied to Istanbul Okmeydanı Training and Research Hospital Pediatrics Outpatient Clinic in the study. We investigated the patients in terms of MS clinical findings, anthropometric measurements, laboratory results (insulin resistance, blood glucose, 'high-density lipoprotein (HDL) cholesterol (HDL-C), 'low-density lipoprotein' (LDL) cholesterol (LDL-C), 'very low' Density lipoprotein (CLDL) cholesterol (VLDL-C), triglyceride, C-reactive protein (CRP), aspartate transaminase (AST), alanine transaminase (ALT), urea and creatinine levels), and family histories. Modified "National Cholesterol Education Program Adult Treatment Panel III" (NCEP/ATP III) criteria were used to diagnose MS. Results: The mean age of the cases was 10.14±2.56 years (min:4 max:15 years), 52.9% (n=54) were female, 47.1% (n=48) were male. Of the children and adolescents included in the study, 28.4% (n: 29) were overweight and 71.6% (n: 73) were obese. The prevalence of MS in obese and overweight patients was 50.6% (n:37) and 37.9% (n=11), respectively. In the MS(+) group compared to the MS(-) group, having MS in the family history (p=0.021), insulin resistance (p<0.001), high fasting blood glucose (p=0.008), acanthosis nigricans (p=0.021), hypertension (p=0.001), increase in waist circumference (p=0.014), high CRP (p=0.048), high triglyceride (p=0.008), high VLDL-C (p=0.002) and low HDL-C (p=0.047)) was statistically significant. Conclusion: Examination and follow-up of overweight patients in terms of Metabolic syndrome is required, just like obese patients. Multicenter prospective studies are needed to determine the frequency of MS in our country.

Keywords: Metabolic Syndrome, Obese Child, Overweight Child, NCEP/ATP III

Presentation ID / Sunum No= 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7513-5872

Koroner Arter Hastalığı Olan Bireylerde Epikardiyal Yağ Doku Kalınlığının Antropometrik Ölçümlerle İlişkisi

Ph.d. Cand. Yahya Tahta[1], Asst. Prof. Dr. Hasan Akkaya[2], Assod. Prof. Dr. Mehtap Nisari[3], Dr. Mehtap Şahingöz Tahta[4], Ph.d. Cand. Mustafa Öztürk[5]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, 3. Seviye Yoğun Bakım
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı
[3]Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı
[4]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Niğde Zübeyde Hanım Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı
[5]Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Hastanesi, Acil Servis Kriz-Koordinasyon
**Corresponding author: YAHYA TAHTA*

Özet

Amaç: Dünyada ve ülkemizde morbidite ve mortalitenin en önemli nedenlerinden biri olan koroner arter hastalığının yaygınlığı gün geçtikçe artmaktadır. Hastalık durumunda takip ve tedavi yöntemlerinin belirlenmesinde kullanılabilen antropometrik ölçüm değerleri giderek önem kazanmakta ve KAH gibi kronik hastalıkların tahmini konusunda da kullanışlı olabilmektedir. KAH tanısında ve takibinde epikardiyal yağ doku kalınlığının önemine rağmen, insanlarda yapılan tanımlayıcı çalışmaların ve epikardiyal yağ dokusunun antropometrik ölçümlerle ilişkisine dair bilgilerin sınırlı olmasından dolayı bu çalışma, KAH olan bireylerin epikardiyal yağ doku kalınlığı ile antropometrik ölçümler arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Materyal ve metod: Araştırmaya kardiyoloji bölümüne başvurmuş onamları alınmış ek bir hastalığı olmayan, 18 yaş ve üstü koroner arter hastalığı tanısı konulmuş olan 117 (62 erkek, 55 kadın) birey dahil edilmiştir. Epikardiyal yağ doku kalınlıkları standart teknik ile transtorasik ekokardiyografi ile ölçülmüştür. Antropometrik ölçümlerde tartı, mezura ve stadiometre kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler (sayı, ortalama, min.-max.) ile epikardiyal yağ doku kalınlığının antropometrik ölçümlerle ilişkisin incelenmesinde pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin %53.0'ının cinsiyeti erkek %47.0'ının kadındır, yaş ortalaması ise 57.21±10.61 yıldır. Antropometrik ölçümler ile epikardiyal yağ doku kalınlığı arasındaki ilişki incelendiğinde, araştırmaya katılan bireylerin boy uzunluğu ($r=0.333$; $p<0.001$), kilo ($r=0.431$; $p<0.001$), BKİ ($r=0.330$; $p<0.001$), boyun çevresi ($r=0.400$; $p<0.001$), göğüs üst yarımının çevresi ($r=0.466$; $p<0.001$), bel çevresi ($r=0.352$; $p<0.001$) ve BelÇ/KÇ ($r=0.307$; $p<0.05$) ile epikardiyal yağ doku kalınlığı arasında pozitif yönlü orta düzeyli anlamlı bir ilişki, boyun uzunluğu ($r=0.248$; $p<0.05$) ve saggital bel yüksekliği ($r=0.270$; $p<0.05$) ile de epikardiyal yağ doku kalınlığı arasında anlamlı pozitif yönlü zayıf bir ilişki olduğu bulunmuştur. Sonuç: Sonuç olarak, antropometrik ölçüm değerleri arttıkça epikardiyal yağ doku kalınlığı da anlamlı bir şekilde artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Epikardiyal Yağ Doku Kalınlığı, Antropometrik Ölçüm

Presentation ID / Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:0000-0003-4669-7387

Kronik Böbrek Yetmezliği Hastalarında Periton ve Hemodiyalizin Subklinik Kardiyak Fonksiyonlara Etkisi

Asst. Prof. Dr. Uğur Küçük[1], Asst. Prof. Dr. Serkan Bakırdöğen[2]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Kardiyoloji Anabilim Dalı
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Nefroloji Anabilim Dalı, Çanakkale

Özet

Amaç: Ateroskleroz ve yol açtığı klinik tablolar kronik böbrek yetmezliğinde (KBY) en önemli mortalite ve morbidite nedenidir. Aterosklerozun yol açtığı kardiyovasküler hastalıklar (KVH) ise KBY'de en önemli ölüm nedenidir. Teknolojik ve medikal alandaki ilerlemelere rağmen, hemodiyaliz (HD) veya periton diyalizi (PD) uygulanan KBY hastalarında mortalite ve morbidite yüksektir. Yüksek riskli hastalarda subklinik kardiyak fonksiyon bozukluklarının önceden tespit edilmesi morbidite ve mortaliteyi düşürebilir. subklinik kardiyak fonksiyonları değerlendirmede transtorasik ekokardiyografi (TTE) ile hesaplanan benek izleme ekokardiyografi (STE) rutin pratikte hesaplanan ejeksiyon fraksiyonuna (EF) göre hassas ve daha objektiftir. Çalışmamızın amacı böbrek yetmezliği nedeniyle diyaliz uygulanan hastalarda PD ve HD'nin subklinik kardiyak fonksiyonlar üzerine olan etkilerini araştırmak hedeflenmiştir. Yöntemler: 3 aydan uzun süredir diyaliz uygulanan KBY hastaları çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalara ekokardiyografi yapılarak strain değerleri hesaplandı yapıldı. Bulgular: Çalışmamız 32 HD ve 28 PD hastası olmak üzere 60 hastadan oluşuyordu. HD grubunda yaş ortalaması 61.03±8.51 olup, PD grubunda 56.57±12.22 idi (p=0.103). PD grubunda 7 hastada diyabet, 23 hastada hipertansiyon izlenirken, HD grubunda 11 hastada diyabet 22 hastada hipertansiyon izlendi (p=0.429 ve p=0.232 sırasıyla). EF değerlerine bakıldığında PD grubunda 58.11±3.55 iken, HD grubunda 58.53±4.13 idi (p=0.671). Her iki grupta EF değerlerine göre sol ventrikül fonksiyonları benzer olarak görülsede STE ile yapılan strain ölçümlerinde HD grubunda kardiyak fonksiyonlar daha kötü olarak izlenmektedir (- 16.76±1.70 ve - 18.40±3.04, p=0.011). Sonuç: Çalışmamızın sonucuna göre KBY hastalarında subklinik kardiyak fonksiyonlar açısından PD HD'ye göre daha fizyolojik olarak gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Yetmezliği, Diyaliz, Ekokardiyografi, Strain

The Effect of Peritoneal and Hemodialysis on Subclinical Cardiac Functions in Chronic Renal Failure Patients

Abstract

Objective: Atherosclerosis and its clinical manifestations are the most important causes of mortality and morbidity in chronic renal failure (CRF). Cardiovascular diseases (CVD) caused by atherosclerosis are the most important cause of death in CRF. Despite advances in technology and medicine, mortality and morbidity are high in CRF patients undergoing hemodialysis (HD) or peritoneal dialysis (PD). Early detection of subclinical cardiac dysfunction in high-risk patients may reduce morbidity and mortality. Speckle tracking echocardiography (STE) calculated by transthoracic echocardiography (TTE) is sensitive and more objective than the ejection fraction (EF) calculated in routine practice in evaluating subclinical cardiac functions. The aim of our study was to investigate the effects of PD and HD on subclinical cardiac functions in patients undergoing dialysis for renal failure. Methods: Patients with CRF who had been on dialysis for more than 3 months were included in the study. Echocardiography was performed on all patients and strain values were calculated. Results: Our study consisted of 60 patients, including 32 HD and 28 PD patients. The mean age was 61.03±8.51 in the HD group and 56.57±12.22 in the PD group (p=0.103). Diabetes was observed in 7 patients and hypertension was observed in 23 patients in the PD group, while diabetes was observed in 11 patients in the HD group and hypertension was observed in 22 patients (p=0.429 and p=0.232, respectively). EF values were 58.11±3.55 in the PD group and 58.53±4.13 in the HD group (p=0.671). Although left ventricular functions were similar according to EF values in both groups, cardiac functions were observed to be worse in the HD group in strain measurements performed with STE (-16.76±1.70, and - 18.40±3.04, p=0.011). Conclusion: According to the results of our study, PD appears to be more physiological than HD in terms of subclinical cardiac functions in CRF patients.

Keywords: Chronic Renal Failure, Dialysis, Echocardiography, Strain

Presentation ID / Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5558-6489

Mazot Aspirasyonuna Bağlı Lipoid Pnömoni Olgusunda Yankot Uygulaması ve Pnömotoraks ile Komplike Olan Klinik Seyir

Asst. Prof. Dr. Erhan Berk[1], Assoc. Prof. Dr. Nagehan Aslan[2]

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Malatya Turgut Özal Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş Lipoid pnömoniler ekzojen ve endojen olarak gelişebilir. İlk defa 1971 yılında Gerbeaux tarafından tanımlanan ekzojen lipoid pnömoni gaz yağı, mazot, benzin gibi petrol ürünleri yada hayvansal-bitkisel yağların aspirasyonu sonucu gelişen bir hidrokarbon pnömonisidir. Lipoidpnömoni komplikasyonlu klinik seyir ile mortal de seyredebilen nadir ancak önemli klinik bir tablodur. Biz burada çocuk yaşta sanayide çalışan bir hastanın ağzı ile mazot kontrolü esnasındaki aspirasyona bağlı gelişen pnömoni ve pnömotoraks komplikasyonlu uzamış yoğun bakım yatışından bahsederek bu önemli klinik antiteye dikkat çekmek istedik. Olgu sunumu 16 yaş erkek hasta öksürük ve ardından gelişen solunum sıkıntısı ile acil servise başvurdu. Öyküsünden sanayide çalıştığı ve bir taşıtın yakıt deposuna hortum sarkıtıp ağzı ile mazot çekmeye çalışırken mazotu aspire ettiği öğrenildi. Fizik muayenesinde kalp tepe atımı:115/dk, solunum sayısı 42/dk, oda havasında oksijen saturasyonu %90 idi. Vücut ısısı 39,2 °C saptandı. Dinlemekle her iki hemitoraksta yaygın ince raller duyuldu. Laboratuvar tetkiklerinde lökositozis ve CRP yüksekliği mevcuttu. Çekilen toraks bilgisayarlı tomografide (BT) bilateral bazallerde belirgin konsolidasyonlar görüldü. Mazot aspirasyonuna bağlı lipoid pnömoni tanısı koyulan ve solunum iş yükü artmış olan hastaya yüksek akım nazal kanül oksijen tedavisi (YANKOT) başlandı. YANKOT desteğinin 10. gününde oksijen ihtiyacı hala devam eden hastaya çekilen kontrol toraks BT'de sol akciğerdeki konsolide alanda hava-sıvı seviyesi gösteren nekrotik alanlar ve pnömotoraks tespit edildi. Tüp torakostomi endikasyonu oluşmadı. Drene edilmemiş pnömotoraksta YANKOT kontrendike olduğu için YANKOT stoplandı ve rezervuarlı maske ile oksijen tedavisine geçildi. Antibiyoterapi 21 güne tamamlanan hastanın oksijen desteği ve steroid tedavisi kademeli azaltılarak kesildi. Tartışma ve sonuç Nadir görülen bir klinik antite olan lipoid pnömonide öykü ve hızlı müdahale oldukça önemlidir. Sonuç olarak lipoidpnömoni nadir de olsa ağır solunum yetmezliğine yol açıp hayatı tehdit etmektedir. Vakamızda komplikasyonlu klinik seyir, uzamış yoğun bakım yatışı ve uzun dönem izlemindeki solunum şikayetleri lipoid pnömoninin sekel bırakarak iyileştiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Lipoid Pnomoni, Pnomotorax

Yankot Application and Clinical Course Complicated by Pneumothorax in a Case of Lipoid Pneumonia Due to Diesel Fuel Aspiration

Abstract

Introduction Lipoid pneumonias can develop exogenously and endogenously. Exogenous lipoid pneumonia, first described by Gerbeaux in 1971, is a hydrocarbon pneumonia that develops as a result of aspiration of petroleum products such as kerosene, diesel oil, gasoline, or animal-vegetable oils. Lipoid pneumonia is a rare but important clinical picture that can be fatal with a complicated clinical course. Here, we wanted to draw attention to this important clinical entity by talking about the prolonged intensive care hospitalization of a child working in the industry with pneumonia and pneumothorax complications due to aspiration during fuel oil control case report A 16-year-old male patient presented to the emergency department with cough and subsequent respiratory distress. It was learned from his story that he worked in the industry and aspirated the diesel while trying to draw diesel with his mouth by hanging a hose into the fuel tank of a vehicle. In her physical examination, her heart rate was 115/min, respiratory rate was 42/min, and her oxygen saturation in room air was 90%. Body temperature was found to be 39.2 °C. On listening, diffuse thin crackles were heard in both hemithorax. Laboratory examinations revealed leukocytosis and elevated CRP. In the thorax computed tomography (CT), significant consolidations were seen in the bilateral bases. High flow nasal cannula oxygen therapy (YANKOT) was initiated to the patient who was diagnosed with lipoid pneumonia due to diesel fuel aspiration and had increased respiratory workload. On the 10th day of YANKOT support, the patient's need for oxygen still continued. In the control thorax CT, necrotic areas showing air-fluid level and pneumothorax were detected in the consolidated area of the left lung. Tube thoracostomy indication did not occur. Since YANKOT is contraindicated in undrained pneumothorax, YANKOT was stopped and oxygen therapy with a reservoir mask was started. Antibiotherapy was completed for 21 days, and oxygen support and steroid therapy were gradually tapered and discontinued. Discussion and conclusion History and prompt intervention are very important in lipoid pneumonia, which is a rare clinical entity. As a result, although rare, lipoid pneumonia causes severe respiratory failure and threatens life. In our case, the complicated clinical course, prolonged intensive care hospitalization, and respiratory complaints in the long-term follow-up indicate that lipoid pneumonia healed with sequelae.

Keywords: Lipoid Pnomonia, Pnomotorax

Presentation ID / Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 8691ao8691ao

Melkersson Rosenthal Sendromlu Bir Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Alper Özkılıç[1]

[1]*Biruni Üniversitesi*

Özet

Melkersson Rosenthal Sendromlu Bir Olgu Sunumu Giriş: Melkersson Rosenthal sendromu (MRS) etyolojisi bilinmeyen, tekrarlayan periferik fasiyal paralizi, orofasiyal ödem, fissürlü dil triadı ile karakterize granülomatöz bir hastalıktır. Çocukluk çağında nadir görülür. Klasik triad her zaman birlikte bulunmayabilir. Bulgular farklı zamanlarda tek tek de ortaya çıkabilir. Tekrarlayan ataklar fibrozisi beraberinde getirir. Klinik tablonun rekürrensi kaçınılmazdır. Tedavide çeşitli medikal ve cerrahi yöntemler uygulanabilir. MRS'nin otozomal dominant kalıtım gösterdiği ve sorumlu genin 9. kromozomun kısa kolunda lokalize olduğu bildirilmiştir. Olgu Sunumu: 8 yaşında kız hasta tekrarlayan yüz felci şikâyeti ile başvurdu. Bir hafta önce konuşurken aniden ağız kenarı sola doğru kaymış. Yüzünün sağ tarafında terleme yokmuş. Özgeçmişinden ilk defa 3 yıl önce sağ yüz felci geçirdiği öğrenildi. Anne-baba akrabalığı yoktu. Soy geçmişinde annede ve ablada yaşla gerileyen aynı tablonun var olduğu öğrenildi. Fizik muayenesinde; genel durumu iyi, bilinci açıktı. Işık refleksi bilateral pozitifti. Göz hareketleri serbest ve göz dibi muayenesi normaldi. Sağ gözünü tam kapatamıyordu. Sağ nazolabial sulkus silinmişti. Konuşurken ağız kenarı sola doğru kayıyordu, orofasial ödemi mevcut olup, dil papillaları belirgindi. Laboratuar incelemeleri ve beyin MRİ normaldi. Üç yıl içinde iki kez aynı tarafta tekrarlayan, orofasiyal ödemin eşlik ettiği periferik fasiyal paralizi ve plika linguata nedeni ile MRS tanısı kondu. Hastamızda kromozom çalışması yapılmadı. Fakat anne ve ablada aynı tablonun olması otozomal dominant bir kalıtımın varlığını düşündürdü. Sonuç: MRS bir veya birden fazla bulgusu ile karşımıza çıkabilmektedir. Bazen bu durum tanıda gecikmelere neden olabilmektedir. Klinik pratikte tekrarlayan fasiyal paralizileri olan hastalarda ayırıcı tanıda mutlaka düşünülmesi gereken bir sendromdur.

Anahtar Kelimeler: Melkersson Rosenthal Sendromu, Fasiyal Paralizi, Orofasiyal Ödem

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2313-1495

Metabolik Sendromlu Hastalarda Ekokardiyografide Ölçülen Epikardiyal Yağ Dokusu Miktarı ile Efor Stres Testinde Azalmış Kalp Hızı Değişkenliği Arasındaki İlişki

Exp. Dr. Ferit Böyük[1], Prof.Dr. Bülent Özdemir[2], Prof.Dr. Sümeyye Güllülü[2]

[1]Yedikule Göğüs Hastalıkları Ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
[2]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Bu çalışmada, efor testinde, recovery fazda 2. dakika kalp hızı değişimi verileri kullanılarak metabolik sendromlu hastalar ile sağlıklı kontrol grubu arasında bir karşılaştırma yapılmış ve kalp hızı değişkenliği üzerine epikardiyal yağ dokusu kalınlığının etkisi araştırılmıştır. Hastalar ve Yöntem: Çalışmaya, Uludağ Tıp Fakültesi Hastanesi'nde ilk kez metabolik sendrom tanısı konan 48 hasta ile 30 sağlıklı kontrol grubu olmak üzere toplam 78 kişi alındı. Çalışma prospektif olarak tasarlandı. Tüm bireylerin epikardiyal yağ kalınlığı ölçümü gerçekleştirilmiş ve kayıt altına alınmıştır. Bütün hastalara Bruce protokolüne göre semptom sınırlı egzersiz testi uygulanmıştır. Ekokardiyografik olarak ölçülen epikardiyal yağ dokusunun koroner arter hastalığının bilinen risk faktörleri ve efor stres testinde recovery fazda azalmış kalp hızı toparlanma indeksi arasındaki ilişki incelenmiştir. Bulgular: Metabolik sendrom grubunda epikardiyal yağ dokusu istatistiksel olarak daha kalın bulunmuştur ($p<0.01$). Recovery 2. dakika kalp hızı değişimi açısından iki grup arasında istatiksel anlamda farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Trigliserit düzeyleri arttıkça EYD kalınlığında da artmış saptanmıştır. MS grubunda LDL>160 mg/dl olan grubun LDL düzeyi, <160 mg/dl olan gruba göre epikardiyal yağ kalınlığı açısından daha yüksek bulunmuştur. HDL düzeyi <40 mg/dl olan grupta da EYD istatistiksel anlamlı olarak daha kalın saptanmıştır. Çalışmaya alınan olgularda recovery 2. dakika kalp hızı değişimine etkili en önemli bağımsız değişkenin epikardiyal yağ dokusu olduğu tespit edilmiştir ($p<0,01$). Sonuç: Epikardiyal yağ dokusunun rutin ölçümünün bariz iskemik bulgular ortaya çıkmadan koroner arter hastalığının iyi bir belirteci olacağını düşünüyoruz ve çalışmamızda da bu durum saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Epikard Yağ; Kalp Hızı Değişkenliği; Metabolik Sendrom, Ekokardiyografi; Efor Stres Testi

The Relationship Between the Amount of Epicardial Adipose Tissue Measured on Echocardiography and Decreased Heart Rate Recovery in Exercise Stress Test in Patients With Metabolic Syndrome

Abstract

Introduction: In this study, the impact of the epicardial adipose tissue (EAT) thickness on the heart rate recovery (HRV) was investigated by comparing the HRV values in the second minute of the recovery phase of the exercise test applied to metabolic syndrome (MS) patients and the healthy control group. Patients and Methods: A total of 78 people, 30 of them healthy control group and 48 of them diagnosed with MS for the first time were included in the study which was carried out in a Uludağ University's Medical Faculty Hospital in Turkey. The study was designed prospectively. The EAT thickness measurement was performed and recorded for all individuals. All patients underwent symptom limited exercise test in accordance with Bruce protocol. The relationship between known risk factors of coronary artery disease of the EAT thickness measured by echocardiography and decreased HRV index in the recovery phase in the exercise stress test was investigated. Results: Metabolic syndrome group was found out to have a significantly thicker EAT thickness ($p<0,01$). Recovery 2nd minute heart rate change was determined to be statistically different between the two groups ($p<0,05$). The triglyceride levels went up, so did the EAT thickness. Within the MS group, ones having an LDL>160 mg/dl level had a significantly thicker EAT than the ones with an LDL<160 level. The group with an HDL level <40 mg/dl had a significantly thicker EAT thickness. In the cases included in the study, the most important variable affecting the recovery 2nd minute heart rate variation (HRV2) was determined to be the EAT ($p<0,01$). Conclusion: The routine measurement of the EAT might be a good indicator of the coronary artery diseases before the apparent ischemic findings emerge, which is supported by the findings of the present study.

Keywords: Epicard Fat, Heart Rate Recovery, Metabolic Syndrome; Echocardiography; Exercise Stress Test

Presentation ID / Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2672-2493

Miyotoni Hastalarında DMPK Geni CTG Tekrar Artışının Yeri

Dr. Burhan Balta[1]

[1]*Kayseri Şehir Hastanesi Tıbbi Genetik Kliniği*

Özet

GİRİŞ Miyotonik distrofi Tip 1(MD1); iskelet, düz kaslar, göz, kalp, endokrin sistem ve santral sinir sistemini etkileyen otozomal dominant kalıtımlı multisistemik bir genetik hastalıktır. MD1; 19q13.32'de yerleşik DMPK geninin 3'UTR bölgesisindeki CTG trinükleotid tekrar artışından kaynaklanır. Hastalığın klinik bulguları özellikle el, ayak, boyun ve yüzde kas güçsüzlüğü ve miyotonidir. Biz bu çalışmada kas güçsüzlüğü, miyotoni ön tanısı ile Kayseri Şehir hastanesine başvurmuş hastaların DMPK geni CTG tekrar genetik analizleri sonuçlarını tartışmayı amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEMLER Miyotoni ve kas güçsüzlüğü ile kliniğimize başvuran 42 hasta incelenmiştir. Diğer nöromüsküler hastalıkları olan bireyler çalışmadan dışlanmıştır. Yaş, cinsiyet, bulguların başlama yaşı ve klinik bulgular not edilmiştir. Adellgene DMPK geni 3'UTR bölgesindeki CTG tekrarı fragment yöntemi kullanılarak Adellgene Miyotonik distrofi tarama kiti ile analiz edildi.Üçlü tekrar sayısı eğer tam penetrans allel ise genellikle tek alleli saptayabilir. Aşırı artmış diğer alleli tespit etmek için Adellgene Myotonik distrofi konfirmasyon kiti kullanılmıştır. Örnekler genetik analizör ABI 3500 cihazında yürütülmüştür. Datalar ise Genemapper(ABI) yazılımı ile analiz edilmiştir. SONUÇLAR Bu çalışmaya toplam 42 hasta dahil edilmiştir. Erkek/Kadın oranı 18/24 'dür. Hastaların yaş ortalaması 31,4±13,8'dir. Şikayetlerin başlaması için ortalama yaş 20,9±11,2'dir. Myotoni hastaları 36/42=85,7%; kas güçsüzlüğü ise 39/42=92,8% gözlenmiştir. 29 hastada full penetrans allel(>200) (29/42=69%), 1 hastada premotasyon(37 tekrar)(1/42= 2,3%),12 hastada ise normal allel (12/42=28,5%) tespit edilmiştir. Dolayısıyla tanı oranımız %72 civarındadır. TARTIŞMA Bu çalışmada miyotoni ve kas güçsüzlüğü ile gelen hastaların %71'nde DMPK geni 3'UTR bölgesinde CTG tekrar artışı tespit edildi.Geri kalan %28.5 'luk kısımda diğer nöromüsküler hastalıklar düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Miyotonik Distrofi, Miyotoni, DMPK, CTG Tekrar Artışı

CTG Repeat Expansion in DMPK Gen in Patients With Myotonia

Abstract

INTRODUCTION Myotonic dystrophy Type 1(MD1) is an autosomal dominant multisystem genetic disease affecting the skeleton, smooth muscles, eyes, heart, endocrine system and central nervous

system. MD1 results from a CTG trinucleotide repeat increase in the 3'UTR region of the DMPK gene located at 19q13.32. The clinical findings of the disease are especially muscle weakness in the hands, feet, neck and face, and myotonia. In this study, we aimed to discuss the results of DMPK gene CTG repeat extension in patients who applied to Kayseri City Hospital with the pre-diagnosis of muscle weakness and myotonia. MATERIAL and METHODS 42 patients who applied to our clinic with myotonia and muscle weakness were examined. Individuals with other neuromuscular diseases were excluded from the study. Age, gender, age of onset of symptoms, and clinical findings were noted. DMPK gene CTG repeat in the 3'UTR region was analyzed with fragment analysis.triple repeat count usually detect a single allele if it is a full penetrance allele. The Adellgene Myotonic dystrophy confirmation kit was used to detect the other allele that was excessively increased.Samples were run on the genetic analyzer ABI 3500 instrument. Data were analyzed with Genemapper (ABI) software. RESULTS A total of 42 patients were included in this study. The male/female ratio is 18/24. The mean age of the patients was 31.4±13.8 years. The mean age for the onset of complaints is 20.9±11.2 years. Myotonia patients 36/42=85.7%; muscle weakness was 39/42=92.8%. Full penetrance allele (>200) in 29 patients (29/42=69%), premutation (37 repeats) in 1 patient (1/42= 2.3%), and normal allele in 12 patients (12/42=28.5%)) has been detected. Therefore, our diagnosis rate is around 72%. DISCUSSION In this study, CTG repeat increase was detected in the 3'UTR region of the DMPK gene in 71% of the patients presenting with myotonia and muscle weakness. Other neuromuscular diseases should be considered in the remaining 28.5%.

Keywords: Myotonic Dystrophy, Myotonia, DMPK, CTG Repeat increase

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2730-7307

Nadir Görülen Bir Lokalizasyonda Paraganglioma Olgusu

Dr. Havva Sezer[1]

Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları, Koç Üniversitesi Hastanesi
Email: hasezer@kuh.ku.edu.tr

Özet

Giriş: Paraganglioma (PGL) sempatik veya parasempatik zincir boyunca extra-adrenal kromaffin hücrelerden kaynaklanan tümörlere verilen isimdir. Sempatik PGL'lar, genellikle göğüs, karın ve pelviste yerleşirler, fonksiyoneldirler. Parasempatik PGL'lar ise çoğunlukla baş ve boyunda yerleşirler, nonfonksiyoneldirler. PGL'lar, perirenal bölge, mesane duvarı, prostat, üretra, üreter, spermatik kord, uterus ve vajen gibi lokalizasyonlara nadir olarak yerleşebilirler. Burada 67 yaşında bir erkek hastada mesane boynuna yerleşmiş bir PGL vakasının tanısı, tedavisi ve prognozunu tartıştık Vaka: Medikal tedaviye rağmen 15 yıldır prostatizm semptomları devam eden olguya prostat hiperplazisi tanısıyla transüretral prostat rezeksiyonu (TUR-P) yapılmış. Patoloji sonucu PGL ile uyumlu gelince hasta endokrinoloji tarafından değerlendirildi. Hastanın plazma ve 24 saatlik idrarda katekolamin metabolitleri normaldi. İyot-123 metaiyodobenzilguanidin (MIBG) sintigrafisinde rezidü prostat dokusunda artmış tutulum görüldü. Hastaya radikal prostatektomi uygulandı. Patoloji sonucu PGL ile uyumlu geldi ve ki-67 proliferasyon indeksi <% 1'di. Patolojik görüntülerde tümörün prostat bezi ile ilişkisi görülmedi. Mesane boynu ile anterior fibromusküler stroma birleşiminde yerleştiği düşünüldü. Hasta, genetik sendromlar (ailesel paraganglioma, Von Hippel-Lindau, multipl endokrin neoplazi tip 2, nörofibromatozis tip 1) açısından tarandı. Herhangi bir genetik mutasyon saptanmadı. Hastaya operasyondan 1 yıl sonra yapılan iyot-123 MIBG sintigrafisinde patolojik bir tutuluma rastlanmadı. Postoperatif 2. yılında olan hasta hala takip altındadır. Sonuç: PGL'lar çoğunlukla benign ve yavaş büyüyen tümörlerdir. Fakat malign olabilir ve metastaz yapabilirler. Cerrahi rezeksiyon, PGL'ların tedavisinde en etkili tedavi yöntemidir. PGL tanısı almış tüm hastalar olası genetik mutasyonlar açısından taranmalıdır. Rekürrens ve metastaz riski açısından uzun süreli takip önerilir.

Anahtar kelimeler: Paraganglioma, mesane boynu, prostat

A Case Report of Paraganglioma In A Rare Localization

Abstract

Introduction: Paragangliomas (PGLs) arise from extra-adrenal chromaffin cells along the sympathetic or parasympathetic chain. Sympathetic PGLs are most often located in thorax, abdomen and pelvis, they are functional. Parasympathetic PGLs occur in the head and neck region, they are nonfunctional. PGLs may be present at unusual locations, such as perirenal area, bladder wall, prostate, urethra, ureter, spermatic cord, uterus and vagina. In this report, we have discussed diagnosis, treatment and prognosis of a-67-year-old male patient with bladder neck PGL. Case Report: Despite the medical treatment, transurethral resection of the prostate was perfomed to the case with symptoms of prostatism continued for 15 years with the diagnosis of prostatic hyperplasia. The patient was evaluated by endocrinology when pathological analysis confirmed PGL. Work up for functional PGL, the urinary and plasma catecholamine metabolites were within the normal range. An iodine-123 metaiodobenzylguanidine (MIBG) scintigraphy evaluation showed increased radionuclide activity of the residue prostate gland. Radical prostatectomy was performed. Pathological findings confirmed the diagnosis of PGL, and ki-67 staining revealed mitotic activity in less than 1% of cells. Pathological images did not show any relationship between the tumor and the prostate gland. It was thought to be located at the junction of the bladder neck and anterior fibromuscular stroma. Genetic screening was performed for the genetic syndromes (familial PGLs, multipl endocrine neoplasia type 2, neurofibromatosis type 1). No genetic alterations were found. No pathological involvement was shown in the iodine-123 MIBG scintigraphy performed 1 year after the operation. He is in the postoperative second year who has been still following up. Conclusion: PGLs are slow growing and usually benign neoplasms. However, they may be malignant and metastasize. Surgical recection is the most effective treatment option for PGLs. All patients diagnosed with PGL should be screened for possible genetic mutations. Long-term follow-up is recommended for recurrence or metastases.

Keywords: Paraganglioma, bladder neck, prostate

Presentation ID / Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1008-2743

Nadir Görülen İki Olgu Sunumu: Segmental Miyoklonus

Asst. Prof. Dr. Burç Esra Şahin[1]

[1]*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji ABD*
**Corresponding author: Burç Esra Şahin*

Özet

Myoklonus, etyoloji, klinik görünüm veya dağılımı, kaynaklandığı seviye gibi çeşitli kriterlere göre sınıflanabilir. Myoklonus; korteks, beyin sapı veya medulla spinalis seviyelerinden kaynaklanabilir. Spinal myoklonus, bilinç düzeyi değişikliklerden etkilenmeyen, spinal jeneratör bölgelerden kaynaklanan, medulla spinalisteki internöronların işlev bozukluğu ya da motor nöronların hipereksitabilitesine bağlı olabilen kasların ritmik aktivasyonudur. Spinal myoklonusun ortaya çıkması idyopatik, psikojen nedenler, servikal radikülopati, sirengomiyeli, spinal anestezi, demyelinizan hastalıklar, travma, ilaç ya da madde kullanımı, iskemik miyelopati, gebelik, enfeksiyonlar, paraneoplastik hastalıklar, intrinsik tümörler gibi çok sayıda etyolojik faktör rol oynayabilir. Yazımızda amacımız 51 ve 76 yaşında abdominal bölge ve komşu segmentlere lokalize ani, tetikleyiciler ile uyarılmayan ritmik ve yarı ritmik miyoklonik sıçramaları olan nadir görülen iki spinal myoklonus olgusunun ayrıcı tanı, etyoloji ve tedaviye yönelik klinik yaklaşımımızı sunarken, spinal myoklonusa dair literatürü gözden geçirmektir. Sonuç olarak, nörolojik muayene ve elektrofizyolojik bulgular doğrultusunda tanı konulan spinal myoklonusta; yapısal medulla spinalis hastalıkları ile neoplastik, toksik ve sistemik hastalıklara yönelik incelemeler yapmak gerekir. Fakat idyopatik olabileceği ve psikojenik unsurları da akılda tutmalıyız.

Anahtar Kelimeler: Spinal Myoklonus, Propriospinal Myoklonus, Spinal Segmental Myoklonus.

Two Rare Case Reports: Segmental Myoclonus

Abstract

Myoclonus can be classified according to various criteria such as etiology, clinical presentation or distribution, level of origin. myoclonus; may originate from the cortex, brainstem, or spinal cord levels. Spinal myoclonus is the rhythmic activation of muscles that is not affected by changes in consciousness, originating from spinal generator regions, which may be due to dysfunction of interneurons in the spinal cord or hyperexcitability of motor neurons. Many etiological factors such as idiopathic, psychogenic

causes, cervical radiculopathy, syringomyelia, spinal anesthesia, demyelinating diseases, trauma, drug or substance use, ischemic myelopathy, pregnancy, infections, paraneoplastic diseases, and intrinsic tumors may play a role in the emergence of spinal myoclonus. In our article, our aim is to review the literature on spinal myoclonus, while presenting our clinical approach to the differential diagnosis, etiology and treatment of two rare cases of spinal myoclonus, 51 and 76 years old, with sudden, rhythmic and semirhythmic myoclonus jerks localized to the abdominal region and adjacent segments. In conclusion, spinal myoclonus diagnosed in accordance with neurological examination and electrophysiological findings; Structural medulla spinalis diseases and neoplastic, toxic and systemic diseases should be examined. But we must keep in mind that it can also be idiopathic and psychogenic elements.

Keywords: Spinal Myoclonus, Propriospinal Myoclonus, Spinal Segmental Myoclonus.

Presentation ID / Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2037-7046

Obez Çocuk ve Adolesanlarda Oral Glukoz Tolerans Testi ve Bozulmuş Glukoz Toleransı

Dr. Elif Söbü[1], Dr. Mehmet Tolga Köle[1]

[1]*Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Obez çocuk ve ergenlerde HbA1c ve 1 saatlik glukozunun glukoz homeostazının değerlendirilmesinde yararlı parametreler olup olmadığını araştırmayı amaçladık. Yöntem: Oral glukoz tolerans testi yapılan 5-18 yaş arası 45 obez çocuk ve ergenin tıbbi kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Olgular Centers of Disease Control (CDC, 2000) tarafından yaş ve cinsiyete göre belirlenen vücut kitle indeksi (VKİ) değerlerine göre belirlendi. VKİ ölçümü 95. persantilin üzerinde olan çocuklar obez olarak tanımlandı. Olgular 1. saat glukoz konsantrasyonlarına göre 2 gruba ayrıldı. Birinci saat glukoz düzeyi <155 mg/dL olan olgular Grup 1 ve 1. saat glukoz düzeyi ≥155 mg/dL olan olgular Grup 2 olarak sınıflandırıldı. Grupların açlık, 1. saat ve 2. saat glikoz konsantrasyonları karşılaştırıldı. İstatistiksel analizler IBM SPSS Statistics for Windows 22.0 yazılımı ile gerçekleştirildi. Sonuçlar: Olguların medyan yaşı 14,1(13-15,3) yıl olup, %51,1'i kız erkek %48,9'I erkek, ortalama vücut kitle indeksi 2,85(2,65-3,21) kg/m2 idi. Glikozile hemoglobin (HbA1c) %5.69 ±0.316, ortalama total kolesterol 162±29,5 mg/dl, düşük dansiteli lipoprotein (LDL) 90.7±27 mg/dl, medyan yüksek dansiteli lipoprotein (HDL) 43(36-47.8) mg/dl, düşük dansiteli lipoprotein (LDL) 113 (88,8-158) mg/dl idi. Karaciğer enzim düzeyleri değerlendirildiğinde medyan alanin aminotransferaz 21 (16-31) U/L, medyan aspartat aminotransferaz düzeyi 19(17-27) U/L saptandı. Olguların %28.9'unda (n=13) bozulmuş açlık glukozu, %20'sinde (n=9) bozulmuş glukoz toleransı ve %4,4'ünde (n=2) diyabet saptandı.Birinci saat glukoz düzeyleri ve 2. saat glukoz düzeyleri ile HbA1c düzeyleri karşılaştırıldığında anlamlı fark saptanmadı (1. saat r=-0.047, p=0.764, 2. saat r=0.053, p=0.731). Olgular 1. Saat kan şekeri ortalamasına göre 1. Saat glukoz< 155 mg/dl ve 1. Saat glukoz ≥155 mg/dl olarak 2 gruba ayrıldığında 1. Saat kan şekeri daha yüksek olan grupta 2. Saat kan şekeri ortalamasınında daha yüksek olduğu görüldü (p<0.001, p:0.002). Tartışma: Çalışmamızda standart OGTT'de 1. saat kan şekeri >155 mg/dl olan olgularda 2. saat kan şekeri düzeylerinin ve bozulmuş glukoz toleransu sıklığının daha yüksek olduğunu saptadık.

Anahtar Kelimeler: 1. Saat Kan Şekeri, Obezite, Oral Glukoz Tolerans Testi

Oral Glucose Tolerance Test and Impaired Glucose Tolerance in Obese Children and Adolescents

Abstract

Objective: We aimed to investigate whether HbA1c and 1-hour glucose are useful parameters in the evaluation of glucose homeostasis in obese children and adolescents. Methods: The medical records of 45 obese children aged from 5 to 18 years who underwent OGTT were evaluated retrospectively. The subjects were divided into 2 groups according to their one-hour glucose concentration. Group 1 consisted of subjects whose one-hour glucose level was <155 mg/dL, and Group 2 consisted of subjects whose one-hour glucose level was ≥155 mg/dL. The fasting and 1-hour and 2-hour glucose concentrations of the groups were compared. Statistical analyzes were performed with IBM SPSS Statistics for Windows 22.0 software. Results: The median age of the cases was 14.1(13-15.3) years, 51.1% were female and 48.9% were male, mean body mass index (BMI) was 2.85(2.65-3.21)kg/m2. Glycosylated hemoglobin (HbA1c) 5.69% ±0.316, mean total cholesterol 162±29.5 mg/dl, low-density lipoprotein (LDL) 90.7±27 mg/dl, median high-density lipoprotein (HDL) 43(36-47.8) mg/dl, triglyceride was 113 (88.8-158) mg/dl. Median alanine aminotransferase (ALT) was 21 (16-31) U/L, and median aspartate aminotransferase (AST) level was 19(17-27) U/L. Impaired fasting glucose (IFG) was found in 28.9% (n=13), impaired glucose tolerance (IGT) in 20% (n=9) and diabetes in 4.4% (n=2) of the cases. First hour glucose levels, second hour glucose levels and HbA1c levels were compared, no significant difference was found (1st hour r=-0.047, p=0.764, 2nd hour r=0.053, p=0.731).When the cases were divided into 2 groups as 1st hour glucose < 155 mg/dl and 1st hour glucose ≥155 mg/dl according to the 1st hour blood glucose average, the mean blood sugar at the 2nd hour was higher in the Group 2 (p<0.001, p:0.002). Conclusion: In our study, we found higher 2nd hour blood glucose levels and impaired glucose tolerance in cases with 1st hour blood glucose >155 mg/dl in the standart OGTT.

Keywords: 1-H Plasma Glucose Level, Obesity, Oral Glucose Tolerance Test.

Presentation ID / Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9644-4575

Ocak 2004- Ocak 2009 Tarihleri Arasında Çocuk Acil Ünitesine Basvuran 0-36 Ay Arasındaki Odağı Bilinmeyen Atesli Çocukların Santral Sinir Sistemi Enfeksiyonları Açısından Değerlendirilmesi.

Dr. Erdem Ak[1]

[1]*SBU.Derince Eğitim araştırma hastanesi*
**Corresponding author: erdem ak*

Özet

Ocak 2004- Ocak 2009 tarihleri arasında çocuk acil ünitesine başvuran 0-36 ay arasındaki odağı bilinmeyen ateşli çocukların santral sinir sistemi enfeksiyonları açısından değerlendirilmesi. Amaç: Ocak 2004- Ocak 2009 tarihleri arasında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp fakültesi Pediatri Acil servisine başvuran 0-36 ay arasındaki odağı bilinmeyen ateşli hastaların dosyaları taranarak, santral sinir sistemi enfeksiyonları açısından değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntemler: Ocak 2004- Ocak 2009 tarihleri arasında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp fakültesi Pediatri Acil servisine başvuran 0-36 ay arasındaki odağı bilinmeyen ateşli 343 çocuk çalışmaya alındı. Hikâye, fizik muayene, laboratuvar, tam idrar analizi değerlendirildi. Değerlendirmeye alınan hastaların yas, cinsiyet, CRP, beyaz küre sayısı, mutlak nötrofil sayısı, antibiyotik kullanımı, hastaların genel durumu, Ateş seviyeleri, lombar ponksiyon (LP) yapılma oranı, sonuçları, yatış oranları, kan kültürü alınma oranları, kan kültürü sonuçları dosyalar taranarak incelendi. Bulgular: Çalışmaya odağı bilinmeyen ateşli 343 çocuk alındı. Bunların 151 (%44) tanesi kız,192(%56) tanesi erkekti. Olguların yas ortalaması 16,8 ± 5,2 ay idi. Yenidoğan 16 olgunun hepsine LP yapılmıştı, olguların %6,2' sinde BOS ` ta parçalı hücre sayısı 10/mm³ üstünde; %6,2' si travmatize idi. 1?36 ay arasındaki 327 çocuğun %31,2 ` sine LP yapılmıştı, LP yapılan olguların %72,5 ` inde BOS ` ta parçalı hücre sayısı 10/mm³ altında; %21,6 ` sın da 10/mm³üstünde idi. Travmatize LP oranı %5,9 idi. Çalışmamızda menenjit oranı %6,7 tespit edildi. Menenjit tehlikesini belirlemede cinsiyet ve yas anlamlı bulunmadı. Bununla birlikte 29 gün-1 yaş arasındaki çocuklarda menenjit oranı yüksek tespit edildi. Mutlak nötrofil sayısı, beyaz küre sayısı, CRP, genel durum, Ateş yüksekliğiyle menenjit riski arasındaki ilişki anlamlı şekilde yüksek bulundu. Koltuk altı ölçülen 39 ºC üzerinde odağı bilinmeyen ateşli çocuklarda kan kültürü alınma oranı%61,9 ve beyaz küre sayısı 15000/mm³ üzerinde ise bu oran %53,9 tespit edildi.0-36 ay arasındaki odağı bilinmeyen 39 ºC (koltuk altı) üstünde ateşli ve beyaz küre sayısı15000/mm³ üzerindeki çocuklarda ön- arka akciğer grafisi çekilme oranı %70 tespit edildi. Sonuç: Bir yas altındaki odağı bilinmeyen atesli çocukların menenjit açısından LP yapılması gerektiği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Ateş, LP

Between January 2004 to January 2009 Fever Without a Source in Children 0 to 36 Months of Age Who Were Admitted to the Emergency Department, Focused On Central Nervous System Infections

Abstract

Between January 2004 to January 2009 fever without a source in children 0 to 36 monthsof age who were admitted to the emergency department, focused on central nervous system infections Aim: Between January 2004 to January 2009 the Ondokuz Mayis University Faculty of Medicine, Pediatrics, between 0-36 months who were admitted to the emergency service focus byscanning the files of patients with fever without sources, central nervous system infections have been intended to be evaluated. Materials and Methods: January 2004- January 2009 between Ondokuz Mayis University Faculty of Medicine, Pediatrics, between 0-36 months who were admitted to the emergency service center 343 children enrolled in the study of fever without sources. History, physical examination, laboratory, complete urine analysis were evaluated. Patients 'age, gender, CRP, white blood count, absolute neutrophil count, antibiotic use, patients' general condition, feverlevels, lumbar puncture (LP) made rate and results, hospitalization rates, blood cultures takenrate, blood culture results were examined. Results: Fewer without sources in the study were 343 children. 151 (44%) of them girls, 192(56%) of them were male. The mean age of patients was 16.8 ± 5.2 months 16 (%100) casesunderwent LP, of whom just one had CSF leukocyte level over 10/ mm ^{3} and meningitis in 0-28day children. %31,2 cases underwent LP, of whom just 22 (%21,6) had CSF leukocyte level over10/ mm ^{3} and meningitis in 1-36mo children. In our study, 6,7% meningitis rate was determined. Gender and age in determining the risk ofmeningitis did not found significant. However, in children between the ages of 29 days-1 were detected in a high percentage of meningitis. According to the diagnosis of meningitis the absolute neutrophil count, white blood count, CRP, general condition, fever height was significantlyhigher.Fever without sources childs beetwen 0-36 months, body temperature over 39 ºC blood culturewere taken rate of % 61,9 and WBC over 15000/mm ^{3} were taken at rate of %53,9.Fever without sources childs beetwen 0-36 months, body temperature over 39 ºC and WBC level over 15000/mm ^{3} chest X-ray were taken rate of 70% . Conclusion: A child under one years old of fever without sources LP needs to be done in terms of meningitis believe.

Keywords: Fever, Child, LP

Presentation ID / Sunum No= 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2304-8125

Organofosfat Zehirlenmesine Sekonder Gelişen Epileptik Nöbet: Nadir Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Asst. Prof. Dr. Sibel Çıplak[1], Asst. Prof. Dr. Ahmet Adıgüzel[2]

[1]Malatya İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi,Nöroloji ABD
[2]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji ABD
**Corresponding author: Sibel Çıplak*

Özet

Giriş: Epilepsi, beyinde anormal nöronal aktivitenin artışı ile tetiklenen geçici nörolojik belirti ve bulgulardan oluşan yaygın görülen nörolojik hastalıklardandır. Epileptik nöbetlere neden olan önemli toksinler arasında pestisitler, endüstriyel kimyasallar ve kimyasal savaş ajanları sayılabilir. Bu olgumuzda organofosfat ve kükürt içeren kimyasalların inhaler zehirlenmesi sonucu görülen bir nöbet vakasını sunmaya çalıştık. Olgu: Hastamız 43 yaşında erkek. Özgeçmişinde nöbet dahil bilinen herhangi bir nörolojik hastalık öyküsü yok. Altı ay önce bahçesinde ilaçlama yapmak için tarım ilacı ve kükürt karıştırmış. İlaçlama yaptıktan yaklaşık 2 saat ve 4 saat sonra jeneralize tonik klonik tarzda iki defa nöbet geçirme şikayeti ile acile başvurdu. Yapılan nörolojik muayene normal olarak değerlendirildi. Laboratuvar parametreleri ve plazmada çalışılan toksik panel tetkiklerinde patoloji saptanmamıştır. Hastanın beyin BT ve MR'ı normal olarak değerlendirilmiştir. Elektroensefalografi (EEG)'de jeneralize epileptiform aktivite ile uyumlu bulgular tesbit edilmiştir. Hastaya öncelikle diazepam infüzyonu başlandı.Takiplerinde bilinç bulanıklığının devam etmesi üzerine sık nöbet geçirme ve status öntanısı nedeniyle levetiresetam başlanarak epilepsi tanısı ile nöroloji servisine yatırıldı. Takiplerinde nöbet görülmeyen ve bilinci açılan hasta levetiresetam tedavisiyle taburcu edilmiştir. Poliklinik takiplerinde nöbet tekrarı saptanmayan hastaya 6. ayın sonunda çekilen EEG normal olarak değerlendirilmiştir ve hastanın antiepileptik ilacı kademeli olarak azaltılarak kesilmiştir. Tartışma: Organofosfat (OP), sülfür ve diğer pestisitler, beyinde kolinesteraz enzimini inhibe ederek nöronal hipersitümülasyona neden olur. Asetilkolin artışı sonucu glutamat salınımı artar. Sonuç olarak epileptik aktivite artışı ve klinik bulgular ile birlikte nöbet tablosu ortaya. Organofosfatın sinir sistemine etkilerinin yanında literatürde hidrojen sülfür(H2S) ve sülfür dioksit (CO2) moleküllerinin sinir sisteminde önemli tepkimelerde rol oynadığı gösterilmiştir. Beyinde oksidatif hasara ve nöbet gelişmesine neden olur. Organofosfat ve sülfür gibi toksik bileşenleri özellikle merkezi sinir sisteminde yol açtığı hasar nedeniyle nöbet gelişebileceği hatırda tutulmalı, ani gelişen nöbet tablosu ile başvuran hastalarda toksik nedenler özellikle sorgulanmalıdır

Anahtar Kelimeler: Organofosfat, Sülfür, Nöbet, Epilepsi

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9880-3095

Osteosarkom ve Ewing Sarkomunda Tedavi Yanıtının Değerlendirilmesinde Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme (DAG), Intravoxel Incoherent Motion (IVIM) ve Difüzyon Kurtozis (DK) Görüntülemenin Rolü

Dr. Sevtap Arslan[1]

[1]*Afyonkarahisar Şuhut Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmada osteosarkom veya Ewing sarkomu tanısı almış hastalarda kemoterapiye yanıtının değerlendirilmesinde DAG, IVIM ve DK'nın rolünün araştırılması amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Primer kemik tümörü ön tanısı ile DAG, IVIM ve DK sekanslarını içeren protokolle MRG çekimi yapılan ve sonrasında biyopsi ile osteosarkom veya Ewing sarkomu tanısı kesinleşen olgular çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen olgularda ilk kemoterapi kürünün tamamlanmasından 1 ay sonra sadece DAG, IVIM ve DK sekanslarını içeren kontrol MRG çekilmiştir. Kemoterapi protokollerini tamamlayan olgularda kemoterapi yanıtının değerlendirmesinde altın standart nekroz yüzdesinin histopatolojik değerlendirmesi olarak kabul edilmiştir. Nekroz yüzdesinin değerlendirmesinde Huvos klasifikasyonu kullanılmıştır. Olgular Huvos derecesine göre iyi yanıt grubu (derece 3 ve 4, >%90 nekroz) ve kötü yanıt grubu (derece 1 ve 2, <%90 nekroz) olarak iki gruba ayrılmıştır. Tüm tümörlerde tanı anında ve kemoterapiden 1 ay sonra çekilen MRG'lerde DAG'den ADC (görünür difüzyon katsayısı); IVIM'den Dıvım (su difüzyonu), D* (psödodifüzyon katsayısı) ve f (perfüzyon fraksiyonu); DK'den Dkurtozis (difüzyon kurtozis) ve K (kurtozis) değerlerinin volümetrik değerleri hesaplanmış ve tedaviyle bu değerlerde meydana gelen değişimler iki grup arasında karşılaştırılmıştır. Sonuçlar ve Tartışma: İyi yanıt grubuna 4 hasta, kötü yanıt grubuna 3 hasta dahil edilmiştir. Kemoterapi sonrasında iyi yanıt grubunda ADC, Dıvım ve Dkurtozis değerlerinde kötü yanıt grubuna göre daha fazla artış saptanmıştır (ADC için %36 vs. %10, Dıvım için %41 vs. %12, Dkurtozis için %51 vs. %12). D* ve K değerlerindeki düşüş iyi yanıt grubunda kötü yanıt grubuna göre daha fazla bulunmuştur (D* için %12 vs. %3, K için %46 vs. %27). f değeri kötü yanıt grubunda %10 azalmışken iyi yanıt grubunda %3 artmıştır. Gruplardaki olgu sayılarının azlığı nedeniyle istatistiksel analiz yapmak mümkün olmamıştır. Ancak bu çalışmanın sonuçları osteosarkom ve Ewing sarkomunda kemoterapi yanıtının değerlendirilmesinde DAG, IVIM ve DK'nın kullanılabilirliğini ortaya koymaktadır. Bu çalışmanın sonuçlarının doğrulanması için daha geniş hasta grupları ile yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme, Inravoxel Incoherent Motion, Difüzyon Kurtozis, Kemik Tümörleri, Tedavi Yanıtı

Presentation ID / Sunum No= 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1281-942X

Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalarının Miyokardiyal Repolarizasyon Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Dr. Tolga Doğan[1], Dr. Mucahit Yetim[2]

[1]SBU Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Tolga DOĞAN*

Özet

Amaç: Otozomal-dominant polikistik böbrek hastalığı (ODPKBH) son dönem böbrek yetersizliğinin kalıtımsal en sık nedenidir. Bu hastalıktaki morbidite ve mortalitenin en önemli sebebi ise kardiyovasküler komlikasyonlardır. Hipertansiyon ve sol ventrikül hipertrofisinin (LVH) beraberliği de sıkçadır. Sol ventrikül elektrofizyolojisinde potansiyel aritmojenik değişikliklere meydana gelir. Miyokardiyal repolarizasyonu 12 lead bir elektrokardiyografi (EKG) ile QT dispersiyonu (QTd), düzeltilmiş QT dispersiyonu (cQTd) ve transmural repolarization dispersiyonu (TDR) hesaplanarak değerlendirilir. Bu çalışmanın amacı, belirgin kardiyak ve böbrek tutulumu olmayan ODPKBH'li hastalarda repolarizasyon parametrelerini değerlendirmektir. Yöntemler: Bu prospektif ve gözlemsel çalışmaya, Haziran 2018 ile Aralık 2018 arasında Hitit Üniversitesi Kardiyoloji Anabilim Dalı'na başvuran 61 (35 kadın) ODPKBH ve 84 (39 kadın) kontrol hastası, kontrol ve hasta grubu olarak ikiye ayrıldı. Tüm hastalardan standart 12 derivasyonlu EKG'leri çekildi, laboratuvar tahlilleri ve hastaların ekokardiyografi görüntülemesi yapıldı. Sonuçlar: ODPKBH 'li hastalarda sistolik ve diyastolik kan basıncı ve hipertansiyon sıklığı anlamlı olarak daha yüksekti. Ekokardiyografik parametreler arasında LVEF, LVESD, LVEDD, A ve a' amplitüdleri ve E/e' oranlarında gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı. LAD, IVST, PWT, LVM, LVMI, DT, IVRT, e' amplitüdü ve LVH prevalansı dahil olmak üzere diğer tüm ekokardiyografik parametreler, kontrollere kıyasla hasta grubunda E amplitüdü ve E/A oranı anlamlı olarak daha düşüktü. .TP-e aralığı (80.8±7.1 vs. 74.7±10.8; p<0.001), Tp-e/QT oranı (0.20±0.24 vs. 0.19±0.26, p<0.001), Tp-e/QTc oranı (0.19) ±0.17'ye karşılık 0.17±0.32, p=0.004)hasta grubunda kontrol grubuna göre Tp-e dispersiyonu (14.01±9.72'ye karşı 24.33 ±11.36, p<0.001) anlamlı olarak daha düşüktü. Tartışma: Sonuç olarak; LVH saptanan ODPKB hastalarının EKG parametrelerinin değerlendirilmesi, bu hasta popülasyonunun son dönem böbrek yetersizliği hastalığına henüz ilerlemeden yüksek risk profillerine sahip hastaların saptanmasına ve kardiyak aritmiler ve ani ölüm gibi daha kötü sonuçların önlenmesine yardımcı olabilir. Bu konuda daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Otozomal-Dominant Polikistik Böbrek hastalığo, Sol Ventrikül Hipertrofisi, TP-e Aralığı, Tp-e/QTc Oranı

The Assessment of Myocardial Repolarization Parameters in Patients With Autosomal Dominant Polycystic Kidney Disease

Abstract

Purpose: Autosomal dominant polycystic kidney disease (ADPKD) is the most common cause of end-stage renal disease (ESRD). In this disease, cardiovascular complications are the most important cause of morbidity and mortality. The coexistence of hypertension and left ventricular hypertrophy (LVH) is common in ADPKD. Potentially arrhythmogenic changes occur in LV electrophysiology. Myocardial repolarization can be assessed by calculating QT dispersion (QTd), corrected QT dispersion (cQTd), and transmural repolarization dispersion (TDR) with a 12-lead electrocardiogram (ECG). The aim of this study was to evaluate the repolarization parameters in patients with ADPKD without significant cardiac and renal involvement. Methods: This prospective and observational study enrolled 61 (35 female) ADPKD patients and 42 (24 female) control patients who were admitted to Hitit University Department of Cardiology between June 2018 and December 2018. The participants were divided into control and patient groups. Standard 12-lead ECGs were obtained from all patients, laboratory analyzes and echocardiographic imaging of the patients were performed. Results: Systolic and diastolic blood pressure and the frequency of hypertension were significantly higher in patients with ADPKD. Among the echocardiographic parameters, LVEF, LVESD, LVEDD, A and a' amplitudes and E/e' ratios were not significantly different between the groups. All other echocardiographic parameters, including LAD, IVST, PWT, LVM, LVMI, DT, IVRT, e' amplitude and LVH prevalence, E amplitude and E/A ratio were significantly lower in ADPKD patients compared to controls. TP-e interval (80.8±7.1 vs. 74.7±10.8; $p<0.001$), Tp-e/QT ratio (0.20±0.24 vs. 0.19±0.26, $p<0.001$), Tp-e/QTc ratio (0.19) ± 0.17 vs. 0.17±0.32, $p=0.004$) Tp-e dispersion was significantly lower in ADPKD patients than in the control group (14.01±9.72 vs. 24.33 ±11.36, $p<0.001$) Discussion: Evaluation of ECG parameters of ADPKD patients with left ventricular hypertrophy may help to identify patients with high risk profiles before progressing to end-stage renal disease disease. More electrophysiological studies are needed in this regard.

Keywords: Autosomal Dominant Polycystic Kidney Disease, Left Ventricular Hypertrophy, TP-e Interval, TP-e/QTc Ratio

Presentation ID / Sunum No= 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5143-2650

Pancreatitis As a Mortal Complication of Covid-19 Infection in Intensive Care Unit

Dr. Fatma Nur Arslan[1]

[1]*Kırşehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: FATMA NUR ARSLAN*

Abstract

We would like to present an 89-year-old female Covid-19 patient who is diagnosed as acute pancreatitis in intensive care unit without any other possible underlying condition.Our patient had admitted to hospital with diarrhea,nausea,vomiting and abdominal pain.She has the history of coronary artery disease,congestive heart failure and chronic kidney failure. She has no history of alcoholism or smoking.After the evaluation,she was diagnosed with mild acute heart failure. Meanwhile her PCR test for COVİD-19 came as positive,so she was transferred to COVİD intensive care unit.After the admittance of ICU noninvasive mechanical ventilation on CPAP mode had established.After three weeks of ICU stay,her pulmonary functions were improved,she was free from non-invasive mechanical ventilation,her requirement for oxygen was minimal and there was no sign for clinical deuteriation.On the 22th day, she complained about mild epigastric pain radiating to her chest and back.In physical examination there was no defense or rebound but mild tenderness around epigastric area. Her laboratory tests showed increased amylase and lipase levels, which was found diagnostic for acute pancreatitis.Her CT result revealed nothing but mild fluid collection in paracolic and pelvic areas and no gallstones were seen in gallbladder.After the diagnosis, hydration and gastrointestinal rest and frequent blood glucose level monitorization had established and suitable analgesic treatment had provided.She got clinically deuterated despite the supportive therapy and intubated on the third day of the diagnosis. Two days later she had cardiac arres and she accepted as exitus.There are many case reports for COVID-19 as it may be a possible viral etiologic reason for acute pancreatitis. But clinical data does not support that there is a direct relationship between COVID-19 and acute pancreatitis as %15-25 of pancreatitis cases remains idiopathic origin.

Keywords: Covid-19, pancreatitis

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8894-015X

Paranazal Sinüs Tümör ve Tümör Benzeri Lezyonlarının Tanısında Bilgisayarlı Tomografinin Yeri

Asst. Prof. Dr. Hüseyin Çetin[1]

[1]*Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Paranazal sinüs (PNS) patolojileri etiyolojileri değişik olsa da benzer klinik bulgular verirler. Erken dönemde kronik sinüzitte görülen nazal tıkanıklık ve akıntı semptomları izlenmekte olup, bu semptomlar, PNS neoplazmlarında veya enfeksiyonlarında da gözlenebilmektedir. PNS patolojilerini görüntülemek amacıyla direkt grafi, konvansiyonel tomografi, bilgisayarlı tomografi (BT), sintigrafi, anjiografi, manyetik rezonans görüntüleme (MRG) gibi radyolojik yöntemler kullanılmaktadır. Rutin taramada direkt grafi halen kullanılmaktadır. Konvansiyonel tomografi yerini BT'ye bırakmıştır. Anjiografinin jüvenil anjiofibrom olguları haricinde PNS patolojilerinde tanıya katkısı çok azdır. MRG'nin daha pahalı bir yöntem olması, kullanımının yaygın olmaması, kemik ile ilgili patolojilerin değerlendirilmesinde henüz yetersiz kalması, yöntemin kullanılabilirliğini önemli ölçüde kısıtlamaktadır. Günümüzde BT maliyetinin çok yüksek olmaması, PNS'leri ve komşu yapılan özellikle koronal kesitlerde mükemmel demonstre etmesi sebebiyle birçok araştırmacı tarafından PNS patolojilerinin saptanmasında yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada klinik muayene ve direkt grafi bulgularıyla PNS'lerin tümöral lezyonları düşünülen olgularda BT incelemenin tanıya katkısı tartışıldı.

Anahtar kelimeler: Paranazal sinüs tümörleri, tümör benzeri lezyonlar, Bilgisayarlı Tomografi

The Role of Computed Tomography in the Diagnosis of Paranasal Sinus Tumors and Tumor-like Lesions

Abstract

In general all tumor and tumor-like lesions of paranasal sinuses produce similar clinical symptoms without specificity for a particular tumor type. Frequently initial presenting symptoms are nasal obstruction, nasal drainage and /or epistaxis which are also typical for chronic sinusitis. After detailed history and physical examination, the initial evaluation of patients who have tumor and tumor-like lesions of the paranasal sinuses, consists of obtaining imaging studies. These studies are necessary to delineate the full extent of the lesion which frequently is underestimated by clinical evaluation. Plain

radiographs and conventional tomography have been commonly replaced by computed tomography (CT) and magnetic resonance imaging (MRI). This study evaluates CT in the work-up of tumor and tumor-like lesions of paranasal sinuses in 49 patients. Nineteen out of 49 were diagnosed as benign and the remaining were malign radiologically. Thirteen of 30 patients whose CT appearances were malign such as juvenile angiofibroma, invasive pituitary adenoma and craniopharyngioma were diagnosed to carry benign histologically. CT is the modality of choice for the evaluation of the regional anatomy of the paranasal sinuses. Because it simultaneously demonstrates soft tissue, bone and air. CT incorporating with detailed history and clinical examination, plays an important role in the preoperative evaluation of the tumor and tumor-like lesions of paranasal sinuses

Keywords: Paranasal tumors, Tumor-like lesions, Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No= 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9337-4041

Parkinson Hastalığında Antiparkinson Tedaviye Bağlı Cinsel İstek Artışı ve Cinsel İşlev Bozukluğu

Dr. Büşra S. Arıca Polat[1], Prof.Dr. M. Cenk Akbostancı[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Ankara
[2]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji ABD, Ankara
**Corresponding author: BUSRA SUMEYYE ARICA POLAT*

Özet

Amaç: Parkinson hastalığında (PH) cinsel işlev bozukluğu (CİB) ve kullanılan tedaviye bağlı kompulsif cinsel davranışlar önceki çalışmalarda bildirilmiştir. Ancak Türk Parkinson hastalarında antiparkinson tedavi ile cinsel istek artışı arasındaki ilişkiyi inceleyen bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmada, Türk PH'lardaki artmış cinsel istek sıklığının ve CİB'in araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmaya PH tanısı almış 96 hasta ve 49 kontrol dahil edilmiştir. Hastalık evrelendirmesi için Hoehn-Yahr ölçeği, cinsel işlevsellik için ise Scales for Outcomes in PD-Autonomic (SCOPA-AUT) ölçeğinin ilgili maddeleri kullanılmıştır. Cinsel istekteki değişiklikler sorulan iki soru ile değerlendirilmiştir. Ayrıca hasta ve kontrol gruplarında cinsel istek artışı ve CİB'in cinsiyet ile ilişkisi de araştırılmıştır. Bulgular: Artmış cinsel istek açısından hasta ve kontrol grubu benzerdi (p=0.740). Hem hasta hem de kontrol grubunda erkeklerdeki cinsel istek artışı kadınlara oranla daha fazlaydı (p=0.001 / 0.030). Cinsel istekte azalma kontrol grubunda daha fazla saptanmıştı (p=0.005). Kontrol grubundaki kadınların cinsel istekteki azalması daha fazla iken, hasta grubundakiler cinsiyet açısından benzerdi (p=0.001, p=0.457). Kadın hastalardaki cinsel işlev bozukluğu istatistiksel olarak anlamlı olmamasına rağmen kontrollere göre (% 22 /% 50) daha düşüktü. Sonuç: Sonuçlarımız hasta ve kontrol grubunun artmış cinsel istek açısından benzer olduğu göstermektedir. Dopamin agonisti kullanan ve kullanmayan hastalar arasında cinsel istek artışı sıklığı açısından fark bulunmamıştır. Kontrol grubunda cinsel istekteki azalmanın daha fazla olduğu görülmüştür. Uygun tedavi altındaki PH'lıların CİB oranı daha düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Dopamin Agonisti, Cinsel İstek, Cinsel İşlev Bozukluğu

Increased Sexual Desire and Sexual Dysfunction Due to Antiparkinsonian Treatment in Parkinson's Disease

Abstract

Objective: Sexual dysfunction (SD) and compulsive sexual behaviors due to antiparkinsonian treatment in Parkinson's disease (PD) have been reported in previous studies. However, there is no study examining the relationship between antiparkinsonian therapy and increased sexual desire in Turkish Parkinson's patients. In this study, it is aimed to investigate the frequency of increased sexual desire and SD in Turkish PDs. Materials and Methods: 96 patients diagnosed with PH and 49 controls were recuired in this study. Disease severity was assessed using the Hoehn-Yahr Scale and sexual functioning was evaluated using the relevant items of SCOPA-AUT. Changes in sexual desire were examined with two questions. In addition, the relationship of the increased sexual desire and SD with gender in the patient and control groups were also investigated. Results: The patient and control groups were similar in terms of increased sexual desire ($p = 0.740$). The increased sexual desire in men was higher than in women in both the patient and control groups ($p = 0.001 / 0.030$). Decrease in sexual desire was found more in the control group ($p = 0.005$). Women in the control group had a greater decrease in sexual desire, while those in the patient group were similar in terms of gender ($p = 0.001$, $p = 0.457$). Sexual dysfunction in female patients was lower than controls (22% / 50%), although it was not statistically significant. Conclusion: Our results show that the patient and control group are similar in terms of increased sexual desire. There is no difference in the frequency of increased sexual desire between patients who use and do not use dopamine agonists. It is observed that the decrease in sexual desire is greater in the control group. The rate of SD is lower in patients with PD who are under appropriate treatment.

Keywords: Parkinson's Disease, Dopamine Agonist, Sexual Desire, Sexual Dysfunction

Presentation ID / Sunum No= 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2991-3551

Polikistik Over Sendrom'lu Adölesanlarda Erken Böbrek Hasar Göstergesinin Güvenilir Bir Markırı Olan İdrar NGAL Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Doktor Enis Sabancıoğulları[1], Uzman Doktor Serap Karaman[1], Doç.Dr. Kamuran Karaman[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: kamuran karaman*

Özet

Giriş ve Amaç: Biz bu çalışmada adölesan PKOS'lu hastalarda böbrekte erken dönemde etkilenme olup olmadığını araştırmak için idrar NGAL düzeylerini çalıştık. Gereç ve Yöntemler: Yüzüncü Yıl Üniveristesi Genel Çocuk Polikliniği'ne başvuran 13-18 yaş arası 30 kontrol ve 30 PKOS hastası toplam 60 kişi çalışmaya alındı. Bulgular: PKOS grubunda NGAL düzeyi kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksekti (p : 0.045). Her iki grubun lipid profili karşılaştırıldığında PKOS da HDL 55.45±2.182 iken kontrol grubunda 45.03±1.18 idi. PKOS grubunda HDL düzeyi kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksekti (p:0.001). Her iki grubun diğer lipid profili karşılaştırıldığında gruplar arasında ististiksel fark yoktu (p>0.05). Ancak gruplar dislipidemi açısından karşılaştırıldığında PKOS grubunda dislipidemi oranı kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek saptandı (p:0,005). Dislipidemi ile PKOS arasındaki ki kare analizi yaptığımızda. PKOS grubunda 10 (%33,7) hasta dislipide pozitif iken 20 (%66,7) hasta negatifti. Kontrol grubunda 1 hasta'da dislipidemi varken 29 hasta'da dislipidemi yoktu. Dislipidemi ile PKOS arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p:0,005) Sonuç: Çalışmamızda PKOS'lu hastalarda erken evreden itibaren subklinik böbrek disfonksiyonunun başladığını tespit ettik. PKOS'ta NGAL düzeyinin artmış oksidatif strese yanıt olarak artığı düşünüldü. Dislipidemi, İnsülin direnci ve ÜRE, BUN, Kreatinin ile NGAL düzeyi arasında ilişki saptamadık. Ayrıca PKOS grubunda dislipidemi ve İnsülin direnci daha yüksek saptandı. Teşekkür: Bu çalışma YYÜ Bilimsel Araştırma Projeleri Başkanlığı tarafından TTU- 2017-6131 nolu proje olarak desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Over Sendromu, Çocuk, NGAL

Abstract

Introduction and Objective: We studied urinary NGAL levels in this study to investigate early stage renal involvement in patients with adolescent PCOS. Material and Methods: A total of 60 control and 30 PCOS patients aged 13-18 years who applied to Yüzüncü Yıl University General Policlinic were taken into the study. Findings: The urinary NGAL value was 842.204 ± 21.561 in the PCOS group and 775.379 ± 23.98 in the control group. The level of NGAL in the PCOS group was statistically

significantly higher than the control group (p: 0.045). When the lipid profile of both groups was compared, HDL was 55.45 ± 2.182 in PKOS and 45.03 ± 1.18 in the control group. HDL level in the PCOS group was statistically higher than control group (p: 0.001). No statistically significant difference was found between the two groups when the other lipid profiles were compared (p> 0.05). However, when the groups were compared in terms of dyslipidemia, the rate of dyslipidemia in the PCOS group was found to be statistically higher than the control group (p: 0,005). When we perform a chi-square analysis between dyslipidemia and PCOS. Ten patients (33.7%) were positive for dyslipidemia and 20 patients (66.7%) were negative for PCOS group. In the control group, 1 patient had dyslipidemia and 29 patients did not have dyslipidemia. A significant relationship was found between dyslipidemia and PCOS (p: 0.005) Conclusion: In our study, we found that subclinical renal dysfunction began early in patients with PCOS. It was thought that NGAL level increased in response to increased oxidative stress in PCOS. Dyslipidemia, Insulin resistance and URE, BUN, Creatinine and NGAL levels were not correlated. In addition, dyslipidemia and insulin resistance were higher in the PCOS group.

Keywords: Polycystic Over Syndrome, child, NGAL

Presentation ID / Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9772-2418

Ratlarda Kronik Siklosporin Nefrotoksisitesine Atorvastatin ve Karvedilolün Etkileri

Uzm. Dr. Koray Uludağ[1], Prof.Dr. Musa Bali[2], Doç. Dr. Fatma Ayerden Ebinç[3], Doç. Dr. Gülay Ulusal Okyay[3], Öğr.Gör. Özge Tuğçe Paşaoğlu[4], Uzm. Dr. Sevinç Çelik[5]

[1]Kayseri Şehir Hastanesi, İç Hastalıkları, Nefroloji Kliniği, Kayseri
[2]Liv Hospital, Nefroloji Kliniği, Ankara
[3]Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nefroloji Kliniği, Ankara
[4]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Biyokimya Bölümü, Ankara
[5]Bozok Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Bilim dalı, Yozgat
**Corresponding author: Koray Uludağ*

Özet

Amaç: Bu çalışma rat modelinde siklosiporinin (CsA) neden olduğu böbrek hasarında karvedilol ve atorvastatinin olası renoprotektif etkilerini değerlendirmek üzere tasarlanmıştır. Yöntem: Otuz Wistar erkek rat; kontrol (1), CsA (2), CsA+karvedilol (3), CsA+atorvastatin (4), CsA+karvedilol+atorvastatin (5) grupları olacak şekilde beş gruba ayrıldı. 21 gün boyunca ilaç verildi. Bulgular: Serum kan üre azotu (BUN) ve kreatinin CsA grubunda kontrole göre anlamlı derecede yüksekti ve CsA+karvedilol+atorvastatin grubunda CsA grubuna göre anlamlı derecede düşük bulundu. Doku malondialdehit (MDA) düzeyleri grup 3, 4 ve 5'te CsA grubuna göre daha düşük bulundu. CsA+carvedilol ve CsA+atorvastatin gruplarında doku superoksit dismutaz düzeyi (SOD) kontrol ve CsA gruplarına göre daha yüksek bulundu. Doku nitrik oksit (NO) düzeyleri sadece CsA+karvedilol+atorvastatin grubunda CsA grubuna göre daha yüksek bulundu. Tubuler sistemde apikal tomurcuklanma, hiyalin döküntüleri ve apopitoz, CsA grubunda tedavi gruplarına göre anlamlı olarak daha yüksekti. Osteopontin özellikle CsA grubunda güçlü pozitiflik gösterdi. Tedavi gruplarında osteopontinle boyanma yoğunluğu daha düşüktü. Sonuç: Karvedilol ve atorvastatin, kronik CsA nefropatisinde böbrek hasarının azalmasına katkıda bulunabilir. Bu ajanlar özellikle kombine tedavide böbrek fonksiyonlarında koruyucu etki sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Siklosiporin Nefrotoksisitesi, Karvedilol, Atorvastatin, Kronik Allogreft Nefropatisi, Enflamasyon

Effects of Atorvastatin and Carvedilol on Chronic Cyclosporine Nephrotoxicity in Rats

Abstract

Background: The current study was designed to evaluate the renoprotective effects of carvedilol and atorvastatin against cyclosporine-induced kidney injury in a rat model. Methods: Thirty Wistar male rats were divided into five groups. Control (1), CsA (2), CsA+karvedilol (3), CsA+Atorvastatin (4), CsA +karvedilol+atorvastatin (5) groups. Drugs were given for 21 days. Results: Serum blood urea nitrogen (BUN) and creatinine were significantly higher in the CsA group compared to control and were lower in the CsA+carvedilol+atorvastatin group compared to the CsA group. Tissue malondialdehyde (MDA) levels were lower in groups 3, 4, and 5 than in the CsA group. Tissue superoxide dismutase (SOD) in CsA +carvedilol and CsA+atorvastatin groups were found higher than the control and CsA groups. Tissue nitric oxide (NO) levels were higher only in the CsA+carvedilol+atorvastatin group compared to the CsA group. Apical budding, hyaline casts, and apoptosis in the tubular system were significantly higher in the CsA group than in the treatment groups. Osteopontin showed strong positivity, especially in the CsA group. Osteopontin density was lower in the treatment groups. Conclusions: Carvedilol and atorvastatin may contribute to the reduction of renal injury in chronic CsA nephropathy. These agents have provided a protective effect on renal functions, especially in combined treatment.

Keywords: Cyclosporine Nephrotoxicity, Carvedilol, Atorvastatin, Chronic Allograft Nephropathy, Inflammation

Presentation ID / Sunum No= 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5277-0101

Rehabilitation Approach to Increase Aerobic Capacity in a Covid 19 Patient With Paraplegia: A Case Report and Literature Review.

Exp. Dr. Cuma Uz[1]

[1]*Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi*
**Corresponding author: Cuma UZ*

Abstract

Many comorbidities related to disease severity in patients with Covid-19 have been described in the literature. Especially obesity, diabetes, cardiovascular diseases and immunosuppression are associated with mortality and morbidity in Covid-19. In addition, spinal cord injury, hemiplegia, neuromuscular diseases and joint diseases were associated with disease severity in Covid-19, especially by causing immobilization. Physical activity decreases the release of proinflammatory cytokines and increases the release of anti-inflammatory cytokines. This also increases immunity. In addition, personalized exercise programs are critical, especially for physically disabled patients to increase aerobic capacity. In the light of this information, we present a case of Covid-19 developed in a patient who has been in a wheelchair for four years due to paraplegia. The immobile patient with mild lung involvement was given a customized pulmonary rehabilitation program including active and assisted range of motion exercises, cough techniques, intense spirometry and tri flow to increase aerobic capacity upon hospitalization. In the follow-up of the patient, there was no dyspnea and lung involvement did not progress. There are important publications in the literature showing that there is a strong relationship between physical inactivity and disease severity and progression. Another important reason why the disease progression is faster in elderly patients is that immobilization due to degenerative diseases such as gonarthrosis, spondylosis and coxarthrosis is seen more frequently. In the Covid-19 pandemic, every individual, especially immobile patients, needs to get rid of a sedentary lifestyle to strengthen immunity.

Keywords: Covid-19, Aerobic Capacity, Paraplegia

Presentation ID / Sunum No= 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6697-7629

Rotavirüs Enfeksiyonun Nörolojik Komplikasyonları

Asst. Prof. Dr. Bilge Özgör[1]

[1]*İnönü üniversitesi*
**Corresponding author: Bilge Özgör*

Özet

Rotavirus enfeksiyonu özellikle 5 yaş altı çocuklarda ağır dehidratasyona neden olan bir ishaldir. Rotavirüs aşılamasına rağmen dünya genelinde, özellikle gelişmemiş ülkelerde daha sık, yıllık >200.000 ölüme neden olmaktadır. Rotavirüs enfeksiyonu daha nadir olmakla birlikte nörolojik komplikasyonlara da neden olmaktadır. Biz kliniğimize 2015-2020 yılları arasında başvuran nörolojik komplikasyonu oluşan 13 olguyu değerlendirdik. Nörolojik komplikasyonlar nöbet (% 76.9), ensefalit (%1) ve 5.4ataksi (%7.7) tespit ettik. Ortalama başvuru yaşı 1.97±0.97 idi. Erkek çocuk 2.25 kat daha sık tespit ettik. İlk başvuru şikayeti kusma (%46.2) idi. Diğer semptomlar ateş(%23.1), nöbet (%23.1) ve ishal (%7.7) idi. Nöbetler enfeksiyonun 2,8 ±1.4gününde gelişti. Nöbet sayısı 1.38±1.04 olup genellikle aynı gün içinde tekrarladı. Jeneralize nöbet (%53.8), fokal (%30.8) hesaplandı ataksi ve ensefalit gelişen iki hastada nöbet izlenmedi. Ortalama nöbet süresi 1.62±1.12 dakika olup aile anamnezine göre hesaplandı. Nöbet geçiren olguların %53.8' ine antiepileptik tedavi ortalama 2.85 ay süre ile kullanıldı. Ensefalit olan bir hastamızda multiorgan yetmezliği sonrasında mortalite gelişti. Sık olan rotavirüs enfeksiyonun nörolojik komplikasyonları değişen spektrumlarda karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rotavirüs, Nöbet, Ataksi, Ensefalit

Presentation ID / Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000-0003-3212-1221

Tekrarlayıcı Yaralanma Sendromu ve Osteoartrit Nedeniyle Dirsekte Ulnar Sinir Kompresyonu: Olgu Sunumu

Dr. Seher Kocaoğlu[1]

[1]*SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniği ANKARA*

Özet

70 yaşında bir erkekhasta sol küçük parmağında altı aydır uyuşması ve zayıflıktan şikayetle polikliniğimize geldi. Günde 8 saat tarlada orakla çalışan bu hastanın şikayetleri ilk olarak bir gün yoğun çalışma sonrası bu başlamış. Hastanın muayenesinde, kubital tinel testi pozitifti.İzole ulnar sinir duyu alanında hipoestezi vardı.Sol el 1. Dorsal interossöz(1.DIO) ve abductor digiti minimi(ADM) kasında atrofi mevcuttu. Birinci dorsal interossöz ve abduktor digiti minimi kas gücü 4/5 idi.Diğer kas muayeneleri normaldi. Hastanın rutin biyokomyasal tetikleri normaldi.Sinir ileti çalışması ve elektromiyografi incelemesi supin pozisyonda, 33 derece oda sıcaklığında standart protokole göre yapıldı. Elektrodiagnostik çalışmada; sol ulnar sinir ileti çalışmaları yavaşlamıştı.Sol ulnar sinir duyu ileti cevabı duyu aksiyon potansiyeli (DAP) alınamadı.Sol ulnar motor sinire ait bileşik kas aksiyon potansiyeli (BKAP) ön kol ve dirsek segmentinde alınamadı. Yalnızca dirsek üstü segmentinde BKAP kaydedildi. İğne EMG çalışmasında ; ulnar sinir ile innerve kaslarda (ADM,1. DIO; FCU -fleksör karpi ulnaris) denervasyon potansiyelleri tespit edildi.Fibrilasyon ve pozitif keskin dalga ve tam kasıda tek ossilasyon gözlendi. Bu bulgular eşliğinde ulnar sinire basının dirsek segmentinde olduğu düşünülerek, X-Ray ve sol dirsek MRG (magnetic rezonans görüntüleme) ile incelendi. MRG sonucunda; dirsek ekleminde daralma, subkondral skleroz artışı ve margınal belirgin osteofit formasyonlarının eşlik ettiği yoğun dejenerative değişiklikler saptandı. Ayrıca sol ulnar sinirin dirsek eklemi düzeyinden geçen segmentlerinde osteofitlerin oluşturduğu basıya sekonder kalınlık ve intensite artışı tespit edildi. Hasta bu bulgular ile cerrahi kliniğine sevkedildi .Kubital tünel sendromu tanıyla cerrahiye alındı.

Anahtar Kelimeler: Ulnar Tuzak Nöropati, Elektromyografi, Osteoartrit

Ulnar Nerve Compression At the Elbow Due to Repetetive Strain Syndrome and Osteoarthritis: A Case Report

Abstract

A 70-year-old male patient came to our outpatient clinic with complaints of numbness and weakness in his left little finger for six months. The complaints of the patient, who worked with a sickle in the field for about 8 hours a day, started after one day of intense work.He had a positive Tinnel's sign on the posterior area of left medial epicodyle in the physical examination.Physical exam ination indicated ; left hand 1. Dorsal interosseous (1.DIO) and abductor digiti minimi (ADM) muscle atrophy were present.. The musculer strength of 1. Dorsal interossöz ve abductor digiti minimi muscles was 4/5. The other muscles contractions were normally. Laboratory finding including complete blood cell and routine biochemicel studies were normal ranges. Nerve conduction velocity (NCV) and electromyography (EMG) studies were performed according to standart protocols with the patient supine in a room in which the skin temperature was set at 330C. On the electrodiagnostic study, nerve coduction velocity of the ulnar nerve was delayed. According to ulnar nerve conduction studies ulnar sensory response was absent . Motor sinir,iletimi ön kol ve dirsek segmentinde alınamadı . Yalnızca dirsek üstü segmentinde ulnar sinire ait MUAP (motor unit action potantial) alındı. In EMG study, all the ulnar innervated muscles (ADM, 1.DIO, FCU (fleksor carpı ulnarıs) were found to be denervated. Needle EMG analysis indicated increased fibrilation potantial and positive sharp waves in ADM,1.DIO and FCU and only single ossilation activity in this muscles. In the light of these findings, it was thought that the pressure on the ulnar nerve was in the elbow segment, and the left elbow was evaluated with plain X-ray and Magnetic resonance imaging (MRI). Preopretive radiograph of the elbow showed severe osteophyte formation in the medial epicondyle. In the evaluation made with MRI; Intense degenerative changes accompanied by narrowing of the elbow joint, increased subchondral sclerosis and marginally prominent osteophyte formations were detected. In addition, thickness and density increase secondary to the compression caused by osteophytes were detected in the segments passing above the elbow joint level on the ulnar nerve. Surgical consultation was requested and the patient was operated on with the diagnosis of cubital tunnel syndrome.

Keywords: Ulnar Entrapment Neuropathy, Electromyography, Osteoarthritis

Presentation ID / Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0193-4393

The Effect of Albumin and Protein Levels on Mortality in COVID-19 Patients

Asst. Prof. Dr. Levent Şahin[1], Dr. Bilgehan Demir[2]

[1]Kafkas Üniversitesi
[2]Malatya Turgut Özal Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada şiddetli Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19) hastalarında serum albümin ve protein seviyelerinin hastalığın prognozu üzerine etkisini araştırmayı amaçladık. Metod: Çalışma çok merkezli ve retrospektif olarak yapıldı. Kliniği şiddetli COVID-19 hastaları yoğun bakımda yatan ve ölen hastalar olmak üzere iki grup altında toplandı. Her iki grubun kan albümin ve protein seviyeleri düzeyleri bakımında karşılaştırıldı. Kantitatif değişkenler için Student's T ve Mann-Whitney U testleri, kategorik değişkenler için Ki-kare testi kullanıldı. Bulgular: Çalışmamıza ait 332 hastanın 162'si ölmüş ve 170'i yaşıyordu. Erkek hasta sayısı 199 iken kadın hasta 133 idi. Yaşayan ve ölen COVID-19 hastalarında protein ve albumin düzeyleri ölen hasta grubunda daha yüksekti. Bu sonuç istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p=0.000; 0.000). Sonuç: Yüksek albümin seviyesinin potansiyel olarak COVID-19 hastalığının şiddetlenmesinden önce erken tanınmasında ilişkili olduğu görülmüştür. Bu sonucun klinisyenlere COVID-19 hastalarının prognozu hakkında ipucu verebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: COVID-19; Albümin; Protein; Prognoz; Mortalite

The Effect of Albumin and Protein Levels on Mortality in COVID-19 Patients

Abstract

Aim: In this study, we aimed to investigate the effect of serum albumin and protein levels on the prognosis of the disease in patients with severe coronavirus disease 2019 (COVID-19). Material and Methods: This study was designed as multicenter and retrospective. COVID-19 patients with a clinically severe condition were gathered under two groups. These; patients who were hospitalized in the intensive care unit and patients who deceased. The blood albumin and protein levels of both groups were compared. Student's T and Mann-Whitney U tests were performed for quantitative variables. For categorical variables, the chi-square test was used. Results: Of the 332 patients in our study, 162 deceased, and 170 were alive. While the number of male patients was 199, the number of female patients

was 133. In living and deceased COVID-19 patients, protein and albumin levels were higher in the group of deceased patients. This result was found to be statistically significant (p=0.000; 0.000). Conclusion: High albumin level was potentially associated with early recognition of COVID-19 disease before exacerbation. We think that this result may give clues to clinicians about the prognosis of COVID-19 patients.

Keywords: COVID-19; Albumin; Protein; Prognosis; Mortality

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2313-1495

The Relationship Between Ascending Aortic Aneurysm and Serum Uric Acid and Blood Inflammatory Parameters

Dr. Ferit Böyük[1], Dr. Serhat Çalışkan[2], Uzm. Dr. Mehmet Atay[2]

[1]Yedikule Chest Diseases and Thoracic Surgery Training and Research Hospital
[2]Bahçelievler State Hospital
**Corresponding author: Ferit Böyük*

Özet

Amaç: Çalışmamızda asendan aort anevrizması olan hastalar ile sağlıklı grup arasında ürik asit ve kan inflamasyon parametreleri açısından fark olup olmadığını ve bu parametrelerin asendan aort anevrizmasının bağımsız öngördürücüsü olup olamayacaığını saptamak istedik. Gereç ve Yöntem: çalışma retrospektif kohort çalışma olarak dizayn edildi. Çalışmaya torax bilgisayarlı tomografi sonucunda asendan aort anevrizması olan toplam 97 hasta ile kontrol grubu olarak 100 sağlıklı birey alındı. Bulgular: Asendan aort anevrizması olan hastalarda kontrol grubuna göre ürik asit düzeyleri, nötrofil/lenfosit oranı, sistemik immün inflamasyon (SII) ve platelet/lenfosit oranları anlamlı olarak daha yüksek saptandı (p=0.001). Asendan aort anevrizması ile ürik asit düzeyi arasında anlamlı pozitif yönlü orta düzey ilişki saptandı (r:0,63,p<0.001). Çok değişkenli lojistik regresyon analizi kullanıldığında Nötrofil/Lenfosit oranı (NLR), Platelet/Lenfosit oranı (PLR), SII ile ürik asit regresyon modeline dahil edildiğinde sadece ürik asitin (p=0.001) asendan aort anevrizmasının bağımsız prediktörü olduğu saptandı. Sonuç: Serum ürik asit düzeyi kolay ölçülebilen bir laboratuvar parametresi olup, çalışmamızda asendan aort anevrizmasının bağımsız bir prediktörü olabileceğini saptadık. Yeni bir inflamatuvar index olan SII' nin asendan aort anevrizması ile ilişkisi açısından nötrofil/lenfosit oranından üstün olmadığını saptadık.

Anahtar Kelimeler: Asendan Aort Anevrizması, Ürik Asit, İnflamasyon İndeksleri, Nötrofil/lenfosit Oranı

The Relationship Between Ascending Aortic Aneurysm and Serum Uric Acid and Blood Inflammatory Parameters

Abstract

Objective: In our study, we aimed to determine whether there is a difference in terms of uric acid and blood inflammation parameters between patients with ascending aortic aneurysm and the healthy group,

also whether these parameters can be independent predictors of ascending aortic aneurysm. Materials and Methods: The study was designed as a retrospective cohort study. A total number of 97 patients with ascending aortic aneurysm as a result of thorax computed tomography and 100 healthy individuals as the control group were included in the study. Results: Patients with ascending aortic aneurysm had significantly higher uric acid levels, neutrophil/lymphocyte ratio (NLR), systemic immune inflammation (SII), and platelet/lymphocyte ratios (PLR) compared to the control group (p=0.001). A positive moderate correlation was found between ascending aortic aneurysm and uric acid level (r:0.63,p<0.001). When multivariate logistic regression analysis was used, when Neutrophil/Lymphocyte ratio, Platelet/Lymphocyte ratio, SII and uric acid were included in the regression model, only uric acid (p=0.001) was found to be an independent predictor of ascending aortic aneurysm. Conclusion: Serum uric acid level is an easily measurable laboratory parameter, also in our study we found that it may be an independent predictor of ascending aortic aneurysm. We found that a new inflammatory index, SII, was not superior to the neutrophil/lymphocyte ratio in relation to ascending aortic aneurysm.

Keywords: Ascending Aortic Aneurysm, Uric Acid, Systemic Inflammation Index, Neutrophil/lymphocyte Ratio.

Presentation ID / Sunum No= 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6377-6162

Tip 1 Diyabetes Mellitus'ta Metabolik Kontrolü Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Melike Ataseven Kulalı[1], Exp. Nurdan Yıldırım[1], Prof.Dr. Semra Çetinkaya[1], Prof.Dr. Zehra Aycan[1]

[1]Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Melike Ataseven Kulalı*

Özet

Giriş: Tip 1 diyabet tanısı ile izlenen hastaların klinik, sosyo–demografik özelliklerini, laboratuvar parametrelerini ve kullandığı tedavi yöntemlerini belirleyerek bunların metabolik kontrol ile olan ilişkisini saptamak amaçlandı. Gereç ve Yöntem: En az bir yıl süre ile izlenen 153 hasta ve/veya yakınına yüzyüze anket yöntemi uygulandı ve hasta dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastalar HbA1c düzeylerine göre iyi (HbA1c<%7,5), orta (HbA1c=%7,5-9,0) ve kötü (HbA1c >%9) metabolik kontrol gruplarına ayrıldı. Bulgular: Çalışmaya 71 (%46,4)'ü kız, 82 (%53,6)'sı erkek olmak üzere toplam 153 olgu alındı. Hastaların 90 (%58,8)'i iyi metabolik kontrole, 49 (%32)'si orta metabolik kontrole, 14 (%9,2)'si ise kötü metabolik kontrole sahip idi. Tanı yaşı orta metabolik kontrol grubunda iyi ve kötü metabolik kontrol gruplarına göre küçüktü (p=0.03). Kan şekeri izleminde hiperglisemi yüzdesi, diyabetik ketoasidoz nedeni ile hastaneye yatış kötü metabolik kontrol grubunda iyi ve orta metabolik kontrol gruplarına göre belirgin yüksekti (p<0.001). Kötü metabolik kontrol grubundaki hastaların pubertal olma yüzdesi yüksekti (p=0.011). Diyabet yaşı kötü ve orta metabolik kontrol gruplarında, iyi metabolik kontrol grubuna göre daha uzundu (p=0.022). Günlük tedavi dozu iyi metabolik kontrol grubunda orta metabolik kontrol grubuna göre düşük bulundu (p=0.015). Hastaneye yatış sıklığı orta ve kötü metabolik kontrol grubunda iyi metabolik kontrol grubuna göre, kötü metabolik kontrol grubunda orta metabolik kontrol grubuna göre daha fazla idi (p<0.001). Diyete uyum kötü metabolik kontrol grubunda iyi ve orta metabolik kontrol gruplarına göre daha düşüktü (p=0.01). Hasta ve ailelerin %91,8'i kendilerine verilen diyabet eğitimini yeterli buldu. Sonuç: Bu çalışmada hastalarımızın yaklaşık %60'ının iyi metabolik kontrole, yalnızca %9'unun ise kötü metabolik kontrole sahip olması, diyabet yönetiminde ve diyabet eğitiminde başarılı olduğumuzu ve bu başarıda deneyimli diyabet eğitim hemşirelerinin önemli katkıları olduğunu göstermektedir. Diyabet süresinin uzunluğu, pubertal dönemde olmak, insülin dozunun yüksekliği, hastaneye yatış sıklığı, diyet uyumsuzluğu kötü metabolik kontrol ile ilişkili bulundu.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 Diyabetes Mellitus, metabolik kontrol, HbA1c

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4490-387x

Tüberoskleroz Kompleksli Olguların Demografik ve Klinik Verilerinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Meral Karadağ[1]

[1]İnönü üniversitesi
**Corresponding author: Meral Karadağ*

Özet

Tüberoskleroz kompleksi otozomal dominant veya sporadik olarak cilt, beyin, böbrek, kalp ve akciğerleri değişen sıklık ve penetrasyonla etkileyen genetik bir hastalıktır. Biz kliniğimize 2005-2020 yılları arasında takip edilen 24 tüberoskleroz kompleks hastalık tanısı almış olguları geriye dönük değerlenirdik. Olgularımızın en sık başvuru nedeni nöbet (%70.8) dir. Diğer başvuru nedenleri arasında intrauterin rabdomiyom (%12.3), motor gerilik (%8.3), karın ağrısı (%4.2) ve üfürüm (%4.2) tespit ettik. Ortalama başvuru yaş 24.3 ay olarak hesapladık. Hastalar tarandığında kortikal tüber (%91.7), subependimal nodül (%95.8), dev hücreli astrositom (%12.5), hipopigmente leke (%95.8) ve adenoma sebaseum (%70.8) literatür ile uyumlu olarak belirledik. Nöbet (fokal nöbet %54.3, epileptik spazm %16.7 ve jeneralize %12.5) ile gelen hastaların sıklıkla politerapi almış olup bu hastalarda bilişsel fonksiyonlarda gerilik, otizim ve öğrenme güçlükleri komorbit hastalık olarak saptadık. En yaygın bulgu hipopigmente leke olmasına rağmen hastalar sıklıkla nöbet sonrasında tanı almış olup karın ağrısı gibi atipik şikayetlerde de hastalar başvurabilir. Teknolojik gelişmelere rağmen dikkatli yapılan nörolojik ve fizik muayene her zaman altın standarttır.

Anahtar Kelimeler: Tüberoskleroz, Nöbet, Karın Ağrısı

Presentation ID / Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4465-6063

Yoğun Bakım İhtiyacı Olan Çocuk Hastalarda Kateter İlişkili İdrar Yolu Enfeksiyonları

Dr. Serhan Özcan[1], Assoc. Prof. Dr. Nilgün Çakar[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Ankara Üniversitesi

Özet

GİRİŞ: Yoğun Bakım Ünitelerinde yatan hastalarda, altta yatan hastalıklar, bozulmuş konak savunma mekanizmaları, invazif cihaz kullanımının artması ve geniş spektrumlu antibiyotik kullanımına bağlı olarak nozokomiyal infeksiyon daha sık rastlanmaktadır. Bu çalışmada çocuk yoğun bakım ünitesinde Kateter ilişkili İdrar yolu enfeksiyonu (KİİYE) gelişen ve gelişmeyen hastaların demografik, epidemiyolojik özelikleri, KİİYE etkenlerinin dağılımı ve risk faktörlerini belirlemek amaçlanmıştır. METOD: Çalışmamız geriye dönük gözlemsel olarak planlanmıştır. 3. Basamak çocuk yoğun bakım ünitesinde Ağustos 2010-Ağustos 2015 tarihleri arasında idrar sondası ile izlenen tüm hastalar dahil edilmiştir. Kateter ilişkili İYE gelişen ve gelişmeyen hastaların demografik özellikleri, eşlik eden kronik hastalık varlığı, KİİYE öncesi hastane yatış süresi, KİİYE öncesi alıyorsa antibiyotik kullanım süresi, semptom varlığı, laboratuar bulguları ve toplam hastane yatış günü sayıları değerlendirildi. BULGULAR: Çalışma döneminde çocuk yoğun bakım ünitesinde idrar sondası ile izlenen 222 hasta çalışmaya alınmıştır. Seksen hastada (%36) KİİYE geliştiği görüldü. Kateter ilişkili idrar yolu enfeksiyonu geçiren hastaların yaş ortalaması 56,88 ± 6,69 ay, KİİYE geliştirmeyen grubun yaş ortalaması 65,58 ± 5,16 ay olarak bulundu (p=0,001). KİİYE gelişen grupta yatış süresinin daha uzun olduğu, enfeksiyon gelişmeyen grupta antibiyotik kullanım süresinin daha uzun olduğu görüldü (Sırasıyla p= 0,018 ve 0,003). Toplam yatış süresi açısından KİİYE geçiren grupta toplam yatış süresi daha uzun bulunsa da gruplar arasında istatistiksel fark bulunmadı. SONUÇLAR: Hastanede yatış süresi uzadıkça nozokomiyal enfeksiyon gelişme riskinin arttığı, daha küçük yaştaki hastalarda enfeksiyon sıklığının daha yüksek olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Kateter İlişkili İdrar Yolu Enfeksiyonu, Çocuk Yoğun Bakım

Catheter-Related Urinary Tract Infections in Pediatric Patients Requiring Intensive Care

Abstract

INTRODUCTION: Nosocomial infections are more common in patients hospitalized in Intensive Care Units due to underlying diseases, impaired host defense mechanisms, increased use of invasive devices, and broad-spectrum antibiotic use. In this study, it was aimed to determine the demographic, epidemiological characteristics, distribution of Catheter-Related Urinary Tract Infections agents and risk factors in patients with and without CRUTI in the pediatric intensive care unit. METHODS: Our study was planned as a retrospective observational. All patients followed up with a urinary catheter between August 2010 and August 2015 in the 3rd level pediatric intensive care unit were included. Demographic characteristics of patients, presence of concomitant chronic disease, duration of hospitalization before CRUTI, duration of antibiotic use before CRUTI, presence of symptoms, laboratory findings and total hospitalization days of patients with and without catheter-associated UTI were evaluated. RESULTS: During the study period, 222 patients who were followed up with a urinary catheter in the pediatric intensive care unit were included in the study. Eighty patients (36%) developed CRUTI. The mean age of the patients with catheter-related urinary tract infection was 56.88 ± 6.69 months, and the mean age of the patients who did not develop CRUTI was 65.58 ± 5.16 months (p=0.001). It was observed that the duration of hospitalization was longer in the group that developed CRUTI, and the duration of antibiotic use was longer in the group that did not develop infection (p= 0.018 and 0.003, respectively). Although the total length of stay was longer in the group with CRUTI in terms of total length of stay, there was no statistical difference between the groups. CONCLUSION: It was observed that the risk of developing nosocomial infections increased as the length of hospital stay, and the frequency of infection was higher in younger patients.

Keywords: Children, Catheter Associated Urinary Tract Infection, Pediatric Intensive Care Unit

Presentation ID / Sunum No= 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000326176197

Yoğun Bakım Ünitesinde Şiddetli Covıd-19 Hastalarında Sitokin Adsorpsiyon Tedavisi

Dr. Semiha Orhan[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimler Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Yoğun Bakım Bölümü*

Özet

Giriş COVID-19 hastalarında başlıca ölüm nedenleri arasında yer alan akut solunum sıkıntısı sendromu ve multiorgan disfonksiyonunda sitokin fırtınasının önemli rol oynadığı bilinmektedir. Bu retrospektif çalışmada ağır COVID-19' da sitokin adsorpsiyon tedavisi yapılan ve yapılmayan hastaları inceledik. Gereç ve Yöntem COVID 19 yoğun bakım ünitemizde RT-PCR ile SARS-CoV-2 saptanan ve ağır pnömonisi olan 100 hasta dahil edildi. Bu hastalar sitokin adsorbsiyon tedavisi alan (n:41) ve sitokin adsorbsiyon tedavisi almayan (n:59) olmak üzere iki gruba ayrıldı ve hastaların demografik, laboratuvar değerleri ve klinik sonuçları karşılaştırıldı. Bulgular Sitokin adsorbsiyon tedavisi yapılan hastaların yaş, erkek cinsiyet, PaO2/FiO2, lenfosit sayısı, CRP, ferritin değerlerini istatistiksel olarak anlamlı bulduk. Ayrıca sitokin adsorbsiyon tedavi yapılan hastalarda ölüm oranı sitokin adsorbsiyonu yapılmayan gruba göre istatiksel olarak anlamlı yüksekti. Sonuç Çalışmamızda ağır COVID 19 olgularında sitokin adsorbsiyon tedavisi alan hastalarda ölüm ile sonuçlanma anlamlı olarak yüksekti. COVID 19 hastalarında sitokin adsorpsiyon tedavi seçeneğinin etkilerini tanımlamak için hasta sayısı daha büyük randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır. Anahtar Kelimeler: Covıd 19, sitokin adsorbsiyonu, yoğun bakım

Anahtar Kelimeler: Covıd 19, Sitokin Adsorbsiyonu, Yoğun Bakım

Presentation ID / Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8442-4788

Yozgat Yöresinde Alt Gastrointestinal Sistem Malignite Sıklığı

Asst. Prof. Dr. Tekin Yıldırım[1], Araş. Görev. Sezai Karavar[1]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: TEKİN YILDIRIM*

Özet

Amaç: Kolonoskopi, kolonoskop adı verilen fleksibl, ince ve ucunda kamera bulunan bir tüple anal kanal, rektum, kolon ve terminal ileumun tanısal ve tedavi amaçlı incelenmesidir. Kolonoskopi uygulama kolaylığı, düşük komplikasyon oranı, maliyet etkinliği, tanının yanında tedavi olanağı da sunmasıyla alt gastrointestinal sistem incelemelerinde altın standart yöntemdir [1]. Bu çalışmanın amacı, Yozgat yöresinde kolonoskopi yapılan hastalarda endoskopi ve patoloji sonuçlarının retrospektif olarak analiz edilmesi ve alt gastrointesinal sisteme ait saptanan malignitelerin sıkılığını ve dağılımını belirleyip sonuçların literatürdeki verilerle karşılaştırılmasının yapılmasıdır. Gereç ve Yöntem: 01/01/2019-31/12/2019 tarihleri arasında polikliniğimize herhangi bir nedenle başvuran hastalardan alt gastrointestinal endoskopi yapılan 326 hasta çalışmaya alındı ve retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Kolonoskopi yapılan hastaların ortalama yaşı 53,78 ± 15,04 (19 – 91) olarak saptandı. Hastaların %44,2 (n=144)'si kadın; %55,8 (n=182)'i de erkek olarak saptandı. Kolonda malignite düşündüren kitle lezyon ise %2,4 (n=8) oranın raporlandığı saptandı. Kolonda polip ise %20,4 (n=73) olarak raporlandığı saptandı. Patolojik tanılara baktığımızda kolon adenokarsinom %1,5 (n=5) oranında saptandı; bunun da %0,9 (n=3) rektum adenokarsinomdu. Total adenoma %22 (n=72); bunlardan tübülovillöz adenom %3,7 (n=12), villöz adenom ise %0,3(n=1) oranında saptandı. Sonuç: Kolon adenokarsinom %1,5 (n=5) oranında saptandı; bunun da %0,9 (n=3) rektum adenokarsinomdu. Total adenoma %22 (n=72); bunlardan tübülovillöz adenom %3,7 (n=12), villöz adenom ise %0,3(n=1) oranında saptandı.

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi, Histopatoloji, Kolon Kanseri, Kolon Polipleri

Frequency of Lower Gastrointestinal System Malignity in Yozgat Region

Abstract

Backgraund/aim: Colonoscopy is the diagnostic and therapeutic examination of the anal canal, rectum, colon and terminal ileum with a flexible, thin tube with a camera at the end, called a colonoscope. Colonoscopy is the gold standard method in lower gastrointestinal system examinations with its ease of

application, low complication rate, cost-effectiveness, and treatment possibilities besides diagnosis [1]. The aim of this study is to retrospectively analyze the results of endoscopy and pathology in patients undergoing colonoscopy in the Yozgat region and to determine the frequency and distribution of malignancies in the lower gastrointestinal tract. Materials and Methods: Among the patients who applied to our outpatient clinic for any reason between 01/01/2019 and 31/12/2019, 326 patients who underwent lower gastrointestinal endoscopy were included in the study and analyzed retrospectively. Results: The mean age of the patients who underwent colonoscopy was 53.78 ± 15.04 (19 – 91). 44.2% (n=144) of the patients were female; 55.8% (n=182) were also male. A mass lesion suggesting malignancy in the colon was found to be 2.4% (n=8). Polyp in the colon was reported as 20.4% (n=73). When we look at the pathological diagnoses, colon adenocarcinoma was found at a rate of 1.5% (n=5); 0.9% (n=3) of this was rectal adenocarcinoma. Total adenoma 22% (n=72); of these, tubulovillous adenoma was found in 3.7% (n=12) and villous adenoma in 0.3% (n=1). Conclusion: Colon adenocarcinoma was detected at a rate of 1.5% (n=5); 0.9% (n=3) of this was rectal adenocarcinoma. Total adenoma 22% (n=72); of these, tubulovillous adenoma was found in 3.7% (n=12) and villous adenoma in 0.3% (n=1).

Keywords: Colonoscopy, Histopathology, Colon Cancer, Colon Polyps

Presentation ID / Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4328-7190

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Servikal Örneklerde Bir Yıllık Human Papillomavirus Sıklığı ve Genotip Dağılımı

Asst. Prof. Dr. Emek Türkekul Şen[1], Assoc. Prof. Dr. Melahat Gürbüz[1], İnst. Cengiz Demir[1]

[1]AFYONKARAHİSAR SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
**Corresponding author: EMEK TÜRKEKUL ŞEN*

Özet

Servikal kanserler tüm dünyada kadınlar arasında en yaygın görülen ikinci kanser türüdür. Human papilloma virus (HPV) servikal kanserlerin % 99.7'sinde bulunduğu gösterilmiştir. Kanser ile ilişkili etiyolojik ajan olarak kabul edilmektedir. Human Papillomavirüs (HPV), papillomaviridae ailesinde yer alan çift iplikli sirküler DNA içeren bir virüstür. Çeşitli prevelans çalışmalarında farklı yüzdeler elde edilmiştir. Çalışmamız, HPV'nin bölgemizdeki prevalansını ve tip dağılımını belirlemek amacına yöneliktir. Bu çalışmada, Temmuz 2020-Ağustos 2021 tarihleri arasında Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniği'ne başvuran kadınların, servikal örneklerinde HPV DNA pozitifliği araştırılmıştır. Çalışmaya 18-80 yaş arası 1491 kadın dâhil edilmiştir. Test yöntemi olarak polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) ve nükleik asit hibridizasyonu teknikleri kullanılmış, veriler retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmaya dahil edilen 1491 örneğin 127'sinde (%8,5) HPV DNA pozitifliği tespit edilmiştir. HPV DNA pozitifliği tespit edilen örneklerin, 83'ünde (% 65,35) "Diğer Yüksek Riskli" HPV (HR-HPV: 31, 33, 35, 39, 45, 51, 52, 56, 58, 59, 66, 68) genotip, 21'inde (%16,54) tek başına HPV 16, 5'inde(% 3,94) tek başına HPV 18, 18'inde (% 14,17) ise birden fazla çoklu etken saptanmıştır. HPV DNA pozitifliği olan hastaların yaş ortalaması 43,37 (21-75 yaş) olarak saptandı. Çalışma bölge verilerini içermektedir. Ülkemizdeki HPV prevalansının doğru olarak izlenmesi, HPV aşılamasında kullanılması gereken genotiplerin ülkede belirlenmesi için, çok merkezli, daha geniş kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Servikal Kanser, HPV DNA, Genotip

Presentation ID / Sunum No= 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9637-6525

COVID-19 Enfeksiyonunda Bilgisayarlı Tomografi Bulguları ile Biyokimyasal Belirteçlerin Uyumu

Dr. Ali Volkan Özdemir[1], Dr. Hakan Yılmaz[2]

[1] Uzman Doktor, Uşak Eğitim Araştırma Hastanesi Tıbbi Biyokimya Laboratuarı
[2] Doktor Öğretim Üyesi, Uşak Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Aralık 2019'da, Çin Halk Cumhuriyeti'nde ortaya çıkan koronavirüs'ün (2019-nCoV) neden olduğu hastalık "Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)" olarak adlandırıldı. COVID-19, damarların iç duvarını kaplayan endotel hücrelerini harab eden bir inflamasyona neden olur. İntravasküler inflamasyon çeşitli biyokimyasal inflamasyon belirteçlerinin hasta kanındaki düzeylerini etkileyebilir. Bu çalışmada, hastaneye başvuru günü yapılan biyokimyasal testlerin Bilgisayarlı Tomografi (BT) değerlendirmesi ile uyumunun ve hastanede kalış süresi ile ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal-Metod: Temmuz 2020'de, Uşak Eğitim Araştırma Hastanesi Covid polikliniklerine başvuran, semptomatik ve toraks BT bulguları mevcut olduğu için yatış kararı verilen hastalardan Real Time-PCR testi ile Covid-19 pozitif olanlara ait; yatış günü analiz edilen CRP, LDH, GGT, WBC, Nötrofil/Lenfosit oranı (NLR) analiz sonuçları ve yatış süreleri kaydedildi. Toraks BT'lerinin skorlaması, Pan ve ark. tarafından yayımlanan kriterlere göre hesaplandı. Hastalar Toraks BT skorlarına göre gruplara ayrıldı; giriş günü analiz edilen biyokimyasal testlerin ve hastanede yatış sürelerinin, bu gruplara göre farkları incelendi. Verilerin istatiksel analizi SPSS 21.0 (IBM, USA) programında gerçekleştirildi. Bulgular: BT skorlarına göre hastalar üç gruba ayrılmış (0-4, 5-10, ≥11); test sonuçları bu gruplar arasında Kruskall-Wallis testi ile karşılaştırılmıştır. Grupların median değerleri LDH(IU/L) için 223.9, 257.4, 303.4 (p:0.000); GGT(IU/L) için 20.0, 29.0, 32.0 ($p<0.05$); WBC(10^3/µL) için 5.3, 5.2, 6.4 ($p<0.05$); CRP(mg/L) için 3.0, 13.7, 53.3 ($p<0.05$); NLR için 2.2, 2.0, 3.4 ($p<0.05$) olarak hesaplandı. Grupların yatış gün süresi median değerleri sırasıyla 6.0, 7.0, 8.0'dir ($p<0.05$). İkili grup karşılaştırmaları ise Mann-Whitney U testi ile yapılmıştır. Buna göre BT skoru ≥11 olan grupta bütün test parametrelerinin diğer gruplardan anlamlı olarak farklı olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: COVİD-19 enfeksiyonunda toraks BT önemli bir tanısal araçtır. BT skorunun yüksek olduğu grupta ölçülen bütün biyokimyasal testlerin de anlamlı olarak yüksek olduğu, yatış gün süresinin de arttığı görülmektedir. Hastalığın prognozunun değerlendirilmesi için CRP, WBC, NLR, LDH ve GGT testleri toraks BT'ye yardımcı olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Toraks Tomografi, D-Dimer

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4633-0983

COVID-19 Tanısı İle Tedavi Edilen Hastalardaki Tırnak ve Saç Bulgularının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Kübra Çoban[1], Asst. Prof. Dr. Çiçek Durusoy[1]

[1]Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

COVID -19 enfeksiyonunda çok çeşitli semptomlar son yıllarda literatürde sıklıkla bildirilmektedir. Ancak keratinize dokulardaki bulgularla ilgili bilgiler literatürde oldukça sınırlıdır. Bu hastalığın tedavisinde kullanılan ilaçlara bağlı olarak tırnak, diş ve saç gibi keratinize dokularda meydana gelen değişikliklere ilişkin veriler de son derece yetersizdir. Bu çalışma ile Kulak Burun Boğaz polikliniğinde sıklıkla karşılaşılan Covid-19 enfeksiyonu geçiren hastalarımızın keratinize dokularında (saç, tırnak ve diş) meydana gelen değişikliklerin Wood's lambası ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışma Başkent Üniversitesi Alanya Kulak Burun Boğaz polikliniğine başvuran hastalar üzerinde yapılmıştır. 3 grup vardı. Birinci grup, Covid-19 tanısı konan ve ilgili tıbbi tedavi gören hastalardan, ikinci grup, daha önce hiç Covid-19 enfeksiyonu yaşamamış ve Covid-19 aşısı olmuş kişilerden, üçüncü grup ise, daha önce hiç Covid-19 enfeksiyonu geçirmemiş ve aşı olmamış normal sağlıklı bireylerden oluşuyorı. Wood Lamba ile tırnak, saç ve dişteki floresan değişimleri kaydedildi. Çalışmaya toplam 124 (75 kadın, 49 erkek) hasta dahil edildi. Buna göre Favipravir alan Covid-19 grubunda (Grup 1), Favipravir almayan bireylere göre pozitif Wood işareti anlamlı olarak daha yüksektir ($p<0,001$). Favipravir kullanmayan bireylerin hiçbirinde Wood pozitifliği saptanmadı. Favipravir kullananlarda Wood pozitifliği belirleme oranı 58 günden sonra azalmaktadır. Başta Favipravir olmak üzere Covid-19 hastalığında kullanılan tüm ilaçların birikimine bağlı değişiklikler şu ana kadar net olarak ortaya konulamadı. Bu çalışma ile bu dokulardaki bulguların ortaya çıkarılması, uzun vadede diğer organlardaki değişikliklerin veya ilaç sekestrasyonlarının araştırılmasının önü açılacaktır.

Anahtar kelimeler: Covid-19, tırnak, saç, favipravir, Wood lamp

The Nail and Hair Findings Developing in Patients Treated for COVID-19 Infection

Abstract

The new severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-Cov-2) is the causative agent of coronavirus 2019 (COVID-2019) disease. A wide variety of symptoms of the disease have been frequently reported in the literature in recent years. However, information on the findings in keratinized

tissues is stil limited. Data on changes in keratinized tissues such as nails, teeth and hair and oral mucousa due to drugs used in the treatment of this disease are also extremely insufficient. With this study, it was aimed to evaluate the changes in the keratinized tissues of our patients with COVID-19, who are frequently encountered in the Ear Nose and Throat outpatient clinic. The study was carried out on patients who applied to Başkent University Ear Nose and Throat clinic. There were 3 groups. The first group consisted of patients diagnosed with COVID-19 and received relevant medical treatments, the second group included individuals who have never experienced COVID-19 infection but have been vaccinated against COVID-19, and the third group is the control group with normal healthy individuals who have never been diagnosed with COVID-19 infection and have not been vaccinated so far. With the Wood's lamp, fluorescent changes in nails, hair, tooth and the oral mucousa were recorded. A total of 124(75 females, 49 males) patients were included in the study. Positive Wood's finding was significantly higher in COVID-19 group(Group 1) who received Favipravir when compared to individuals who did not receive Favipravir ($p<0,001$). Wood's positivity was not detected in any of the individuals who did not use favipravir. The rate of determining Wood's positivity in favipravir users decreases after 58 days. The adverse effects of the accumulation of the drugs- mainly Favipravir- used in the treatment of COVID-19 disease, have not yet been clearly demonstrated so far. Revealing the findings in these tissues with this study will pave the way for investigating changes or drug sequestrations in other organs in the long term.

Keywords: Covid-19, hair, nail, favipravir, Wood's lamp

Presentation ID / Sunum No= 181

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9570-4673

Dual-Task Training Versus Single-Task Training on Cognitive and Motor Functions in Persons With Mild Cognitive Impairment

Ph.c. Canc. Betül Fatma Bilgin[1], Assoc. Prof. Dr. Gözde İyigün[1]

[1]Eastern Mediterranean University
**Corresponding author: Betül Fatma Bilgin*

Abstract

Objective: To compare the effects of single and dual-task training on processing speed, cognitive functions, gait speed and dual-task performance in persons with mild cognitive impairment (PwMCI). Methods: Forty-two PwMCI, were assigned to either single-task training (STT) group (n=21) or dual-task training (DTT) group (n=21), for a total of 24 sessions (3 sessions/week for 8 weeks). The primary outcome was processing speed (Choice Stepping Reaction Time Test- CSRT). The secondary outcomes were cognitive functions (Stroop Effect Test-SET, Serial Subtraction Test-SST, Verbal Fluency Test-VFT), gait speed (10 Meter Walk Test-10MWT), dual-task performance (10MWT+VFT for motor+cognitive-verbal and 10MWT+SST for motor+cognitive-arithmetic). Results: There was an improvement in processing speed, cognitive functions, gait speed and dual-task performance after treatment in both groups. No significant difference was found for training effects between the groups for processing speed and cognitive functions. Gait speed [10MWT (p=0.000; r=0.270)] and dual-task performance [10MWT-SST (p=0.002; r=0.214)] were improved more in the STT group. Conclusion: Single-task and dual-task training methods are effective in improving processing speed, cognitive functions, gait speed and dual-task performance in PwMCI. Both training methods can be used to improve processing speed and cognitive functions, however, single-task training can be more effective for the improvement of gait speed and dual-task performance.

Keywords: Mild Cognitive Impairment, Processing Speed, Cognitive Functions, Gait Speed, Dual-Task Performance

Presentation ID / Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Heparin Benzeri Biyobozunur Malzemelerin Tıp Alanında Kullanımı

Prof.Dr. Birnur Akkaya[1]

[1]*Cumhuriyet Üniversitesi*
**Corresponding author: Birnur AKKAYA*

Özet

Yüksek oranda sülfonatlı ve anyonik bir polisakkarit olan heparin, kliniklerde trombüsü önlemek için yaygın olarak antikoagülan olarak kullanılmaktadır. Kan pıhtılaşma sistemi işlevini engelleyen plazma proteini antitrombini bağlamaya ve etkinleştirmeye ek olarak, heparin, tamamlayıcı sistemin aktivasyonunu engelleyerek trombosit agregasyonuna müdahale etmek için iltihabı azaltabilir. Sülfatlanmış polisakaritler, çeşitli fizyolojik özelliklere sahip çok çeşitli bir malzeme sınıfıdır. Bu bağlamda, amino polisakkarit kitosan, heparine dikkate değer bir yapısal benzerlik gösterir ve omurgasına sülfat gruplarının eklenmesi, pıhtılaşma önleyici özellikler kazandırırken hemouyumluluğunu artırır. Sunulan çalışmada, kitosan oligomerlerinin yapısına sulfat grupları kazandırılmış olup, koagulasyon çalışması kapsamında aPTT ve PT çalışmaları yapılmıştır. Protein yapışması, malzemelerin biyouyumluluğunda önemli bir rol oynar. Bir implant ve kan arasındaki etkileşimin ilk aşaması, proteinin yapışması ve ardından hücre bağlanmasıdır. İnsan kanındaki tüm proteinler arasında albümin ve fibrinojen, hücre bağlanması ve pıhtılaşma kaskadı ile ilgili en bol bulunan plazma proteinleridir. Bu çalışmada, biyobozunur malzeme yüzeyindeki protein adsorpsiyonu sığır serum albümini (BSA) adsorpsiyonu açısından değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Heparin, Biyobozunur Malzeme, Sülfatlı Polisakkaritler, Koagulasyon.

Presentation ID / Sunum No= 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Püsenin Yara İyileşmesine Olan Etkisinin HaCat İnsan Keratinosit Hücre Hattında Araştırılması

Researcher İrem Nida Turanalp[1], Assoc. Prof. Dr. Yaprak Dönmez Çakıl[1], Asst. Prof. Dr. Zeynep Güneş Özünal[1]

[1]Maltepe Üniversitesi

Özet

Giriş Yaralar birçok hastayı etkilemektedir. Yara iyileşmesinde doku hasarını en aza indirmek çok önemlidir. Yara tedavisi yöntemleri arasında çeşitli medikal ve cerrahi yöntemler bulunmasına rağmen yara iyileşmesinde yeni tedavilere ihtiyaç vardır. Geleneksel ve tamamlayıcı tıp alanında yara iyileşmesinde kullanılan çok sayıda madde vardır ve bunlardan biri püsedir. Püse, çam ağacı çırasının yakılmasıyla elde edilen bir çeşit katrandır. Amaç Bu çalışmada püsenin yara iyileşmesinde etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem Püsenin yara iyileşmesine olan etkisi, HaCaT insan keratinosit hücre hattında 12 ve 96 kuyucuklu plakalara ekilerek in vitro araştırıldı. Çizik testiyle püsenin yara iyileşmesine ve hücre çoğalmasına olan etkisi araştırıldı. Püse en yüksek 20mg/ml ve en düşük 1.25mg/ml olmak üzere ardışık konsantrasyonlarda uygulandı ve inverted mikroskop altında kontrol grubuyla karşılaştırıldı. Yara iyileşmesine olan etkisi 6., 18., ve 24. saatlerde inverted faz kontrast mikroskopta incelendi. Proliferasyona olan etkisi XTT proliferasyon testiyle 24. saatte incelendi. Hücrelere Hematoksilen ve Eosin boyaması yapıldı. Sonuç Kontrol grubunda ardışık zaman aralıklarında yara iyileşmesi gözlemlendi. DMSO kontrol grubunda, yara iyileşmesinin kontrol grubuyla benzer olduğu gözlemlendi. En yüksek püse konsantrasyonunda yara iyileşmesi için sonuç saptanmazken, en düşük püse konsantrasyonunda yara iyileşmesi kontrol grubuyla benzer olduğu saptandı. Sonraki çalışmalarda 1.25 mg/ml'den düşük konsantrasyonların yara iyileşmesine etkisinin araştırılması ve farklı metodlarla proliferasyona etkisinin araştırılması uygun olabilir. 1919B012005942 Numaralı 2209/A projesi TÜBİTAK tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yara İyileşmesi, Püse, HaCat Hücre Hattı

Research of the Effect of "Puse" on Wound Healing in HaCat Human Keratinocyte Cell Line

Abstract

Introduction Wounds affect many patients' lives. In wound healing, it is important to reduce the tissue damage to minimum levels. New treatments are needed in wound healing eventhough there are some

medical and surgical produces for wound treatment. There are so many traditional substances that are used in wound healing and one of these substances is called “puse”. Puse is a type of tar that is obtained by burning the lightwoods of P. nigra. Aim In this research, we aimed to study the effect of puse on wound healing. Materials and Method The effect of puse on wound healing is studied by cell passaging of HaCaT human keratinocytes cell line. Cells are seeded to 12 and 96 well-plates. The effect of puse on wound healing and cell proliferation is studied with in vitro scratch assay. Puse was applied at sequential concentrations with the highest concentration as 20 mg/ml and the lowest concentrations as 1.25 mg/ml and was compared with the control group under inverted microscope. The effect of puse on wound healing was analyzed under inverted phase microscope at 6h, 18, and 24h. Puse’s effect on proliferation was analyzed with XTT proliferation assay at 24h. Hematoxylin and eosin stain was applied to the cells. Results Wound healing was observed at sequential time intervals in the control group. It was observed that DMSO control group was similar to the control group. Wound healing was not determined at the highest concentrations. The lowest concentration wound healing was similar to the control group. For further studies, it is recommended to study the effects of puse on wound healing with lower concentrations than 1.25 mg/ml and to evaluate the effect of proliferation with different methods. 1919B012005942 numbered 2209/A project was supported by TUBITAK.

Keywords: Wound Healing, Puse, HaCat Cell Line

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2728-7198, 0000-0002-6376-8979

Uydu Teknolojilerinin Vektörle Bulaşan Hastalık Epidemiyolojisinde Kullanımı

Dr. Cansu Yanık[1], Inst. Dr. Hakan Tüzün[1]

[1]Gazi University

Özet

Son 30 yıl içinde, coğrafi bilgi sistemlerinin ve dünya gözlemi için uyduların geliştirilmesi, vektör kaynaklı hastalıkların azaltılmasını veya yeniden ortaya çıkmasını etkileyen hava, iklim, çevresel ve antropojenik faktörlerin izlenmesinde önemli ilerleme kaydetmiştir. Coğrafi bilgi sistemleri (GIS) ve uzaktan algılamanın kombinasyonundan kaynaklanan analizler, sıtma, visseral leishmaniasis, dang humması, Rift Valley ateşi, schistosomiasis, Chagas hastalığı gibi vektör kaynaklı hastalıkları etkileyen iklimsel, çevresel ve biyolojik çeşitlilik faktörlerine ilişkin bilgileri geliştirmiştir. Uzaktan algılanan veriler kullanılarak geliştirilen bu bilgi ve ürünler, karar vericilerin vektörle bulaşan hastalıklara karşı mücadelede sınırlı kaynakları daha iyi tahsis etmelerine yardımcı olmaya devam etmektedir. Uzaktan algılama teknolojilerinden elde edilen bilgiler, bulaşıcı hastalıkların epidemiyolojisini incelemek için kullanılmaktadır. Veriler, hastalık modellerini izlemek, hastalıkların yayılması için çevresel tetikleyicileri anlamak, risk alanlarını tahmin etmek ve hastalık kontrol planlaması gerektiren bölgeleri tanımlamak için kullanılır. Bu epidemiyoloji türü, bulaşıcı hastalıkların başlıca ölüm nedenleri arasında kaldığı gelişmekte olan ülkelerde özellikle önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Epidemioloji, Uydu Teknolojileri, Uzaktan Algılama, Vektörle Bulaşan Hastalıklar

Use of Satellite Technologies in Vector Borne Disease Epidemiology

Abstract

Over the past 30 years, the development of geographic information systems and satellites for earth observation has made significant progress in monitoring weather, climate, environmental and anthropogenic factors that influence the reduction or re-emergence of vector-borne diseases. Analysis resulting from the combination of geographic information systems (GIS) and remote sensing has

improved knowledge of climatic, environmental and biodiversity factors that influence vector-borne diseases such as malaria, visceral leishmaniasis, dengue fever, Rift Valley fever, schistosomiasis, Chagas disease. Developed using remotely sensed data, this knowledge and products continue to help decision makers better allocate limited resources in the fight against vector-borne diseases. Information obtained from remote sensing technologies is used to study the epidemiology of infectious diseases. The data are used to track disease patterns, understand environmental triggers for disease spread, predict risk areas, and identify regions that require disease control planning. This type of epidemiology is particularly important in developing countries where infectious diseases remain among the leading causes of death.

Keywords: Epidemiology, Satellite Technologies, Remote Sensing, Vector Borne Diseases

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1597-5922

X Kromozomu Kalıtımlı Alport Sendromunda Genotip-Fenotip Korelasyonu

Ph.d. Cand. Cüneyd Yavaş[1], Prof.Dr. Nehir Özdemir Özgentürk[1], Prof.Dr. Cemal Ün[2]

[1]YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
[2]EGE ÜNİVERSİTESİ

Özet

Alport sendromu (AS) kalıtsal, nadir ve ilerleyici bir böbrek hastalığı olup göz ve kulak fizyolojisinde de etkili olmaktadır. Literatürlerde AS kliniği gösteren hastalarda en çok COL4A5 geninde varyasyon saptanmıştır. Ülkemizde AS'nin genetik etiyolojisine ilişkin çok fazla çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle AS kliniği ile takipli hastaları kontrol grubu ile karşılaştırmayı amaçladık. Yeni neslin dizileme (YND) teknolojisinin gelişmesi ve ucuzlaması aynı anda birden fazla örneğin genlerinin incelenmesine imkân vermektedir. Hasta ve kontrol gruplarının varyasyonlarını YND ile diziledik. Çam ve Sakura Şehir ve Haseki genetik polikliniklerine yönlendirilen 3 ile 63 yaş aralığında değişkenlik gösteren 20 tane (11 kadın 9 erkek) AS takipli hastanın COL4A5 genindeki varyasyonlar yeni nesil dizileme (YND) tekniği ile saptanmıştır. Çalışmamızda COL4A5 geninde toplam 20 varyasyon saptanmıştır. Bu varyasyonların genotip fenotip karşılaştırılması yapılmıştır. Çalışmamızda COL4A3 geninde AS kliniğine sebep olduğu düşünülen 12 patojenik veya muhtemel patojenik 7 klinik önemi belirsiz (VUS) varyasyon saptanmıştır. VUS varyasyonlar kontrol ve toplum frekans datasında (https://seq.genomize.com.tr/) saptanmadığından hastalığa neden olabileceği düşünülmüştür. 2 tane hastada birleşik heterozigot saptanmıştır. 1 hastanın kliniğini açıklayabilmek için daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır. Varyasyon taşıyıcısı 19 hastanın 2'si sadece hematüri, 1'i hamatüri ve proteinüri, 1'i hematüri ve hipertansiyon, 1'i hematüri ve işitme kaybı, 7'si sadece proteinüri, 1'i proteinüir ve işitme kaybı, 2'si sadece işitme kaybı ve 4'ü böbrek yetmezliği kliniği gözlemlenmiştir. Kadın ve erkek hastalar hemen hemen aynı oranda AS kliniği göstermişlerdir (10 kadın 9 erkek).

Anahtar Kelimeler: Alport, Yeni Nesil Dizileme, Varyasyon, Col4a5, X Kromozom

Presentation ID / Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6294-6115

Anne-Hemşirelerin Covıd-19 Pandemisinde Boyutsal Obsesif Kompülsiyonlarına Anksiyete Duyarlılığı ve Belirsizliğe Tahammülsüzlüğün Etkisi

Dr. Saliha Bozdogan Yesilot[1], Asst. Prof. Dr. Zehra Eskimez[1], Dr. Pınar Yeşil Demirci[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışma, anne olan hemşirelerin COVID-19 pandemisinde boyutsal obsesif kompülsiyonlarına anksiyete duyarlılığı ve belirsizliğe tahammülsüzlüğün etkisinin araştırılması amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri, 22 Mayıs-22 Ağustos 2021 tarihleri arasında kar topu yöntemi ile online olarak toplanmıştır. Araştırmada Kişisel Bilgi Formu, Boyutsal Obsesyon Kompülsiyon Ölçeği (BOKÖ), Anksiyete Duyarlılığı İndeksi-3 (ADİ-3) ve Belirsizliğe Tahammülsüzlük Ölçeği-Kısa Formu (BTÖ-12) kullanılmıştır. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kurul ve sağlık bakanlığı izni alınmıştır. Veriler uygun istatistiksel yöntemler kullanılarak SPSS paket programında analiz edilmiştir. Bulgular: Çalışma, yaş ortalaması 37,98±6,71 olan toplam 255 anne hemşire ile tamamlanmıştır. Hemşirelerin %84,7'si evli olup, ortalama çocuk sayısı ikidir. Hemşirelerin %77,3'ü üniversite mezunudur. Araştırmaya katılan hemşirelerin %69'u dahili ve cerrahi kliniklerinde, %12,9'u COVID-19 kliniğinde, %5,5'i COVID-19 yoğun bakım biriminde çalışmakta olup, %52,5'inin çalışma durumları gündüz ve nöbet şeklindedir. Araştırmaya katılan hemşirelerin BOKÖ toplam puan ortalaması 31,38 ±12,12, ADİ-3 toplam puan ortalaması 42,45±15,63, BTÖ-12 toplam puan ortalaması ise 37,05±10,88'dir. Yapılan korelasyon analizinde BOKÖ tüm alt boyutları ile anksiyete duyarlılığı ve belirsizliğe tahammülsüzlük alt boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Araştırmaya katılan hemşireler, en yüksek puanı (9,19±3,48) BOKÖ mikroplar ve kirlenme (bulaşma) hakkındaki endişeler alt boyutundan almışlardır. Yapılan çoklu regresyon analizine göre; evli olmak, ADİ_3 ölçeği fiziksel, bilişsel ve toplumsal belirtiler ile BTÖ'nün alt boyutu olan ileriye yönelik kaygı ve engelleyici kaygı durumları BOKÖ mikroplar ve kirlenme (bulaşma) hakkındaki endişeler alt boyutunun %20,4'ünü açıklamaktadır ($p<0,001$). Sonuç: COVID-19 pandemi sürecinde, anne olan hemşirelerin bulaşma hakkındaki endişeleri fazla olup, belirsizliğe tahammülsüzlük ve anksiyete duyarlılığı bu endişeyi pozitif yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Hemşire, Anne, Obsesyon, Kompülsiyon, Anksiyete, Belirsizliğe Tahammülsüzlük

The Effect of Anxiety Sensitivity and Uncertainty Tolerance On Dimensional Obsessive-Compulsive of Mother-Nurses in the Covid-19 Pandemic

Abstract

Aim: The aim of this study was to investigate the effect of anxiety sensitivity and uncertainty tolerance on dimensional obsessive-compulsive of mother-nurses in the COVID-19 pandemic. Method: This was a descriptive study. Data were collected via online by using the snowball method 22 May-22 August 2021.Personal information form, Dimensional Obsession-Compulsion Scale (DOCS), Anxiety Sensitivity Index-3 (ASI-3), and Uncertainty Intolerance Scale-Short Form (UISF-12) were used in the study. Ethics committee permission was obtained to conduct the research. Data were analyzed in SPSS package program using appropriate statistical methods. Results: A total of 255 mother- nurses with a mean age of 37.98 have participated in the study. 77.3% of the nurses had university graduates, 84.7% of the nurses were married, and the average number of children was two.69% of the nurses participating in the study work in general clinics, 12.9% in the COVID-19 clinics, and 5.5% in the COVID-19 intensive care unit. 52.5% of the nurses work the day and night shifts. The total score of DOCS the nurses participating in the study was 31.38 ± 12.12, ASI-3 total score was 42.45 ± 15.63, and UISF-12 total score was 37.05 ± 10.88.In the correlation analysis, positive and significant correlations were found between all sub-dimensions of DOCS and ASI-3, and UISF-12 sub-dimensions. Participants had the highest score in the DOCS Microbes and Contamination sub-dimension (9.19±3.48). According to the multiple regression analysis, being married, sub-dimensions of ASI-3 physical, cognitive, social symptoms, sub-dimensions of UISF-12 anxiety about the future, and inhibitory anxiety explains 20.4% of the microbes and contamination sub-dimension ($p<0.001$). Conclusion: Mother-nurses had the highest score in the DOCS Microbes and Contamination sub-dimension anxiety. Intolerance to uncertainty and sensitivity to anxiety were affected positively this anxiety during the COVID-19 pandemic.

Keywords: Covıd-19, Nurse, Mother, Obsession, Compulsion, Anxiety, Uncertainty Intolerance

Presentation ID / Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5475-2345

Covıd-19 Pandemi Sürecinde Yoğun Bakımlarda Çalışan Hemşirelerin Tükenmişlik Düzeyleri ve İş-Aile Yaşam Dengesinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Tuğba Aydın Yıldırım[1], Researcher Şerife Şen Öztürk[2]

[1]Karabük Üniversitesi
[2]Karabük Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Covid 19 pandemi süreci, hızlı bulaş özelliği ve hastalık çıktıları ile, tüm insanları olduğu gibi en riskli alanlar olarak tanımlanan hastanelerde görev yapan hemşireleri de birçok yönden etkilemiştir. Bu çalışma, pandemide yoğun bakımlarda çalışan hemşirelerin tükenmişlik düzeylerini ve iş-aile yaşam dengesini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu çalışma yoğun bakım ünitelerinde görev yapan 121 hemşire ile tamamlanmıştır. Çalışmada, katılımcıların sosyodemografik özelliklerini ve çalışma koşullarını (yaş, çalışma yılı, haftalık çalışma süreleri vb.) sorgulayan kişisel veri formu, Maslach Tükenmişlik Ölçeği (MTÖ) ve İş-Aile Yaşam Dengesi Ölçeği (İAYDÖ) kullanılmıştır. Veriler, tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, ortanca, standart sapma, minimum ve maksimum değerler), bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi, Mann Whitney U testi, Kruskal-Wallis H testi ile analiz edilmiştir. Bulgular: Elde edilen verilere göre, MTÖ genel toplamı için puan ortalaması 35,44(9,79) olarak saptanmıştır. MTÖ'nin alt boyutları arasında en yüksek puan, duygusal tükenme alt boyutunda (DT) 17,69(6,50) olarak belirlenmiştir. DT alt boyutu ile cinsiyet, eğitim, çalışma sürelerindeki değişim değişkenleri arasında anlamlı farklar saptanmıştır ($p<0,05$). İAYDÖ'nin alt boyutlarında ise en yüksek puan ailenin işe olumsuz etkisi (AİOE) alt boyutunda 4,09(0,81) olarak bulunmuştur. AİOE alt boyutu ile yaş, çalışma yılı, yoğun bakımdaki çalışma süresi değişkenleri arasında istatiksel olarak anlamlı verilere ulaşılmıştır ($p<0,05$). Sonuç: Pandemi sürecinde ya da sonrasında kaliteli sağlık bakım hizmet sunumunun sağlanabilmesi için, bu sürecin hemşireler üzerindeki olumsuz etkilerinin bilinmesi gerekmektedir. Covid 19 pandemi sürecinin olumsuz etkilerinin bilimsel çalışma verileri ile tanımlanmasının, olumsuz etkilerin azaltılması ve giderilmesi için atılacak adımların planlanmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, Hemşire, Tükenmişlik, İş Aile Yaşam Dengesi

Presentation ID / Sunum No= 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1452-9250

Hemodiyaliz Tedavisi Alan Bireylerde Psikolojik Dayanıklılık ve Yaşam Doyumu Düzeyleri

Asst. Prof. Dr. Gamze Muz[1], Researcher Canan Yıldırm[2]

[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Semra ve Vefa Küçük Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Kayseri Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışma hemodiyaliz tedavisi alan bireylerde psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumu düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı yapıldı. Gereç ve Yöntem: Çalışmanın örneklemini özel bir diyaliz merkezinde tedavi gören ve çalışmayı kabul eden 105 birey oluşturmuştur. Veriler anket formu, yaşam doyumu ölçeği ve Connor-Davidson Psikolojik Sağlamlık ölçeği kullanılarak araştırmacı tarafından yüz yüze toplanmıştır. Çalışma yapılmadan önce etik kurul izni, kurum izni ve hastalardan onam alınmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin %62.9'u erkek, % 87.6'sı evli, % 66.7'si ilköğretim mezunu, % 87.6'sının bakımı kendisinin ilgilendiği, %84.8'inin gelir gidere eşit olduğunu, %60.0'ının ek kronik hastalığı olduğu, % 61.9'nun haftada 3 seans diyaliz tedavisi aldığı, % 47.6'sının sağlığını iyi olarak tanımladığı ve %66.7'nin aile içi rollerden etkilendiği belirlenmiştir. Bireylerin psikolojik sağlamlılık durumları ile yaşam doyumları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu ($p<0.001$) belirlenmiştir. Bireylerin yaşam doyumu puan ortalamaları 16.96±5.48, psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları 67.13±20.15'tir. Ayrıca psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumu ölçeği puan ortalamaları ile cinsiyet, eğitim durumu, sağlık algısı, aile içi rol değişkenleri ile aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu belirlendi ($p<0.05$). Sonuç: Bireylerin psikolojik dayanıklılık durumları arttıkça yaşam doyum düzeylerinin de arttığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Diyaliz, Yaşam Doyumu, Psikolojik Dayanıklılık

Psychological Resilience and Life Satisfaction Levels in Individuals Receiving Hemodialysis Treatment

Abstract

Objective: This study was conducted descriptively to determine the levels of psychological resilience and life satisfaction in individuals receiving hemodialysis treatment. Materials and Methods: The sample of the study consisted of 105 individuals who were treated in a private dialysis center and accepted the study. Data were collected face to face by the researcher using a questionnaire, life satisfaction scale

and Connor-Davidson Psychological Resilience scale. Ethics committee permission, institutional permission, and patient consent were obtained before the study was conducted. Results: 62.9% of the individuals participating in the study were male, 87.6% were married, 66.7% were primary school graduates, 87.6% took care of themselves, 84.8% had income and expenses, 60.0% had additional chronic diseases, It was determined that 61.9% received dialysis treatment 3 times a week, 47.6% described their health as good, and 66.7% were affected by family roles. It was determined that there was a positive and significant relationship between individuals' psychological resilience and their life satisfaction ($p<0.001$). The mean life satisfaction score of the individuals was 16.96±5.48, and the mean psychological resilience score was 67.13±20.15. In addition, it was determined that there was a statistically significant relationship between the mean scores of the psychological resilience and life satisfaction scale and the variables of gender, educational status, health perception, and family role ($p<0.05$). Conclusion: It has been determined that as individuals' psychological resilience increases, their life satisfaction levels also increase.

Keywords: Dialysis, Life Satisfaction, Psychological Resilience

Presentation ID / Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: orcid.org/0000-0002-7604-8022

Topuk Kanı Alma Tekniği ile İlgili Ebe ve Hemşirelerin Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Dr. Leyla Erdim[1], Prof.Dr. Neriman Zengin[2], Researcher Büşra Karaca[3]

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bağcılar Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş/amaç: Tarama kartlarına alınan kaliteli kuru kan lekesi örnekleri, hasta bebeklerin gözden kaçmasını ve yanlış pozitif sonuçların neden olduğu ebeveyn kaygısını önlemede oldukça önemlidir. Preanalitik (hazırlık) aşamadaki uygulamalar kuru kan lekesi örneklerinin kalitesini önemli oranda etkiler. Ancak örnek toplayan ebe ve hemşirelerin bu aşamasındaki doğru ve yanlış uygulamalarını (tarama kartına kan alma, kurutma ve laboratuvara gönderme) inceleyen tanımlayıcı araştırma eksikliği vardır. Çalışma, ebe ve hemşirelerin preanalitik aşamadaki uygulamalarını ve genel bilgi düzeylerini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirildi. Materyal ve metot: Çalışma İstanbul'un üç büyük ilçesinde bulunan 90 adet birinci basamak sağlık merkezleri olan Aile Sağlığı Merkezlerinde çalışan 233 ebe ve hemşire ile yapılmış tanımlayıcı bir araştırmadır. Katılımcıların preanalitik aşamada yaptıkları uygulamalara yönelik bilgi düzeyleri Preanalitik Aşama Sorgulama Formu (PASF) ile değerlendirildi. Bulgular: Katılımcıların PASF bilgi puan ortalamaları (14,635±3,40) düşük bulundu. Test sonucunu potansiyel olarak yanlış negatif veya yanlış pozitif yönde etkileyebilecek hatalar (küçük hacimli çok noktalı veya tabakalanmış örnekler alma, kartın her iki yüzündeki halkalara kan emdirme/halkalara yetersiz kan uygulama gibi) yaptıkları anlaşıldı. Yaşı büyük, eğitim düzeyi ve çalışma yılı fazla olan katılımcıların PASF puanları daha yüksekti. Topuk kanı örneklemesi ile ilgili eğitim almayan grubun puanları daha yüksek bulundu. Sonuç: Özellikle yaşı küçük, eğitim düzeyi ve çalışma yılı az olan ebe ve hemşireler ele alınarak hastaya ulaşmadan mezuniyet sonrası eğitimlerle teorik bilgi ve beceri geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Preanalitik Aşama, Yenidoğan, Örnek Toplama, Ebelik, Hemşirelik

Presentation ID / Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3785-4758

Yoğun Bakıma Yatan Tip 2 Diyabetli Hastaların İnsüline Karşı Algıları ile Diyabet Öz Yönetimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Elif Günay İsmailoğlu[1], Researcher Serkan Timuçin[2]

[1]İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[2]İzmir Bakırçay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Özet

Amaç: Bu çalışma, yoğun bakımda yatarak tedavi gören Tip 2 diyabetli hastaların insülin algı düzeylerini ve diyabet semptom yönetimini belirlemeyi amaçlamıştır. Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma, bir devlet hastanesinin Dahiliye ve Anestezi Yoğun Bakım ünitelerinde 01 Aralık 2020 ve 31 Mart 2021 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini gönüllü olarak insülin kullanan 100 hasta oluşturmuştur. Araştırma verileri Hasta aracılığıyla toplanmıştır. Giriş Formu, Diyabet Öz Yönetim Anketi ve İnsülin Tedavisi Değerlendirme Ölçeği. Etik kurul ve hastalardan yazılı izin alındı. Veri analizi aritmetik ortalama, sayı, yüzde, Spearman's Correlation, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testlerinden oluşuyordu. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 44.57 ± 14.8, %52'si kadın, %72'si bekardı. Ortalama insülin kullanım süresi 2.8 ± 1.17 yıldı. Hastaların İnsülin Tedavisi Değerlendirme olumlu ve olumsuz madde alt ölçek puan ortalamaları sırasıyla 12.56 ± 3.43 ve 48.18 ± 12.09'dur. Hastaların Diyabet Öz Yönetim Anketi toplam puanı ortalaması 4.07 ± 1.74 (dağılım: 0.62-8.75) idi. Medeni durum, eğitim düzeyi, kronik hastalık ve komplikasyon varlığı, düzenli insülin kullanımı ve Diyabet Öz Yönetim Anketi ile İnsülin Tedavisini Değerlendirme Ölçeği puanları arasında anlamlı fark vardı. Sonuç: Hastaların insülin kullanımına yönelik olumsuz algıları yüksektir ve diyabet öz yönetimleri ortalamanın altındadır. Hastaların negatif insülin algısı ile diyabet öz yönetimlerinin glukoz yönetimi ve diyet kontrolü alt boyutları arasında yüksek düzeyde negatif korelasyon vardı. Buna göre diyabetin öz yönetimi ve hastaların insülin tedavisi konusunda farkındalık yaratmak için bireysel ya da grup eğitimlerinin planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öz-Yönetim, Tip 2 Diyabet, İnsülin Algısı

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1517-6784

Kuzey Kıbrıs' da Yetişen Dittrichia Graveolens Subsp Graveolens' in Antioksidan ve Antiproliferatif Etkileri

Ph.c. Canc. Nesrin Öztinen[1], Ph.c. Canc. Ezgi Ak-Sakallı[1], Researcher Büşra Yardım[1], Asst. Prof. Dr. Ergül Mutlu Altundağ[1], Assoc. Prof. Dr. Emre Hamurtekin [1], Prof.Dr. Müberra Koşar[1]

[1]Doğu Akdeniz Üniversitesi

Özet

Giriş: Glioblastoma (GBM), invaziv ve malign primer merkezi sinir sistemi beyin tümörüdür (1). Dittrichia (Inula) cinsi, Akdeniz bölgesinin bu cinse ev sahipliği yaptığı Asteraceae familyasına aittir. Dittrichia graveolens (DG) önemli içeriği, kanser riskini ve doğal antioksidan aktiviteyi azalttığı düşünülen polifenoller ve seskiterpenlerdir (2, 3). Bu nedenle DG subsp. graveolens bitki ekstrelerinin, potansiyel etkilerini görmek için antioksidan ve antiproliferatif aktiviteleri belirlendi. Materyal ve Metot: Kuzey Kıbrıs'ta yetiştirilen DG subsp. graveolens Soxhlet ekstraksiyon yöntemi ile hekzan ve etanol çözücüleri kullanılarak ekstrakte edildi. Çözücüler vakumda buharlaştırıldıktan sonra, ekstrelerin DPPH● ve ABTS+● antioksidan etkileri değerlendirildi. Ekstraktların toplam fenol içerikleri ve antiproliferatif aktiviteleri sırasıyla Folin Ciocalteau ve MTT deneyleri ile belirlendi. Sonuçlar: DPPH● ve ABTS+● aktiviteleri, hekzan ile karşılaştırıldığında etanol ekstraktında daha yüksekti. Etanol ekstraktı için IC50 değeri 0.612 mg/mL olarak hesaplandı, ancak hekzan ekstraktları çözünürlük sorunu nedeniyle değerlendirilemedi (> 20 mg/mL). 30 dakikalık kinetik ölçümlerden sonra, etanol ekstraktları artan konsantrasyondan dolayı %64.65-92.26 inhibisyon gösterdi. Aynı deneyde, 30 dakikalık kinetik ölçüm sonunda hekzan ekstraktının inhibisyonları %14.35-35.92 olarak değerlendirildi. Etanol ve hekzan ekstraktları için toplam fenolik içerik sırasıyla 108.895 ve 9.068167093 mgGAE/gext bulundu. Bu sonuçlar, ekstrakt polaritesine bağlı olarak tüm ekstraktların antioksidan ve antiproliferatif aktivitede farklı potansiyel etki sergilediğini gösterdi. Tartışma: Sonuç olarak, kanser hücrelerine karşı antioksidan özelliklere ve antiproliferatif aktivitelere sahip olan bu ekstraktların aktif bileşenlerinin belirlenmesi için daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Dittrichia Graveolens Subsp. Graveolens, Gbm, Antioksidan, Hücre Canlılığı

Antioxidant and Antiproliferative Activities of Dittrichia Graveolens Subsp. Graveolens From North Cyprus

Abstract

Introduction: Glioblastoma (GBM) is an invasive and malignant primary central nervous system brain tumor (1). Dittrichia (Inula) genus belongs to Asteraceae family where the Mediterranean region is home to this genus. Dittrichia graveolens (DG) important content include polyphenols and sesquiterpenes thought to decrease risk of cancer and natural antioxidant activity (2,3). Therefore DG subsp. graveolens plant extract was used to determine antioxidant and antiproliferative activities to see their potential effects. Materials and Methods: Herb part of DG subsp. graveolens grown in North Cyprus was sequentially extracted with hexane and ethanol by Soxhlet extraction. After solvents were evaporated in vacuo, the extracts were assessed by DPPH● and ABTS+● antioxidant assays. Total phenol contents and antiproliferative activities of extracts were determined by Folin Ciocalteau and MTT assays, respectively. Results: High DPPH● and ABTS+● scavenging activities were higher in the ethanol extract compared to hexane. IC50 value was calculated as 0.612 mg/mL for ethanol extract, but hexane extracts could not be evaluated (> 20 mg/mL) because of its solubility problem.On the other hand, both extracts were scavenged the ABTS+ redical according to the concentrations. After 30 min kinetic measurements, ethanol extracts showed 64.65-92.26% inhibition due to its increased concentration. In same assay hexane extract's inhibitions were evaluated as 14.35-35.92% after 30 min. Total phenolic content for ethanol and hexane extracts was found 108,895 and 9,068167093 mgGAE/gext respectively.The antiproliferative effects of hexane and ethanol extracts were found as 50.65 and 31.82% inhibitions respectively, at a concentration of 200 microgram extract at 48h on GBM cells. These results showed that all extracts exhibited different potential effect in antioxidant and antiproliferative activity which depending on extract polarity. Conclusions: In conclusion, further studies need to be identified active components of these extracts for which have antioxidant properties and antiproliferative activities against cancer cells.

Keywords: Dittrichia Graveolens Subsp. Graveolens, Gbm, Antioxidant, Cell Viability

Presentation ID / Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1459-2575

Romatoid Artrit Tedavisinde Kullanılmak Üzere Hedeflendirilmiş Nanopartiküllerin Deney Tasarımı ile Geliştirilmesi Üzerine Çalışmalar

Ma. St. Nebahat Durmaz[1], Asst. Prof. Dr. Necibe Başaran Mutlu Ağardan[1]

[1]Gazi Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Ana Bilim Dalı, 06330, Etiler, Ankara, TÜRKİYE

Özet

Romatoid artrit (RA), kronik ve otoimmün bir hastalık olup dünya çapında en yaygın kronik sistemik enflamasyon hastalıklardan biridir. RA hastaları için mevcut terapötik tedavi stratejileri, nonsteroid antiinflamatuvar ilaçlar (NSAID'ler), glukokortikoidler, hastalığı modifiye eden anti-romatizmal ilaçlar (DMARD'lar) ve biyolojik ilaçları içerir. Tedavi, NSAID'lerden DMARD'lara ve modern biyolojiklere doğru ilerlerken, kullanımda olan bu ilaçlar, spesifik olmayan tedavi nedeniyle potansiyel olarak sıklıkla bağışıklık fonksiyon bozukluğu ile birlikte yaşamı tehdit edici sonuçlara neden olabilir. RA tedavisi için geleneksel dozaj biçimleriyle ilişkili başlıca dezavantajlar, zayıf hasta uyuncu, kısa yarı ömür, düşük biyoyararlanım ve zayıf çözünürlüktür. Bu çalışmada, glikortikoid tedavisinde izlenen mevcut yan etki ve dezavantajları gidermek amacıyla, hidrokortizon asetat (HCA) enkapsüle edilmiş kitosan nanopartikülleri iyonik jelasyon yöntemi ile hazırlanarak hyalüronik asit ile kaplanmıştır. Kitosan (CS), doğal, katyonik, biyoparçalanır, biyouyumlu bir polimerdir. Hyalüronik asit (HA), doğal, biyouyumlu ve biyolojik olarak parçalanabilir bir polisakkarittir. RA'de inflamasyonlu dokularda miktarı artan CD-44 reseptörlerinin doğal ligandıdır. Formülasyonda kullanılan etkin madde ve polimerlerin birbirleriyle etkileşip etkileşmediği diferansiyel taramalı kalorimetre (DSC) kullanılarak araştırılmıştır. Nanopartiküllere yüklenen etkin madde tayini için UV spektofotometre kullanılarak, miktar tayini yöntem validasyonu yapılmıştır. Optimum HCA yüklü CS nanopartikülleri eldesi için çalışma koşullarının belirlenmesinde Box-Behnken deney tasarımı kullanılmıştır. Tasarımda 3 faktör (pH, karıştırma süresi, karıştırma hızı), her faktör için düşük ve yüksek olmak üzere üç seviyede çalışılmıştır. Çalışmada bağımsız değişkenler, pH, karıştırma süresi, karıştırma hızı seviyeleri, bağımlı değişkenler ise partikül büyüklüğü, polidispersite indeksi, zeta potansiyeli, enkapsülasyon etkinliği olarak belirlenmiştir. Faktör ve seviyelerin partikül büyüklüğü, polidispersite indeksi, zeta potansiyeli üzerine etkileri değerlendirilmiştir. Deneysel tasarım çalışması sonucunda, HCA yüklü CS nanopartiküllerinin partikül büyüklüğü üzerine en etkili faktörün karıştırma süresi, polidispersite indeksi üzerine en etkili faktörlerin pH ve karıştırma süresi, enkapsülasyon etkinliği üzerine en etkili faktörün karıştırma hızı ve süresi olduğu izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kitosan Nanopartikülleri, Hyalüronik Asit, Deney Tasarımı

Presentation ID / Sunum No= 282

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Effect of Exhaustive Activity on Immunoglobulin M Response and Serum Cortisol in Futsal Players

Asst. Prof. Dr. Reza Behdari[1], Asst. Prof. Dr. Ali Refaei[2], Asst. Prof. Dr. Masoumeh Hosseini[2]

[1]Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran,
[2]East Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran,

Abstract

Abstract Background & Purpose : Exercise is the strongest stress the body is exposed to. The body's response to this stress is through a series of physiological changes in the metabolic, hormonal and immunological systems. The aim of this study was to investigate the effect of a intensive incremental exercise on the response of immunoglobulin M and cortisol serum in professional and amateur futsal players. Materials & Methods: The research method in the present study is applied in terms of quantitative nature and type of purpose and in terms of data collection, the research method will be non-experimental and of survey and correlation type. Statistical Society of Research: Players in both groups of boys are professional athletes and futsal amateurs. Sampling method This sampling research is available. The sample size of the study will select 20 young amateur and professional 16-14 year old futsal players and according to the conditions of entering the research, they will form two groups of 10 people. For aerobic activity the shuttle run test was used, Samples were collected before and immediately after shuttle run test. The data were analyzed using variance analysis with repeated measures at a significance level of $P<0.05$. Spss statistical software will be used to process the data Results: The results of this study showed that intensive incremental exercise had significant changes in serum cortisol and serum immunoglobulin M fatigue levels. And during the recovery period, cortisol increases in amateur futsal players. However, immunoglobulin M did not show a significant change immediately after exercise. Conclusion: In regard to the obtained results of the study, the response of serum cortisol concentration is a function of the level of preparation. By increasing the process of gluconeogenesis to ensure the availability of sufficient fuel. Also, the reason for the significant change in immunoglobulin M immediately after exercise, from the researchers' point of view, is the increase in the immunosuppressive hormone cortisol, the activity of the sympathetic nervous system.

Keywords: Intensive Incremental Exercise, Immunoglobulin M, Serum Cortisol, Futsal

Presentation ID / Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5488-3158

Germe Egzersizleri, Kas Aktivasyonu ve Performans İlişkisi: Judo Sporu Açısından Değerlendirilmesi

Researcher Özgür Eken

[1]İnönü Üniversitesi
**Corresponding author: Özgür Eken*

Özet

Bu çalışmanın amacı germe egzersizlerinin kas aktivasyonu ve performans ilişkisinin judo sporu açısından değerlendirerek incelemektir. Sporda germe egzersizleri genellikle ısınma protokollerini takiben gerçekleştirilmektedir. Ülkemizde spor branşları gözlemlendiğinde geleneksel deneme yanılma yöntemleri sonucu oluşan her antrenörün sporcusunu farklı şekilde ısınma sonrası germe egzersizlerine maruz bıraktığı gözlemlenmektedir. Asıl amaç ise vücut ısısının ısınma protokolleriyle arttırılıp ardından germe egzersizleriyle eklem hareket açıklığının genişletilmesi, kas tendon yapısındaki travmaların müsabaka öncesi azaltılarak yaralanmaların önlenmesi ve performans gelişimini sağlamaktır. Bir eklemin ROM'unu arttırabilme durumu normal olarak kastaki genişletilebilir veya kas-eklem ve diğer bağ dokularının sertliğinin azalmasını gerektirmektedir. Bu nedenle genellikle ısınma egzersizleri sonrasında tercih edilen germe egzersizlerinde, kas sıcaklığındaki artış, daha yüksek çevresel sıcaklıklar ve dinamik germe egzersizleriyle ilgili kas kasılmaları, propriyoseptif nöromüsküler fasilitasyon (PNF) germe sırasında izometrik kasılmalar ve statik germenin refleksif kasılmaları ile ortaya çıkabilir. Viskozite üzerindeki tiksotropik etkiler sadece kasla ilgili değildir, tendonlar % 55-70 sudan oluştuğu için, viskozite değişikliklerinden de etkilenebilir. Isınma yapılmadan başlanılan egzersizlerdeyse, soğuk bir kas, miyozin, titin ve diğerleri gibi kas içi proteinlere daha yüksek direnç sağlayan daha viskoz sarkoplazmaya sahip olabilir. Hücre dışı sıvı soğukken daha viskoz olur ve böylece kas liflerinin, tendonların ve fasyanın hareketine veya kaymasına daha fazla direnç sağlamaktadır. Bu nedenle egzersizlere başlamadan önce, kas kasılmalarını sağlayan egzersizlerle kas-eklem sıcaklıklarını artırabilir, viskoziteyi ve harekete karşı direnci azaltılabilir. Organizmaya birçok etkisini olan germe egzersizleri judo sporu yapan judocularda mikrotravmaları ve yaralanmaları önleyebileceği gibi müsabaka performansına etki edebilir. Antrenör ve judocuların germe egzersizlerinin ortaya çıkarabileceği etkiler hakkında bilgi sahibi olmaları ve elde edecekleri bilgileri saha çalışmalarına yansıtmaları sporcu kariyerleri açısından kendilerine pozitif katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Germe Egzersizleri, Judo, Performans

Relationship Between Stretching Exercises, Muscle Activation and Performance: Evaluation in Terms of Judo

Abstract

The aim of this study is to evaluate the relationship between muscle activation and performance of stretching exercises in terms of judo sport. Stretching exercises in sports are usually performed following warm-up protocols. When sports branches are observed in our country, it is observed that each coach, which is formed as a result of traditional trial and error methods, exposes the athlete to stretching exercises after warm-up differently. The main purpose is to increase the body temperature with warm-up protocols, then to expand the range of motion with stretching exercises, to prevent injuries and to improve performance by reducing the traumas in the muscle tendon structure before the competition. The ability to increase the ROM of a joint normally requires expansion of the muscle or reduction of stiffness of the muscle-joint and other connective tissues. Therefore, in stretching exercises, which are generally preferred after warm-up exercises, increase in muscle temperature, higher environmental temperatures and muscle contractions related to dynamic stretching exercises, proprioceptive neuromuscular facilitation (PNF) may occur with isometric contractions during stretching and reflexive contractions of static stretching. Thixotropic effects on viscosity are not only related to muscle, but can also be affected by changes in viscosity, as tendons are composed of 55-70% water. In exercises started without a warm-up, a cold muscle may have more viscous sarcoplasm, which provides higher resistance to intramuscular proteins such as myosin, titin, and others. The extracellular fluid becomes more viscous when cold, thus providing greater resistance to movement or sliding of muscle fibers, tendons, and fascia. For this reason, before starting the exercises, muscle-joint temperatures can be increased, viscosity and resistance to movement can be reduced by exercises that provide muscle contractions. Stretching exercises, which have many effects on the organism, can prevent microtraumas and injuries in judo athletes, as well as affect competition performance. Having information about the effects of stretching exercises for trainers and judokas and reflecting the information they will obtain to their field work can make a positive contribution to their careers.

Keywords: Stretching Exercises, Judo, Performance

Presentation ID / Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000327366195

Sigara İçen Bireylerde Kuzey Yürüyüş Egzersizinin Fiziksel Uygunluk, Fiziksel Aktivite ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Manolya Acar[1]

[1]*Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye.*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı sigara içen bireylerde kuzey yürüyüş egzersizinin fiziksel uygunluk, fiziksel aktivite ve yaşam kalitesi üzerine etkisini egzersiz yapmayan grup ile karşılaştırmaktır. Yöntem: 20 ile 60 yaşları arasında 20 sigara içen yetişkin rastgele olarak iki gruba ayrıldı: kuzey yürüyüşü egzersizi (KYE) (n = 10) veya kontrol grubu (n = 10). KYE grubu katılımcıları, 6 hafta ve günde 45 dakika boyunca haftada üç kez KYE yaptı. Kontrol grubuna herhangi bir müdahale yapılmadı. Sonuç ölçümleri her iki gruba da çalışmanın başında ve sonunda olmak üzere ikişer kez uygulandı. Fiziksel uygunluk düzeyi, Senior Fitness Test Protokolü kullanılarak ölçüldü. Fiziksel aktivite seviyeleri, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketinin (UFAA) kısa formu ile değerlendirildi. Sağlıkla ilgili yaşam kalitesini belirlemek için Nottingham Sağlık Profili (NSP) kullanıldı. Bulgular: KYE'den sonra, KDE grubunda, 6 dakika yürüme testi mesafesi (p=0.00), iki dakika adım (p=0.02), UFAA yürüme (p=0.02) skorlarında istatistiksel olarak anlamlı iyileşmeler gözlendi. Kontrol grubunda 6 dakika yürüme test mesafesi (p=0.02), iki dakika adım (p=0.03), sandalyeye otur-uzan (p=0.04) test skorları istatistiksel olarak anlamlı şekilde azaldı. 6 dakika yürüme testi mesafesi (p=0.06), iki dakika adım (p=0.02), 8 adım kalk yürü (p=0.05) testleri, UFAA yürüme (p=0.04), UFAA orta şiddetli aktivite (p=0.03) ve toplam puan (p=0,01), NSP duygusal (p=0,04) ve toplam (p=0,04) puan alt parametreleri iki grup arasında KYE grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı farklıydı. Sonuç: Bu bulgular, KYE'nin sigara içen kişilerde fiziksel uygunluk, fiziksel aktivite düzeyini ve yaşam kalitesini artırdığını göstermektedir. Bu sonuçlar ışığında, KYE'nin sigara içen kişilerde fiziksel uygunluk, fiziksel aktivite düzeyi ve yaşam kalitesini artırmada etkili ve alternatif bir egzersiz yaklaşımı olabileceği ve bu etkilerin ilerideki çalışmalarda daha fazla vaka ile farklı popülasyonlarda incelenmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kuzey Yürüyüş Egzersizi, Fiziksel Uygunluk, Fiziksel Aktivite, Yaşam Kalitesi, Sigara İçen Bireyler.

The Effects of Nordic Walking Exercise on Physical Fitness, Physical Activity and Quality of Life in Smokers.

Abstract

Purpose: The aim of this study was to compare effects of nordic walking exercise with no exercise group on physical fitness, physical activity level and quality of life in smokers Methods:Twenty smoker adults, between 20 and 60 years of age, were randomly enrolled and divided into two groups: nordic walking exercise (NWE) (n=10) or control group (n=10). NWE group participants performed NWE three times a week for 6 weeks and 45 minutes a day. No intervention was made in the control group. Outcome measurements were applied for both groups twice, at the beginning and end of the study. Physical fitness level was mesaured using Senior Fitness Test Protocol. Physical activity levels were evaluated by the short form of the International Physical Activity Questionnaire (IPAQ). Nottingham Health Profile (NHP) was used to determine health-related quality of life. Results: After NWE, The 6 minutes walk test distance (p=0.00), two minutes step (p=0.02), IPAQ walking scores (p=0.02) statistically significant improvements were observed in the nordic walking exercise group. In the control group, 6 minutes walk test distance (p=0.02), two minutes step (p=0.03), chair sit-reach (p=0.04) test scores decreased statistically significantly. The 6 minutes walk test distance (p=0.06), two minutes step (p=0.02), 8 foot up go (p=0.05) tests, IPAQ walking (p=0.04), IPAQ moderate intensity activity (p=0.03) and total scores (p=0.01), NSP emotional (p=0.04) and total (p=0.04) scores sub-parameters significantly differed in favor of the NWE group between two groups.Conclusions: These findings suggest NWE increase physical fitness, physical activity level and quality of life in smokers. In the light of these results, it is thought that NWE may be effective and alternative exercise approache in increasing physical fitness, physical activity level and quality of life in smokers and these effects should be examined in different populations with more cases in future studies.

Keywords: Nordic Walking Exercise, Physical Fitness, Physical Activity, Quality of Life, Smokers.

Presentation ID / Sunum No= 281

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Aim of the Study Was to Assess the Effectiveness of Different Modalities of Feedback in the Learning of Complex Movement Tasks

Assoc. Prof. Dr. Tomasz Niznikowski[1]

[1]*Józef Piłsudski University of Physical Education in Warsaw Faculty of Physical Education and Health*

Abstract

Purpose: The aim of the study was to assess the effectiveness of different modalities of feedback in the learning of complex movement tasks. Material and Methods: Sixty-one male students randomly assigned to three groups participated in the study. The groups were as follows: group Verbal (VER)=20 (height 178.6 cm ± 4.3 cm, body mass 81.3 kg ± 3.7 kg, age 20.3 ± 1.2 years), group Visual (VIS)=21 (height 179 cm ± 4.6 cm, body mass 82 kg ± 3.4 kg, age 20.3 ± 1.2 years), group Verbal-Visual (VER&VIS)=20 (height 178.6 cm ± 4.3 cm, body mass 81.3 kg ± 3.7 kg, age 20.3 ± 1.2 years). A 6-week experiment was carried out. Training sessions took place three times a week (on Mondays, Wednesdays and Fridays). The study participants learnt to perform a vertical jump with swinging arms forward and upward, pulling the knees to the chest and grabbing the shanks followed by half-squat landing with arms sideward. Three gymnastic judges rated their performance on a scale of 1 to 10. Results: Tukey post hoc test revealed that in the post-test, a significant difference in the quality of performance was observed between the group with verbal feedback on errors combined with visual feedback on how to correct them (VER&VIS) and the group with verbal feedback on errors (VER) and the group with visual feedback on the correctness of task performance (VIS). The ratings observed in the post-test were significantly higher in group VER&VIS than in groups VER and VIS (9%; $p<.01$ and 15%; $p<.001$, respectively). All judges' ratings observed in group VER&VIS and VIS decreased insignificantly but group VER improved insignificantly. Conclusions: Providing verbal feedback on errors combined with visual feedback on how to correct them during the learning of the vertical jump proved to be more effective than verbal feedback on errors or visual feedback on the correctness of task performance separately.

Keywords: Training Sessions, Verbal, Visual, Verbal-Visual Feedback, Vertical Jump, Complex Task

Presentation ID / Sunum No= 286

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Psoas Kompartman Bloğu ile Düşkün Hastada Kalça Cerrahisi: Vaka Sunumu.

Exp. Dr. Mehmet Mutlu[1]

[1]*Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi*

Özet

Alt ekstremite cerrahisinde, genel anesteziye alternafit olarak santral, periferik sinir ve pleksus blokları gibi rejyone anestezi teknikleri tercih edilebilir. Rejyonel anestezi tekniklerinin de birbirine göre üstün yanları vardır. Santral bloklarda gözlenen hipotansiyon, mesane disfonksiyonu, postspinal baş ağrısı periferik sinir ve pleksus bloklarında olmamasına rağmen, nadir de olsa sinir hasarı riski taşımaları ve daha çok deneyim ve donanım gerektirmeleri uygulanmalarını kısıtlamaktadır. Psoas kompartman bloğu lomber pleksus bloğudur ve kalça cerrahisinde yeterli anestezi ve postoperatif analzejinin yanı sıra cerrahi için taraf seçmemize olanak sağlar.1 Özellikle yaşlı, birden fazla sistemik hastalığı olan düşkün hastalarda kalça cerrahisi için diğer anestezi tekniklerine kıyasla daha iyi bir tercihtir. Bu olguda tek başına psoas kompartman bloğunun, proksimal femur kırığı nedeni ile opere edilecek hastada etkin, güvenilir ve konforlu bir teknik olarak tercih edilebileceğini paylaşmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Psoas Kompartman Bloğu, Proksimal Femur Kırığı, Rejyonel Anestezi.

Presentation ID / Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Distal Humerus Eklem İçi Kırıklarda Parallel Plaklama ile Fiksasyonun Fonksiyonel Sonuçları

Dr. Fırat Fidan[1]

[1]*İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ PORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ ANABİLİMDALI*

Özet

Bu çalışmada distal humerus eklem içi kırıklarında paralel plaklama ile fiksasyon sağlanan hastaların fonksiyonel sonuçlarıini değerlendirdik. 2017-2020 yılları arasında kliniğinde olekranon osteotomisi yapılarak tedavi edilen distal humerus eklem içi kırığı olan ortalama yaş 42,24 olan (Dağılım 17-74) 24 hasta çalışmaya dahil edildi. Kırık nedeni olarak 21 hastada düşme, 3 hastada araç dışı trafik kazası, 1 hastada ise yüksekten düşme olduğu belirlendi. Kırıklar AO sınıflmasına göre sınıflandırıldı. 6 hastada C1, 9 hastada C2 ve 9 hastada da C3 tipi kırık mevcuttu. 4 hastada açık kırık (1 hastada tip3 açık kırık 3 hastada tip 2 açık kırık) mevcuttu. 4 hastada başvuru anında ulnar sinir patolojisi tespit edildi. Tüm hastalarda dirsek posteriordan yapılan insizyonla ulnar sinir bulunarak ardından olekranon osteotomisi uygulandı. Tüm hastalara distal humerusa paralel plakla osteosentez uygulandı. Olekranon osteotomisine 6 hastada plak ile 18 hastada ise gergi bandı ile osteosentez uygulandı. Hastalar takiplerde direkt grafi, eklem hareket açıklığı ve Jupiter Klinik değerlendirme skalasına göre değerlendirildi. Ortalama hareket açıklığı 106.04 olarak bulundu. Jupiter klinik değerlendirme skalasına göre 4 hastada mükemmel, 13 hastada iyi,5 hastada orta,3 hastada ise kötü sonuç olarak değerlendirildi. Kötü olan 3 hastada C3 tipi kırık olduğu belirlendi. Preop ulnar sinir arazı olan 4 hasta dışında postop ulnar sinir arazı görülmedi. 3 hastada enfeksiyon gelişti. Enfeksiyon gelişen hastaların tümünün açık kırık olduğu belirlendi. Distal humerus eklem içi kırıklarda parallael plaklama ile iyi fonksiyonel sonuçlar elde edilebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Distal Humerus Kırıkları,parallel Plaklama

Presentation ID / Sunum No= 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Anesthesia Management of Limb Salvage Surgery On a Nine Years Old Child With Primary Eye Rhabdomyosarcoma and Femur Metastasis.

Dr. Aynur Mustafayeva [1], Asst. Prof. Dr. Meliha Orhon Ergün [1]

[1]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anestezi ve Reanimasyon A.D
**Corresponding author: Seniyye Ülgen Zengin*

Abstract

Introduction Bone tumors may primarily be treated with surgery, chemotherapy and radiotherapy. Extracorporeal irradiation and reimplantation (ECIR) in bone tumors is described as a technique of en bloc surgical removal of the tumor-bearing segment of a bone, irradiating it to a very high dose and reimplanting that segment in its original location. Patient abd method A nine years old boy was diagnosed a rhabdomyosarcoma of right eye two years ago, four months ago,hip biopsy revealed rhabdomyosarcoma of proximal femur. The patient received general anesthesia, tempreture, SpO2, capnography, ECG, invasive arterial blood pressure, PVI were closely monitored perioperatively. Tranexamic acid was administered for the prophylaxis of bleeding. The proximal femur was resected, extracorporeally irradiated and reimplanted with vascularized fibular graft on it's original location. The patient was hemodynamically stable thus did not need any inotropic support. Regular arterial blood gass measurments were normal,Surgery lasted for 12 hours The aim of the surgery was to remove the tumor-bearing part of a femur, extracorporeally irradiate it and reimplant it with vascularized fibular greft on it's original location. Discussion: Pediatric anesthesiology carries higher risk than adult anesthesiology regarding the relative physiological patterns. Surgical complexity, increased blood loss, dilutional coagulopathy may cause haemostatic changes in pediatric population undergoing major surgery.. For limb sarcoma, wide en bloc resection and limb salvage surgery is widely performed for the preservation of the body function. Once prosthetic replacement is the most commonly used and accepted reconstructive technique for limb salvage surgery, however, about 10–20% of patients with prosthetic replacement surgery may need amputation due to a complication or local recurrence. Conclusion; Anesthetic management of pediatric patients is highly challenging and cruscial. Proper hemodynamic monitorization, prevention of hypothermia, appropriate fluid and blood transfusion, pain management are essential for excellent outcomes in children undergoing limb salvage surgery.

Keywords: Limb Salvage Surgery; Eye Rhabdomyosarcoma; Anesthesia Management; Prolonged Surgery; Tranexamic Acid

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5770-7555

18-24 Hafta Uterin Arter Doppler Ultrasonografisinde Pulsatilite İndeksinin ve Diyastolik Çentik Varlığının Preeklampsi Öngörüsündeki Önemi

Dr. Şule Göncü Ayhan[1], Assoc. Prof. Dr. Resul Arısoy[2], Prof.Dr. Veli Mihmanlı[3]

[1]Ankara Şehir Hastanesi Kadın Doğum Hastanesi
[2]Üsküdar Üniversitesi Kadın Doğum
[3]SBÜ Prof. Dr. Cemil Taşçoğlu Şehir Hastanesi Kadın Doğum

Özet

Amaç: İkinci trimester uterin arter pulsatilite indeksi (Pİ) değerinin ve diastolik çentik varlığının primigravid, düşük riskli gebe hastalarda preeklampsi öngörüsündeki öneminin saptanması Gerekçeler ve Yöntem: Primipar, tekil, 18-24 haftalar arası olan ve bilinen sistemik hastalığı, fetal yapısal kromozomal anormalliği, uterin anomalisi olmayan 244 gebe hasta çalışmaya dâhil edildi. Doppler ölçümleri transabdominal olarak yapıldı. Uterin arter Pİ değeri ve diastolik çentik varlığı not edildi. Daha önce normotansif olan bir gebede, 20. gebelik haftası ve sonrasında yeni başlayan hipertansiyon (> 140/90 mmHg) ve proteinüri (24 saatlik idrarda 300 mg ve üzeri), proteinüri yokluğunda hipertansiyona eşlik eden sistemik bulguların bulunması preeklampsi olarak değerlendirildi. 32 gebelik haftası öncesi preeklampsi gelişmesi erken preeklampsi olarak tanımlandı. Bulgular: Preeklampsi gözlenen 15 gebenin ortalama Pİ değeri (1,51), preeklampsi gözlenmeyen gebelerinkinden (0,89) anlamlı olarak yüksek bulundu ($p<0,001$). Preeklampsi için duyarlılığı ve özgüllüğü en yüksek olan eşik değer Pİ 1,13 olarak hesaplandı. Çentik gözlenen gebelerde preeklampsi ve erken preeklampsi gelişme oranı, çentik negatif olan gebelere göre anlamlı olarak artmıştı ($p<0,001$). Preeklampsi gözlenen 15 gebenin 13'ünde iki taraflı, ikisinde ise tek taraflı çentik pozitifti. Sonuç: Çentik pozitifliği ile preeklampsi riski artmakla birlikte, tek taraflı çentik pozitifliği olan gebelerin sadece ikisinde preeklampsi gelişmiş olması ortalama Pİ'nin eşik değer olan 1,13'ten düşük olması ile ilişkili olabileceğini düşündürmüştür. İki taraflı çentik pozitifliği olan gebelerde ise ortalama Pİ değerinin 1,13 eşik değerinden yüksek olması, bu grup hastalarda preeklampsinin daha sık gözlenmesini açıklamaktadır. Sonuç olarak, iki taraflı çentik pozitifliği olan gebelerin Pİ değeri 1,13'ten yüksekse, preeklampsi açısından çok yakından takip edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyastolik Çentik, Uterin Arter Doppleri, Preeklampsi, Pulsatilite İndeksi

The Utility of Pulsatility Index and Diastolic Notch Presence in Uterine Artery Doppler Ultrasound Between 18-24 Weeks for Preeclampsia Prediction

Abstract

Aim: To determine second-trimester uterine artery pulsatility index (UA-PI) values and diastolic notch (DN) presences in primigravid, low-risk pregnant women for preeclampsia (PE) prediction. Matherials and Methods: We studied prospectively primigravid, pregnant women between 18 and 24 weeks of gestation who were admitted for routine prenatal care. An ultrasound examination that included measurements of the UA-PI and DN presence was performed and pregnancy outcomes were evaluated. Results: In total 244 primigravid pregnant women were included this study, and 15 (6,1 %) developed PE. When Preeclampsia positive (PEP) group and the preeclampsia negative (PEN) group compared, there was no difference in demographic data. PEP group mean UA-PI value was significantly higher ($p< 0,01$) when mean time of the delivery week ($p< 0,01$) and fetal birth weight ($p< 0,01$) were significantly lower than PEN group. DN was negative (NN) in 163 (66,8 %) pregnant women, and found positive (NP) in 81 (33,2%) pregnant women. NP group had higher PE rates compared to NN group. Bilateral notch positivity increases both PE and early PE rates compared to notch negativity and unilateral notch positivity. The most sensitive and specific value of UA-PI for PE prediction was found 1,13. Conclusion: Uterine artery Doppler is a non-invasive and simple tool to identify high-risk pregnancies and may improve patient-specific practice. Especially pregnant women with a bilateral uterine notch accompanying with abnormal UA-PI values resulted a higher prevalence to develop these severe adverse outcomes. Closer monitoring may help to reduce both maternal and fetal morbidity and mortality in high-risk groups.

Keywords: Diastolic Notch, Uterine Artery Doppler, Preeclampsia, Pulsatility Index

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Acil Serviste Mıknatıs Kullanarak Cilt Altından Yabancı Cisim Çıkartmak: Magnas Yöntemi

Exp. Dr. Çağdaş Can[1], Exp. Dr. Aydın Sarıhan[2]

[1]Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi
[2]Manisa Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Çağdaş Can*

Özet

Giriş: Yumuşak dokuya saplanmış yabancı cisimlerin hızlı bir biçimde çıkarılması gerekmektedir. Yabancı cismin doku içindeki kalış süresi ve saplandığı bölgedeki anatomik yapılarla ilişkisi olası zararların potansiyelini belirlemektedir (1). Ağrı, nörovasküler yaralanma, kötü yara iyileşmesi, fonksiyonel kayıp ve apse oluşumu yumuşak doku içinde kalmış yabancı cisimlerin neden olduğu erken ve geç dönem komplikasyonlardan birkaçıdır (2). Bu olgu sunumunda doku içine saplanmış metalik özellikteki yabancı cismin, Magnas (Şekil-1) adlı patenti alınmış tıbbi cihaz ile, cilt altından çıkarılması anlatıldı. Olgu: Bilinen hastalığı olmayan demir çelik fabrikasında çalışan 24 yaşındaki erkek hasta cilt altı dokuya saplanan yabancı cisim yakınmasıyla acil servise başvurdu. Pres makinasının içinden parçalanarak kopan metallik özellikteki cisim hastanın sol göğüs kafesi T12 ön kot lokalizasyonundaki bölgeye saplanmıştı. Vitalleri stabil olan hastanın genel durumu iyi idi. Nefes darlığı yakınması bulunmayan hastanın derin inspiryumda göğüs kafesinde batar tipte ağrısı vardı. Tetanoz profilaksisi yapılan, intravenöz antibiyoterapi uygulanan hastanın yara yeri bakısında yabancı cisim tespit edilemedi. Hasta direkt batın grafisine gönderildi. Direkt grafide yabancı cismin yeri tespit edilen hasta için ayırıcı tanı amaçlı kontrastsız toraks tomografisi istendi (Şekil-2) . Yabancı cismin komşu solid organlarla herhangi bir ilişkisi saptanmaz iken pnömotoraks veya hemotoraks bulgusu görülmedi. Yabancı cismin yeri Magnas adı verilen tıbbi cihaz ile tespit edildi. Lokal anestezik sonrası bistüri ile yapılan 3 mm genişlik ve 3 mm derinlikteki kesi sonrası metalik özellikteki yabancı cisim yara yerinden ayrılarak Magnas'a kendiliğinden yapıştı (Şekil-3). Yabancı cismin çıkarılma işlemi yaklaşık bir dakika içinde komplikasyonsuz tamamlandı (Video-1). Tartışma: Magnas adlı tıbbi cihazın kullanımıyla cilt altı bölgeye saplanmış metalik özellikteki cisimlerin yeri kolaylıkla tespit edilebilir. Bu cisimler hızlı, pratik ve bedel etkin biçimde çıkarılabilir (3). Magnas, anestezik madde ihtiyacını ve insizyon sayısını azaltarak skar dokusu oluşumunu sınırlamaktadır. Sonuç: Magnas adlı patenti alınmış minör cerrahi girişim cihazı yumuşak dokudan yabancı cisimleri çıkartmak için kullanılabilecek alternatifi olmayan güvenli bir tercih aracıdır.

Anahtar Kelimeler: Magnas, Yabancı Cisim, Mıknatıs, Cilt Altı

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2645-7650

Adneksiyal Torsiyon ile Seyreden Paratubal Seröz Kistadenoma: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Barış Çıplak[1], Asst. Prof. Dr. Eyüp Gökhan Turmuş[2], Asst. Prof. Dr. Asuman Kilitci[3], Dr. Özlem Kara [4]

[1]Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD
[2]Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD,
[3]Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji AD
[4]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD
**Corresponding author: EYÜP GÖKHAN TURMUŞ*

Özet

GİRİŞ: Paratubal kistler genellikle asemptomatik embriyolojik kalıntılardır. Bu kistler çoğunlukla adölesan ve reproduktif dönemde tanı alan overden bağımsız lezyonlardır. Fallop tüpünün izole torsiyonu çok nadir görülür. Burada sizlere akut batın tablosuyla gelen 21 yaşındaki izole sol paratubal kist torsiyonu ile prezente olan hastamızı sunuyoruz. OLGU: 21 yaşındaki bekar bayan hasta, acil polikliniğinden akut batın nedeniyle danışıldı. Defans yok rebound yok hassasiyet pozitif izlendi. Radyolojik incelemesinde pelvik ultrasonunda sol adneksde 100 mm boyutunda kist izlendi. Kistin hacminin büyük olması nedeni ile sol over ile ilişkisi net olarak değerlendirilemedi. Hastanın biyokimyasal laboratuvar parametrelerinde; Bhcg: negatif, WBC: 8000 (103/ul), Hb:12 g/dl, PLT:370 (103/ul), CRP:1 olarak izlendi. Hastaya over torsiyonu ön tanısıyla laparotomi yapıldı. Uterus, sağ tuba ve bilateral overler doğal izlendi. Sol tubaya dens yapışık şekilde yaklaşık 10 cm çapında torsiyone paratubal kist izlendi (Şekil-1). Kistin bitişiğindeki tubal lümenin intakt olduğu görüldü (Şekil-2). Makroskopisi malignite düşündürmeyen kiste, usulüne uygun olarak tubal pasaj da korunarak total kistektomi uygulandı. Genel durumu iyi olan hasta postoperatif ikinci gün taburcu edildi. Histopatolojik incelemede; stromasında fibroblastlar içeren, iç yüzeyini atipi göstermeyen kolumnar epitelyel hücrelerin döşediği kist duvarına sahip lezyon izlendi. Tubal seröz papiller kistadenofibrom tanısı verildi (Şekil-3). TARTIŞMA: İzole tubal torsiyonlar jinekolojik aciller arasında 1/1 500 000 insidansı ile oldukça nadir görülen bir akut batın sebebidir. Seröz papiller kistadenofibromlar overin yanısıra tuba uterinadan da kaynaklanabilen benign lezyonlardır. Büyük boyutlara sahip kistlerde, kistin rüptürü ve olası bir malignitenin iatrojenik yayılımı nedeniyle laparatomi seçeneği öncelikli olarak akılda tutulmalıdır. Erken evrede olguya müdahale edilebilinirse tuba uterinanın kurtarılma olasılığı da olmaktadır.

Patognomonik özelliği olmayan izole paratubal kistlerin, fizik muayene bulguları nonspesifik ve laboratuvar sonuçları normal olabilmektedir. Bizim olgumuzda da fizik muayene ve laboratuvar bulguları net değildi. Sonuç olarak ultrasonografide basit görünümlü pelvik kistlerde kist boyutu çok büyük boyutlarda olsa da ayırıcı tanıda paratubal kistler, paratubal seröz adenomlar ve maligniteler de düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Paratubal Kist, Tubal Seröz Kistadenom, İzole Tubal Torsiyon

Presentation ID / Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9827-8892

Adölesan Atlette İskial Tüberosit Avülsiyon Kırığı Sonrası Konservatif Tedavi Sonucumuz

Asst. Prof. Dr. Mehmet Ümit Çetin[1]

[1]*NAMIK KEMAL UNIVERSITESI TIP FAKULTESI*

Özet

Giriş: İskial tüberositin avulsiyon kırığı adölesan spor yaralanmaları içerisinde oldukca nadir görülür. Tedavisi konusunda hala fikir birliği olmamakla birlikte kırık deplasman derecesi önemli bir belirleyicidir. Bu vaka ile, nadir görülen bir spor yaralanma olgusunda konservatif tedavi sonuçlarını sunmayı amaçladık. Vaka: Olgu 13 yaşında, atletizm ile uğraşan kadın hastaydı. Yapılan sorgulamada; yarışmada ani başlayan uyluk arkası ağrısı ve kopma sesi sonrası müsabakadan çekilmek zorunda kalındığı öğrenildi. Olgunun fizik muayenesinde, yürümede ve oturmada güçlük, sol uylukta ödem ve hassasiyet saptandı. X rayde iskial tuberositde avulziyon kırığı, CT incelemede parçanın 12.5 mm deplase oldugu ölçüldü, MR incelemede hamstring kas trasesi boyunca ödem ve subperiostal sıvı imaji saptandı. Olguya konservatif tedaviye karar verildi. İlk 1 ay ağrı kontrolü için NSAİ, soğuk uygulama, istirahat ve elevasyon uygulandı. Bu dönemde yük vermeden kontrollü ve kısıtlı pasif mobilizasyona izin verildi. İkinci ayda çeviklik ve gövde stabilizasyon egzersizlerine başlandı. Kısmi yük ile mobilizasyona 6. ayda izin verildi. 3. ayda bu egzersizlerin yoğunluğu arttırılarak spor aktivite düzeyine yaklaştırıldı. 4. aydan itibaren statik germe ve izometrik güçlendirme ve takiben dinamik germe, konsantrik-ekzantirik hamstring güçlendirme egzersizlerine başlandı. Periyodik radyolojik kontrollerde avülze parçanın 4. ayda kaynadığı görüldü. 6. ayda jogging ve sportif faaliyetlere geri dönüş sağlandı. Tartışma: İskial tüberosit avülsiyon kırığının nadir görülmesi yüzünden tedavide hala fikir birliği mevcut değildir. Olgunun yaşı, fonksiyonel beklenti düzeyi, akut yada kronik olma durumu ve deplasman derecesi tedavide belirleyicidir. Sıklıkla hamstring kas yaralanmalarıyla karıştırılması, tedavide gecikmelere ve fonksiyonel kötü sonuçlara neden olabilmektedir. Bu nedenle şüpheci yaklaşım ile avülsiyon kırığı olabileceği akla getirilerek radyolojik değerlendirmeye gidilmelidir. Olgumuzda deplasman derecesi 1.5 cm' nin altındaydı ve literatürle uyumlu şekilde konservatif tedavi tercih edildi. Olguda başarılı şekilde kemik kaynama gözlendi, erken dönemde kontrollü rehabilitasyonla fonskiyonel geri dönüş sağlanabildi. Olgumuz akut dönem, 1.5 cm'nin altında deplasman derecesine sahip iskial avülsiyon kırıklı olgularda konservatif tedavi sonrası başarılı sonuç elde edilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Iskial Tüberosit, Avülsiyon Kırığı, Hamstring

Presentation ID / Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0242-0570

Ailevi Akdeniz Ateşi Hastalarında Optik Disk Morfolojisi ve Retina Sinir Lifi Tabakasının Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Nihat Aydın[1], Asst. Prof. Dr. Mustafa Çapraz[1], Exp. Dr. Melek Tüfek[1], Asst. Prof. Dr. Orhan Altunkaya[1]

[1]Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: NİHAT AYDIN*

Özet

Ailevi akdeniz ateşi hastalarında optik disk morfolojisi ve retina sinir lifi tabakasının değerlendirilmesi Amaç: Ailevi akdeniz ateşinin(FMF) hastalarda optik sinir morfolojisi ve retina sinir lifi tabakasına etkisinin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem ve gereçler: 28 FMF hastası (13 erkek, 15 kadın) aynı sayıda kontrol grubuyla (11 erkek, 17 kadın) çalışmaya dahil edildi. Optik disk morfolojisinin değerlendirilmesi ve retina sinir lifi analizi optik koherens tomografi cihazıyla yapıldı. Sonuç: Çalışmaya katılan FMF hastalarının ortalama yaşı 39.9±11.7' ydi. Kontrol grubunun ortalama yaşı 43.6±13.7'di. Ortalama göz içi basınç değerleri FMF hastalarında 15±3, kontrol grubunda ise 16±3 idi. Optik sinir morfolojisi ölçümlerinde optik disk alanı, cup alanı, rim alanı, ortalama C/D oranı, cup hacmi ve rim hacmi değerlendirilmiştir. Optik disk alanı (p=0.628), cup alanı (p=0.137) ve cup hacminde (p=0.646) istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı. Rim alanı (p = 0.04) ve rim hacminde (p<0.001) her iki grup arasında istatistiksel anlamlılık saptandı. Retina sinir lifi analizinde ise ortalama retina sinir lifi kalınlığı, superior, nazal, temporal ve inferior sinir lifi kalınlıkları değerlendirildi. Her iki grup arasında retina sinir lifi kalınlıklarında istatistiksel olarak anlamlı sonuç elde edilmedi. Tartışma: Çalışmamızın FMF hastaları ve kontrol hastalarının optik sinir morfoloji değerlendirmesinde rim alanı ve rim hacminde istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmesi FMF 'in normotasif glokom gelişimi açısından bir risk oluşturabileceğinin daha geniş gruplarla değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Ailevi Akdeniz Ateşi, Normotansif Glokom, Optik Koherens Tomografi, Optik Sinir

Evaluation of Optic Disc Morphology and Retinal Nerve Fiber Layer in Familial Mediterranean Fever Patients

Abstract

Objective: It was aimed to evaluate the effect of Familial Mediterranean Fever (FMF) on optic nerve morphology and retinal nerve fiber layer in patients. Methods and materials: 28 FMF patients (13 men, 15 women) were included in the study with the same number of controls (11 men, 17 women). Evaluation of optic disc morphology and retinal nerve fiber analysis was performed with an optical coherence tomography device. Conclusion: The mean age of the FMF patients included in the study was 39.9±11.7 years. The mean age of the control group was 43.6±13.7 years. The mean intraocular pressure values were 15±3 in FMF patients and 16±3 in the control group. Optic disc area, cup area, rim area, mean C/D ratio, cup volume, and rim volume were evaluated in optic nerve morphology measurements. There was no statistically significant difference in optic disc area ($p=0.628$), cup area ($p=0.137$), and cup volume ($p=0.646$). Statistical significance was found between both groups in terms of rim area ($p = 0.04$) and rim volume ($p<0.001$). In retinal nerve fiber analysis, mean retinal nerve fiber thickness, superior, nasal, temporal, and inferior nerve fiber thicknesses were evaluated. There was no statistically significant result in retinal nerve fiber thicknesses between both groups. Discussion: The statistically significant difference in rim area and rim volume in the optic nerve morphology evaluation of FMF patients and control patients in our study revealed that FMF may pose a risk for the development of thermostatic glaucoma and should be evaluated with larger groups.

Keywords: Familial Mediterranean Fever, Normotensive Glaucoma, Optic Coherence Tomography, Optic Nerve

Presentation ID / Sunum No= 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4362-2240

Akut Apandisit Nedeniyle Apendektomi Yapılan Hastalarda Beklenmeyen Histopatolojik Bulgular 3836 Hastanın Patoloji Sonuçlarının Retrospektif Olarak İncelenmesi

Exp. Dr. Sezer Akbulut[1], Exp. Dr. Alpen Yahya Gümüşoğlu[2], Exp. Dr. Hamit Ahmet Kabuli[2]

[1]Boyabat 75. Yıl Devlet Hastanesi
[2]sağlık Bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Akut apandisit acil cerrahi gerektiren en sık nedenlerden biridir, akut karın olgularının %11-23 kadarını oluşturmaktadır. Standart tedavisi apendektomidir. Bu çalışmanın amacı, akut apandisit ön tanısı ile apendektomi yapılan olguların histopatolojik verilerini retrospektif olarak değerlendirerek olağandışı histopatolojik bulguları saptanan vakaların önemi ortaya koymaktır. Materyal: Bu çalışmaya Ocak 2014-Ocak 2020 tarihleri arasında Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde akut apandisit nedeniyle opere edilen ameliyat bulguları akut apandisit ile uyumlu hastalar dahil edildi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, histopatolojik verileri ve ameliyat bulguları retrospektif olarak değerlendirildi. Düzenlenen patoloji raporları mikroskobik sonuçlarına göre iki gruba ayrıldı. Akut apandisit ile uyumlu olan sonuçlar Grup 1, diğer beklenmedik patolojik sonuçlar ise Grup 2 olarak sınıflandırıldı. Bulgular: Bu çalışma kapsamında akut apandisit ön tanısı ile opere edilen ameliyat bulguları akut apandisit ile uyumlu 3836 hastanın verileri incelendi. Hastaların 1431 (%37,3) kadın, 2405 (%62,69) erkek idi. Ortalama yaş 32,53 olarak saptandı. İncelemenin sonunda grup 1'de n:3788 hasta ve grup 2 ise n:48 hasta olarak belirlendi. Beklenmeyen patoloji oranı %1,25 olarak saptandı. Grup 2 deki hastaların patoloji sonuçları içerisinde n:17 hastada iyi diferansiye nöroendokrin tümör (NET), n:8 hastada low grade müsinöz neoplazi, n:1 hastada high grade müsinöz neoplazi, n:1 hastada granülomatöz hastalık,n:3 hastada mukosel, n:3 hastada serrated adenom, n:1 hastada endometriozis, n:4 hastada hiperplastik polip ve n:16 hastada parazit izlendi. Sonuç:Apendektomi dünya çapında en sık yapılan cerrahi işlemlerden biridir. Apendektomi spesmenlerin patolojik incelemenin iki ana amacı birinci akut apandistin tanısını konmak, ikincisi rutin tedavinin seyrini değiştiren beklenmedik patolojik bulguları ortaya koymaktır. Histopatolojik inceleme ek bir maliyet ve iş yükü gözükse de olası beklenmedik patolojilerin varlığı nedeniyle opere olan tüm hastaların patolojik incelemesi ve takibi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Beklenmeyen Patoloji,apendektomi

Presentation ID / Sunum No= 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2598-7019

Akut Apandisiti Taklit Eden İleum Yerleşimli İnvaziv İnflamatuar Fibroid Polib: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Değerlendirmesi

Asst. Prof. Dr. Mustafa Dönmez[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: İnflamatuar fibroid polip (İFP) benign, submukozal yerleşimli bir lezyondur. İnvaziv olmadığı ve çoğunlukla muskularis propria tabakasından ileriye geçmediği kabul edilir. En sık gastrik antrumda görülmekle birlikte ince barsaklar ve kolonda da tespit edilebilir. Her iki cinste hemen hemen eşit oranda ve hemen her yaşta görülebilir. Asemptomatik seyredebileceği gibi lokalizasyonuna ve büyüklüğüne bağlı olarak farklı klinik tablolarla da karşımıza çıkabilir. Bu olgu sunumunda amaç ileum yerleşimli bir İFP'nin beklendiği gibi intusepsiyona neden olmadan akut apandisit tablosunu taklit eden nadir bir klinik ile başvuru yapabileceğini ve ayrıca yine nadir bir vaka olarak serozaya kadar uzanan invazyon derinliğine sahip olabileceğini dolayısı ile teşhis ve tedavi seçeneklerinin iyi değerlendirilmesi gerektiğini vurgulamaktır. Olgu: 37 yaşında kadın hasta 1 gündür devam eden sağ alt kadran ağrısı ve bulantı kusma şikayeti ile acil servise başvurdu. Yapılan muayenesinde sağ alt kadranda hassasiyet dışında patolojik bulgu tespit edilmedi. Laboratuvarda hafif lökositoz dışında anormal bulgusu yoktu. Görüntüleme yöntemlerinde intrabadominal serbest mayi dışında patoloji tespit edilmedi. Hastanın takipleri sırasında lökositozunda artma, fizik muayenesinde sağ alt kadranda hassasiyet ve rebound tespit edilmesi üzerine akut apandisit ön tanısı ile ameliyat kararı verildi. Tipik inflame apandiks görüntüsü olmaması üzerine apendektomi sonrası yapılan ek incelemede ileoçekal valvden 40 cm mesafede yaklaşık 2 cm çapında, serozadan kabarık, sert kitle lezyonu tespit edilerek uygun cerrahi sınırlar ile rezeke edildi. Postoperatif 6. gün hasta şifa ile taburcu edildi. Patoloji sonucu inflamatuar fibroid polip olarak raporlandı. Sonuç: İFP'nin nadirde olsa sağ alt kadran ağrısı ile gelebileceği, non invaziv olduğu kabul edilmesine rağmen serozaya kadar invazyon yapabileceği ve tedavimizin buna göre planlanması gerektiği ayrıca şüpheli olgularda apendektomi sonrası özellikle pelvik organlar ile ince barsakların da mutlaka değerlendirilmesi gerektiği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Inflamatuar Fibroid Polip, İleum, İnvazyon, Seroza

Presentation ID / Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2937-1521

Akut Santral Seröz Koryoretinopati; Bozuk Olan Retina Pigment Epiteli Mi, Koryokapillaris Mi' Optik Koherans Tomografi Anjiografi Tavuk Yumurta Paradoksunu Çözebilir Mi'

Dr. Oya Dönmez[1], Assoc. Prof. Dr. Eyyüp Karahan[2], Prof.Dr. Süleyman Kaynak[3]

[1]Özel Tınaztepe Galen Hastanesi
[2]Balıkesir Üniversitesi
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi
**Corresponding author: OYA DONMEZ*

Özet

Amaç: Akut santral seröz koryoretinopati (SSR) hastalarında optik koherans tomografi anjiografi (OKTA) ile lezyon bölgesi ve periferindeki koryokapillaris kan akımını değerlendirmek ve patofizyolojinin aydınlatılmasında OKTA'nın değerini belirlemek. Gereç ve Yöntemler: Haziran 2020-Nisan 2021 arasında akut SSR tanısı konan hastalar (17 erkek,9 kadın) ve yaş-cinsiyet uyumlu (12 erkek, 14 kadın) sağlıklı bireylerin sağ gözleri kontrol grubu olarak çalışmaya dahil edildi. Akut SSR olgularında subretinal sıvının olduğu bölgedeki koryokapillaris kan akım oranı (KKAO) belirlendi. Bu bölgenin üst ve alt temporali, üst ve alt nazalindeki 1mm çaplı bölgelerde de KKAO belirlenerek lezyon bölgesi ile periferdeki bölgelerin KKAO'ları karşılaştırıldı. Kontrol grubundaki gözlerde SSR'li gözlerde ölçülen bölgelerle aynı olacak şekilde KKAO belirlendi. Bulgular: İki grup yaş ve cinsiyet açısından uyumlu idi. SSR grubunda ortalama KKAO, lezyon bölgesinde 0,40±0.20 iken üst temporalde 0,69±0,02 alt temporalde 0,68±0,004, üst nazalde 0,69±0,03 alt nazalde 0,69±0,03 olarak tespit edildi. Lezyon bölgesindeki kan akımının diğer alanlara göre anlamlı derecede azaldığı görüldü (sırasıyla; p=0.00, p=0.00, p=0.00, p=0.00). Kontrol grubunda, lezyon bölgesinde kan akımı 0.68±0.1, üst temporalde 0.72±0.02, alt temporalde 0.71±0.03, üst nazalde 0.72±0.02, alt nazalde 0.72±0.02 idi. Akut SSR olgularında akım oranları tüm bölgelerde kontrol grubuna göre anlamlı olarak azalmıştı (sırasıyla; p=0.00, p= 0,01, p= 0.07, p=0.02 ve p=0.01). Sonuç: Akut SSR hastalarında koryokapillariste normal gözlere göre anlamlı derecede bir iskemi meydana gelmektedir. Çalışmamızın sonuçları, koryokapillariste hastalığa yol açan bölgesel bir sorun olduğu ve buna sekonder oluşan vasküler engorjmanın patafizyolojide esas etken olduğu izlenimini doğurmuştur.

Anahtar Kelimeler: Anjiografi, Koroid, OKT, Santral Seröz Retinopati

Acute Central Serous Retinopathy: What is the Cause, Retina Pigment Epithelium or Choriocapillaris' May Optical Coherence Tomography Angiography Solve This Chicken or Egg Paradox'

Abstract

Purpose: To evaluate the blood flow of the lesion and peripherial part of choriocapillaris in patients with acute central serous chorioretinopathy (CSR) via optical coherence tomography angiography (OCTA) and assess the value of OCTA in pathophysiology. Materials and Methods: Patients diagnosed with acute CSR between June 2020 and April 2021 (17 males, 9 females) and the right eyes of age-sex matched healthy individuals (12 males, 14 females) were included in the study as the control group. Choriocapillaris blood flow rate (CBFR) in the region of subretinal fluid was determined in acute SCR cases. Choriocapillaris blood flow rate was determined in the upper and lower temporal as well as upper and lower nasal regions of this region with a diameter of 1 mm, and the lesion area. Choriocapillaris blood flow rate of periheral and lesion area were compared. Results: In patient group, mean CBFR was 0.40±0.20 in the lesion area, 0.69±0.02 in the upper temporal, 0.68±0.004 in the lower temporal, 0.69±0.03 in the upper nasal and 0.69±0.03 in the lower nasal. CBFR of the lesion decreased significantly compared to other areas (respectively; p=0.00, p=0.00, p=0.00, p=0.00). In the control group, CBFR was 0.68±0.1 in the lesion area, 0.72±0.02 in the upper temporal, 0.71±0.03 in the lower temporal, 0.72±0.02 in the upper nasal, and 0.72±0.02 in the lower nasal. CBFR in patients with acute CSR were significantly lower in all regions compared to the control group (p=0.00, p= 0.01, p= 0.07, p=0.02, and p=0.01, respectively). Conclusion: Significant ischemia was observed in in patients with acute CSR compared to normal eyes at the level of choriocapillaris. The results of our study gave the impression that the there is a blood flow impairment at choriocapillaris level that causes disease and that vascular engorgement secondary to this is the main factor in the pathophysiology.

Keywords: Angiography, Choroid, OCT, Central Serous Retinopathy

Presentation ID / Sunum No= 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4740-3512

Akut Skrotal Ağrı Nedeni Olan Pediatrik Epididimo-Orşit Hastalarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ahmet Gökhan Güler[1]

[1]*Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: ahmet gökhan güler*

Özet

Genel bilgiler ve amaç: Akut epididimit ve/veya orşit tek taraflı veya iki taraflı epididim ve/veya testisin enfeksiyonudur. Skrotal dopler ultrasonografi (SDU) ile kesin tanısı konulur. Rutin olarak antibiyotik tedavisi uygulansa da son yıllarda virüslerin daha sık etken olduğu bildirilmektedir. Çalışmamızda epididimo-orşit nedeniyle tedavi edilen hastaları kan ve idrar tetkikleri sonuçlarıyla geriye dönük olarak inceledik. Materyal ve metod Akut skrotal ağrı nedeniyle başvuran çocuk hastalara SDU yapıldıktan sonra kesin tanısı konulmaktadır. Epididimo-orşit (EO) tanısı ile 2018-2021 yılları arasında yatırılan 49 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların başvuru yaşı, hangi ayda başvurduğu, hangi tarafın EO olduğu, C-reaktif protein (CRP) düzeyleri, kan beyaz küre sonuçları, tam idrar tetkiki, idrar kültürü sonuçları analiz edildi. İstatistik için SPSS paket programı (SPSS Inc. Version 20.0, Chicago) ile verilerin analizinde ki-kare kullanıldı. Sayısal veriler n ve yüzde olarak ifade edildi ve $p<0,05$ anlamlı kabul edildi. Bulgular Çalışmamızada 49 EO tanılı hastanın 16 (%32,7) tanesi ilkbaharda başvurmuştu. En fazla hasta (30 hasta, %61,2) adelosan (12-18 yaş) dönemde görülmüştür. Hastalarda 21 (%42,9) sağ, 25 (%51) sol ve 3 (%6,1) bilateral EO vardı. Kan tetkiki verilerine ulaşılan 43 hastanın 22 (%51,2) tanesinde beyaz küre sayısı normal, 21 (%48,2) tanesinde yüksekti. C-reaktif protein düzeyi 13 (%30,2) hastada yüksekti. Tam idrar tetkiki yapılan 30 hastanın sadece 1 tanesinde lökositüri vardı. İdrar kültürü çalışılan 27 hastanın hiçbirinde üreme olmadı. Tartışma ve sonuç Çalışmamızda idrar tetkiklerinde anlamlı derecede lökositüri olmaması ve idrar kültürlerinin hiçbirinde üreme olmaması, ilkbaharda sık olması viral etkenleri düşündürmektedir. Adelosan dönemde fazla olması her yaşta ortaya çıkan viral enfeksiyonları işaret etmektedir. Tam kan sayımında beyaz küre yüksekliği ve CRP yüksekliği viral enfeksiyonlarda da olabileceği için EO tanılı hastalarda antibiyotik kullanımı tartışmalı hale getirmektedir. Bu konuda viral etkenlerin araştırıldığı ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Epididimit, Orşit, Viral Enfeksiyon

Evaluation of Epididimo-Orchitis Causing Acute Scrotal Pain in Pediatric Patients

Abstract

Introduction and purpose: Acute epididymitis and/or orchitis is unilateral or bilateral infection of the epididymis and/or testis. Scrotal Doppler ultrasonography (SDU) is performed for diagnosis. Although antibiotics are traditionally treated, it has been reported that viruses are more common in recent years. In our study, we retrospectively analyzed patients treated for epididymo-orchitis (EO) with the results of blood and urine tests. Material and method Pediatric patients presenting with acute scrotal pain are diagnosed with a definitive diagnosis after SDU is performed. Forty-nine patients hospitalized with the diagnosis of EO between 2018 and 2021 were included in the study. The patients' age at admission, the month they were admitted to, which side was EO, C-reactive protein (CRP) levels, blood white blood cell results, complete urinalysis, and urine culture results were analyzed. Chi-square was used to analyze the data with SPSS package program (SPSS Inc. Version 20.0, Chicago) for statistics. Numerical data were expressed as n and percent, and $p<0.05$ was considered significant. Results In our study, 16 (32.7%) of 49 patients diagnosed with EO presented in the spring. The highest number of patients (30 patients, 61.2%) was seen in the adolescent (12-18 years) period. Patients had 21 (42.9%) right, 25 (51%) left, and 3 (6.1%) bilateral EOs. White blood cell count was normal in 22 (51.2%) of 43 patients whose blood test data were available, and high in 21 (48.2%) patients. C-reactive protein level was high in 13 (30.2%) patients. Only 1 of 30 patients who underwent complete urinalysis had leukocyturia. Urine culture was not positive in any of the 27 patients studied. Discussion and conclusion In our study, the absence of significant leukocyturia in urine tests, the absence of growth in any of the urine cultures, and the fact that it was common in the spring suggest viral factors. Its excess in adolescence suggests viral infections occurring at any age. Antibiotic use may not be appropriate in patients with a diagnosis of EO, because high white blood cell count and CRP elevation in blood tests may also be present in viral infections. There is a need for future studies investigating viral agents in this regard.

Keywords: Epididymitis, Orchitis, Viral Infection

Presentation ID / Sunum No= 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3281-9785

Alt Dudak Skuamöz Hücreli Karsinomlarına Klinik Yaklaşımımız; 24 Vakanın Retrospektif Analizi

Asst. Prof. Dr. Çağlar Günebakan[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
**Corresponding author: Çağlar Günebakan*

Özet

Giriş: Dudak kanserleri oral kavitenin en sık görülen kanseri olup oral kavite kanserlerinin %25-30'unu oluştururlar. Larinks kanserlerinden sonra baş-boyun bölgesinde en sık görülen ikinci kanserdir. Dudak kanserlerinin yaklaşık olarak %90'lık kısmını skuamöz hücreli karsinom (SCC) oluşturmakta ve bunların da yaklaşık %90'ı alt dudakta yerleşimli olarak izlenmektedir. Bu çalışmada 3. basamak bir hastanenin kulak burun boğaz kliniğinde opere edilen alt dudak SCC hastalarının sonuçlarının sunulması amaçlanmıştır. Materyal-Metod: Kliniğimizde 2012-2020 yılları arasında alt dudak SCC nedeniyle ameliyat edilen ve boyun diseksiyonu uygulanan 24 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların verileri retrospektif olarak boyun diseksiyon tipleri, tümör boyutları, diferansiyasyon derecesi, ilk muayenesinde ve boyun BT'sinde LAP varlığı açısından gözden geçirildi. Sonuçlar: Çalışmadaki toplam 24 hastanın 18'i (%75) erkek, 6'sı (%25) kadın idi. Hastaların ortalama yaşı 67, yaş aralığı 45-81 idi. Bütün hastalara primer lezyon eksizyonu ve rekonstrüksiyona ek olarak, 12'sine bilateral supraomohyoid, 8'ine unilateral supraomohyoid, 3'üne bilateral suprahyoid ve 1'ine tek taraflı suprahyoid boyun diseksiyonu uygulandı. Hepsi alt dudak skuamoz hücreli karsinom tanısı alan hastaların 6'sının T1, 14'ünün T2, 4'ünün T3 olduğu görüldü. Ameliyat öncesi palpable lenf nodu olan 4, BT'de pozitif lenf nodu olan 9 hastanın hiçbirisinde histopatolojik olarak metastatik lenf noduna rastlanmadı. Sadece 1 hastada boyun metastazı mevcuttu ve bu hasta T1 tümörü olan, preoperatif muayenesinde LAP saptanmayan, tümör derinliği son derece sınırlı ve kas invazyonu olmayan bir hastaydı. Sonuç: Sonuç olarak, dudak kanserleri ileri yaşta ve sıklıkla erkeklerde görülmektedir. Lezyon boyutu ve metastaz morbidite ve mortalite üzerinde etkilidir. Erken evre, özellikle T1, kanserlerde tümör çapı, diferansiyasyon derecesi, tümör derinliği ve kas invazyonu boyun metastazı olasılığını tahmin etme açısından ek bir katkı sağlamamaktadır. Olgularımızın oldukça düşük bir kısmında boyun metastazı gelişmiştir.

Anahtar Kelimeler: Alt Dudak, Skuamöz Hücreli Karsinom, Boyun Diseksiyonu

Our Clinical Approach to Lower Lip Squamous Cell Carcinomas; Retrospective Analysis of 24 Cases

Abstract

Introduction: Lip cancers are the most common cancer of the oral cavity and constitute 25-30% of oral cavity cancers. It is the second most common cancer in the head and neck region after larynx cancers. Squamous cell carcinoma (SCC) constitutes approximately 90% of lip cancers, and approximately 90% of these are located in the lower lip. In this study, it was aimed to present the results of lower lip SCC patients who were operated on in the otolaryngology clinic of a tertiary hospital. Materials-Methods: Twenty-four patients who were operated on for lower lip SCC and underwent neck dissection in our clinic between 2012 and 2020 were included in the study. The data of the patients were reviewed retrospectively in terms of neck dissection types, tumor sizes, degree of differentiation, presence of LAP in the first examination and neck CT. Results: Of the 24 patients in the study, 18 (75%) were male and 6 (25%) were female. The mean age of the patients was 67, and the age range was 45-81. In addition to primary lesion excision and reconstruction, all patients underwent bilateral supraomohyoid neck dissection in 12, unilateral supraomohyoid in 8, bilateral suprahyoid in 3, and unilateral suprahyoid neck dissection in 1 patient. Six of the patients, all of whom were diagnosed with lower lip squamous cell carcinoma, were T1, 14 were T2, and 4 were T3. No metastatic lymph nodes were found histopathologically in any of the 4 patients with preoperative palpable lymph nodes and 9 patients with positive lymph nodes on CT. Only 1 patient had neck metastases, and this patient was a patient with T1 tumor, no LAP detected in the preoperative examination, extremely limited tumor depth, and no muscle invasion. Conclusion: In conclusion, lip cancers are seen in advanced age and mostly in men. Lesion size and metastasis are effective on morbidity and mortality. Tumor diameter, degree of differentiation, tumor depth, and muscle invasion in early-stage, especially T1, cancers do not make an additional contribution to predicting the probability of neck metastasis. Neck metastases developed in a very low proportion of our cases.

Keywords: Lower Lip, Squamous Cell Carcinoma, Neck Dissection

Presentation ID / Sunum No= 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1025-4026

Anesthetic Management of a Patient With CHARGE Syndrome

Asst. Prof. Dr. Ruslan Abdullayev[1]

[1]*Marmara University School of Medicine, Department of Anesthesiology and Reanimation*

Abstract

Introduction: CHARGE syndrome (Coloboma, Heart defects, Atresia of choanae, Retardation, Genital anomalies, and Ear anomalies) is a rare genetic disorder with some important anesthetic implications. In this paper we report a case with CHARGE syndrome having urinary diversion operation due to posterior urethral valve. In particular, we wanted to bring attention to the anesthetic management of the case, because of some important implications, including possible airway management problems and cardiac pathologies. Case: A 16-year-old boy (54 kg, 159 cm) with the diagnosis of CHARGE syndrome was scheduled for elective double-Monti operation. The patient had left agenetic and right hydronephrotic kidney, neurogenic bladder and posterior urethral valve that resulted in postrenal chronic kidney disease. He had previous operations, including repair of tracheoesophageal fistula and esophageal atresia, spina bifida repair, nephrostomy, gastroplication for gastroesophageal reflux, orchiopexy, diagnostic or interventional esophagoscopies and bronchoscopies as well. There were no anesthesia-related complications previously. His airway examination was normal, including Mallampati score of 3, normal neck extension, and mouth opening. Thoracic computerized tomography obtained nine months before the procedure was examined and necessary measurements performed. Intravenous anesthesia induction and rapid sequence intubation was performed smoothly. Surgery was completed without any complications. There were no complications in the postoperative care unit and the vital signs were within normal limits. The patient was discharged after 7-day smooth follow-up at the ward. Discussion/Conclusion: CHARGE syndrome is a rare genetic disorder with some important anesthetic implications to be considered when dealing with the patients perioperatively. Some airway abnormalities have been reported in the patients with CHARGE syndrome, which can result in problems with intubation. Anesthetic management of a patient with CHARGE syndrome should include careful preoperative airway examination, including radiographic studies; difficult airway preparation; consideration of the cardiac pathologies; consideration of gastroesophageal reflux; and meticulous postoperative follow-up.

Keywords: CHARGE, Anesthesia, Anesthetic Management, Airway

Presentation ID / Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3672-5738

Apandiks Müsinöz Neoplazmları, Yedi Olguluk Hasta Serisi

Dr. Dursun Burak Özdemir[1], Dr. Ahmet Karayiğit[1], Dr. Hayrettin Dizen[2]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Cerrahi Onkoloji BD.
[2]Acıbadem Eskişehir Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
**Corresponding author: Dursun Burak Özdemir*

Özet

Amaç: Apendiks müsinöz neoplazmları oldukça nadir tümörlerdir. ABD'de her yıl ortalama 3500 yeni vaka bildirilmektedir. Genellikle insidental olarak apendektomi sonrası histopatolojik incelemede saptanırlar. Nadir görülen bu hastalıkta merkez deneyimimizi sunmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Osmangazi Üniversitesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalında Ocak 2015 ile Ocak 2020 tarihleri arasında apendektomi ve hemikolektomi operasyonları sonrası patoloji raporunda apandiks müsinöz neoplazmı raporlanmış tüm hastalar hastane otomasyon modülünden geçmişe dönük tarandı. Yedi hastada apandiks müsinöz neoplazmı raporlanmıştı. Hasta verileri hasta dosyalarından ve otomasyon modülünden kaydedildi. Bulgular: Bu hastaların 6' sına acil apendektomi, 1'ine sitoredüksiyon + HIPEC uygulanmıştı. Hastaların yaş ortalaması 61,8 (min 35, max 79) idi. Beşi erkek, 2'si kadın cinsiyetti. Beş olguda apendektomi sonrası histopatolojik incelemede low grade apendiks müsinöz neoplazmı raporlanmıştı. Bu olgulardan birinde tümör cerrahi sınırda devam etmekteydi. Bu olguya tamamlayıcı sağ hemikolektomi – ileotransversostomi uygulandı. Diğer 4 hasatada cerrahi sınırlar salimdi. Bir olguda apendektomi sonrası histopatolojik incelemede müsinöz karsinom raporlandı. Bu olguya tamamlayıcı sağ hemikolektomi – ileotransversostomi uygulandı. Bir olgu ise dış merkez görüntüleme raporları ile başvurmuştu. Başvuruda karın ağrısı ve distansiyonu vardı. Görüntüleme peritoneal karsinomatozisi telkin etmekteydi. Hastaya perküktan omentum biyopsisi uygulandı, patolojik inceleme sonucu psödomiksoma peritonei ile uyumluydu. Bunun üzerine bu olguya sitoredüksiyon + HIPEC uygulandı. Operasyon sonrası histopatolojik incelemede hastalığın orjini iyi diferansiye apendiks müsinöz karsinomu olarak raporlandı. Bu olgu postoperatif 32. ayındadır, 6 kür kapesitabin almıştır ve halen nüks bulgusu yoktur. Sonuç: Psödomiksoma peritoneide sitoredüksiyon + HIPEC tedavisi, 5 yıllık sağkalım oranlarını artırmaktadır. Peritoneal karsinomatozis saptanan her olgu sitoredüksiyon + HIPEC tedavisi açısından incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Apendiks Müsinöz Neoplazmları, Psödomiksoma Peritonei, HIPEC

Mucinous Neoplasms of the Appendix, a Series of 7 Cases

Abstract

Objective: Appendiceal mucinous neoplasms are extremely rare tumors. An average of 3,500 new cases are reported each year in the United States. They are usually detected incidentally in histopathological examination after appendectomy procedure. We aimed to present our center experience in this rare disease. Materials and Methods: All patients with appendiceal mucinous neoplasm reported in the pathology report after appendectomy and hemicolectomy operations between January 2015 and January 2020 in Osmangazi University, Department of General Surgery were retrospectively scanned from the hospital automation module. Mucinous neoplasm of the appendix was reported in seven patients. Patient data were recorded from patient files and automation module. Results: Emergency appendectomy was performed in 6 of these patients, and cytoreduction + HIPEC was performed in 1 of them. The mean age of the patients was 61.8 (min 35, max 79). Five were male and 2 were female. In five cases, low grade appendiceal mucinous neoplasm was reported in the histopathological examination after appendectomy. In one of these cases, the tumor continued at the surgical margin. Complementary right hemicolectomy – ileotransversostomy was performed in this case. Surgical margins were intact in the other 4 patients. In one case, mucinous carcinoma was reported in the histopathological examination after appendectomy. Complementary right hemicolectomy – ileotransversostomy was performed in this case. One case applied with external center imaging reports. She had abdominal pain and distension on admission. Imaging suggested peritoneal carcinomatosis. Percutaneous omentum biopsy was applied to the patient, and the pathological examination result was consistent with pseudomyxoma peritonei. Thereupon, cytoreduction + HIPEC was applied to this case. In the post-operative histopathological examination, the origin of the disease was reported as well-differentiated mucinous carcinoma of the appendix. This case is 32 months postoperatively, received 6 cycles of capecitabine and still has no signs of recurrence. Conclusion: Cytoreduction + HIPEC treatment in pseudomyxoma peritonei increases 5-year survival rates. Every case with peritoneal carcinomatosis should be evaluated in terms of cytoreduction + HIPEC treatment.

Keywords: Mucinous Neoplasms of the Appendix, Pseudomyxoma Peritonei, HIPEC

Presentation ID / Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2345-4318

Atriumun Mikrocerrahi Anatomisi: Cerrahi Yaklaşımlar ve Ak Madde Lifleri ile İlişkisi

Dr. Oğuz Baran[1]

[1]*Koç Üniversitesi Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi A.D.*
**Corresponding author: Oğuz Baran*

Özet

Lateral ventrikülün atrium kısmı, derin yerleşimi nedeni ile ulaşılması zor bir bölge olup derin venöz sistem ve önemli nörovasküler yapılara olan komşuluğu sebebiyle cerrahisinin önemli riskler taşıdığı bir bölgedir. Bu çalışmanın amacı atriumda yerleşmiş lezyonlara ulaşmak için kullanılan cerrahi yaklaşımların ve her yaklaşımda risk altına giren ak madde yollarının ortaya konulmasıdır. Çalışmada; cerrahi yaklaşımlar için 5 adet silikon enjekte edilmiş kadavra kafası ile lif diseksiyonu için 5 beyin (10 hemisfer) kullanılmıştır. Spesimenler %75'lik alkol solüsyonunda muhafaza edilmiştir. Diseksiyonun her aşaması 3 boyutlu çekim tekniği ile fotoğraflanmıştır. Atriuma ulaşmak için kullanılan cerrahi yaklaşımlar anterior, posterior ve lateral olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Anterior olarak distal trans-sylvian yaklaşım kullanılmıştır. Küçük lezyonlar için tercih edilebilir. Bu yaklaşımda orta longitudinal fasikül, arkuat fasikül (AF), korona radiatanın posterior kısmı, optik radyasyon (OR) ve kaudat nükleusun kuyruğu risk altındadır. Posterior grupta; supraserebellar transtentoriyal, interhemisferik transprekuneal, posterior transkallozal ve posterior transkortikal olmak üzere 4 farklı yaklaşım kullanılmıştır. Supraserebellar transtentoryal yaklaşımda atriumun tabanı boyunca seyreden LiAF, optik radyasyon ve singulum risk altındadır. İnterhemisferik transprekuneal yaklaşımda hasar görmesi muhtemel yapılar forseps major, singulum, superior longitudinal fasikül (SLF) I ve Sledge-Runner şeklinde sıralanabilir. Posterior transkallozal yaklaşımda spleniumun hasar görmesi nedeni ile audituar ya da vizüel diskonneksiyon sendromu gelişebilmektedir. Posterior transkortikal yaklaşımda SLF II, AF, OR ve kallozal lifler hasar görebilmektedir. Lateral grup yaklaşımlarında posterior transtemporal yaklaşım ve subtemporal yaklaşım kullanılmıştır. Posterior transtemporal yaklaşımda SLF II, AF, MdLF, inferior frontooksipital fasikül, anterior kommissürün oksipital bölgeye uzanan lifleri ve optik radyasyon risk altındadır. En az sayıda yapının riske edildiği subtemporal yaklaşımda ise sadece LiAF'ın hasar görme ihtimali söz konusudur. Atrium lezyonlarına ulaşmak için kullanılan cerrahi yaklaşımların hepsinde çeşitli ak madde yolakları risk altındadır. Atriuma ulaşmak için seçilen cerrahi yaklaşımlarda postoperatif dönemde oluşabilecek nörolojik defisitleri öngörebilmek mümkündür. Atriuma yapılacak cerrahi yaklaşımlarda mikrocerrahi anatominin bilinmesi hasta güvenliğini artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Mikrocerrahi Anatomi; Atrium; Lateral Ventrikül; Cerrahi Yaklaşım; Fiber Diseksiyon

Microsurgical Anatomy of the Atrium: Surgical Approaches and Relations With White Matter Tracts

Abstract

The atrium of the lateral ventricle is an area that is difficult to reach due to its deep location, and it is an area where surgery carries risks due to its proximity to the deep venous system and important neurovascular structures. The aim of this study is to reveal the surgical approaches used to reach to the atrium and the WM pathways that are at risk in each approach. In the study, 5 silicon-injected cadaver heads for surgical approaches and 5 brains (10 hemispheres) for fiber dissection were used. The surgical approaches used to reach the atrium were divided into 3 groups as anterior, posterior and lateral. Anteriorly, a distal trans-sylvian approach was used. In this approach, the middle longitudinal fascicle, arcuate fascicle, posterior part of the corona radiata, optic radiation and the tail of the caudate nucleus are at risk. Four different approaches were used in the posterior group: supracerebellar transtentorial, transprecuneal, posterior transcallosal and posterior transcortical. In the supracerebellar transtentorial approach, LiAF, OR and cingulum are at risk. The structures likely to be damaged in the interhemispheric transprecuneal approach can be listed as forceps major, cingulum, superior longitudinal fascicle I and Sledge-Runner. In the posterior transcallosal approach, auditory or visual disconnection syndrome may develop due to damage to the splenium. In the posterior transcortical approach, SLF-II, AF, OR and callosal fibers may be damaged. Posterior transtemporal approach and subtemporal approach were used in lateral group approaches. In the posterior transtemporal approach, SLF-II, AF, MdLF, IFOF, anterior commissure fibers extending to the occipital lobe and OR are at risk. In the subtemporal approach, only the LiAF is likely to be damaged. Various WM pathways are at risk in all surgical approaches used to reach atrium lesions. Knowing the microsurgical anatomy in surgical approaches to the atrium will increase patient safety.

Keywords: Microsurgical Anatomy; Atrium; Lateral Ventricle; Surgical Approaches; Fiber Dissection

Presentation ID / Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1600-9531

Bacak İskemisi ile Gelen Popliteal Arter Anevrizma Olgusu

Dr. İrem İris Kan[1]

[1]*Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Kalp ve Damar Cerrahisi*

Özet

Popliteal arter anevrizması nadir görülür. Ancak tromboembolik komplikasyonlar sonucu ekstremite kaybı riski bulunmaktadır. Bilateral veya farklı bölgelerdeki anevrizmalarla birlikte görülebilir. Yaşlı hastalarda başlıca etyolojik faktor aterosklerozis iken, genç hastalarda ise travma, popliteal arter tuzak sendromu, kistik adventisyal dejenerasyon, osteokondroma olabilir. Bu hastalarda anevrizma rüptürü, distal emboli ve tromboz başlıca görülen komplikasyonlardır. Hastanemize 79 yaşında erkek hasta ani başlayan sol alt ekstremite ağrı, soğukluk, solukluk nedeni ile başvurdu. Yapılan fizik muayenesinde sol popliteal arter anevrizmatik ve sol alt ekstremite distal nabızlar elle yoktu, doppler ile mevcuttu. BT anjio görüntülemede arter yapıları yaygın aterosklerotik ve sol popliteal bölgede yaklaşık 5x4 cm boyutlarında anevrizmatik görünüm saptandı. Hastaya operasyon planlandı. Prone pozisyonda popliteal bölgeye insizyon yapılarak anevrizmaya ulaşıldı. Anevrizmatik segment açılarak anevrzima kesesi içerisinden 8 mm PTFE greft yerleştirildi. Postoperatif dönemde distal nabızlar elle mevcuttu. Hasta komplikasyonsuz olarak postoperatif 4. gün taburcu edildi. Popliteal arter anevrzimalarının tedavi seçeneği tartışmalıdır. Asemptomatik hastalar ve tromboembolik komplikasyonlar çelişki yaratmaktadır. Cerrahi tedavideki ilk hedef tromboembolizmi ve buna bağlı gelişebilecek ekstremite iskemisini engellemek; ikinci hedef ise anevrizma büyümesini ve rüptürünü önlemektir.

Anahtar Kelimeler: Popliteal Arter, Anevrizma, İskemi, Cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0452-7606

Bel Ağrılı Hastalarda Lomber Faset RF Uygulamasının Etkinliğinin ve Yaşam Kalitesine Etkisinin Retrospektif Araştırılması

Asst. Prof. Dr. İlker Deniz Cingöz[1]

[1]*Uşak Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi ABD*
**Corresponding author: İlker Deniz*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, bel ağrısı şikayeti ile kliniğimize başvuran ve faset hassasiyeti olan hastalara uygulanan lomber faset RF uygulaması ve medikal tedavinin etkinlik ve yaşam kalitesi açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 74 (42 RF, 32 medikal) hasta dahil edildi. Hastaların ağrısının değerlendirilmesinde görsel analog skala (visual analogue scale) (VAS) ve sözel ağrı skalası (SAS) kullanıldı. Hastaların ağrı ölçümleri, tedavi öncesi (VAS 0), uygulamanın 1. ayında (VAS 1), 3. ayında (VAS 3) ve 6. ayında (VAS 6) yapıldı. Hastaların yaşam kalitesi, Tıbbi Hastalıklar Sonlanım Çalışması (Medical Outcome Study, MOS) Short Form 36 (SF-36) ile sorgulandı. Bulgular: Her iki grupta da hastaların ağrı seviyelerinde işlem öncesine (VAS 0) göre 1, 3 ve 6. aylarda istatistiksel olarak anlamlı azalma saptandı ($p<0.001$). VAS ve SAS'daki azalma RF uygulanan grupta medikal tedavi uygulanan gruptaki hastalara göre daha fazlaydı. SF-36 ölçümlerindeki tüm parametreler, medikal tedavi uygulanan hastalarda RF uygulanan hastalara göre daha düşük saptandı. Sonuç: Lomber faset RF uygulaması, doğru tanı konmuş hastalarda bel ağrısını azaltmada efektif, güvenli ve yaşam kalitesini arttıran bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı; Görsel Analog Skala; Yaşam Kalitesi; Medikal Tedavi; Lomber; Faset Radyofrekans

Retrospective Investigation of the Efficacy of Lumbar Facet RFApplication and Its Effect On Quality of Life in Patients With Low Back Pain

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to compare the lumbar facet RF application and medical treatment in terms of effectiveness and quality of life in patients with facet tenderness who applied to our clinic with the complaint of low back pain. Materials and Methods: 74 (42 RF, 32 medical) patients were

included in the study. Visual analogue scale (VAS) and verbal pain scale (SAS) were used to evaluate the pain of the patients. Pain measurements of the patients were performed before the treatment (VAS 0), in the 1st month (VAS 1), 3rd month (VAS 3) and 6th month (VAS 6) of the application. The patients' quality of life was questioned with the Medical Outcome Study (MOS) Short Form 36 (SF-36). Results: There was a statistically significant decrease in the pain levels of the patients in both groups at 1, 3 and 6 months compared to the pre-procedure (VAS 0) ($p<0.001$). The decrease in VAS and SAS was higher in the RF group than in the medical treatment group. All parameters in SF-36 measurements were found to be lower in patients who received medical treatment than in patients who received RF. Conclusion: Lumbar facet RF application is an effective, safe method that increases the quality of life in reducing low back pain in correctly diagnosed patients.

Keywords: Backache; Visual Analog Scale; Life Quality; Medical Treatment; Lumbar; Facet Radiofrequency

Presentation ID / Sunum No= 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Birinci Metakarpal Kemiğin Tekrarlayan Osteokondromu: Vaka Sunumu

Dr. Hakan Zeybek[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: El ve el bileğinin soliter osteokondromları oldukça nadir izlenir. İzlenen osteokondromların yaklaşık %4'ü el ve el bileği ilişkişidir ve genellikle proksimal falanks etkilenir. Olgumuzda birinci metakarpal kemiğin tekrarlayan osteokondromunu sunmayı amaçladık. Olgu Sunumu: 26 yaşında erkek hasta, birinci metakarp dorsalinde yaklaşık dört yıldır yavaş ilerleyen soliter kitle nedeni ile opere edildi. Histopatolojik tanısı osteokondrom ile uyumlu olan hasta 1 yıl sonra nüks nedeni ile re-opere edildi. Birinci metakarp proksimal yarısında sert ve irregüler kitle palpe edilen hastanın ilk cerrahisinden sonra aynı lokasyonda benzer kitle nüks etti. Hastanın genel fiziki muayensinde benzer kitle izlenmiyordu. Radyolojik görüntülemesi osteokondrom ile uyumlu olan hasta re-opere edildi ve kitle eksize edildi. Hastanın 3 yıllık takiplerinde nüks izlenmedi. Bulgular: Ostekondromlar kemiğin en sık izlenen benign tümörleridir. Multipl herediter ekzositozis hastaları haricine el ve el bileğinde oldukça nadir izlenir. Elde izlenen osteokondromlar genellikle proksimal falanksın distalinde izlenirken, metakarp yerleşimli olanlar oldukça nadirdir. Nora lezyonu ve Turret ekzositozisi bu hastaların ayırıcı tanısını oluşturur. Sonuç: Çalışmamızda; 26 yaşında hastada oluşan tekrarlayan metakarp osteokondromunu sunmayı amaçladık. Bu hastaların menanjmanında eksizyonel cerrahi tedavi edici olurken, histopatolojik değerlendirme ayırıcı tanıda yardımcıdır.

Anahtar Kelimeler: Metakarp, Osteokondrom, Nüks, Eksizyon

Recurrent Osteochondroma of The Fırst Metacarpal Bone: A Case Report

Abstract

Introduction: Solitary osteochondromas of the hand and wrist are extremely rare. Approximately 4% of observed osteochondromas are related to the hand and wrist, and usually the proximal phalanx is affected. We aimed to present recurrent osteochondroma of the first metacarpal bone in our case. Case Report: A 26-year-old male patient was operated for a slowly progressive solitary mass in the dorsal of the first metacarpal for about four years. The patient whose histopathological diagnosis was compatible with osteochondroma was re-operated 1 year later because of recurrence. After the first surgery of the patient, who was palpated a firm and irregular mass in the proximal half of the first metacarp, a similar mass relapsed at the same location. A similar mass was not observed in the general physical examination

of the patient. The patient whose radiological imaging was compatible with osteochondroma was re-operated and the mass was excised. No recurrence was observed in the 3-year follow-up of the patient. Results: Osteochondromas are the most common benign tumors of bone. Except in patients with multiple hereditary exocytosis, it is rarely observed in the hand and wrist. While osteochondromas in the hand are usually observed distal to the proximal phalanx, those located in the metacarpal are quite rare. Nora lesion and Turret exocytosis constitute the differential diagnosis of these patients. Conclusion: In our study; We aimed to present the recurrent metacarpal osteochondroma in a 26-year-old patient. While excisional surgery is curative in the managing of these patients, histopathological evaluation is helpful in the differential diagnosis.

Keywords: Recurrent Osteochondroma, Metacarpal, Excision

Presentation ID / Sunum No= 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5117-8066

Cerrahi Tedavi Yapılan Chiari Malformasyonlu Hastalarda Sonuçların Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. İsmail Kaya[1]

[1]*Uşak Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı*
**Corresponding author: İsmail Kaya*

Özet

Giriş ve Amaç: Biz bu çalışmada, cerrahi tedavi yapılan Chiari malformasyonlu hastalarda cerrahinin klinik semptomlar ve bulgular, görüntüleme parametreleri üzerindeki etkisini retrospektif olarak değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve Metod: Ocak 2008- Temmuz 2014 yılları arasında cerrahi tedavi uygulanmış 39 Chiari Malformasyonu Tip 1 hastasının dosya bilgileri ve radyolojik görüntülemeleri retrospektif bir şekilde incelenmiştir. Hastalar iyi (semptomların kaybolduğu veya azaldığı), stabilize olmuş (ilerleme olmadan preoperatif semptomların devam ettiği) ve kötü (preoperatif semptomlarında ilerleme olan) şeklinde sınıflandırılmıştır. Bulgular: Bütün hastalara FMD, C1 laminektomi ve duraplasti yapılmıştır. Onyedi olguda araknoid yapışıklıkların giderilmesi, 10 olguda 4. ventrikül ağızlaştırılması ve 1 olguda subpial rezeksiyon yapılmıştır. Hastalardan 28'i kadın ve 11'i erkek olup kadın:erkek oranı 2,5:1 idi. En genç hasta 5 yaşındayken en yaşlı hasta 51 yaşında olup, yaş ortalaması 32,31±35,31 yıl idi. Hastalar siringomyeli eşlik edip etmemesine göre 2 gruba ayrılmıştır; siringomyeli'li hastalar (grup 1, 15 olgu) ve siringomyelisiz hastalar (grup 2, 24 olgu). Grup 1'de (SM+CM) postoperatif 10 olgu (%66,7) iyi, 3 olgu (%20) stabil ve 2 olgu (%13,3) kötü şeklinde cerrahi sonuçlar saptanmıştır. Oysa grup 2'de (CM) postoperatif 23 olgu (%95,8) iyi ve 1 olgu (%4,2) stabil yani bulguları değişmemişti. Grup 2'deki olguların grup 1'den iyileşme oranları daha yüksekti (sırasıyla %95,8 ve %66,7; Pearson ki-kare testi P=0,014). Tonsil herniasyon derecesi 11 mm'den fazla olan 21 olgunun iyileşme oranı (%95,2), tonsil herniasyon derecesi 11mm'den az olan 18 olgunun iyileşme oranından (%72,2) istatistiksel olarak anlamı bir şekilde yüksekti (Pearson ki-kare testi P=0,047). Sonuçlar: FMD ve duraplasti siringomyeli eşlik eden ve etmeyen Chiari malformasyonlarında güvenli ve etkili bir cerrahi yöntemdir. Siringomyeli eşlik etmeyen olgular cerrahiden daha fazla fayda görmüşlerdir. Ek doku yapıştıcılar kullanılarak BOS ile ilgili komplikasyonlar azaltılabilir. Tonsil herniasyon derecesinin cerrahi sonuç üzerine etkisine yönelik daha büyük serili çalışmalar yapılmaldır.

Anahtar Kelimeler: Chiari Malformasyonu, Siringomyeli, Foramen Magnum Dekompresyonu, Duraplasti.

Retrospective Evaluation of the Outcomes in the Patients With Chiari's Malformation Undergoing Surgical Treatment

Abstract

Introduction and Objectives: We aimed at evaluating retrospectively effects of surgery on the clinical symptoms and signs and imaging parameters in the patients with Chiari's malformation undergoing surgical treatment. Materials and Methods: Medical charts and radiological images of the patients with Chiari's Malformation type I who had surgical treatment between January 2008 and July 2014 were reviewed retrospectively. The patients were classified as those having good (in whom the symptoms disappeared or reduced), stabilized (with preoperative symptoms persisting without any progression), or poor (with preoperative symptoms progressing in the postoperative period) outcomes. Findings: All patients underwent FMD, C1 laminectomy and duraplasty. Seventeen subjects underwent removal of arachnoid adhesions, 10 subjects underwent opening of the fourth ventricle, and one subject underwent subpial resection. Of the patients, 28 were female and 11 were male with ratio of females to males being 2.5:1. The youngest patient was 5 years old and the eldest one was 51 years old, and mean age of the patients was 32.31 ± 35.31 years. The subjects were divided in two groups based on presence or absence of associated syringomyelia: those with syringomyelia (Group 1, n = 15) and those without syringomyelia (Group 2, n = 24). Postoperatively, in the Group 1 (SM + CM) 10 (66.7%) patients had good, 3 (20%) had stabilized and 2 (13.3%) patients had poor surgical outcomes. In the Group 2, 23 (95.8%) subjects had good and 1 (4.2%) subject had stabilized outcomes. For the Group 2, rate of recovery was higher than in the Group 1 (95.8% and 66.7%, respectively; Pearson's chi-square test, P = 0.014). Rate of recovery in 21 subjects with degree of tonsillar herniation being more than 11 mm (95.2%) was statistically significantly higher than 18 subjects with degree of tonsillar herniation being less than 11 mm (72.2%) (Pearson's chi-square test, P = 0.047). Results: FMD is a safe and efficient surgical method for the Chiari malformations with or without associated syringomyelia. The subjects without associated syringomyelia benefited more from the surgery. Complications related to CSF may be reduced using additional tissue glues. Studies with greater number of cases should be conducted on the effect of degree of tonsillar herniation on surgical outcomes.

Keywords: Chiari's Malformation, Syringomyelia, Decompression Foramen Magnum, Duraplasty.

Presentation ID / Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cerrahi Tekniğin Adolesan İdiopatik Skolyoz Üzerindeki Rolü

Exp. Dr. Cüneyt Kavak[1]

[1]*Özel Anamed Hastanesi*
**Corresponding author: Cüneyt Kavak*

Özet

Bu çalışmada adolesan idiyopatik skolyoz (AİS) tanısı alan, cerrahi tedavi uygulanan, en az 1.5 yıl takip edilen ve üçüncü kuşak enstrümantasyon sistemi uygulanan 63 olgu retrospektif olarak incelenerek anterior ve posterior yaklaşımlar karşılaştırıldı. Hastaların cerrahi tedavisinde hem anterior hem de posterior enstrümantasyona izin veren üçüncü nesil (Receiver, CD) enstrümantasyon sistemleri kullanıldı. Her iki müdahalede de uygun üst ve alt enstrümantasyon seviyeleri seçildiğinde koronal düzlemde ve denge parametrelerinde tatmin edici bir iyileşme sağlanmış ve böylece fizyolojik sagital eğimler korunmuştur. Ancak koronal ve transvers düzlemlerde denge parametrelerinde daha belirgin iyileşme, daha az segment kaynaşması, daha düşük dekompansasyon riski, düşük nörolojik hasar riski ve zayıf hastalarda deri altında implant çıkıntısı riskinin olmaması anterior müdahaleyi daha avantajlı hale getirdi. Apikal vertebra rotasyonunda ASF uygulanan hastalardan tip I eğriliği olanlarda %50, tip V eğriliği olanlarda %60 iyileşme sağlandı. Ancak PSF yapılan hastalarda tip I eğriliği olanlarda %35, tip V eğriliği olanlarda %33 oranında iyileşme sağlandı. ASF grubunda AVT' da %75 oranında düzelme sağlanırken, PSF grubunda % 57 düzelme elde edilmiştir. Major eğriliğin Cobb açısı ASF yapılan olgularda korreksiyon oranı %66, PSF yapılan olgularda korreksiyon oranı % 57 olarak bulundu. Ayrıca ASF da füzyona uğratılan segment sayısı ortalama 7.4 PSF' da füzyona uğratılan segment sayısı 7.1 olarak bulundu. İki grup arasındaki anlamlı farklar gözlemlendiğinden, AVR, AVT, füzyona uğratılan segment sayısı ve Cobb açısı verilerinde anterior müdahalelerin daha üstün olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anterior spinal füzyon ve enstrümantasyon, cerrahi tedavi, idiopatik skolyoz

Presentation ID / Sunum No= 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7327-3809

Characteristic Features of Extraskeletal Ewing Sarcoma

Dr. İzzet Korkmaz[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Ekstraskeleteal Ewing Sarkomunun Karakteristik Özellikleri Özet: Ewing sarkomu küçük yuvarlak hücreli tümörler grubunda yer alan kötü huylu bir kemik tümördür. En sık pelvis ve alt ekstremite tutulumu ve kostalarda görülür. Primer kemik tümörleri içinde sınıflandırılmasına rağmen, yumuşak dokuda da görülebilen Ewing sarkomu en sık 10-20 yaş aralığında görülür. Yumuşak doku tutulumu ile başlayan vakalara Extraskeleteal Ewing sarkomu adı verilir. Ekstraskeletal Ewing sarkomu, bildirilen tüm Ewing sarkomu vakalarının %20-30'unu oluşturan yumuşak dokuların nispeten nadir bir primer tümörüdür. Bu vaka sunumunda 10 yaş erkek hasta uyluk posteriorunda şişlik şikayeti ile başvurdu. Tru-cut sonrası neoadjuvan kemoterapiden fayda gören hastaya geniş rezeksiyon uygulandı. Nadir görülen bir durum olan ekstraskeleteal ewing sarkomlu vakadan yola çıkarak karakteristik özelliklerini tartışmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Ekstraskeleteal, Ewing, Sarkom

Characteristic Features of Extraskeletal Ewing Sarcoma

Abstract

Summary: Ewing sarcoma is a malignant bone tumor in the group of small round cell tumors. It is most commonly seen in the pelvis and lower extremities and in the ribs. Although it is classified among primary bone tumors, Ewing sarcoma, which can also be seen in soft tissue, is most commonly seen in the 10-20 age group. Cases that start with soft tissue involvement are called Extraskeletal Ewing sarcoma. Extraskeletal Ewing sarcoma is a relatively rare primary tumor of soft tissues, accounting for 20-30% of all reported Ewing sarcoma cases. In this case report, a 10-year-old male patient presented with the complaint of swelling in the posterior thigh. Wide resection was applied to the patient who benefited from neoadjuvant chemotherapy after Tru-cut. We aimed to discuss the characteristic features of a rare case with extraskeletal ewing sarcoma.

Keywords: Extraskeletal; Ewing; Sarcoma

Presentation ID / Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4207-2833

Çocuk ve Adolesanlarda Epitelyal Over Tümörlerinin Patolojik Özellikleri

Asst. Prof. Dr. Gupse Turan[1], Prof.Dr. Sevgiye Kaçar Özkara[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Gupse Turan*

Özet

AMAÇ: Bu çalışmada overin epitelyal neoplazilerinin histopatolojik özelliklerinin yanısıra, çocuk ve adolesanlardaki tüm over tümörleri içindeki sıklığının araştırılması amaçlanmıştır. YÖNTEM: Hastanemiz Patoloji Anabilim Dalı'nda son 25 yılda değerlendirilen (1997-2021), çocuk ve adolesanlarda (< 21yaş) saptanmış tüm epitelyal over tümörleri histopatolojik ve tanımlayıcı özellikleri açısından retrospektif olarak irdelendi. BULGULAR: Toplam 176 over tümörü olgusu içerisinde, 73 (%41.5) yüzey epiteli kökenli over tümörü, 93 (%52.8) germ hücreli tümör, 8 seks-kord stromal tümör (%4.6), 1 küçük hücreli karsinom ve 1 metastatik tümör (%0.6) mevcuttur. Epitelyal tümörlerin çoğunu 16 yaş üzeri olgular oluşturmaktadır (42/73, %57.5). Hastaların yaş ortalaması tüm epitelyal tümörler için 17 olup; benign, borderline ve malign tümörlerde sırasıyla 17,18.7 ve 16 yaştır. Tümörlerin çoğu unilateraldir. Tümör çapı 20-270 mm arasında değişmekte olup, ortalama tümör çapı tüm epitelyal tümörler için 116.1 mm; benign, borderline ve malign tümörler için sırasıyla 109.6 mm, 63.3 mm ve 260.0 mm dir. Ortalama tümör çapı açısından, seröz (93.2 mm) ve müsinöz (142.3 mm) benign tümörler arasındaki belirgin farklılık dikkati çekti. Epitelyal tümörlerin 68'i (%93.2) (48 seröz ve 20 müsinöz) kistadenom, 3'ü (%4.1) seröz borderline tümör ve 2'si (%2.7) müsinöz adenokarsinomdur. SONUÇ: Çalışmamızda çocuk ve adolesanlardaki tüm over tümörleri içinde epitelyal tümörlerin sıklığı oldukça yüksek olarak saptanmıştır. Bu serideki en sık epitelyal over tümör alt tipi seröz kistadenomdur.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Adolesan, Over, Tümör, Epitelyal.

Pathology of Epithelial Tumors of the Ovary in Children and Adolescents

Abstract

Objectives: The aim of this study was to further evaluate the histopathologic features of epithelial ovarian neoplasms and their relative frequency among all ovarian tumors in the childhood and

adolescent population. Methods: We conducted a retrospective, descriptive histopathologic study of all cases of epithelial ovarian neoplasms in children and adolescents (aged <21 years) diagnosed in the pathology department of our hospital over the past 25 years (1997-2021). Results: A total of 176 ovarian tumors were identified, including 73 surface epithelium-derived ovarian neoplasms (41.5%), 93 germ cell tumors (52.8%), 8 sex-cord stromal tumors (4.6%) and one small-cell carcinoma and metastatic tumor each (0.6%). More cases of epithelial tumors were found in patients >16 years of age (42/73 cases, 57.5%). The mean age of the patients was 17 for all epithelial tumors; benign, borderline and malignant tumors are 17, 18.7 and 16 years old, respectively. Most tumors were unilateral, and their size ranged from 20-270 mm (mean 116.1 cm). for all epithelial tumors; mean 109.6 mm, 63.3 mm and 260.0 mm for benign, borderline and malignant tumors, respectively. In terms of mean tumor diameter, a significant difference was noted between serous (93.2 mm) and mucinous (142.3 mm) benign tumors ($p<0.05$). Epithelial tumors were further histopathologically subtyped into 68 benign cystadenomas (93.2%) (48 serous and 20 mucinous), 3 serous borderline tumors (4.1%) and 2 mucinous adenocarcinomas (2.7%). Conclusions: A relatively high frequency of epithelial ovarian neoplasms among all ovarian tumors in children and adolescent population was found in our study. The most common subtype of epithelial ovarian tumor in our series was the benign serous cystadenoma.

Keywords: Epithelial Ovarian Tumors, Children, Adolescents.

Presentation ID / Sunum No= 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8960-3278

Çocuklarda Sistoskopi İşleminde Teknik Sorunlar

Dr. Birgül Karaaslan[1]

[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç:Sistoskopi çocuk ürolojisinde sık yapılan bir işlemdir. Bu çalışmada sistoskopi ekipmanındaki sorunlar ve çözüm yöntemleri sunuldu Metod:Kliniğimizde 2020-2021 arasında sistoskopi yapılan 20 hastada işlem sırasındaki teknik sorunlar prospektif olarak değerlendirildi.Sistoskopi ekipmanlarından şaft, optik, forceps, kamera kafası, kamera ve monitör sorunları kaydedildi. Bulgular:Toplam 20 olguda 28 sorun yasandi. 10 mönitör (%35,7), 8 kamera başlığı (%28,5), 3 forceps (%10,7), 4 şaft (%14,2) ve 3 optik (%10,7) sorunu yaşandı. 26 sorun ortalama 22 dk'da (15-27 dk) çözümlendi. 2 sorun için ekipman değişti. Morbidite ve mortalite yasanmadı. Sonuç:Sistoskopi ekipmanı sık kulanılan bir ekipmandır. Özellikle görüntü aktarımında sık problem yaşanmaktadır. Olası sorunları öngörerek önlem alıp işleme başlamak morbideti azaltır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Sistoskopi, Teknik Sorunlar

Technical Problems in Cystoscopy Procedure in Children

Abstract

Objective: Cystoscopy is a common procedure in pediatric urology. In this study, problems and solution methods in cystoscopy equipment were presented. Method: In our clinic, technical problems during the procedure were evaluated prospectively in 20 patients who underwent cystoscopy between 2020-2021. The problems of shaft, optics, forceps, camera head, camera and monitor were recorded from cystoscopy equipment. Results: There were 28 problems in a total of 20 cases. There were 10 monitors (%35,7), 8 camera heads (%28,5), 3 forceps (%10,7), 4 shafts (%14,2) and 3 optics issues (%10,7). 26 problems were solved in an average of 22 minutes (15-27 minutes). Equipment changed for 2 issues. There was no morbidity or mortality.

Keywords: Pediatric Patient, Cystoscopy, Technical Problems

Presentation ID / Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7074-1160

Çocuklarda ve Ergenlerde Overin Germ Hücreli Tümörlerinin Özellikleri

Asst. Prof. Dr. Ahmet Tuğrul Eruyar[1]

[1]*Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı*
**Corresponding author: AHMET TUĞRUL ERUYAR*

Özet

AMAÇ: En yaygın pediatrik over neoplazmaları olan overin germ hücreli tümörleri (OGHT), pluripotent germ hücrelerinden kaynaklanır. Çoğunluğu iyi huylu olmasına rağmen, malign overyan germ hücreli tümörler (MOGHT'ler) esas olarak çocukluk ve ergenlik döneminde ortaya çıkar ve tedavi kararları onkolog için zorluk teşkil eder. Bu çalışmanın amacı, çocukluk ve ergen popülasyonunda OGHT'lerin patolojik özelliklerini değerlendirmektir. YÖNTEM: Çalışmada, son 25 yılda (1997-2021) hastanemizin patoloji bölümünde OGHT tanısı almış çocuk ve ergen (<21 yaş) 95 hastanın histopatolojik bulguları, retrospektif ve tanımlayıcı olarak irdelendi. BULGULAR: Toplam 179 over tümörü içerisinde, 95 germ hücreli tümör (%53.1) olgusu saptandı. Hastaların ortalama yaşı 14.2 yıl (aralık: 5-20 yıl) idi. Benign ve malign tümörlü hastaların yaş ortalaması sırasıyla 14.9 ve 11.2 idi. Malign olguların %72.2'si (13/18) 16 yaşın altındaydı. Ortalama tümör çapı 95 mm idi. Benign ve malign tümörlü olgularda ortalama tümör çapı sırasıyla 83,6 mm ve 137.2 mm olarak hesaplandı ($p<0,05$). Histopatolojik alt tiplere bakıldığında, 75 matür kistik teratom (%81.1), 7 immatür teratom (%7.4), 6 disgerminom (%6.3) ve 5 mikst germ hücreli tümör (%5.3) olgusu vardı. Toplam 18 MOGHTün üçünde (%16.7), tümörler bilateraldi. SONUÇ: Çoğunluğu iyi huylu olmasına rağmen, malign OGHT'ler 21 yaş altındaki hastalarımızda OGHT'lerin yaklaşık %20'sini oluşturmaktadır ve bu nedenle, tümörün biyolojik davranışını değiştiren bileşenlerini tanımlamak için histopatolojik ayırıcı tanı çok önemlidir. Tek bir overe sınırlı MOGHT'li genç hastalarda, ileri evre hastalığa genellikle kontralateral over hastalığı eşlik etmediğinden, cerrahi yaklaşımda fertilitenin korunması amaçlanmalıdır. Zira, kombinasyon kemoterapisi alan bu hastaların çoğu yaşamını ve normal overyan fonksiyonunu sürdürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ovarian Germ Cell Tumor, Histopathology, Conservative Surgery.

Histopathology of Germ Cell Tumors of the Ovary in Children and Adolescents

Abstract

BACKGROUND: Ovarian germ cell tumors (OGCT), the most common pediatric ovarian neoplasms, originate from pluripotent germ cells. Although the majority are benign, malignant ovarian germ cell

tumors (MOGCTs) principally occur during childhood and adolescence and treatment decisions present a challenge to the oncologist. The study aimed to further evaluate the histopathologic features of OGCTs in the childhood and adolescent population. METHODS: The study is a retrospective, descriptive histopathologic review of 95 patients with OGCTs. in children and adolescents (age >21) diagnosed in the pathology department of our hospital over the past 25 years (1997-2021). RESULTS: A total of 179 ovarian tumors were identified, including 95 germ cell tumors (53.1%). The mean age of the patients was 14.2 (range: 5-20) years. The mean age of the patients with benign and malignant tumors was 14.9 and 11.2 years, respectively. 72.2% (13/18) of malignant cases were under 16 years of age. The mean tumor diameter was 95 mm. In cases with benign and malignant tumors, the mean tumor diameter was calculated as 83.6 mm and 137.2 mm, respectively ($p<0.05$). The histopathologic subtypes included 77 mature teratomas (81.1%), 7 immature teratomas (7.4%), 6 dysgerminomas (6.3%), and 5 mixed ovarian germ cell tumors (5.3%). Tumors were bilateral in three (16.7%) of a total of 18 MOGCTs. CONCLUSIONS: Although the majority are benign, malignant OGCTs constitute about 20% of OGCTs in patients under 21 years of age and histopathological differential diagnosis is very important to identify the components of the tumor altering the biological behavior. The surgical approach in young patients with MOGCT confined to a single ovary should aim to preserve fertility as the advanced disease is not usually accompanied by contralateral ovarian disease. The majority of these patients who have received combination chemotherapy resume normal ovarian function.

Keywords: Ovarian Germ Cell Tumor, Histopathology, Conservative Surgery.

Presentation ID / Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1831-2566

Çok Nadir Görülen Karpal Kemik Kırığı; Bilateral Skafoid Kırığı, İki Vaka Sunumu

Dr. Rezan Karaali[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Skafoid, karpal kemiklerin en büyüğüdür. Karpal kemikler içinde %89 oranında en sık kırılan kemiktir. Uygun ve yeterli muayene testlerinin yokluğu nedeniyle acil serviste skafoid kırıkları genellikle gözden kaçar. Skafoid kırığı genellikle tek elde bildirilir ve bilateral skafoid kırığı son derece nadir olup tüm scaphoid kırıkların yaklaşık % 1'i kadardır. Biz çok nadir görülen bilateral skafoid kırığı saptadığımız iki hastamızı sunmayı amaçladık. OLGU SUNUMU Olgu 1: 40 yaşında erkek hasta yolda yürürken elleri üzerine düşme şikayeti ile dış merkez acil servise başvurmuş, sağ skafoid kırığı nedeniyle sevkedilmiş. Fizik muayenesinde, her iki el bileğinde ağrısı mevcuttu, sağ el bileği enfiye çukurunda ve radius distal ucunda palpasyonla hassasiyeti mevcuttu. Her iki el bileğinde deformite ve hareket kısıtlılığı yoktu. Çekilen ulnar deviasyonlu el bilek grafisinde bilateral skafoid kırığı tespit edildi. Hasta ortopediye konsulte edildi. Her iki el bileğine başparmak destekli atel uygulandı. Takiplerinde 40. Gün çekilen direkt grafisinde iyileşmenin sağlandığı görüldü Olgu 2: 29 yaşında erkek hasta. İş yerinde elleri üzerine düşme şikayeti ile dış merkez hastaneye başvurmuş, sağ skafoid kırığı nedeniyle hastanemize sevkedilmiştir. Genel durumu iyi ek travması yok. Fizik muayenede her iki el bileği hareketleri ağrılı, sol el enfiye çukurunda hassasiyet mevcuttu. Çekilen el bileği grafisinde her iki skafoid kemikte kırık görüldü. Ortopediye konsulte edilen hastaya ortopedi tarafından başparmak destekli atel yapıldı. Takiplerinde sağ skafoidte 15. gününde, sol skafoidte 32. gününde iyileşme sağlandığı görüldü. Skafoid kırıklarının teşhis ve tedavi edilmemesi kırıkta kaynamama, kronik ağrı, hareket açıklığında azalma, karpal stabilitenin bozulması, avasküler nekroz ve osteoartrit gibi komplikasyonlara yol açar. Sonuçta el bileğinde kalıcı deformite ve hareket kısıtlılığı ortaya çıkar. Özellikle bizim hastalarımız gibi bilateral kırığı olan hastalarda her iki eli de kullanamama, tedavi süreçlerinin uzaması, iş gücü kayıplarına neden olur. Bu nedenle direkt grafide kırık saptanmayan hastalarda yüksek şüphe durumunda mümkünse ek görüntüleme yöntemlerinin kullanılmalı, yoksa mutlaka hastaya atel yapılıp, hasta kontrole çağrılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Bilateral Skafoid Kırığı.

Presentation ID / Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9285-7620

Covid-19 Enfeksiyonu Sonrası Oluşan Maksillar Kemik Mukormikoz Osteomyeliti

Asst. Prof. Dr. Nurten Küçük[1]

[1]*Memorial şişli hastanesi*
**Corresponding author: Nurten Küçük*

Özet

Mukormikoz, konak dokunun nekrozu ve enfarktüsü ile karakterize nadir görülen fırsatçı anjioinvasiv mantar enfeksiyonudur. Özellikle kontrolsüz Diabetus Mellitus hastalarını, hematolojik maligniteleri, kök hücre nakilli veya immunsupresif ilaç alan nötropenik hastaları etkileyen hızla ilerleyici ve öldürücü bir şeklidir. (1). 2020 yılında dünyayı etkisi altına alan covid-19 enfeksiyonun başlaması ile birlikte, özellikle akciğer tutulumu olan hastalarda yüksek doz steroid kullanımı sonrası mukormikoz gibi fırsatçı enfeksiyon oranlarında artışlar başladı. Literatürde şu ana kadar bildirilen covid sonrası mukormikoz enfeksiyonları genelde sinüs içinde veya göz etrafında başlayan rinoserebral, rino-orbital, rino-orbita-serebral fırsatçı enfeksiyonlar olmasına rağmen, bu vaka covid enfeksiyonu sırasında yüksek doz steroid kullanımı sonrası maksillar kemik osteomyeliti olarak başlaması nedeni ile diğer mukormikoz vakalarından farklılık göstermektedir. Hastanın bu süreçte mukormikoz osteomiyeliti oluşumuna neden olan risk faktörlerine, hastanın takibinde istenilen tetkik ve görüntülemelere, tedavide aşama aşama gidilen süreç ayrıntıları ile anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mukormikoz, Osteomiyelit, Covid-19, Steroid

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5509-7888

COVID-19 Hastalığı Olan Gebe Kadınlarda Sistemik İmmün İnflamasyon İndeksinin Değerlendirilmesi

Dr. Ezgi Turgut[1], Prof. Dr Dilek Şahin[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Hafif ila orta şiddette COVID-19 hastalığı olan gebeler arasında sistemik immün inflamasyon indeksini (SII) (nötrofil × trombosit/lenfosit) karşılaştırmak. Gereç ve yöntemler: Bu retrospektif çalışma, COVID-19 hastalığı olan gebeler arasında yapılmıştır. 474 hafif ve 57 orta şiddetli COVID-19 vakası değerlendirildi. Enflamasyonla ilgili parametreler ve sistemik immün enflamatuvar indeks, hafif ve orta dereceli hastalar arasında karşılaştırıldı. Hastaların demografik verileri gruplarda benzerdi (p>0,05). Ortalama gebelik haftası hafif şiddetli hastalık grubunda 25±5, orta şiddetli hastalık grubunda 28±4 idi (p=0,208). Gruplar arasında lökosit, nötrofil ve monosit değerleri benzerdi (p=0,712, p=0,429 ve p=0,652 sırasıyla). Lenfosit düzeyi orta şiddetli hastalık grubunda anlamlı derecede düşüktü (p=0,002). Ayrıca orta şiddetli hastalık grubunda nötrofil/lenfosit oranı anlamlı olarak yüksekti (p=0,007). Ancak SII değeri gruplar arasında benzerdi (p=0,123). Ortalama C-reaktif protein (CRP) değeri orta şiddetli hastalık grubunda daha yüksekti (p=0,002). Sonuç: Sonuç olarak, COVID-19'lu gebelerde hastalık şiddetine göre sistemik immün inflamasyon indeksinde herhangi bir farklılık saptamadık.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Fetal Doppler Ultrason, Gebelik, Sistemik İmmün İnflamasyon İndeksi

Evaluation of Systemic Immune-Inflammation Index in Pregnant Women With COVID-19 Disease

Abstract

Objective: To compare the systemic immune inflammation index (SII) (neutrophil × platelet/lymphocyte) among pregnant women with mild to moderate COVID-19 disease. Material and methods: This retrospective study was conducted among pregnancies with COVID-19 disease. 474 mild and 57 moderate COVID-19 cases were evaluated. Inflammation-related parameters and systemic immune inflammatory index were compared between mild and moderate disease.

Results: Demographic data of patients were similar in groups (p>0,05). The mean gestational week of pregnancies was 25±5 in the mild disease group and 28±4 in the moderate disease group (p=0,208). Leukocyte, neutrophil and monocyte values were similar between the groups (p=0,712, p=0,429 and p=0,652, respectively). Lymphocyte level was significantly lower in the moderate disease group (p=0,002). Also in the moderate disease group neutrophil/lymphocyte ratio was significantly higher (p=0,007). However SII value was similar between groups (p=0,123). Mean C-reactive protein (CRP) value was higher in moderate disease group (p=0,002). Conclusion: In conclusion, we did not detect any difference in the systemic immune inflammation index according to disease severity in pregnant women with COVID-19.

Keywords: COVID-19, Fetal Doppler Ultrasound, Pregnancy, Systemic Immune Inflammation Index

Presentation ID / Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0286-0149

Covid-19 Pandemisi Öncesi ve Sonrası Dönemde Plastik Cerrahi Polikliniği Başvurularının Karşılaştırılması

Exp. Dr. Merve Özkaya Ünsal[1]

[1]*Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi*
**Corresponding author: Merve Özkaya Ünsal*

Özet

Amaç: Plastik cerrahi polikliniğine yapılan başvuruların Covid-19 pandemisi öncesi ve sonrası dönemlerde ICD-10 tanı kodlarına göre başvuru nedenleri gruplandırılarak karşılaştırılması. Yöntem: Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi'nde Ocak 2019- Ağustos 2021 yılları arasında Plastik Cerrahi polikliniklerine ilk kez başvuran 6803 hasta incelendi. Kontrol muayenelerine ve adli muayenelere gelen hastalar çalışmanın dışında bırakıldı. Başvurular, Covid-19 pandemisinin ülkemizde görülmeye başladığı Mart 2020 tarihinin öncesinde ve sonrasında olmak üzere onar aylık süreçlerde 2 ana gruba ayrıldı. Hastaların derinin benign tümörleri, derinin malign tümörleri, yara ve doku defektleri, yanık, skar, yüz kemiklerinde fraktür ve estetik amaçlı başvurular olmak üzere alt gruplara ayrıldı. Bulgular: Covid-19 pandemisinden önceki dönemde 3094, sonrasında 3709 başvuru olduğu görüldü. Covid sonrası dönemde oransal olarak estetik (%11.6, %17.2) ve yara ve doku defekti tedavisi (%20.2, %24.1) için başvurularda artış izlenirken, derinin benign neoplazmları nedeniyle başvuran hasta sayısında oransal olarak azalma (%44.6, %37) tespit edildi. Skar, konjenital anomali, yüz kemiklerinde kırık ve malign deri tümörleri nedeniyle yapılan başvuruların değişmediği ya da azaldığı görüldü. Sonuç: Covid pandemisinin öncesinde ve sonrasında yapılan poliklinik başvurularında malign deri tümörleri nedeniyle başvuruların azaldığı, yara ve estetik amaçlı başvuruların Covid-19 salgını sonrası arttığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Plastik Cerrahi, Covid-19, Estetik

Presentation ID / Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2447-633X

Covid-19 Tanılı Hastada Rino-Orbital Mukormikozis

Exp. Dr. Serkan Kılınç[1]

[1]*Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Rino-orbital mukormikoz; yüksek mortaliteye sahip, nadir görülen invaziv ve fulminan seyirli bir fungal infeksiyondur. İmmün sistemi zayıf olan hastalarda ortaya çıkar. Kontrolsüz diyabet, HIV enfeksiyonu ve AİDS, maligniteler, uzun süre kortizon kullanımı, organ transplantasyonu, metabolik asidoz ve immün sistemi baskılayan ilaç kullanımı mukormikoz için hazırlayıcı nedenlerdir. Bu çalışmada Covid 19 tedavisi uygulanırken gelişen rino-orbital mukormikoz olgusunu sunduk. 46 yaşında erkek hasta covid-19 pnömonisi tanısıyla tedavi amaçlı yatırıldı. Antiviral ve antibiotik tedaviye ek olarak IV kortizon tedavisi almaktaydı. Tedavisinin 10. gününde gözlerde ağrı ve çapaklanma üzerine topikal antibiotik damla tedavisi başlandı, iki gün sonra yüzde uyuşma, sol gözde ağrı, şişlik, görme azlığı ve ptozis gelişmesi üzerine orbital ve maksillo-fasial BT çekildi. Orbital selülit ve rino-orbital mukomikozis ön tanısı ile Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesine sevki yapıldı. Bu merkezde antifungal tedaviyle birlikte endoskopik sinüs cerrahisi ve orbita dekompresyonu yapıldı. Histopatolojik inceleme için doku örnekleri alındı. Kliniğin ilerlemesi ve serebral tutulumun izlenmesi üzerine fonksiyonel endoskopik sinüs cerrahisi + orbita ekzenterasyonu yapıldı. Postoperatif 3 ay sistemik tedavinin ardından hasta taburcu edildi. Rino-orbital mukormikozis olgularında hızlı tanı ve tedavi hastaların yaşam şansını arttırmak açısından önemlidir. Bu yazıda yüksek mortaliteyle seyreden mukormikoz enfeksiyonlarına dikkat çekmek ve tüm dünyada salgın olan covid 19 pnömonisi tedavsinde yeri olan kortizon tedavisinin komplikasyonlarını vurgulamak amacıyla mukormikoz olgusunu paylaştık.

Anahtar Kelimeler: Mukormikoz, Covid-19, Kortizon, Orbital Ekzanterasyon

Presentation ID / Sunum No= 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7708-2142

Derin Boyun Enfeksiyonlarına Klinik Yaklaşım; 130 Olgu Serisinin Retrospektif Analizi.

Asst. Prof. Dr. Hakan Genç[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı*
**Corresponding author: Hakan Genç*

Özet

Giriş:Derin boyun enfeksiyonları parafaringeal, retrofaringel, prevertebral, mastikatör, submandibuler, sublingual boşluklar gibi baş ve boynun fasyal planları arasındaki potansiyel boşluklarda yerleşim gösteren hayati tehlikesi olan enfeksiyonlardır. Tanısı ve tedavisi geciktiğinde üst hava yolu obstrüksiyonu, juguler ven tromboflebiti, kraniyal sinir disfonksiyonu, mediastinit ve ölüm gibi çok ciddi komplikasyonlara neden olabilirler. Bu yüzden derin boyun enfeksiyonlarına klinik yaklaşım tecrübe gerektiren ve gerekli tedavi ve hasta takibinin hızlı ve eksiksiz yapılması gereken bir durumdur. Gereç ve Yöntem: 2016-2019 yılları arasında kliniğimizde tedavi gören 120 derin boyun enfeksiyonu tanısı almış hasta çalışmaya dahil edildi. Retrospektif olarak hasta dosyaları taranarak hastaların yaşı, komorbid durumu, klinik prezentasyonu, etyoloji, tedavide kullanılan antibiyotik, kültür sonucu, tedavi şekli, hastanede yatış süresi, radyolojik olarak enfeksiyon yeri ve yayılımı değerlendirildi. Bulgular ve Sonuç: Olguların 65'i (% 54) peritonsiller bölge, 29'u (% 24) submandibuler bölge, 8'i (% 6) parafaringeal bölge, 5'i (% 4) submental bölge, 13'ü diğer bölgelerin (retrofaringeal, dil kökü, mastikatör, parotis ve bukkal bölge) enfeksiyonuydu. Etyolojide ilk sırada üst solunum yolu enfeksiyonu ve diş kökenli enfeksiyonlar yer alıyordu. Bir hastamız nekrotizan fasiit, internal juguler ven tromboflebiti ve mediastinit komplikasyonu nedeniyle ex oldu. Geri kalan hastalarımızın tamamı uygulanan tedaviler ile tam olarak iyileşti.

Anahtar Kelimeler: Derin Boyun, Enfeksiyon, Yaklaşım

Clinical Approach to Deep Neck Infections; Retrospective Analysis of 130 Case Series.

Abstract

Introduction: Deep neck infections are life-threatening infections located in potential spaces between the fascial planes of the head and neck, such as parapharyngeal, retropharyngeal, prevertebral, masticatory, submandibular, and sublingual spaces. When the diagnosis and treatment is delayed, they can cause very serious complications such as upper airway obstruction, jugular vein thrombophlebitis,

cranial nerve dysfunction, mediastinitis and death. Therefore, the clinical approach to deep neck infections is a situation that requires experience and the necessary treatment and patient follow-up should be done quickly and completely. Materials and Methods: 120 patients diagnosed with deep neck infection who were treated in our clinic between 2016 and 2019 were included in this study. Patient files were retrospectively scanned, and patients' age, comorbid status, clinical presentation, etiology, antibiotics used in the treatment, culture result, treatment method, length of hospital stay, radiological site and spread of infection were evaluated. Results and Conclusion: Of the cases, 65 (54%) were in the peritonsillar region, 29 (24%) were in the submandibular region, 8 (6%) were in the parapharyngeal region, 5 (4%) were in the submental region, and 13 were in the other regions such as retropharyngeal, tongue root, masticator, parotid and buccal region. In the etiology, upper respiratory tract infection and dental infections were in the first place. One of our patients died due to complications of necrotizing fasciitis, internal jugular vein thrombophlebitis and mediastinitis. All of our remaining patients fully recovered with the treatments.

Keywords: Deep Neck, Infection, Approach

Presentation ID / Sunum No= 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9861-274X

Dev Araknoid Kisti Olan Bir Çocukta Hafif Kafa Travması Sonrası Geç İntrakistik Hematom Olgusu

Asst. Prof. Dr. Ersin Özeren[1]

[1]Aksaray University Faculty of Medicine, Department of Neurosurgery

Özet

Amaç: Araknoid kistler konjenital malformasyonlar olarak kabul edilir. Çoğunlukla tesadüfen tespit edilir. Büyük ölçüde asemptomatiktir. Araknoid kistler masum olmalarına rağmen subdural kanama veya intrakistik kanamaya yatkın olabilecekleri akılda tutulmalıdır. Sunacağımız vaka buna güzel bir örnektir. Klinik tablo: 12 yaşında erkek hasta bir buçuk ay önce geçirdiği bir oyun kazası nedeniyle hafif kafa travması geçirmişti. Travma sonrası 24 saatlik BT görüldü. İlk hafta BT görüldü. Hastanın kontrolleri iyiydi, semptomu yoktu ve görüntüleme bulguları negatifti. Hasta 45 gün sonra baş ağrısı, mide bulantısı ve bilinç kaybı nedeniyle hastaneye kaldırıldı. Bilgisayarlı tomografi (BT) ve manyetik rezonans görüntülerinde (MRG) ekstra aksiyel alanda kitle etkisine neden olan lokalize bir görünüm izlendi.Boyutları 10x5x8 cm idi. Yaklaşık 5 mm sağa kayma olduğu gözlendi. Kist içi kanaması olan hastada ayrıca subdural hematom görünümü vardı. Galassi sınıflamasına göre hastanın araknoid kisti Tip 3 idi. Acil kraniotomi ameliyatı ile subdural hematom ve intrakistik kanama boşaltılarak dekompresyon sağlandı. Postoperatif dönemde hastanın şikayetleri düzeldi. Sonuç: Araknoid kistler doğuştan gelen lezyonlardır. Genellikle asemptomatiktirler. Çalışmamızın konusu Galassi tip 3 araknoid kisti olan bir hastadır. Tip 1 ve 2'nin tedavisi için büyük ölçüde herhangi bir işleme gerek yoktur. Ancak Galassi tip 3 araknoid kistlerinde minör kafa travmaları sonrası yakın cerrahi takip gereklidir. Kraniyotomi, kist fenestrasyon veya sistoperitoneal şant planlaması bu cerrahi seçenekler arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Araknoid Kist, Subdural Hematom, İntrakistik Kanama, Hafif Kafa Travması, Galassi Sınıflaması,

A Case of Late Intracystic Hematoma After Mild Head Injury in a Child With a Giant Arachnoid Cyst

Abstract

Aim: Arachnoid cysts are considered to be congenital malformations. It is mostly detected incidentally. It is largely asymptomatic. Although arachnoid cysts are innocent, it should be kept in mind that they

may be prone to subdural hemorrhage or intracystic hemorrhage. The case we are going to present is a good example of this. Clinical presentation: A 12-year-old male patient had a history of mild head trauma due to a game accident one and a half months ago. A 24-hour CT was seen after the trauma. CT was seen in the first week. The patient's controls were good, he had no symptoms and the imaging findings were negative. The patient was admitted to the hospital 45 days later due to headache, nausea, and unconsciousness. On computed tomography (CT) and magnetic resonance images (MRI), a localized appearance was observed in the extra-axial area that caused the mass effect. Its dimensions were 10x5x8 cm. It was observed that there was a shift of approximately 5 mm to the right. The patient who had bleeding from the cyst also had a subdural hematoma appearance. According to Galassi classification, the patient's arachnoid cyst was Type 3. Decompression was achieved by evacuating the subdural hematoma and intracystic hemorrhage with emergency craniotomy surgery. In the postoperative period, the patient's complaints resolved. Conclusion: Arachnoid cysts are congenital lesions. They are usually asymptomatic. The subject of our study is a patient with The Galassi type 3 arachnoid cyst. For the treatment of types 1 and 2, no procedure is required to a large extent. However, close surgical follow-up is required in Galassi type 3 arachnoid cysts after minor head traumas. Craniotomy, cyst fenestration, or cystoperitoneal shunt planning are among these surgical options.

Keywords: Arachnoid Cyst, Subdural Hematoma, Intracystic Bleeding, Minor Head Trauma. Galassi Classification

Presentation ID / Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6995-4425

Dirençli İdiyopatik Granülamatöz Mastitte Lokal Steroid Enjeksiyonunun Etkileri

Exp. Mutlu Ünver[1]

[1]*REVNÜ*

**Corresponding author: Mutlu Ünver*

Özet

İdiyopatik granülomatöz mastit(IGM) memenin nadir görülen, etiyolojisi henüz bilinmeyen, nadir bir hastalığıdır. Klinik bulguları çok farklı olabilir. Bazen bulgular meme kanseri ile karışabilir. IGM nerdeyse dört dekattır bilinmesine rağmen, nadir olması nedeniyle, gerçek bir tedavi uzlaşısı yoktur. Literatürde cerrahi tedavi, antibiyotik kullanımı, oral ve lokal steroid kullanımı, immunsupresif ilaçların kullanımı ve yakın takip önerilen yöntemlerdir. Günümüzde cerrahi tedavi ve oral sistemik steroid kullanımın en popüler yöntemlerdir. Oral steroidlerin uzun süre kullanımının yan etkileri düşünüldüğünde, çok iyi sonuçlar veren ve küratif sonuçları gözlenen sadece lokal steroid kullanımı gündeme gelmiştir. Yeni tanımlanan bir yöntem ise lezyona lokal steroid enjeksiyonudur. Bu çalışmada ki amacımız dirençli IGM nedeniyle lokal steroid enjeksiyonu yapılan 11 hastamızın sonuçlarını değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Granülomatöz Mastit, Steroid, Lokal Steroid

The Effects of Local Steroid Injection Intractable Diopathic Granulomatous Mastitis

Abstract

Idiopathic granulomatous mastitis (IGM) is a rare benign inflammatory disease of breast and etiology is still unknown.Clinical presentation of IGM can be variable. Sometimes the findings can be confused with breast cancer. Although IGM as has been known for four decades, a real treatment consensus has not been found because of its rarity. Surgical treatments, using antibiotics, oral steroids, topical steroids, immunosuppression and close follow up have all been reported in the literature. Now,surgical treatment and systemic steroids treatment are most popular treatments. With the consideration of side effects of long term systemic oral steroid usage, topical steroids without systemic use were assessed and showed us very good results and curative effect. A new defined treatment is local steroid injection to the lesions.

The purpose of this study is to evaluate the effects of local injection of steroids in 11 patients for IGM treatment.

Keywords: Granulomatous Mastitis, Steroids, Local Steroids

Presentation ID / Sunum No= 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3231-404X

Diz Altı Ampütasyonu Yapılan Hastalarda Önceki Alt Seviye Ampütasyonların Klinik Sonuçlara Etkisi

Asst. Prof. Dr. Baki Volkan Çetin[1], Dr. Osman Burak Özerk[1]

[1]Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Diz altı ampütasyon (DAA) periferik arter hastalığı nedeniyle ileri derecede ekstremite nekrozu veya tedavi edilemeyen diabetik ayak enfeksiyonu olan hastalarda gerekli bir cerrahi yöntemdir. Biz bu çalışmada DAA öncesinde alt seviye ampütasyon uygulanan hastaların direk DAA uygulanan hastalarla klinik sonuçlarını karşılaştırmak istedik. Hastalar ve Yöntemler: 2016-2020 yılları arasında periferik arter hastalığı veya diabetik ayak DAA uygulanan hastalar çalışmaya dahil edildi. DAA öncesinde alt seviye ampütasyonu uygulanmış olan hastalar Grup A, direk DAA uygulanan hastalar Grup B olarak sınıflandırıldı. Travmatik ampütasyon, DAA sonrası üste seviyeye çıkan hastalar, takibe gelmeyen hastalar çalışma dışı bırakıldı. Fonksiyonel durumu değerlendirmek için AMPPRO, AMPnoPRO ve Barthel skorları kullanıldı. Sonuçlar: Grup A'da 6 Grup B'de 17 hasta bulunmaktaydı. Grup A'da ortalama yaş 65.8±9.5, takip süresi 22±9, Grup B'de ortalama yaş 58.7±12, takip süresi 15.1±17 olarak bulunmuştur. Her iki grup arasında yaş, cinsiyet, takip süresi ve dominant taraf ampütasyonu karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunmadığı görüldü (P>0.05). Grup A'da 6 hasta çalışma sırasında hayattayken, Grup B'de 5 hastanın cerrahi sonrası ortalama 52.2 ay sonra öldüğü görüldü. Fonksiyonel skorlar karşılaştırıldığında, yaşayan hastalarda her iki grup arasında anlamlı fark olmadığı görüldü (P>0.05). Çıkarımlar: İleri derecede ekstremite nekrozu olan hastalarda ampütasyon seviyesinin belirlenmesi önemlidir. Amputasyon seviyesi yukarıya çıktıkça mortalite ve hastaların günlük işleri için harcaması gereken enerji miktarı artmaktadır. Anahtar kelimeler: ampütasyon, dizaltı,nekroz,mortalite

Anahtar Kelimeler: Ampütasyon, Dizaltı,nekroz,mortalite

Presentation ID / Sunum No= 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5195-8505

Duodenum 2. Kıtada Tıkanıklığa Sebep Olan Fitobezoarın Endoskopik Yolla Tedavisi

Exp. Dr. Serdar Öter[1]

[1]*Manisa Şehir Hastanesi*

Özet

Ağız yoluyla vücuda alınan besin veya yabancı cisimlerin sindirim kanalında birikmesiyle oluşan kitleler bezoar olarak isimlendirilir.Bezoarlar genellikle en sık midede oluşur ve uzun yıllar semptom vermeyebilir. Ancak bazen mideden ince barsaklara doğru ilerleyerek hastada ince barsak obstrüksiyonuna bağlı ileus tablosu geliştirebilir. Burada sunumumuzda sizlere yaklaşık 10 yıl önce gastroduodenostomi ameliyatı yapılan ve duodenumun ikinci kıta distalinde obstrüksiyona yol açan fitobezoarı olan hastanın endoskopik olarak tedavisini paylaşmayı amaçladık. Yetmiş sekiz yaşında kadın hasta. Yaklaşık 3 haftayı bulan karın ağrısı, safralı ve yediğini içerir tarzda kusma, bulantı, kilo kaybı şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Hastanın alınan öyküsünde yaklaşık 10 yıl önce mide ülseri nedeni ile Bilateral Trunkal Vagatomi, Antrektomi ve Billroth-I (Gastroduodenal) anastomoz operasyonu olduğu gözlendi. Operasyondan yaklaşık 4 yıl sonra üst gis endoskopisiyle midesinden fitobezoarın parçalanarak çıkarıldığını belirtti.Muayenesinde epigastrik bölgede hassasiyet mevcuttu. Laboratuvar bulguları normaldi. Çekilen ayakta direk karın grafisinde patoloji saptanmadı. Hastaya gastroskopi yapılmasına karar verildi. Gastroskopide duodenum II. kıta distalinde lümeni neredeyse tama yakın tıkayan dev fitobezoar gözlendi (Şekil-1). Kement ve jumbo forceps yardımı ile midenin iç kısmına doğru çekilen sarı renkli bu bezoar ezilerek ağızdan dışarıya çıkarıldı (Şekil-2). Hastaya işlemden sonra 6. saatte rejim başlandı. Gıdayı tolere eden ve gaita deşarjı olan hasta 48. saatinde şifa ile taburucu edildi. Daha öncesinde Trunkal Vagotomi ve Billroth-I operasyonu öyküsü olan hastalarda ilerleyen zamanlarda midede fitobezoarlar gözlenebilmektedir.Bu hastalarda pilorun olmaması nedeni ile bazen duodenal bölgeye ilerleyip yerleşerek tıkanıklığa neden olabilmektedirler. Bu hastalarda endoskopi tanı için başarılı bir yöntemdir. Bu hastalarda fitobezoarın mideye endoskopik olarak manipüle edilebileceğini ve midede endoskopik olarak parçalanarak daha kolay çıkarılabileceğini göstermek istedik. Ayrıca cerrahi tedavinin hastaya getirebileceği morbidite ve mortaliteden uzaklaşılabileceği düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Fitobezoar, Duodenal Obstrüksiyon, Endoskopik Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9606-4428

Duodenum Kökenli Kanayan Dev Gastrointestinal Stromal Tümör

Exp. Dr. Cihan Aydın[1]

[1]*Manisa Şehir Hastanesi*

Özet

Gastrointestinal stromal tümörler (GIST'ler) duodenumda nadiren bulunur. Duodenal GIST'ler genellikle küçüktür ve tam rezeksiyon gerektirir. Çalışmamızda, daha önce subtotal gastrektomi ve Billroth II geçirmiş bir hastada duodenumun üçüncü ve dördüncü bölümünden kaynaklanan dev kanamalı gastrointestinal stromal tümörde rezeksiyon ve rekonstrüksiyon tekniğini ve duodenal fistülün klinik tedavisini bildirdik. gastrojejunostomi. Tıbbi geçmişinde subtotal gastrektomi olan 63 yaşında erkek hasta, gastrointestinal kanama ve palpe edilebilen epigastrik kitle ile hastaneye başvurdu. BT'de distal duodenumdan kaynaklanan dev bir tümör lezyonu görüldü. Kitle etkisi nedeniyle endoskopi yetersizdi. Hastaya segmental duodenal rezeksiyon, loop duodenojejunostomi, jejunojejunostomi yapıldı. Duodenal fistül gelişmesi için primer onarım ve retrograd tüp duodenostomi uygulandı. Kitlenin histopatolojik incelemesi yüksek riskli GİST olarak sonuçlandı. Duodenal GİST'lerin cerrahi tedavisi konusunda halen bir fikir birliği yoktur. Rekonstrüktif strateji, rezeksiyondan sonra her durumda değişebilir. Subtotal gastrektomize olgumuzda rezeksiyon sonrası farklı bir rekonstrüktif strateji geliştirdik. Ayrıca retrograd tüp duodenostomi tekniğinin duodenal fistül gelişimi sonrası primer onarım ile uygulanabilir ve faydalı olduğunu gözlemledik. Duodenal GİST'ler için optimal cerrahi strateji değişebilir. Bu gibi durumlarda loop duodenojejunostomi ve jejunojejunostomi tekniğinin uygulanabilir olduğunu düşünüyoruz. Duodenuma yapılan riskli anastomozlu hastalarda retrograd tüp duodenostominin komplike vakalarda etkili olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, Gist, Duodenal Gist, Duodenostomi

Bleeding Giant Gastrointestinal Stromal Tumour Originating From the Duodenum

Abstract

Gastrointestinal stromal tumors (GIST's) are rarely found in the duodenum. Duodenal GISTs are usually small and require complete resection. In our study, We reported the resection and reconstruction technique in the case of giant bleeding gastrointestinal stromal tumour that originate from the third and fourth portion of the duodenum.and the clinical management of duodenal fistula in a patient who had previously subtotal gastrectomy and Billroth II gastrojejunostomy. A 63 year old man with a medical

history of subtotal gastrectomy admitted to hospital with gastrointestinal bleeding and palpable epigastric mass. A giant tumoral lesion originating from distal duodenum was seen in CT. The endoscopy was suboptimal due to the mass effect. A segmental duodenal resection, loop duodenojejunostomy, jejunojejunostomy was performed to the patient. Primary repair and retrograde tube duodenostomy were performed for developing duodenal fistula. The histopathological examination of the mass resulted as high risk GIST. There is still no consensus on the surgical treatment of duodenal GIST's. Reconstructive strategy can vary in each case after resection. We developed a different reconstructive strategy after resection in our subtotal gastrectomizied case . We also observed that retrograde tube duodenostomy technique is feasible and useful with primary repair after duodenal fistula development. Optimal surgical strategy for duodenal GISTs may vary. In such cases, we believe that loop duodenojejunostomy and jejunojejunostomy technique is feasible. We think that retrograde tube duodenostomy is effective in complicated cases in patients with risky anastomoses performed on duodenum.

Keywords: Gastrointestinal Stromal Tumor, Gists, Duodenal Gists, Duodenostomy

Presentation ID / Sunum No= 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 2513 2774

Efficacy of Pectoralis Nerve Block Type I in Patients Treated Surgically for Breast Cancer

Dr. Sevinç Dağıstanlı[1], Dr. Nevin Aydın[1]

[1]Kanuni Sultan Süleyman EAH
**Corresponding author: sevinç dağıstanlı*

Özet

Amaç: Meme kanseri cerrahisi sırasında cerrahi anestezi ve postoperatif analjezi için pektoralis sinir bloğunun (PNB) etkinliğini ve güvenliğini araştırmak. Tasarım: İleriye dönük bir kohort çalışması. Merkez: Üçüncü basamak merkezinin anesteziyoloji ve reanimasyon ve genel cerrahi bölümleri. Hastalar: Veriler, meme kanseri nedeniyle ameliyat edilen 72 hastanın tıbbi dosyalarından elde edildi. Girişimler: Grup I (n = 33) sadece genel anestezi uygulanan kontrol grubuyken, Grup II (n = 39) genel anestezi indüksiyonundan önce tip I PNB kombinasyonu geçirmişti. Ana sonuç ölçütleri: Temel tanımlayıcılar, ağrı için görsel analog ölçek (VAS), sistolik ve diyastolik kan basınçları ve nabız hızı gibi hemodinamik parametreler, Ramsay sedasyon skoru, operasyon süreleri, ek analjezik ve antiemetik ilaçlara ihtiyaç ve ayrıca bulantı ve kusma 2 grup arasında karşılaştırıldı. Bulgular: VAS sonuçları açısından 2 grup arasında önemli farklılıklar vardı. Postoperatif 1. saatte Grup I'in ortalama VAS skoru Grup II'den 1.826 kat daha yüksekti. 3. saatte kontrol grubundaki ortalama VAS skoru tip I PNB uygulanan gruba göre 3.278 kat daha yüksekti. Benzer şekilde Grup I'de 6. saatte VAS skorları Grup II'den 4,975 kat daha yüksekti. Ameliyat sonrası 12. saatte Grup I'de VAS skoru Grup II'ye göre 4.608 kat daha yüksekti. Sistolik ve diyastolik kan basınçları, kalp hızları, bulantı ve kusma sıklıkları ve Ramsay sedasyon skorları 2 grupta benzerdi. Sonuç: Tip I PNB kombinasyonunun meme kanseri ameliyatı sonrası analjezi için güvenli ve etkili bir yöntem olarak kullanılabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri; Ameliyat; Analjezi; Pektoralis Sinir Bloğu.

Abstract

Objective: To investigate the efficacy and safety of pectoralis nerve block (PNB) for surgical anesthesia and postoperative analgesia during breast cancer surgery. Design: A prospective cohort study. Setting: Anesthesiology & reanimation and general surgery departments of a tertiary care center. Patients: Data was extracted from the medical files of 72 patients who underwent surgery for breast cancer. Interventions: Group I (n=33) was the control group who had general anesthesia only, while Group II (n=39) had undergone a combination of type I PNB before the induction of general anesthesia. Main

outcome measures: Baseline descriptives, visual analog scale (VAS) for pain, hemodynamic parameters such as systolic and diastolic blood pressures and pulse rate, Ramsay sedation score, durations of operation, need for additional analgesic and antiemetic medications, as well as incidence of nausea and vomiting were compared between 2 groups. Results: There were remarkable differences between 2 groups regarding VAS results. On 1st hour postoperatively, the average VAS score of Group I was 1.826 times higher than that of Group II. On the 3rd hour, the average VAS score in the control group was 3.278 times higher than the group that underwent type I PNB. Similarly, VAS scores in Group I on the 6th hour was 4.975 times higher than Group II. On the 12th hour after surgery, VAS score in Group I was 4.608 times higher than that in Group II. Systolic and diastolic blood pressures, heart rates, nausea and vomiting frequencies, and Ramsay sedation scores were similar in 2 groups. Conclusion: We suggest that a combination of type I PNB can be used as a safe and effective method for analgesia after surgery for breast cancer.

Keywords: Breast Cancer; Surgery; Analgesia; Pectoralis Nerve Block.

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8968-6672

Endovascular Treatment of Iatrogenic Popliteal Arterio-Venous Fistula

Exp. Dr. Onur Saydam[1]

[1]*Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Onur SAYDAM*

Abstract

Popliteal arteriovenous fistula (PAVF) is an abnormal contact between a popliteal artery and a popliteal vein. Pain and thrill can be the symptoms. Symptoms such as heart failure, aneurysm, and lower extremity circulatory disorders can be observed, therefore early treatment PAVF is recommended. Although open surgery or endovascular methods can be used for treatment, with the support of advancing technologies, endovascular treatment methods are one step ahead. Here we present a result of the immediate and long-term outcomes of endovascular therapy for iatrogenic PAVF. Case: A 68-year-old male patient with right lower extremity pain was admitted to orthopedic clinic with. He has history of arthroscopic meniscus repair 5 months ago. The pain started 15 days after the arthroscopic meniscus repair operation, and increased over time. Physical examination revealed thrill in popliteal fossa. Doopler ultrasonography revealed turbulent high-velocity flow spectrum and flow signals at the popliteal P1-2 segment, and arterialized waveforms from the popliteal and femoral veins. PAVF was diagnosed and endovascular treatment was recommended to the patient. Seven millimeters self-expandable covered nitinol stent graft (VIABAHN® Endoprosthesis (W.L. Gore & Associates, Flagstaff, AZ)) was deployed to cover the fistula area. Control angiography revealed that fistula between popliteal artery and vein resolved immediately. The patient was discharged 24 hours after the procedure. No signs of stenosis were found in the patient's 24-month follow-up. Vascular pathologies can be observed after orthopedic interventions. Since PAVFs can be silent in some patient groups, diagnosis can be difficult. Open surgery or endovascular methods can be the alternatives for the treatment. Placement of cover-type stents using endovascular techniques for these lesions are becoming more attractive treatment option because it is minimally invasive compared to surgical repair and requires less hospitalization and recovery time. In conclusion, endovascular treatment can be an alternative approach for patients with PAVF.

Keywords: Endovascular Treatment, Arteriovenous Fistula

Presentation ID / Sunum No= 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8074-4672

Ergenlik Çağındaki Hastada Proksimal Humerus Deplase Kırığına Yaklaşım

Dr. Serdar Toy[1]

[1]*Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Humerus, yüksek oranda remodele olabilen bir kemik olduğu için çocukluk çağı humerus kırıklarının büyük çoğunluğu konservatif tedavi edilmektedir. Ergenlik ve erişkin çağında görülen proksimal humerus kırıkları yüksek enerjili travmalar sonrası meydana gelmektedir. Bu çağda görülen proksimal humerus kırıkları ya deplase ya da çok parçalıdır. Bu çalışmada, 14 yaşında erkek hastanın proksimal humerus deplase kırığına kapalı redüksiyon ve peruktan pinleme ile yapılan cerrahinin sonucunu bildirmeyi amaçlıyoruz. Yöntem: 14 yaş erkek hasta araç içi trafik kazası sonrasında sağ proksimal humerus kırığı ile başvuru yapmıştır. Hasta acil olarak cerrahiye alındı. Hasta skopi eşliğinde kischner telleri ile kapalı redüksiyon ve perkütan pinleme uygulandı. Kischner telleri ile yapılan tespitin yetersiz olması nedeniyle proksimal humerus girişli intramedüller gönderilen 1 adet schanz pini uygulandı. Redüksiyon ve tespit schanz pini ile sağlandıktan sonra rotasyonu önlemek amacıyla distalden proksimale doğru 3 adet kischner teli perkütan olarak uygulandı. Redüksiyon ve tespit sağlandıktan sonra hastaya kol-gövde bandajı uygulandı. Postoperatif 1. ayda kol-gövde bandajı çıkarıldı ve hastaya omuz hareketleri öğretildi. Hastanın postoperatif 5. ayında kischner telleri ve schanz pini çıkarıldı. Hastada herhangi bir komplikasyon ve pin-dibi enfeksiyonu gelişmedi. Hastanın omuz eklem hareket açıklığı tam idi. Sonuç: Ergenlik çağında görülen proksimal humerus deplase kırıklarının cerrahi tedavisinde intramedüller olarak gönderilen schanz pini redüksiyonu kolaylaştırmaktadır. Ayrıca schanz pinine ek olarak gönderilen 2 veya 3 adet kischner teli rotasyonu önlemektedir.

Anahtar Kelimeler: Proksimal Humerus Kırığı, Ergen, Çocuk, Cerrahi Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1734-2392

Erkek Üriner İnkontinansında Askı Ameliyatlarının (Male Sling) Etkinliği

Dr. Kubilay Sarıkaya[1], Prof.Dr. Mustafa Levent Emir[2], Assoc. Prof. Dr. Demokan Erol[2]

[1]Ankara Ağitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Günümüzde benign prostat hiperplazisi nedeniyle yapılan transüretral prostat rezeksiyonu ve açık prostat cerrahisi, ayrıca prostat kanseri nedeniyle yapılan radikal prostatektomi sonucu gelişen postprostatektomi üriner inkontinans (PPİ), hastaların hayat kalitelerini ciddi şekilde bozmaktadır. PPİ'ın cerrahi tedavilerinden en sık uygulananlar artifisiyel üriner sfinkter (AUS) yerleştirilmesi ve intraüretral enjeksiyon tedavileridir. Erkek askı ameliyatları-male sling (MS) ise bu prosedürlere alternatif olarak uygulanan güncel tedavi yöntemlerinden birisidir. Kliniğimizde askı yöntemlerinin etkinliğini araştırmak amacıyla PPİ' lı 11 erkek hastaya MS operasyonu uygulanmıştır. Hastalardan 7'sinde kemik askı yöntemi uygulanırken, 4 hastada suprapubik askı yöntemi uygulanmıştır. Hiçbir hastada intraoperatif veya postoperatif dönemde ciddi komplikasyon gelişmemiştir. Postoperatif erken dönemde 1 hastada yara yeri enfeksiyonu gelişmiş ve antibiyotik tedavisiyle düzelmiştir. İki hastada gelişen akut üriner retansiyon ise suprapubik askıların bir miktar gevşetilmesiyle düzelmiş ve hastaların rahat idrar yaptıkları gözlenmiştir. Ortalama 16,2 aylık takipte kontinansı sağlamaktaki başarı oranımız %66,7 iken, toplam hasta memnuniyet oranımızın da % 66,7 olduğu görülmüştür. Sonuç olarak PPİ'ın cerrahi tedavisinde MS prosedürü AUS yerleştirilmesi ve intraüretral enjeksiyon tedavilerine alternatif olabilecek başarılı bir yöntemdir. Teknik olarak kolay uygulanabilir olması ve fizyolojik işemeye olanak sağlamasının yanında düşük maliyeti de günümüzde prosedürü daha çekici hale getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üriner İnkontinans,askı Ameliyatları, Erkek

Presentation ID / Sunum No= 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9050-2041

Evaluation of the Relation Between the Fibrinogen/albumin Ratio and the Severity of Covıd-19 Disease

Exp. Dr. Deniz Oluklu[1], Prof.Dr. Dilek Şahin[1]

[1]ANKARA ŞEHİR HASTANESİ

Özet

Amaç: COVID-19 hastalığı olan gebe kadınlarda fibrinojen/albümin oranı (FAR) ile COVID-19 hastalığının şiddeti arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Gereç ve yöntemler: Bu çalışmada Ankara Şehir Hastanesi'nde SARS-CoV-2 enfeksiyonu olan 162 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastaların klinik ve obstetrik özellikleri, fibrinojen, albümin ve FAR düzeyleri kaydedildi. Hastalar, DSÖ kriterlerine göre COVID-19 hastalığının şiddeti gruplandırıldı. 162 hastanın 118'inde hafif, 44'ünde orta şiddette Covid-19 hastalığı olduğu belirlendi. Bulgular: Hastaların yaşı, gebelik haftası, gravide ve parite hafif ve orta şiddetli hastalık gruplarında benzerdi (sırasıyla p=.168, .277, .354, .412). Fibrinojen ve FAR, orta şiddetli hastalık grubunda hafif şiddetli gruba göre anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla, 4,4 g/L'ye karşı 3,8 g/L, 0,13'e karşı 0,11 p= 0,001, <0,001); albümin ise daha düşüktü (36,8 g/L' ye karşı 34,8 g/L, p= 0,008). COVID-19 enfeksiyonunun şiddetini tahmin etmede fibrinojen, albümin ve FAR'ın gücünü belirlemek için ROC analizi yaptık. Fibrinojenin AUC değeri 0,677 bulundu. Fibrinojen için cut-off değeri 4,15 g/L alındığında sensitivitesi %59,1, spesifitesi %58,4 olarak bulundu. Albümin için AUC değeri 0.621 bulundu ve cut-off değeri 35.5 g/L alındığında sensitivitesi %56,8, spesifitesi %64,1 olarak bulundu. FAR için AUC değeri 0,689 bulundu ve cut-off değeri 0,12 alındığında sensitivitesi %61,4 duyarlılık, spesifitesi %64,1 bulundu. Sonuç: Yüksek fibrinojen ve düşük albüminin COVID-19 hastalığının şiddetini tahmin etmede değerli olduğu sonucuna vardık. Ayrıca FAR, COVID-19 hastalığının şiddetini tahmin etmek için yeni bir belirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Gebelik, Fibrinojen, Albumin, Fibrinojen/albümin Oranı

Abstract

Abstract Objective: We aim to study the relation of fibrinogen/albumin ratio (FAR) and severity of COVID-19 disease in pregnant women with COVID-19 disease. Material and methods: This study analyzed 162 patients with SARS-CoV-2 infection in Ankara City Hospital retrospectively. Clinical and obstetric characteristics of patients, Levels of fibrinogen, albumin, and FAR were recorded. The patients were grouped by the severity of COVID-19 disease according to WHO criteria. Of 162 patients, 118 were evaluated as mild and 44 as moderate Covid-19 disease. Results: Age, gestational week, gravida, and parity of patients were similar in mild and moderate disease groups (p=.168, .277, .354, .412, respectively). Fibrinogen and FAR were significantly higher in the moderate group than in the mild

group (4,4 g/L vs. 3,8 g/L, 0,13 vs. 0,11 p= 0.001,<0.001, respectively), while albumin was lower (36,8 g/L vs. 34,8 g/L, p= 0.008) . We performed ROC analysis to determine the power of the fibrinogen, albumin, and FAR in predicting the severity of the COVID-19 infection. The AUC value of the fibrinogen was found to be 0.677, and 59.1% sensitivity, 58.4% specificity, was reached with a fibrinogen cut-off value of 4.15. For albumin, its AUC value was found to be 0.621, and 56.8% sensitivity, 64.1% specificity, was reached with an albumin cut-off value of 35.5. For FAR, its AUC value was found to be 0.689, and 61.4% sensitivity, 64.1% specificity, was reached with a FAR cut-off value of 0.12. Conclusion: We concluded that high fibrinogen and low albumin to be valuable in predicting the severity of COVID-19 disease. In addition, FAR may be used as a new marker to predict the severity of COVID-19 disease.

Keywords: Covıd-19, Pregnancy, Fibrinogen, Albumin, Fibrinogen to Albumin Ratio

Presentation ID / Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Femoral Fıtıklar İçin Özgün Bir Yöntem: Lateral Fascia Transversalis Flebi ile Onarım

Exp. Dr. Metin Berberoğlu[1]

[1] *VM MEDICALPARK Ankara Hastanesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmadaki amaç laparoskopik cerrahinin altın standart olduğu günümüzde açık cerrahi uygulanması gerekliliği olan olgularda klasik femoral fıtık cerrahi metodlarının potansiyel sıkıntılarını giderecek özgün bir metodun teknik tanıtımı ile erken sonuçlarını tartışıp sunarak katkıda bulunmaktır. Materyal ve Metod: Femoral herni nedeni ile Ankara Numune Hastanesi 6.ncı Cerrahi kliniğine yatan hastalara 1986-1987 yılları arasında aşağıda teknik ayrıntıları anlatılan onarım modeli uygulanmıştır. Önerilen bu operasyon fascia transversalisin iç halkadan pubise kadar kesilmesi ile oluşturulan lateral flebin medial kenarının Cooper ligamentine dikilmesi ile femoral kanalın abdominal açıklığını kapatmaya yönelik farklı ve özgün bir yöntemdir. Bulgular: Önerilen Lateral Flep Onarımı 10 hastadaki 11 femoral fıtık için uygulanmıştır. Hastaların 3'ü erkek, 8'i kadındır. Erkek kadın oranı 1/2,33 'tür. Hastaların yaş ortalaması 34,9 dur. Bu ortalama kadınlar için 32,4 erkekler için ise 40,6 dır. En genç hasta 18 yaşında, en yaşlı hasta ise 54 yaşındadır. Olguların 6'sı sağ, 3'ü sol femoral herni nedeni ile ameliyat edildi. Bir hastada bilateral herni mevcuttu. Hastaların çoğu operasyon gününün akşamı mobilize olmuşlar ve ameliyat yerindeki ağrı yakınmalarının çok az olduğu izlenmiştir. Bu nedenle analjezik gereksinimi minimum olmuştur. Postoperatif dönemde hastalarda yara hematomu, enfeksiyon, erken nüks, seroma gibi herhangi bir komplikasyon görülmemiştir. Hastaların postoperatif ortalama yatış süresi 3 gündür. Hastalara 1. günden başlayarak herhangi bir pansuman gerekmemiş, dikişler 5. gün alınmıştır. Hastaların ilk yıl içindeki takiplerinde herhangi bir nükse rastlanılmamıştır. Sonuç Femoral fıtık onarımı için önerilen lateral fascia flebi onarımı teknik olarak kolay, otojen greft kullanılan ve kısa sürede tamamlanan bir operasyondur. Postoperatif ağrı minimaldir ve erken mobilizasyon sağlayarak hastanede kalış süresini kısaltmaktadır. Erken sonuçlara göre hiç nüks görülmemesi ilerisi için ümit vericidir. Tüm bu nedenlerden dolayı lateral flep onarımı tekniği laparoskopik girişimin tercih edilemeyeceği femoral fıtık olgularında uygulanabilirdir.

Anahtar Kelimeler: Femoral, Herni, Onarım.

Presentation ID / Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1971-6856

Gebelikte Covıd-19; Yoğun Bakım Yönetimi ve 4 Hastanın Sonuçları

Exp. Dr. Ahmet Bindal[1]

[1]*ŞANLIURFA EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİ*

Özet

Aralık 2019'da Çin'in Wuhan kentinde pnömoni vakalarının sayısındaki ani artışla yeni bir Coronavirüs türü tanımlanmış oldu. Salgının hızla tüm dünyaya yayılması ile Dünya Sağlık Örgütü 11 Mart 2020 de bu durumu severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2) pandemisi olarak adlandırdı. SARS-CoV-2 'nin organizmada farklı organ tutulumlarına neden olması bu hastalığın tedavisinde farklı yaklaşımlara neden olmuştur. Gebelerde gelişen COVİD- 19 enfeksiyonunun sonuçları ve vertikal geçişin potansiyel riskleri temel bir sorun oluşturmaktadır. Her ne kadar vertikal geçişlerle alakalı kesin kanıtlar olmasa da etkilenen gebe ve buna bağlı görülebilen ölümlerin önüne geçilmesi amacıyla daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir. Salgının başlangıcından beri 388 gebe hasta, hastanemizde COVİD-19 tedavisi almış olup, bunlardan 4 gebe hastanın yoğun bakım ihtiyacı olmuştur. Yoğun bakımda takip ettiğimiz bu 4 gebe hastanın 3'ü servise taburcu oldu. 1 hasta ARDS nedeniyle eksitus olmuştur. Bu yazıda gebe olan ve COVİD-19 tanısı COVİD-19 polimeraz zincir reaksiyon (PCR) testi ile doğrulanmış ve yoğun bakımda takip edilmiş dört gebe hastanın kliniği, tedavi yönetimi ve sonuçlarını literatür eşliğinde tartışarak kendi tecrübemizi paylaşmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Gebelik, Yoğunbakım

Covid-19 During Pregnancy; Intensive Care Management and Outcomes of Four Patients

Abstract

In December 2019, a new type of Coronavirus was identified with the sudden increase in the number of pneumonia cases in Wuhan, China. With the rapid spread of the epidemic all over the world, the World Health Organization named this situation severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2) pandemic on March 11, 2020.The fact that SARS-CoV-2 causes different organ involvements in the organism has led to different approaches in the treatment of this disease. The consequences of COVID-19 infection in pregnant women and the potential risks of vertical transmission constitute a fundamental problem. Although there is no conclusive evidence about vertical transitions, more research is needed to prevent affected pregnant women and related deaths. Since the beginning of the epidemic, 388 pregnant patients have received COVID-19 treatment in our hospital, and 4 pregnant patients need

intensive care. Of these 4 pregnant patients we followed up in the intensive care unit, 3 were discharged to the ward.1 patient died due to ARDS. In this article, we aimed to share our own experience by discussing the clinic, treatment management and results of four pregnant patients who were pregnant and whose diagnosis of COVID-19 was confirmed by the COVID-19 polymerase chain reaction (PCR) test and followed up in the intensive care unit, in the light of the literature.

Keywords: Covıd-19, Pregnancy, Intensive Care

Presentation ID / Sunum No= 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7399-6353

Gebelikte Obstetrik Nedenli Olmayan Cerrahi Sorunlar

Dr. Ulvi Mehmet Meral[1]

[1]*İKÇÜ Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Gebelik süresince 2% oranında obstetrik dışı nedenlere bağlı cerrahi girişim uygulanmaktadır. Her bir cerrahi ve bunun gereği olarak anestezik girişimler fetal morbidite ve mortaliteyi etkilemektedir. Bu derlemenimn amacı; gebelik ve cerrahi girişimleri ile ilgili güncel çalışmaları değerlendirmektir. Materyal-Metod: Medline ve PubMed arama motoru kullanılarak "pregnancy" kelimesi ile "acute abdomen", "appendicitis", "cholecystitis","duodenal perforation", "hernia" ve "diverticulitis" kelimeleri eşleştirilerek taranmıştır. Tarama sonucunda; tek konu başlığı (ör.gebelik & apandisit, gebelik & kolesistit) altında yayınlanmış çalışmalar değerlendirilmeye alınmıştır. Bulgular: Akut apandisit(AA) gebelerde en sık saptanan obstetrik dışı cerrahi patoloji olup, tanıdaki gecikme nedeniyle gelişen perforasyon sonucunda fetal mortalite ciddi oranda artmaktadır. Tedavide laparoskopik appendektomi uygulanan gebelerde abortus oranının açık appendektomiye göre arttığını ifade eden metaanalizler vardır. Tekrarlayan semptomlar ve komplikasyonlar nedeniyle; semptom veren safra taşı varlığında gebeliğin evresine bakılmaksızın cerrahi tedavi önerilmektedir. Laparoskopik kolesistektominin preterm eylemi artırdığı akılda tutulmalıdır. Gebelik esnasında saptanan hernilerin önemli bir bölümü gebelik sonrasında gerilediğinden, tedavi ile ilgili farklı görüşler bulunmaktadır. Gebelikte saptanan akut pankreatit olgularının önemli bir bölümü konsepsiyon öncesi dönemde var olan safra taşlarına bağlı gelişmektedir. Biliyer pankreatitten gebelikte korunmanın en geçerli yolu konsepsiyon öncesi kolesistektomidir. Gebelik esnasında dispeptik yakınmalar artarken, genel yaşam değişiklikleri ve kullanılan antasitler bu yakınmaların azalmasını sağlar. En önemli korunma/tedavi metodu konsepsiyon öncesi dönemde uygulanacak tedavidir. Perfore peptik ülser tablosunda uygulanacak cerrahi yük fetal mortaliteyi artıracaktır. Gebelik öncesi dönemde geçirilmiş karın cerrahilerinin, oluşacak yapışıklıklar sebebiyle gebelerde batın içi fıtıklaşmalara zemin hazırlamakta olduğu akılda tutulmalıdır. Sonuç: Genel anestezinin fetal malformasyona yol açmadığı bilinse de, preterm eylem ve düşük ihtimalini genel toplum yüzdesine artırdığı görülmüştür. Cerrahi girişimin kaçınılmaz olduğu durumlarda; gebe hastada uygulanacak prosedürlerin neonatolog ve obstetrisyen desteğinde uygulanması, maternal ve fetal kaybın engellenmesi açısından son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Cerrahi Hastalıklar

Non–obstetric Surgical Disorers During Pregnancy

Abstract

Objectives:Nonobstetrical surgical troubles during pregnancy are the problems that we encounter with a ratio of 2% in our clinical practice and are not at a negligible frequency. In many studies done; incidences, clinical courses, treatment modalities of the illnesses were scrutinised. In this review, by gathering up many studies, giving spot data on the topic of approach to the surgical illnesses being seen during pregnancy is aimed. Materials/Methods: We performed a screening in Pubmed/MEDLINE. Studies that have been published since 2010 were screened with keywords that matches “pregnancy” and “acute abdomen”, “appendicitis”, “cholecystitis”, “duodenal perforation”, “hernia” and “diverticulitis”. By screening, articles that include reviews and clinical studies that were published under one issue (ie; pregnancy&appendicitis, pregnancy& cholecystitis) were included to evaluation. Results: Acute appendicitis (AA) is the most common non-obstetric surgical pathology in pregnants. There are some studies with different results about both of complications and preterm labor with open or laparascopic appendectomy in pregnants with appendicitis.Surgical treatments are recommended for symptomatic gallstones in pregnancy because of recurrence of symptoms and high morbidity. Since a significant portion of hernias detected during pregnancy regress after pregnancy, there are different opinions about the treatment.During pregestational period, existence of complaints related to gallstones had been found in 52% of patients who were diagnosed pancreatitis in pregnancy. In preconseptional period, cholecystectomy is recommended to young women who desire pregnancy because, management of the condition is problematic during pregnancy. Results: Although it is known that general anesthesia does not cause fetal malformation, it has been observed that it increases the probability of preterm labor and miscarriage to the percentage of the general population.In cases where surgical intervention is inevitable; The implementation of the procedures to be applied in pregnant patients with the support of a neonatologist and obstetrician is extremely important in terms of preventing maternal and fetal loss.

Keywords: Pregnancy, Surgical Disorders

Presentation ID / Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gelişimsel Kalça Displazisi Tedavisinde Medial Açık Redüksiyon Uygulanan Hastaların Uzun Dönem Klinik ve Radyolojik Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. İsmail Yükünç[1]

[1]*Yavuz Selim Kemik Hastalıkları Ve Rehabilitasyon Hastanesi*

Özet

Gelişimsel kalça displazisi (GKD) ; femur başının asetebulum içinde uyumunu sağlayan kapsülün, artmış laksisite nedeni ile kalçanın tam dislokasyondan kalça instabilitesine uzanan klinik durumları içeren kalça gelişim kusurudur Bu çalışma, Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalında, 1980-2005 tarihleri arasında yapıldı. GKD tanısı konmuş olan hastalar incelendi. Cerrahi geçiren 552 hastanın 689 kalçasının 455 'ne açık redüksiyon Kontrole gelen hastalardan MAYAR yapılanlar çalışmamıza dahil edildi. Başka bir klinikte müdahale edilen, teratolojik ve nörolojik zeminde kalça çıkığı olan, ilk filmi bulunamayan veya dosyasında yeterli bilgi olmayan, takip süresi 5 yıldan daha az olan hastalar çalışma dışında bırakıldı. Hastalar 6-12 ay,13-18 ay,19-24 ay,>24 ay olmak üzere 4 grupta incelendi MAYAR yapılan 41 hastanın 66 kalçasının değerlendirildiği bu çalışmada, hastaların en küçüğü 7 aylık, en büyüğü ise 48 aylıktı. MAYAR yapıldığında yaş ortalaması 17,42 ± 8,93 aydı. Ameliyat sonrasında erken takip değerlendirilmesinde, ortalama süre 18,77 ± 12,85 aydı. Son başvuruda yapılan kontrollerde, hastaların ortalama takip süreleri 17,22± 6,78 yıldı. En uzun süre 30 yıl, en kısa takip süresi ise 5 yıldı. Hastaların ortalama son kontrol yaşı 18,66 ± 6,62 yaştı. Hastaların dosyaları incelendiğinde ameliyat sonrası uygulanan 5 aylık alçıdan sonra, hiçbir hastanın kalça hareketlerinde kısıtlılık tespit edilmediği görüldü. Ayrıca kalçanın durumuna göre Ponseti abdüksiyon cihazı uygulanma süresinin arttırıldığı izlendi. Ayrıca hiçbir hastada MAYAR sonrasında enfeksiyon görülmediği tespit edildi. Sadece MAYAR uygulanan tek veya çift taraflı olguların hiçbirine kan replasmanına gerek duyulmadı. MAYAR uygulama yaşı Tümer ve ark. da ortalama 11,2 ay, Konisberg ve ark. da 7,7 ay, Morcuente ve ark.da 14 ay, Mankey ve ark.da 12 ay olup Herring ise girişimi 12 ay altında sınırlı tutmuştur (15,16,17). Bizim serimizde MAYAR uygulama yaşı ortalama 17,42±8,87 ay idi. Ortalama 17,22 yıllık takibimizde %92,42 oranında mükemmel ve iyi sonuç elde etmemiz sonucunda MAYAR yaş aralığının geniş tutulabileceği kanısına vardık

Anahtar Kelimeler: Gelişimsel Kalça Displazisi

Presentation ID / Sunum No= 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0375-9760

Göçmen Çocukların Üreteropelvik Bileşke Darlığı Takibi ve Cerrahi Sonuçlar

Exp. Dr. Mehmet Özgür Kuzdan [1]

[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Mehmet özgür kuzdan*

Özet

Amaç: Göç tüm dünyada önemli bir sosyal sorundur. Son yıllardaki dünyanın en buyuk göç olaylarına ev sahipliği yapan türkiyenin, İstanbul ili en önemli göçmen merkezi olmuştur.Bu çalışmada istanbulun en büyük hastanesinde takıp edilen göçmen çocukların üreteropelvik bileşke darlığı (UPJ) ile ilgili sonuçları araştırıldı. Metod: 2005-2021 arasında sadece UPJ darlık nedeniyle çocuk ürolojisi merkezimize başvuran Yaşları 0-18 arası değişen 25 göçmen çocuk dosyası geriye dönük değerlendirildi. Hastalar Yaş, cinsiyet, ülke kökeni, tanı gecikme nedeni, ameliyat sonrası böbrek fonksiyonları analiz edildi. Tüm hastalara UPJ darlık nedeniyle pyeloplasti ameliyatı yapıldı.postop 1.yıla kadar. USG,sintigrafi ve idrar kültürü takip edildi. Bulgular deskriptif istatistik yöntemiyle analiz edildi. Bulgular: Toplam 25 hastanın 16 erkek 9'u kızdı.ortalama yaşı 3,6 (3 ay-12 yaş).Tüm hastalar UPJ darlığı nedeniyle ameliyat edildi.21 hasta suriye kökenli(%84) ,kalan 4 hasta çeşitli (Afganistan,doğu Türkistan,Çeçenistan,Azerbaycan) kökenliydi. 13 hastada tanı gecikmesi vardı (%52) (Gecikme sebepleri : Geçici barınakta yaşama,dil sorunu ,randevu sistemine uyamama,ulaşım, sorunları,çok kardeşli aile).Ameliyat sonrası 1. yılda yapılan USG tüm hastalarda normal böbrek sintigafi sonuçları 22 hastada normal(%88),idrar kültüründe mükerrer üreme 17 hastada (% 68) proflaktik antibiotik kullanımının aksadığı.3 hastada(%12) aynı taraf böbrekte %10 dan fazla fonksiyon düşüklüğü saptandı.10 hastada (%40) aynı böbrekte skar tespit edildi .Bu 13 hasta tanı gecikmesi olan hastaydı. Sonuç: Çalışmamızda hasta çocuk ve ailesi için uzun ve karmaşık bir takip prosedürü olan olan UPJ darlığı açısından takip edilen göçmen çocukların, göçmenlik şartları nedeniyle tanı ve ameliyatlarının geciktiği,antibiotik kullanımının aksadığı ,üriner enfeksiyon geçirme oranın ve böbrek skar oranın yüksek olduğu saptandı. Bu yüzden UPJ darlığı ve benzeri uzun takip protokollerinin aksamaması açısından göçmen ailelerin bilinçlendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Göçmen,çocuk,üreteropelvik Darlık

Follow-Up and Surgical Results of migrant Children for Ureteropelvic Obstruction

Abstract

Objective: Migration is an important social problem all over the world. Turkey's province of Istanbul, which has hosted the world's largest migration events in recent years, has become the most important immigration center. In this study, the results of ureteropelvic junction stenosis (UPJ) of immigrant children who were admitted in Istanbul's largest hospital were investigated. Method: The files of 25 immigrant children aged 0-18 who applied to our pediatric urology center between 2005-2021 only because of UPJ stenosis were evaluated retrospectively. Patients' age, gender, country of origin, reason for delay in diagnosis, and postoperative renal function were analyzed. All patients underwent pyeloplasty due to UPJ stenosis. Until the first year postoperatively. USG, scintigraphy and urine culture were followed. The findings were analyzed by descriptive statistics method. Results: Of 25 patients, 16 were male and 9 were female. mean age was 3.6 (3 months-12 years). All patients were operated for UPJ stenosis. 21 patients were of Syrian origin (84%), the remaining 4 patients were various (Afghanistan, eastern Turkey). Turkistan, Chechnya, Azerbaijan) origin. There was a delay in diagnosis in 13 patients (52%). 88%), repetitive growth in urine culture 17 patients (68%) prophylactic antibiotic use was interrupted. 3 patients (12%) had decreased function of the ipsilateral kidney more than 10%. Scars were detected in the same kidney in 10 patients (40%). The patient was a patient with delayed diagnosis. Conclusion: In our study, it was found that the diagnosis and surgery of immigrant children, who were followed for UPJ stenosis, which is a long and complex follow-up procedure for the sick child and his family, were delayed due to immigration conditions, the use of antibiotics was delayed, the rate of urinary infection and kidney scarring was high. Therefore, it is important to raise the awareness of immigrant families in order to prevent UPJ stenosis and similar long follow-up protocols.

Keywords: Migrant,child,ureteropelvic Obstruction

Presentation ID / Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3067-5602

Hidrosefali Olgularında Beyin SPECT, EEG, MRG, Transkranial Doppler Sonuçlarının Preoperatif ve Postoperatif Olarak Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Tahsin Ülgen[1]

[1]*TC Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Tahsin Ülgen*

Özet

Giriş-Amaç:Hidrosefali tek bir patolojik tablo yada iyi tanımlanmış bir hastalık süreci olmaktan çok ortak özelliği beyin omurilik sıvısı(BOS) salınım ve emilimindeki dengesizlik ve artmış kafa içi basıncı olan bir grup tabloya verilen ismdir. Genelde BOS birikmesi sonucu oluşan yüksek basıncın meydana getirdiği değişiklikler klinik bulguları ortaya çıkarsada basıncın yüksek olmadığı durumlarda da hidrosefali gelişebilmekte ve tedavi gerektirmektedir. Hidrosefali tanısı almış hastalarda KİBAS gelişmekte ve buna sekonder klinik bulgular ortaya çıkmaktadır.Bu çalışmanın amacı hidrosefalili olgularda Elektroensefalografi (EEG),Magnetik Rezonans İmagıng (MRI),MRI Diffüzyon,Transkranial Doppler,Beyin SPECT çekimleri yapılarak preoperatif ve postoperatif olarak karşılaştırılmıştır. Gereç-Yöntem :Bu çalışmada Ege Üniversitesi Nöroşirurji kliniğine 3 yıl boyunca başvuran 31 hidrosefali tanısı almış hastaların başvuru şikayetleri, preoperatif ve postoperatif EEG, Kranyal MRI,Diffüzyon MRI,Transkranial Doppler ve Beyin SPECT kayıtları yapılarak sonuçlar değerlendirilmeye alınmıştır. Cerrrahi girişim olarak 17hastaya endoskopik third ventrikülostomi,(E3V),1 hastaya interventriküler foraminoplasti+endoskopik third ventrikülostomi, 4 hastaya endoskopik kist fenestrasyonu,1 hastaya endoskopik aqueductoplasti+aqueduct stentlemesi, 2 hastaya endoskopik aqueductoplasti, 3 hastaya endoskopik third ventrikulostomi+aqueductoplasti,1 hastaya endoskopik tümör biopsisi+third ventrikülostomi,1 hastaya endoskopik third ventrikülostomi+aqueduct stentlemesi, 1 hastaya ventriküloperitoneal (V-P) şant takılmıştır.Cerrahi girişimler sonrası hastalardaki hidrosefali bulgularında anlamlı düzelmeye sekonder olarak EEG,MRG 'de ventrikul boyutunda azalma,kan akımında artma ve SPECT'te düzelme izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hidrosefali, endoskopik Third Ventrikülostomi, aqueduct Stenozu, endoskopik Kist Fenestrasyonu

Presentation ID / Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2859-4459

Horizontal Şaşılık Cerrahisinde Reoperasyon Nedenlerinin İncelenmesi

Dr. Yasemin Fatma Çetinkaya[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Şaşılık cerrahisinde amaç görme eksenlerindeki kaymanın düzeltilmesi, göz hareketlerinin normale döndürülmesi, binoküler tek görmenin sağlanması ve kozmetik açıdan iyi bir görünümün elde edilmesidir. Çalışmamızda, re-operasyon gereken horizontal şaşılık hastalarında nedenlerin ortaya konulması amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Retrospektif tipte olan çalışmamıza, toplam takip edilen 950 olgudan horizontal deviasyon nedeniyle iki kez şaşılık cerrahisi uygulanan 22 Ezotropya (ET), 4 Ekzotropya (XT) olmak üzere 26 olgu alındı. Hastaların şaşılık başlama yaşları, birinci operasyon ve ikinci operasyon yaşları, müdahale edilen kaslar, ambliyopi varlığı ve şaşılık tipine göre başarı oranları incelendi. Bulgular: Araştırmamızdaki 26 olgunun 12'si kız (%46.2), 14'ü erkek (%53,8) çocuk idi. Ardıl şaşılık gelişen 26 olgunun 22'si ezotropya, 4'ü ekzotropya nedeniyle ikinci kez ameliyat edilmişti. Olguların ikinci ameliyat sonrası izlenim süresi en az 6 ay, en fazla 48 ay olmak üzere ortalama 18.11±12.01 ay olarak saptandı. ET nedeniyle ameliyat edilmiş 22 hastanın %95 (21)'i rezidüel ET iken %5 (1)'i ardıl XT nedeniyle ikinci kez ameliyat edildi. ET li hastaların 8 (%36)'i infantil ET, 16 (%72) olguda non-akomodatif ET varken 5 (%22)'inde parsiyel akomodatif ET tespit edildi. XT li hastaların 1(%25)'i diverjans fazlalığı diğerleri devamlı XT idi. Olguların %53 (13)'nde ambliyopi saptandı. İkinci cerrahi sonrası başarı sağlanamayan 12 olgunun 7'sinde de (%58) ambliyopi tespit edildi. Sonuç: İlk ameliyatında başarı sağlanamayan ET ve XT olgularının sonraki ameliyatlarında başarı oranlarının farklı olmadığı, her iki grupta da özellikle ambliyopinin, yüksek hipermetropi ve anizometropinin, ilk ameliyat yaşının yüksek olmasının, iki ameliyat arasında geçen sürenin uzun olmasının cerrahi başarısızlıktaki risk faktörleri olabileceği gözlenmiştir. Ayrıca klasikleşmiş standart müdahalelerin yanında alternatif yöntemlerin geliştirilmesi gerektiği, erken tanı,zamanında cerrahi müdahale ve etkili ambliyopi tedavisinin başarı oranını artırabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Horizontal Şaşılık Cerrahisi,, Re-Operasyon, Ambliyopi

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6517-7948

Idiyopatik Granulomatöz Mastit Tedavisinde Klinik Deneyimlerimiz

Dr. Tansu Altıntaş[1]

[1]*S.B.Ü. Kanuni Sultan Süleyman SUAM*
**Corresponding author: Tansu Altıntaş*

Özet

Amaç: İdiyopatik granülomatöz mastit (İGM), etiyolojisi bilinmeyen, nadir görülen inflamatuar bir meme hastalığıdır. IGM, inflamatuar meme karsinomunun klinik özelliklerini ve radyolojik bulgularını taklit edebilir, bu nedenle yanlış teşhis, doğru ve zamanında tedaviyi geciktirir. Bu çalışmanın amacı İGM'li hastaların klinik görünümlerini, radyolojik bulgularını, tedavi seçeneklerini, sonuçlarını gözden geçirmektir. Gereç ve Yöntemler: 2017-2020 yılları arasında geriye dönük olarak 50 kadın hasta belirledik. Hastaların tüm verileri (yaş, semptomlar, fizik muayene, ultrasonografi bulguları, tedavi, takip süresi) hastanın cerrahı tarafından sağlandı. Bulgular: 20-40 yaş arası 43 (%86) hasta, 41-60 yaş arası 7(%14) hasta ve 48 (%96) premenopozal, 2 (%4) postmenopozal hasta bulunmaktadır. 40 (%80) hastada ağrı tarif edildi ve 10 (%20) hastada ağrı yoktu. Fizik muayenede 8 (%16) hastada kitle, 42 (%84) hastada mastit/apse görüntüleri izlendi. Ultrasonografi bulgularında 5(%10) hastada düzensiz hipoekoik lezyon, 18 (%36) hastada mastitis benzeri inflamatuar görünüm ve 27 (%54) hastada abse/mastit bulguları izlendi.BIRADS sınıflamasına göre 4(%8) hastada BIRADS 3, 43(%86) hastada BIRADS 4 ve 3(%6) hastada BIRADS 5 bulunmaktadır. Tüm hastalara tru-cut biyopsi ile tanı konuldu. Hastaların 25'ine (%50) apse drenajı, 3'üne (%6) eksizyonel biyopsi yapıldı. Çalışmaya katılan tüm hastalara düşük doz steroid tedavisi verildi ve ortalama iyileşme süresi 8.9 ± 3.23 hafta ve ortalama takip süresi 18.70± 7.9 ay idi. Sonuç: Bulgularımız, IGM'nin klinik ve görüntüleme bulgularının malignite ile benzerliğini desteklemektedir. İGM'nin tedavisi düşük doz steroid tedavisi ile planlanabilir ve İGM'li hastalarda apse drenajı ve lokalize küçük, iyileşmeyen kitlelerde eksizyonel biyopsi dışında cerrahi müdahalelerden kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Idiyopatik Granulomatöz Mastit, Steroid Tedavisi,cerrahi

Our Clinical Experiences in the Treatment of Idiopathic Granulomatous Mastitis

Abstract

Aim: Idiopathic granulomatous mastitis (IGM) is a rare inflammatory breast disease of unknown etiology. IGM may mimic the clinical characteristics and radiologic findings of inflammatory breast

carcinoma, therefore misdiagnoses delay correct and timely treatment. The aim of this study is to review the clinical presentations, radiological findings, treatment options, outcomes of patients with IGM. Material and Methods: We retrospectively identified 50 female patients between 2017 and 2020. All data of the patients (age, symptoms, physical examination, ultrasonography findings, treatment, follow-up time) were provided by the patient's surgeon. Results: There are 43 (86%) patients aged 20-40 years, 7(14%) patients aged 41-60 years and 48 (96%) patients premenopausal, 2 (4%) patients postmenopausal. 40 (80%) patients described pain and 10 (20%) patients had no pain. During physical examination, masses were observed in 8 (16%) patients and mastitis / abscess images in 42 (84%) patients. In the ultrasonography findings, irregular hypoechoic lesions in 5(10%) patients,mastitis-like inflammatory appearance in 18 (36%) patients and abscess / mastitis findings in 27 (54%) patients were monitored and there are 4 (8%) patients with BIRADS 3, 43 (86%) patients with BIRADS 4 and 3 (6%) patients with BIRADS 5. All patients were diagnosed with tru-cut biopsy. Abscess drainage was performed in 25 (50%) patients and excisional biopsy in 3(6%) patient. All patients participating in the study were given low-dose steroid therapy and the average recovery time was 8.9 ± 3.23 weeks and average follow-up time was 18.70± 7.9 months. Conclusions: Our findings support the similarity of clinical and imaging findings of IGM with malignancy. Treatment of IGM can be planned with low dose steroid theraphy and surgical interventions should be avoided in patients with IGM, except for abscess drainage and excisional biopsy in localized small, non-healing masses.

Keywords: Idiopathic Granulomatous Mastitis, Steroid Theraphy,surgery

Presentation ID / Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6240-4989

İdrar Kaçırma Şikayeti Olan Kadın Hastalarda Tedavi Öncesi İşeme Sonrası Rezidü İdrar Ölçümü Gerekli Midir'

Dr. Adem Emrah Coğuplugil[1], Prof.Dr. Mete Kilciler[2]

[1]GÜLHANE EAH ÜROLOJİ SERVİSİ ANKARA
[2]Medicalpark Hastanesi Üroloji Servisi, Bursa

Özet

Amaç: İdrar kaçırma (İK) olan kadınlarda tedaviyi belirlemede işeme sonrası rezidü idrar (PVR) ölçümünün rolünü belirlemek. Gereç ve yöntem: 18 yaşından büyük ve AÜSD'si olan kadın hastalardan gönüllü olanlar çalışmaya kaydedildi. Nörolojik rahatsızlık, üretral stenoz, ileri derecede pelvik organ prolapsı (POP), pelvik cerrahi ve idrar kaçırma cerrahisi ve/veya pelvik radyoterapi uygulanması dışlama kriterleriydi. Hastalar rutin değerlendirmeden sonra PVR ölçülen ve ölçülmeyenler şeklinde randomize edildi. AÜSD tiplerine göre sınıflandırılan hastalara, Avrupa Üroloji Derneği (European Association of Urology, EAU) kılavuzlarına uygun bir şekilde tedavi yapıldı. 3 ay sonra kontrol vizitine çağırılan hastaların tedavi başarısı subjektif ve objektif (IIQ-7 ve UDI-6'nın ikisinde birden azalma olması) olarak değerlendirildi ve tüm hastaların tedavi sonrası PVR değerleri ölçüldü. EAU kılavuzuna göre düzenlenen tedavi gruplarında (grup I, aşırı aktif mesane [AAM] + sıkışma baskın karışık idrar vi kaçırma [KtİK] ve medikal ve/veya konservatif tedavi; grup II, stres baskın KtİK + stres tip idrar kaçırma [STİK] ve konservatif ve/veya cerrahi tedavi) ve genel hasta popülasyonunda tedavi öncesi PVR ölçülen ve ölçülmeyen hastalar; PVR değerleri, tedavi başarısı ve yaş açısından karşılaştırıldı. Bulgular: 119 kadın hastalık AÜSD popülasyonunda (44 AAM, 54 KtİK ve 21 STİK) ortalama yaş 52.24 (aralık: 19-82) idi. Tüm AÜSD tipleri dahil edildiğinde hastaların sadece % 10'unda, AAM ve sıkışma baskın KtİK'de hastaların sadece% 6'sında ve sadece pür STİK ve stres baskın KtİK'de hastaların % 17'sinde PVR >50 ml olarak saptandı. AÜSD'li kadın hastalardan, tedavi öncesi PVR <50 ml olan hastalarla (47 hasta) tedavi öncesi PVR ölçülmeyenler (67 hasta) arasında tedavi başarısı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmadı (p=0.764). AÜSD'si olan kadın hastalardan, tedavi sonrası PVR değeri <50 ml olan hastalarla ≥ 50 olanlar arasında tedavi başarısı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmadı (p=0.094). Tedavi öncesi PVR ölçülen hastalara bakıldığında, PVR değerlerinin yaş ile ilişkisi olmadığı saptandı (p=0.650). AÜSD'si olan tüm kadın hastalar ele alındığında ise, yaş faktörünün tedavi başarısı üzerinde istatistiksel olarak etkili olmadığı saptandı (p=0.386). Sonuçlar: Nörolojik rahatsızlığı, üretral stenozu ve ileri derecede POP'u olmayan, pelvik cerrahi ve idrar kaçırma cerrahisi geçirmemiş ve/veya pelvik radyoterapi uygulanmamış AÜSD'si olan kadın hastalarda invaziv olmayan bir tedaviye başlanmadan önce PVR ölçülmeyebilir.

Anahtar Kelimeler: Alt Üriner Sistem Disfonksiyonu, İdrar Kaçırma, İşeme Sonrası Rezidü İdrar

Is Post-Void Residual Urine Measurement Necessary Before Treatment in Female Patients With Urinary Incontinence'

Abstract

Aim: To determine the role of post-void residual (PVR) urine measurement in determining the treatment in women with urinary incontinence (UI). Materials and methods: Voluntary female patients with UI and >18 age were enrolled into the study. Exclusion criteria included neurological disease, urethral stenosis, advanced pelvic organ prolapse, pelvic/anti-incontinence surgery and/or pelvic radiotherapy. Patients were classified into UI subgroups and treated according to European Association of Urology guidelines (group I, overactive bladder [OAB]+urge dominant mixed UI and medical and/or conservative treatment; group II, stres dominant mixed UI+stres UI and conservative and/or surgical treatment). Before treatment UI subgroups were randomised as; measured pretreatment PVR (prePVR) and non-measured prePVR. After 3 months, treatment success was assessed and PVR measurement was performed for all patients. Normal distribution of variables were analysed with the Kolmogorov–Smirnov test. Factors that may be associated with PVR were analysed with Backward LR logistic regression. P <0.05 was accepted as statistically significant. Results: Mean age was 52.24 (range: 19-82) in the UI population (119 patients). Group I consisted of 81 patients (44 OAB+37 urge dominant mixed UI) and group II consisted of 38 patients (21 stress UI+17 stress dominant UI). No statistically significant difference was found in treatment success rate (p=0.764) between patients with UI, of whom measured prePVR <50 ml (47 patients) and of whom without prePVR measurement (67 patients). Conclusions: PVR measurement may not be performed before non-invasive UI treatment in female patients without prior history of neurological disease, urethral stenosis, advanced prolapse, pelvic and/or anti-incontinence surgery and/or pelvic radiotherapy.

Keywords: Lower Urinary Tract Dysfunction, Post-Void Residual Urine, Urinary Incontinence

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İlk Trimesterde İzole Hipotiroksinemi ile Komplike Olan Gebeliklerin Perinatal Sonuçları

Dr. Fatma Tuba Engindeniz[1], Asst. Prof. Dr. Nefise Nazlı Yenigül[2], Assoc. Prof. Dr. Burcu Dinçgez[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Halk Sağlığı
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet

Amaç: Tiroid hormonları ilk trimesterde fetüsün büyümesini etkiler. Gebelik sırasındaki hipotiroidizm; aşikar hipotiroidizm, izole hipotiroksinemi ve subklinik hipotiroidizmi içerir. İzole hipotiroksinemi, negatif tiroid otoantikorları ve normal maternal tiroid uyarıcı hormonu olan hipotiroksinemi olarak tanımlanabilir. Aşikar ve subklinik hipotiroidinin olumsuz gebelik sonuçları ile ilişkili olduğu bilinmekle birlikte, izole hipotiroksineminin gebelik sonuçlarına etkisini araştıran sadece birkaç çalışma mevcuttur ve bu olgularda olumsuz sonuçların ortaya çıkıp çıkmadığı net değildir. Biz bu çalışmada, izole hipotiroksineminin perinatal sonuçlar üzerine etkisini değerlendirmeyi amaçladık. Yöntemler: Çalışmamız Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yapılmış olup retrospektif bir çalışmadır. Çalışmaya Ocak 2017 ile Aralık 2020 arasında ilk trimesterde izole hipotiroksinemisi olan 89 gebe ve 556 ötiroid gebe dahil edildi. Tedavi edilen veya geçmişte levotroksin veya antitiroid ilaç tedavisi öyküsü olan gebeler çalışma dışı bırakıldı. Gestasyonel hipertansiyon, gestasyonel diabetes mellitus, plasenta anormallikleri, erken doğum, erken membran rüptürü, düşük doğum ağırlığı ve fetal ölüm kaydedildi ve izole hipotiroksinemili ve ötiroid gebeler arasında karşılaştırıldı. Bulgular: Yaş ve TSH düzeyleri açısından iki grup arasında fark saptanmazken ($p > 0,05$), serbest T4 düzeyleri beklendiği gibi hasta grubunda daha düşüktü ($p < 0,001$). Gestasyonel hipertansiyon (%1,1 ve %1, p=0,696), gestasyonel diabetes mellitus (%6,7 ve %6,8, p=0,851), plasenta anormallikleri (%1,1 ve %0, p=0,742), erken doğum (%3,3 ve %2,9, p=0,256), erken membran rüptürü (%24,7 ve %23, p=0,344), düşük doğum ağırlığı (%2,2 ve %1,3, p=0,174), ve fetal ölüm (%1,1 ve %0, p=0,242) gibi olumsuz perinatal sonuçların prevelansında iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı. Sonuç: Çalışmamızda izole hipotiroksineminin perinatal sonuçlar üzerinde olumsuz etkisi olmadığı saptandı. Bu nedenle izole hipotiroksineminin gebelikte hafif bir hipotiroidizm formu olduğunu ve bu gebeliklerin yüksek riskli gebelikler olarak kabul edilmemesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Ilk Trimester Tiroid Fonksiyonları, İzole Hipotiroksinemi, Perinatal Sonuçlar

Perinatal Outcomes of Pregnancies Complicated With Isolated Hypothyroxinemia in First Trimester

Abstract

Aim:Thyroid hormones affect the growth of the fetus in the first trimester.Hypothyroidism during pregnancy includes overt hypothyroidism, isolated hypothyroxinemia and subclinical hypothyroidism. Isolated hypothyroxinemia can be defined as hypothyroxinemia with negative thyroid autoantibodies and normal maternal thyroid-stimulating hormone.Although it is known that overt and subclinical hypothyroidism are related with adverse pregnancy outcomes, only a few studies investigating the effect of isolated hypothyroxinemia on pregnancy outcomes are present and it is not clear whether adverse outcomes occur in these cases.Here, we aimed to evaluate the effect of isolated hypothyroxinemia on perinatal outcomes. Methods:This is a retrospective study which was performed at University of Health Sciences, Bursa Yuksek Ihtisas Research and Training Hospital.A total of 89 pregnants with isolated hypothyroxinemia and 556 euthyroid pregnants in first trimester between January 2017 and December 2020 were included.Pregnants being treated or had a past history of levothroxine or antithyroid drug treatment were excluded. Gestational hypertension, gestational diabetes mellitus, placental abnormalities, premature delivery, premature rupture of membranes, low birth weight and fetal death were recorded and compared between isolated hypothyroxinemia and euthyroid pregnants. Results:There were no difference between two groups in terms of age and TSH levels($p>0.05$) whereas free T4 levels were lower in patient group as it was expected ($p<0.001$). There was no significant difference in the incidence of adverse perinatal outcomes such as gestational hypertension (%1.1 ve %1,p=0.696), gestational diabetes mellitus (%6.7 ve %6.8,p=0.851), placental abnormalities (%1.1 ve %0, p=0.742), premature delivery (%3.3 ve %2.9, p=0.256), premature rupture of membranes (%24.7 ve %23,p=0.344), low birth weight (%2.2 ve %1.3, p=0.174) and fetal death (%1.1 ve %0,p=0.242). Conclusion:Isolated hypothyroxinemia was found to have no adverse effect on perinatal outcomes.We suggest that isolated hypothyroxinemia is a mild form of hypothyroidism in pregnancy and these pregnants must not be accepted as high risk pregnancies.

Keywords: First Trimester Thyroid Functions, Isolated Hypothyroxinemia, Perinatal Outcomes

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8406-9352

İnce Barsak Gastrointestinal Stromal Tümörleri

Dr. Hakan Uzunoğlu[1]

[1]*Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Hakan Uzunoğlu*

Özet

Amaç: Gastrointestinal sistem stromal tümörleri (GIST) mideden sonra en sık ince barsaklarda görülmektedir. Bu çalışmada hastanemizde takip edilen 10 yıllık ince barsak GIST olgularının irdelenmesi ve prognostik faktörlerin analiz edilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya Mayıs 2010 ile Mayıs 2020 arasındaki 10 yıllık dönem içerisinde ince barsakta GIST saptanan ve operasyon sonrası takip edilen toplam 40 hasta dahil edilmiştir. Bulgular: Hastaların 21'i (%52.5) erkek, 19'u (%47.5) kadındı. Tümörlerin 37'si (%92.5) jejunum+ileum, 3'ü (%7.5) duodenumdaydı. Hastaların ortalama tanı yaşı 58.9±12.6 yıl (yaş aralığı: 34-87 yıl) idi. Hastaların ortalama takip süresi 60.3±35.7 aydı. Ortalama tümör çapı 8.3±4.6 cm (aralık: 2.0-19.5 cm) idi. Ortalama mitotik indeks 11.9±20.8 /50 HPF (aralık: 1-115 /50 HPF) idi. Hastaların %67.5'i yüksek risk grubunda idi. Yedi hastada (%17.5) tanı anında metastaz saptandı, 12 hastada (%30) ise takip sürecindeki BT ve/veya PET incelemelerde metastaz ya da nüks belirlendi. İki hasta (%5) post-op 30 gün içinde, 13 hasta (%32.5) ise takip sürecinde öldü. Hastaların %92.5'inde sadece segmenter ince barsak rezeksiyonu yapıldı. Hastaların %77.5'inde tam rezeksiyon (R0) sağlandı. Hastaların ortalama 5 yıllık OS (genel sağkalım) süresi 47.5±16.9 ay ve 5 yıllık DFS (hastalıksız sağkalım) süresi 40.9±25.0 ay idi. Tümör çapı >5 cm olanlarda ortalama DFS (32.3 ay) tümör çapı ≤5 cm olanlara göre (60.9 ay) anlamlı düşük bulundu (p=0.024). Ayrıca yüksek risk kategorisinde olanlarda ortalama DFS (32 ay) yüksek olmayan risk gruplarındaki hastalara göre (61.5 ay) anlamlı düşüktü (p=0.02). Ayrıca risk kategorisi düzeyleri ile tümör çapı (p<0.001; r=0.664) ve genel DFS süresi (p=0.041; r=-0.325) anlamlı korele bulundu. Tümör çapı ile mitotik indeks (p=0.014; r=0.386) ve genel DFS süresi (p=0.026; r=-0.352) anlamlı korele idi. Sonuç: Çalışmamız verileri tam rezeksiyon sağlanmış olsa da ince barsak GIST olgularında OS oran ve süresinin yüksek olmadığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Sistem Stromal Tümörleri, İnce Barsak Gıst, Tümör Çapı, Mitotik İndeks

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8393-1246

İş Kazalarına Bağlı Gelişen Korneal Yabancı Cisimlerin 2020 de Artan Maske Kullanımına Bağlı Oluşan Buhar Nedeniyle Güvenlik Gözlüğü Takma Oranında Azalma

Exp. Dr. Mehmet Tahir Eski[1], Exp. Dr. Adem Uğurlu[2]

[1]Özel neon hastanesi
[2]Erzincan Binali Yıldırım üniversitesiTıp Fakültesi
**Corresponding author: mehmet tahir*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Önlenebilir en sık oküler travma sebeplerinden birisi olan korneal yabancı cisimler(yc); korneada keratit, skar veya endoftalmi gibi ciddi sonuçlara neden olabilmektedir. Bunun yanında kişiye uygun iş güvenliği gözlüğü kullanıldığında çoğunluğu önlenebilmektedir. Çalışmadaki amacımız 2020 de artan maske kullanımına bağlı oluşan buhar nedeniyle güvenlik gözlüğü takma oranında 2019 yılına göre azalmayı incelemek. YÖNTEM: Korneal yc ile göz polikliniğine başvuran 2019 yılında 53 ve 2020 yılında 34 toplam 87 hastayı içermektedir. Olguların ön ve arka segment muayeneleri slit-lamp biyomikroskobi ile yapıldı ve yaş, cinsiyet, yabancı cisim etkeni, çalışanın mesleği, yc korneal lokalizasyonu, iş yerinde gözlük olması, kaza sırasında gözlük takması, takmadıysa sebebi, sonrasında keratit gelişmesi, öncesinde korneada nefelyon/skar olması, sağlık güvencesi olması, polikliniğe başvurmadan ilaç kullanması ve kendi kendine çapağı çıkartmaya çalışma müdahalesi sorgulandı. BULGULAR: Gözlük kullanım durumu 2019 yılında %22,6 iken 2020 yılında bu oran %5,6 olarak tespit edilmiştir[$p<0,05$]. 2019da gözlük kullanmayan oranı %77,4 iken 2020 de %94,1'dir. Benzer şekilde gözlük kullanmama sebepleri 2019 ve 2020 yılları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermektedir[$p<0,05$]. 2019 da ihmal sebebi ile gözlük kullanmayanların sıklığı %47,2 iken 2020de bu oran %17,6 olarak tespit edilmiştir. Buhar sebebi ile gözlük kullanmayanların oranı 2019da %13,2 iken 2020 de %55,9'dur. 2019 da gözlük kullanmama sebebi olarak en çok %47,2 iken "ihmal" olarak görülürken 2020 de en sık gözlük kullanmama sebebi %55,9 ile "buhar" olarak görülmektedir. TARTIŞMA VE SONUÇ: Korneal yabancı cisimler, körlüğe kadar gidebilecek ciddi bir sonuçlara neden olabilmektedir. İş güvenliği için gerekli koruyucu gözlük artık çoğu işyerinde bulunmaktadır. Fakat salgınla artan maske kullanımına bağlı bu gözlükler tam olarak işlevini yerine getirememekte ve bunun için gerekli tedbirlerin alınmadığı görülmüştür. Hastalar oluşan buhara bağlı bulanık gördükleri için gözlükleri takmak istemediklerini belirtmektedir. Salgınla artan maske kullanımına bağlı bu gözlükler tam olarak işlevini yerine getirememekte ve bunun için gerekli tedbirlerin alınmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Korneal Yabancı Cisim, İş Güvenliği, Koruyucu Gözlük

Presentation ID / Sunum No= 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0392-9099

Kabuki Make Up Sendromlu Hastada Genel Anestezi Uygulaması

Inst. Dr. Harun Özmen[1], Assoc. Prof. Dr. Bahar Aydınlı[1], Assoc. Prof. Dr. Serkan Doğru[1], Inst. Dr. Serdar Mermer[1]

[1]MERSİN ŞEHİR EĞİTİM VE AARAŞTIRMA HASTANESİ

Özet

GİRİŞ: Kabuki make-up sendromu (KMS) genetik kalıtım şekli kesinleştirilememiş nadir bir sendromdur. Ektropion, geniş, düşük kulak kepçeleri, basık burun ile karekteristik yüz görünümü tipiktir. Sendroma çoklu konjenital malformasyon, mental retardasyon eşlik eder. Japonya dışında da tanımlanan KMS lu hastamızda anestezi deneyimimizi paylaşmayı amaçladık. OLGU: Anestezi polikliniğine ankiste hidrosel, fimozis tanısıyla getirilen 6 yaşındaki erkek çocuk önceden KMS tanısı almıştı. Eklem laksitesi sonucu hasta iki kez DKÇ operasyonu geçirmişti. Doğum sonrası diyafragma hernisi açısından takip edildiği, spontan kapandığı öğrenildi. Hasta tipik yüz görünümlüydü. Boyu 100cm, ağırlığı 18 kg idi. Kardiyoloji konsültasyonunda patoloji görülmedi. Preoperatif tetkikleri normaldi.Yüksek damak, torakalde skolyozu vardı, Mallampati 2 olarak değerlendirildi, ASA3 riski verildi. Monitorizasyonda KH:102 dk-1, TA: 95/50 mmHg SPO2:%98 di. TiopentalNa 80 mg, Remifentanil 15 mcg ile indüksiyon sonrası 2,5no LMA yerleştirildi. İdamede %3-4 Sevofloran, %50 Azot protoksit %50 O2 kullanıldı. Analjezi 200 mg iv Parasetamolle sağlandı. Operasyon 35 dk stabil seyretti, uyandırılıp derlenme odasına alındı. 24 saat sonunda taburcu edildi. TARTIŞMA: KMS'u etyolojisinde otozomal dominant, X bağlı resesif geçişi gösterilmiş nadir klinik durumdur. Mental retardasyon, iskelet anomalileri, eklem laksisitesi, kardiyovasküler anomaliler, gelişim geriliği, yüksek, yarık damak,epilepsi gibi bir dizi patolojiyle seyretmektedir. Olgumuzun özel öğrenim gerektirecek hafif mental retardasyonu, İleri derecede olmayan skolyozu vardı. Büyüme döneminde sık solunum yolu enfeksiyonu nedeni ile tedavi görmüştü, preoperatif enfeksiyon bulgusu yoktu. Malign Hipertermi riskleri vardı. Kaygılarını azaltmak için annesiyle premedikasyon odasına alındı. Üst solunum yolu obstrüksiyonu, entübasyon problemi, malign hipertermi, konvülsiyon riskler göz önünde bulundurularak kas gevşetici kullanmadan sevofloran ile idame sonrası postoperatif etkin analjezi sağlandı. SONUÇ: KMS ‘lu hastada malformasyona bağlı veya bağımsız anestezi gerekebilir. Anestezi uygulamasında entübasyon problemi, malign hipertermi, konvülsiyon riski akılda bulundurulmalı tedbirli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Kabuki Make –up, Hidrosel

Presentation ID / Sunum No= 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6162-0666

Kalça Kırığı ile Başvuran Hastalarda D-Vitamini Düzeyinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Recep Altın[1], Ass. Prof. Alper Sarı[2]

[1]*Afyonkarahisar State Hospital*
[2]*Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Medicine, Department of Internal Medicine*

Özet

Giriş Vitamin D(Vit-D)'nin vücuttaki temel görevi kemik mineralizasyonu sağlamak, kalsiyum-fosfor absorbsiyonunu gerçekleştirmektir. Yaşla birlikte güneş maruziyetinin azalması ile Vit-D düzeylerinde azalma gerçekleşir. Buna bağlı kemik mineralizasyonunda bozulma ve kırık riski artmaktadır. Vit-D optimal düzeyi konusunda farklı görüş bulunmakta; 25(OH)D'nin 20 ng/ml'nin altındaki değeri eksiklik, 20-30 ng/ml arası yetersizlik, 30 ng/ml'nin üzerindeki düzeyi yeterli olduğu belirtilmektedir. Çalışmamızda kliniğimize kalça kırığı ile başvuran hastalarda Vit-D düzeyi seviyeleri incelemeyi amaçladık. Materyal ve Metot 66-92 yaş aralığında düşük enerjili travma sonrası kalça kırığı ile acil servise başvuran hastaların kalsiyum, fosfor, Parathormon(PTH), Vit-D düzeyleri hastane dosya sisteminden retrospektif olarak tarandı. Vit-D düzeyi 20 ng/ml'in altında eksiklik(Grup 1), 20-30 ng/ml yetersizlik(Grup 2), 30 ng/ml'nin üzerinde yeterli(Grup 3) olarak kabul edildi. Osteoporoz tedavisi alanlar, kronik böbrek yetmezliği ve renal replasman tedavisi alan hastalar, 65 yaş altı hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Bulgular Çalışmaya katılan toplam 26 hastanın ortalama yaşı 77,30±6,76 idi. Hastaların ortalama Vit-D değeri 17,12±11,78, kalsiyum değeri 8,04±0,68, fosfor değeri 3,09±1,17, PTH değeri 80,37±79,41 saptandı. Vit-D'ye göre gruplara ayrılan hastalardan 5'i Grup 3, 6'sı Grup 2 ve 15'i Grup 1 de yer aldı. Bu üç grupta Vit-D düzeyleri arasında anlamlı farklılık görülmüştür. Üç grup arasında kalsiyum, fosfor ve PTH değerleri arasında anlamlı farklılık bulunamamıştır. Tartışma Yaşla beraber Vit-D düzeylerinde azalma olmakta beraberinde kalça kırığı riskini artırmaktadır. Ülkemizde yapılan araştırmalarda 50 yaş üzeri bireylerin %50'sinde osteopeni, %25'inde osteoporoz saptanmıştır. Yapılan çalışmalarda 65 yaş üzeri kalça kırığı ile başvuran kişilerin %60-75'inde Vit-D düzeylerinde düşüklük olduğu gösterilmiştir. Bizim çalışmamız da literatürü destekler niteliktedir. Vit-D düzeylerinin yeterli seviyede olduğu kişilerde yapılan çalışmalarda kalça kırığı insidansının oldukça düşük olduğu gösterilmiştir. Vit-D düzeyinin; kalça kırığı ile başvuran hastalarda yaygın olarak düşük olduğu görülmüş, 65 yaş üstü bireylerde Vit-D düzeyinin yeterli seviyeye getirilmesi kalça kırığı insidansını azaltmak için gerekli olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kalça Kırığı - Vitamin D - Kalsiyum

Presentation ID / Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4480-9093

Kliniğimizde, Renal Hücreli Karsinom Nedeniyle Laparoskopik Total ve Parsiyel Nefrektomi Uygulanan Hastalar da Perioperatif Sonuçlar

Asst. Prof. Dr. Yunus Emre Göger[1], Inst. Dr. Tansel Kılınç[1]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Üroloji Anabilimdalı

Özet

Giriş:Laparoskopik total ve parsiyel nefrektomii Renal Hücreli Karsinom (RHC)'un tedavisi için önerilen cerrahi tedavi seçeneğidir. Açık nefrektomi ile kıyaslandığında daha az perioperatif kan kaybı, postoperatif dönemde daha az ağrı, daha hızlı iyileşme süresi ve daha az hastanede kalış süresi sağlar . Bu sebeple günümüzde RHC tedavisinde daha az morbiditeyle uygulanması giderek yaygınlaşmaktadır. Uzun dönem onkolojik sonuçları açık cerrahiye benzerdir.Biz de sunumumuzda kliniğimizde RHC nedeniyle laparoskopik tedavi yapılan hastaların perioperatif sonuçlarıyla ilgili deneyimlerimizi sunmayı amaçladık. Materyal ve Metod: Kliniğimizde Ocak 2016-Temmuz 2021 arasında Renal Hücreli Karsinom nedeniyle laparoskopik radikal nefrektomi ve parisyel nefrektomi yapılan hastaların verileri retrospektif olarak tarandı.Çalışmaya 91 hasta dahil edildi. Hastaların 8'ine laparoskopik parsiyel nefrektomi, 83'ne laparoskopik nefrektomi yapıldı.Hastaların demografik verileri, tümör boyutu, tümörün histolojik alt tipi, T evresi, preoperatif ve postoperatif hemoglobin, kreatinin değerleri, cerrahi süresi, perioperatif kan kaybı miktarı, hastanede kalış süreleri ve postoperatif komplikasyonlar incelendi.Bulgular:Çalışmaya dahil edilen hastaların 56'sı erkek,35'i kadındı.Hastaların ortalama yaşı 63.7 (39-82) yıldı. Ortalama tümör boyutu 63(27-126)mm idi.TNM evrelemesine göre 21 hastada T1,53 hastada T2,17 hastada T3 RCC mevcuttu. 72 hastada Clear Cell, 11 hastada Papiller, 8 hasta Kromofob tip RCC saptandı. Hastaların ortalama preoperatif hemoglobin değeri 13.1 (10.4-17.8) g/dl iken; ortalama postoperatif hemoglobin değeri 12.9 (10.1-17.2) g/dl idi (p:0.16). 4 hastada Eritrosit Süspansiyonu replasmanı gerekti. Hastaların 4'üne renal damar yaralanması nedeniyle açık operasyona geçildi. Parsiyel nefrektomi yapılan bir hastada, üreter yaralanması nedeniyle açık operasyona geçildi ve, üreteroüreterostomi yapıldı. Hastaların ortalama preoperatif kreatinin değeri 1.02 (0.6-1.9) mg/dl iken; ortalama postoperatif kreatinin değeri 1.13 (0.6-2.1) di (p:0.12).Ortalama cerrahi süresi 67(42-103)dkidi.Perioperatif kan kaybı 40(20-130)mldi.Hastanede kalış süresi ortalama 3.1(2-11)gün iken;yatışı süresince 2 hastada postoperatif atelektazi ve 5 hastada ileus görüldü.Medikal tedavi ile iyileştiler.Sonuç: Lokalize RHC cerrahi tedavisinde laparoskopik nefrektomi düşük kanama ve komplikasyon oranı ile etkili ve güvenli bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Renal Hücreli Karsinom, Laparoskopik Nefrektomi, Laparoskopik Parisyel Nefrektomi

Perioperative Results in Our Clinic, in Patients Who Was Applied With Laparoscopic Total and Partial Nefrectomy Due to Renal Cell Carcinoma

Abstract

Introduction:Laparoscopic total and partial nephrectomy is the surgical treatment option recommended for the treatment of Renal Cell Carcinoma(RCC). Compared to open nephrectomy,it provides less perioperative blood loss,less pain, faster recovery time,less hospital stay.Long-term oncological results are similar to open surgery.we aimed to present our experience regarding the perioperative results of patients who underwent laparoscopic treatment for RHC in our clinic.Materials and Methods:The data of patients who underwent laparoscopic radical nephrectomy and partial nephrectomy for RCC between January2016 and July2021 were retrospectively reviewed. 91patients were included in the study.8patients underwent laparoscopic partial nephrectomy and 83patients underwent laparoscopic nephrectomy.Demographic data of patients,tumor size,histological subtype of tumor,T-stage,preoperative and postoperative hemoglobin,creatinine values,duration of surgery,amount of blood loss hospital stay and complications examined.Results: 56 of the patients included were male and 35 were female.The mean age of the patients was 63.7(39-82)years.The mean tumor size was 63(27-126)mm. According to TNM staging,21 patients had T1,53 patients hadT2and17 patients had T3 RCC.Clear Cell was detected in 72 patients,Papillary in 11 patients,and Chromophobe type RCC in 8 patients.While the mean preoperative hemoglobin value of the patients was 13.1(10.4-17.8)g/dl; mean postoperative hemoglobin value was 12.9(10.1-17.2)g/dl(p:0.16).Blood Suspension replacement was required in 4 patients.Open operation was performed in 4 of the patients due to renal vascular injury.In one patient who underwent partial nephrectomy,open operation was performed due to ureteral injury and ureteroureterostomy was performed. While the mean preoperative creatinine value of the patients was 1.02(0.6-1.9)mg/dl; Mean postoperative creatinine value was 1.13(0.6-2.1)(p:0.12). Mean surgery time was 67(42-103) minutes. Perioperative blood loss was 40(20-130) ml. Mean hospital stay was 3.1(2-11)days postoperative atelectasis was observed in 2 patients and ileus in 5 patients. They recovered with medical treatment. Conclusion:In the surgical treatment of localized r, laparoscopic is an effective and safe treatment modality with low bleeding and complication rate.

Keywords: Renal Cell Carcinoma, Laparoscopic Nephrectomy, Laparoscopic Partial Nephrectomy

Presentation ID / Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5027-905X

Kolesistektomi Sonrası Tüm Safra Keselerini Histopatolojik İncelemeye Göndermek Maliyet-Etkin Midir?

Dr. Osman Akdoğan[1], Dr. Fırat Mülküt[1]

[1]KARTAL DR. LÜTFİ KIRDAR ŞEHİR HASTANESİ

Özet

Giriş: Genel cerrahinin en sık uygulanan ameliyatlarından birisi olan laparoskopik kolesistektomi, ABD'de yılda yaklaşık 500.000'den fazla yapılmaktadır. Safra kesesi kanserine kolesistektomi piyeslerinde genellikle tesadüfen rastlanır. Safra kesesi kanserleri, sinsi bir şekilde bulgu vermeden ilerleyen, bulgu verdiğinde de cerrahi olarak tedavisi mümkün olmayan seviyeye gelmiş olma ihtimali yüksek, olan son derece hızlı yayılan ve oldukça düşük sürviye sahip gastrointestinal sistemin beşinci en sık rastlanan malignitesidir. Yüksek lenfatik yayılım ve implantasyon yeteneğine de sahip olan safra kesesi kanserleri için uygun cerrahi tedavi dışında uzun yaşam sağlayabilecek bir tedavisi yoktur. Amaç: Cerrahi olarak çıkarılan tüm safra keselerini histopatolojik incelemeye göndermek yerine; sadece operasyonda şüpheli gözüken veya görüntülemelerde malignite şüphesi olan hastaların safra keselerini incelemeye göndermek doğru bir tercih midir? Bulgular: 20 Temmuz 2015 tarihi ile 12 Mart 2021 tarihinde Dr. Lütfi Kırdar Kartal Şehir Hastanesi'nde laparoskopik veya açık kolesistektomi ameliyatı yapılan 5602 vaka retrospektif olarak incelendi. Bu hastaların 20 tanesinin patoloji piyesinde safra kesesi adenokarsinomu tespit edildi. Bu 20 hastanın ameliyat öncesi yapılan görüntülemelerinde; 11 tanesinde kolelithiazis, 3 tanesinde akut kolesistit, 1 tanesinde kitle, 5 tanesinde şüpheli duvar kalınlaşması görülmüştür. Sonuç: Safra kesesi kanseri az oranda tespit edilmektedir. Bu tespit edilen hastalarda da radyolojik olarak veya makroskopik olarak safra kesesi kanserini düşündürecek bulgular görülmektedir. Bu nedenle tüm safra keselerinin patolojik incelemeye gönderilmesi bizim çalışmamıza göre cost-efektif değildir.

Anahtar Kelimeler: Histopatoloji,kanser,kolesistektomi

Presentation ID / Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9278-4820

Kolon Malignitelerde Nötrofil/lenfosit Oranının Peritoneal Metatsazları Göstermedeki Rolü

Dr. Yigit Mehmet Ozgun[1], Prof.Dr. Erdal Birol Bostancı[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Yigit Mehmet Ozgun*

Özet

Giriş: Son veriler, neoplazmaların etrafında biriken inflamatuar hücrelerin, tümörün ilerlemesinde çok önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Nötrofil-Lenfosit oranı (NLR), konakçı bağışıklık sisteminin antitümör etkinliğini daha iyi gösteren bir indeks olarak kullanılmaktadır ve nötrofiller ve lenfositler arasındaki dalgalanmaları daha doğru bir şekilde yansıtmaktadır Metod 2019-2020 yılları arasında sağ kolon, transvers kolon, inen kolonve sigmoid kolon adenokarsinomları nedeni ile opere edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Çalışmaya alınan hastalar iki gruba ayrıldı. • 1. Grup : Perioneal metastazı olan fakat PCİ indeksi< 20 olan ve rezektabl olan grup • 2. Grup: Peritoneal metastazı olmayan kolon kanseri nedeni ile opere edilen grup Tüm hastalar preoperatif total kolonoskopileri tamamlandı ve uzak metastaz açısından tarandılar. Ekstra abdominal metastazı olan hastalar çalışmaya alınmadı Unrezekstabl peritoneal metastazı olan ve eş zamanlı karaciğer metastazı olan hastalar çalışmaya alınmadı Sadece karaciğer metastazı olan hastalar rezektabl olsalar bile çalışmaya alınmadı. Rektal kanserler neoadj tedavi aldıkları için çalışmaya dahil edilmedi. Acil ve obstrüksiyon nedeniyle opere edilen hastalar çalışmaya dahil edilmedi Sonuçlar Çalışmaya 45 hasta dahil edildi. Hastaların 24'ü (%53.3),erkek 21'i kadın (%46.7) hasta. Ortalama yaş 58.53 ± 11.05. Ortalama lenfosit oranı: 27.68 ± 13.81. Ortalama nötrofil oranı : 60.13 ± 13.84. Ortanca NLR oranı 2.70 (min-max: 1.09-14.30); ortalama NLR İki grup karşılaştırıldığında yaş,cinsiyet, lenfosit ve nötrofil oranı açısından istatistiksel fark saptanmamıştır. NLR arasında p<0.0001 NLR oranı açısından PK olan hasta grup ile olmayan arasında istatistiksel anlamlı fark mevcut olup, PK olan hastalarda ortalama NLR oranının daha yüksek olduğu görülmüştür. Karar: Bizim çalışmamızdaki sonuçlara göre NLR kolon tümörlerinin peritoneal metastazlarını göstemede kullanılabilecek bir parametredir. Bilgisayarlı tomografi gibi görüntüleme yöntemlerinin milimetrik implantları göstermedeki yetersizliği nedeniyle NLR oranlarının yüksek olduğu olgularda peritoneal metastaz olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri, Nötrofil Lenfosit Oranı, Peritoneal Karsinomatosis

The Role of Neutrophil/Lymphocyte Ratio in the Evaluation of Peritoneal Metastases in Colon Malignancies

Abstract

Introduction: Recent data suggest that inflammatory cells that accumulate around neoplasms play a crucial role in tumor progression. The neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR) is used as an index that better demonstrates the antitumor efficacy of the host immune system and more accurately reflects fluctuations between neutrophils and lymphocytes (6). Method Patients who were operated for adenocarcinomas of the right colon, transverse colon, descending colon and sigmoid colon between 2019-2020 were included in the study. The patients included in the study were divided into two groups. • Group 1: Perioneal metastases, but with a PCI index < 20 and resectable • Group 2: The group operated for colon cancer without peritoneal metastasis All patients completed preoperative total colonoscopies and were screened for distant metastases. Patients with extra-abdominal metastases, concomitant liver metastases and unresectable peritoneal metastases were excluded from the study. Rectal cancers were not included in the study because they received neoadjuvant therapy. Patients who were operated for emergency and obstruction were not included in the study. Results 45 patients were included in the study. Twenty-four (53.3%) of the patients were male and 21 (46.7%) were female. Mean age 58.53 ± 11.05. Mean lymphocyte ratio: 27.68 ± 13.81. Mean neutrophil ratio: 60.13 ± 13.84. The median NLR ratio was 2.70 (min-max: 1.09-14.30); average NLR No statistical difference was found between two groups in terms of age, gender, lymphocyte and neutrophil ratio. There was a statistically significant difference between the patient group with and without PC in terms of $p<0.0001$ NLR rate among NLR, and it was observed that the mean NLR rate was higher in patients with PC. Conclusion: According to the results of our study, NLR is a parameter that can be used to show peritoneal metastases of colon tumors. It should be kept in mind that peritoneal metastasis may occur in cases with high NLR rates

Keywords: Colon Cancer, Neutrophil-To-Lymphocyte Ratio, Peritoneal Carcinomatosis

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4667-3046

Koroid Neovasküler Membran ile Kuru Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Arasında Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Ölçümlerinin Karşılaştırılması

Dr. Muhammed Mustafa Kurt[1]

[1]*Samsun Gazi Devlet Hastanesi*
**Corresponding author: MUHAMMED MUSTAFA KURT*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ:Tip 2 koroid neovaskülarizasyonu (KNV) ve kuru tip erken yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) olan hastalar arasında optik koherens tomografi (OKT) ve OKT anjiyografi (OKTA) ölçümlerinin farklılıklarını belirlemek. YÖNTEM:Bu retrospektif olarak tasarlanmış çalışma, tip 2 KNV (KNV grubu) ve kuru tip erken AMD (kuru-AMD grubu) olan hastaları içermektedir. Hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (ondalık olarak EİDGK), göz içi basıncı (GİB, mmHg), anti-vasküler endotel büyüme faktörü (anti-VEGF) sayısı ve santral makula kalınlığı (CMT, µm) OCT/OKTA,koroid kalınlığı (ChT, µm) ve retina damar yoğunluğu (VD, %) ölçümlerini içeren ayrıntılı göz muayenesi yapıldı. BULGULAR:KNV'li hastalar (237,61±49,35 µm) kuru AMD'li hastalardan (206,76±32,65 µm) daha kalın bir ortalama ChT ölçümü gösterdi (p=0,008). Ancak, KNV grubu (1.47±0.28 au) kuru-AMD grubuna (1.74±0.32 au) göre daha düşük bir ortalama koroidal akım ölçümü gösterdi (p<0.001). KNV grubundaki hastalar, kuru AMD grubuna kıyasla tüm yüzeysel ve derin retina katmanlarında VD ölçümlerinde azalmaya sahipti. Ancak, KNV ve kuru-AMD grupları karşılaştırıldığında, VD ölçümlerinde sadece toplam yüzeysel parafoveada ve yüzeysel parafoveanın üst ve alt kadranlarında önemli farklılıklar gözlendi (tümü için p<0.05). Hemen hemen tüm derin retinal VD ölçümleri (bunlar için p<0.05), genel ve foveal zonlar dışında KNV grubunda önemli ölçüde farklıydı (sırasıyla p=0.154 ve p=0.633). Ortalama EİDGK, retinal ve koroidal yapısal kusurların varlığı ile anlamlı olarak şekilde ilişkiliydi, ancak KNV grubunda intravitreal enjeksiyon sayısı ile ilişkili değildi. TARTIŞMA VE SONUÇ:Kuru AMD ile karşılaştırıldığında KNV'li hastalarda retinal VD azalmış ancak anti-VEGF tedavisinden etkilenmediği gösterilmiştir. bu durum AMD patogenezine retinal damar katkısını gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Koroid Neovaskülarizasyonu, Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu, Damar Yoğunluğu

Presentation ID / Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2203-8419

Koroner Bypass Cerrahisi Sonrası Görülen H1N1 Enfeksiyonu ve Sternal Dehisens; Sternal Talon Sistemi ile Sternal Revizyon

Assoc. Prof. Dr. Ali Bolat[1], Assoc. Prof. Dr. Yıldırım Gültekin[1]

[1]Kırıkkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi ABD.

Özet

Giriş: Median sternotominin en ciddi komplikasyonları sternal dehisens ve sonrasında gelişebilen mediastinittir. Morbidite ve mortaliteyi arttırmaktadır. Sternal dehisensin risk faktörlerinden biri solunum yolu enfeksiyonlarıdır. Olgumuzun amacı akut ve şiddetli öksürük sonrası sternal dehisens gelişen ve H1N1 tespit edilen hastada sternal revizyon yaklaşımımızı sunmaktır. Olgu: 66 yaşında erkek hastaya, kardiyopulmoner bypass altında koroner arter bypass greft yapıldı. Takiplerinde sorun yaşanmaması üzerine postoperatif 7.gün taburcu edildi. Bir hafta sonra sternum kesisinde ayrılma ve akıntı nedeniyle başvurdu. Muayenede sternumda dehisens tespit edildi. Sternal revizyon için ameliyata alındı. Tek tek konulmuş sternal çelik tellerin sternumu kestiği gözlendi. Tellerde kopma yoktu. Kemik ve yumuşak doku debritmanı yapıldı ve doku kültürü alındı. Bir sternal kapatma yöntemi olan talon sistemiyle 3 adet sternal titanyum plak interkostal aralıklara yerleştirilerek sternum kapatıldı. Kültür örneklerinde üreme olmadı. Öksürük ve ateşi devam eden hastada nazofarengial sürüntü alındı. Real time PCR11 yöntemiyle İnfluenza A subtip H1N1 tespit edildi. Hastanın tedavisine antiviral ajan eklendi. Tedavi sonrası mediastinit gelişmeden taburcu edildi. Tartışma: Median sternotomi kardiyak cerrahide halen en sık kullanılan kesidir. Sternumun kapatılmasında iyi bir sabitleme için birçok farklı yöntem uygulanmıştır En sık kullanılan yöntem çelik tel ile kapamadır. Sternal dehisens, %0,5-5 oranında görülen ciddi bir komplikasyondur. Risk faktörleri; ileri yaş, obezite, DM, bilateral IMA kullanımı, KBY, KOAH, kronik öksürük, osteoporoz ve reoperasyondur. Bu olguda risk faktörlerinden hiçbirini içermemesine rağmen postoperatif hastane dışı gelişmiş H1N1 enfeksiyonuna bağlı dirençli öksürük; standart olarak çelik tel sütürle kapatılmış sternumu keserek dehisense sebep olmuştur. Maliyeti yüksek olması ve belli kullanım kriterlerine sahip olması nedeniyle diğer yöntemler her hastada kullanılamamaktadır. Ancak talon yönteminin sternum revizyonunda kullanılması halen devam eden H1N1'e bağlı şiddetli öksürükten dolayı tekrar dehisens gelişmesini ve mediastiniti önlemiş olabilir. Sonuç: Sternal revizyonlarda, özellikle bilinen risk faktörü içeren hastalarda, talon kapatma sisteminin kullanımının sternal dehisens ve mediastinit gibi ciddi komplikasyonların önlenmesinde bir alternatif olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Koroner Bypass Greft, Sternal Dehiscens, Sternal Revizyon, Talon Sistemi

Presentation ID / Sunum No= 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3309-8879

Laparoskopik Kolesistektomide Trokar Yerlerine Bupivacaine İnfiltrasyonunun Postoperatif Ağrı Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Hasan Çantay[1]

[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalı, Kars, Türkiye
**Corresponding author: Hasan Çantay*

Özet

Amaç: Kolelitiazis dünya çapında oldukça yaygın görülen cerrahi bir hastalıktır. Laparoskopik kolesistektomi (LK) kolelitiazis tedavisinde en çok uygulanan cerrahi yöntemdir. LK sonrası trokar yerlerinde ağrı, postoperatif dönemde strese, morbiditede artışa ve hastanede yatış süresinde uzamaya neden olabilmektedir. Çalışmadaki amacımız LK sonrası uygulanan lokal anestezik infiltrasyonunun etkinliğini ortaya koymaktır. Materyal ve Metod: Kars Harakani Devlet Hastanesinde 2018 ve 2020 yılları arasında elektif kolesistektomi yapılan hastaların dosya kayıtları tarandı. Hastalar trokar yerlerine lokal anestezik yapılan ve yapılmayanlar olarak iki gruba ayrıldı. Lokal anestezi infiltrasyonu, kolesistektomiyi takiben trokar yerlerinin kapatılması esnasında, cilt insizyon hattına 10 ml %1'lik Bupivacaine infiltrasyonu şeklinde uygulandı. Takiben cilt 3/0 prolen ile tek tek matris sütür ile kapatıldı. Hastalara postoperatif 4. saatte vizüel ağrı skalası (VAS) doldurtuldu ve gruplar arasında VAS skalası karşılaştırıldı. Dosya kayıtlarında verileri eksik olan ve laparoskopiden açığa geçilen 12 hasta çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Çalışmadaki 125 hastada yaş için median değer 48 (18-78) olup, kadın/erkek oranı ise 1.41 olarak tespit edildi. Lokal anestezi uygulanan Grup 1'deki (n=65) ve uygulanmayan Grup 2'deki (n=60) hastalar arasında yaş, cinsiyet ve komorbidite açısından anlamlı farklılık saptanmadı (p=0.125, p=0.748 ve p=0.628). Grup 1'deki VAS ortanca değeri 0 (0-3), Grup 2'deki VAS ortanca değerinden 1 (0-5) anlamlı olarak düşüktü (p<0.001). Sonuç: LK sonrası trokar giriş yerlerine lokal bupivacaine infiltrasyonu, ağrıyı ve intraveniz analjezik kullanımını azaltan ve rahatlıkla uygulanabilecek bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Bupivacaine, Ağrı Kontrolü

The Effect of Bupivacaine Infiltration on Trocar Sites on Postoperative Pain in Laparoscopic Cholecystectomy

Abstract

Aim: Cholelithiasis is a very common surgical disease worldwide. Laparoscopic cholecystectomy (LC) is the most common surgical method for symptomatic cholelithiasis. Pain at the trocar sites after LC can cause an increase in stress and morbidity in the postoperative period, and prolongation of hospital stay. Our aim in the study is to reveal the effectiveness of local anesthetic infiltration applied after LC. Materials and Methods: File records of patients who underwent elective cholecystectomy in Kars Harakani State Hospital between 2018 and 2020 were reviewed. The patients were divided into two groups as those who received local anesthetic to the trocar sites and those who did not. Local anesthesia infiltration was applied as 10 ml of 1% Bupivacaine infiltration into the skin incision line during closure of the trocar sites following cholecystectomy. Subsequently, the skin was closed with 3/0 prolene and one by one matrix suture. Visual pain scale (VAS) was filled in the patients at the postoperative 4th hour and the VAS scale was compared between the groups. Twelve patients who had missing data in their file records and were converted from laparoscopy were excluded from the study. Results: In 125 patients in the study, the median value for age was 48 (18-78), and the female/male ratio was 1.41. There was no significant difference between the patients in Group 1 (n=65) who underwent local anesthesia and Group 2 (n=60) who did not receive local anesthesia in terms of age, gender and comorbidity (p=0.125, p=0.748 and p=0.628). The median VAS value in Group 1 was 0 (0-3), and it was significantly lower than the median VAS value in Group 2 (0-5) ($p<0.001$). Conclusion: Local bupivacaine infiltration after LC is a convenient method that reduces pain in trocar entry incisions and reduces the use of intravenous analgesics.

Keywords: Laparoscopic Cholecystectomy, Bupivacaine, Pain Control

Presentation ID / Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6092-3291

Laparoskopik Kolesistektomilere Uyguladığımız M-Tapa(Modified Thoracoabdominal Nerves Block Through Perichondrial Approach) Blok Uygulamalarımızın Postoperatif Analjezik Etkinliği, Olgu Serisi

Dr. Tuna Ertürk[1]

[1]*SBÜ Sultan 2. Abdülhamid Han EAH Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği*

Özet

Giriş Laparoskopik kolesistektomi ameliyatları(LK), safra kesesi hastalıklarını tedavi etmek için yaygın olarak gerçekleştirilmektedir. Her ne kadar LK minimal invaziv bir teknik olsa da ciddi postoperatif ağrıya neden olabilmektedir. Son yıllarda, rejyonel anestezi ve ağrı yönetimi alanında ultrason kılavuzluğunda interfasyal düzlem bloklarının etkinliği ön plana çıkmıştır. Yakın zamanda torakoabdominal sinirlerin perikondrial yaklaşım ile blokajı(TAPA) ve sonrasında da bu bloğun modifikasyonu olan Modifiye-TAPA(M-TAPA) blokajı tanımlanmıştır. Çalışmamızda LK ameliyatı olan hastalara uygulanacak M-TAPA blokajının analjezik etkinliği araştırılmıştır. Gereç ve Yöntem Uygulanacak tüm prosedürler için hastalardan yazılı onam alınmıştır. Genel anestezi altında LK ameliyatı yapılan 10 hastaya ameliyat bitiminde sağ taraflı M-TAPA blok uygulandı. Çalışmamızda USG ile görüntüleme eşliğinde transversus abdominus kasının üst fasyası ile kostokondral doku alt fasyası arasına 20 ml bupivakain(% 0,25) uygulanmıştır. Bulgular M-TAPA blokaj uygulama süreleri ortalaması 2 dk 39 sn olarak ölçüldü. Postoperatif takiplerde hasta NRS skorları ortalaması 1.7 idi. Ortalama NRS skorları 1. saatte 2.2, 3. saatte 1.6, 6. saatte 1.7 ve 12. saatte 1.6 olarak ölçüldü. 2 hastaya ağrılarının olması ve NRS skorunun >4 olması nedeniyle ek analjezik uygulandı. Sonuç Çalışmamızda elde edilen veriler ışığında LK ve diğer karın bölgesi ameliyatlarında ultrason eşliğinde uygulanacak M-TAPA blokajın, planlanan multimodal analjeziye eklenmesi sonrası etkin bir analjezi sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Postoperatif Ağrı Kontrolü, M-Tapa Blokaj

Presentation ID / Sunum No= 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2567-5317

Laparoskopik ve Açık İnsizyonel Herni Onarımı Yapılan Hastaların Postoperatif Karşılaştırılması; Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Ali Duran[1], Dr. Uğur Mengeneci[1], Prof.Dr. Murat Başbuğ[1]

[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD

Özet

GİRİŞ:İnsizyonel herniler daha önce geçirilmiş batın ameliyatlarının kesi yerlerinde ortaya çıkan hernilerdir.İatrojenik geliştiği kabul edilen tek herni tipidir.Cerrahi teknik yetersizliğine, yara enfeksiyonuna ya da hastaya ait yara iyileşmesini bozacak etkenlere (obezite,diyabet) bağlı olarak gelişebilir.Büyük kısmı karın ön duvarından gelişirken, lumbar ve perineal insizyonlarda da gelişebilmektedir.Sıklıkla açık cerrahilerden sonra gelişmekle birlikte laparoskopik cerrahilerden sonra da alet giriş yerlerinde(port hernisi) insizyonel herniler gelişebilmektedir.İnsizyonel herniler %10-15 sıklıkla gelişmektedir.Tek tedavisi cerrahi olan insizyonel herniler açık ve laparoskopik yöntemle tedavi edilebilmekte ve hemen her zaman mesh ile tamir tercih edilmektedir. MATERYAL-METOD:Çalışmamızda 2019-2020 yılarında kliniğimize insizyonel herni sebebiyle başvuran ve opere edilen 78 hasta dahil edildi.Tüm hastalarda meshli onarım tercih edilmiştir. Laparoskopik(İnlay Dual Mesh) ve Açık(Onlay Prolen Mesh) opere edilen hastalar taburculuk süresi, nüks,ağrı süresi ve yara yeri enfeksiyonu açısıdan karşılaştırılmıştır. 41 hasta açık 37 hasta laparoskopik yöntemle opere edilmiştir. Açık yöntemle opere edilen hastalara standart olarak hemovac dren konulmuş ve postoperatif korse kullandırılmıştır. Açık veya Laparoskopik cerrahi geçiren tüm hastalara peroperatif antibiyotik profilaksisi verilmiş ve postoperatif dönemde beş gün profilaktik antibiyotik ve NSAİİ verilmiştir. BULGULAR:Hastaların 16'sı (%20) erkek, 62 tanesi (%80) kadın, ortalama yaş:58 ve yaş aralığı 31-78 olarak tespit edilmiştir.Hastalarda primer tanıda fizik muayene ile defektin palpe edilmesi ve özellikle port hernilerinde USG tercih edilmiştir. Laparoskopik cerrahi geçiren hastaların 28'inde(%75) ağrı süresi bir-iki gün olurken 9'unda(%25) üç-beş gün olmuştur.Açık cerrahi geçiren hastaların 14'ünde(%34) ağrı süresi üç-beş gün olurken 27'sinde(%66) beş-yedi gün olmuştur.Açık cerrahi geçiren hastaların drenleri postoperatif beş-yedi günde çekilmiştir.Taburculuk sonrası hiçbir hastada seromaya rastlanmamıştır. Laparoskopik cerrahi geçiren hastalar bir-iki günde,açık cerrahi geçiren hastalar üç-beş günde taburcu edilmiştir.Açık cerrahi geçiren iki hastada taburculuk sonrası yara yeri enfeksiyonu görülürken diğer hastalarda yara yeri enfeksiyonu gelişmemiştir.Hastaların altı aylık takiplerinde nükse rastlanmamıştır. SONUÇ:Laparoskopik ve açık cerrahi karşılaştırıldığında ağrı süresi ve taburculuk süresi laparoskopik cerrahide daha kısa olmuş, yara yeri enfeksiyonu açık cerrahilerde daha sık görülmüştür.Hastaların işe/sosyal hayata dönüş süreleri laparoskopik cerrahide anlamlı olarak kısa saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Insizyonel Herni Onarımı, Kesi Yeri Fıtığı,port Hernisi

Presentation ID / Sunum No= 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8607-3491

Lateral Epikondilit Tedavisinde Kullanılan Yöntemlerin Etkinliğinin Karşılaştırılması

Dr. Kadir Gem[1]

[1]*ALAŞEHİR DEVLET HASTANESİ*

Özet

AMAÇ: Lateral epikondilit tanısı almış hastalarda split+nonsteroid antiiflamatuvar(NSAİİ), lokal kortikosteroid enjeksiyonu ve PRP enjeksiyonu uygulanan hastaların sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. YÖNTEM: Alaşehir Devlet Hastanesi ortopedi polikliniğinde ocak 2020-mart 2021 tarihleri arasında lateral epikondilit tanısı almış hastaların tedavisinde kulllanılan split+NSAİİ, lokal kortikosteroid enjeksiyonu ve PRP enjeksiyonu uygulanan hastaların sonuçları değerlendirildi. Retrospektif olarak incelendi. 20 şer hastalık 3 gruba ayrıldılar. 1. Gruba split+NSAİİ verildi. 2. Gruba lokal kortikosteroid enjeksiyonu yapıldı. 3. Gruba PRP enjeksiyonu yapıldı. İşlem öncesi, 6.hafta, 12.haftalarda vizuel analog skala(VAS), The Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand (DASH), patient rated tennis elbow evaluation (PRTEE-T) anketleri tek hekim tarafından dolduruldu. En az 6 aydır geçmeyen semptomu olan hastalardan seçildi. 1.grup 12 erkek, 8 kadındır yaş ortalaması 48.5(32-59)dır. 2.grup 14 erkek. 6 kadındır, yaş ortalaması 45,5(30-53)dır. 3.grup 10 erkek, 10 kadındır yaş ortalaması 49(29-61)dır. BULGULAR: Retrospektif olarak ocak2020-mart 2021 tarihileri arasında lateral epikondilit tanısı almış ve tedavi uygulanmış hastalar 20 şer hastalık 3 gruba ayrıldılar. Tedavi öncesi, tedavi sonrası 6.hafta ve 12.haftalarda tek hekim tarafından VAS, DASH, PRTEE-T anketleri dolduruldu. SPSS programı üzerinden istatistiksel olarak karşılaştırma yapıldı. VAS 1. Grupta işlem öncesi, 6.hafta ve 12.haftada düşme göstermesine rağmen bu düşüş istatistiksel olarak anlamlı değildir. ($p>0,05$) 2. Ve 3. Gruptaysa işlem öncesi, 6.hafta ve 12.haftada istatistiksel olarak anlamlı düşme sağlanmıştır. ($p<0,05$) DASH skoru 1.grupta işlem öncesi, 6.hafta ve 12.haftada düşme göstermesine rağmen bu düşüş istatistiksel olarak anlamlı değildir. ($p>0,05$) 2. Ve 3. Gruptaysa işlem öncesi, 6.hafta ve 12.haftada istatistiksel olarak anlamlı düşme sağlanmıştır. ($p<0,05$) PRTEE-T skoru 1.grupta işlem öncesi, 6.hafta ve 12.haftada düşme göstermesine rağmen bu düşüş istatistiksel olarak anlamlı değildir. ($p>0,05$) 2. Ve 3. Gruptaysa işlem öncesi, 6.hafta ve 12.haftada istatistiksel olarak anlamlı düşme sağlanmıştır. ($p<0,05$) SONUÇ: Toplumda yüzde 1 ile 3 arasında gözüken etyolojisi net olmayan lateral epikondilit hastalığı tedavisinde kullanılan tedavi protokolleri retrospektif olarak karşılaştırılmıştır. Split+ nsaii ilaç tedavisinin anlamlı iyileşme sağlamadığı tespit edilmiştir. Ancak lokal kortikosteroid ve PRP enjeksiyonlarında benzer anlamlı sonuçlar alınmıştır. Bu sebeple etkinlik açısından değerlendirildiğinde lokal kortikosteroid enjeksiyonunun tedavideki etkinliğinin önemli olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Lateral Epikondilit

Presentation ID / Sunum No= 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1453-4524

Mastektomi Ameliyatlarında Ultrason Eşliğinde Yapılan Paravertebral Blok ile Mid-Point Transverse Process Pleura Bloğunun Analjezik Etkinliğinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Agah Abdullah Kahramanlar[1], Assoc. Prof. Dr. Mehmet Aksoy[2], Assoc. Prof. Dr. İlker İnce[2], Prof.Dr. Ayşenur Dostbil[2], Assoc. Prof. Dr. Erdem Karadeniz[2]

[1]Sağlık Bakanlığı Üniversitesi Erzurum Şehir Hastanesi Anesteziyoloji Ve Reanimasyon Kliniği
[2]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji Ve Reanimasyon Kliniği

Özet

Amaç:Bu çalışmanın amacı, meme cerrahisi planlanan hastalarda Paravertebral Blok(PVB) ile Mid-Point Transverse Process Pleura Bloğun (MTP) postoperative analjezi üzerine olan etkilerini karşılaştırmaktı. Yöntem:Bu randomize, kontrollü, üçlü-kör çalışmaya elektif şartlarda meme kanseri nedeniyle tek taraflı basit mastektomi operasyonu planlanan, preanestezik değerlendirmede ASA risk sınıflaması I-III olan, çalışmaya katılmayı kabul eden, 18-65 yaş arası 64 olgu dahil edildi. Hastalar randomize olarak iki gruba ayrıldı: Grup 1 (n=32): PVB planlanan hastalar; Grup 2 (n=32): MTP blok planlanan hastalar.Tüm bloklar genel anestezi öncesinde ultrason eşliğinde, prosedüre uygun olarak, 20 ml % 0,25 bupivakain enjeksiyonu ile yapıldı. Tüm hastalarda sensoriyal blok seviyesi blok uygulamasından 30 dakika sonra bloke olan dermatom alanı ön ve arka olarak kaydedildi. Tüm hastalara standart genel anestezi verildi. Ameliyat sonunda tüm hastalara 1 gr parasetamol IV uygulandı. Ameliyet bitiminde tüm hastalara, yükleme dozu 50mcg, kilitli kalma zamanı 10 dk, bolus doz 25 mcg ve bazal infüzyon olmayacak şekilde 10 mcg/ml konsantrasyonda fentanil içeren hasta kontrollü bir analjezi cihazı (PCA) bağlandı. VAS skoru 4 ve üzeri olan hastalara 25 mg rescue meperidin yapıldı. Hastaların demografik verileri, ilk analjezik ihtiyacı zamanı, postoperatif fentanil tüketimi, ve postoperatif 1, 4, 8, 12, 16, 20 ve 24. saatlerde istirahat ve hareket halindeki VAS skoru değerleri, blok uygulama süresi, anestezi süresi, cerrahi süre, rescue analjezi gerektiren hasta sayısı ve postoperatif bulantı ve kusma sıklığı kaydedildi. Bulgular: Gruplar arasında demografik veriler,blok uygulama süresi, anestezi süresi, cerrahi süre, bloke olan ön ve arka dermatom alanı, ilk analjezik ihtiyacı zamanı, postoperatif fentanil tüketimi, ve postoperatif 1, 4, 8, 12, 16, 20 ve 24. saatlerde istirahat ve hareket halindeki VAS skoru değerleri, rescue analjezi gerektiren hasta sayısı ve postoperatif bulantı ve kusma sıklığı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi. Sonuç:Meme cerrahisi planlanan hastalarda PVB ile MTP blokpostoperative analjezi üzerine benzer etkinliğe sahiptir.Bu hastalarda her iki blok tipi postoperative analjezi sağlamak için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Cerrahisi, Postoperatif Analjezi, Paravertebral Blok, Mid-Point Transverse Process Pleura Blok, Fentanil Tüketimi, Rescue Analjezi

Presentation ID / Sunum No= 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8812-1290

Median Sinirin Cerrahi Dekopresyonunda Klasik Longitudinal İnsizyon ile Transvers Cilt İnsizyonu Tekniklerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Erkut Baha Bulduk[1]

[1]*Atılım Üniversitesi Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı*
**Corresponding author: Erkut Baha Bulduk*

Özet

Giriş ve Amaç: Karpal tünel sendromu, üst ekstremitenin en sık görülen tuzak nöropatisidir. Bu çalışma karpal tünel sendromu nedeni ile opere edilen hastalarda klasik longitudinal ve transvers cilt kesilerinin cerrahi sonçulara etkisinin değerlendirilmesi amacı ile planlanmıştır Yöntem: Bu çalışmada tek cerrah tarafından iki farklı cilt insizyonu kullanılarak opere edilen; 1.,4. ve 9. ay poliklinik kontrolleri yapılmış olan 42 olgu retrospektif olarak değerlendirilmeye alınmıştır. Preoperatif ve postoperatif dönemde ağrının değerlendirilmesinde vizüel analog skoru (VAS) kullanıldı. Olguların yaş ortalaması 56± 9.1 (45-70), kadın olguların oranı % 57,15 (n:24), erkek olguların oranı % 42,85 (n:18) idi. 21 olguya klasik palmar longitudinal cilt insizyonu, 21 olguya ise el bileği proksimal transvers mini cilt insizyonu ile median sinir dekompresyonu yapıldı. Her iki grup cerrahi sonrası cilt insizyonunun iyileşme süresi, skar dokusu oluşumu, ağrı ve parestezi semptomları ve nüks oranı açısından karsılastırıldı. Bulgular: Her iki cerrahi insizyon uygulanan olgular arasında ortalama yaş ve cinsiyet açısından istatistiki olarak anlamlı fark yoktu. Olguların hepsinde işlem sonrasında dramatik olarak ağrı ve parestezi şikayetlerinin iyileştiği izlendi. VAS değerlerinde belirgin düşme izlendi. Olgularda takip süresince nüks izlenmedi. Her iki cerrahi insizyon uygulanan olgularda yara iyileşme süresinin, skar dokusu gelişiminin benzer olduğu görüldü. Ancak transvers cilt insizyonu uygulana olgularda daha iyi kozmetik sonuç elde edildiği tespit edildi. Tartışma ve Sonuç: Klasik longitudinal cilt insizyonu ile transvers cilt insizyonu arasında cerrahi sonuçların istatistiksel olarak farklı olmadığı sonucuna varılmakla birlikte transvers cilt insizyonunun kozmetik açıdan tercih edilebilir olduğu kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Median Sinir Dekompresyonu, Nervus Medianus, Karpal Tünel Sendromu, Transvers Cilt İnsizyonu

Presentation ID / Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4125-1119

Meniere ve OSA Birlikteliğinde Pap Tedavisinin Vertigo Semptonlarını Azaltmadaki Etkinliği

Exp. Dr. Mehmet Metin[1]

[1]*Memorial Kayseri Hastanesi*
**Corresponding author: Mehmet Metin*

Özet

Amaç: Uyku düzensizliği ile Meniere hastalığı arasında ilişkiyi olduğunu savunan bilimsel çalışmalar mevcuttur. Birçok klinisyen Meniere hastalarının düzenli uyduklarında semptomlarında azalma olduğunu savunmaktadır. Uyku bozuklukları Meniere hastalığını artıran stresörlerden biri olduğu kabul edilmektedir. Hastaların uyku düzenini etkileyebilecek bir rahatsızlık da obstrüktif uyku apnesidir (OSA). OSA semptomları tedavi edilerek Meniere hastalığının semptomlarında da azalma meydana gelebilir. Gereç ve yöntem: Ahi Evran Üniversitesi uyku laboratuarında 2017-2019 yılları arasında OSA semptomları ile başvuran ve aynı zamanda uzun süredir Meniere hastalığı tanısı almış olan hastaları analiz ettik. Polisomnografi (PSG) ile bu hastalara OSA tanısı kondu. Ağır OSA tanısı alan hastalara PAP tedavisi başlandı. Düzenli PAP cihazı kullanan hastalar (Epworth Uykululuk Ölçeği: ESS, Baş Dönmesi Engellilik Envanteri: DHI) tedavisi öncesi ve tedaviden en az 3 ay sonrası retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: 17 hastayı analiz ettik (erkek: kadın = 11:6, medyan yaş = 57,5 yaşında). Hastalara tedavi öncesi ve sonrası uygulanan Baş Dönmesi Engellilik Envanteri (DHI) ve Epworth Uykululuk Ölçeği (ESS) anketleri ile uyku bozukluğu (ESS: $p=0.036$,) ve baş dönmesi bozukluğunun （DHI: $p<0.01$） tüm subjektif semptomlar önemli ölçüde düzeldiği gözlemlendi. Sonuçlar: Uyku sırasında solunumsal olayların düzelmesi, beyin elektriksel aktivitelerinin düzelmesi ve ortalama oksijen saturasyonundaki artış Meniere hastalığının semptomlarında azalmaya neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Meniere, OSA, Apne, Vertigo

Presentation ID / Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mesleki Yoğun Klavye Kullananlarda MR İncelemesinde Median Sinir Yassılaşması Karpal Tünel Sendromu Prekürsörümüdür?

Op. Dr. Atilla Yalçın[1]

[1]*Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği*

Özet

Amaç: Karpal tünel sendromu şikayeti olmaksızın yoğun klavye kullanan sekreterlerde, çekilen el bileği MR ile median sinirdeki yassılaşmanın gösterilerek, bunun bir karpal tünel sendromu prekürsörü olduğunun ortaya konması amaçlanmıştır. Yöntem: Karpal tünel sendromu olmayan yoğun klavye kullanan 20 sekreterin el bileği MR incelemesi ve aynı şekilde karpal tünel dışı sebeplerle çekilmiş yoğun klavye kullanmayan 20 kişinin başka nedenlerle çekilmiş el bileği MR görüntüleri retrospektif incelenerek 2 grup oluşturulmuştur. İncelemede T2 sekansta transvers eksendeki, hamatum çengeli hizasındaki median sinir değerlendirilerek, sinirin enine olan uzunluğu ile boyuna olan uzunluğu oranlanmıştır. Sonuç: Hastaların hepsinde sağ el dominanttı. Yoğun klavye kullanan ve kontrol grubunun sağ el bileği MR bulguları karşılaştırıldığında, klavye grubunda transvers çapı ortalaması 4.99 mm, ön-arka çapı ortalaması 1.85 mm, yassılaşma oranı ortalaması 2.89± 0.94 idi. Kontrol grubunda ise transvers çapı ortalaması 4.62 mm, ön-arka çapı ortalaması 2.03 mm, yassılaşma oranı ortalaması 2.46± 0.96 olarak bulundu. Transvers çaptaki sekreterler lehine olan artış istatistiksel olarak anlamlıydı. Çıkarım: MRI median sinir incelemesinde önemli bir yardımcı görüntüleme yöntemidir. Tam gün klavye kullanan kişilerde el bileği sürekli zorlayıcı harekete maruz kalarak, klinik bir şikâyete sebep olmasa da median sinirde yassılaşma meydana gelmektedir. Bu durumun bir karpal tünel sendromu prekürsörü olduğu düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Kartal Túnel, Prekürsör, Sekreter

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0085-2380

Mezoappendiks'te Aksesuar Dalak: Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Servet Kocaöz[1], Dr. Fırat Canlıkarakaya[1], Assoc. Prof. Dr. Mustafa Ömer Yazıcıoğlu[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: AS nadiren mezoapendikste görülür. Akut apandisit nedeniyle laparoskopik apendektomi yapılan bir hastada tesadüfen karşılaştığımız bir AS olgusunu sunuyoruz. Olgu Sunumu: 21 yaşında erkek hasta 16 saat önce göbek çevresinde başlayan ve karın sağ alt kadranda şiddetlenen karın ağrısı şikayeti ile hastanemiz acil servisine başvurdu. Acil serviste yapılan USG'de apendiks çapı 8,8 mm olup basıya yanıtın kaybolduğu, mezenter kontaminasyonu ve periapendiküler 3 cm reaktif serbest sıvı saptandı. Laparoskopik apendektomi için teleskopla incelendiğinde çekum mezenterinden mezoapendikse kadar uzanan 3x5 cm AS tespit edildi. Hastada hematolojik bozukluk olmadığı için sadece apendektomi yapıldı. Hasta şifa ile taburcu edildi. Takipte herhangi bir problem olmadı. Sonuç: AS mezoapendikste nadir görülen bir durumdur. Hematolojik bir bozukluğun yokluğunda, bir karın içi operasyon sırasında tesadüfen karşılaşılır. Operasyon sırasında herhangi bir sorun yaşamamak için iyi bir görüntüleme yapılmalı ve/veya tanısal laparoskopi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Spleen; Laparoscopy; Appendicitis; Mesentery

Accessory Spleen of the Mesoappendix: Case Report

Abstract

Background: AS is rarely seen in the mesoappendix. We present a case of AS that we encountered incidentally in a patient who underwent laparoscopic appendectomy for acute appendicitis. Case Report: A 21-year-old male patient was admitted to the emergency service of our hospital with a complaint of abdominal pain that started around the navel 16 hours ago and then intensified in the right lower quadrant of the abdomen. In the USG performed in the emergency room, the diameter of the appendix was 8.8 mm and the response to compression was lost, mesentery contamination and periappendicular 3 cm reactive free fluid were detected. When examined with a telescope for laparoscopic appendectomy, 3x5 cm AS extending from the cecum mesentery to the mesoappendix was detected. Since the patient did not have any hematological disorder, only appendectomy was performed. The patient was discharged healing. There was no problem in the follow-up. Conclusion: AS is a rare condition in the mesoappendix.

In the absence of a hematological disorder, it is encountered incidentally during an intra-abdominal operation. A good imaging should be done and / or diagnostic laparoscopy should be done to avoid any problems during the operation.

Keywords: Spleen; Laparoscopy; Appendicitis; Mesentery

Presentation ID / Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8786-6269

Nadir Bir Akut Batın Sebebi 'İzole Parsiyel Çekal Nekroz'. İki Olgunun Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Dr. Tezcan Akın[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Parsiyel çekal nekroz (PÇN) iskemik kolitin nadir varyasyonlarından biridir. Sağ alt kadran ağrısı şikayeti ile akut apandisiti taklit eden ve genellikle yaşlı popülasyonda görülen PÇN'un preoperatif dönemde tanısını koymak genellikle zordur. Bu çalışmada, olgular eşliğinde, akut apandisiti taklit eden sağ alt kadran ağrısının nadir bir sebebi olan PÇN'un tedavisinin literatür eşliğinde değerlendirilmesi amaçlandı. Olgular Olgu-1: Preoperatif değerlendirmede akut apandisit ön tanısı olan 68 yaşında erkek hasta. Fizik muayene; Sağ alt kadranda defans ve rebound mevcut. Laboratuvar; Beyaz küre (WBC) 15600, C reaktif protein (CRP) 258. Hikaye; 12 saat önce başlayan sağ alt kadran ağrısı. Özgeçmiş; Kardiyak baypas operasyonu, diyabet ve hipertansiyon. Olgu-2: Delici kesici alet yaralanması nedeniyle (DKAY) takip edilirken sağ alt kadran ağrısı şikayeti yapılan abdominal tomografide akut apandisit tanısı konan 31 yaşında erkek hasta. Fizik muayene; Sağ alt kadranda belirgin olmak üzere bilateral alt kadranda defans ve rebound mevcuttu. Sağ hemitoraksında göğüs tüpü mevcuttu. Laboratuvar; WBC 14500, CRP 201 idi. Hikaye; 3 gün önce DKAY nedeniyle toraks tüpü takılması. Özgeçmişi; Özellik yok Hastalar akut apandisit öntanısı ile operasyona alındı. Eksplorasyonda, birinci vakada çekum anterior duvarda 3x4 cm ve ikinci vakada 4x6 cm boyutlarında perfore olmamış nekroze alan tespit edildi. İki hastada da periçekal reaksiyone mayi muvcuttu ve appendiks neovaskülarize idi. Hastalara, ileoçekal valv korunarak, çekumdaki nekroze alanları içine alacak şekilde lineer stapler ile parsiyel çekal rezeksiyon ve apendektomi yapıldı. Postoperatif takipte birinci hastada yara yeri enfeksiyonu ve evisserasyon gelişti hasta postoperatif 17. günde taburcu edildi. İkinci hastada postoperatif problem yaşanmadı ve postoperatif 11. gün taburcu edildi. Sonuç: Literatürde PÇN tedavisinde parsiyel çekal rezeksiyon, segmental kolon rezeksiyonu ve sağ hemikolektomiye kadar değişen tedavi seçenekleri mevcuttur. Uygulanacak cerrahinin tipini hastanın kondisyonu, eksplorasyon bulguları ve cerrahın tecrübesi belirlemektedir.

Anahtar Kelimeler: Çekal Nekroz, Akut Apandisit, Cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8398-2219

Nadir Bir Olgu Sunumu: Memenin Dev Malign Filloides Tümörü

Asst. Prof. Dr. Serdar Şahin[1]

[1]*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi GenelCerrahi ABD*

Özet

Giriş: Kadınlardaki meme tümörlerinin ise %0,3-0,5'i fibroepitelyal lezyonlardır. Fibroepitelyal tümörlerin %2-3'ünü filloides tümörler oluşturmaktadır. Her yaşta görülebilse de daha çok 35-55 yaş aralığında görülmektedir. Malign filloidesler oldukça nadirdir ve ileri yaşta görülür. Bu çalışmada oldukça nadir görülen malign filloides tümör vakası sunmayı amaçladık. Olgu Sunumu: 83 yaşında bayan hasta, 9 aydır olan sol memede ağrısız kitle şikayeti polikliniğimize başvurdu. Fizik muayenede, sol memede yaklaşık 12x5 cm'lik düzgün sınırlı, memede deformiteye yol açan kitle lezyonu mevcuttu. Ultrasonografi ve mamografide; sol meme üst dış kadranda 120x73 mm boyutlu, gross lobüle, kistik dejenerasyon, kalın septasyonlar içeren düzgün sınırlı solid lezyon mevcut olarak raporlandı. PT ön tanısıyla operasyona alındı ve 1 cm'den büyük cerrahi sınır ile eksizyon yapıldı. Hasta postoperatif 4. günde şifa ile taburcu edildi. Postoperatif histopatolojide malign filloides tümör olarak raporlandı. Tartışma: PT'ler, çoğu iyi huylu ve nadir görülmelerine rağmen, büyük boyutlara ulaşması ve malignite potansiyeleri nedeniyle erken teşhis edilmesi gereken tümörlerdir. Tüm yaş gruplarında ana başvuru şikayeti, memede ele gelen kitledir. Özellikle, memede hızlı ilerleyen ağrısız kitle varlığında PT için dikkatli olunmalıdır. Tek bir kitle olabilir, bilateral ve multifokal yerleşim gösterebilir. Malign tiplerin artmış hücreselliği, lokal nüks ve metastatik invazyon kapasitesi ile fibroadenomlardan ayrılırlar. PT'lerde cerrahi sınır ve histopatolojik olarak x10 büyük büyütme alanlarındaki mitotik sayı, stromal selülarite, atipi ve stromal aşırı büyüme özelliklerine göre benign, borderline ve malign olmak üzere üç grupta sınıflandırılır. Birçok çalışma, tümör boyutu ile malignite riski arasında bir ilişki olduğunu bildirmiştir. Literatürde PT'lerin ortalama çaplarını 4-7 cm olarak bildirmektedir. Temel tedavi yöntemi cerrahi müdahaledir. Sonuç: PT memede nadir görülen fibroepitelyal tümör çeşididir. Memede hızlı büyüyen kitle varlığında PT olasılığı düşünülmelidir. İleri yaş ve tümör boyutu büyük olan hastalarda malignite ihtimali göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dev, Filloides Tümör, Malign, Meme

A Rare Case Report: Giant Malign Filloides Tumor of the Breast

Abstract

Background: 0.3-0.5% of breast tumors in women are fibroepithelial lesions. Phyllodes tumors constitute 2-3% of fibroepithelial tumors. Although it can be seen at any age, it is mostly seen in the 35-55 age range. Malignant phyllodes are very rare and seen in advanced age. In this study, we aimed to present a very rare case of malignant phyllodes tumor. Case Presentation: An 83-year-old female patient was admitted to our outpatient clinic with the complaint of a painless mass in the left breast for 9 months. On physical examination, there was a mass lesion of approximately 12x5 cm in the left breast with a well-defined margin, causing deformity in the breast. In ultrasonography and mammography; 120x73 mm in size, grossly lobulated, cystic degeneration, well-circumscribed solid lesion with thick septations in the upper outer quadrant of the left breast was reported. He was operated with a preliminary diagnosis of PT and excision was performed with a surgical margin larger than 1 cm. The patient was discharged on the 4th postoperative day with good recovery. It was reported as malignant phyllodes tumor in postoperative histopathology. Discussion: Although most of them are benign and rare, PTs are tumors that need to be diagnosed early because of their large size and malignant potential. The main complaint in all age groups is a palpable mass in the breast. Particular attention should be paid to PT in the presence of a rapidly progressive painless mass in the breast. It can be a single mass, it can show bilateral and multifocal localization. Malignant types are distinguished from fibroadenomas by increased cellularity, local recurrence and metastatic invasion capacity. PTs are classified into three groups as benign, borderline and malignant according to the surgical margin and histopathologically, according to the mitotic number, stromal cellularity, atypia and stromal overgrowth in x10 high magnification fields. Many studies have reported an association between tumor size and malignancy risk. The literature reports the mean diameter of PTs as 4-7 cm. The main treatment method is surgical intervention. Conclusion: PT is a rare type of fibroepithelial tumor in the breast. In the presence of a rapidly growing mass in the breast, the possibility of PT should be considered. The possibility of malignancy should be considered in patients with advanced age and large tumor size.

Keywords: Giant, Malign, Phyllodes Tumor, Breast

Presentation ID / Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8451-0988

Nadir Olarak Görülen Bir Olgu: Retroperitoneal Mezenterik Kist

Dr. Hüseyin Hakan Amioğlu[1], Assoc. Prof. Dr. Gökhan Karaca[2]

[1]Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Hüseyin Hakan Amioğlu*

Özet

GİRİŞ Mezenterik kistler, nadir görülen benign intraabdominal tümörlerdir. İlk kez 1507 yılında İtalyan anatomist Benevenni tarafından tanımlanmış ve ilk başarılı operasyon 1880 yılında Tillaux tarafından gerçekleştirilmiştir. Gastrointestinal traktın mezenterinde, duodenumdan rektuma kadar herhangi bir alanda görülebilir. En sık ileumda(%60) lokalize olurlar. Daha az sıklıkta ise kolon, retroperiton ve omentumda görülür. İnsidansı yetişkinlerde 1/100.000 ve çocuklarda 1/20.000-1/35.000'dir. Yetişkinlerde en sık görülen yaş grubu 40-70 yaşlarıdır. Kadınlarda, 2 kat fazla görülür. Etyolojide konjenital hastalıklar, divertiküller, abdominal/pelvik cerrahi ve PID bulunur. Genellikle asemptomatiktir ve insidental olarak saptanırlar. Karın ağrısı, en sık görülen semptomdur. Kist büyüklüğü, milimetrik boyutlardan 30 cm'e kadar olabilir. Kistler 2500ml'ye kadar sıvı içerebilir. Malign kistler, vakaların %3'ünden azında görülür. Görüntülemede US, BT ve MR kullanılabilir. Kolon duvarıyla ilişkili lezyonlarda preoperatif kolonoskopi kullanılması faydalıdır. Laporoskopik yöntem hastanede kalış süresini azaltması ve komorbitidesinin açık yönteme göre daha düşük olması nedeniyle daha iyi bir seçenektir. Diğer seçenekler arasında basit kist drenajı, parsiyel kistektomi ile birlikte marsüpilizasyon ve endoteliyal kistlerin sklerozasyonu bulunur. VAKA SUNUMU 55 yaşında kadın hasta karın ağrısı ve kabızlık şikayetleriyle polikliniğimize başvurdu. Fizik muayenesinde sol flank bölgede hassasiyet mevcuttu. Palpasyonda bu alanda düzgün sınırlı intraabdominal kitle palpe edildi. Laboratuar değerleri normal sınırlardaydı. Yapılan US'de sol böbrek alt komşuluğunda 70*45mm kist izlendi. BT'de batın sol alt kadranda 48*55mm kistik lezyon tespit edildi. Mezenterik kist tanısı ile laparoskopik kist eksizyonu yapıldı. Hasta postoperatif 1. günde externe edildi. Kist içeriğinden gönderilen kültürde üreme saptanmadı. Patoloji sonucu seröz ve müsinöz epitelle döşeli benign kistik lezyon olarak raporlandı. Post operatif 1. ve 6. ayda yapılan kontrollerde semptom ve rekürrens bulgusu yoktu. SONUÇ Mezenterik kist, benign karakterde, intraabdominal tümördür ve iyi prognoza sahiptir. Tedavisinde laporoskopik total kist eksizyonu tercih edilen yöntemdir ancak seçilecek tedavi yöntemi cerrahın tecrübesine, hastanın komorbiditesine ve kitlenin anatomik özelliklerine göre belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Retroperiton, Mezenter, Kist

Presentation ID / Sunum No= 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9804-9309

Nadir Vaka: Epileptik Hastada Bilateral Femur Boyun Kırığı

Exp. Dr. Eyüp Şenocak[1]

[1]*ERZURUM BÖLGE EĞİTİM ARAŞTIRM HASTANESİ*
**Corresponding author: EYÜP ŞENOCAK*

Özet

Epileptik hastalarda nöbet sırasında oluşan ekstremite kırık ve çıkıkları nadir olmayan durumlardır. Özellikle omuz çıkıkları ortopedi pratiğinde sık görülen epileptik nöbet komplikasyonudur. Çalışmamızda epileptik Grand mal nöbet sonrası bilateral femur boyun kırığı gelişen hasta sunulmuştur.21 yaşında epilepsi tanısıyla nöroloji takibinde olan erkek hasta epilepsi nöbeti sırasında oluşmuş yaygın kalça ağrısı şikayetiyle acil serviste değerlendirildi. Yapılan fizik muayenede ve anamnezde travma hikayesi ve ek hastalığı olmayan hastaya çekilen ön arka pelvis grafisinde bilateral deplase femur boyun kırığı tesbit edildi. Acilden yapılan planlama ile her iki kalçaya in situ pinleme yapılarak kemik tesbiti sağlandı. Nöroloji değerlendirilmesiyle antiepileptikleri düzenlenen hastaya immobilizasyon önerildi. Epileptik nöbetlerde güçlü tonik klonik kasılmalar olduğundan femur boyun kırıkları da acil serviste nöbet sonrası nadir de olsa atlanmaması gereken kırıklardır.

Anahtar Kelimeler: Epileptik Nöbet, Bilateral Femur Boyun Kırığı

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0749-0407

Nazofarenksin Canlı Sülük Enfestasyonu: Bir Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Mehtap Koparal[1]

[1]Adıyaman Üniversitesi
**Corresponding author: Mehtap Koparal*

Özet

Bu yazıda burun kanaması, burun tıkanıklığı ve yutkunma güçlüğü şikayeti ile tarafımıza başvuran 66 yaşındaki erkek hasta sunulmaktadır. Yapılan muayenede hastanın şikayetlerinin nedeninin sol nazal pasaj ön 1/3'de nazal septuma yapışmış kahverengi-koyu yeşil renkte canlı ve nazofarenkse uzanım gösteren sülük olduğu görüldü. Doğada parazit olarak yaşayan sülükler kan emerek yaşamını sürdürürler. Sülükler halk arasında uzun yıllardır tedavi amacıyla da kullanılmışlardır. Sülüklerin yaşadığı suyu herhangi bir nedenle tüketen kişiler farkında olmadan sülüğü orofarinks bölgesine taşıyabilirler. Kentsel alanlarda yaşayan insanlarda solunum ve sindirim sisteminde sülük enfestasyonu nadir olarak görülmektedir. Bu durum genellikle kırsal alanda yaşayan kişilerde görülebilir. Erken dönem fark edildiğinde detaylı inspeksiyonla bölgeden uzaklaştırılabilir. Ancak gecikmiş vakalarda ciddi hatta ölümcül komlikasyonlara sebep olabileceği unutulmamalıdır. Bununla birlikte tekrarlayan epistaksis ile başvuran hastalarda sülük enfestasyonu göz önünde bulundurulmalıdır. Bu vaka raporunda sülüğü fark etmemiş hastamızın klinik semptomlarından yola çıkarak ve yaptığımız detaylı muayene ile saptadığımız sülüğün alınmasını ve bu tür şikayetlerde etken olarak bu şekilde parazitlerin de olabileceğini dikkatlere sunmayı amaçladık

Anahtar Kelimeler: Sülük; Epistaksis; Nazofarenks; Disfaji

Presentation ID / Sunum No= 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4213-0906

Nöronkolojide Nadir Görülen Bir Tümör: Gliosarkom

Dr. Alp Karaaslan[1]

[1]*Şehit Profesör Dr İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

OLGU SUNUMU Acil servise unutkanlık, sağ kol ve bacakta kuvvet kaybı şikayetiyle gelen 72 yaşında bayan hastanın, hipertansiyon ve Diabet dışında bilinen ek hastalığı bulunmamakta, hastanın yapılan radyolojik tetkiklerinde sol paryetal bölgede 4x 4 cm çapında hetorojen kontrastlan, sol lateral ventrikülün arka hornunu kitle etkisi yapan lezyon tespit edilerek, operasyon amacıyla interne edildi. Postop servise alınan hastada, ek nörolojik defisit gelişmedi, hasta postop 5. gün taburcu edildi. Hastanın patoloji sonucu operasyondan 3 hafta sonra Glioblastom Multiforme (GBM) uyumlu gelmesi üzerine Radyasyon onkolojine devredildi. Hasta operasyondan 1 ay sonra Radyoterapi uygulandı ve 2. Ayda kemoterapi uygulanmasına rağmen postop 3. ayın sonunda nöbet geçirme şikayetiyle acil servisimize tekrar başvurması üzerine yapılan tetkiklerinde operasyon bölgesinde nüks lezyon tespit edildi. İlk operasyondan 3 ay sonra kemoterapi ve radyoterapi almasına rağmen aynı bölgede nüks ile gelen hastanın ikinci operasyon sonrası patoloji sonucu Gliosarkom ‘la uyumlu olduğu anlaşıldı. Gliosarkomlar beynin nadir görülen tümörlerindendir, sık nüks etmeleri, radyoterapi ve kemoterapiye direnç göstermeleri, ve ilk tanı anında radyolojik olarak GBM ile karışmaları nedeniyle halen tedavileri güçtür. Bu yazıda kliniğimizde opere edilen bir Gliosarkom vakası tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nöroonkoloji, Gliosarkom

A Rare Tumor in Neuroncology: Glıosarcoma

Abstract

A 72-year-old female patient who came to the emergency department with complaints of forgetfulness, loss of strength in the right arm and leg, has no known comorbidities other than hypertension and Diabetes. In the radiological examinations of the patient, heterogeneous contrasts of 4x 4 cm in diameter in the left parietal region, a lesion with a mass effect on the posterior horn of the left lateral ventricle were detected. was taken to the internet for operation. No additional neurological deficit developed in the patient who was taken to the postoperative service, and the patient was discharged on the 5th postoperative day. When the patient's pathology result was compatible with Glioblastoma Multiforme (GBM) 3 weeks after the operation, he was transferred to Radiation Oncology. Radiotherapy was applied

1 month after the operation, and despite chemotherapy in the 2nd month, the patient was admitted to our emergency department with the complaint of seizures at the end of the postoperative 3rd month. In the examinations performed, a recurrent lesion was detected in the operation area. Although he received chemotherapy and radiotherapy 3 months after the first operation, the patient presented with recurrence in the same region, and the pathology result after the second operation was found to be compatible with Gliosarcoma. Gliosarcomas are rare tumors of the brain, they are still difficult to treat because of their frequent recurrence, resistance to radiotherapy and chemotherapy, and radiological confusion with GBM at the time of initial diagnosis. In this article, a case of gliosarcoma operated in our clinic will be discussed.

Keywords: Neurooncology, Gliosarcoma

Presentation ID / Sunum No= 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Oral Glukoz Tolerans Testi: Kim, Neden Reddediyor'

Dr. Fatma Tuba Engindeniz[1], Asst. Prof. Dr. Burcu Aydın Boyama[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Halk Sağlığı
[2]Esenler Medipol Üniversitesi Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet

Amaç: Gestasyonel diabetes mellitus, gebelikte karşılaşılan en sık endokrin komplikasyonlardandır. Gebelikte gestasyonel diabet taraması oral glukoz tolerans testi ile yapılmaktadır. Ancak bu testin uygulanabilirliği açısından çeşitli kısıtlılıklar mevcuttur. Bu çalışmada oral glukoz tolerans testi uygulamasını kabul etmeyen gebelerin sosyodemografik özellikleri ve red nedenleri incelenmiştir. Yöntem: Çalışmamıza Ocak 2019 ve Mart 2021 tarihleri arasında Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde oral glukoz tolerans testi ile gestasyonel diabet taraması önerilen ve kabul etmeyen 136 gebe dahil edildi. Hastaların yaş, gravida, parite, aile yapısı, okuryazarlık ve gelir seviyeleri ile oral glukoz tolerans testini red sebepleri kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların medyan yaşı 28 (17-38), medyan gravida 3 (1-7), medyan parite 2 (0-6) olarak bulundu. Olguların 92'si (%67,6) çekirdek aile yapısına sahipti. Gebelerin 16'sı (%11,7) üniversite mezunu iken, 56'sı (%41,2) okuryazar değildi. Gelir seviyelerine bakıldığında 60 kişinin (%44,1) gelirinin giderinden az olduğu, 60 kişinin (%44,1) geliri ile giderinin denk olduğu ve 16 kişinin (%11,2) gelirinin giderinden fazla olduğu tespit edildi. Oral glukoz testi red nedenleri; 44 gebede (%32,3) testin faydasının olmadığı düşüncesi, 33 gebede (%24,2) testin uygulama zorluğu, 29 gebede (%21,3) sosyal medyadaki paylaşımların olumsuz olması, 14 gebede (%10,2) geniş aile bireylerinin baskısı, 11 gebede (%8,1) takipleri sırasında 1. basamakta önerilmemiş olması ve 5 gebede (%3,7) uygun haftada antenatal vizite katılamamış olması olarak belirlendi. Sonuç: Çalışmamız dünya genelinde kabul görmüş bir tarama yöntemi olan oral glukoz tolerans testine olan ön yargıyı ortaya koyması ve bunun sosyodemografik özellikler ile ilişkisini açıklaması bakımından önemlidir. Oral glukoz tolerans testi ile ilgili gebelik sürecinde gebelerin bilgilendirilerek, bu testin yararlılık ve dünya genelinde yaygın kullanımının gebelerle paylaşılarak gerekli uyumun sağlanabileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Gestasyonel Diabet, Oral Glukoz Tolerans Testi

Presentation ID / Sunum No= 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2399-404X

Osteogenesis İmperfekta Ön Tanısı ile Değerlendirilen Hastalarda Genetik Analiz Sonuçlarımız

Exp. Dr. Ali Şahin[1], Exp. Dr. Esra Demirel[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Ali Şahin*

Özet

Amaç: Osteogenezis İmperfekta (Oİ) anormal tip 1 kollajen üretimi ile karakterize otozomal kalıtımlı bağ dokusu hastalığıdır. Temel lezyon endokondriyal kemiğin normal ossifikasyonunun kaybıdır. Bu durum aşırı kırılgan kemiklerle sonuçlanır. Klinik olarak Oİ tanısı alan olguların çoğunda tip 1 kollajeni kodlayan iki genden birinde (COL1A1 ve COL1A2) mutasyon saptanmıştır. Çalışmamızın amacı ortopedi polikliniğimizde Oİ şüphesi ile genetik analizi yapılan hastaları değerlendirerek sonuçlarını literatür ile paylaşmak idi. Materyal-Metod: Kliniğimizde 2014-2019 yılları arasında Oİ ön tanısı ile genetik bölümüne konsulte edilmiş olup genetik analiz istenmiş toplam 52 (37 erkek; 15 kız) hastanın sonuçları retrospektif olarak incelendi. Genetik analizde COL1A1 ve COL1A2 gen sonuçları değerlendirildi. Hastaların yaş, cinsiyet ve kırık patternleri gibi bilgileri kaydedildi. Bulgular: Genetik analizleri yapılmış olan 52 hastadan 5 erkek ve 2 si kız olmak üzere toplam 7 (%13.5) hastada genetik analiz sonucunda mutasyon saptanmıştı. Hastaların tanı anındaki ortalama yaş 3.1 (0-7) yıl idi. Hastaların 5'inde COL1A1 geninde mutasyon saptanırken, 2'sinde COL1A2 geninde mutasyon saptanmıştı. Genetik analizde mutasyon saptanan hastaların 5 tanesinde femur kırığı, 5 tanesinde tibia kırığı hikayesi mevcuttu ve en sık saptanan kırığın tibia ve femur kırıkları olduğu görüldü. Radius, ulna ve humerus kırığı hikayesi olan 3'er hasta mevcuttu. L2 vertebra kırığı 1 hastada mevcuttu. Hastalar arasında en çok 13 kez; en az 4 kez farklı kırık oluşma hikayesi mevcuttu. Tüm hastalarda mavi sklera mevcuttu. Hastaların tamamında medikal tedavi olarak pamidronat disodyum ve calsiyum laktat başlanmış olduğu tesbit edildi. Sonuçlar:. Tip 1 kollajeni kodlayan genlerde mutasyon saptanması Oİ tanısını desteklerken, mutasyon saptanmaması tanıyı dışlamamaktadır. Negatif sonuç nedenleri tip 1 kollajen mutasyonu olmasına rağmen, saptanamamış olması veya tip 1 kollajen mutasyonu ile ilişkili olmayan Oİ tipinin olmasıdır. Oİ hem tanı hem de tedavi açısında ortopedik cerrahlar ve pediatristler için büyük bir sorun olmaya devam etmektedir. Bu konudaki çalışmaların artması ile Oİ tanı ve tedavisindeki eksikliklere tatmin edici çözümler geliştirilebilecektir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Kırık, Osteogenesis İmperfekta, Genetik Analiz, Tip 1 Kollajen

Presentation ID / Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7564-3663

Ötiroid Graves Oftalmopati

Asst. Prof. Dr. Tayfun Bilgiç[1], Asst. Prof. Dr. Özlem Sezgin Meriçliler[2]

[1]Özel İstanbul Florence Nightingale Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul
[2]Acıbadem Şinasi Can Hastanesi Endokrinoloji Kliniği

Özet

GİRİŞ Graves oftalmopatisi (GO) görme kaybı ile sonuçlanma riski taşır. Genellikle hipertiroidi ile eş zamanlı gelişir ancak bazı durumlarda ötiroidi ya da hipotiroidi ile karşımıza çıkabilmektedir. Bu bildiride ötiroid bir Graves oftalmopati vakası literatür eşliğinde sunulmaktadır. VAKA SUNUMU 44 yaşında kadın hasta; 2015 Ağustos ayında birkaç hafta önce başlayan gözlerde ağrı, sol üst göz kapağında ödem ve sol gözde sağa göre daha canlı bakış şikayetleri ile başvurduğu Göz Hastalıkları Kliniği'de Graves oftalmopati düşünülmüş. Endokrinoloji Polikliniği'nde görülen hastanın kendisinde ve ailesinde daha önce bilinen bir tiroid hastalığı öyküsü yoktu. Hastanın bilinen sistemik bir hastalığı yoktu. Sigara içiyordu. Tetkiklerinde TSH: 3.36 uIU/ml, serbest T3 ve serbest T4 değerleri normal, anti TPO: 47 IU/mL (0-60), anti-Tg: 154 IU/mL (0-115), TSİ: 3.16 IU/L (0-1.0) bulundu. Tiroid ultarasonografisinde tiroid bezi boyutları normal, parankim minimal heterojen, her iki lobda en büyüğü 2.9 mm çapında birkaç nodül görüldü. Ötiroid Graves oftalmopati düşünülen hastaya Göz Hastalıkları Kliniği'nde steroid tedavisi başlandı, doz azaltılarak kesildi. Hastanın göz bulguları kısmen geriledi ve stabil kaldı. Takiplerinde hastanın tiroid hormon düzeyleri hep eutiroid seyretti. TSİ 2015 Aralık ayında 2.43IU/L (0-1.0), 2017 Mart ayında 1.79 UI/L (0-1.75) bulundu. Bu tarihten sonra hasta takibe gelmedi. 2021 Temmuz ayında tekrar polikliniğimize başvuran hastanın tetkiklerinde tiroid hormonları ve TSİ normal bulundu. Oftalmopati bulgularında değişiklik yoktu. TARTIŞMA GO tiroid hastalığı olsun olmasın gözü etkileyen otoimmun inflamatuar bir bozukluktur. Tiroid göz hastalığı ya da tiroid ile ilişkili oftalmopati olarak da bilinir. Graves hastalığı ile yakın ilişkili olsa da göz bulguları tiroid disfonksiyonundan bağımsız olabilir. Sigara içenlerde ve kadınlarda daha sık görülür. Fizyopatolojisi henüz tam olarak bilinmemektedir. Tiroid hormon düzeyleri normal, tiroid stimulan antikoru yüksek bulunan ve sol gözde oftalmopatisi olan hastamızda ayırıcı tanıda orbital enflamatuar hastalıkların en önemli klinik bulguları olan ağrı, konjuntivada hiperemi bulgularının olmaması, hastanın oftalmolojik muayene bulgularının da uyumlu olmaması nedeniyle orbital enflamatuar hastalıklar ekarte edildi. TSİ pozitifliği ile birlikte hasta ötiroid Graves oftalmopati olarak kabul edildi. Tiroid hormonları normal olan bir Graves oftalmopati hastasında tedavide steroidler ve gerekirse orbital radyoterapi kullanılır. Tedaviye dirençli vakalarda total tiroidektomi uygulanabilir. Hastamızda iki aylık bir steroid tedavisi sonrası bulgular geriledi ve stabil kaldı.Altı yıllık takip süresinde tiroid hormon fonksiyonlarında bozulma veya nüks oftalmopati görülmedi.

SONUÇ Graves oftalmopati nadiren de olsa ötiroid hormon düzeyleri ile karşımıza çıkabilmektedir. Oftalmopatiye yol açan diğer hastalıkların ekarte edilmesi ve tiroid stimülan antikorların varlığının gösterilmesi tanıya yardımcıdır.

Anahtar Kelimeler: Graves,oftalmopati,tirotoksikoz,tiroid Cerrahisi

Presentation ID / Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1388-5616

Papiller Tiroid Kanserlerinde Multisentrisite Sıklığı ve Multisentrisitenin Kapsüller İnvazyon, Tümör Çapı ve Hasta Yaşı ile İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Halit Eren Taşkın [1]

[1]*İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş: Papiller tiroid kanserleri en sık görülen tiroid kanserleridir. Prognozu iyi olmakla beraber tümör boyutu, tiroid kapsül invazyonu, lenf nodu ve uzak metastaz varlığı, ileri hasta yaşı, tiroid kapsül invazyonu ve tümör multisentirisitesi gibi bazı faktörlerin prognozu negatif yönde etkileyeceğine dair çok sayıda ancak çelişkili yayınlar vardır. Amaç: Multisentrisite sıklığının kapsüller invazyon, tümör çapı ve hasta yaşı ile ilşkisini araştırmak. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Kliniğinde papiller tiroid kanseri tanısı ile 2008-2014 yılları opere edilmiş 466 hastanın dosyasını retrospektif olarak inceleyerek, hastanın yaşı, tümörün tiroid kapsül invazyonu, multisentrisite durumu, tümör alt tipleri, tümör çapı gibi parametrelerin biribirleriyle ilişkisini belirledik. Bulgular: Hastaların 374 (%80.26) tanesi kadın. 92(19.74) tanesi erkekti. Yaş ortalaması 49.62 ± 13.40 idi. 45 yaşında ve altında 174, 45 yaş üstünde 292 hasta mevcuttu. Hastaların 62 tanesinde tümör multisentrikti. 404 hastada tümör unifokaldi. Ayrıca multisentrisitenin tümor boyutu >1≤2 cm olan vakalarda diğer tümör boyutlarına göre anlamlı derecede yüksek (>1≤2 cm =%17) olduğu görüldü. Multisentrisite oranları 45 yaş ve altı ve 45 yaş üstü hastalarda iki grup halinde incelendiğinde 45 yaş üstü hastalarda multisentrisitenin %14 oranında ve diğer gruba (%11) göre daha sık görüldüğü ve sonuçların anlamlı olduğu görüldü ($p < 0.0001$). 45 yaş ve altı ve 45 yaş üstü hastalarının papiller tümörlerinin tiroid kapsül invazyon oranlarını karşılaştırdığımızda ise ≤45 yaş hastalarda %39 oranında > 45 yaş grubunda ise %33 oranında tiroid kapsül invazyonu görüldüğü saptandı. Bu sonuç istatistiksel olarak anlamlıydı ($p< 0.0001$). Sonuç: Çalışmamızda; papiller tiroid kanserli hastalarının tedavi ve takibinin planlanmasında yaşın tek başına bir prognostik risk faktör olarak kabul edilemeyeceği, tümör boyutu, tümörün histolojik özellikleri ve lokal ve uzak metastaz durumunun tüm hasta yaş gruplarında tedavi seçimi ve takibi açısından en önemli kriterler olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Multisentrisite, Papiller Tiroid Kanseri, Yaş, Cinsiyet, Kapsül İnvazyonu

Frequency of Multifocality and the Relation Between Multifocality, Thyroid Capsullar Invasion and Patient Age in Papillary Thyroid Cancer

Abstract

Background: Papillary thyroid cancer is the most frequent among the cancers of the thyroid gland. Although its prognosis is well, certain prognostic factors such as; tumor size, thyroid capsule invasion, elder age, multifocality and presence of local and distant metastasis can effect the prognosis negatively. Aim: Evaluate the relation between the frequency of multi-focality, patients age, tumor size and thyroid capsule invasion. Materials and Methods: In our study, retrospective evaluation of patients age, tumor multifocality, thyroid capsular invasion of the tumor, tumor subtypes, tumor size, has been done among 466 patients who have been operated between 2008-2014 due to papillary cancer diagnosis or suspicious thyroid nodules in Cerrahpasa Medical Faculty, Department of General Surgery. Results: Tumor was multifocal in 62 patients and unifocal in 404. The rate of multifocality in patients with tumor size of >1≤2 were higher (%17) than the other group (%11). When multifocality has been evaluated in two group of patients age under and in 45 and above 45, multicentricity was higher in patients with age > 45 with a rate of %14 in other group it was %11 ($p < 0.0001$). Also thyroid capsule invasion was seen 39% in patients with age ≤45 and 33% with age >45 years. This result was also statistically significant ($p < 0001$). Conclusion: Our study suggest that age is not the only prominent prognostic factor for planing treatment and follow-up strategies in papillary thyroid cancer. Certain tumor histologic characteristics as multifocality, capsule invasion, tumor size and also presence of local and distant metastasis are the most important parameters in all age groups for optimal treatment and follow-up of the papillary thyroid cancer patient.

Keywords: Papillary Thyroid Cancer, Multifocality, Age, Capsule İnvasion, Metastasis

Presentation ID / Sunum No= 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4728-056X

Pediatrik Renal Transplantasyonlu Hastalarımızdaki Cerrahi Komplikasyonların Yönetimi

Dr. Mesut Demir[1]

[1]*Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği*
**Corresponding author: Mesut*

Özet

Giriş: Kliniğimizde son dönem böbrek yetmezliği tanısı alan ve renal transplantasyon yapılan çocuklarda karşılaştığımız cerrahi problemleri ve bu problemlerin çözümlerini sunmak istedik. Materyal-Metod: Şubat 2016 -Aralık 2018 tarihleri arasında böbrek yetmezliği nedeni ile böbrek nakil yapılan pediatrik hastalarımızın klinik bulguları ve komplikasyonları, komplikasyonların çözümü dosyalarından retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Böbrek yetmezliği tanısı ile pediatrik böbrek transplantasyonu yapılan 10 hastanın 6'sı kız, 4'ü erkekti. 3 hastanın donörleri kadavra idi. Bir hasta hariç, böbrekler sağa takıldı. Bir hastada, sık görülen piyelonefrit atakları nedeniyle nativ böbreğe nefrektomi uygulandı. 1 Olgumuzda postoperatif hemotoraks ve pnömonotoraks gelişti. Bir hastamız bilinmeyen bir nedenden dolayı 5 ay sonra ex oldu.. Bir hastamız da postoperatif 2. ayında sepsis nedeni ile ex oldu. Bir hastada mesane sondası nedeniyle şiddetli labial ödem gelişti. Donör kadavraları olan iki hastamızda birden fazla damar anomalisi nedeni ile aortik yama yapılarak nakil tamamlandı. Sonuç (lar): Pediatrik böbrek yetmezliğinin nedenleri çok fazladır. Transplantasyon sonrası çocuklarda da ciddi komplikasyonlar görülebilir. Bu komplikasyonlar tedavi edilmez ise geri dönüşümsüz olaylar meydana gelebilmektedir. Bu nedenle komplikasyonların yönetiminde ekip çalışmasının çok önemli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Yetmezliği, Renal Transplantasyon

Presentation ID / Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7494-0335

Pediatrik Yaş Grubunda Bel Ağrısı: Oluşumu ve Özellikleri

Asst. Prof. Dr. Usame Rakip[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bel ağrısı genellikle erken çocukluk döneminde gelişir ve ergenlik döneminde daha sık görülür. Bu çalışmada pediatrik yaş grubunda görülen bel ağrıların etiyolojisini ve potansiyel risk faktörlerini araştırmaya amaçladık. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda, Ocak 2019 – Aralık 2020 arasında polikliniğimize bel ağrısı ile başvuran 17 yaş ve altında 438 çocuğun, demografik verileri, radyolojik görüntüleri, konulan tanıları ve tedavileri retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların % 59.13'i (n: 259) kız, %40.87'si (n: 179) erkek idi. Hastaların yaşları 3 ile 17 yaş arasında olup, ortalama 10.21±3.21 yıldır. Bel ağrısına eşlik eden en sık şikayet ise %8.67'si (n:38) bacak ağrısı idi. Hastaların %34.9'una (n:153) direkt grafi, % 67.8'ine (n:297) MRG, % 27.6'ısına (n:108) BT istenmiş olup % 13.92'sine (n:61) herhangi radyolojik görüntüleme yapılmamış idi. Hastaların %19.6'sı (n:86) çiftçilik, hayvancılık ve sanayi gibi ağır işte çalışıyor idi. Etiyolojik açıdan araştırdığımızda 1. sırada mekanik etkenler % 78.85'i (n: 341) olarak tespit edildi. Mekanik etkenlerin % 54'ü (n:84) disk hernisi, geri kalanların ağrı nedenleri muskuler ve postüral idi. Tethered kord sendromu, diastometamylia ve spina bifida benzer konjenital nedenleri ise %2.74 (n:12) olarak bulundu.Travma öyküsü olanlar ise % 6.84 (n:30), skolyoz %5.7 (n:25), neoplastik % 1.1 (n:5), diskitis, osteomiyelit ve ankilozan spondilit benzer inflamatuar nedenler %1.6 (n:7) olarak tespit edilmiş idi. Hastalarımızın %4'üne (n: 18) cerrahi girişim yapılırken %96'sı için medikal ve konservatif tedavi yeterli olmuş idi. Sonuç: Çocuklarda bel ağrısında, semptomların ve belirtilerin dikkatli ve kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesi gerekir. Özellikle prepubertal çağdaki çocuklarının bel ağrılarının altta yatan ciddi bir patolojiye sahip olma olasılığı daha yüksek olup MRG görüntülemesinin mutlaka çekilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik, Bel Ağrısı, Mrg

Back Pain in the Pediatric Age Group: Occurrence and Features

Abstract

Objective: back pain usually develops in early childhood and is more common in adolescence. In this study, we aimed to investigate the etiology and potential risk factors of back pain in the pediatric age group. Materials and Methods: In our study, demographic data, radiological images, diagnoses, and

treatments of 438 children aged 17 years and younger who applied to our outpatient clinic with back pain between January 2019 and December 2020 were retrospectively analyzed. Results: Of the patients included in the study, 59.13% (n: 259) were female and 40.87% (n: 179) were male. The ages of the patients were between 3 and 17 years, with a mean of 10.21±3.21 years. The most common complaint accompanying back pain was leg pain in 8.67% (n: 38). Direct radiography was requested at 34.9% (n:153), MRI was requested in 67.8% (n:297), CT was requested at 27.6% (n:108) and no radiological imaging was performed in 13.92% (n:61) of the patients.19.6% (n:86) of the patients were working in heavy work such as farming, animal care, and industry. When we investigated in terms of etiology, 78.85% (n: 341) of the mechanical factors were found in the first place. Of the mechanical factors, 54% (n:84) were disc herniations, and the pain causes of the rest were muscular and postural. Similar congenital causes of tethered cord syndrome, diastometamylia, and spina bifida were found in 2.74% (n:12). Those with a history of trauma were 6.84% (n:30), scoliosis 5.7% (n:25), neoplastic 1.1% (n:5).), discitis, osteomyelitis, and ankylosing spondylitis-like inflammatory causes were found to be 1.6% (n:7). While the surgical intervention was performed in 4% (n: 18) of our patients, medical and conservative treatment was sufficient for 96%. Conclusion: In children with back pain, symptoms and signs should be evaluated carefully and comprehensively. We think that especially the prepubertal age children have a higher probability of having a serious underlying pathology for their low back pain, and we think that MRI should be taken.

Keywords: Pediatric, Back Pain, MRI

Presentation ID / Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7111-8685

Pediyatrik Vakalarda Sünnet Operasyonunda Anestezi Yöntemlerinin Perioperatif Sonuçlar Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Keziban Bollucuoğlu[1]

[1]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı*

Özet

GİRİŞ: Sünnet; bir gelenek olması yanında en çok uygulanan cerrahi işlemdir (1). Çocuklarda sünnet işlemi sedasyon-analjezi, lokal, genel veya rejyonel anestezi altında gerçekleştirilmektedir. Sünnet operasyonlarında anestezi yöntemi seçimi hastanın durumu, hastanenin mevcut imkanları, hekiminin mesleki beceri ve tutumuna göre değişebilmektedir (2). AMAÇ: Günübirlik sünnet operasyonlarında farklı anestezi yöntemlerinin perioperatif sonuçlar üzerine etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır. GEREÇ VE YÖNTEM: Etik kurul onamı sonrası 01 Ocak 2019-31 Aralık 2019 tarihleri arasında Zonguldak Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nde sünnet olan hastaların dosyaları retrospektif olarak hastane kayıtlarından tarandı. Hastaların yaşı, uygulanan anestezi tipleri, cerrahi süresi, anestezi ve cerrahi komplikasyonları ve taburculuk süresi kayıt altına alındı. $p<0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. BULGULAR: Toplam 376 hasta incelendi. Tüm operasyonlar aynı cerrah tarafından aynı cerrahi yöntem ile yapılmıştır. Tüm hastalara cerrahi öncesi cerrah tarafından penil blok uygulanmış olup, postoperatif 5-10 mg/kg parasetamol uygulanmıştır. Hastaların demografik verileri Tablo-1'de verilmiştir. Hastaların 139 (%37) 'nun genel anestezi (GA), 237 (%63)'sinin sedasyon (midozalam-ketamin) altında opere olduğu belirlendi. Hastaların 359'unda (%95.5) anestezi komplikasyonu gözlenmezken, 17'sinde %4,5 (%2,1 spazm %0,8 ajitasyon % 0,8 bradikardi %0,8 taşikardi) gözlendi. Spazm gelişen 8 hastadan 6 hasta GA grubundaydı. GA grubunda operasyon süresi 25.08±3.13 dk iken, sedasyon grubunda ise 21.90±2.50 dk idi. Taburculuk süreleri karşılaştırıldığında; GA alanlarda 276.59±26.94 dk iken sedasyon alanlarda ise 205.07±16.91 dk olduğu gözlendi. Cerrahi komplikasyonlar karşılaştırıldığında ise gruplar arasında anlamlı fark olmadığı görüldü. TARTIŞMA/SONUÇ: Altaş ve ark. (3) anket çalışmasında anestezi uzmanlarının sünnet operasyonlarında GA tercih ettiği belirlenmiştir, bizim çalışmamızda sedasyonun daha çok tercih edildiği görüldü. Moralar ve ark.(4) midazolam-ketamin kombinasyonunun hemodinamik problemle karşılaşılmadan, genel anestezi ve pozitif basınçlı ventilasyonun zararlı etkilerinden kaçınılarak yeterli düzeyde sedasyon, anksiyoliz ve anestezi sağlandığını belirtmişlerdir. Bizim çalışmamızda da sedasyon uygulanan hastaların operasyon ve taburculuk sürelerinin daha kısaydı ve bronkospazm daha az görüldü. Sonuç olarak sünnet operasyonlarında uygun vakalarda sedasyonun öncelikli tercih edilebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Sünnet, Pediyatrik Cerrahi, Sedasyon

Presentation ID / Sunum No= 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Poor Outcome in Patients With Acute Epidural Hematoma

Asst. Prof. Dr. Antonija Krstačić[1], Prof.Dr. Goran Krstačić[2]

[1]University Hospital Center, Sestre Milosrdnice", Zagreb
[2]Institute for Cardiovascular Prevention and Rehabilitation, Zagreb

Abstract

A 70-year old man with history of alcohol consumption and history of head trauma for the past 3 hour, arrived at our Emergency Department. Neurological examination revealed severe headache, without motor and sensory disturbances and without clinical signs of intracranial hypertension. Glasgow Coma scale (GCS) was 14/15. His general condition was good, in addition to being mildly confused, with elevated blood ethanol levels. Emergency head computed tomography (CT scan) suggested an epidural hematoma. A CT scan showed a significant left tempo-parietal epidural hematoma, it was typically bi-convex (or lentiform) in shape, and hyperdense, somewhat heterogeneous, and sharply demarcated. (Figure 1. A, B and C) Acute epidural hemathoma was considered suitable for surgical evacuation. Emergency surgery was performed to remove the intracranial hematoma, and the patient underwent the surgery. Our patient died in spite of decompressive craniectomy with evacuation of the hematoma, due to complications. He developed a hemorrhage postoperatively. The duration of postoperative coma correlated with the morbidity rate in survivors. Acute epidural haematomas remain among the most common causes of mortality and disability resulting from traumatic brain injury. Although epidural hematomas are relatively uncommon (less than 1% of all patients with head injuries), it should always be considered in evaluation of a serious head injury. However, acute epidural hematoma may also occurs after mild or moderate TBI.

Keywords: Acute Epidural Cerebral Hematoma, CT Scan, Head Injury

Presentation ID / Sunum No= 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1827-8604

Portal Ven Trombozuna Sekonder Karaciğer Retrasnplantasyon Olgusu

Inst. Dr. Osman Aydın[1], Prof.Dr. Erdal Birol Bostancı[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Osman Aydın*

Özet

Akut fulminan karaciğer yetmezliği nadir görülen bir tablo olup, hepatositlerdeki masif nekroz sonucunda karaciğer fonksiyonlarında ciddi bozulma,ensefalopatinin eşlik ettiği, mortalitesi %80'lere çıkan, etyolojisinde birçok faktörün rol oynadığı tablodur. Etkin tedavisi karaciğer nakli olup, yapılan tüm nakilllerin % 5-10'unu oluşturmaktadır. Olgu: 63 yaşında hasta 1 hafta süre ile parasetemol kullanımı sonrasında KCFT yüksekliği nedeniyle acil servise başvuru sonrasında, genel durumu iyi olan hastanın kliniğimize yatışı verildi. Birkaç gün sonra karaciğer fonksiyon testleri yükselmesi üzerine, karaciğer trucut biyopsi yapılıp panasiner nekroz gelmesi ve grade 3 ensefalopati gelişmesi üzerine karaciğer transplantasyonu gerçekleştirildi. Postoperatif 7. günde mobilizasyon sonrası hipotansiyon gelişmesi üzerine doppler USG'de portal ven ve hepatik vende trombüs saptanması nedeniyle girişimsel radyoloji tarafından trombektomi yapılmasına rağmen karaciğer fonksiyon testleri bozulan hastaya, postoperatif 12. günde kadaverik tarnsplantasyon gerçekleştirildi. Takiplerinde kas güçsüzlüğü ve yutma güçlüğü olan hastada Gullian Barre tanısı ile medikal tedavi başlandı ve postoperatif 78. günde taburcu edildi. Taburculuk sonrası ikinci haftada GGT ve ALP yüksekliği nedeniyle USG'de grade 2 hepatosteatoz saptanması üzerine karaciğer biyopsisi yapılan hastada %80 yağlanma ve Nash skoru:6 olarak değerlendirilerek anti lipid tedavisi başlandı. Takiplerinde hb düşüklüğü olması üzerine kolonoskopide CMV koliti ile uyumlu olan ülsere lezyon izlendi. Ancak katater sepsisi gelişen hasta postoperatif 242. günde exitus oldu. Tartışma: Akut fulminan karaciğer yetmezliği tüm nakilerin %10 dan sorumlu olup, etkin tedavisi karaciğer transplantasyonudur. Re transpalantasyon karaciğer naklili hastaların %5 de görülmektedir. Bizim olgumuzda KC naklinden 7 gün sonra portal ven trombozuna sekonder re-transplantasyon yapılmış olup, bu oran literatürde %1 civarındadır. Nakil sonrası hepatik arter anastomoz trombüsü retranspantasyon vakaların % 33 bu nedenle gerçekleşir, portal hepatik venlerde de tromboz görülebilektedir. Bu açıdan postoperatif görüntüleme yöntemleri önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Fulminan Karaciğer Yetmezliği, Karaciğer Nakli, Portal Vein Trombozu

Presentation ID / Sunum No= 229

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Preeklamptik Hastada Postpartum Gelişen Hellp Sendromu

Dr. Bülent Barış Güven[1]

[1]*İstanbul Sultan 2. Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: bülent barış güven*

Özet

HELLP sendromu, preeklampsinin ağır ve hayatı tehdit eden bir formudur Gebeliklerin yaklaşık %0.2-0.6'sında görülür. Maternal mortalite %3,3 iken perinatal mortalite %22,6'dır. Asıl ve tek tedavisi ise gebeliğin sonlandırılmasıdır. Öncesinde normal gebelik seyri gösteren 33 haftalık gebe 3 gündür vücudunda şişlikler oluştuğunu tarif ederek, erken membran rüptürü ile başvurup servise yatırıldı. Ağır preeklampsi tanısı ile acil sezaryena alındı ve postpartum dönemde HELLP sendromu gelişti. Hastaya operasyondan önce MgSO4 başlanıyor. Operasyon sorunsuz tamamlanıyor. Postoperatif 30.dakikada TA:190/120 mmHg, MgSO4 infüzyonu devam etmekteyken eklamptik nöbet gelişti ve hastaya 500mg tiyopental verilerek entübe edildi. Hasta yoğun bakıma yatırıldığında genel durumu kötü, entübe, (++) pretibial ödem ve idrarda gross hematüri mevcuttu. TA:222/127mmHg, nabız:118 vuru/dk, Trombosit: 41800/mcl, Albumin:2.1g/dl olarak ölçüldü. Hastaya Mg infüzyonu, perlinganit infüzyonu ve deksametazon başlandı. Yoğun sıvı replasmanına rağmen hastada akut böbrek yetmezliği gelişti.Plt:17000/mcl, albumin:1.6 g/dl olan hastaya trombosit süspansiyonu verilerek albumin infüzyonu başlandı. Hasta 9.gün genel durum iyi, şuur açık, koopere, laboratuar bulguları normal olarak nefroloji servisine nakledildi. Hastaya tedavisi boyunca 76-ünite taze donmuş plazma, 30-ünite trombosit süspansiyonu ve 4 ünite eritrosit süspansiyonu transfüzyonu yapıldı. 5-kez aferez ile plazma değişimi ve 4-kez hemodializ uygulandı. Hellp sendromunun sebebi segmental vasospazm, endotel lezyonu ve fibrin birikimi ile oluşan mikrosirkulasyon bozukluğudur. Böbrek yetmezliğine, asit, plevral efüzyon, pulmoner ödem, yaygın damar içi pıhtılaşması, endometrit ve körlüğe neden olabilir. Hemoliz, yükselmiş karaciğer enzimleri ve trombositopeni ile karakterize bir sendromdur. Gebelikte 3.trimester veya postpartum ilk 48-72 saatte ortaya çıkabilir. Halen HELLP sendromunun spesifik bir tedavisi yoktur. Biz de gebeliği sonlandırıp, plazmaferez ile birlikte destek tedavisi uyguladık. HELLP sendromu, gebelikle ilişkili akut böbrek yetmezliklerinin en önemli nedeni olarak bildirilmektedir. Trombositopenili olgularda kanama bulguları olmadan trombosit süspansiyonu verilmesi tartışmalıdır. Ancak trombosit sayısı<30000 mm3 olan hastalarda transfüzyon yapılması önerilmektedir. Sonuç olarak preeklampsiye bağlı ölümlerin azaltılabilmesi için gebeliğin hemen sonlandırılması ve multidisipliner yoğun bakımlarda dikkatli izlem yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hellp Sendromu, Preeklampsi, Plazmaferez

Hellp Syndrome Developing Postpartum in Preeclamptic Patient

Abstract

HELLP syndrome is a severe and life-threatening form of preeclampsia. It occurs in approximately 0.2-0.6% of pregnancies. While maternal mortality is 3.3%, perinatal mortality is 22.6%. The main and only treatment is termination of pregnancy. A 33-week pregnant woman, who had a normal pregnancy course before, described that she had swelling in her body for 3 days. She applied with premature rupture of membranes and was admitted to the ward. He underwent emergency cesarean section with the diagnosis of severe preeclampsia and HELLP syndrome developed in the postpartum period. The patient is started with MgSO4 before the operation. The operation is completed without any problems. At the postoperative 30th minute, TA: 190/120 mmHg, while MgSO4 infusion was continuing, eclamptic seizure developed and the patient was intubated by giving 500mg thiopental. When the patient was admitted to the intensive care unit, his general condition was poor, he was intubated, (++) pretibial edema and gross hematuria in the urine. TA:222/127mmHg, pulse: 118 beats/min, Platelet: 41800/mcl, Albumin: 2.1g/dl. The patient was started on Mg infusion, perlinganite infusion and dexamethasone. Despite intensive fluid replacement, the patient developed acute renal failure. Platelet suspension was given to the patient with Plt: 17000/mcl, albumin: 1.6 g/dl, and albumin infusion was started. The patient was transferred to the nephrology service on the 9th day, in good general condition, conscious, cooperative, and laboratory findings were normal. During the treatment, 76-units of fresh frozen plasma, 30-units of thrombocyte suspension and 4 units of erythrocyte suspension were transfused to the patient. Plasma exchange with 5-times apheresis and 4-times hemodialysis was performed. The cause of Hellpsyndrome is microcirculation disorder caused by segmental vasospasm, endothelial lesion and fibrin deposition. It can cause renal failure, ascites, pleural effusion, pulmonary edema, disseminated intravascular coagulation, endometritis and blindness. Hemolysis is a syndrome characterized by elevated liver enzymes and thrombocytopenia. It can occur in the first 48-72 hours of the third trimester or postpartum of pregnancy. There is currently no specific treatment for HELLP syndrome. We terminated the pregnancy and applied supportive treatment together with plasmapheresis. HELLP syndrome is reported as the most important cause of pregnancy-associated acute renal failure. In patients with thrombocytopenia, administration of thrombocyte suspension without bleeding findings is controversial. However, transfusion is recommended in patients with a platelet count of <30000 mm3. In conclusion, immediate termination of pregnancy and careful follow-up in multidisciplinary intensive care units should be performed in order to reduce preeclampsia-related deaths

Keywords: Hellp Syndrome, Preeclampsia, Plasmapheresis

Presentation ID / Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7802-7199

Rahim İçi Araç Parçası Değil, Fetal Kemik Parçası; Vaka Bildirimi

Dr. İbrahim Kale[1], Dr. Cumhur Selçuk Topal[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Fetal kemik fragmanlarının intrauterin retansiyonu, özellikle ileri hafta gebeliklerin sonlandırılmasından sonra görülen nadir bir komplikasyondur. Bu olgular tamamen asemptomatik olabileceği gibi dismenore, vajinal akıntı, pelvik inflamatuar hastalık, kronik pelvik ağrı veya infertilite gibi şikâyetlerle de karşımıza çıkabilir. Olgu: 47 yaşında, gravida 7, parite 4, yaşayan 2, dilatasyon ve küretaj 3 obstetrik öyküsü olan kadın bir hasta rahim içinde kalan rahim içi aracın (RİA) bir parçasının çıkarılması için hastanemize sevk edildi. Hasta 12 yıl önce son kürtajını yaptırmış ve sorasında 10 yıl doğum kontrol yöntemi olarak RİA kullanmıştır. Ultrasonda endometrial kavitede yaklaşık 15.5 mm lineer ekojenik imaj veren yabancı cisim görüldü. Yabancı cisim suprapubik ultrason rehberliğinde grasper ile endometrial kaviteye girilerek çıkarıldı. Çıkarılan parçanın patoloji raporu fetal kemik ile uyumlu olarak geldi. Sonuç: Gebelik sonlandırıldıktan sonra jinekolojik ultrason ile uterus kavitesinin değerlendirilmesi önemlidir. Rahim içi araç uygulamasından önce uterin kavitede önceki küretajdan fetoplasental doku kalmadığından emin olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Fetüs, Kemik, Kürtaj, Rahim İçi Araç

It is Not a Part of İntrauterine Device, It is a Fetal Bone; Case Report

Abstract

Objective: Intrauterine retention of fetal bone fragments is a rare complication that can be seen especially after the termination of advanced weeks of pregnancy. These cases may be completely asymptomatic or present with complaints such as dysmenorrhea, vaginal discharge, pelvic inflammatory disease, chronic pelvic pain or infertility. Case: A 47-year-old female patient with a history of gravida 7, parity 4, living 2, dilatation and curettage 3 was referred to our hospital for removal of a part of the intrauterine device (IUD). The patient had her last curettage 12 years ago and then used the IUD for birth control for 10 years. An approximately 15.5 mm linear echogenic foreign body was observed in the endometrial cavity on ultrasound. The foreign body was removed by entering the endometrial cavity with a grasper under suprapubic ultrasound guidance. The pathology report came in accordance with the fetal bone. Conclusion: It is important to evaluate the uterine cavity by gynecological ultrasound

examination after pregnancy termination. Before IUD application, it should be ensured that no fetoplacental tissue remains in the cavity from the previous curettage.

Keywords: Fetus, Bone, Abortion, Intrauterine Device

Presentation ID / Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8299-1789

Relieving the Symptoms of Cervical Vertigo by Surgical Intervention

Dr. Serdar Ercan[1]

[1]*Eskişehir Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği*
**Corresponding author: Serdar Ercan*

Abstract

Introduction: Vertigo is spatial orientation errors, such as rocking or turning, that occur in body movements. Although many factors related to the vestibular, central nervous system, and cardiovascular system have been identified, it describes the vertigo clinic observed together with cervical spine deformities in a group of patients. The aim of my study is to determine the mechanism of vertigo and to investigate the effect of surgical treatment on vertigo in patients with cervical spondylosis accompanied by vertigo. Material and method: Patients who applied with the clinic of dizziness and cervical spondylopathy in the last three years and whose symptoms did not improve with medication and physical therapy were included in our study. Patients with any vertigo etiology other than cervical spondylosis were excluded from the study. Results: A total of 13 patients (7 female and 4 male) were included. All patients had neck and arm pain along with vertigo. Surgery was performed on C5-C7 levels in 6 patients, C4-C6 in 3 patients, and C5-6 levels in 4 patients. Patients with two or more levels of discopathy had a significant decrease in vertigo symptoms compared to patients with one-level discopathy. Discussion: There have been 4 different hypotheses to explain vertigo of cervical origin, including proprioceptive cervical vertigo, Barré-Lieou syndrome, rotational vertebral artery vertigo, and migraine-associated cervicogenic vertigo. Cervical vertigo treatment is still a controversial issue. Manual therapy is recommended for the treatment of proprioceptive cervical vertigo. In our study, it was found that surgical intervention reduced the symptoms of cervical vertigo. Conclusion: Cervical vertigo is defined as vertigo originating from the cervical spine. However, the etiology of cervical vertigo is still controversial. Although manual therapy and physical therapy treatment were recommended primarily, surgical treatment resulted in a decrease in vertigo symptoms.

Keywords: Cervical Vertigo, Dizziness, Cervical Spondylosis, Surgical Treatment

Presentation ID / Sunum No= 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Süleyman Serkan KARAŞİN (0000-0002-4837-5114) Burak AKSELİM (0000-0003-1558-0899)

Retrospective Analysis of Adnexal Masses Encountered During Caesarean Section

Dr. Süleyman Serkan Karaşin[1], Dr. Burak Akselim[1]

[1]Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital, Department of Obstetrics and Gynecology
**Corresponding author: Burak AKSELİM*

Abstract

Objective: We aimed to examine the clinical features and outcomes of adnexal masses treated during cesarean section. Materials and Methods: We retrospectively analyzed patients who underwent cystectomy and salpingo-oophorectomy during cesarean section in our hospital between January 2017 and July 2020. Results: 17441 of 39297 deliveries were performed by cesarean section (44.3%). Adnexal mass was detected in 57 patients during the operation (0.3% of cesarean deliveries). The mean size of the masses was 5.1±5.9 cm (1-32 cm), and cystectomy was performed in 91.2% of them (n=52). As a result of histopathological examination, paratubal cyst (n=32, 56.1%) and mucinous cystadenoma (n=8, 14%) were found most frequently. The borderline mucinous tumor was detected in only 1 case, and no malignancy was detected. Conclusion: Adnexal regions should be carefully examined during cesarean section. If a mass is detected, it should be removed to avoid the need for further surgical intervention.

Keywords: Adnexal Mass, Ovarian Cyst, Cesarean Section

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6040-9815

Roküronyuma Bağlı Anafilaksi Öyküsü Olan Bir Hastaya Anestezi Yaklaşımı

Exp. Dr. Selin Erel[1], Asst. Prof. Dr. Gökçen Emmez[2], Asst. Prof. Dr. Gözde İnan[2], Assoc. Prof. Dr. H.Kutlukpampal[2]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Anestezi indüksiyonu sırasında nöromüsküler bloke edici ajanlara (NMBA'lar) bağlı anafilaksi görülebillir ve yıkıcı sonuçları olabilir. Roküronyuma bağlı anafilaksi hikayesi olan bir hastanın anestezi yaklaşımını sunmayı amaçladık. 36 yaşında erkek hastaya genel anestezi altında endoskopik sinüs cerrahisi planlandı. Hastanın rokuronyumun neden olduğu anafilaktik şok nedeniyle yoğun bakım yatış öyküsü mevcuttu. Roküronyum için dpozitif deri testi dışında preoperatif değerlendirme normaldi. Deri testi diğer kas gevşeticilerle değil sadece roküronyum için yapılmıştı. Hasta standart monitörizasyon ve preoksijenasyon sonrası 2mg midazolam ve 100 mcg fentanil i.v. uygulaması ile premedike edildi. Anestezi i.v. 80 mg lidokain ve 300 mg propofol ile indüklendi. Eş zamanlı olarak %5 sevofluran ve 0.1 mcg/kg/dk remifentanil uygulandı. NMBA kullanılmadan entübe edildi. Hemodinami stabil seyretti.Anesteziklere bağlı anafilaksi, NMBA'larda, özellikle roküronyumda yaygın olarak görülür. Bu nedenle anestezistler, NMBA'larla ilgili anafilakiye aaşina olmalıdır. NMBA anafilaksisi olan hastalar sıklıkla diğer kas gevşeticilerle çapraz reaksiyon gösterir ve alternatif anestezi teknikleri veya güvenli NMBA'lar kullanılmalıdır. NMBA'sız entübasyon, yoğun kas gevşemesine ihtiyaç duymayan hastalarda kullanılabilecek güvenli ve etkili bir tekniktir. Deri testi sadece roküronyum için yapıldığından hastayı NMBA kullanmadan entübe etmeyi tercih ettik. NMBA alerjisi olan hastalarda yanlış negatif reaksiyon, çapraz reaksiyon olasılıkları ve cilt testlerinin yetersiz belgelenmesi durumunda NMBA'sız entübasyonun güvenli ve etkili bir teknik olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Rocuronium, Anaphylaxis, Allergia

Anesthetic Approach of a Patient With a Story of Rocuronium Induced Anaphylaxis

Abstract

Anaphylaxis related to neuromuscular blocking agents (NMBAs) during induction of anesthesia is frequently seen and may have devastating consequences We describe the anesthetic management of a patient who had a history of rocuronium induced anaphylaxis. A 36-yr-old male was scheduled for

functional endoscopic sinus surgery under general anesthesia. He had a history of surgery postponement due to anaphylactic shock induced by rocuronium with an uneventful postoperative recovery in intensive care. Preoperative evaluation was normal except a positive skin test for rocuronium. Skin test was performed for only rocuronium not with other muscle relaxants. After standard monitorization and preoxygenation, he was premedicated with iv application of 2mg midazolam and 100mcg fentanyl. Anesthesia was induced with iv 80mg lidocaine and 300mg propofol. Simultaneously sevoflurane 5% and 0.1mcg/kg/min remifentanyl were administered. Intubation was performed without using NMBAs. No hemodynamic alterations were observed. Anesthetic drug induced anaphylaxis is commonly seen with NMBAs, especially with rocuronium. Thus anesthesiologist should be familiar with presence of anaphylaxis related to NMBAs. Patients with NMBA anaphylaxis frequently cross react with other muscle relaxants and alternative anesthetic techniques or safe NMBAs should be used. Intubating without NMBAs is a safe and effective technique which can be used in patients who do not need intense muscle relaxation. As the skin test was performed for only rocuronium we preferred to intubate the patient without using any NMBA. We consider intubating without NMBAs is a safe and effective technique in patients with NMBA allergy in case of false negative reaction, and cross reaction probabilities and inadequate documentation of skin tests.

Keywords: Roküronyum, Anafilaksi, Allerji

Presentation ID / Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8679-1605

Scheimpflug Dansitometrisi ile Psödoeksfoliasyon Sendromlu Hastalarda Korneal Epitel, Stroma ve Endotelin Optik Yoğunluğunun Değerlendirilmesi

Dr. Mehmet Fatih Karadağ[1]

[1]*DÜNYAGÖZ HASTANESİ,GAZİANTEP*

Özet

Amaç: Psödoeksfoliasyon sendromlu (pex) hastalarda korneanın belirli katmanlarının ve anterior lens kapsülünün optik dansitesini değerlendirmek. Materyal Metod: 32 katarakt ve PEX hastası (ortalama yaş 74.6±5.6 yıl, Aralık 60-82 yıl), pex sendromu olmayan kataraktlı 32 kontrolle karşılaştırıldı (ortalama yaş 73.3±6.08 yıl, Aralık 62-80 yıl; P>0.05). Planlı katarakt ameliyatı öncesinde her hastanın bir gözü ön segment Oculus Pentacam HR ile incelendi Bulgular: Korneal epitel, stroma ve endotelin ortalama optik dansitesi PEX ve kontrol gruplarında sırasıyla %24.4±5.09 ve %18.9±2.42 (p<0.001), %23.4±5.6 ve %18.2±3.7 (p<0.0001) ve %14.8±3.6 ve %12.6±2.2 (p<0.0001) idi. Anterior lens kapsülünün optik dansitesi PEX grubunda %14.6±4.1 ve kontrol grubunda %9.64± 2.14 idi (p<0.0001). Korneanın ortalama kalınlığı sırasıyla PEX ve kontrol gruplarında 552 µm ve 555 µm ve ortalama endotel hücre dansitesi 2246/mm2 ve 2320/mm2 idi (p<0.05). Sonuçlar; Artmış optik dansite, Pexli hastalarda sadece pexin biyomikroskopla tesbit edilebildiği dokularda değil aynı zamanda korneanın epitel ve stroma tabakalarında da izlendi. Artmış optik dansite, azalmış endotel hücre yoğunluğu veya artmış santral kornea kalınlığı ile ilişkili değildi.

Anahtar Kelimeler: Dansitometri ;kornea Tabakaları; Psödoeksfoliyasyon Sendromu

Evaluation of Optical Density of the Corneal Epithelium, Stroma, and Endothelium in Patients With Pseudoexfoliation Syndrome Using Scheimpflug Densitometry

Abstract

Objective: To evaluate the optical density of certain layers of the cornea and anterior lens capsule in patients with pseudoexfoliation syndrome (pex). Material/Methods: 32 patients with cataract and PEX (mean age 74.6±5.6 years, range 60–82 years) were compared to 32 controls with cataract without PEX syndrome (mean age 73.3±6.08 years, range 62–80 years; P>0.05). The anterior segment of one eye was examined in each patient using Pentacam HR by Oculus before the planned cataract surgery. Results: The average optical density of the corneal epithelium, stroma, and endothelium was 24.4±5.09% and

18.9±2.42% (p<0.001), 23.4±5.6% and 18.2±3.7% (P<0.0001), and 14.8±3.6% and 12.6±2.2% (P<0.0001) in the PEX and control groups, respectively. The optical density of the anterior lens capsule was 14.6±4.1% in the PEX group and 9.64± 2.14% in the control group (P<0.0001). The average thickness of the cornea was 552 μm and 555 μm and the average optical density of endothelial cells 2246/mm2 and 2320/mm2 in the PEX and control groups, respectively (P<0.05). Conclusions: Increased optical density was observed in patients with PEX not only in tissues where PEX could be detected with a biomicroscope, but also in the epithelial and stroma layers of the cornea. Increased optical density was not associated with reduced endothelial cell density or increased central corneal thickness

Keywords: Corneal Layers ;densitometry ;pseudoexfoliation Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 226

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Semitendinöz Otogreft ile Medial Patellofemoral Ligament Rekonstrüksiyonu

Dr. Hakan Zeybek[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Patellanın travmatik dislokasyonu sonrası gelişen patellar instabilite yaygın bir klinik durumdur ve genellikle medial patellofemoral ligament (MPFL) hasarı eşlik eder. Tekrarlayan patella çıkıkları olan ve MPFL rüptürü olan hastalarda MPFL tamiri endikedir. Çalışmamızda; semitendinöz tendon otogrefti ile endobutton askı sistemi ve interferans vidası kullanarak MPFL rekonstrüksiyonu yaptığımız vaka serisini sunmayı amaçladık. Yöntem: Mayıs 2017 ve Temmuz 2020 yılları arasında travmatik MPFL rüptürü tanısı ile opere ettiğimiz 5 hastayı retrospektif olarak taradık. Hastaların tamamı erkekti ve yaşları 17-38 (ort 27.6) arasında idi. Bütün hastalarda artroskopi yardımı ile debritman ve lateral gevşetme uygulandı. Semitendinöz otogreft alınarak, tendon 2 bacaklı halde katlandı ve endobutton askı sistemi yardımı ile patellanın lateral korteksine asıldı. Diz eklemi yaklaşık 60 derece açılandırılarak, otogreftin diğer ucu da cilt altından taşındı ve MPFL yapışma noktasına interferans vidası yardımı ile fiksasyonu sağlandı. Bulgular: Hastaların ortalama takip süresi 30.2 aydı (13-50 ay). Tüm hastalarda patellanın stabilitesi sağlandı ve takip süresi içinde yeniden dislokasyon gelişmedi. Tüm hastaların Kujala skorlarında ve Lysholm diz skorlama ölçeklerinde artış izlendi. Tüm hastaların rutin hayatlarına döndüğü izlendi. Sonuç: MPFL rüptürlerinde semitendinöz otogreftin endobutton askı sistemi ve interferans vidası yardımı ile fiksasyonunun etkili ve ekonomik bir yöntem olduğunu düşünüyoruz. Artroskopi yardımı ile uygulanan MPFL rekonstüksiyonlarında bağın optimal gerginliğinin ve tamirinin sağlandığını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Medial Patellofemoral Bağ Rüptürü, Rekonstrüksiyon,

Medial Patellofemoral Ligament Reconstruction With Semitendinous Autograft

Abstract

Introduction: Patellar instability after traumatic dislocation of the patella is a common clinical condition and is usually accompanied by damage to the medial patellofemoral ligament (MPFL). MPFL repair is indicated in patients with recurrent patellar dislocations and MPFL rupture. In our study; We aimed to

present a case series in which we reconstructed MPFL using semitendinous tendon autograft, endobutton system and interference screw. Method: We retrospectively reviewed 5 patients who were operated with the diagnosis of traumatic MPFL rupture between May 2017 and July 2020. All of the patients were male and their age ranged from 17-38 (mean 27.6). Debridement and lateral release were performed with the help of arthroscopy in all patients. Semitendinous autograft was taken, the tendon was folded with 2 legs and hung on the lateral cortex of the patella with the help of endobutton system. The knee joint was angled approximately 60 degrees, the other end of the autograft was moved subcutaneously, and the MPFL attachment point was fixed with the help of an interference screw. Results: The mean follow-up period of the patients was 30.2 months (13-50 months). Stability of the patella was achieved in all patients and no re-dislocation developed during the follow-up period. All patients had an increase in Kujala scores and Lysholm knee scoring scales. It was observed that all patients returned to their routine lives. Conclusion: We think that fixation of the semitendinous autograft with the help of endobutton system and interference screw is an effective and economical method in MPFL ruptures. We think that optimal tension and repair of the ligament is achieved in MPFL reconstructions performed with the help of arthroscopy.

Keywords: medial patellofemoral ligament injury, reconstruction, endobutton and interference secrew

Presentation ID / Sunum No= 199

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5451-4459

Senil Entropiyon Cerrahisi ve Klinik Sonuçlar

Exp. Dr. Yavuz Tuluy[1]

[1]*Manisa Turgutlu Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş: Senil entropiyon 6. ve 7.dekatta daha sık görülmekte, korneal irritasyona bağlı kırmızı göz, kaşıntı ve konjonktivit ile belirti vermektedir. Etyolojide orbikuler kasın preseptal kısmının pretarsal üzerine katlanması, medial ve lateral kantal tendonlarda ve alt göz kapağı retraktörlerinde relaksasyon bulunmaktadır. Amaç: Entropiyon cerrahisinde Jones prosedürü ve inferior lid retraktörlerinin ayrılması teknikleri arasındaki farkların incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: 2021 mart ve ağustos ayları arası Manisa Turgutlu Devlet Hastanesi'nde senil entropiyon nedeniyle başvuran 7 hasta incelendi. 4 hasta erkek, 3 hasta kadın olup yaş ortalaması 64'dür. Hastaların 4 tanesi Jones prosedürü ile, 3 tanesi ise inferior lid retraktörlerinin ayrılması yöntemi ile opere edildi. En kısa takip süresi 1 ay, en uzun takip süresi 6 aydır. Postop takipleri hastaların şikayetleri ve fizik muayene ile değerlendirildi. Bulgular: Hastalarda postoperatif dönemde yara yeri komplikasyonu izlenmedi. Tüm hastalara postop 1 hafta boyunca suni göz yaşı ve topikal damla önerildi. Tüm hastaların postop 2. haftadan itibaren konjonktivit belirtileri, kaşıntı şikayetlerinin gerilediği görüldü. Nüks izlenmedi. Sonuç: Her iki yöntemde elde edilen sonuçlar incelendiğinde hastaların şikayetlerinin belirgin gerilediği görülmüş olup, senil entropiyon nedeniyle başvuran hastalarda uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Senil Entropiyon, Jones Procedürü, Alt Göz Kapağı

Presentation ID / Sunum No= 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: İB: 0000-0003-3674-4864, SB: 0000-0002-1037-5645

Serebral İskemi Sonrası Elajik Asit ve Aliskirenin Nöroprotektif Etkilerinin Değerlendirilmesi

Dr. Kamuran Aydın[1], Asst. Prof. Dr. İbrahim Başar[2], Asst. Prof. Dr. Sinan Bahadır[3]

[1]Bingöl Devlet Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği
[2]Dicle Üniversitesi Nöroşirürji A.B.D
[3]Amasya Üniversitesi Nöroşirürji A.B.D
**Corresponding author: İbrahim Başar*

Özet

Giriş: İskemik inme birbirini tetikleyen ve iç içe geçmiş mekanizmalardan meydana gelmektedir. Glutamat reseptörlerinin aşırı aktivasyonu, intraselüler kalsiyum artışı, anormal inflamatuvar hücre varlığı, serbest radikallerin aşırı artması ve patolojik apoptozun başlaması iskemik hasarda önemli rol oynar. Elajik asitin travmatik beyin hasarı ve nörodejeneratif hastalıklarda koruyucu etkileri olabileceği gösterilmiştir. Aliskirenin ise ikinci inme atağı riskini ve şiddetini azalttığı, stroke geçirenlerde ise enfarkt alanını azaltıp nörolojik seviyeyi iyileştirdiği bilinmektedir. Bu deneysel çalışma ile amacımız, elajik asit ve aliskirenin iskemik beyin hasarı tedavisinde uygulanabilir olup olmadığını değerlendirmektir. Yöntem: Çalışmamızda toplam 18 adet Sprague Dawley tipi rat kullanıldı. Sağ MCA proksimalinin 2 saat kapatılması suretiyle serebral iskemi oluşturuldu. Hayvanlar 6'şarlık 3 gruba ayrıldı: Kontrol (Grup 1) grubunda cerrahi sonrasında ilaç uygulanmadı. Elajik asit (Grup 2) grubundaki ratlara 7 gün boyunca 30 mg/kg/gün oral elajik asit, Aliskiren (Grup 3) grubundaki ratlara ise 7 gün boyunca 2,5 mg/kg/gün aliskiren verildi. Hayvanlar işlem sonrası 7. günün sonunda sakrifiye edilerek beyin dokuları çıkarılıp fikse edildi. Histopatolojik incelemede nöron ve glial hücrelerde piknozis ve dejenerasyon, vasküler yapılarda ise dejenerasyon değerlendirildi. Bulgular: Gruplar arasında nöron piknozisi, glial hücre piknozisi, nöron dejenerasyonu, glial hücre dejenerasyonu ve vasküler dejenerasyonda anlamlı fark tespit edildi. Kontrol grubu ile kıyaslandığında Aliskiren grubu lehine hem nöron ve glial hücre piknozisi ($p \leq 0.01$), hem de nöral ve vasküler dejenerasyonda ($p \leq 0.05$) anlamlı fark tespit edildi. Glial hücre dejenerasyonunda ise iki grup arasında anlamlı bir fark görülmedi. Kontrol grubu ile Elajik asit grubu kıyaslandığında, tüm parametrelerde elajik asit lehine anlamlı fark saptandı ($p \leq 0.05$). Elajik asit ve Aliskiren grupları, piknozis ve nöron dejenerasyonu açısından kıyaslandığında elajik asit lehine anlamlı fark ($p \leq 0.01$) tespit edilirken, glial hücre ve vasküler dejenerasyon açısından iki grup arasında anlamlı bir fark bulunamadı. Sonuç: Bulgularımız, elajik asit ve aliskirenin iskemik beyin hasarı oluşturan kaskadı bloke etmek amacıyla nöroprotektif ajan olarak kullanılabilecek potansiyele sahip olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Aliskiren; Elajik Asit; Nöral Hasar; Serebral İskemi

Presentation ID / Sunum No= 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1384-6147

Serebrovasküler Hastalıkların Endovasküler Tedavisi Sırasında Yabancı Partiküllerin Yönetimi

Dr. Orhan Altay[1]

[1]*Beyin ve Sinir Cerrahi Klinigi, Bilkent Sehir Egitim ve Arastirma Hastanesi, Ankara, Türkiye*

Özet

Amaç: Serebrovasküler hastalıkların endovasküler tedavisinin ciddi bir komplikasyonu, damar sisteminde istenmeyen bir yabancı cisim olup, pirojenik reaksiyonlar, granülomatöz reaksiyonlar, partikül birikimi, tromboz ve tromboembolizasyon gibi ciddi klinik komplikasyonlara neden olabilir. Tanısal veya terapötik prosedürler icin endovasküler tedavi sonrası kullanılan tıbbi cihazlardan ayrılan polimer kaplamalar veya koil parçaları sonucu oluşan bu nadir fakat sıradışı komplikasyonunun tanımlaması amaçlanmıştır. Yöntemler: 2011 ve 2015 yılları arasında ve bu prosedürlerin yönetimini ve sonuçlarını değerlendirdik, 953 endovasküler tedavi dizisinin retrospektif analizinde 7 vaka belirledik. 5 AVM (arteriovenöz malformasyon) ve 2 anevrizma tedavi seansında istenmeyen lokalizasyonlardaki yabancı partiküller tespit edildi. Yabancı partiküllerin lokalizasyonu 5 olguda ICA, 1 olguda M1 inferior trunkus ve 1 olguda AcoM-A1 bileşkesinde bulunuyordu. Seçilen 4 vakada Snare cihaz sistemi kullanılmıştır. Bulgular: Snare sistemi 4 hasta üzerinde denendikten sonra 3'ünde başarılı bir şekilde kateter tutulmuş ve geri alınmıştır. Snare sistemiyle başarısız olunan bir vakada Enterprise stent ile ICA duvarına koil parçası sıkıştırılmıştır. Başka bir hastada, migrasyona uğramış koil Leo+ Baby stentiyle tutulmuş ve diğer hastada A2 ve M1 alt gövdesinde iki EVOH (Ethylene vinyl alcohol) polimer döküm parçası başarılı bir şekilde Catch mini geri alma cihazıyla geri alınmıştır. Sonuç: Endovasküler tedavilerde kullanılan cihazlardan nadirde olsa kopan parçaların oluşturduğu iyatrojenik embolizasyon komplikasyonunun farkında olmak, doğru bir teşhis elde etmek ve uygun tedaviyi sağlamak için önemlidir. Endovasküler prosedür sırasında hastaya yapılan müdahale başarılı bir şekilde yönetilirse, snare cihaz sistemiyle teknik başarı optimum düzeydedir. 3.2F versiyonunu içeren snare cihazı her zaman bir endovasküler müdahale alanında mevcut olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Endovascular Therapy, İatrogenic Embolization, Snare Device System

Management of Foreign Particles During Endovascular Treatment of Cerebrovascular Diseases

Abstract

Background and Aim: A serious complication of endovascular treatment of cerebrovascular diseases is an unwanted foreign body in the vascular system may cause serious clinical complications such as pyrogenic reactions, granulomatous reactions, particulate deposition, thrombosis, and thromboembolization. We aimed to describe this rare but extraordinary complication after vascular therapy based on polymer coatings or migrated coil parts separated from intravascular medical devices used in diagnostic or therapeutic procedures. Material and Method: Between 2011 and 2015 and evaluated the cause, management, and outcomes of these procedures. We identified 7 cases in a retrospective analysis of 953 endovascular treatment sequences. Foreign particles in unwanted localizations were experienced in 5 AVM and 2 aneurysm treatment sessions. Localization of foreign particles was ICA in 5 cases, M1 inferior trunk in 1 case, and AcoM-A1 junction in 1 case. Results: Snare device was able to be utilized in 4 selected cases. There were 3 successful retrievals out of 4 trials with snare system all of which were retained catheter. One of the unsuccessful trials with snare system includes a migrating coil which was trapped to the ICA wall with an Enterprise stent. In another patient, migrated coil was trapped with Leo+ Baby stent. In the other patient, two EVOH (Ethylene vinyl alcohol) polymer castings on the lower body A2 and M1 were successfully retrieved with the Catch mini retrieval device. Conclusion: It is important to be aware of the iatrogenic embolization complication caused by the rarely broken parts of the devices used in endovascular treatments, to obtain an accurate diagnosis and to provide appropriate treatment. Technical success with snare device is optimum if the event is successfully managed during endovascular procedure. Snare device including 3.2F version should be available at all times in an endovascular suite.

Keywords: Endovascular Therapy, Iatrogenic Embolization, Snare Device System

Presentation ID / Sunum No= 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4716-0899

Servikal İntraepitelyal Neoplazi (CIN) Tanısında Agnor Boyama Yönteminin Yeri ve Değeri

Exp. Dr. Huban Sibel Orhun[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi Patoloji Bölümü*

Özet

Servikal intraepitelyal neoplazi de invaziv karsinoma gelişme riski bulunmaktadır. Serviks lezyonlarını ayırmada yardımcı yöntemler immünohistokimyasal incelemeler, nükleik asit teknikleri, ultrastrüktürel çalışmalar,hücre proliferasyonunu gösteren değişik inceleme yöntemleri ; DNA flow sitometri,, Thymidine-Labelling, Bromodeoxyuridine birleşimi ve PCNA metodlarıdır. AgNOR (Nuclear Organiser Region) hücre proliferasyonunu gösteren gümüşleme yöntemi ile boyanan bir proliferasyon belirtecidir. Ki- 67, DNA flow sitometri gibi karşılaştırmalı çalışmalarda AgNOR benek sayısı ile doğru orantılı korelasyon saptanmıştır. AgNOR tekniği birçok organın tümörlerinde kullanılmıştır. Bu çalışmanın amacıda AgNOR boyama yönteminin CIN tanısı koymada ve gradelendirmede yeri ve değerinin belirlenmesidir. Çalışmaya 1990-1994 yılları arasında Human papilloma virus tanısı ve bulgusu olmayan CIN ve serviks Epidermoid karsinomu ile kontrol grubu olarak kronik servisit olgularını içeren toplam 96 olgu seçilmiştir. Secilen olguların 32 si kronik Servisit, 38 i CIN I, 12 si CIN II, 5 i CIN III, 9 vaka Epidermoid karsinomdur. Tüm lezyonlara Crocker ve Nar'ın önerdiği AgNOR boyama yöntemi uygulanmıştır. Uygulama sonucunda sarı zeminde siyah benekler gözlenmiş ve ışık mikroskopisinde x100 lük objektifde 100 hücre sayılarak değerlendirilmiştir. . Bu çalışmada CIN lerde grade arttıkça ortalama AgNOR benek sayısının arttığı gözlenmiştir. Sonuç olarak düşük gradeli olgularda (kronik servisit ve düşük gradeli CINlerde) AgNOR benek sayısı 3 ve altında iken, yüksek gradeli CINler ve Epidermoid Karsinoma'da daha yüksek oranda (3 ve 3 ün üzerinde) AgNOR beneği saptanmıştır. Bu verilerin sonucunda AgNOR yöntemi CIN ve Epidermoid karsinomda tanı doğruluğunu arttırmak amacı ile uygulanabilecek bir yöntem olarak ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Agnor,servikal İntraepitelyal Neoplazi, Epidermoid Karsinom

Presentation ID / Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5717-3610

Sezaryen Geçiren Covıd-19 Tanılı 254 Gebenin Anestezi Yönetimi ve Klinik Seyir Açısından Değerlendirilmesi-Bir Yıllık Deneyim

Exp. Dr. Nihan Aydın Güzey[1], Exp. Dr. Havva Esra Uyar Türkyılmaz[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği
**Corresponding author: Havva Esra Uyar Türkyılmaz*

Abstract

Aim: The study aims to evaluate the clinical course of the disease and anesthesia management of pregnant patients, which constitute one of the vulnerable groups in the COVID-19 pandemic. Methods: 254 pregnant women with confirmed COVID-19 positivity who had a cesarean section were included in the study. Demographic information, laboratory test results (admission:1, postoperative:2, and discharge:3), and radiological data, treatments, anesthesia methods, and prognoses of the patients were evaluated retrospectively. Results: 58 (22.8%) of 254 patients had comorbid chronic diseases. 160 (63%) patients were asymptomatic at the time of admission. The most common symptom was cough (19.3%). While 36 (14.2%) patients needed oxygen support in the inpatient clinic, 8 (3.1%) of these patients were admitted to the intensive care unit. 5 (2%) patients were intubated and followed by mechanical ventilation, 1 (0.4%) patient underwent ECMO, and 2 (0.8%) patients died. When patients were evaluated in terms of their need for oxygen support in the inpatient clinic, mean values of Neutrophil-to-lymphocyte ratio1(NLR1) ($p<0.001$), NRL3 ($p=0.03$), D-Dimer3($p=0.03$), C-reactive protein1 (CRP1) ($p=0.03$), CRP2($p=0.03$), CRP3($p=0.03$) were significantly higher in pregnant women who needed oxygen support. The mean hospitalization duration of the patients was 5.5±5.2 (2-48) days. While general anesthesia was performed on 22 (8.7%) of 254 patients, spinal anesthesia was applied to 231 (90.9%). One patient (0.4%) was administered spinal anesthesia first and then converted to general anesthesia. The anesthesia procedure lasted a mean of 5.99±2.69 minutes. The hyperbaric bupivacaine mean value was 12.5± 1.0 mg. 154 (60.6%) of the patients were sedated. Conclusion: Our 1-year experience indicates that although the prognosis is good in many pregnant women, close follow-up of the laboratory values of the patients will give information about the clinical course as in other patient groups and that spinal anesthesia is a safe and sufficient anesthesia method in COVID-19 pregnant women.

Keywords: Covıd-19, Pregnancy, Cesarean, Anaesthesia Management

Presentation ID / Sunum No= 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8879-9299

Sezaryen Sırasında Cerrahi Alan Komplikasyonlarını Önlemede Ciltaltı Dokusunun Salin ile İrrigasyonunun Rolü: Prospektif Randomize Kontrollü Bir Çalışma

Asst. Prof. Dr. Derya Kanza Gül[1]

[1]*İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ*

Özet

Giriş/Amaç: Sezaryen sonrası hastaların %3-30'unda yara komplikasyonları gelişir. Bu çalışmanın amacı sezaryen sırasında subkutan salin irrigasyonun postoperatif cerrahi alan komplikasyonlarına etkisini değerlendirmektir. Yöntemler: Bu prospektif randomize kontrollü çalışma Kasım 2020 ile Aralık 2020 tarihleri arasında Medipol Üniversitesi Özel Nisa Hastanesi'nde gerçekleştirildi. Elektif sezaryenle doğum yapan toplam 230 kadın 2 gruba ayrıldı. Grup 1'de (n=115) deri altı dokusu salin solüsyonu ile irrige edildi, kontrol grubunda (n=115) irrigasyon yapılmadı. Postoperatif 7. günde cerrahi alan hematom, seroma, yara açılması ve yüzeyel cerrahi alan enfeksiyon açısından değerlendirildi..(Referans numarası: 10840098-772.02-E.61616, tarih: 17/11/2020) Bulgular: Seroma (%7'ye karşı %15.7, P=0.013), hematom (%6.1'e karşı %15.7, P=0.024) ve yüzeyel cerrahi alan enfeksiyonu (%4.3'e karşı %11.3, P=0.035) insidansları salin irrigasyon grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşükken, gruplar yara ayrılması açısından benzerdi (P=0,176). Sonuç: Sezaryen sırasında cilt altı dokusunun salin ile irrigasyonu seroma, hematom ve yüzeyel cerrahi alan enfeksiyonları oranlarını önemli ölçüde azaltmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Deri Altı Doku yıkanması, Cerrahi Alan Enfeksiyonu, Yara Açılması, Seroma, Hematom

The Role of Saline Irrigation of Subcutaneous Tissue in Preventing Surgical Site Complications During Cesarean Section: A Prospective Randomized Controlled Trial

Abstract

Background/Aim: Following cesarean section, wound complications develop in 3 to 30% of the patients. The purpose of this study is to evaluate the effect of subcutaneous saline irrigation during caesarean section on postoperative surgical site complications. Methods: This prospective randomized controlled study was conducted between November, 2020 and December, 2020 at Medipol University, Private Nisa Hospital. A total of 230 women undergoing elective cesarean delivery were divided into 2 groups. The

subcutaneous tissue was irrigated with saline solution in group 1 (n=115), and not irrigated in the control group (n=115). On the 7th postoperative day, the surgical site was evaluated for hematoma, seroma, wound dehiscence, and superficial surgical site infection.(Reference number: 10840098-772.02-E.61616, date: 17/11/2020) Results: The incidences of seroma (7% vs. 15.7%, P=0.013), hematoma (6.1% vs. 15.7%, P=0.024) and superficial surgical site infection (4.3% vs. 11.3%, P=0.035) were significantly lower in the saline irrigation group, while the groups were similar in terms of wound dehiscence (P=0.176). Conclusion: Saline irrigation of the subcutaneous tissue during cesarean section decreased the rates of seroma, hematoma, and superficial surgical site infections significantly.

Keywords: Cesarean Section, Subcutaneous Tissue Irrigation, Surgical Site Infection, Wound Dehiscence, Seroma, Hematoma

Presentation ID / Sunum No= 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7739-4253

Siproteron Asetat Uygulaması ile Gelişen Testis Zedelenmesinin Giderilmesinde Anjiyotensin Dönüştürücü Enzim İnhibitörü İlaçların Etkisi ve Adjuvan LH Uygulamasının Yeri

Asst. Prof. Dr. Eyüp Dil[1], Prof.Dr. Rasin Özyavuz[2], Prof.Dr. Nuri İhsan Kalyoncu[3], Prof.Dr. Ümit Çobanoğlu[4], Prof.Dr. Ersagun Karaguzel[2], Prof.Dr. Murat Topbaş[5], Exp. Dr. Metin Gür[6]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji AD
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı
[3]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı
[4]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı
[5]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı
[6]Samsun Gazi Devlet Hastanesi Üroloji Kliniği
**Corresponding author: Eyüp Dil*

Özet

Amaç: Antiandrojenler ileri evre prostat kanserinin tedavisi yanında günümüzde farklı endikasyonlarda kullanılabilmektedir. Ratlarda, farklı antiandrojenlerin erkek üreme organlarına etkileri incelenmiş ve siproteron asetatın (SA) testis zedelenmesine neden olduğu ortaya konulmuştur. Bu çalışmada, SA'a bağlı testis zedelenmesinin önlenmesinde adjuvan LH replasmanının yeri ve oluşmuş zedelenmenin giderilmesine anjiyotensin dönüştürücü enzim inhibitörlerinin etkisini incelemek amaçlanmıştır. Materyal metot: Her biri 8 rat içeren 5 grup oluşturuldu. Grup 1 ve Grup 2 (SA ve SA+ LH)'de 14 günlük uygulama sonrasında testis ağırlığı ve histopatolojisi incelendi. Grup 3, Grup 4 ve Grup 5 (SA+ serum fizyolojik, SA+ kaptopril ve SA+ lisinopril)'de 14 günlük SA sonrası dönemde 30 güne tamamlanan tedaviler sonrasında testis ağırlığı ve histopatolojisi incelendi. Sonuç: SA'ya bağlı testis histopatolojisindeki gelişen bozukluk adjuvan LH tedavisi ile engelllendi. Bozukluk reversible olmasına karşın anjiyotensin dönüştürücü enzim inhibitörlerinin etkisi ortaya konulamadı. SA'nın testiste reversible bir bozulmaya neden olduğu ve bunun adjuvan LH replasmanı ile engellenebileceği kanısına varıldı.

Anahtar Kelimeler: Androjen Antagonistleri, Luteinizan Hormon, Rat, Siproteron Asetat, Testis, Kaptopril, Lisinopril

Cyproterone Acetate-Induced Testıcular Injury: Prevention With Adjuvant LH Replacement Therapy and Reversal With Inhibitors of Angiotensin Converting Enzyme

Abstract

Purpose: Antiandrogens can be used in different indications besides the treatment of advanced prostate cancer. The effects of different antiandrogens on male reproductive system were investigated in rats and it was revealed that cyproterone acetate (CA) caused testicular injury. In this study, we aimed to examine the role of adjuvant LH replacement in the prevention of testicular injury due to CA and the effect of angiotensin converting enzyme inhibitors on the repair of the injury. Material method: Forty male Sprague-Dawley rats were divided into five groups of eight animals in each group. These were constituted as CA, CA+ LH, CA+saline(Control), CA+ captopril and CA+ lisinopryl groups. Testicular weight and histopathology were examined after 14 days of application in Group 1 and Group 2 (CA and CA+ LH). Testicular weight and histopathology were evaluated in Group 3, Group 4 and Group 5 (CA+ saline, CA+ captopril and CA+ lisinopril) after treatments completed for 30 days in the 14-day post-CA period. Conclusion: The disorder in the testicular histopathology due to CA was prevented by adjuvant LH treatment. Although the disorder was reversible, the effect of angiotensin converting enzyme inhibitors could not be demonstrated. It was concluded that CA causes a reversible deterioration of the testis and this can be prevented by adjuvant LH replacement.

Keywords: Androgen Antagonists, Luteinizing Hormone, Rat, Cyproterone Acetate, Testis, Captopril, Lisinopril

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2952-6677

Sleeve Gastrectomy Ameliyatı Sonrası Gelişen Nadir ve Ölümcül Komplikasyon; Yaygın Akciğer Apsesi: Vaka Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Oktay Aslaner[1]

[1]*Alanya Alaaddin Keykubat University*

Özet

Vakamız 57 yaşında bayan hasta. 2 yıl önce zayıflamak amacıyla sleeve gastrectomy operasyonu geçirmiş. operasyondan yaklaşık 2-3 hafta sonra öksürük, balgam ve ağzıdan kötü koku gelmesi şikayetleri başlamış. ağızdan gelen kötü koku nedneiyle kuaförlük olan mesleğini yapamaz hale gelmiş.yapılan tetkiklerde hastada sol alt lobda apse tespit edilip uzun süre antibiyotk tedavileri uygulanmış. hastanın şikayetleri giderek artmış. sonrasında hasta bize masif hemoptizi şikayeti ile geldi. hızlıca tetkiklerini yapıp hastaya sol alt lobektomi uyguladık. lobektomi esnasında sol alt lob diyafragmaya yapışık olduğu yerden ayrıldı ve sol alt lobun içerisinden 10*10 cm.lik prolen mesh çıktı. postop hastada ampiyem gelişti uygun antibiyoterapiyle ampiyemide kayboldu ve hasta şifa ile taburcu edildi. geriye dönük ameliyat notunu incelediğimizde sleeve gastrectomy esnasında diyafragma hasarı oluştuğu ve diyafragmanın onarılmaya çalışıldığı bilgisine ulaştık. muhtemelen prolen meshle onarım esnasında prolen mesh akciğer parankimi içerisine gömülmüş ve bu durum akciğer apsesine ve devamında da masif hemoptiziye yol açmıştı. sleeve gastrectomy sonrasında literatürde rastlamadığımız bu komplikasyonun genel cerrahlar ve göğüs cerrahları açısından eğitici bir durum olduğunu düşünüyorum.

Anahtar Kelimeler: Sleeve Gastrektomi, Akciğer Apsesi, Lobektomi

Rare and Fatal Complication After Sleeve Gastrectomy; Diffuse Lung Abscess: Case Report

Abstract

Our patient is 57 years old and remale She had a sleeve gastrectomy operation 2 years ago to lose weight. About 2-3 weeks after the operation, complaints of cough, sputum and bad odor from the mouth started. Due to the bad smell coming from the mouth, she has become unable to do her profession as a hairdresser.An abscess was detected in the left lower lobe of the patient and long-term antibiotic treatments were applied. The patient's complaints gradually increased. Afterwards, the patient came to us with the complaint of massive hemoptysis. We did the tests quickly and applied the left lower

lobectomy to the patient. During lobectomy, the left lower lobe was separated from where it was attached to the diaphragm, and a 10*10 cm prolene mesh came out from the left lower lobe. Empyema developed in the postoperative patient, and the empyema disappeared with appropriate antibiotic therapy, and the patient was discharged with full recovery. When we examined the retrospective surgery note, we found out that diaphragmatic damage occurred during sleeve gastrectomy and the diaphragm was tried to be repaired. possibly prolene mesh into the lung parenchyma during repair with prolene meshIt was buried and this caused lung abscess and then massive hemoptysis. I think that this complication, which we have not encountered in the literature after sleeve gastrectomy, is an educational situation for general surgeons and thoracic surgeons

Keywords: Sleeve Gastrectomy, Lung Abcess, Lobectomy

Presentation ID / Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sternum Fraktürleri Göğüs Cerrahisi Klinik Deneyimi; 51 Olgunun Analizi

Asst. Prof. Dr. Gökçen Sevilgen[1], Asst. Prof. Dr. Kerim Tülüce[1]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Özet Amaç: Toraks travmalarına bağlı görülen sternum fraktürleri morbidite ve mortalitesi yüksek yaralanmalar olup, göğüs cerrahisi kliniğimizde sternum fraktürü nedeni ile takip edilen hastaların retrospektif olarak analiz edilmesi planlandı. Materyal-metod: Göğüs cerrahisi kliniğimizde 2016-2021 yılları arasında travma sonrası takip ve tedavi edilen sternum fraktürü olan 51 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik bilgileri, travma oluş biçimleri, ek travma patolojileri, yatış süreleri, tablo 1' de, anatomik lokalizasyonu, ekokardiyografi erken bulguları, kardiyak marker sonuçları ile konservatif veya cerrahi olarak tedavi şekli, kardiyak, torasik ve non-kardiyotorasik komplikasyonlar ve mortaliteler ile uzun dönem takip sonuçları incelendi. Sonuç: Hastaların %63' ü erkek olup, 19 hasta ise bayandı, yaş ortalamaları 54 olup, travmanın oluş şekli açısından trafik kazaları(%53) ve yüksekten düşme(%47) oranları birbirine yakın görüldü. Hastaların %49' nda ek travma bulguları gözlendi, yatış süreleri ortalama 7.2 gün olup diğer travma bölümlerinde 17 hasta(%33) takip edildi. Yoğun bakım yatış oranları ise %16 (Tablo 1). Taburculuk sonrası sternum fraktürüne bağlı tekrar hastaneye yatış görülmedi. Sternum fraktürleri radyolojik olarak incelendiğinde korpus sterni kırıkları %78, deplase fraktür ise %16 oranında görüldü. Acil servis hasta başı ekokardiyografik(EKO) değerlendirmede perikardiyel effüzyon 6 hastada görüldü(%12), aritmiler ise aynı oranda görüldü(%12). Kardiyak marker özellikle troponin pozitifliği ise 6 hastada görüldü(%12), 48 hasta konservatif, 3 hastada cerrahi olarak tedavi edildi, kardiyak komplikasyonlar, torasik komplikasyon olarak mediastinal hematom dışında bir bulguya rastlanılmadı, non-kardiyotorasik komplikasyon ise görülmedi(Tablo 2). Sternum fraktürlerine bağlı morbidite %10 oranında olup, çoğunlukla kardiyak komplikasyonlara görüldü, mortalite ise sadece 2 hastada görüldü(%4)(Tablo 3). Toraks travmalarında sternum fraktürleri künt yaralanmalar sonrası sıklıkla görülmekte, radyolojik olarak korpus sterni kırıkları sık olup, acil servislerde mutlaka ekokardiyografik olarak, kardiyak marker gibi kardiyolojik açıdan yakın takip edilmeli, sternum fraktürlerine bağlı mortalite ve morbidite nedenleri olarak özellikle kardiyak patolojiler ön plana çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sternum Fraktürleri, Kardiyak Komplikasyonlar, Torasik Komplikasyonlar

Presentation ID / Sunum No= 283

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Stress Cardiomyopathy

Prof.Dr. Goran Krstačić[1], Asst. Prof. Dr. Antonija Krstačić[2]

[1]Institute for Cardiovascular Prevention and Rehabilitation, Zagreb
[2]University Hospital Center „Sestre Milosrdnice", Zagreb

Abstract

Stress cardiomyopathy (SC) or stress-induced cardiomyopathy or Takotsubo syndrome or broken heart syndrome is an acute and usually reversible heart failure syndrome. The term Takotsubo syndrome (TTS) was first introduced when Sato et al. published their report on five cases in a 1990 Japanese medical textbook. The first case of TTS was recorded in 1983 at Hiroshima City Hospital. Therefore, it was first assumed that this disorder affected only people of Asian descent, as this cardiomyopathy was completely unknown to another part of the world until the first cases were published by French and American research groups in the late 1990s. Desmet et al. presented the first series of cases of Caucasian patients using the term "takotsubo". Takotsubo syndrome got its name from the Japanese word for octopus trap, due to the shape of the left ventricle (LV) at the end of systole, it is described in the literature under different names. No term accurately describes the heterogeneous appearance of the ventricle with which this syndrome can occur. The form of LV is characterized by a temporary abnormality of wall movement and most often has a clinical picture of acute coronary syndrome. Among the various etiologies of heart failure such as coronary artery disease, hypertension, tachyarrhythmias, SC includes a wide range of emotional or physical triggers that result in LV dysfunction. There are different diagnostic definitions of stress cardiomyopathy, Abe et al., they introduced the first diagnostic criteria in 2003. A reversible abnormality of wall movement, temporary ST-T segment abnormalities on the ECG was observed; minimal evidence of stenosis of the epicardial coronary arteries or vasospasm or microcirculation disorders; physical or emotional stress as a trigger and possible evidence of acute myocarditis pathohistologically. The mean age of these patients was 74 years, with a predominance of females. After the initial Abe criterion, others were introduced, such as Mayo Clinic Criteria 2008, Gothenburg Criteria 2013, Takotsubo Italian Network Criteria 2014 and Takotsubo HFA Criteria 2016. We can conclude that consensus is still lacking in the diagnosis of this syndrome. However, based on previous knowledge and experience, the so-called InterTAK diagnostic criteria that can help objectify this syndrome. These criteria include: 1) Patients show transient left ventricular dysfunction (hypokinesia, akinesia, or dyskinesia) most commonly as apical ballooning or or abnormalities in wall movement. The right ventricle may also be affected. Ventricular dysfunction is usually wider than the supply area of only one epicardial vessel, although stress cardiomyopathy has been reported in a very limited area (so-called focal stress cardiomyopathy of one coronary artery). 2) An emotional, physical, or combined trigger may precede the occurrence of this cardiomyopathy, but not necessarily; 3) Neurological disorders (e.g. subarachnoid hemorrhage, stroke / TIA as well as pheochromocytoma are

also possible triggers for SK; 4) ECG changes (ST-T segment elevation, ST-T segment depression, T wave inversion and QTc interval prolongation) are the most common changes although sometimes the clinical picture may pass without significant ECG changes; 5) Levels of cardiac markers (hs-Troponin I, NT-pro BNP and creatinine kinase or CPK-mb) are elevated in most cases; 6) It is possible to objectify the disease of the coronary arteries in stress cardiomyopathy; 7) Image or suspicion of myocarditis is rare 8) Women are more often affected after menopause.

Keywords: Stress Cardiomyopathy, Takotsubo Syndrome, Left Ventricular Dysfunction

Presentation ID / Sunum No= 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7111-8685

Tek Taraflı Vokal Kord Paralizisi Olan Olguda Sağ Karotis Endarterektomi Cerrahisinde Anestezi Yönetimi

Assoc. Prof. Dr. Gamze Küçükosman[1], Dr. Manolya Alkan Canıtez[1], Asst. Prof. Dr. Keziban Bollucuoğlu[1]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Karotis endarterektomisi(KEA) sonrası inme riski %5'dir(1). Anestezi tekniği ne olursa olsun KEA cerrahilerinde, serebral durum hakkında bilgi veren ve nörolojik defisitin tespitini sağlayan monitorizasyonların kullanılması önemlidir(2,3). Uyanık KAE'de nörolojik değerlendirmede bilinç takibi standart iken, genel anestezide(GA) serebral iskemi ve hipoperfüzyonun tespiti sorun olmaktadır(4). Near Infrared Spektroskopisi (NIRS) serebral kan akışındaki değişiklikleri yansıtan, bölgesel serebral oksijen satürasyonunun (rSO2) ölçümünü sağlayan ve peroperatif serebral iskemi teşhisinde kullanılan noninvaziv yöntemdir(5). Amaç: Sol KEA sonrası vokal kord hasarı olan olguda sağ KEA sırasındaki rSO2 değişikleri ve gelişen nörolojik hasar arasındaki ilişkiyi ve havayolu kontrolünü sağlamada kullandığımız nöromonitörizasyon(NM) deneyimimizi paylaşmayı amaçladık. Olgu: Onamı alınan 54 yaşındaki erkek olguya 3 ay önce aynı seansta Sol KAE ve 3'lü koroner bypass cerrahisi yapılmıştı. Koroner arter hastalığı, hipertansiyon(HT) ve karotis arter darlığı dışında hastalığı olmayan olgu 30 paket/yıl sigara kullanmışve halen Klopidogrel, ASA, PPI kullanmaktaydı. Sağ KAE'de %60 darlık ve aterom plakları mevcuttu. Vokal kord paralizisi nedeniyle NM eşliğinde n.laringeus rekurrensin korunması planlanan olgu ASA3 risk grubundaydı. Olguya rutin, bispekteral indeks (BİS), NIRS ve invaziv arter monitörizasyonları yapıldı. Premedikasyonda iv 2mg Midazolam uygulanan olguda entübasyon sonrası gelişen hipotansiyon ve HT atakları için totalde 15mg Efedrin ve 0,7mg Perlingalit uygulandı. Tansiyon, rSO2 ve BİS değerleri Tablo1'de gösterilmiştir. Laringoskopide sağ vokal kord hareketliliği gözlenerek ekstübe edilen olguda postoperatif sol nazolabial sulkusta silikleşme, sol kol ve bacakta güçsüzlük saptandı. Postoperatif 6. saatte nörolojik bulgularında tam düzelme gözlenen olgu 7. günde taburcu edildi. Tartışma: Karotis darlığında HT'nin preoperatif regülasyonu nörolojik defisiti azaltmada önemlidir(6). HT tanısı olan ancak ilaç kullanmayan olgumuzda hem unstabil hemodinaminin hemde klemp yerleştirme sonrası görülen hipotansiyon ve sağ rSO2 değerlerindeki azalmanın postoperatif inmeyle ilişkili olabileceği kanısındayız. Nöromonitörizasyon yaptığımız ve vokal kord hareketliliği gözlenen olguda postoperatif solunum sıkıntısı gözlenmemiştir. Sonuç: KEA'de güvenli anestezi yaklaşımı başarılı bir sonuca katkıda bulunur. Monitörizasyon yöntemlerine rağmen KAE'de postoperatif nörolojik fonksiyonların dikkatlice değerlendirilmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Serebral Monitörizaston, Karotis Endarterektomi, Vokal Kord Paralizisi

Presentation ID / Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2726-2097

Testiküler Mikrolitiyazisli Çocuklarda Testis Hacminin Ultrason ile Değerlendirilmesi

Dr. Ercan Ayaz[1]

[1]*Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi*
**Corresponding author: Ercan Ayaz*

Özet

Testiküler mikrolitiyazis (TM), ultrasonda testis parenkimine saçılmış olarak izlenen çok sayıda küçük hiperekoik odağın bulunması ile tanısı radyolojik olarak konan bir hastalıktır. Seminifer tübüller içine dökülen dejenere hücrelerden kaynaklanan kalsifik materyallerinin birikimi ile oluştuğu düşünülmektedir. TM sıklığı, bilinen başka bir testis hastalığı olmayan ancak testis disfonksiyonu olan erkeklerde daha sık olduğu öne sürülmektedir. Ultasonografi, objektif, tekrarlanabilir ve etkin ölçümler sağlar. Ayrıca diğer radyolojik görüntüleme yöntemlerden farklı olarak radyasyon içermemesi ve görece ucuz, kullanışlı olması sayesinde çocuklarda takip için güvenle tekrarlanabilir görüntüleme yöntemidir. Bizim nu çalışmada amacımız, merkezimize gelen çocuklardaki TM'yi prevalansını belirlemek, TM olan testis hacimlerini ultrason ile ölçerek aynı yaş grubundaki sağlıklı testis hacmiyle karşılaştırmaktır. Merkezimizde 01.01.2020-01.08.2021 tarihleri arasında yapılan scrotal ultrasonlar geriye dönük olarak tarandı ve 18 yaşından küçük 569 hasta elde edildi. Bunlar arasında 11 bilateral TM (yaşları 68 ve 182 ay arası) mevcuttu. Kontrol gurubu için her TM hastası ile aynı yaştaki 2 sağlıklı çocuk olmak üzere toplam 22 olgu randomize olarak seçildi. Ortalamaları kıyaslamak için Student t testi kullanıldı ve $p < 0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. İki gruptaki sağ testis hacmi (p= 0.97), sol testis hacmi (p= 0.706), sağ testis en uzun boyutu (p= 0.714), sol testis en uzun boyutu (p= 0.789), sağ testis en kısa boyutu (p= 0.336) ve sol testis en kısa boyutu (p=0.507) arasında anlamlı fark izlenmedi. TM olgularında, sağ testis hacmi (4.61 cm3) ve sol testis hacmi (4.00 cm3) arasında (p= 0.609), sağ (26.64 mm) ve sol (26.36 mm) testisin en uzun boyutu arasında (p=0.887), ve sağ (12.64 mm) ve sol (13.09 mm) testisin en kısa boyutu arasında (p= 0.548) anlamlı fark saptanmadı. Sonuç olarak, TM benzer yaş gruptaki hem prepubertal hem de postpubertal pediatrik popülasyonda, testis boyut ve hacim ölçümlerinde anlamlı farklılık yaratmamaktadır. Eğer infertilitesi olan TM hastalarında aynı zamanda testis atrofisi mevcutsa, diğer olası nedenler araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Testiküler Mikrolitiyazis, Skrotal Ultrason, Pediatrik Üroloji

Ultrasound Evaluation of Testicular Volume in Children With Testicular Microlithiasis

Abstract

Testicular microlithiasis (TM) is identified by the presence of multiple small hyperechoic foci often scattered throughout the testicular parenchyma on ultrasound. It has been thought to be occurred due to deposition calcified material from sloughing of degenerated cells within seminiferous tubules. The prevalence of TM seems to be higher in men with testicular dysfunction than in men without any known testicular problem. Ultrasound provides objective, reproducible and accurate measurements, and it is a radiation free modality that can be performed in children for follow-up. Our aim is to evaluate TM in children and compare the testicular volume with the normal testes of similar age group by ultrasound. Scrotal ultrasounds performed in our center between the dates of 01.01.2020-01.08.2021 were retrospectively evaluated and 569 children between the ages lower than 18 years were yielded. Among them, 11 bilateral TM (age between 68 and 182 months) was found. For comparison, 22 children were retrieved from normal testes with the similar age group of TM cases (2 controls for 1 TM). Student t test was performed to compare mean values and $p < 0,05$ was accepted as statistically significant. There is not significant difference between two groups regarding to volume of right testis (p=0.97), volume of left testis (p=0.706), largest size of right testis (p=0.714), largest size of left testis (p=0.789), smallest size of right testis (p=0.336) and smallest size of left testis (p=0.507). In TM patients, significant difference was not found between mean volume of right (4.61 cm3) and left (4.00 cm3) testes (p=0.609), largest size of right (26.64 mm) and left (26.36 mm) testes (p=0.887) and the smallest size of right (12.64 mm) and left (13.09 mm) testes (p=0.548). As conclusion, TM does not affect any measurements of testes. If there is atrophy in TM, other etiology should be scrutinized.

Keywords: Testicular Microlithiasis, Scrotal Ultrasound, Pediatric Urology

Presentation ID / Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5326-741X

Tip 2 Odontoid Kırıklarında Anterior Odontoid Vida ile Fiksasyon

Asst. Prof. Dr. Emrah Keskin[1]

[1]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Zonguldak, Türkiye*

**Corresponding author: Emrah KESKİN*

Özet

Odontoid çıkıntı kraniyoservikal bileşkenin kompleks hareket kabiliyetine katkı sağlayan önrmli bir anatomik yapıdır. Kranium ile omurga arasındaki bu geçiş bölgesinin olağanüstü hareketi ile birlikte stabilitenin korunması oldukça zordur. Bu bölgenin yaralanmaları arasında odontoid kırıkları önemli bir yere sahiptir. Odontoid kırıklarının tedavisinde erken fiksasyon ile konservatif tedavi seçeneği konusunda halen bir fikir birliği yoktur. Çalışmamızda anteriordan odontoid fiksasyon uyguladığımız hastalarımızın sonuçlarını sunduk. Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniğinde 2019 ile 2021 tarihleri arasında ameliyat edilen 5 anterior odontoid fiksasyon olgusu hakkındaki deneyimizi retrospektif olarak analiz ettik. Hastaların demografik özellikleri, yaralanma şekli, klinik özellikleri değerlendirildi. Olgularımızın tümü Tip 2 odontoid kırık idi. Ameliyat sonrası kırıkta redüksiyon sağlandığını gördüğümüz gibi herhangi bir komplikasyonumuz olmadı. Uygun hastalarda anterior odontoid fixasyon güvenilir bir cerrahi yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Odontoid Kırık, Servikal Travma, Anterior Odontoid Fixasyon

Presentation ID / Sunum No= 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0511-9874

Tiroid Cerrahisinde Klinik, Histopatolojik Özellikler ve Komplikasyonlar; 68 Vaka Tecrübesi

Asst. Prof. Dr. Selçuk Kuzu[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
**Corresponding author: Selçuk Kuzu*

Özet

Giriş:Tiroid cerrahisi her ne kadar genel cerrahi kliniklerinde yaygın olarak yapılan bir ameliyat olsa da, baş-boyun cerrahisi kapsamında kulak burun boğaz hekimlerininde giderek artan sıklıkta yaptıkları bir cerrahidir. Tiroidektomi deneyimli ellerde düşük morbidite oranlarına sahiptir. Bu çalışmada 3. basamak bir hastanenin kulak burun boğaz kliniğinde yapılan tiroidektomi sonuçlarının sunulması amaçlanmıştır. Materyal-Metod:Bu çalışmaya Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Kliniğinde Ocak 2017-Mayıs 2021 tarihleri arasında tiroid bezi hastalıkları nedeniyle tiroidektomi yapılan 68 hasta dahil edildi. Hastaların demografik verileri, ince iğne aspirasyon biyopsileri, ameliyat teknikleri, oluşan komplikasyonlar ve patoloji sonuçları retrospektif olarak analiz edildi. Sonuçlar:Çalışmadaki toplam 68 hastanın 42'si (%61.7) kadın, 26'sı (%38.3) erkek idi. Hastaların ortalama yaşı 41.3, yaş aralığı 31-71 idi. Hastaların hepsine preoperatif ince iğne aspirasyon biyopsisi yapıldı. Biyopsi sonuçları; 11 hastada nondiagnostik, 32 hastada benign, 13 hastada önemi belirsiz atipi, 4 hastada foliküler neoplazi, 6 hastada malignite şüphesi ve 2 hastada malign sitoloji şeklinde idi. Biyopsisi benign olan 32 hastanın, 5'inde (%7.3) patoloji sonucu papiller karsinom olarak raporlandı. 55 hastaya(%80.8) bilateral total tiroidektomi, 13 hastaya(%19.2) unilateral total tiroidektomi(lobektomi+istmektomi) yapıldı. Ayrıca biyopsi sonucu malign olan 8 hastaya total tiroidektomiye ilaveten unilateral lateral boyun diseksiyonu, 5 hastaya da santral boyun diseksiyonu yapıldı. Komplikasyonlara bakıldığında hastaların 13'ünde (%19,1) geçici hipokalsemi, 1'inde (%1.4) kalıcı hipokalsemi,1'inde (%1.4) geçici rekürren sinir hasarı, 1'inde(%1.4) seroma ve 1'inde(%1.4) tek taraflı kalıcı (6 aylık takip mevcut) rekürren sinir hasarı görüldü. Kalıcı rekürren sinir hasarı görülen hastada sinir intraoperatif görülüp takip edilmişti. Sonuç: Tiroid cerrahisi tecrübeli ellerde düşük komplikasyon oranlarıyla uygulanabilecek bir cerrahidir. Yaygın olarak her ne kadar tiroid cerrahisi genel cerrahi kliniklerinde yapılıyor bilinse de kulak burun boğaz hekimleri de bu cerrahiyi düşük komplikasyon oranlarıyla yapabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tiroidektomi, Komplikasyon, İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi

Clinical, Histopathological Features and Complications in Thyroid Surgery; Experience of 68 Cases

Abstract

Introduction: Although thyroid surgery is a commonly performed operation in general surgery clinics, it is an increasingly frequent surgery performed by otolaryngologists within the scope of head and neck surgery. Thyroidectomy has low morbidity rates in experienced hands. In this study, it was aimed to present the results of thyroidectomy performed in the otolaryngology clinic of a tertiary hospital. Material-Method: 68 patients who underwent thyroidectomy due to thyroid gland diseases between January 2017 and May 2021 at Afyonkarahisar Health Sciences University, Ear Nose and Throat Clinic were included in this study. Demographic data of the patients, fine needle aspiration biopsies, surgical techniques, complications and pathology results were analyzed retrospectively. Results: Of the 68 patients in the study, 42 (61.7%) were female and 26 (38.3%) were male. The mean age of the patients was 41.3, and the age range was 31-71. Preoperative fine needle aspiration biopsy was performed in all patients. Biopsy results; It was nondiagnostic in 11 patients, benign in 32 patients, atypia of uncertain significance in 13 patients, follicular neoplasia in 4 patients, suspected malignancy in 6 patients, and malignant cytology in 2 patients. Pathology result was reported as papillary carcinoma in 5 (7.3%) of 32 patients whose biopsy was benign. Bilateral total thyroidectomy was performed in 55 patients (80.8%), and unilateral total thyroidectomy (lobectomy+istmectomy) was performed in 13 patients (19.2%). In addition to total thyroidectomy, unilateral lateral neck dissection was performed in 8 patients with malignant biopsy results, and central neck dissection was performed in 5 patients. Considering the complications, 13 (19.1%) patients had temporary hypocalcemia, 1 (1.4%) permanent hypocalcemia, 1 (1.4%) temporary recurrent nerve damage, 1 (1.4%) seroma and 1 (1.4%) 1.4% had unilateral permanent (6-month follow-up) recurrent nerve damage. In the patient with permanent recurrent nerve damage, the nerve was observed and followed up intraoperatively. Conclusion: Thyroid surgery is a surgery that can be performed in experienced hands with low complication rates. Although it is widely known that thyroid surgery is performed in general surgery clinics, otolaryngologists can also perform this surgery

Keywords: Thyroidectomy, Complication, Fine Needle Aspiration Biopsy

Presentation ID / Sunum No= 287

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Torakal Epidural Anestezi ile Kifoz Sonrası Posterior Enstrümantasyon Yapılan Hastada Revizyon: Vaka Sunumu

Exp. Dr. Seray Türkmen[1]

[1]*Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi*

Özet

Toraks ve batın cerrahisinde, genel anesteziye alternafit olarak santral, periferik sinir ve pleksus blokları gibi rejyonel anestezi teknikleri tercih edilebilir. Genel anesteziye kıyasla santral blokların hipotansiyon, mesane disfonksiyonu, postspinal baş ağrısı, servikal ve torakal seviyelerde parapleji ve total spinal blok gibi hayatı tehdit eden ciddi komplikasyonları vardır. Bunun yanıda daha çok deneyim ve donanım gerektirmeleri uygulanmalarını kısıtlamaktadır. Torakal epidural anestezi, özellikle yaşlı, birden fazla sistemik hastalığı olan düşkün, ciddi kardiyopulmoner komorbiditesi olan ASA III ve üzeri hastalarda intraoperatif dönemde optimum anesteziyi sağlamada ve postopetatif dönemde yoğun bakım ihtiyacını azaltmada torakal ve abdominal cerrahiler için özellikle genel anesteziye iyi bir alternatiftir. Bu olguda tek başına toralak epidural anestezinin geçirilmiş skolyoz cerrahisi sonrası gelişen osteomiyelit nedeni ile osteotomi yapılan hastada etkin, güvenilir ve konforlu bir teknik olarak tercih edilebileceğini paylaşmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Torakal Epidural Anestezi, Posterior Enstrümantasyon, Revizyon.

Presentation ID / Sunum No= 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000250315161

Transkütanöz ve End-Tidal Karbondioksit Ölçümlerinin, Nöroşirürji Girişimleri Sırasındaki Farklı Pozisyonlarda Karşılaştırılması

Exp. Dr. Rümeysa Karaçuha Sürücü[1], Prof.Dr. Binnur Sarıhasan[2], Prof.Dr. İ. Serhat Kocamanoğlu[2], Prof.Dr. Sibel Barış[2], Prof.Dr. A. Haydar Şahinoğlu[3]

[1]SBÜ Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı
[3]Ankara Yüksek İhtisas Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı
**Corresponding author: RÜMEYSA KARAÇUHA SÜRÜCÜ*

Özet

Çalışmanın amacı; nöroşirürji girişimleri sırasında $PaCO_2$ değerlendirmesinde kullanılan, invaziv, end-tidal ve transkütanöz karbondioksit ölçümlerinin doğruluğunu farklı pozisyonlarda ve pozisyon süresince karşılaştırmaktır. Nöroşirürji tarafından operasyon planlanan 116 hastada yapılan çalışmada, hastalar intraoperatif pozisyonlarına göre 4 gruba ayrıldı. Supin grupta baş yüksekliği 30º ye kadar olan 35 hasta, Pron grupta yüzükoyun opere edilen 32 hasta, Yarı-oturur grupta baş yüksekliği 30-60º olan 33 hasta, Oturur grupta baş yüksekliği 60º den fazla olan 16 hasta vardı. Entübasyonun 5. dakikasında hasta supin pozisyondayken, pozisyon verildikten sonraki 30, 90 ve 150. dakikalarda ve cerrahi sonunda hastanın pozisyonu düzeltildikten 5 dakika sonra ekstübe etmeden önce arteriyel karbondioksit ($PaCO_2$), transkütanöz karbondioksit ($TcCO_2$) ve end-tidal karbondioksit ($EtCO_2$) ölçümleri kaydedildi. Eş zamanlı $PaCO_2$ ve $EtCO_2$ (Pa-$EtCO_2$) ile $PaCO_2$ ve $TcCO_2$ (Pa-$TcCO_2$) farkları hesaplandı. Bulgular değerlendirildiğinde, gruplar arasında demografik özellikler, anestezi, pozisyon ve cerrahi süreleri açısından anlamlı fark bulunmadı. Hastalar hemodinamik olarak stabildi. $PaCO_2$, EtCO2, $TcCO_2$, Pa-$EtCO_2$ ve Pa-$TcCO_2$ çalışmaya aldığımız pozisyonlardan etkilenmedi. Eş zamanlı alınan 580 örnekte Pa-EtCO2 ±3 aralığında bulunan örnek sayısı 207 (%35.6) iken, Pa-$TcCO_2$ ±3 aralığında bulunan örnek sayısı 436 (%75.1) olarak bulundu. $PaCO_2$ ile $TcCO_2$ arasındaki korelasyon (r=0.515-0.895 arasında), $PaCO_2$ ile $EtCO_2$ arasındaki korelasyondan (r=0.265-0.869 arasında) daha güçlü idi. Sonuç olarak; nöroanestezide supin, pron, yarı-oturur ve oturur pozisyonlardaki girişimler sırasında transkütanöz ve end-tidal karbondioksit monitörlerinin doğruluğunu karşılaştırdığımız çalışmamızda; transkütanöz karbondioksit monitörizasyonu end-tidal karbondioksit monitörizasyonundan daha doğru arteriyel karbondioksit basıncı tahminini sağladı.

Anahtar Kelimeler: End-Tidal Karbondioksit, Kan Gazları, Nöroşirürji, Pozisyon, Transkütanöz Karbondioksit

Presentation ID / Sunum No= 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1289-4959

Unikondiler Diz Artroplastisinde Mekanik Aks Değişiklikleri ve Fonksiyonel Skorlara Etkisi

Dr. Enejd Veizi[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Enejd Veizi*

Özet

Giriş Anteromedial osteoartritin tedavisinde kullanılan Unikondiler Diz Artroplastisinin (UDA) çok etkili bir cerrahi yöntemi olduğu kanıtlanmıştır. Uzun sağkalım ve klinik başarı için implant dizilimi büyük öneme sahiptir. Önerilen nihai mekanik açı nötr veya 3 derece varus olsa bile, konuyla ilgili tam bir fikir birliği yoktur. Bu çalışmanın amacı, kliniğimizde ameliyat edilen UDA hastaların nihai mekanik dizilimlerin ışığında fonksiyonel skorlarını değerlendirmek ve daha önceki çalışmalarda belirlenmiş güvenli aralıkların gerçekliğini araştırmaktır. Gereç ve yöntem Bu çalışma, Ankara Şehir Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinde Şubat 2019 ve Mart 2020 ayları arasında, anteromedial osteoartrit tanısıyla unikondiler artroplastisi uygulanan hastalar ile gerçekleştirildi. Dahil edime kriterleri: cerrahi öncesi ve sonrası birer bacak uzunluk grafinin olması, en az 1 yıllık takibin olması ve cerrahi öncesi ve sonrası fonksiyonel skorların mevcut olması. Cerrahi öncesi hastaların femoral ve tibial mekanik aksları arasındaki fark ölçüldü ve cerrahi sonrası akslar ile kıyaslandı ve farkı çıkarıldı. Varus dereceleri için (+), valgus açılar için ise (-) işareti kullanıldı. Hastalar, aksı azalan ve aksı değişmeyen/artan olarak 2 alt gruba ayrıldı ve gruplar arasında fonksiyonel skorları açısından farklılık araştırıldı. Hastalar cerrahi öncesi ve sonrası Görsel Analog Skalası (VAS), Oxford Diz Skoru (OKS) ve Diz Cemiyeti Skoru (KSS) ile değerlendirildi. Bulgular Çalışmaya 45 hasta dahil edildi. Sekiz hastada (%17,7) aks değişmemişti veya artmıştı. Ortalama değişiklik +0.83o (0 – 2.5o) olarak tespit edildi. 37 hastada ise aks azalmıştı (valgusa doğru ilerlemişti). Ortalama mekanik aks dizilimi cerrahi öncesi 5.24o (aralık: -3 – 13.6o), cerrahi sonrası ise 2.59o (aralık: -5.3 – 10.4o) olarak tespit edildi. Fonksiyonel skorların cerrahi öncesi-sonrası arasındaki fark istatistiksel açısından anlamlı derecede değişmişti ($p<0.001$). Alt gruplar olarak değerlendirildiklerinde ise aksı azalan ve aksı değişmeyen/artan gruplar arasında fark tespit edilemedi ($p>0.05$). Sonuç Unikondiler diz artroplastisi sonrası mekanik aks hastaların çoğunda değişmekte olup, valgusa doğru bir ilerleme göstermekte. Fonksiyonel sonuçlar açısından hastalar arasında fark tespit edilmedi.

Anahtar Kelimeler: Diz Artroplastisi, Unikondiler Diz, Sağkalım, Mekanik Aks

Mechanical Axis Changes and Its Effect on Functional Scores in Unicondylar Knee Arthroplasty

Abstract

Introduction Unicondylar Knee Arthroplasty (UDA) used in the treatment of anteromedial osteoarthritis has proven to be a very effective surgical method. Implant alignment is of great importance for overall survival and clinical success. Even if the final proposed mechanical angle is neutral or 3 degrees of varus, no consensus still exists. The aim of this study is to evaluate the functional scores of UDA patients operated on in our clinic in light of the final mechanical alignments. Materials and Methods This study was conducted with patients who underwent unicondylar arthroplasty with the diagnosis of anteromedial osteoarthritis between February 2019 and March 2020 at Ankara City Hospital. Inclusion criteria were: presence of a leg-length radiograph before and after surgery, at least 1-year follow-up, and functional scores before and after surgery. The difference between the femoral and tibial mechanical axes of the patients before surgery was measured and compared with the post-operative axes and the difference was subtracted. (+) sign was used for varus degrees and (-) sign for valgus angles. The patients were divided into 2 subgroups: those with decreasing axis and unchanging/increasing axis, and the differences between the groups in terms of functional scores were investigated. Patients were evaluated with the Visual Analogue Scale, Oxford Knee Score, and Knee Society Score before and after surgery. Results 45 patients were included in the study. In eight patients, the axis remained unchanged or increased. The mean change was +0.83o (0 – 2.5o). In 37 patients, the axis was reduced. The mean mechanical axis alignment was 5.24o preoperatively, and post-surgery 2.59o. When evaluated as subgroups, no difference could be found between the groups whose axis decreased and whose axis did not change/increase ($p>0.05$). Conclusion After unicondylar knee arthroplasty, the mechanical axis changes in most of the patients and progresses towards valgus. There was no difference between the patients in terms of functional results.

Keywords: Knee Arthroplasty, Unicondylar Knee, Mechanical Axis

Presentation ID / Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4981-047X

Yaşlı Akciğer Kanseri Hastalarında Küratif Amaçlı Akciğer Rezeksiyonlarında Eşdeğer Sağkalım

Asst. Prof. Dr. Zeynep Bilgi[1], Prof.Dr. Tahir Şevval Eren[1]

[1]Medeniyet Universitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Zeynep Bilgi*

Özet

Amaç: Yaş, majör cerrahi öncesi kırılganlık değerlendirmesinde önemli bir bileşen olsa da, operatif ve perioperatif yönetimdeki ilerlemeler ve daha iyi anlayış, yaşlı ve yaşlı olmayan akciğer kanseri hastaları arasındaki faydalanım farkını kapatabilir. Bu çalışmanın amacı, küratif amaçlı akciğer rezeksiyonlarının sonuçlarını değerlendirmek ve yaşlı ve yaşlı olmayan hasta gruplarını karşılaştırmaktır. Yöntemler: Nisan 2013 – Kasım 2020 tarihleri arasında akciğer rezeksiyonu yapılan hastalar hastane elektronik tıbbi kayıt sisteminden belirlendi. Doğru tanımlama, ameliyat notları ve patoloji sonuçları ile teyit edildi. Demografik bilgiler, adjuvan/neoadjuvan tedavi kullanımı, ASA evresi, patolojik evre verileri, sağkalım, hastanede kalış süresi kaydedildi. Yaşlı yaş grubu ≥65 yaş olarak tanımlandı. Bulgular: 131 hasta (27 kadın, 104 erkek) tespit edildi. 77'si analiz sırasında hayattaydı. 5 hastada (2 yaşlı, 3 yaşlı olmayan, p=0.58) 90 günlük mortalite meydana geldi. Yaşlı (n=68) ve yaşlı olmayan (n=63) hastaların yaş ortalaması 70.9±6.9'a karşı 57.8±5.3 idi. Her iki grup da benzer bir anatomik rezeksiyon alma olasılığına sahipti (50/68 vs 52/63, p=0,21). Yaşlı hastalar anatomik akciğer rezeksiyonlarından sonra sub-optimal uzun süreli sağkalım gösterirken (36.3±4.3'e 72.4±6.7 ay, p=0.002) wedge rezeksiyonlardan sonra sağkalım benzerdi (41.8±5.9'a karşı 52.3±8.1 ay, p=0.515). Sonuçlar: Yaşlı hastalarda akciğer kanserinin sınırlı rezeksiyonlara (kama rezeksiyon, segmentektomi) uygun evrelerde teşhis ve tedavi edilmesi çok önemlidir. Anatomik akciğer rezeksiyonları yaşlı hastalarda düşük mortalite ile yapılabilinse de, sağkalım farkı hala mevcuttur. Yaşlı kohortumuzun wedge rezeksiyon sağkalım sonuçları, benzer tedaviye bağlı mortalite ile alternatif modalitelerin (stereotaktik vücut radyasyonu) bildirilen sonuçlarından hala daha iyi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Lobektomi, Geriatrik Hasta, Sağkalım

Elderly Lung Cancer Patients Show Comparable Benefit From Lung Sparing Resections With Curative İntent

Abstract

Objective: While age is a major component in frailty assessment before major surgery, advances and better understanding in operative end peri-operative management may bridge the gap of benefit between elderly and non-elderly lung cancer patients. The objective of this study is to evaluate outcomes of lung resections with curative intent and compare elderly and non-elderly patient groups. Methods: Patients who underwent lung resection between April 2013 – November 2020 were identified from hospital electronic medical records system. Correct identification was confirmed via operative notes and pathology results. Demographic information, use of adjuvant/neoadjuvant treatment, ASA stage, pathologic stage data, survival, hospital stay were recorded. Elderly age group was defined as ≥65 years old. Results: 131 patients (27 female, 104 male) were identified. 77 were alive at the time of the analysis. 90 day mortality occurred in 5 patients (2 elderly, 3 non-elderly, p=0.58). Mean age of elderly (n=68) and non elderly patients (n=63) were 70.9±6.9 vs 57.8±5.3. Both groups had comparable likelihood of receiving an anatomical resection (50/68 vs 52/63, p=0.21). While elderly patients showed sub-optimal long term survival after anatomic lung resections (36.3±4.3 vs 72.4±6.7 months, p=0.002) survival was comparable after wedge resections (41.8±5.9 vs 52.3±8.1 months, p=0.515). Conclusions: Diagnosing and treating lung cancer in stages amenable to limited resections (wedge resection, segmentectomy) is crucial in elderly patients. While anatomic lung resections can be performed on elderly patients with comparable short term mortality, survival gap still exists. Wedge resection survival outcomes of our elderly cohort still seem to be better than reported outcomes of alternative modalities (stereotactic body radiation) with similar treatment related mortality.

Keywords: Lung Cancer, Lobectomy, Geriatric Patients, Survival

Presentation ID / Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0392-9099

Yoğun Bakımlarda Proton Pompa İnhibitörleri ile H2 Reseptör Blokerlerinin Böbrek Fonksiyonları ve Morbidite Üzerine Etkilerinin Retrospektif Karşılaştırılması

Inst. Dr. Harun Özmen[1], Assoc. Prof. Dr. Bahar Aydınlı[1], Inst. Dr. Serkan Çitilcioğlu[1]

[1]MERSİN ŞEHİR EĞİTİM VE AARAŞTIRMA HASTANESİ

Özet

Amaç. Proton pompa inhibitörleri (PPİ) Yoğun bakımlarda stres ülseri profilaksisinde sıkça kullanılırlar. Genel olarak güvenli ve etkili görülen PPİ aynı zamanda birçok yan etkiye de sahiptir. Özellikle toplum kökenli çalışmalarda böbreklerde akut interstisyel nefrit(AİN), buna bağlı böbrek yetmezliğine sebep olduğu gösterilmiştir. Ancak yoğun bakım hastalarında sık karşılaşılan böbrek problemlerinde PPİ'ların rolü olup olmadığı hakkında yeterli veri yoktur. Biz çalışmamızda yoğun bakım hastalarında stres ülseri profilaksisinde kullanılan PPİ ve histamin reseptör blokerleri'nin(H2RB) böbrek fonksiyonları ve morbidite üzerine etkilerini retrospektif olarak inceleyip karşılaştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntemler. Hastanemiz erişkin yoğun bakım ünitelerinde tedavi olmuş hastaların dosyaları ve hastane bilgi yönetim sistemi üzerinden laboratuvar verileri tarandı. Çalışmaya yatış süresi 10 günden uzun ve önceden böbrek yetmezliği olmayan hastalar dahil edildi. (n=210) Tüm hastaların üre ve kreatin değerleri ilk gün, 5. gün, 10. gün, son gün kaydedildi. Hastaların yatış gün sayısı tedavi sonucu değerlendirildi. Yoğun bakımda hastaların sıvı rejimleri, patolojileri göz önünde bulundurularak, kan biyokimyası, santral ven basıncı 24 saatlik AÇT takibi ile düzenlenmektedir. Bulgular. Hastaların BFT lerindeki değişikler, yatış süreleri, mortalite oranları istatiksel olarak değerlendirildi. H2RB grubunda yatış süresi daha uzundu ve H2RB grubunda PPİ grubuna göre mortalite oranının daha yüksek olduğu görüldü. Bu sonuç ilaç kullanımı ile bağlantılandırılmadı. PPİ kullanılan hastalarda H2RB kullanılan hastalara göre zaman içinde üre ve kreatinin değerlerindeki değişim açısından anlamlı bir fark görülmedi. Sonuç. Çalışmamızın sonuçları, YBÜ' lerinde yatan, bilinen böbrek fonksiyon bozukluğu olmayan hastalarda PPİ kullanımının böbrek fonksiyonları üzerine H2RB ile karşılaştırıldığında olumsuz yönde etkisinin olmadığını gösterdi. Bunda hastaların yatış sürelerinin kısa olmasının ve yaş ortalamasının yüksek olmasının da etkisi olabilir. YBÜ' lerinde bu konuda yapılan ilk çalışma olduğunu düşündüğümüz çalışmamızın öncü bir çalışma olduğunu, daha sonraki çalışmalara ışık tutabileceğini ve yapılacak ileri çalışmaların klinisyenlerin ilaç tercihleri üzerine yararlı sonuçları olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım; Proton Pompa İnhibitörü; Böbrek Hasarı

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3065-3585

Kronik Myeloproliferatif Bir Hastalıkta Sterkoral Kolon Perforasyonu: Nadir Karşılaşılan Bir Vaka Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Chief Ass. Prof. Dr. Evren Besler[1]

[1]*T.C. Sağlık Bilimleri Üniversitesi - İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Evren BESLER*

Özet

Sterkoral kolon perforasyonu, güncel literatürde ağırlıklı olarak iskemik-mekanik bir klinik tablo olarak bildirilmektedir. Distal kolon spontan sterkoral perforasyonun multipl miyelom ile birlikteliği nadir ve anlaşılmaz bir durum gibi görünmektedir. Hematolojik hastalığın kendi özellikleri, çoklu değişkenli ilaç tedavisi, baskılanmış bağışıklık sistemi, nötropeni, sıradışı intraluminal mikrobiyolojik ortam, eşlik eden divertiküler hastalık; tümü multipl miyelom hastalarında kolon perforasyonunun nedeni olabilir. Burada, bir takım yandaş hastalıkları olan ve multipl miyelom tedavisi görmekte iken spontan rektosigmoid kolon perforasyonu olan altmışbeş yaşında bir kadın hastayı sunuyorum. Hasta akut cerrahi karın ön tanısı ile acil ameliyata alındı. Hastaya segmenter rektosigmoid kolon rezeksiyonu ve uç kolostomi işlemi yapıldı. Hasta ameliyat sonrası sekizinci gün cerrahi şifa ile taburcu edildi. Mevcut olgu ile nadir görülen bu birlikteliği gözden geçirmek ve literatüre katkı sağlamak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Immün Yetmezlik, Multipl Myelom, Kolon, Perforasyon, Sterkoral

Stercoral Colon Perforation in a Chronic Myeloproliferative Disease: A Rare Case Report and Review of the Literature

Abstract

The stercoral colon perforation has been reviewed predominantly as an ischemic-mechanical manifestation in the literature recently. The association of distal colonic spontaneous stercoral perforation with multiple myeloma seems to be a rare and incomprehensible situation. The properties of the hematological illness itself, multivariate medication, immunocompromised state, neutropenia, extraordinary intraluminal microbiological environment, concomitant diverticular disease all can be the reason for colonic perforation in multiple myeloma patients. Herein i report a sixty-five years old female with spontaneous rectosigmoid colon perforation who was under the treatment of multiple myeloma and had several co-morbidities. The patient underwent emergency surgery with the pre-diagnosis of acute

surgical abdomen. The patient underwent segmental rectosigmoid colon resection and end colostomy procedure. Following eight days of the postoperative period, the patient was discharged with full surgical recovery. With the present case it is aimed to review this rare association and to contribute to the literature.

Keywords: Colon, Immunocompromised, Multiple Myeloma, Perforation, Stercoral

Presentation ID / Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9249-3567

Kedilerin Atopik Sendromuna Güncel Yaklaşım

Asst. Prof. Dr. Güvenç Gökalp[1], Assoc. Prof. Dr. Akın Kırbaş[1]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Veteriner Fakültesi İç Hastalıkları ABD

Özet

Kedilerin atopik sendromu, kedilerin solunum veya temas yoluyla maruz kalabildiği ve çevresel alerjenlerden kaynaklı aşırı duyarlılığın tetiklenmesi ile ortaya çıkan bir tablodur. Köpeklerde görülen atopik dermatitise benzer özellikler taşıyan atopik sendromun, genetik yatkınlığa sahip, genellikle 5 yaş altındaki kedilerde rastlanabilen inflamatuar, kaşıntılı, immunglobulin E ve çevresel alerjenlere karşı oluşturulan antikorlarla ilişkili olduğu bilinmektedir. Siyam, Persiyan ve Himalayan gibi kedi ırkları ise kedi atopik sendromuna yatkınlık göstermektedir. Kedi atopik sendromu klinik açıdan milier dermatitis, eozinofilik granülom, iltihaplı olmayan alopesi veya ülseratif ve kabuklu dermatitis ile benzerlik göstermektedir. Bu sendromun kutanöz olmayan klinik bulguları arasında sinüzit, kedi astımı ve konjuktivitis bulunmaktadır. İntradermal alerji ve IgE ELISA testleri atopik sendromun tanısında kullanılmaktadır. Kedi atopik sendromun tanısında gıda alerjisi veya pire ısırığı aşırı duyarlılığı gibi nedenlerin elimine edilmesi önemlidir. Bunun yanı sıra tanıda biyofiziksel parametrelerden olan transepidermal su kaybı yaygın olarak kullanılmaktadır. Nedenin ortadan kaldırılması, hipoalerjenik diyet, glukokortikoid, siklosporin, oklakitinib, bronkodilatatör, antimikrobiyal ve antihistaminik uygulamaları tedavi seçenekleri arasında görülmektedir. Son zamanlarda atopik karakterli dermatitlerde alerjik solunum ve kutanöz hastalıklarının klinik belirtilerinin kontrol altına alınmasında alerjene özgü immünoterapinin kullanımı yaygınlaşmaktadır. Hastalıkta kullanılan tedavi seçeneklerinin bireysel farklılıklara göre değerlendirilmesi unutulmaması gereken bir noktadır. Bu derleme makalesi alerjik dermatite sahip kedilerde yaygınlaşmaya başlayan kedi atopik sendromun önemine vurgu yapmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alerjen, Atopi, Ige, Immunoterapi, Kedi

Current Approach to Feline Atopic Syndrome

Abstract

Feline atopic syndrome is a condition in which cats can be exposed through breathing or contact, triggering hypersensitivity from environmental allergens. Atopic syndrome, which has characteristics similar to atopic dermatitis seen in dogs, is known to be associated with antibodies created against

inflammatory, itchy, immunoglobulin E and environmental allergens that are usually found in cats under 5 years of age with a genetic predisposition. Breeds such as Siamese, Persian and Himalayan are predisposed to feline atopic syndrome. Feline atopic syndrome is clinically similar to milier dermatitis, eosinophilic granuloma, non-inflammatory alopecia, or ulcerative and crustacean dermatitis. Non-cutaneous clinical manifestations of this syndrome include sinusitis, feline asthma, and conjuctivitis. Intradermal Allergy and Ige ELISA tests are used to diagnose atopic syndrome. In the diagnosis of Feline atopic syndrome, it is important to eliminate causes such as food allergy or flea bite hypersensitivity. In addition, transepidermal water loss, which is one of the biophysical parameters, is widely used in diagnosis. Elimination of the cause, hypoallergenic diet, glucocorticoid, cyclosporine, oclakitinib, bronchodilator, antimicrobial and antihistamine applications are among the treatment options. Recently, the use of allergen-specific immunotherapy in controlling the clinical signs of allergic respiration and cutaneous diseases in atopic dermatitis has become widespread. Evaluation of the treatment options used in the disease according to individual differences is a point that should not be forgotten. This review article aims to emphasize the importance of feline atopic syndrome, which is becoming common in cats with allergic dermatitis.

Keywords: Allergen, Atopy, Ige, Immunotherapy, Cat

Presentation ID / Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3405-6040

Sığır Mastitislerinde Yaz Mastitisinin Rolü

Ph.d. Cand. Ayşe Birsen Gökalp[1]

[1]*Erciyes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Mastitis, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde hala yaygın bir meme infeksiyonudur. Sığırlarda görülen mastitisin, sadece meme bezine bağlı bir infeksiyon olmadığı aynı zamanda sütün kalitesini ve miktarını düşürerek, süt endüstrisini de olumsuz yönde etkilediği bilinmektedir. Yönetim stratejilerinin geliştirilememesi, ortamdaki hijyenin sağlanamaması, sütteki yapısal değişiklerin takip edilememesi ve eğitimli personelin olmaması ile birlikte erken tanı ve tedavinin yapılamaması gibi nedenler hazırlayıcı faktörler arasındadır. Genel olarak mastitise neden olan mikroorganizmalar, bulaşıcı ve çevresel etkenler olarak sınıflandırılmaktadır. Son yıllarda yapılan araştırmalar ile birlikte yaz mastitisi etkenleri de bu sınıflandırmaya dahil edilmektedir. Mastitise neden olan patojen mikroorganizmalar, *Staphylococcus spp., Streptococcus spp., Enterococcus spp., Escherichia coli, Klebsiella pneumoniae ve Proteus spp.* gibi hem gram pozitif hem de gram negatif bakterilerden oluşmaktadır. Yaz mastitisine neden olan mikroorganizmaların ise *Trueperella pyogenes, Peptococcus indolicus ve Streptococcus dysgalactiae* gibi gram pozitif, fakültatif anaerob bakteriler olduğu görülmektedir. Mastitis semptomları arasında, sütte yapısal değişiklikler, memede ısı artışı, ağrı ve ödem görülürken, yaz mastitisi semptomlarında ise özellikle Hydrotaea irritans sineklerinin meme başında yapmış olduğu tutulumundan dolayı kötü kokulu akıntılar görülmektedir. Sütün organoleptik muayenesinden sonra direkt mikrobiyolojik analizlerinin yapılması, mastitislerin erken tanısı, tedavisi, yönetimi ve önlenmesi için gereklidir. Etken izolasyonu ve identifikasyonu ile birlikte antibiyotik duyarlılığının analizi, yapılacak olan tedavinin etkinliğini artırmaktadır. Hijyen koşullarının sağlanması ile birlikte hayvanların genel durumlarının ve süt verimlerinin takibi mastitisten korunmada etkilidir. Temmuz-Eylül ayları arasında sinek kontrolü için dökme veya sprey preparatların kullanılması, sağım sonrası hijyen ve meme başı dolgu macunlarının uygulanması yaz mastitisinden korunmada önemlidir. Sonuç olarak mastitisler içinde yer alan yaz mastitislerine sığır mastitislerinin genel değerlendirilmesinde yer verilmelidir. Mastitisin tedavi öncesi ve sonrası mikrobiyolojik analizlerinin yaygınlaştırılması önemini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bulaşma, Mastitis, Tanı, Tedavi, Yaz Mastitisi

The Role of Summer Mastitis in Bovine Mastitis

Abstract

Mastitis is still a common udder infection in developed and developing countries. It is known that mastitis in cattle is not only an infection due to the mammary gland, but also negatively affects the dairy industry, reducing the quality and quantity of milk. Failure to develop management strategies, ensure ambient hygiene, follow structural changes in milk and lack of trained personnel as well as inability to make early diagnosis and treatment are among the predisposing factors. In general, the agents of mastitis are classified as contagious and environmental. Along with recent research, factors of summer mastitis are also included in this classification. Pathogenic microorganisms causing mastitis, Staphylococcus spp., Streptococcus spp., Enterococcus spp., Escherichia coli, Klebsiella pneumoniae and Proteus spp. consists of both gram-positive and gram-negative bacteria. It is seen that the microorganisms causing summer mastitis are gram positive, facultative anaerobic bacteria such as Trueperella pyogenes, Peptococcus indolicus and Streptococcus dysgalactiae. Symptoms of Mastitis include structural changes in milk, increased breast heat, pain and edema, while summer mastitis symptoms show malodorous discharge, especially due to the involvement of Hydrotaea irritans flies in the teat. Direct microbiological analysis of milk after organoleptic examination is essential for early diagnosis, treatment, management and prevention of mastitis. Analysis of antibiotic sensitivity along with isolation and identification of factors increases the effectiveness of the treatment. Monitoring the general condition and milk yield of animals together with the provision of hygienic conditions is effective in preventing mastitis. Use of pouring or spray preparations for fly control from July to September, post-milking hygiene and application of teat fillers are important in preventing summer mastitis. As a result, Summer mastitis contained in mastitis should be included in the general assessment of bovine mastitis. Dissemination of pre- and post-treatment microbiological analyzes of mastitis maintains its importance.

Keywords: Transmission, Mastitis, Diagnosis, Treatment, Summer Mastitis

Presentation ID / Sunum No= 292

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2080-1572

Yüksek Dereceli Dalak Yaralanmalarına Yaklaşımımız

Metin Yeşiltaş

SBÜ Prof.Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, İstanbul

Özet

AMAÇ: Künt karın travmalarında en sık dalak yaralanmaları görülür ve güncel tedavi kılavuzları, dalağı koruma yönündedir. Bu çalışmada,travma nedeniyle dalak yaralanması saptanan ve yatarak tedavi olan hastalara kliniğimizin yaklaşımı sunuldu. MATERYAL ve METOD: 01.01.2015 - 01.01.2020 tarihleri arasında acil cerrahi kliniğine, travmaya bağlı dalak yaralanması tanısı ile yatırılan 52 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş ve cinsiyet gibi demografik özelliklerinin yanısıra, travma mekanizması, dalak dışı yandaş yaralanmaları olup olmadığı, tedavi şekli, yoğun bakım ihtiyacı ve abdominal BT ile saptanan yaralanma dereceleri incelenmiştir. BULGULAR: Çalışma tarihine kadar kliniğimizde toplam 1132 hasta travma nedeni ile yatırılarak tedavi gördü. Bunlardan 746'sı künt travma idi. Çalışmaya dahil edilen dalak yaralanmalı 52 hastanın 43'ü erkek, 9'u kadın, yaş ortalaması 35.3 (18-80) idi. 41'i (%79) konservatif olarak takip ve tedavi edilirken, 11'i(%21) opere edilmiştir. Künt dalak yaralanma mekanizması; 6 hastada (%13) araç içi trafik kazası, 19 hastada (%41.3) araç dışı trafik kazası, 15 hastada (%32.6) yüksekten düşme, 4 hastada (%8.7) darp, 2 hastada (%4.3) sıkışma idi. Toplam 6 penetran dalak yaralanmalarının;4'ü delici kesisci alet yaralanması, ikiside ateşli silah yaralanması şeklinde idi. Splenektomi yapılmayan 44 hastanın 12'si grade 1, 13'ü grade 2, 13'ü grade 3, 5'indede grade 4 yaralanma tespit edildi. Opere olan hastaların 8 ine splenektomi, 1'ine splenorafi, 1'i sol nefrektomi, 1'i nede laparoskopik diafram tamiri yapıldı. Splenektomi yapılan 8 hastanın (%15.3) batın US ve BT'sinde batın içinde yaygın serbest kanama, hemodinamik instabilite ve/veya periton iritasyon bulguları olması nedeniyle acil olarak ameliyat edildi. Ameliyatta 5 hastada grade 4 , 3 hastada grade 3 dalak yaralanması tespit edildi ve hastalara splenektomi uygulandı. Grade 3 laserasyonu olan bir hastaya da laparatomi ile splenorafi yapıldı. Konservatif takip edilen hastaların 17'sinde (%38) ek organ yaralanması (böbrek, diafram, pulmoner, fraktür), 7 sinde ise birden fazla ek organ yaralanması vardı, kalan 27'inde ise ek organ yaralanması tespit edilmedi. Yine konservatif kalınan ve başalangıçta hemodinamisi stabil olmayan 18 hasta 1.basamak yoğun bakım, 4'ü 3.basmak yoğun bakım da gerekli replasmanları yapılıp hemodinamik stabilite sağlandıktan sonra servise alındı. Hastaların tümü şifa ile taburcu edildi. Hiç exitus olmadı. TARTIŞMA ve SONUÇ: Dalağın immünolojik rolünü ve dolayısıyla dalağı korumanın önemini anlatan bir çok bilimsel çalışma yapılmıştır. Konservatif tedavi için hasta seçiminde, hemodinamik olarak stabil olması ve periton iritasyon bulgusu olmamasına dikkat edilmelidir. İlk başvuruda hemodinamisi anstabil olan ve sıvı resüsitasyonu ile stabil duruma gelen hastalarda yakın fizik muayene ve laboratuvar tetkikleri ile konservatif yaklaşım tercih edilir. Uluslararası kılavuzlar, peritonitli veya hemodinamisi stabil olmayan, intraperitoneal kanama ve serbest

hava kanıtı olan hastalara acil exploratif laparotomi yapılması gerektiği konusunda hemfikirdir. Sonuç olarak; Hemodinamik bulguları stabil olan veya resüsitasyonla stabil hale getirilen ve periton iritasyonu olmayan künt travmalı dalak yaralanmaları yüksek gradeli olsa bile yakın takip altında serimizde olduğu gibi,nonoperatif dalak koruyucu yaklaşımla başarılı bir şekilde tedavi edilip, splenektomiye bağlı morbidite ve mortalite oranları azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Dalak yaralanması, konservatif tedavi, splenektomi.

Abstract

OBJECTIVE: In blunt abdominal trauma the most frequently seen is the spleen injuries and current treatment guidelines are in direction of protecting the spleen.We too in this study of ours presented our treatment approach to patients who due to trauma had spleen injury detected and hospitalized in our clinic for treatment purposes. MATERIALS AND METHOD: In between dates 01.01.2015-01.01.2020 to urgent surgery clinic, 52 patients who based on spleen injury caused by trauma were interned were examined retrospectively. Alongside demographic features like patients' ages and genders, trauma mechanism,existance of whether or notoff-spleen associated injuries, type of treatment, requirement of intense-care, and degrees of injury detected by abdominal CT were examined. RESULTS: Until the date of the study, there was a total of 1132 patients who were hospitalized due to trauma and had treatment in our clinic. 746 of them were blunt trauma. Out of 52 patients who were included in the study 43 were male, 9 were female, the average age was 35.3 (18-80). While 41 (79 %) were followed and treated conservatively, 11 (21 %) were operated. Blunt spleen injury mechanism was for 6 patients (13 %) in-vehicle traffic accident, 19 patients (41.3 %) off-vehicle traffic accident, 15 patients (32.6 %) falling down from height, 4 (8.7 %) assault, 2 (4.3 %) compression. From 6 total penetrant spleen injuries, 4 of them were stab wound injuries 2 of them were gunshot injuries. Of 44 patients who did not undergo splenectomy 12 were grade 1, 13 were grade 2, 13 were grade 3, in 5 of them grade 4 injury was detected. To patients who were operated, 8 of them underwent splenectomy, 1 splenoraphy, 1 left nephrectomy, 1 laparoscopic diaphragm repair. 8 patients (15.3 %) who underwent splenectomy due to widespread free bleeding found in the abdomen in their US and CTs, hemodynamic instability, and peritoneal irritation findings they were gone under emergency surgeries. In the surgeries, 5 patients were detected to have grade 4, and 3 patients were detected to have grade 3 splenic injuries and to the patients, splenectomy was applied. Laparotomy and splenoraphy were done to one patient who had grade 3 laceration. 17 (38 %) of the patients who were followed conservatively anadditional organ injury (kidney, diaphragm, pulmonic, fracture), in 7 there was more than one additional organ injury had found, remnant 27 patientsadditional organ injuries were not found. After having provided neccesarry replacements and stability of hemodynamics at the first and 3 level intense care unit (4) 18 patients who were followed conservatively taken to the servise. All of the patients were healed and discharged.There wasnot anexitus. DISCUSSION AND CONCLUSION: In recent years management of spleen traumas has shown improvement in such a manner that conservative approach option coming to foreground. Many scientific studies have been conducted explaining the immunological role of the spleen and therefore the importance of protecting the spleen. In the selection of patients for conservative treatment, attention should be paid to the fact that they are hemodynamically stable and there is no evidence of peritoneal irritation.

Conservative approach can be tried with close physical examination and laboratory tests in patients whose hemodynamics is unstable at first admission and stabilized with fluid resuscitation. International guidelines agreed that immediate explorative laparotomy should be performed in patients with peritonitis or hemodynamically unstable patients with evidence of intraperitoneal bleeding and free air. As a result; even if blunt trauma spleen injuries with stable hemodynamic findings or stabilized by resuscitation and without peritoneal irritation are high-grade, they can be successfully treated with a nonoperative spleen-sparing approach under close follow-up, as in our series. Morbidity and mortality rates associated with splenectomy can be reduced.

Presentation ID / Sunum No= 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bentham's Hedonic Calculus Applied Holistically to Men's NCAA Major College Basketball

Robert C. Schneider

State University of New York at Brockport

Abstract

Frequent ongoing violations of NCAA rules (Epstein, 2018) lays a convenient foundation to label Division I NCAA Men's basketball in the USA as immoral. Bentham's Hedonic Calculus applied holistically to areas within the sport sheds deeper insights into its moral status. In particular, two areas stand out where improprieties commonly take place: amateurism and academic eligibility. The NCAA definition of amateurism focuses on the non-compensation of players as the sole criterion defining a player as an amateur (National Collegiate Athletic Association, 2018). Conversely, practical definitions point out skill level as a criterion determining professional or amateur status (Merriam-Webster.com, n.d.). The prohibition, through NCAA legislation, of compensating NCAA basketball players renders the non-payment amateurism criterion irrelevant to the true status of players, amateur or otherwise. The contradiction between players' designated amateur status by the NCAA and actual amateur status based on a more thorough examination of what truly constitutes amateurism deserves moral analysis. Similarly, academic eligibility standards have also seen widespread violations, often in the form of academic fraud (Ledermen, 2019) or the existence of academic programs with questionable rigor (Associated Press, 2011). Amateurism and academic eligibility are both deserving of a second layer of moral analysis from a utilitarian moral theory standpoint that includes an emphasis on the sporting community's degree of happiness with a focus on Jeremy Bentham's hedonic calculus (Bentham, 1789/1961) while keeping in mind Mill's greatest happiness principle (Mill, 1863/1957).

Keywords: Dalak yaralanması, konservatif tedavi, splenektomi.